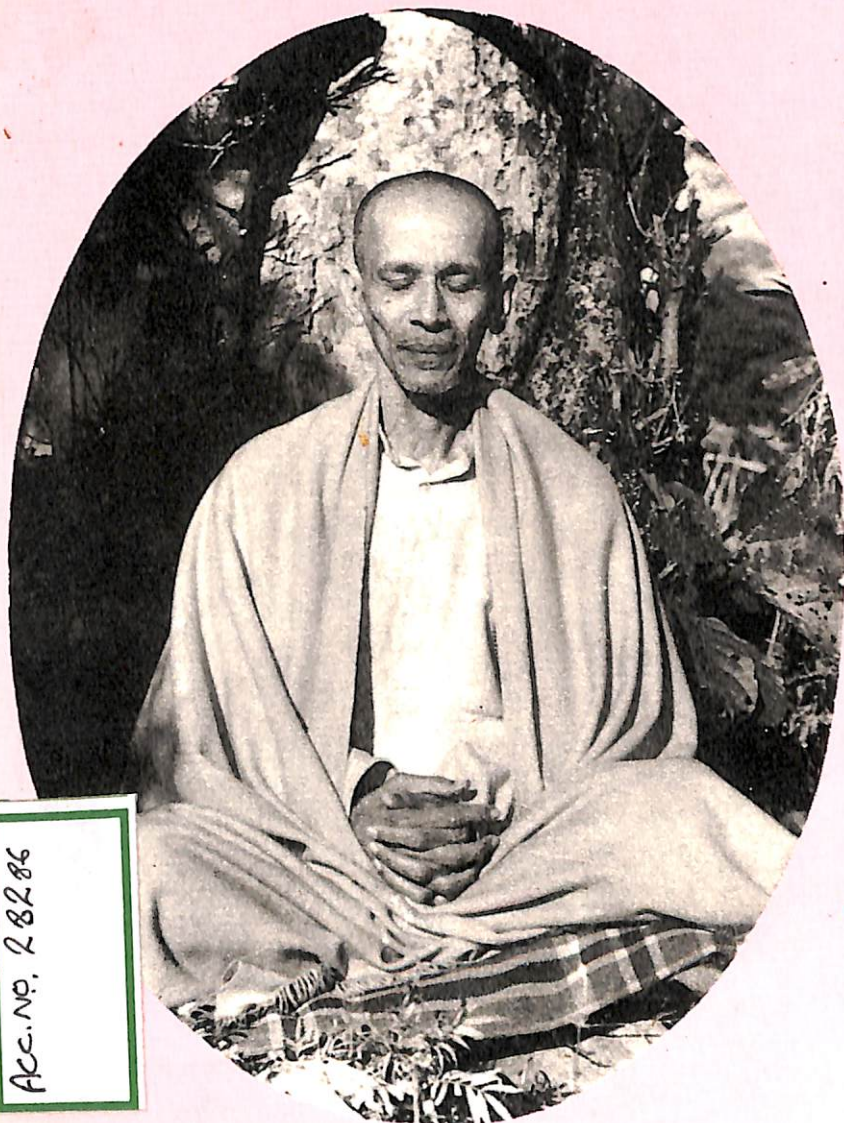

பேரானந்தம்

உங்களுக்குள்ளேயே ...

Bliss is Within

Acc. No. 28286

இத்தமிழ் பண்பை
17.08.78

பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே...

அருளியது
ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தா

தமிழாக்கம்
திரு. C. கனகராஜன்

வெளியிடுவோர்
தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம்
சிவானந்தா ஆஸ்ரமம்
சுவாமி சிவானந்தா சாலை
இராசிபுரம் - 637 408 நாமக்கல் மாவட்டம்

விலை]

1998

[ரூ. 40.00

தமிழ் வெளியீடு - 110

All Rights Reserved by
THE DIVINE LIFE TRUST SOCIETY
Sivananda Nagar - 249 192
Himalayas (U.P.) India

Tamil Translation of
"BLISS IS WITHIN"

Printed out of the magnanimous donation of
SRI A. MURALIDHARAN
Computer Research Consultant
New Jercy, U.S.A.

Typeset by : **Print Shop, Madurai. Ph : 743981**
Printed at : **The Orient Processors, Sivakasi.**

முன்னுரை

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தாஜி மஹராஜ், இந்தியாவிலும் வெளிநாடுகளிலும் பரவலாகச் சுற்றுப் பயணம் செய்கிறபோது எண்ணற்ற அருளுரைகளை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஒரு சில மட்டுமே ஒலிநாடா வடிவில் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றில் ஒரு சிறு பகுதி எழுத்தில் வடிக்கப்பட்டு, திருத்தப்பட்டு, அச்சிடப்பட்டுள்ளது. சுவாமிஜியின் அருளுரைகள் எளிமையானவை; தெளிந்த நீரோடை போன்றவை; உற்சாகமூட்டுபவை; முற்றிலும் நடைமுறைக்கு ஏற்றவை; இயல்பாக அனைவரும் பின்பற்றத்தக்கவை. சுவாமிஜியின் உற்சாகந் தருகிற, வாழ்க்கையைச் சீரமைக்கிற சொற்பொழிவுகள், அதிகமான ஆன்மீக சாதகர்களின் கைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும், எதிர்காலத் தலைமுறைக்கு இந்த ஞானக் களஞ்சியம் கிடைக்காமற் போய்விடக் கூடாது என்பதற்காகவும் சுவாமிகளின் சொற்பொழிவுகள் முறையாக சேகரிக்கப்பட்டு, தொகுக்கப்பட்டு அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தாஜியின் இருபத்தைந்து சொற்பொழிவுகளைத் தொகுத்து "பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே".. என்ற தலைப்பில் சுவாமிஜியின் அம்ருத மஹோத்சவத்தில் (75வது ஆண்டு பிறந்த தினவிழா) - 1991 செப்டம்பர் 24ந் தேதி இந்த நூல் ஆங்கில மொழியில் வெளியிடப்பட்டது.

இந்த நூலின் தமிழாக்கம் இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

பொருளடக்கம்

1	ஆன்மீக வாழ்க்கை: நவீன காலத்துக்கு அதன் பொருத்தம்	6
2.	தெய்வீக வாழ்க்கை	30
3.	வேதப் பண்பாடு	42
4.	பகவத் கீதைக்கு அறிமுகம்	81
5.	பகவத் கீதைச் சிந்தனைகள்	92
6.	உண்மையான மகிழ்ச்சி	105
7.	நிஷ்காம கர்மம் : பணியில் உயர்வு காணும் தலைசிறந்த தத்துவம்	115
8.	மனத்துக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவு	132
9.	மாயை	158
10.	சாதனை	171
11.	சத்தங்கம்	177
12.	தெய்வீகத் திருநாமம்	182
13.	“உங்களை நீங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்”	195
14.	குருதேவ் சுவாமி சிவானந்தரின் தனிச்சிறப்புமிக்க ஒரு செய்தி	204

15. யோகம் என்றால் என்ன?	210
16. யோகப் பயிற்சியின் நோக்கமும் உங்கள் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு அதன் அவசியமும்	220
17. தியானம்	231
18. பக்தி மார்க்கம்	240
19. தெய்வீகப் பூரண நிலையை அடைதல்	250
20. அருள்நெறிக்கு வழிகாட்டும் துறவிகளும் யோகிகளும்	274
21. அசிசியன் புனித பிரான்சிஸ்	307
22. மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை	319
23. மதங்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தல்	332
24. உலக அமைதி	339
25. பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே . . .	348

பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே...

**ஆன்மீக வாழ்க்கை : நவீன காலத்துக்கு
அதன் பொருத்தம்**

ஆன்மீக வாழ்வுக்கு அவசியம் என்ன? அதன் பொருத்தம் என்ன? ஆன்மீக வாழ்க்கைக் கொள்கை என்பது பழமையானது, புராதனமானது என்றும் அது இக்காலத்துக்குப் பொருத்தமற்றது என்றும் கருதுகிற குதர்க்கவாதியான, படித்த நவீன மனிதன் அடிக்கடி இந்தக் கேள்வியை எழுப்புகிறான். முற்காலத்தில் மக்கள் தினசரி வாழ்வில் இதனைக் கடைப்பிடித்திருக்கலாம். அதற்குப்பின் பலநூறு ஆண்டுகள் கடந்து சென்றுவிட்டன. மனிதன் முன்னேறிவிட்டான். காலம் மாறிவிட்டது. ஆகவே இக்கொள்கை புராண காலத்துக்குப் பொருத்தமானதாக இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் இக்காலத்துக்கு அது எப்படி பொருத்தம் உடையதாகும்? இக்காலத்தில் அதற்கு எப்படி ஒரு இடம் கிடைக்கும்? இக்கால வாழ்வில் அது எப்படிப் பொருளுடையதாக இருக்கும்? மனிதன் நேரத்தையும் தூரத்தையும் வென்று நிற்கிற இந்த குதர்க்கமான, விஞ்ஞான காலத்தில் இப்படிப்பட்ட சந்தேகமும் எண்ணமும் தோன்றுகிறது. நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் அமர்ந்து கொண்டு உங்கள் தொலைபேசியின் எண்களைச் சுழற்றினால் அமெரிக்காவில் உள்ள உங்கள் மகன் அல்லது மகளுடன் அல்லது சகோதரனுடன் பேசமுடிகிறது. நாடுகளுக்கிடையே இடைவெளி இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவில் இருந்தவர்கள் நியூயார்க்கில் இருந்த ஒருவருடன் பேச முயன்றிருந்தால் அது இயலாமற் போயிருக்கும். கப்பலில் இரண்டு மாதங்கள்

கடுமையாகப் பயணம் செய்து, அதற்குப் பிறகுதான் நியூயார்க் சென்று அந்த அன்பருடன் பேசியிருக்க முடியும். ஆனால் இன்று இரண்டே நிமிடங்களில் நாம் விரும்பும் மனிதருடன் பேசமுடிகிறது. இத்தகைய காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்நிலையில் மனித வாழ்வில் ஆன்மீகம் எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது?

ஆன்மீக வாழ்க்கை இக்காலத்துக்கு ஏற்றது என்பதுடன் அது அவசியமானதும் முற்றிலும் தவிர்க்க முடியாததும், மனித வாழ்வின் மையப் பொருளாக இருப்பதும் ஆகும். இதனை விளக்கிக் கூறவே நான் முயற்சிக்கிறேன். அண்மையில், சில நூற்றாண்டுகளாக மனிதன் பெருமளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறான். அவனது முன்னோர்கள் வாழ்ந்து வந்த காலத்தைவிடப் பெருமளவுக்கு முன்னேறி வந்திருக்கிறான். ஆயினும் அவனது பல பிரச்சனைகளுக்கு இன்னும் தீர்வு காணப்படவில்லை. ஆகவே, வெகுகாலமாக மனித சமுதாயத்தில் தீர்வு காணப்படாமல் உள்ள பிரச்சனைகளுக்கு ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மூலம் மட்டுமே தீர்வு காண முடியும். மேலும் பல பிரச்சனைகளையும் மனிதன் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் புதிதாக எந்தப் பிரச்சனையையும் தோற்றுவித்துக் கொள்ளாதிருந்தாலும், சிருஷ்டி தொடங்கிய காலம் முதல் இருந்து வரும் பிரச்சனைகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. மூப்பு, நோய், மரணம், வேதனை, துன்பம், கவலை ஆகியவை தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை இன்றும் இருக்கின்றன. கற்காலத்திலும் இருந்தன. பொதுவாக மனித வாழ்க்கை மிருகங்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து எந்த வகையிலும் வேறுபட்டதல்ல. மிருகங்கள் உயிர் வாழப் போராடுகின்றன. மனிதனும் சரித்திர காலத்துக்கு முற்பட்ட கற்காலத்திலிருந்து இதே பிரச்சனையைச் சந்தித்து வருகிறான், கடந்த மூன்று அல்லது நான்கு நூற்றாண்டுகளில் காலம் திடீரென மாறியிருக்கிறது. விஞ்ஞான யுகத்தில், தொழிற் புரட்சிக் காலத்தில் மனிதன்

இயற்கையின் இயல்பை வெற்றி கொள்ளுவதில் வெகுவாக முன்னேறியிருக்கிறான். அவன் பௌதிக இயல்பை வென்று இயற்கை வளத்தைத் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சுகமாக, வசதியாக வாழக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறான்.

காடுகள் நகரங்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன; இரவு பகலாக மாற்றப்படுகிறது. காலம், தொலைவு, ஆகாயம் ஆகியவற்றை நாம் வெற்றி கொண்டிருக்கிறோம். கடவுளின் படைப்பினால், கடலுக்குள் வேகமாக விரைந்து செல்லும் பிராணியைவிட நாம் அதிவேகமாகச் செல்லக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பிரம்மா படைத்துள்ள எந்தப் பறவையையும் விட வேகமாக விண்ணில் பறந்து செல்லக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலப்பரப்பிலும் மிருகங்களைவிடத் திறம்படச் செயல்படக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பெருமளவுக்கு அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏராளமான நூல் நிலையங்களை உருவாக்கியுள்ளோம். அவற்றில் பல லட்சக்கணக்கான நூல்களை சேகரித்து வைத்துள்ளோம். எண்ணிலடங்கா பல்கலைக் கழகங்களையும், கல்லூரிகளையும் உருவாக்கியுள்ளோம். உலகம் முழுவதும் கல்வி அறிவு பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு முன்னேற்றம் இருந்தும் மனித சமுதாயம் அச்சத்துடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் லட்சக் கணக்கில் பொருளிட்ட மயக்க மருந்துகளைத் தயாரிக்கிறார்கள். ஏனெனில், எப்போதும் பரபரப்பிலும், ஏக்கத்திலும் உழன்று கொண்டிருக்கும் இன்றைய இளைஞர்களுக்கு அது தேவைப்படுகிறது. உலகில் பிரச்சனைகள், சிக்கல்கள், கவலை, அச்சம், நிச்சயமற்ற நிலை ஆகியவை நிரம்பியுள்ளன. ஆகவே மன நிம்மதி பெற விரும்பும் மனிதன் மருந்தை நாடிச் செல்லுகிறான். ஒவ்வாத கிளர்ச்சி ஓரளவுக்கு அவனை சாந்தப்படுத்துகிறது. ஆயினும், அவன் அச்சத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். இந்தியாவில் வாழும் நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள். அச்சம்

இன்னும் உங்களைப் பற்றிக் கொள்ளவில்லை. அது மெதுவாக மனிதனை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் முற்றிலுமாகப் பற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் மேலைநாடுகளில், அட்லாண்டிக்கின் இருபுறமும் நிலவும் சூழ்நிலையை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. நேரில் சென்று பார்த்தால் தான் முழுமையாக அச்சூழ்நிலை பற்றி அறிந்து கொள்ளமுடியும். உங்களில் யாரேனும் அந்த நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தால் நிலைமையை நன்கு உணர முடியும். மேற்கு நாடுகளில் வாழ்வோர் மனதில் உள்ள மகத்தான அச்சம், "நாம் உயிர் வாழ முடியுமா?" என்ற கேள்வியாகத் தோன்றுகிறது. "மனிதனுக்கு எதிர்காலம் இருக்கிறதா அல்லது உலகம் முழுமையாக அழியப்போகும் நிலையில் மனிதன் இருக்கிறானா? அவன் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறதா?"- இதுதான் கேள்வி. மனிதன், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின் மூலம் நம்பமுடியாத அளவுக்கு நாசகார சக்தியை கண்டுபிடித்துவிட்டான். ஆகவே இந்தக் கேள்வி எழுகிறது. அமெரிக்காவிலும், ரஷியாவிலும் இருக்கும் அணு ஆயுதங்கள் உலகத்தை முழுமையாக அழித்துவிடும் சக்தி வாய்ந்தவை. அதுமட்டுமல்ல இந்த ஆயுதங்கள் இதைப்போல இன்னும் ஒன்பது பத்து மடங்கு சக்தி வாய்ந்தவை. இது மேல்நாட்டுக்காரர்களின் கருத்து. ஆயினும் இந்த நாசகார ஆயுதங்களை அவர்கள் மென்மேலும் உற்பத்தி செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். எதிரியிடம் உள்ள ஆயுதங்கள் தன்மீது எந்த அளவுக்கு முழுமையான அழிவை ஏற்படுத்தும் என்பதை இருநாடுகளும் புரிந்து வைத்திருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் மனதில், "நமக்கு எதிர்காலம் இருக்கிறதா? மனித சமுதாயம் உயிர் பிழைக்குமா?" என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

சரித்திர காலத்துக்கு முற்பட்ட கற்காலத்தில் வாழ்ந்த நமது முன்னோர்கள் தம்மால் உயிர் வாழ முடியுமா என்ற அச்சம்

கொண்டிருந்தனர். இன்று இவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்ட பின்னர், அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்ட பின்னர், நவீன மனித சமுதாயம் அதே அச்சத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? மனித குலம் முன்பு இருந்ததைவிட மேலான நிலையில் ஏன் இல்லை? ஒரு சில நிலைகளில் நாம் மேலோங்கியிருக்கிறோம். நமக்கு வசதி பெருகியிருக்கிறது. குறைந்த உழைப்பில் அதிகமான செளகரியத்தை அனுபவிக்கிறோம். அதாவது நாம் நமது முன்னோர்களைவிட அதிகமான செளகரியங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மனிதன் அதிகமாக அறிவை வளர்த்துக் கொண்ட பின்னர், பெருமளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்த பின்னர், இதனை நாகரீகம் என்று மனிதன் பறைசாற்றிக் கொண்ட பின்னர் உலகில் ஏன் இந்தச் சூழ்நிலை நிலவுகிறது? மனித குலம் தன்னைத்தானே எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது, எங்கு நோக்கினும் பகை, வெறுப்பு, மோதல், சண்டை, அமைதியின்மை ஆகியவற்றையே பார்க்கிறோம். ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனை நம்புவதில்லை. ஆகவே நல்லிணக்கம் இல்லை. மனிதர்கள் தனித்தனிக் குழுக்களாகப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள். எங்கு பார்த்தாலும் வன்முறையும், அழிக்கும் செயலும் தாண்டவமாடுகின்றன. இதுதான் உண்மையான நாகரீகம் என்று நீங்கள் கூற முடியுமா? இதன் காரணம் என்ன? மனிதன் எங்கு திசைமாறிப் போகிறான்? விஞ்ஞான முன்னேற்றம், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், புதிய கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவை, இன்று நிலவும் சூழ்நிலையைத் தோற்றுவித்திருப்பதாகக் கூறமுடியாது. ஏனெனில், அறிவு என்பது தகவல்கள் மற்றும் உண்மைகளின் தொகுப்பு ஆகும். மனிதன் தனக்குப் பயன்படும் எனக் கூறும் சக்திகளை நல்லவை அல்லது தீயவை என்று கூற முடியாது. அவை மனிதனிடத்தில் எந்த அனுபவத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாது. அவை எதையும் அழிக்கவும் முடியாது. ஏனெனில் அவை

ஜடப் பொருள்கள். ஆகவே மனிதகுலம் இன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளுக்கு அவைதான் காரணம் என்று கூறமுடியாது. அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறைதான் இதற்குக் காரணம். அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறையைப் பொருத்துத்தான் அவை நல்லவையா அல்லது தீயவையா என்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

மனிதன் கண்டுபிடித்த சக்திகள் மனிதகுலத்துக்கு சாபக்கேடாக மாறியிருக்கிறது என்றால், அவன் உயிருக்கே அது உலை வைக்கிறதென்றால், பிராங்கென்ஸ்டீன் உருவாக்கிய அரக்கன் அவரையே அழித்ததுபோல இந்த சக்திகள் தம்மைக் கண்டுபிடித்தவரையே கடித்துக் குதற விரும்புகிறதென்றால் இதற்குக் காரணம் இந்த சக்திகளைப் பயன்படுத்தும் செயல்முறைதான். அதனை ஆக்க வேலைக்குப் பயன்படுத்தப் போகிறீர்களா, அழிவு வேலைக்குப் பயன்படுத்தப் போகிறீர்களா என்பதைப் பொருத்து அதன் தன்மை நிர்ணயம் செய்யப்படுகிறது. மனிதன் இன்று அறிவை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்; கல்வியில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறான்; புறத்தே பண்பட்டிருக்கிறான். ஆயினும் அடிப்படையாக மனிதனிடத்தில் ஒரு குறை இருக்கிறது. அவன் ஆரோக்கியமாக இல்லை. இந்த சக்திகள் பரவலாக வேதனையையும், அழிவையும் ஏற்படுத்துகிற வகையில் இவற்றை அவன் பயன்படுத்தும் அளவுக்கு மாபெருந் தவறு நிகழ்ந்திருக்கிறது.

இந்த நூற்றாண்டிலேயே, 25 ஆண்டுகளுக்கும் குறைவான கால இடைவெளியில் இரண்டு உலக மகா யுத்தங்கள் நடைபெற்றன. இந்த இரு உலகப் போர்களிலும் ஏற்பட்ட அளவுக்கு உயிர்ச் சேதமும், பொருட்சேதமும் மனித வரலாற்றில் இதற்குமுன் நிகழ்ந்திருக்காது. இந்த இரு போர்களிலும் உருண்ட தலைகளின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டால், ஏற்பட்ட சேதத்தின் அளவைக்

கணக்கிலிட்டால் இதற்கு முன் உலகில் ஏற்பட்ட ஒட்டுமொத்த மரணம் மற்றும் அழிவைவிட அதிகமாகவே இருக்கும். இதை எப்படி விளக்குவீர்கள்? மனிதன் நாகரீகம் உடையவனாக ஆகியிருந்தால், அவன் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தால், மென்மேலும் சீரான நிலையில் அல்லவா இருக்க வேண்டும்? அமைதி, மகிழ்ச்சி, அச்சமற்ற வாழ்க்கை, மனிதர்களுக்கிடையே பரஸ்பர நல்லுறவு, ஒத்துழைப்பு, நல்லிணக்கம், ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் ஆகியவை நிறைந்த உலகை அல்லவா அவன் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும்? உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரிந்த இந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தை எண்ணிப் பாருங்கள். சிந்தித்துப் பார்த்தால், மனிதன் செய்த தவறு என்ன என்ற கேள்வி எழும். இதனை நான் உங்களுக்கு சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைக்கிறேன்.

சுருங்கச் சொன்னால், மனிதன் தனது சுய இயல்பைப் புறக்கணித்துவிட்டான். தனது ஆன்மீகத் தன்மையை அதன் வளர்ச்சியைப் புறக்கணித்துவிட்டான். இதைச் சற்று விளக்கியுரைத்தால், மனிதன் தனது புறவாழ்வில் அற்புதமான, அதிசயமான, பாராட்டத்தக்க மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறான். ஆனால் அவன் தனது அக வாழ்க்கையைப் பண்படுத்திக் கொள்ள எவ்வித சுவனமும் செலுத்தவில்லை. அறிவின் பல்வேறு துறைகள், உருவாக்கப்பட்டு, பண்படுத்தப்பட்டு, வளர்ச்சியுறச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மனிதனை நல்ல மனிதனாக ஆக்கும் வேலை முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனித வாழ்க்கையை முற்றிலும் உலகாயத நோக்கில் மனிதன் பார்த்தது தான் அவன் செய்த மிகப் பெரிய தவறு ஆகும். அவர்கள் மனிதனை உடலும் மனமும் உடைய ஒரு ஜீவராசி என்பதாக மட்டும் கண்டனர். மனிதனுக்கு சிந்திக்கவும், உணரவும், பகுத்தறியவும் ஆற்றல் இருப்பதாகவும் கண்டனர். ஆகவே, மனிதனின் உடல் மற்றும் மனத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் போதும் என்றும் அத்துடன் தமது கடமை

முடிந்துவிட்டதென்றும் அவர்கள் கருதினர். இதனையொட்டி சமுதாயக் கருத்துக்களும் அரசியல் கருத்துக்களும் உருவாகின. உணவு, உடை, வேலைவாய்ப்பு, வீட்டுவசதி, மருத்துவ வசதி, கல்வி போன்ற மனிதனின் உடல்ரீதியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டால் தனது கடமை முடிந்துவிட்டது என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது. மனித சமுதாயத்தின் நலனை மிகச் சிறந்த முறையில் காப்பாற்ற இதுவே பூரணமான செயல்முறை என அரசு கருதுகிறது. இங்குதான் அது மிகப் பெரும் தவறு செய்கிறது.

இந்தியாவின் ஞானியரும், துறவியரும் இதற்கு முற்றிலும் வேறான நோக்கு உடையவர்களாக இருந்தனர். மனிதனிடத்தில் மூன்றாவதாக உயரிய அம்சம் இருக்கிறது என்றும், அதுவே மனிதனின் உண்மைத் தன்மை என்றும் அவர்கள் அனுபவத்தில் அறிந்து கொண்டிருந்தனர். மனிதனின் உடல் மற்றும் உள்ளம் சம்பந்தமான அம்சம் அவனது உண்மைத்தன்மை அல்ல. இவ்விரண்டையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்; இவை மனிதனிடத்தில் இருக்க வேண்டியவை தான். ஆனால் மனிதனின் உண்மைத் தன்மையை புறக்கணித்துவிட்டு இவற்றை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. இந்த மூன்று குணங்களும் விளக்கவொண்ணாத முறையில் கலந்து மனிதனுக்குத் தோற்றப் பொலிவைத் தருகின்றன என்பது ஞானியர்கள் மற்றும் துறவியர்கள் கண்ட அனுபவ ரீதியான உண்மையாகும். மனிதனின் உடலையும், மிருகங்களின் உடலையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் இரண்டிலும் அனைத்துவிதமான செயல்முறைகளும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. மிருகங்களிடமிருந்து நம்மைப் பிரித்து, உயர்த்திக் காட்டும் ஒரு தனிச்சிறப்பான அம்சம் இருக்கிறது. நாம் சிந்திக்கின்றோம், உணர்கின்றோம். விஷயங்களைப் பகுத்து அறிகின்றோம். ஒரு பொருளை நாம் கருத்தில் கொள்ள முடியும். அதைப் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வர இயலும்; அதைப்

பற்றி புதிய அறிவை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும், ஞானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியும், நமக்குப் பகுத்தறியத் தெரியும். தர்க்க சாஸ்திரமும், நியாய சாஸ்திரமும் நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இவை அனைத்தும் மிருகங்களுக்குத் தெரியாது. நவீன மனித இனமும், சிந்தனையாளர்களும், தலைவர்களும் அடிப்படையில் ஒரு தவறு செய்துவிட்டனர். அதாவது மனிதனிடத்தில் உள்ள உடல் மற்றும் உள்ளம் சம்பந்தமான அம்சங்கள் அவனுடைய முழுமையான தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக அவர்கள் கருதினர். மனிதனுக்கு அறிவாற்றலும், உணரும் சக்தியும், பகுத்தறிவும், சிந்தனையும் இருப்பதால் அவன் மிருகங்களை விட மேலானவன் என்று அவர்கள் கருதினர்.

நமக்கு நீதியினை வகுத்துத் தந்த ஞானியர்களும் முனிவர்களும் வேறுவிதமான கருத்துக் கொண்டிருந்தனர். சிந்தித்தல், உணருதல், பகுத்தறிதல் போன்ற ஆற்றல்கள் மனிதனிடத்தில் இருப்பதால் மட்டும் அவன் மிருகங்களை விட மேலானவன் என்று சொல்லமுடியாது; இவை அவனை மிருகங்களிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றன; அவ்வளவு தான். இது ஞானியர்கள் மற்றும் துறவியரின் கருத்து ஆகும். இந்த மனிதனிடத்தில் நன்னடத்தை நற்பண்பு, அறநெறி ஆகியவை இல்லையெனில் அவனிடமுள்ள அறிவாற்றல் அவனுக்கு அழிவைத் தருவதாகவே அமையும். அது, அவனை மிருகங்களின் நிலையினும் கீழான ஒரு நிலைக்குத் தள்ளிவிடும். இவ்வாறாக மனிதன் மிருக நிலையினும் கீழான நிலைக்கு மட்டுமின்றி அசுரத் தனம் உடைய நிலைக்கும் தள்ளப்படுகிறான். சமுதாயத்தில் அவன் வாழ்வது ஒரு பேறு என்றில்லாமல் ஒரு சாபக்கேடு என்ற நிலை உருவாகிறது. ஆகவே மனிதனிடத்தில் நற்பண்புகளை வளர்க்க வேண்டும். மனம், உணர்வு, எண்ணம், அறிவு ஆகியவற்றைப் பக்குவப்படுத்த வேண்டும். அவன் தெய்வீக குணங்களுடன் அறநெறிப்படி

வாழ்பவனாக உருவாக்கப்பட வேண்டும். மனிதனைப் பயிற்றுவிப்பதில் இது மிகவும் முக்கியமானது; தவிர்க்க முடியாதது. மேலும் இது மட்டும் போதாது. இதற்கும் மேலாக மனிதனிடத்தில் மூன்றாவதாக தெய்வீகக் கொள்கை இருக்கிறது; இது உள்ளுறையும் உண்மை. மனிதனிடத்தில் கீழான, உடல் ரீதியான, மிருகத்தனமான இயல்பும் சிந்தித்து உணர்ந்து பகுத்தறியும் ஆற்றலும் இருக்கின்றன. அவன் இவற்றின் கலவை. ஆனால் இவற்றுக்கு மத்தியில் மனிதனின் மையப் புள்ளியாக தெய்வீகத் தன்மை இருக்கிறது. அது மறை பொருளாக இருக்கிறது; மனிதன் பெயரும் புகழும் விரும்பி அலைவதால் அவன் தனது உண்மைத் தன்மையிலிருந்து விலகிச் செல்கிறான். தன்னிடம் உள்ள தெய்வத் தன்மையை அவன் அறியாமல் இருக்கிறான். ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் தெய்வத் தன்மை உறைந்திருக்கிறது. மனிதன் தெய்வத்தின் ஒரு அம்சம்.

இந்தக் கருத்து மனித சமுதாயத்தில் உள்ள அத்தனை மதங்களும் தெரிவிக்கும் அடிப்படைக் கருத்தாகும். இஸ்லாமிய மதத்தில் அல்லாவின் ஒளி (நூர்) மனிதனிடத்தில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். கிறித்தவ மற்றும் யூத மதத்தில் கடவுள் தனது வடிவில் மனிதனைப் படைத்ததாகவும் அவனைப் படைத்தபின் தனது ஆவியை அவனுக்குள் ஊதி அனுப்பியதாகவும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இறைவனின் ஆவி, மனிதனிடத்தில் உள்ளுறையும் உண்மைப் பொருளாக உள்ளது. கல்வியின் சாரம் என்னவென்றால் மனிதனின் எண்ணங்கள் உயரியதாக இருக்குமாறு செய்வதுதான். மனிதனின் உண்மை இயல்பான தெய்வீகத் தன்மை அவனுக்குள் சோம்பி; உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உம்மையான வாழ்க்கை வாழ்வதன் பலன், இதனைத் தட்டி எழுப்புவதுதான்; இந்தத் தன்மை முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு, வளர்ச்சியுறுமாறு செய்யப்பட வேண்டும். மனிதவாழ்வில் இந்தத் தன்மை தீவிரமாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதுதான் உண்மையான வாழ்க்கை. மனிதனுக்கு சௌகரியமான

உலகியல் வாழ்க்கையைத் தருவது மட்டுமே மனிதனுக்காக இறைவன் வகுத்திருக்கும் திட்டம் அல்ல. அதுமட்டும்தான் என்றால் நமக்கு நல்ல உணவு, உடை, உறைவிடம் கிடைக்கும்; மிருகங்களைப் போலவே நாமும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போம். மனிதனை, மிருகத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவது எது? பிறரிடம் கருணையுடன் நடந்துகொள்ளுதல், பிறரின் சுக துக்கங்களைத் தனதாக எண்ணி அனுபவித்தல், பிறரின் கவலைகளையும், துன்பங்களையும் போக்க முன்வருதல் போன்ற மனிதனின் குணநலன்கள் அவனை மிருகத்திலிருந்து வேறுபடுத்தி, உயர்த்திக் காட்டும். மிருகங்கள் தன் நலனைக் காத்துக் கொள்ளவே வாழ்கின்றன. இது அவற்றின் இயல்பு. இறைவன் படைத்த உயிரினத்தில் மனிதன் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தவன். அவன் பிறருக்காக சிந்தித்து அவர்கள் நலம் பேணி வாழ முடியும். ஆகவேதான் மனிதனின் உயரிய தர்மம் பரோபகாரம் (பிறர் நலம் பேணுதல்) என்று நமது முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள். சுயநல வாழ்க்கை நடத்துவதில் பறவையும், பிராணிகளும் கூட ஈடுபட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் உங்களுக்காக வாழும் அதே நேரத்தில் பிறருக்காகவும் வாழ்ந்து அவர்களை மகிழ்ச்சியுறச் செய்தால் நீங்கள் உண்மையில் மனிதராக ஆகிறீர்கள். ஏனெனில் மனித வாழ்க்கையின் சாரமே இதுதான். உங்களுக்கு வருத்தத்தையும் வேதனையையும் தரும் ஒரு விஷயம், பிறருக்கும் வருத்தத்தையும் வேதனையையும் தரும். பிறர் இதனை அனுபவிக்காத வகையில் நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும். நமக்கு மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும், திருப்தியையும் தரும் விஷயம் பிறர்க்கு மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் தரமுடியும். இதனை உணர்ந்து, பிறருக்கு மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும், திருப்தியையும் தரக்கூடிய செயல்களில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும்.

இதுதான் அறத்தின் சாரம், வாழ்க்கையின் சாரம். மனிதனிடத்தில் உள்ள தெய்வீகத் தன்மையை முழுமையாக

வெளிக் கொணர்வதே இறைவனின் திட்டமாகும். இதன் விளைவாக மனித உணர்வில் முழுமையான மாற்றம் ஏற்பட்டு அவன் தன்னைத் தானே உணரும் நிலை ஏற்படுகிறது. மனித உணர்வை தெய்வீக உணர்வாக மாற்றுவதுதான் நிலவுலகில் இறைவனின் திட்டம் ஆகும். இந்தத் திட்டமே பரிணாம வளர்ச்சி எனப்படுகிறது. மேலை நாட்டு விஞ்ஞானிகள், உயிரியல் தத்துவப்படி மனிதன் பரிணாம வளர்ச்சியின் உச்சநிலையை அடைந்துவிட்டான் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஆன்மீக ரீதியாக நாம் இதனை வேறு ஒரு விதத்தில் நோக்குகிறோம். ஒரு ஜீவாத்மா, மனிதநிலையை அடைந்ததிலிருந்து தான் அதன் பரிணாம வளர்ச்சி தொடங்குகிறது என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஏனெனில் அப்பொழுதிலிருந்துதான் அது விழிப்புணர்வுடன் செயல்படும் திறமை பெறுகிறது. அதுவரை, அது மனித நிலைக்குக் கீழே இருக்கிறவரை அது அடைகிற வளர்ச்சி, தானாக ஏற்படுவதாகவும் இந்த நிலையில், ஜீவாத்மா விழிப்புணர்வுடன் செயல் படுவதில்லை; அது தனக்கென ஒரு லட்சியத்தைத் தோந்தெடுத்துக் கொண்டு அந்த லட்சியத்தை அடையும் பாதையில் தொடர்ந்து முன்னேறுவதில்லை.

ஆன்மீக நோக்கின்படி, மனித சமுதாயம், பரிணாம வளர்ச்சியின் ஆரம்ப நிலையில் இருக்கிறது. உயிரியல் ரீதியாக நீங்கள் மேல் தளத்தில் இருக்கலாம். ஆனால் ஆன்மீக ரீதியாக நீங்கள் அடித்தளத்தில் இருக்கிறீர்கள். வாழ்வின் உண்மை நோக்கம் தெய்வீகத் தன்மையை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லுவதுதான். மனிதன், விழிப்புணர்வுடன் தெய்வீகத் தன்மையை நோக்கி முன்னேறிச் சென்றால், உண்மையில் அவன் வாழ்வதாகச் சொல்ல முடியும். இல்லையென்றால் அது உயிரற்ற வாழ்க்கையாகவே இருக்கும். உங்கள் உடல் செயல்படலாம்; உங்கள் மனம், புத்தி எல்லாம் செயல்படலாம்; ஆயினும் நீங்கள் உறங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறீர்கள். வாழ்க்கை இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை. வாழ்க்கை

என்பது மனிதன் ஆன்மீகரீதியாக தீவிரமாக செயல்படுவது. ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழும் மனிதன், அகத்தே நான் ஆன்மீகத் தன்மை உடையவன். நான் ஆன்மீக ரீதியாக வளர்ச்சியடைய இந்த மனித வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மனிதனின் உலகாயதப் பார்வையால், இந்த நோக்கு புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனின் உடல் மற்றும் உள்ளம் சம்பந்தமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவில்தான் மேலைநாட்டு சமுதாய அரசியல் சிந்தனைகள் உள்ளன. இது மிகப் பெரிய தவறு. இதற்காக மனிதன் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். சிந்திக்கத் திறம் படைத்த ஆண்களும் பெண்களும் இது மாபெருந் தவறு என்று உணரும் போது தான், இந்த விழிப்புணர்வை உங்களால் முடிந்த அளவுக்கு அதிகமாக உங்கள் சொந்த வட்டத்துக்குள் பரப்பி, இதனை உங்கள் வாழ்க்கை லட்சியத்தின் ஒரு அம்சமாக ஆக்கிக் கொள்ளமுடியும். உங்களில் சிலர் பள்ளி ஆசிரியர்களாகவோ, பொதுநல மன்றங்களின் உறுப்பினர்களாகவோ, பத்திரிகையாளர்களாகவோ, எழுத்தாளர்களாகவோ இருந்தால், உங்கள் தகுதியை, திறமையை இந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். 20ஆம் நூற்றாண்டில் மனித சமுதாயத்தைக் கவ்விப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பதற்குரிய தீர்வு, இந்தத் தவறை சரி செய்வதுதான். மனிதன் தீவிரமாக ஆன்மீக வாழ்க்கையில் ஈடுபடுமாறு செய்யுங்கள். அப்போது அவன் ஆன்மீகரீதியாக படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைவான். இப்போது மனிதன் முற்றிலுமாக அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறான். அவனது வாழ்க்கைப் போக்கு கீழான மனப் போக்கு உடையதாக இருக்கிறது. மனிதனின் இந்தக் கீழான மனப்போக்குக்கு மென்மேலும் தீனி போடுவதாகவே அவனது வாழ்க்கை அமைந்திருக்கிறது. இது பிரச்னையை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது. அவன் ஆகை, கோபம், பேராசை, புலன்நுகர்ச்சி

இவற்றிற்கு முற்றிலுமாக அடிமையாகிவிடுகிறான். அவன் ஓரளவுக்குக் கல்வி பயின்றிருந்தாலும், இந்த நவநாகரிக வாழ்க்கைப் போக்கு, அதனைப் பயனற்றதாக்கிவிடுகிறது. அது மனிதனை, மனித வடிவில் உள்ள மிருகமாக ஆக்கிவிடுகிறது. அவனது புறத்தோற்றம் மனித உருவமாக இருக்கலாம்; ஆனால் அகத் தோற்றம் மிருக இயல்பு உடையதாக இருக்கிறது. இது மிகப்பெரும் ஆபத்தான சூழ்நிலை. சிந்திக்கும் திறம் படைத்த ஆண்களும் பெண்களும் இந்தப் போக்கைத் தடுத்து நிறுத்த தங்களால் இயன்றவரை முயற்சிக்க வேண்டும் ஒன்று சேருங்கள். ஒரு பலமான அமைப்பை உருவாக்குங்கள். அதன்மூலம் அவசியமான இடத்தில் எல்லாம் உங்கள் குரல் ஒலிக்குமாறு செய்யுங்கள்.

நமது நாட்டின் கல்வித் திட்டம் வேலைக்கு ஆட்களைத் தயார் செய்யும் நோக்கு உடையதாகத் தான் இருக்கிறது. மனிதன் வாழவேண்டிய நெறிப்படி வாழ்வதற்காக அல்லாமல், தன் வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே இன்றைய கல்வித் திட்டம் உதவுகிறது. கனரகத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கும் தேவைப்படும் அலுவலர்களையும் தொழிலாளர்களையும் உருவாக்கும் நோக்கு உடையதாகவே இன்றைய கல்வித் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இந்த மனிதர்களுக்கு தமது வாழ்க்கை லட்சியம் புரிவதில்லை; அவர்களின் ஆன்மீக அக இயல்பு பற்றி இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை; இறுதியில் அவர்கள் அடைய வேண்டிய நல்வாழ்வு பற்றி கவலைப்படுவதேயில்லை. இவர்களுக்கு வேண்டுவதெல்லாம் இவர்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்; அவ்வளவுதான். ஆகவே கல்வித் திட்டம் கேலிக் கூத்தாகவே உள்ளது. கல்வியின் மூலம் ஒழுக்கம், மனிதப் பண்புகள் பயிற்றுவிக்கப்படுவதில்லை. மனிதன், சுயநலமியாகவும், போட்டியும் பொறாமையும் உடையவனாகவும், பணம் சம்பாதிக்கும் இயந்திரமாகவும் இருக்கிறான்; தனது வாழ்க்கை,

பழக்க வழக்கம் ஆகியவற்றின் மூலம் தற்கால சமுதாய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவோ, சமூக வாழ்க்கை நீரோட்டத்தை வளப்படுத்தவோ, அதன் அழகு, பண்பு, நன்மைகள் ஆகியவற்றை மேன்மையுறச் செய்யவோ அவன் முயற்சிப்பதில்லை. இந்தக் குறை களையப்படுகிற போதுதான் மனிதன் நல்லதொரு வாழ்க்கையினை நடத்த முடியும். இத்தகைய வாழ்க்கையில், ஆன்மீக சாதனை தவிர்க்கமுடியாத அளவில் இடம் பெற்றிருக்கும். இத்தகைய வாழ்க்கையில், மனிதன் தனது சுயமான உயரிய இயல்பில் ஊன்றி நிற்கிறான்; தனக்குள் இருக்கும் ஆன்மீக விழிப்புணர்வை வெளிப்படுத்த முயற்சிக்கிறான்; தெய்வீகப் பண்புகளாகிய அன்பு, கருணை, கனிவு, அமைதி, அறிவு, நல்லிணக்கம் மற்றும் ஒற்றுமை ஆகியவற்றைத் தன்னிடத்தே வளர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்கிறான். இவை ஆன்மீக இயல்புடைய மனிதனின் குணநலன்கள் ஆகும்.

அன்பே கடவுள், அமைதியே கடவுள், அழகே கடவுள், தூய்மையே கடவுள், அறிவே கடவுள், உன்னத நல்லிணக்கமே கடவுள், ஒற்றுமையின் சாரமே கடவுள். பூவுலக மனித வாழ்க்கை, அகத்தே ஒருமையும் ஒற்றுமையும் உடையதாக இருக்கவேண்டும் என ஒரு பொது விழிப்புணர்வு விரும்புகிறது. இறை உணர்வுடைய மனிதன், “நான் பிறரிடமிருந்து வேறுபட்டவன் அல்ல, ஒவ்வொருவரும் எனது சொந்த ஆத்மா, எனது பிரதிபலிப்பு. நான் என்னிடம் நடந்துகொள்ளுவது போலவே மற்றவர்களிடமும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். என்னை நான் நேசிக்கிறேன். அனைவரையும் நான் நேசிக்க வேண்டும். அனைத்து வகையிலும் நான் நலமுடன் வாழ விரும்புகிறேன். அதுபோல அனைவரும் எல்லா வகையிலும் நலமுடன் வாழ. நான் முயற்சி செய்வேன்” என்று நினைக்கிறான். உங்களை மற்றவர்களுடன் இணைத்துப் பார்க்கின்ற தன்மை வேண்டும். எந்த நாட்டிலும், உலகின் எந்தப் பகுதியிலும் மனித

சமுதாயங்களுக்குத் தலைமை தாங்கியிருப்பவர்கள், மனிதன் அடிப்படையில் ஆன்மீகத் தன்மை உடையவன் என்பதை உணர வேண்டும். மனிதனுக்கு உடல், மற்றும் மனத்துடன் சம்பந்தம் இருந்தாலும் அவனுக்கு ஆன்மாவுடன் உள்ள சம்பந்தமே முக்கியமானது. ஆகவே, மனிதர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும்போது, அவர்களின் ஆன்மீக இயல்பை விழிப்புறச் செய்யும் வகையில் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஆகவே ஒரு குழந்தை கல்வி நிலையத்துக்குச் சென்று கல்வி கற்கத் தொடங்கும்போது அது தனது உயரிய இயல்பை உணரச் செய்யும் வகையில் கல்வித் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். அப்போதுதான் கல்வித் திட்டம் பயனுடையதாக இருக்கும். இல்லையெனில் கல்வித் திட்டம் முற்றிலும் பயனற்றதாக ஆகிவிடும்; வெளியிலிருந்து விஷயங்களை உள்ளே திணிப்பதாக மட்டும் ஆகிவிடும். இந்நிலையில், ஆத்மா உறங்குகிறது, விழிப்பற்ற நிலையில் இருக்கிறது.

இதைச் செய்ய அரசாங்கத்தையே நாம் எப்போதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அது தேவையுமில்லை. நாம் விழிப்புணர்வு கொண்டவர்கள். நாம் சமூக விழிப்புணர்வு கொண்டவர்கள். நமக்குத் தேவையானவற்றை அரசு செய்யும்போது அதனை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். அரசு செய்யாதபோது நாமே நமது தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுகிறோம். இக்குறையை நாமே சரிசெய்து கொள்ளுகிறோம். இந்த நோக்கில் மனித சமுதாயம் உறுதி மேற்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் உங்களுக்காக ஆன்மீக சங்கங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; தத்துவம் பயில்வட்டங்களை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நகரின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தனித்தனியாக ஆன்மீக சங்கங்கள் இருக்க வேண்டும். இயலுமாயின் நீங்கள் தினசரி ஒன்றுகூட வேண்டும் அல்லது வாரம் ஒரு முறையாவது சந்திக்க வேண்டும். ஒன்றரை அல்லது இரண்டு மணி நேரம்

பொதுவாக பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்; பொதுவாக தியானம் செய்யுங்கள். பொதுவாக அமர்ந்து தத்துவ நூல்களைப் படித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள். பொதுவாக அமர்ந்து ஆன்மீக விஷயங்களில் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் சங்கத்திலுள்ள மூத்த உறுப்பினரை உங்களுக்குச் சில நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லச் சொல்லுங்கள். இது மிகவும் அவசியமான உடனடித் தேவை. ஞாயிற்றுக் கிழமைகளையும், விடுமுறை நாட்களையும் ஆன்மீக ரீதியாக நாம் பயன்பெறும் வகையில் செலவிட வேண்டும். அந்த நாள் நாம் புத்துணர்ச்சி பெறும் நாளாக அமைய வேண்டும்; நமது ஜீவனின் ஆழ்நிலையில் ஆன்மீக விழிப்புணர்வு பெறும் நாளாக அமைய வேண்டும். மனிதன் உயரிய ஆன்மீக விழிப்புணர்வு பெறுகிறவரை உலகம் திருந்தாது.

இவ்வாறு ஆன்மீகப் பண்பாட்டை வளர்க்கத் தொடங்க வேண்டும். சமுதாயம் இப்பணியில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆன்மீகச் செல்வத்துக்கு நமது இந்திய நாட்டில் பஞ்சமில்லை. அது இங்கு நிறைந்திருக்கிறது; அது நம்மை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய பேற்றினை அருளிய இறைவனுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். இங்கு ஆன்மீகத் துறையில் நம்மை வழிநடத்தும் அருளாளர்களுக்கும் குறைவில்லை. இவ்வகையில் இந்நாடு தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. நீங்கள் இந்திய நாட்டின் ஆன்மீக வரலாற்றை ஆராய முற்பட்டால், பெருமைக்குரிய கடந்த காலத்தில், எந்த ஒரு தலைமுறையிலும் ஆன்மீக ஆசான்கள், துறவிகள், ஞானிகள், யோகிகள், அடியார்கள், தத்துவ மேதைகள், ஆன்மீக அனுபவம் பெற்ற அருளாளர்கள் ஆகியோர் இல்லாத நிலை இருந்ததில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். மேலும், இமயம் முதல் குமரிவரை, அஸ்ஸாம் முதல் சிந்து மற்றும் பஞ்சாப் வரை பரந்து விரிந்துள்ள இந்த நாட்டில் ஒரு காலகட்டத்தில் கூட, ஒரு குறிப்பிட்ட நூற்றாண்டில்கூட, ஒரு தலைமுறையில்கூட அருளாளர்

வாழ்ந்து வழிகாட்டாத நிலை இருந்ததில்லை. இத்தகைய நிலை வேறு எந்த நாட்டிலும் நிலவியதாக நீங்கள் கூறமுடியாது. எந்த நாட்டிலும் உள்ள எந்த சமுதாயமும் இத்தகைய பெருமை பெற்றிருந்ததாகக் கூறமுடியாது. வேறு எந்தப் பண்பாட்டிலும் வேறு எந்த இனத்திலும் பரமாத்மாவுடன் ஒன்றி, தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெற்று வாழ்ந்த அருளாளர்கள் தோன்றியதில்லை. அது மட்டுமல்ல, இந்த அருளாளர்கள், மனிதகுலம் முழுமைக்கும் தமது அருள் நிறைந்த செய்தியைத் தந்தனர். தமது காலத்து சமுதாயத்தில் தன்னைச் சுற்றி வாழும் மக்களிடத்தில் தெய்வீக விழிப்புணர்வை உண்டாக்குவதை தமது வாழ்க்கை லட்சியமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். பாரதவர்ஷத்தின் புதல்வர்களாகிய நீங்கள் இந்த அற்புத ஆசியினை, இறைவன் தந்த அற்புதப் பரிசை அலட்சியப்படுத்தி, புறக்கணித்துவிடுவீர்களா? அப்படிச் செய்தால், அது மாபெரும் விபத்தாக ஆகும்.

இந்த ஒன்றுதான், உங்களை மற்ற நாட்டினரைவிட உயர்ந்தவர்களாக அடையாளம் காட்டுகிறது. தொழில்நுட்ப ரீதியாக நம்மை அவர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கமுடியாது. விஞ்ஞான ரீதியாகவும் நாம் பின்தங்கியிருக்கிறோம். ஆனால் ஆன்மீக விஷயத்தில் நாம் செல்வந்தர்களாக இருக்கிறோம். இதனை நாம் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும், பிறருக்கு வாரி வழங்க முடியும். மேலும், இதன் மூலம் உலகின் சூழ்நிலையையே மாற்றிக் காட்ட முடியும். இந்தச் செல்வத்தை நாம் பெற்றிருப்பது நமது பிறப்புரிமை என்று கருதி, அது முழுமையாக நம்மிடத்தில் நிறைந்திருக்குமாறு செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்திய மண்ணில் வாழும் ஒவ்வொரு இந்தியனும், அவர் கிறிஸ்தவராகவோ, முஸ்லீமராகவோ, சீக்கிரராகவோ, பார்ஸியராகவோ, ஹிந்துவராகவோ, பௌத்தர் அல்லது சமணராகவோ இருந்தாலும் ஆன்மீகத் தன்மை யுடையவராகத் திகழ வேண்டும். பரம்பொருளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். உங்கள்

இல்லற வாழ்வில் உங்களது எண்ணம், உணர்வு, செயல் அனைத்திலும் தெய்வீக ஒளிக்கதிர் பரவியிருக்க வேண்டும். உங்களது தொழிலில் ஆன்மீகத்தன்மை பளிச்சிட வேண்டும். நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் அங்கெல்லாம் ஆன்மீக ஒளி பிரகாசிக்க வேண்டும். நீங்கள் தொழில் அல்லது வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும்போதும் இடையறாது இறைசிந்தனையுடன் இருக்க முயற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் சமுதாய வாழ்க்கையும் ஓரளவுக்கு ஆன்மீகத் தன்மை உடையதாக இருக்கட்டும். இதைச் செய்தால் மட்டுமே நாம் நம்மை உண்மையிலேயே பாரதியர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளமுடியும். நாம் எங்கு இருந்தாலும், நாம் எப்படி வாழ்ந்தாலும் ஆன்மீக சாதனை அடித்தளமாக அமைந்திருக்கட்டும். உங்களுக்கும் பரம்பொருளுக்குமிடையில் நீங்கள் ஆன்மீகத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் ஜீவாத்மாவாகிய உங்களிடத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும்; உங்களிடத்தில் தெய்வீக நற்குணங்கள் நிறைந்திருக்கும்; உங்கள் வாழ்வில் நல்ல மாற்றம் இருக்கும்; நீங்கள் தெய்வீக ஒளி பெற்றுத் திகழுவீர்கள்; நீங்கள் ஒரு உதாரணபுருஷராக - அனைவரும் பின்பற்றத்தக்க நல்ல மனிதனாக வளர்ச்சி பெறுவீர்கள்.

தினசரி காலையிலும், மாலையிலும் தனியாக ஒரு இடத்தில் அமருங்கள். உலக சிந்தனையை விட்டுவிடுங்கள். உங்களை எண்ணிப் பாருங்கள். பரம்பொருளை எண்ணிப் பாருங்கள். மனத்தை அமைதிப்படுத்துங்கள். உடல் நிமிர்ந்து இருக்குமாறு அமர்ந்து கொள்ளுங்கள். இயல்பாக, சீராக சுவாசியுங்கள். 'ஓம்' என்னும் பிரணவ நாதத்தை மீண்டும், மீண்டும் உச்சரிப்பீர்கள். அதன் மூலம் உங்களது உணர்வைத் தட்டி எழுப்புவீர்கள். இந்தப் பிரணவ நாதம், பிரபஞ்ச விழிப்புணர்வு புராதனமான, கால வரையறையைக் கடந்த உயரிய ஆத்மாவின் அடையாளச் சின்னம். இந்தப் பிரணவ நாதத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம் தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெற்று அதில்

நிலைத்து இருங்கள். இப்போது எதுவும் இல்லை. காலம் இல்லை, இடம் இல்லை. இருப்பதெல்லாம் பரந்த, அளவற்ற வாழ்க்கை, விழிப்புணர்வு, பூரணப் பேராணந்தம் (சத் - சித் - ஆனந்தம்) ஆகியவை மட்டுமே. நான் எல்லையற்ற பேராணந்தம், அமைதி மற்றும் பிரகாசம் என்னும் சமுத்திரத்தில் ஒரு துளியாக இருக்கிறேன் என்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறது.

இந்த வகையில் உங்களை தெய்வத்துடன் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் உணர்வை தெய்வீக உணர்வாக உயர்த்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் பரிபூரணமான, அழியாத, எப்பொழுதும் பேராணந்தத்துடன் உள்ள, எப்பொழுதும் அமைதியில் திளைத்திருக்கும் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாக இருப்பதை உணருங்கள். இந்த விழிப்புணர்வு நிலையில் உங்களால் எவ்வளவு நேரம் இருக்கமுடியுமோ, அவ்வளவு நேரம் இருங்கள். மனம் அங்கும், இங்கும் அலைபாய்ந்தால் அதனைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். மீண்டும் மெதுவாக அதனை விழிப்புணர்வு நிலைக்குத் திருப்பிக் கொண்டு வாருங்கள். அந்த விழிப்புணர்வில் நிலைத்திருங்கள். நீங்கள் இந்த உடல் அல்ல, இந்த மனம் அல்ல என்பதனை உணருங்கள். உங்களுக்கு பெயரோ, உருவமோ இல்லை என்று உணருங்கள். உங்களுக்குப் பிறப்பும் இல்லை, இறப்பும் இல்லை, காலவரையறை இல்லை. நீங்கள் சச்சிதானந்த ஆத்மா என்று உணருங்கள். உங்களுடைய நிஜ ஸ்வரூபத்தை அனுபவித்து உணருங்கள். இந்த உணர்வு நிலையை, ஆன்மீக விழிப்புணர்வு நிலையை தினசரி பயிற்சி செய்து ஒரு நாளைக்குப் பலமுறை பயிற்சி செய்து, இதனை உங்களின் சகஜ நிலையாக ஆக்கிவிடுங்கள். உங்களுக்குத் தேவையானால் ஒம்-ஒம் ஒம் என்றோ, அல்லது ஒம் தத் ஸத் என்றோ, அல்லது ராம் ராம் ராம் என்றோ ஜபம் செய்யுங்கள். நீங்கள் எந்தப் பெயரை உடையவராக இருந்தாலும் நீங்கள் எந்த

மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் நீங்கள் இறைவனின் குழந்தை. கடவுள் பிரபஞ்ச ஆத்மா. நீங்கள் கடவுளின் குழந்தை. ஆதலால், நீங்கள் தெய்வீக மனிதர். உங்கள் கடவுள் தெய்வீகத்தின் மையம். ஆகவே உங்களின் தெய்வீகத் தன்மையை உணருங்கள். உங்களின் ஆன்மீக இயல்பை உணருங்கள். பரம்பொருளாகிய இறைவனை உங்கள் மதம் என்ன பெயர் சொல்லி அழைத்தாலும், அந்தப் பெயரை மீண்டும், மீண்டும் ஜபம் செய்யுங்கள். அனைத்துப் பெயர்களும் ஒரே பொருளையே உணர்த்துகின்றன. இறைவன் பரிசுத்தமானவன், பூரணத் தன்மையுடையவன், நிலையான வாழ்க்கை உடையவன், அளவிட முடியாத அமைதியின் வடிவின், எல்லையில்லாப் பேரானந்த மயமானவன். இறைவன் சத்தியத்தின் வடிவமாகவும், அருள் ஒளிப் பிரகாசமாகவும் இருக்கிறான். இதை தினசரி சிந்தனையில் கொண்டு பயிற்சி செய்து வாருங்கள்.

ஆன்மீக நூல்களைத் தவறாது தினசரி படிங்கள். ஆன்மீக நூல்களைப் படிப்பதன் மூலம் நீங்கள் உற்சாகம் பெறுகிறீர்கள். உங்கள் இதயத்திலும், மனத்திலும் வாழ்க்கையைச் சீராக மாற்றியமைக்கக்கூடிய ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் நிறைந்திருக்கும். முதலில் உங்கள் மனப்போக்கில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யுங்கள். மனத்திலிருந்து உலகியல் எண்ணத்தை அகற்றி அதில் ஆன்மீக எண்ணத்தை நிறைந்திருக்கச் செய்யுங்கள். தினசரி ஆன்மீக நூல்களைப் பயில்வதன் மூலம் இந்தச் சாதனையை நிகழ்த்துங்கள். உங்களது " உலகியல் வாழ்க்கையில் கடவுளின் நினைப்பும், விழிப்பும் இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களது காலை தியானமும், ஆன்மீக விழிப்புணர்வும், உங்களது மாலை தியானமும், ஆன்மீக விழிப்புணர்வும், உங்களது தினசரி வாழ்வில் உங்களது அலுவலகப் பணியின்போது உங்களை தெய்வீக விழிப்புணர்வு நிலையுடன் இணைத்து

வைக்கட்டும். நிலைத்திருக்கும் உண்மை யாதெனில் நீங்கள் அமரத்துவம் பெற்ற தெய்வீகப் பரம்பொருள் என்பதுதான். இந்த உண்மை என்றும் அழியாதது. இந்த உண்மைப் பொருளை எப்பொழுதும் நினைவில் வைத்திருங்கள். இந்த உண்மைப் பொருளின் ஆதாரத்தில் உங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த உண்மைப் பொருளின் அடிப்படையில் விழிப்புணர்வு பெறுங்கள். அதன் பிறகு நீங்கள் உங்களது கைகள், கால்கள், மனம் ஆகியவற்றை தேவையான அளவிற்கு இந்த உலகப் பணியில் ஈடுபடுத்துங்கள். அதன்பிறகு நீங்கள் இந்த மண்ணில் கரைந்திருக்கும் உப்பாக மாறிவிடுவீர்கள். இத்தகைய ஆன்மீக விழிப்புணர்வையும், ஆன்மீக ஒளியையும் அதிகமதிகமான மக்கள் தமது வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்கச் செய்தால் பிறகு படிப்படியாக இவர்களெல்லாம் ஒருங்கிணைந்து ஆன்மீக சக்தியை உருவாக்க முடியும். இந்த உலகத்தினுடைய சூழ்நிலையை ஒட்டுமொத்தமாக மாற்றுவதற்கு உங்களால் முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இதற்காக உங்களின் பங்களிப்பினை நிச்சயமாகத் தரமுடியும். ஒளியையும், இருளையும் சமப்படுத்துவதிலும் அன்பையும், வெறுப்பையும் சமப்படுத்துவதிலும், மனித இயல்பின் எதிர்மறையான மற்றும் உடன்பாடான சக்திகளை சமப்படுத்துவதிலும் நீங்கள் உங்கள் பங்கினைச் செலுத்தமுடியும். அமைதியை நிலைநாட்ட உங்களின் மிகச்சிறந்த பங்களிப்பாக இது அமையும். மனித குலத்துக்கு நீங்கள் செய்யும் மகத்தான சேவையாக இது அமையும். மற்ற தொண்டுகள் எல்லாம் சிறந்தவைதான். ஆனால், மனிதனின் எண்ணங்களையும், உணர்வுகளையும் மாற்றி அமைக்கக்கூடிய அளவில் அவனுக்குள் ஆன்மீக விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் தொண்டு அவை அனைத்தையும்விடச் சிறந்தது. ஏனெனில், மனிதனுக்கு வெளியே நிலவும் சூழ்நிலைகள் அனைத்திற்கும் காரணம் மனிதனின் எண்ணமும் உணர்வுகளும் தான். மனிதன் மனதில் என்ன இருக்கிறதோ, அது அவனது

செயலில் வெளிப்படுகிறது. மனிதனின் இதயத்தில் என்ன இருக்கிறதோ அதனை அவனது செயல்முலமாக நாம் காணலாம். ஆகவே, மனிதனுடைய மனதிலும், இதயத்திலும் சரியான மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தால் மனிதனின் புறவாழ்வும், செயல்களும் தாமாகவே மாற்றம் பெறுகின்றன. ஆன்மீக அறியாமையும், ஆன்மீக நலன்களின் புறக்கணிப்பும் உள்ள உலகாயதமான இந்த உலகில் வாழும் அதே நேரத்தில் இறைவனின் திட்டப்படி இவ்வுலகில் வெற்றிகரமாக வாழ்ந்து இறுதியில் ஆன்மீக விழிப்புணர்வு பெற்று, இந்த உடலிலிருந்து விடுபட்டு முக்தி அடைய விரும்பினால் உண்மையில் உங்கள் வாழ்க்கை ஆன்மீக வாழ்க்கையாக அமையட்டும். நீங்கள் ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுங்கள். ஆன்மீக நூல்களைப் படியுங்கள், தினசரி தியானம் செய்யுங்கள், இறைவனின் திருநாமத்தை ஜபம் செய்யுங்கள். தீவிரமான அலுவல்களுக்கு இடையிலும் இறைவனின் சிந்தனையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டிருங்கள். நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் அங்கெல்லாம் இறைவன் இருப்பதைக் காண முயற்சி செய்யுங்கள். ஏனெனில், இறைவன், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள்.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை முற்றிலும் ஆன்மீக மயமாக இருக்கும் வகையில் தினசரி ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுங்கள். உங்களுக்குரிய இறைவனின் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் உங்கள் வாழ்க்கையின் செயல்முறை அமையட்டும். உங்களுக்குள் இருக்கும் உங்களின் சுய இயல்பான தெய்வீகத் தன்மையை நீங்கள் உணர்ந்து அனுபவிக்குமாறு செய்வதே இறைவனின் திட்டம். இந்நிலையில் நீங்கள் உங்களைச் சுற்றியிருக்கும் சூழ்நிலையை ஆசீர்வதிப்பீர்கள்; நீங்கள் வாழ்ந்துவரும் உங்களின் காலத்திய சமுதாயத்தை வாழ்த்துவீர்கள். இறுதியாக, நீங்கள் விழிப்புறச் செய்யும் ஆன்மீக சக்தி, காலத்தையும், தொலைவையும் கடந்து நிலைத்திருக்கிறது. இதன் செல்வாக்கு, மனிதனின் எண்ணங்களும், உணர்வுகளும் பதிவு செய்யப்படும் விண்வெளியில் பரவுகிறது. ஆன்மீக தேசத்தின்

குழந்தைகளாகிய நாம், ஆன்மீக பண்பாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகிய நாம், இந்த ஆன்மீகத்தன்மை நம் வாழ்வில் நிறைந்திருக்குமாறு பார்த்துக் கொண்டால், அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் மனித சமுதாயத்தை இந்த திசையில் திருப்பிவிட நாம் தகுந்த கருவியாக இருப்போம். ஆன்மீக சக்தியால், இந்த அழிவு நேராமல் செய்ய நம்மால் முடியும். அப்போது உலகம் காப்பாற்றப்படும். அதற்கு நல்ல எதிர்காலம் அமையும். சமுதாயவாதிகளும், அரசியல் நோக்கர்களும், விஞ்ஞானிகளும் நிராசையுடன் பேசுகிறார்கள். இந்த நிலையையும் தாண்டிச் சென்று, நமது ஆன்மீக வாழ்க்கையின் மூலம், ஆன்மீக சாதனையின் மூலம், அழிவை நோக்கிச் செல்லும் இந்த சமுதாயத்தைக் காப்பாற்ற நம்மால் முடியும். இந்த உலகம் சிறந்த, வளமான வாழ்வு பெறுமாறு செய்யவும் நம்மால் முடியும். இதில் நம்பிக்கை வைத்து இதற்காகப் பாடுபடுவோம்.

நாம் உணர்ச்சியுடனும், விருப்பத்துடனும் நில்லாமல் இதனை சாதித்துக்காட்ட நம்பிக்கையுடன் செயலில் ஈடுபட வேண்டும். நாம் தீவிர ஆன்மீக வாழ்க்கை வாழ்வதன் மூலம், உலக மக்கள் அனைவரது எண்ணத்திலும் உணர்விலும் ஆன்மீகம் நிறைந்திருக்கச் செய்து மனித குலத்தைக் காப்பாற்றி அதற்கு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை உருவாக்குவோம். ஆகவே, ஆத்மீக நண்பர்களும், தெய்வீகக் குழந்தைகளும் ஆன்மீக வாழ்க்கையும், ஆன்மீக செயல்முறையும் மனித குலத்துக்கு இன்று உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது. இது பழமையானது, காலத்துக்கு ஒவ்வாதது என ஒதுக்கக்கூடாது. மனித சரித்திரத்தில், இதற்கு முன்னர் இருந்த தேவையைவிட இப்போது அதிகமான தேவை இருக்கிறது. ஏனெனில் உலகம் ஆன்மீகத் தன்மையைப் புறக்கணித்ததால் தற்கொலையை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறது. மனித சமுதாயம் ஆன்மீகத்தைப் புறக்கணித்ததன் மூலம் நோய் வாய்ப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதற்கு ஆன்மீகப் பயிற்சி

நிச்சயம் தேவை. இது மனித சமுதாயத்தின் முழுமுதற் தேவை.

2. தெய்வீக வாழ்க்கை

குருதேவ், சுவாமி சிவானந்தாஜி மகராஜ், தெய்வீக வாழ்க்கை என்னும் தனது உயரிய செய்தியை இந்த 20ஆம் நூற்றாண்டில் மனிதகுலத்துக்கு வழங்கிட அவதரித்தார். நீங்கள் நிலையான, அழியாத தெய்வீக ஆத்மா என்றும், அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா என்றும் நீங்கள் அழியும் இந்த சதையும் எலும்பும் நிறைந்த உடல் அல்ல என்றும், நீங்கள் சுயநலம், கோபம், வெறுப்பு, காமம், பேராசை, ஏக்கங்கள் ஆகியவை நிரம்பிய அமைதியற்ற அசத்தமான மனம் அல்ல என்றும் விழிப்புணர்வு பெற்று வாழ்வதே குருதேவரைப் பொருத்தவரை தெய்வீக வாழ்க்கை ஆகும். பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க நீங்கள் முயற்சிக்கும்போது தவறிழைத்து உங்களை தோல்வியுறச் செய்யும் குறையும் குறுகிய எல்லையும் உடைய புத்தியாகவும் நீங்கள் இல்லை. ஆனால் உடல், புலன்கள், மனம், புத்தி ஆகியவற்றுக்கு மேலாக நீங்கள் நிலையான, அமரத்துவம் நிறைந்த ஆத்மாவாகப் பிரகாசிக்கிறீர்கள். சச்சிதானந்தம் (வாழ்க்கை, விழிப்புணர்வு மற்றும் ஆனந்தம்) உங்களின் உண்மை இயல்பு. ஏனெனில், நாம் கடவுள் என்று சொல்லும் உன்னத பிரபஞ்ச ஆத்மாவின் ஒரு அம்சமாக நீங்கள் நிலைத்திருக்கிறீர்கள். கடவுள், பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள்; என்றும் நிலைத்திருக்கும் மூலப்பொருள், உங்கள் வாழ்க்கையின் ஆதார சக்தி. உங்களின் உண்மை இயல்பான, அக இயல்பான ஆத்மீக இயல்பில் நீங்கள் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து இருக்கிறீர்கள்.

குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி, இந்த நவீன உலகில் மனித சமுதாயம் பாதுகாப்பு இன்றி, சண்டை சச்சரவுகளுடன்

வெறுப்பு மற்றும் நல்லிணக்கமின்மை ஆகியவற்றுடன் அமைதி இழந்து நிற்பதைக் கவனித்தார். மனிதனிடத்தில் செல்வம் குவிந்திருந்த போதும் அவனிடத்தில் அமைதியில்லை; மகிழ்ச்சியில்லை. மனிதன் எப்பொழுதும் அமைதியற்றவனாகவும், மகிழ்ச்சியற்றவனாகவும், திருப்தியற்றவனாகவும் இருக்கிறான். குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி மனித குலம் முழுமைக்கும் நண்பராக இருந்தார். மனிதர்கள் அனைவருக்கும் நன்மை செய்பவராக இருந்தார். அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அளவற்ற அன்பும், கருணையும் கொண்டிருந்த குருதேவர், மனிதர்கள் இந்த உலகில் சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டே பேரானந்தம் பெற்று அருள் நிலை அடைவதற்கான வழியைக் காட்டுவதற்குத் தீர்மானித்தார். இந்த வழிதான் 'தெய்வீக வாழ்க்கை' என்னும் வழியாகும்.

“நீ இந்த பூமியில் ஒரு யாத்ரீகன்” என்பது தான் தெய்வீக வாழ்க்கை மனித குலத்துக்குத் தரும் செய்தியாகும். நீ இங்கு என்றென்றும் நிலையாக இருக்கப் போவதில்லை என்றும் நீடித்திருக்கும் அமைதி, ஆனந்தம் மற்றும் சூரியப்ரகாசம் நிறைந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். அனைத்துக் கவலைகள், வேதனைகள், துன்பங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட அமைதி மற்றும் பேரானந்தம் நிறைந்த இடத்திலிருந்து நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். வினையின் காரணமாக, சக்திமிக்க வினைக் கொள்கையின் காரணமாக நீங்கள் இந்த உலகில் தற்காலிகமாக சரீரத்துடன் வந்திருக்கிறீர்கள். பரம்பொருளுடன் உங்களுக்குள்ள தொடர்பு தற்காலிகமாகத் துண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த தொடர்பை மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள இந்த மனிதப் பிறவியில் உங்களுக்கு ஒரு பொன்னான வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது. இந்த வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்தி, தற்காலிகமாக இழந்த தெய்வீக தொடர்பை மீண்டும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு தெய்வீக விழிப்புணர்வும் இறை அனுபவமும் பெற ஞானிகளும் துறவிகளும் அவதரித்து உபதேசம் தந்து அருளியிருக்கிறார்கள்.

தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெற்ற மனிதன் அனைத்துக் கவலைகளையும் மறந்து தெய்வீகப் பேரானந்தத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றான். அப்போது அவன் வேதனை, துன்பம் மற்றும் தளைகளிலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறான். இப்படி விடுதலை பெற்றிருக்கும் நிலையே மோக்ஷம். மனித வாழ்க்கையின் உன்னத லட்சியம் இதுதான். மோக்ஷம் பெற்றவர்கள், சர்வ துக்க நிவ்ருத்தி, பரமானந்த ப்ராப்தி, நித்ய த்ருப்தி அதாவது அனைத்துக் கவலைகளிலிருந்து விடுபடுதல், பரமானந்த அனுபவத்தைப் பெறுதல், என்றும் நீடித்திருக்கும் திருப்தியை அடைதல் ஆகிய பேற்றினைப் பெறுவது ஆகும்.

இதனை அடைய, குருதேவர் எளிதான வழியைக் காட்டியிருக்கிறார். இந்த உலகில் வாழ்ந்து கொண்டே இவற்றை அடைவதற்கான வழியை அவர் காட்டியிருக்கிறார். தன்னை நாடியிருப்பவர்களின் நலன் காத்துக் கொண்டு, தனது தினசரி கடமைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இந்த உலக வாழ்வில் தவிர்க்கமுடியாத நிலையில் மேற்கொள்ள வேண்டிய பணிகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டு இவற்றை அடையும் வழியை குருதேவர் காட்டுகிறார். இந்த உலகில், இந்த உலகின் மூலமாக, இந்த உலகாயத வாழ்வில், இந்த உலகாயத வாழ்வின் மூலமாக வாழ்வின் இறுதி லட்சியமான இறை அனுபவத்தைப் பெறுவதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கையின் நோக்கமாகும். நீங்கள் உண்மையில் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவர்; நீங்கள் அழியும் சதை மற்றும் எலும்பு நிறைந்த இந்த உடல் அல்ல; உங்களின் உண்மை ஸ்வரூபம் நிலவுலகைக் கடந்து இருப்பது; அதற்கு முதலும் இல்லை, முடிவும் இல்லை; அது கால எல்லையைக் கடந்து நிலைத்து நிற்பது; அதற்குப் பிறப்பும் இல்லை, இறப்பும் இல்லை; அதனை அழிக்க முடியாது; அது அமரத் தன்மையுடையது. நீங்கள் அமரநிலை பெற்ற ஆத்மா நீங்கள் நிலையான, அழியாத ஆத்மா. பகவான் கிருஷ்ணர், “அஜோ நித்ய சாஸ்வதோயம் புராணோ ந ஹன்யதே ஹன்யாமனே

ஸரீரே"- என்று கூறுகிறார். இந்த உடலுக்குள் உறைபவருக்கு பிறப்பில்லை, இறப்பில்லை, அவர் என்றும் நிலைத்திருப்பவர், கால எல்லையைக் கடந்தவர். சரீரம் பிறப்பதாலோ, இறப்பதாலோ அவர் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஆயுதங்கள் உங்களை அழிக்க முடியாது. நெருப்பு உங்களை அழிக்க முடியாது, தண்ணீர் உங்களை நனைக்க முடியாது, காற்று உங்களை உலர்த்த முடியாது, நீங்கள் நிலையான அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மா.

இந்த விழிப்புணர்வுடன் வாழ்வது தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை. பரமாத்மா உங்களின் ஆதாரசக்தியாக இருக்கிறார் என்ற உணர்வுடன் வாழ்வதே தெய்வீக வாழ்க்கை. அந்த பரமாத்மா, நிலையான வாழ்வு என்று நிலைத்திருக்கும் அமைதி மற்றும் பேராணந்தத்தின் எவ்ருபமாக இருக்கிறார் என்ற உணர்வுடன் வாழ்வதே தெய்வீக வாழ்க்கை. இறைவன் எல்லா மதங்களுக்கும் ஆதார சக்தியாக இருக்கிறார். அனைத்து மதங்களுக்கும் இறைவன் ஆதார சக்தியாக இருப்பதுடன் தோற்று வாயாகவும் இருக்கிறான். அனைத்து மதங்களும் இறுதியாக அடைய விரும்பும் இலக்கு இறைவன். இறைவனை பிரம்மம் அல்லது ஆத்மா அல்லது ஜெஹோவா, அல்லது அஹீரமஸ்தா அல்லது பரமண்டலத்தில் உள்ள பிதா அல்லது அல்லா அல்லது ஏக் ஒம்கார் சத்னம் அல்லது உன்னதப் பரம்பொருள் என்று எந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் அவன் ஒருவனே. இந்த ஒரே பரம்பொருள் தான் இந்துக்களின் திருக்கோயில்களிலும், யூதர்களின் சினகாகிலும், கிறிஸ்தவர்களின் சர்ச்சிலும், இஸ்லாமியர்களின் மசூதியிலும் மற்றும் சீக்கியர்களின் குருத்துவாரவிலும் வணங்கப்படுகிறது. இந்த ஒரே பரம்பொருள்தான் உலகிலுள்ள அனைத்து சமய நூல்களிலும் போற்றப்படுகிறது. இந்தப் பரம்பொருளை அடைவதுதான் மனித வாழ்க்கையின் நோக்கம், குறிக்கோளாகும். மனித வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் இறை

அனுபவம் பெறுவது ஆகும். இறையனுபவம் பெறுவதன்மூலம் மனிதன் மறுபிறப்பிலிருந்தும் அனைத்து கவலைகள், வேதனைகள், துன்பங்களிலிருந்தும் விடுவிக்கப் படுகிறான். இதைத்தான் தெய்வீக வாழ்க்கை ஒங்கி ஒலிக்கிறது. இத்தகைய தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தையும், வீட்டையும், சொத்துக்களையும் துறந்துவிடத் தேவையில்லை. நீங்கள் காடுகளுக்கோ அல்லது மலைகளின் உச்சிக்கோ ஓடி ஒளிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை. நீங்கள் இப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலேயே, இயல்பான உங்களின் இல்லற வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டே வழக்கம்போல உங்களது தொழிலை செய்து கொண்டே, உங்களுக்குரிய செயல்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே சமுதாயத் தொண்டுகளைச் செய்து கொண்டே நீங்கள் இந்த உன்னத இலட்சியத்தையடைந்து நிலையான பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறமுடியும்.

இதனை அடைவதற்கு, சரியான வழியாக குருதேவர் காட்டியிருக்கும் தெய்வீக வாழ்க்கை என்னும் நெறிமுறையில் முதலாவதாக நீங்கள் செய்யவேண்டியது உங்கள் இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவது ஆகும். சுயநலம் என்னும் அழுக்கு மற்றும் குப்பை மற்றும் அசுத்தத்திலிருந்து விடுபட்டு முழுமையான அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தன்னலமற்ற தொண்டில் ஈடுபடவேண்டும். நீங்கள் பிறர் நலம் பேணுபவராக வாழவேண்டும். நீங்கள் எப்பொழுதும் உள்ளார்வத்துடன், முழு விருப்பத்துடன் எல்லோருக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும். நோயாளிகளுக்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும். ஏழைகளுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். துயரத்திலும், வருத்தத்திலும் ஆழ்ந்திருப்பவர்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். வாழ்க்கையில் வீரசுதி அடைந்திருப்பவர்களை உற்சாகப் படுத்துவதற்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும். உங்களைச் சுற்றி இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமின்றி இந்த உலகிலுள்ள இறைவனின் படைப்பில் உருவான அனைத்து

உயிரினங்களுக்கும் தொண்டு செய்யவோ, உதவி செய்யவோ அவர்களின் நலம் பேணவோ உங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் அதனைப் பெரும்பேறாகக் கருதுங்கள். இவ்வாறு தன்னலத்தைத் துறப்பதன் மூலமும் உள்நோக்கமற்ற, ஆசைகளற்ற, தன்னலமற்ற தொண்டு செய்வதன் மூலமும் மனிதன் தனது இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும். அத்தகைய தூய்மையான இதயத்தில் இறைபக்தி தோன்றும். இந்த பக்தியின் மூலம் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக இருக்கும், உங்கள் விழிப்புணர்வின் ஆதாரமாக இருக்கும், உங்கள் வாழ்க்கையின் மையமாக இருக்கும் பரம்பொருளுக்கு தினசரி வழிபாடு செய்யுங்கள்.

கடவுள், உங்களிடமிருந்து தொலைவில் இருப்பவர் அல்ல; உலகிலிருந்து ஒதுங்கி கண்காணாத தூரத்தில் இருப்பவரும் அல்ல; அவர் இங்கேயே இருக்கிறார்; இப்போதும் இருக்கிறார். கடவுள், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள்; பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் பரமாத்மா. மேலும் அவர், அந்தர்யாமியாக உங்களுக்குள் உறைந்திருக்கிறார். உங்கள் மூச்சுக் காற்றைவிட நெருக்கமாக அவர் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார். இதனை ஒருபோதும் மறக்காதீர்கள். ஆகவே உங்கள் இதயத்தில் எப்போதும் இறைவன் மீதான அன்பு நிறைந்திருக்கட்டும். இறைவனை நினைத்து பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். இறைவனுக்கு தினசரி பூஜை செய்யுங்கள். இந்த வகையில் உங்கள் ஜீவனின் ஆதாரசக்தியாக இருக்கும் இறைவனுடன் மீண்டும் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இறைவனுடன் ஆன்மீக அன்பு என்னும் உறவு ஏற்பட்டும். இந்த தினசரி வழிபாடு மற்றும் பிரார்த்தனைக்கு அமைதியற்ற மனத்தையும் அதன் அலைபாயும் இயல்பையும் மாற்றி, படிப்படியாகச் சீராக்கி அமைதி நிலவச் செய்யும் ஆற்றல் இருக்கிறது. அது மனத்தின் விட்சேப சக்தியை அகற்றி, மனத்தை திடப்படுத்தி அது அமைதி பெற்று ஒருநிலைப் படுமாறு செய்கிறது. இந்த

நிலையில் தெய்வீக வாழ்க்கையின் மூன்றாவது பயிற்சிக்குள் நுழைகிறீர்கள். அதாவது, மனத்தை தன்வயப்படுத்தி, புலன்களை அடக்கி, எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்தி, மனதை ஒருநிலைப் படுத்துகிறீர்கள். உன்னத தெய்வீகப் பரம்பொருள் அல்லது கடவுளைக் குறித்து தியானம் செய்கிறீர்கள். தினசரி தியானப் பயிற்சியில் ஈடுபடுங்கள்.

தன்னலமற்ற தொண்டு, தெய்வீக வாழ்க்கையின் அடித்தளம். பக்தியும், வழிபாடும் உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் இறைவனை நோக்கி முன்னேறிச் செல்ல உதவுகின்றன. நீங்கள் பக்தியிலும், பிரார்த்தனையிலும் தீவிரமாக ஈடுபடும்பொழுது மனம் ஒருநிலைப்படுகிறது. பிறகு உங்களின் இஷ்ட தெய்வத்தை நீங்கள் தினசரி தியானம் செய்யும் நிலைக்கு நீங்கள் முன்னேறிச் செல்கிறீர்கள். தினசரி தியானம், செய்வதால் மனம், சீராகவும், தெய்வத்துடன் இணங்கி இருக்கும் உணர்வு பெற்றதாகவும் இருக்கிறது. உங்கள் இதயத்தில் இறைவன் குடிகொண்டிருப்பதை நீங்கள் உணரத் தொடங்குகிறீர்கள். நீங்கள் வீட்டிலோ அல்லது தொழில் செய்யும் இடத்திலோ அல்லது சமுதாயத்திலோ உங்களின் தினசரிக் கடமைகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும்போதே உங்களிடத்தில் இறை சிந்தனை அல்லது தெய்வீக விழிப்புணர்வு இடையறாது சீராக இருக்குமாறு செய்யும் ஆற்றல் தியானத்திற்கு உண்டு. இது இடையறாது, தினசரி தியானப் பயிற்சியில் ஈடுபடுவதன் மூலம் கிடைக்கும் நன்மையாகும்.

இறைவன் இருப்பதை நீங்கள் உணரத் தொடங்கிவிட்டால், உங்கள் வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் இறைவன் எக்காலத்தும், எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்ற விழிப்புணர்வு பெறுவீர்கள். உங்கள் வாழ்வில், இயக்கத்தில் ஜீவனில் இறைவன் இரண்டறக் கலந்திருப்பதை உணரத் தொடங்குவீர்கள். தியானத்தின் ஆற்றல் இதுதான். இதன் மூலம் உங்களிடத்தில்

இறை உணர்வு ஏற்படுவதுடன், உங்கள் எண்ணங்கள், சொற்கள், செயல்கள் அனைத்தும் ஆன்மீகத் தன்மை உடையவையாக ஆகின்றன. இதன் மூலம் உங்கள் வாழ்க்கை, தூய்மை, ஆன்மீகம், இரக்கம், கருணை, புனிதத் தன்மை ஆகியவை நிறைந்து உயர்வு பெறுகிறது. இந்த வகையில் நீங்கள் புத்தொளி பெற்றவராக, ஆன்மீகச் செல்வராக, ஒழுக்கத் தூய்மை உடைய உத்தமராக ஆகிறீர்கள். ஆன்மீக உணர்வும், உயரிய தெய்வீக சிந்தனையும் உடையவராக ஆகிறீர்கள். நீங்கள் இத்தகைய இறை உணர்வு பெறுகிறபோது, உங்கள் அறிவு தூய்மையாகிறது. அதன் மூலம் நீங்கள் ஆன்மீக சிந்தனை, தத்துவ சிந்தனை, பகுத்தறிதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுகிறீர்கள். நிலையானது எது, நிலையற்றது எது என்பதையும், மாறுதல் அடையாமல் நிலைத்திருக்கும் உண்மைப் பொருளையும் தோன்றி மறையும் பொருளையும், ஆத்மாவையும், அனாத்மாவையும், பகுத்து அறிந்து விவேகம் பெறுகிறீர்கள்.

தினசரி நீங்கள் விழித்திருக்கும் நேரத்திலெல்லாம் இந்த விவேகத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு விவேகம் உங்களிடத்தில் நிலைத்திருக்கும் போது, நீங்கள் ஆன்மீகத் தன்மையற்ற, தெய்வீகத் தன்மையற்ற விஷயங்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறீர்கள், இந்த விந்தை உலகில் தோன்றி மறையும் பொருட்களைப் புறக்கணித்துவிடுகிறீர்கள். இந்த உலகின் நாடகத்துப் பின்னணியாக, தோன்றி மறையும் பெயர்களுக்கும் வடிவங்களுக்கும் அப்பால் உள்ள பரம்பொருளை நோக்கி உங்கள் மனத்தைச் செலுத்தத் தொடங்குகிறீர்கள். உடலாலும் மனத்தாலும் இந்த ஸ்தூல உலகில் நீங்கள் வாழ்ந்திருந்தாலும் உங்கள் மனம் நிலையான பரம்பொருளை நோக்கி நகர்ந்துசெல்கிறது. இப்படி அதிகுடிமான முறையில் நீங்கள் தொடர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போதே நீங்கள் உங்களுக்குள் உங்கள் ஆத்மாவில் ஆழ்ந்து இருந்து உன்னதப் பரம்பொருளுடன் ஒன்றிவிடுகிறீர்கள்.

இவ்வாறு, குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி தெய்வீக வாழ்க்கையின் தூண்கள் என அறிவித்த நான்கு முக்கியமான பயிற்சிகளில் நீங்கள் ஈடுபடுகிறீர்கள். தன்னலமற்ற தொண்டு, தினசரி இடையறாது இறைவனை பூஜை செய்து தியானித்தல், தொடர்ந்து விவேகத்துடன் ஆன்மீக விஷயங்களை ஆராய்ந்து தெளிதல், தோன்றிமறையும் இந்த உலகின் பெயருக்கும் உருவத்துக்கும் அப்பால் இருக்கும் பரம்பொருளின் இயல்பை ஆராய்ந்து அறிதல் ஆகிய பயிற்சிகளில் நீங்கள் ஈடுபடுகிறீர்கள். நீங்கள் அகத்தே ஆன்மீக விழிப்புணர்வும் இறை அனுபவமும் பெற்று உன்னதப் பேரானந்தம், அமைதி, ஞான ஒளி ஆகியவற்றை அடைய தெய்வீக வாழ்க்கை காட்டும் நெறி, தன்னல மறுப்பு மற்றும் தன்னலமற்ற தொண்டு நிறைந்த வாழ்க்கையாகும். பக்தி மற்றும் தினசரி வழிபாட்டுக்குரிய வழி இது. உலகில் உள்ள பல்வேறு பொருட்களை நாடிச் சென்று சிதறிக் கிடக்கும் மனத்தையும் புலன்களையும் கட்டுப்படுத்தி, மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி தியானம் செய்யும் வழி இது. "நான் யார்? நான் யார்?" என்று இடையறாது சிந்திக்கும் வழி இது. "அழியும் பொருட்கள் உடைய இந்த உலகுக்கு நான் எங்கிருந்து வந்தேன்? எனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் என்ன? நான் பேர்யச் சேரவேண்டிய இடம் எது? அழியும் பொருட்கள் நிறைந்த இந்த உலகின் இயல்பு என்ன?" என்று சிந்திக்கும் வழி இது. கண்ணுக்குக் காட்சி தரும் இந்த உலகின் இயல்பையும் உங்கள் இறுதி லட்சியத்தையும் இடையறாது சிந்திக்கும் வழி இது. "நான் இந்த உடல் அல்ல, நான் அமைதியற்ற மனம் அல்ல, வரையறைக்குட்பட்ட அரைகுறை அறிவு அல்ல. நான் உள்ளுறையும் உன்னத ஆத்மா; பெயரற்ற உருவமற்ற, பிறக்காத இறக்காத, அழியாத, பரம்பொருள்; நிலையான, இரண்டற்ற ஒன்றாக இருக்கும் பரமாத்மா. நான் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள்" என உறுதியுடன் அறிவிக்கும் வழி இது. இதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கை நெறி. தன்னலமற்ற தொண்டு,

தினசரி வழிபாடு, இடையறாத தியானம், விவேகம் ஆகியவற்றுடன் ஆன்மீக வழியில் சென்று தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் உங்களது பழக்கவழக்கங்களில், ஒழுக்கத்தில், அன்றாட நடைமுறையில், உலகியல் சிந்தனையே நிறைந்திருக்கும் இந்த உலகில் உங்களின் தினசரி வாழ்வில் மூன்று கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தொண்டு, வழிபாடு, தியானம், ஆத்மஞானம் ஆகியவை நிறைந்த தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக இந்த மூன்று கொள்கைகளும் இருக்கின்றன. தெய்வீக வாழ்க்கையில் ஆன்மீக சாதனைபுரிய இந்த மூன்று கொள்கைகளையும் கடைப்பிடிப்பது அவசியத் தேவை ஆகும்.

முதல் கொள்கை : அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அன்பாகவும் கருணையுடனும் பழகுதல், உங்கள் வாழ்வில் அன்பும், கனிவும், கருணையும் வெள்ளமெனப் பெருக்கெடுத்து இடையறாது பாய வேண்டும். எவரையும் ஒருபோதும் துன்புறுத்தாதீர்கள். இறைவன் படைத்துள்ள வற்றில் மிகச் சிறிய பிராணியைக் கூட எண்ணத்தாலோ, சொல்லாலோ அல்லது செயலாலோ துன்புறுத்தாதீர்கள். எந்த ஒரு பிராணியையும் துன்புறுத்த அல்லது அதற்குத் தீங்கு செய்ய கனவிலும் நினைக்கக் கூடாது. வேத நெறி வாழ்க்கையில், எந்த உயிருக்கும் துன்பம் செய்யாதிருப்பது உயரிய தர்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது அஹிம்ஸா பரமோ தர்மஹ. நீங்கள் உதவும், மையமாக, பலன்தரும் மையமாக, அனைவருக்கும் கிழ்ச்சி மற்றும் ஆனந்தத்தைத் தரும் மையமாக இருக்கவேண்டும். எந்த ஒரு உயிருக்கும் எப்போதும் துன்பம் செய்யாதீர்கள், அதைக் காயப்படுத்தாதீர்கள், புண்படுத்தாதீர்கள்.

இரண்டாவது கொள்கை : சத்தியத்தில் நிலைத்திருத்தல், உயிரே போனாலும் பொய் சொல்லாதீர்கள், யாரையும் ஏமாற்றாதீர்கள். உலகில் யாருடனும் கொடுக்கல் வாங்கலில்

நேர்மையின்றி நடந்து கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் நேர்மையையும், சத்தியத்தையும் கடைப்பிடிப்பவராக இருங்கள். சிந்தனையிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவராக இருங்கள். உண்மையே கடவுள், உண்மையை தீவிரமாகக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் இறைவனை அடைவார்கள்; இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்திருப்பார்கள். கடுமையான யோக சாதனை புரியாமலேயே இதனை அவர்கள் சாதிக்க முடியும். ஏனெனில் மனித உலகில் இறைவன் உண்மை வடிவில் இருக்கிறார்.

மூன்றாவதாக, மிக முக்கியமான கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், தூய ஒழுக்கம், புலனடக்கம், சுற்பு நெறி, களங்கமில்லா நோக்கு, தூய்மையான பார்வை, அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் தூய்மையான உணர்வு, பிரம்மச்சரியம், உங்கள் உடலின் அடித்தளத்தில் உள்ள மட்டமான ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவை மூன்றாவது கொள்கை ஆகும். இவ்வாறு, புலனடக்கம், சிந்தனை, சொல் மற்றும் செயலில் தூய்மை, உன்னத ஒழுக்கத் தூய்மை, அறநெறிப்படி வாழ்தல், கொடுக்கல் வாங்கலில் பூரணமாக உண்மையைக் கடைப்பிடித்தல், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் கனிவுடனும் கருணையுடனும் நடந்து கொள்ளுதல் - இம்மூன்றும் தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு அடித்தளமாக அமைந்திருக்கின்றன. மகத்தான லட்சியத்தை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருங்கள். இதயத்தில் அன்பு கொண்டு இறைவனை எப்போதும் நினைத்திருங்கள். உன்னதப் பரம்பொருளாகிய இறைவனுடன் நீங்கள் பிரிக்க முடியாதபடி இணைந்திருக்கிறீர்கள் என்பதில் பூரண நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். உலகில் உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்துப் பொருளிலும் அவற்றின் மூலமாகவும் இறைவன் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் உறைந்திருப்பதை எப்போதும் நினைத்திருங்கள். அனைத்து உயிர்களிலும் இறைவன் உறைந்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் 11-வது அத்தியாயத்தில் பகவான் கிருஷ்ணர் அற்புதமான வகையில் தனது விஸ்வ ரூப தரிசன யோகத்தின் மூலம் அர்ஜுனனுக்கு இந்த உன்னத அனுபவத்தைத் தருகிறார். இறைவன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கிறான் என்பதையும், உலகில் ஒவ்வொரு அணுவிலும் அவன் உறைந்திருக்கிறான் என்பதையும் விஸ்வ ரூப தரிசனத்தின் மூலம் இறைவன் நமக்கு உணர்த்தியிருக்கிறார். அரிதான, விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷமாக இறைவன் இதனை நமக்கு அருளியிருக்கிறார். ஆகவே எப்போதும் இறை உணர்வுடன் இருங்கள். உங்கள் செயல்கள் அனைத்தையும் எங்கும், எப்போதும் நிறைந்திருக்கும் பூஜையாகக் கருதுங்கள். உங்கள் செயல்கள் அனைத்தையும் "பிரம்மார்ப்பணம், கிருஷ்ணார்ப்பணம்" என்று சொல்லி இறைவனுடைய திருவடிகளில் சமர்ப்பித்துவிட வேண்டும். "இறைவா, எனது வாழ்க்கை முழுவதும் நான் செய்கின்ற அனைத்து செயல்களையும் இடையறாத எனது வழிபாட்டில் நான் செய்யும் வற்றாத பிரார்த்தனையாகக் கருதி உனது திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கிறேன்" என்று மனதாரச் சொல்லுங்கள். இவ்வாறு நீங்கள் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்வதன் மூலம், நீங்கள் செய்யும் தொழிலெல்லாம் இறைவழிபாடாக ஆகிறது. உங்கள் செயல் போற்றுதலுக்குரியதாக ஆகிறது. உங்கள் வாழ்க்கையே ஒரு பிரார்த்தனையாக ஆகிறது. வருக! எழுமின்! இந்த மகத்தான அனுபவத்தைப் பெற முன்னேறிச் செல்மின்! தினசரி வாழ்க்கையில் தெய்வீக வாழ்க்கை நெறியைக் கடைபிடித்து உன்னத அருட்பேறு அடையுங்கள். நான் இப்பொழுது பேசிக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த நிலையிலும் நீங்கள் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளாக, எப்போதும் பரிசுத்தமாக உள்ள ஆத்மாவாக, இறைவனின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறீர்கள். இதுதான் உங்களுடைய உண்மைத் தன்மை. இந்த விழிப்புணர்வுடன் வாழ்வதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கையாகும்.

3. வேதப் பண்பாடு

சுவாமி விவேகானந்தர் சர்வ மத மாநாட்டில் கலந்து கொண்டுவிட்டு இந்தியா திரும்பிய போது ஒரு பத்திரிகையாளர் அவரைப் பார்த்து பின்வருமாறு கேட்டார் : “சுவாமிஜி, நீங்கள் மேலை நாடுகளைக் கண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இரண்டு ஆண்டு காலமாக பல்வேறு மேலை நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்து அந்த நாடுகள் விஞ்ஞான ரீதியாகவும், தொழில்நுட்ப ரீதியாகவும் அற்புதமான வகையில் முன்னேறியிருப்பதை கண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போது நீங்கள் இந்த அனுபவம் பெற்ற பிறகு, இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் பார்த்தபிறகு இந்தியாவைப் பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன? நம் நாட்டைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?”. இதைக் கேள்வியுற்ற சுவாமிஜி நிமிர்ந்து அமர்ந்து கேள்வி கேட்ட அந்தப் பத்திரிகையாளரை ஒரு கணம் உற்றுப்பார்த்தார். சுவாமிஜியின் குரல் தழுதழுத்தது. அவர் உணர்ச்சிவயப்பட்ட நிலையில் பின்வருமாறு கூறினார் : “நண்பரே, இந்தியாவின் கடற்கரையிலிருந்து மேலை நாடுகளுக்கு நான் புறப்பட்டபொழுது எனது நாட்டை நேசித்தேன், இந்தியாவை நேசித்தேன். ஆனால் எனது இந்த விஜயத்திற்குப் பிறகு, அங்குள்ள சமுதாயத்தைப் பார்த்த பிறகு இந்த நாட்டின் ஒவ்வொரு துளி மண்ணும் வழிபடத்தக்கவை என்று அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனது தாய்நாடு போற்றுவதுக்குரிய, வழிபாட்டுக்குரிய ஒரு நாடாகும்”. சுவாமிஜியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நூலாக எழுதிய அந்தப் பத்திரிகையாளர் அதில் இந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சுவாமி விவேகானந்தர் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர், எளிதில் உணர்ச்சி வசப்படக் கூடியவரல்ல, அவர் இவ்வாறு அறிவிக்கக் காரணம் என்ன? அவரிடத்தில் தேசபக்தி அபரிமிதமாக இருந்தது. அதே நேரத்தில் அவர் மகாபுத்திசாலியாகவும், எதையும் பகுத்தறிந்து ஏற்றுக்

கொள்பவராகவும் இருந்தார். ஒரு காலத்தில் மதம் சம்பந்தமான எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியும் அவர் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் தனது இளமைப் பருவத்தில் பிரபஞ்சத்தின் படைப்பு பற்றியோ கடவுள் பற்றியோ எதையும் அறிவது அசாத்தியம் என்னும் கருத்துடையவராக இருந்தார். தொன்றுதொட்டுள்ள கொள்கைகளில் நம்பிக்கை இல்லாதிருந்தார். பிற்காலத்தில் தனது வணக்கத்திற்குரிய குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட தக்ஷிணேஸ்வர முனிவரின் அருட் பார்வையையும் அனுபவங்களையும் அவர் சந்தேகித்தார். அவர் கள்ளங் கபடமற்றவர்; உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதவர். உள்ளத்தில் பட்டதை ஒளிக்காமல் எடுத்துரைப்பவர். ஆகவே, அவர் இவ்வளவு தீவரமாகவும் ஆணித்தரமாகவும் பேசுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்தறிய வேண்டும். சுவாமிஜி, தான் கண்ட காட்சிகளில் உள்ள வேறுபாடுகளை அனுபவ ரீதியாக அறிந்து உணர்ந்தார். மேல் நாட்டு மக்கள் பின்பற்றிவரும் வாழ்க்கை முறை, வாழ்வின் நோக்கு ஆகியவற்றுக்கும் பாரதவர்ஷத்தின் மக்களின் வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்கும் அடிப்படை லட்சியத்துக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை அவர் அறிந்துணர்ந்தார். நமது பண்பாடும், நமது வாழ்க்கையின் முழுக் கட்டமைப்பும் தெய்வத்தன்மை உடையதாக இருப்பதை சுவாமிஜி கண்டறிந்தார். வாழ்க்கை பற்றிய நமது அணுகுமுறை, அதுவே இறுதிநிலை அல்ல என்பதும் உயர்நிலை அடைவதற்கான வழிமுறை என்றும் அந்த உயர்நிலை குறிக்கோள் உடையதாக இருக்கிறது என்பதும் ஆகும். இதனையும் சுவாமிஜி அறிந்து கொண்டிருந்தார்.

உலகிலேயே இந்தியாவில் மட்டும் தான், மனிதவாழ்வின் லட்சியம், இறை அனுபவம் பெறுவது என்பதாக உள்ளது என்று குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி சொல்லுவது வழக்கம். வேறு எந்த மனித சமுதாயமும் இத்தகைய வாழ்க்கை வாழவில்லை. நமது வாழ்வின் முக்கிய நோக்கம், ஆழ்நிலைத்

தெய்வீக அனுபவம் பெறுதல், இதுவரை நாம் அறியாததை அறிந்து கொள்ளுதல், புலன்கள், மனம், புத்தி இவற்றின் எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் பரம்பொருளை அறிந்து கொள்ளுதல் ஆகும். அதுதான் இறுதிக் குறிக்கோள், பல்வேறு குறிக்கோள்கள் உள்ளன. ஆனால் உயர்ந்த குறிக்கோள் மற்றும் மனித வாழ்வின் நோக்கம் பரம்பொருளை அறிந்து அனுபவிப்பதுதான். இந்த நிலையை அடைவதற்கும் நமது வாழ்வில் ஆன்மீக லட்சியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதற்கும் மனிதவாழ்க்கை தனது சுதவுகளைத் திறந்து வைத்திருக்கிறது. ஆகவே மனிதப் பிறவி அரிய பிறவியாகக் கருதப்படுகிறது. இது தொடர்பாக நமது பழங்கால ஞானியர்கள், அடுத்தடுத்து வரும் தலைமுறையினர் வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவதற்காக சில கொள்கைகளையும், கடைப்பிடிப்பதற்காக சில குறிக்கோள்களையும், அன்புக்குரிய பூஜ்ய குரு மகராஜ் ஸ்ரீ. சுவாமி சிவானந்தாஜி பெயரால், மகிழ்ச்சியை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டு உங்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் வகையிலும் இந்த ஆன்மீகக் கூட்டத்தில் எனக்குத் தரப்பட்ட வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி இந்த மாலைப் பொழுதில் நமது பண்பாட்டின் சில முக்கியமான அம்சங்களை உங்களுக்கு எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

முதன் முதலில் நமது வாழ்வில் நாம் பின்பற்ற அவர்கள் நான்கு விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சமஸ்கிருத மொழிக்கே உரிய வினோதமான பாரம்பரியத்தின்படி அந்த நான்கையும் அவர்கள் புருஷார்த்தங்கள் என்று கூறினார். 'புருஷார்த்தம்' என்றால் முயற்சித்தல் என்று பொருள். புருஷார்த்தம் என்பது சரியான உழைப்பு ஆகும். எந்த வாழ்க்கையில் எந்த லக்ஷியத்தை நீங்கள் அடைய வேண்டுமோ அவற்றின் பெயராலேயே இவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவர்கள் நான்கு புருஷார்த்தங்களை நமக்கு வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். பழங்காலத் தொட்டு வாழையடி வாழையாக இவற்றை நாம் பின்பற்றி

வந்திருக்கிறோம். நாம் இந்த உலகத்தில் பிறக்கும் போது நமக்கு இரண்டு பிரபஞ்சங்களுடன் தொடர்பு இருப்பதனை நாம் அனைவருமே அறிவோம். ஒன்று கண்ணுக்குத் தெரியாமல் உள்ளே இருக்கும் ஆத்மாவின் பிரபஞ்சம். அதற்காக நீங்கள் இந்த பௌதீக பிரபஞ்சத்தில் பிறவி எடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த பிரபஞ்சத்தில் செயல்படுவதற்கு பூத உடல் வடிவம் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த உலகில் பிறப்பதற்கு முன்பாக உங்களுக்கு இந்த பூத உடல் இல்லை. இந்த உலகுக்கும் உங்களுக்கும் சம்மந்தம் இல்லாமல் இருந்தது. பிறப்பதற்கு முன் நீங்கள் வேறு ஒரு நிலையில், வேறு ஒரு வடிவில் நுண்ணியதான கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு பொருளாக இருந்தீர்கள். ஆகவே, உங்களுக்கு அதனுடன் உறவு இருந்தது. இப்பொழுது இந்தப் பிறவியில், இந்த வாழ்க்கையில், இந்த உடலில் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் பெயரும் வடிவமும் ஒரு சிறு காலகட்டத்திற்கு மட்டும்தான். சில ஆண்டுகளுக்கு மட்டும்தான். இந்தக் கால கட்டத்தை நிச்சயமாக வரையறுத்துக் கூற முடியாது. இது மனிதருக்கு மனிதர் வேறுபடுகிறது. திடீர் என்று இந்த நிலையில் இருந்து நீங்கள் விடுபட்டுப் போகலாம். இந்த பூத உடலில் இருந்து விடுபட்ட பிறகு நீங்கள் உங்களின் முந்தைய நிலையை அடைகிறீர்கள். மண்ணுலக மக்கள் கண்களால் காண முடியாத நிலையினை மீண்டும் அடைகிறீர்கள். ஆகவே, தற்காலிகமாக இந்த மண்ணுலகுடன் நமக்கு இருக்கும் தொடர்பை விட கண்ணுக்குத் தெரியாத நிலையில் அகத்தே இருக்கும் ஆன்மீக உலகம் நமக்கு மிகவும் முக்கியமானதாக, மிகவும் அவசியமானதாக உயிர் நாடி போன்றதாக ஆகிறது. நாம் பிறப்பதும், இறப்பதும் மாறி மாறி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு ஒரு ஆரம்பமும் முடிவும் மாறி மாறி வந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் பூத உடலுடன் இந்த உலகில் இருக்கிறவரை இந்த உலகத்துக்கும், இதில் இருக்கும் அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் நமக்கும் சம்மந்தம் இருக்கிறது.

இந்தப்புற உலகுடன் நமது தொடர்பு நீடித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. நாம் அறிவுப் பூர்வமாக சிந்தித்து, இப்பொழுது நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உலகத்துக்கும் நாம் பிறப்பதற்கு முன்னே இருந்த அக உலகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பினை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நமது முன்னோர்கள், “நீ இந்த உலகில் ஒரு வழிப்போக்கன்” என்று கூறுகிறார்கள். உங்களுக்குரிய நிரந்தர இடம் இது அல்ல என்றும், அது தான் என்றும் கூறுகிறார்கள். அதாவது நீங்கள் எங்கிருந்து இந்த உலகத்திற்கு வந்தீர்களோ, அங்கேயே நீங்கள் மீண்டும் சென்று அடைவீர்கள் என்று அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். ஆக இந்த வகையில், உங்களின் அக வாழ்க்கைக்கும் இருவித உறவு இருக்கிறது. நீங்கள் உள்ளே இருக்கிறபோதே வெளி உலகத்துடனும் உங்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. நீங்கள் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் இவ்வாறு நிகழ்கிறது. இது தவிர்க்க முடியாதது. நீங்கள் இதனை சந்தித்தே ஆக வேண்டும். இதன் கோரிக்கையை நிறைவேற்றியே தீரவேண்டும். இது இரு நெறிகளாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. முதலில் உங்களின் உடல் ரீதியான வாழ்க்கையின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பசி, தாகம், வெப்பம், குளிர்ச்சி மற்றும் சுற்றுப்புற சூழ்நிலையின் பல்வேறு தாக்கங்கள் ஆகியவற்றின் காரணமாக உடலுக்கு ஏற்படும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தாக வேண்டும். ஆகவே, உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம் ஆகியவற்றுக்காக நீங்கள் உழைக்க வேண்டும். இதற்காக நீங்கள் பணம் சம்பாதித்தாக வேண்டும். பணத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட இந்த உலகில் வாழ்வதற்குப் பணம் மிகவும் அவசியமானது. எந்த வகையிலாவது முயன்று நீங்கள் பணம் சேர்த்தாக வேண்டும். ஆகவே பணம் சம்பாதிக்க உழைப்பது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர்க்க முடியாத இந்த வாழ்க்கை அம்சத்தை நமது முன்னோர்கள் அர்த்த என்ற சொல்லால் குறிப்பிட்டார்கள்.

மனிதன், மற்ற பிராணிகளைப் போன்றவனல்ல. ஆகவே, அவனது உடல் ரீதியான தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டாலும் அவன் திருப்தி அடைவதில்லை. மிருகங்களுக்கு உணவு அளிக்கிறார்கள்; தாகத்திற்கு தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள்; உறங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கிறார்கள். அவை தமது வாழ்க்கை முழுவதும் இந்த வசதிகளுடன் திருப்தியுடன் வாழ்ந்து வருகின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கு உள்ளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு ஆசைகள், உயரிய நோக்கங்கள், திட்டங்கள் மற்றும் செயல் முறைகள் உருவெடுக்கின்றன. மனிதன் சிந்தித்து உணர்ந்து பகுத்தறியும் ஜீவன் என்ற முறையில் தனித்தன்மை பெற்றிருக்கிறான். ஆகவே, நமது ஞானிகள் இதனை மனிதனுக்கு இரண்டாவது அம்சமாக உணர்த்தினார்கள். நமக்கு ஆசைகள் இருக்கின்றன. உள்ளம் பல பொருள்களை விரும்புகிறது. ஆகவே இந்த ஆசைகள் பல்வேறு திசைகளில் தினைத்து வளர்ந்து நிற்கின்றன. இந்த ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்ய நீ உழைக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் உனது இறுதிக் குறிக்கோள் நீ மீண்டும் உனக்கே உரிய இடத்திற்கு சென்று அடைவது தான் என்று நம் முன்னோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அனைத்து உயிர்களும் ஒரு நிலையான பிரபஞ்ச ஆதார சக்தியிலிருந்து தோன்றுகின்றன என்று நமது முன்னோர்கள் தமது ஆழ்நிலை ஆன்மீக அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்து தெளிந்திருக்கிறார்கள். அதுதான் நமக்கு ஆதாரம், அதுதான் நமக்கு ஆணிவேர். அதுதான் நமது தோற்றுவாய். அந்த ஆதார சக்தியின் பிறப்பிடம் அதன் முழுத்தன்மை இவையெல்லாம் நமது சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டது. அந்த ஆதார சக்தியின் அளவை எல்லையை அளக்க முற்பட்ட நம் முன்னோர்கள் பிரமித்துப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த "ஆதார சக்தியை, உன்னதப் பரம்பொருளை அளவிடமுடியாத கோடிக்கணக்கான பிரபஞ்சங்களுக்கு இறைவன் என்பதாக (அனந்தக் கோடி பிரம்மாண்ட நாயகனாக) வருணித்

திருக்கிறார்கள். இந்த பிரபஞ்சம் ஒரு மண் துளி போன்றது. இந்த பூமி, தூரிய மண்டலம், சந்திர மண்டலம், நட்சத்திர மண்டலம், விண்வெளி, விண்வெளியில் உள்ள பொருட்கள் இவை அனைத்தும் ஒரு துளி மண்; அவ்வளவுதான். இந்த பிரபஞ்சத்தைப்போல எண்ண முடியாத அளவில் கோடிக்கணக்கான பிரபஞ்சங்கள் உள்ளன. இத்தனையையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது பரம்பொருள். ஆக, பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் அனைத்துக்கும் ஆதார சக்தியாக, உங்களுக்குச் சொந்தமான இருப்பிடமாக அந்தப் பரம்பொருள் இருக்கிறது. அந்தப் பரம்பொருளிலிருந்து அனைத்து உயிர்களும் வந்திருக்கின்றன. அனைத்து உயிர்களும் அந்தப் பரம்பொருளில் நிலைத்திருக்கின்றன. கண்ணுக்குத் தெரியாத நிலையில் இருக்கும் அந்தப் பரம்பொருள் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரசக்தியாக இருக்கிறது. அது இல்லை என்றால் உங்களுக்கு வாழ்வில்லை, அது தான் உங்களின் ஆதார சக்தி. அதனை நோக்கியே அனைத்து உயிர்களும் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. நமது ஞானிகள் பெற்ற ஆழ்நிலை அனுபவம் இதுதான். “நீங்கள் அந்தப் பரம்பொருளிலிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள். அந்தப் பரம்பொருளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்தப் பரம்பொருளை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று அவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். உங்களின் தொடக்கம், நடப்பு, முடிவு எல்லாம் அதுதான்.

நாம் இந்த உலகில் வந்து பிறந்திருக்கிறோம். மீண்டும் புறப்பட்ட இடத்துக்குப் போய்ச் சேரப் போகிறோம். இதனை மனதில் என்றும் வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற பயணத்தை தெய்வீகப் பயணமாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். அந்த தெய்வீக அனுபவத்தை நீங்கள் அடைந்ததும், ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட இந்த நில உலகின் குறைபாடுகளிலிருந்து நீங்கள் விடுவிக்கப்படுகிறீர்கள். இந்த உலகின் இயல்பே குறையுடையது; இது பிறப்பும் இறப்பும்

உடையது. தவிர்க்க முடியாத வகையில், இந்த உலகுக்கு வந்து பின் இங்கிருந்து புறப்படுகிறவரை நீங்கள் இந்த உலகின் குழப்பமான சூழ்நிலைக்கு மத்தியில் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. உலக வாழ்க்கை உங்களுக்கு உண்மையான திருப்தியைத் தர முடியாது. ஏனெனில் இந்த வாழ்க்கை, ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்டதாக, ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைக்குக் கட்டுப்பட்டதாக, எப்போதும் மாறிக் கொண்டிருப்பதாக உள்ளது. ஆகவே குறையுடைய இந்த உலக வாழ்க்கை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியையோ, திருப்தியையோ, அந்தத்தையோ தரமுடியாது. இந்தக் குறையுடைய அனுபவங்களிலிருந்து நீங்கள் நிரந்தரமாக விடுபட்டு நிரந்தரமாக மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்க வழி இருக்கிறது. அந்த அனுபவம் உங்களுக்குக் கிடைத்துவிட்டால், வெறுப்பு, குறுகிய எல்லை, தளைகள் ஆகியவற்றுடன் நீங்கள் அல்லற்படத் தேவையில்லை. ஆகவே நமது ஞானிகள் இந்த நிலையை முக்தி என்றனர். முக்தி என்றால் இந்த உலக வாழ்விலிருந்து, உடல் சம்பந்தத்தால் சிறைப்பட்ட நிலையிலிருந்து விடுதலை பெறுவது என்று பொருள். இது நாம் அடைய வேண்டிய குறிக்கோளாகும். மனித வாழ்க்கை இந்தக் குறிக்கோளை அடைவதற்கான வழியாகும். இதற்காக நாம் ஏன் விழிப்புணர்வுடன் செயல்படக் கூடாது? ஏனெனில் பரிணாம வளர்ச்சி என்பது வாழ்க்கையின் சட்டமாகும். தெய்வீகமான பூரணத்தன்மையின் மூலம் இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சி நிறைவு பெறுகிறது. ஆகவே முக்தி அடைவது என்ற உன்னத இலட்சியத்தை எப்பொழுதும் மனதில் இருத்திக் கொண்டு அந்த இலக்கை நோக்கி முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும்.

பணம் சம்பாதிப்பது, உங்கள் ஆசைகளை பூர்த்தி செய்துகொள்வது என்பதெல்லாம் உங்கள் மன இயல்பின் உலகியல் அம்சமாகும். இந்த வகையில் நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள இரண்டு அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டு அதற்கு இசைவாக

முன்னேறிச் செல்லாமல் அவற்றிற்கு நேர்மாறாக செயல்பட்டால் நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மை என்னும் இலக்கை அடைவது தடைப்படும். மகத்தான இலட்சியத்தை நோக்கி நீங்கள் செல்லும்போது உங்கள் வேகத்தை இது குறைக்கும். ஆகவே நீங்கள் பரம்பொருளை அடைவதற்கு இந்த மனித வாழ்க்கை ஆதரவாக, உதவியாக இல்லாவிட்டாலும், தடைக்கல்லாக இருக்காத அளவில் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். மனித வாழ்க்கை உங்களுக்கு இடையூறு செய்வதாக, தடங்கல் ஏற்படுத்துவதாக அமையாதிருக்கட்டும்.

ஒருவர் இதனை அடைவது எப்படி? உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் செல்வம் திரட்டுவது, மனித விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்வது என்ற இரண்டு உலகியல் அம்சங்களுக்குள் கொண்டுவந்து தெய்வீகத் தன்மையுடன் இணங்கிப் போகும் செயல்முறையில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். இதுதான் இந்த இலக்கை அடைவதற்கான வழி என்று ஞானியர்கள் கூறுகின்றார்கள். கடவுள் சத்தியமயமானவர். உங்கள் வாழ்க்கை சத்தியம் நிறைந்ததாக இருக்கட்டும். கடவுள் அன்புமயமானவர். உங்கள் வாழ்க்கை அன்பு நிறைந்ததாக இருக்கட்டும். கடவுள் கருணை வடிவானவர். உங்கள் வாழ்க்கை கருணை நிறைந்ததாக இருக்கட்டும். இறைவன் தூய்மையானவர். உங்கள் வாழ்க்கையும், செயல்முறைகளும் தூய்மையானதாக இருக்கட்டும். இந்த வகையில் உங்கள் வாழ்க்கை சத்தியம், தூய்மை, கருணை, அன்பு, நன்னெறி உடையதாக அமைந்திருக்கட்டும். மங்களகரமான அனைத்தும், அருள்மயமான அனைத்தும் தெய்வீகத் தன்மையுடைய அனைத்தும் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்கட்டும். இவற்றின் மூலம் நீங்கள் அடைய விரும்பும் தெய்வீக இலக்கை அடையலாம். அறவாழ்க்கையில் ஈடுபட தாகம் உடையவர்கள் அருட்பேறு பெற்றவர்கள். ஏனெனில் கடவுளின் சாம்ராஜ்யம் அவர்களுக்கு உரியதாக ஆகிறது.

தர்மம் உங்களது பண்பாடு, பாரதீயப் பண்பாடு, உங்களது மகத்தான பாரம்பரியம். ஆகவே ஜீவாத்மா இந்த மனித உலகில் மனிதப் பிறவியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது அதன் மகத்தான நண்பன் தர்மம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். தர்மத்தை விட சிறந்த செல்வம் கிடையாது. தர்மம் தான் உங்களுடைய உற்ற தோழன். நீங்கள் முக்தி அடைவதற்கு இந்த உலகியல் வாழ்க்கை உங்களுக்கு இடையூறாக இருக்காது என்ற உத்தரவாதத்தைத் தர்மம் மட்டுமே உங்களுக்குத் தருகிறது. உங்களுடைய உலகியல் வாழ்க்கை, முக்தி அடைவதற்காக நீங்கள் மேற்கொள்ளும் சாதனையின் ஒரு பகுதியாக, ஆத்மஞானம் பெறுவதற்காக நீங்கள் மேற்கொள்ளும் சாதனையின் ஒரு பகுதியாக ஆவதற்கு தர்மம் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. இதுதான் வாழ்க்கையின் தர்மம், கருணை, கணிவு, தூய்மை, உண்மை, அன்பு, அறிவு மற்றும் மன்னிக்கும் பண்பு. இதைத்தான் இறைவனிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். அல்லா, கருணைமயமானவர். எப்பொழுதும் மன்னிக்கும் தன்மையுடையவர். இறைவன் யார்? இறைவன் எத்தன்மையுடையவர்? மனிதன், மன்னித்தல், அன்பு செலுத்துதல், கருணைபுரிதல் ஆகியவை பற்றி என்ன கருத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அதன் ஒட்டுமொத்த வடிவமாக இறைவன் இருக்கிறான். ஆகவே தான் ஞானியர்கள் இதனை உலகியல் வாழ்க்கையின் அடிப்படை அம்சமாக வலியுறுத்துகிறார்கள். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்துங்கள். அதன் பிறகு உங்கள் விருப்பப்படி பணிகளில் ஈடுபடலாம். நீங்கள் ஒரு வியாபாரத்தில் ஈடுபடலாம், ஒரு தொழில் நடத்தலாம், ஒரு விவசாயியாக செயல்படலாம், ஒரு மருத்துவராக செயல்படலாம். இவ்வாறெல்லாம் நீங்கள் செயல்படும்பொழுது தர்மத்தின் அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட்டால் உலகியல் வாழ்க்கை உங்கள் தெய்வீக இலட்சியத்திற்கு குறுக்கிடாக இருக்காது.

தர்மத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள். லௌகீக உலகில் நீங்கள் செய்யும் அனைத்துப் பணிகளையும் அறத்தின் அடிப்படையில் செய்தால் நீங்கள் அஞ்சுவதற்குத் தேவையில்லை. ஸ்வல்பமப்பயஸ்ய தர்மஸ்ய மஹதோ பயத் - சிறிதளவேனும் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தாலும் மிகப்பெரும் அச்சமும் அகலும். தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தால் மண்ணுலக வாழ்க்கை, ஒரு தடையாக, தளையாக இருக்காது. மாறாக, நீங்கள் முக்தி அடைய மனத்தளவில் நீங்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் வெற்றி பெறத் துணையாக ஆதரவாக இருக்கும். தர்மோ ரக்ஷதி ரக்ஷிதஹ - தர்மத்தைக் காப்பவர்களை தர்மம் காப்பாற்றுகிறது.

உங்கள் சகோதர, சகோதரிகளுக்கு உதவி செய்யுங்கள். உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரருக்குத் தொண்டு செய்ய விருப்பம் கொள்ளுங்கள். சமுதாயத்துக்கும், தேசத்துக்கும், அனைத்து உயிர்களுக்கும் தாவரங்களுக்கும் தொண்டு செய்ய விருப்பம் கொள்ளுங்கள். அனைவருக்கும் தொண்டு செய்ய ஆர்வம் கொள்ளுங்கள். இந்த நோக்கில் நமது ஞானிகள் மகத்தான சூத்திரத்தைத் தந்தருளியிருக்கிறார்கள். நமக்கு இந்த உடல் தந்து அருளப்பட்டதன் நோக்கம், பிறருக்கும் தொண்டு செய்வதாகும். பரோபகாரார்த்தம் இதம் சரீரம் - உடலைப் பற்றிய எத்தகைய உயரிய நோக்கு இது! சாதாரணமாக, தெளிவு பெறாத, பண்படாத நிலையிலுள்ள சமுதாயங்களில் இதற்கு நேர்மாறான போக்கு நிலவி வருகிறது. அத்தகைய சமுதாயங்களில் வாழும் மக்கள் இந்த உடலை சுகம் அனுபவிப்பதற்கான சுருவி என்றே கருதுகின்றனர்.

நமது பண்பாடு மிகப்பெரும் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறது: ஓ, மனிதா! எச்சரிக்கையாக இரு. புலன்கள் உனது எதிரிகள். அவை சுகம் அனுபவிப்பதற்காகத் தரப்பட்டவை அல்ல. கடவுள் உங்களை இந்த உலகத்திற்குள் அனுப்பியிருக்கிறார். இந்த உலகைக் கண்டு அதைப் பற்றிய ஞானம் பெறுவதற்காக

உங்களை அனுப்பியிருக்கிறார். இதற்காகவே அவர் புலன்களையும் தந்திருக்கிறார். இதை மனதில் கொண்டு நீங்கள் செயல்படவேண்டும். ஆனால் கடவுள் தந்த இந்தப் புலன்களை நெறிபிறழ்ச் செய்துவிட்டோம், உடல் சுசுத்துக்காகவும், மிருக இயல்பான இச்சையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவும் இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டோம்.

மற்றொரு எச்சரிக்கையும் நமக்குத் தரப்படுகிறது. நமது ஞானியர்கள் பின்வருமாறு சொன்னார்கள் : ஓ மனிதா! எச்சரிக்கையாக இரு. ஒரே ஒரு புலன் மட்டும் பெற்ற உயிரினங்கள் கூட அழிவைச் சந்தித்திருக்கின்றன. மீன் தனது நாக்கின் மூலம் மீனவனின் தூண்டிலில் மாட்டிக் கொள்ளுகிறது. ஸ்பரிசு உணர்வுடைய யானை ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டு ஆயுள் முழுவதும் அடிமையாக இருந்து அவதிப்படுகிறது. பார்வைப் புலன் மூலம் பூச்சிகள் நெருப்பில் வீழ்ந்து எரிந்து மடிகின்றன. கேள்விப் புலன் மூலம் மான் வேடனிடம் சிக்கிக் கொண்டு தவிக்கிறது. நுகரும் ஆற்றல் பெற்ற தேனீ மலரில் அகப்பட்டுக் கொள்ளுகிறது. இந்த பிராணிகள் ஒரு புலன் மூலம் தமது அழிவைச் சந்தித்திருக்கின்றன. ஐம்புலன்களைப் பெற்றுள்ள மனிதனின் நிலை பற்றி என்ன சொல்வது? இந்தப் புலன்களை வைக்க வேண்டிய இடத்தில் வைக்காவிட்டால், பயன்படுத்த வேண்டிய நெறிப்படி பயன்படுத்தப் படாவிட்டால் அவை உங்களை அழித்துவிடும். உங்களை படுகுழியில் தள்ளிவிடும். இந்த உண்மையை உணருங்கள். சுட்டுப்பாட்டுடன் இருங்கள். தர்மத்தின் படி செயல்படுங்கள். புலன் வழிப்பட்டு நிலலாமல் அறவழியில் செயலாற்றுங்கள். இந்தப் புலன்கள் சுகமனுபவிப்பதற்காகத் தரப்படவில்லை. இதனைப் புரிந்து கொண்டு நீங்கள் அறவழியில் நடந்தால், நீங்கள் முக்தி பெறுவதற்கு இந்த உலக வாழ்க்கை தடையாக இருக்காது.

நான்கு புருஷார்த்தங்களில் தர்மம் அடிப்படையானது. அறவழி நடந்து அனைத்துப் பணிகளையும் அதன்வழி செய்து வாழ்க்கை நடத்துங்கள். உங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றும் நிலையில் உங்களுக்குத் தோன்றும் ஆசைகள் அறத்திற்கு மாறானது அல்ல என்றால் அந்த ஆசைகள் நியாயமானவை. இந்த ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள். ஆனால் ஒரு ஆசை, சீழ்த்தரமானதாக இருந்தால் புலன் நுகர்ச்சிக்காகத் தோன்றினால், அது, மனிதன், தனது மனிதத் தன்மையை இழந்து மிருகம் போல, பேய் போல செயல்படும் நிலையைத் தோற்றுவிக்கும்.

இந்த உடல் பிறருக்குத் தொண்டு செய்வதற்காகவே தரப்பட்டிருக்கிறது. மனிதனின் இந்த ஊன் உடம்பு இறைவனின் ஆலயம். என்ன உயர்வான கருத்து! இறைவன் நம் இதயத்தில் இருக்கிறார். இறைவன் நம்மிடத்தில் மட்டுமின்றி அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இவ்வாறு குடி கொண்டிருக்கிறார். அனைத்து உயிர்களும், உயிர்வாழும் இறைவனின் நடமாடும் கோவில்கள். ஆகவே உயிர்வாழும் அனைத்துப் பிராணிகளுக்கும், மனிதர்களுக்கும் தொண்டு செய்யுங்கள். இறை தொண்டாகக் கருதி இவ்வாறு செய்யுங்கள். பரோபகாரார்த்தம் இதம் சரீரம் (இந்த உடல் எடுத்துப் பிறருக்குத் தொண்டு செய்வதற்காகவே) என்பது நமது ஞானிகள் நமக்குக் கொடுத்துள்ள உயர்ந்த கருத்தாகும். ஆகவே பிறருக்குத் தொண்டு செய்வது என்ற கருத்து உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் நிலைத்திருக்கட்டும். இந்த உடல், புலன்களை திருப்திப்படுத்துவதற்காகவோ, புலன்னுகர்ச்சியில் ஈடுபடுவதற்காகவோ இல்லை என்பதை உணருங்கள். நீங்கள் மனிதனாக இருங்கள். மனிதப் பிறவியின் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றுங்கள். நீங்கள் மிருகம் அல்ல; பகுத்தறிவுடைய மனிதன், சிந்தியுங்கள். தன்னறிவுடைய ஜீவனாக இருங்கள். உங்களை நீங்களே ஆட்சி செய்யுங்கள். மிதமான,

சுயகட்டுப்பாடு உடைய கௌரவமான வாழ்க்கையை நடத்துங்கள். மிதமான வாழ்க்கை கீதையில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள முக்கியமான கருத்தாகும். யோகசாதனையின் சாரம், மனதைக் கட்டுப்படுத்தி புலன்களை வெற்றி காண்பதுதான்.

புத்தர் ஒருமுறை ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார் : "வெற்றி வீரன் யார்? பெரும்படையுடன் மற்றொரு நாட்டின் மீது படையெடுத்து போரிட்டு, வென்று அந்த அரசைத் தன்வசப்படுத்துபவனா? அல்லது தனது புலன்களையும், மனதையும் ஆசைகளையும் வெல்பவனா?" இந்தக் கேள்விக்கு அவரே பதிலளிக்கிறார் : "ஓ பிஷாக்களே, தன்னடக்கம் கொண்டு, தனது ஆசைகளை வென்று, தனது புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி வாழுகிற மனிதனே வெற்றி வீரன்". இது நமது குறிக்கோள். வாழ்க்கையின் தொடக்கம் முதலே, மாணவப் பருவத்திலிருந்தே சுய கட்டுப்பாட்டுடன், உங்களை நீங்களே வெல்லும் தன்மையுடன் வாழக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். மனித வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நான்கு உறுதிப் பொருள்களாகிய தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் ஆகிய நான்கில் அர்த்தம், காமம் ஆகிய இரண்டும் மண்ணுலக வாழ்க்கைக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாகும். பொருள் ஈட்டி உங்கள் ஆசைகளை, தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுகிறீர்கள். மோக்ஷம் அல்லது முக்தி வாழ்க்கையின் உண்மைக் குறிக்கோளாகிய உன்னதமான உறுதிப் பொருள். மனித வாழ்க்கையில், மனித வாழ்க்கையின் மூலம் இதனை அடைய விரும்பினால், இந்த வாழ்க்கை தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடத்தப்பட வேண்டும். உண்மை, தூய்மை, கனிவு, கருணை, தன்னடக்கம் ஆகிய பண்புகள் இந்த வாழ்க்கையில் நிறைந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே, தர்மம் வாழ்க்கையின் அடிப்படையான, அஸ்திவாரமான உறுதிப் பொருளாக ஆகியுள்ளது. உங்களது பண்பாடும் பாரம்பரியமும் உங்களுக்குத் தந்துள்ள சக்திமிக்க முதல் உறுதிப் பொருள் தர்மம் ஆகும்.

நான்கு உறுதிப் பொருள்களில் முக்கியமாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது ஆன்மீக உறுதிப் பொருளாகும். பொருள் ஈட்டுவது, ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவது ஆகியவை தவிர்க்க முடியாதவைதான். ஆனால் அவை ஆன்மீக வளர்ச்சி பெற நீங்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சியிலிருந்து உங்களை திசை திருப்ப முடியாது. இந்த மண்ணுலக வாழ்வில் உங்களை நெறிப்படுத்தும் உறுதிப் பொருளாக தர்மம் இருக்க வேண்டும். இந்த மண்ணுலக வாழ்வில் நீங்கள் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தால் பிரபஞ்சத்தின் மூலம் பரமார்த்த நிலையை அடைய முடியும். ஆகவே தர்மம் மிக முக்கியமான உறுதிப் பொருள். மனித வாழ்வின் மூலம் தெய்வீக அனுபவம் பெற்று, தெய்வீகத் தன்மையுடன் முக்தி பெறுவதற்காக தர்ம, அர்த்த, காம, மோகமும் என்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்கள் அல்லது உறுதிப் பொருள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இதனை இயல்பாக நிறைவேற்றிக் கொள்ள உதவும் வகையில் மற்றும் நான்கு அம்சங்கள் அடங்கிய நெறிமுறை உள்ளது. நீங்கள் தர்மத்தில் ஊன்றி நிற்க உங்கள் வாழ்க்கையின் தொடக்க காலத்திலேயே இந்த நெறிமுறைப்படி வாழக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நமது ரிஷிமுனிவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

மனித வாழ்க்கை நான்கு நிலைகளாக (ஆச்ரமங்களாக) வகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் நிலை மாணவப் பருவம், (பிரம்மச்சரிய ஆச்ரமம்) இரண்டாவது நிலை இல்லற வாழ்க்கை (கிரகஸ்தாஸ்ரமம்). மூன்றாவது நிலை பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற நிலை (வானப்ரஸ்தாஸ்ரமம்). நான்காவது, பிரம்மஞானம் பெறத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துவிடும் நிலை (சந்நியாச ஆச்ரமம்). தர்மம் முதலாவது அடிப்படை உறுதிப்பொருளாக இருப்பது போல இதில் முதல் ஆச்ரமம், அடிப்படை நிலையாக உள்ளது. மற்ற மூன்று ஆச்ரமங்களிலும் நீங்கள் நன்கு வாழ்வதற்குத் தேவையான பண்புகளை இந்த முதல் ஆச்ரமத்தில் கற்றுப்

பெற்றுக் கொண்டால் நீங்கள் அச்சப்பட அவசியமே இல்லை. ஆகவே, லட்சிய வாழ்க்கை வாழத் தேவையான நற்குணங்களை மாணவப் பருவத்திலேயே பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். பிரம்மச்சரிய ஆசிரமத்தில் புலனடக்கம், ஒழுக்கம், பண்புகள், நற்சிந்தனை, நல்ல விருப்பங்கள் ஆகியவற்றை முயன்று பயிலத் தேவையான நல்ல சூழ்நிலை அமைந்த இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. ஆசையைத் தூண்டுதல், புலன்களைக் கவர்ந்திழுத்தல், மனத்தை உணர்ச்சி வசப்பட வைத்து அலைபாயச் செய்தல் ஆகிய விரும்பத்தகாத சூழ்நிலை உள்ள இடத்தை விட்டு நீங்கள் விலகிச் செல்ல வேண்டும். ஒரு அமைதியான இடத்திலிருந்து ஒரு இலட்சிய வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரு ரிஷி அல்லது ஒரு ஞானி அல்லது ஒரு குருவை நாடி நீங்கள் செல்லவேண்டும். அவரிடம் சென்று அவருடைய வழிகாட்டுதலின்படி புலனடக்கம் நிறைந்த வாழ்க்கையை நடத்துங்கள். அதிகாலையில் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்திருங்கள். குளிர்ந்த நீரில் குளியுங்கள். புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த உதவும் ஆசனங்களையும், உடற்பயிற்சிகளையும் செய்யுங்கள். அதன்பிறகு புலனடக்கம், மிதமான போக்கு நல்ல ஒழுக்கம் ஆகிய பண்புகள் நிறைந்த வாழ்க்கையை நடத்துங்கள். குருநாதரின் திருவடிகளில் அமர்ந்து பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் ஒரு இலட்சிய வாழ்க்கை வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்து விஷயங்களையும் குருநாதர் உங்களுக்குப் போதிப்பார். நமது சமய நூல்களில் பல வித்தைகள் விளக்கி உரைக்கப்பட்டுள்ளன. குருநாதர் நீங்கள் ஒரு தொழிலை நடத்துவதற்குத் தேவையான விஷயங்களைக் கற்றுக் கொடுப்பதுடன் நீங்கள் தர்மத்தின் அடிப்படையில் வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளையும் கற்றுக்கொடுப்பார். அவர் உங்களுக்கு தர்மத்தை விளக்கி உரைப்பார். உங்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் பற்றிய ஞானத்தையும் உங்களுக்கு தந்து அருளுவார். உங்களுக்கு அவர் வேதாந்தத்தைப்

போதிப்பார். மேலும் அவர் ஆன்மீக ஞானத்தின் அடிப்படை விஷயங்களையும் உங்களுக்கு விளக்கி உரைப்பார்.

முற்காலக் கல்வி முறை, மனிதனுக்குத் தேவைப்படும் அனைத்து விஷயங்களையும் கற்றுத் தரும் ஒருங்கிணைந்த கல்வி முறையாக இருந்து வந்தது. இதன்படி வளரும் தலைமுறையைச் சார்ந்த ஒரு இளைஞன் தர்மம் பற்றிய அடிப்படை அறிவையும், ஆன்மீக ஞானத்தையும் மண்ணுலகில் வாழும் முறையும் கற்றுக் கொள்கிறான். இளைஞன் மூன்று வகையான விஷயங்களை இவ்வாறு கற்றுக் கொள்ளும் போதே புலனடக்கம், மிதமான போக்கு, மனத்தை வெல்லுதல், புலன்களையும், ஆசைகளையும் கட்டுப்படுத்தல் ஆகிய குணநலன்களை பயின்று கொள்கிறான். மனித வாழ்க்கையின் முதல் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள், நல்ல ஆரோக்கியம் பெறவும், நல்ல ஒழுக்கம் பெறவும், புலனடக்கத்தைக் கற்றுக் கொள்ளவும், அறவாழ்க்கை வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கற்றுக் கொள்ளவும், வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு தேவையான நிதி வசதியைப் பெற ஒரு தொழில் செய்ய கற்றுக் கொள்ளவும், அதே நேரத்தில் வாழ்க்கையின் இறுதியில் தான் சென்று அடைய வேண்டிய குறிக்கோளை எப்பொழுதும் மனதில் நினைத்து இருக்கவும் செலவிடப்படவேண்டும்.

ஒரு பிரம்மச்சாரி இவ்வாறு ஞானம் பெற்று உறுதியான, இலட்சியமயமான அடித்தளம் அமைத்துக்கொண்டு வாழ்க்கையின் அடுத்த நிலைக்குச் செல்கிறான். இப்போது தான் புலன்களுக்கு அடிமை ஆகிவிடுவோமோ என்ற பயம் அந்த இளைஞனிடத்தில் இல்லை. ஏனெனில் அவன் ஒழுக்கமும், சுய கட்டுப்பாடும் உடையவனாக இருக்கிறான். இவ்வாறு இளைஞன் இல்லற வாழ்வில் (கிரஹஸ்த ஆஸ்ரமம்) ஈடுபடுகிறான். அவனது குடும்பத்தினுடைய பாரம்பரியம் - வம்சாவழி தொடர்ந்து நீடித்து இருக்கச் செய்வதற்காக அவன்

இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடுவதாக அவனுக்கு விளக்கி உரைக்கப்படுகிறது. அவன் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதற்காகவும், ஆன்மீக சாதனை புரிவதற்காகவும், பக்தி செலுத்துவதற்காகவும், பூஜை செய்வதற்காகவும் உற்ற துணையாக இருக்க ஒரு வாழ்க்கைத் துணைவியை ஏற்றுக் கொள்கிறான். அவன் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடும்போது உடல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய மட்டுமே இந்த வாழ்க்கை என்பதாக நினைப்பதில்லை. திருமணத்தின் மூலம் இன்னொரு உடலுடன் அவனுக்குத் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. இன்னொரு குடும்பத்துடன் உறவு ஏற்படுகிறது. உண்மைதான். ஆனால் இந்த உறவுக்கு உயரிய பொருள் இருக்கிறது. இது உண்மையில் ஆன்மீக உறவு. இரு ஜீவாத்மாக்கள் தமது வினைப்பயன் காரணமாகவும், தெய்வீகக் கடமையை நிறைவேற்றவும் இந்த மண்ணுலகில் மனித உடல் எடுத்து வந்துள்ளன. அவை தமது குறிக்கோளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் ஆன்மீக உறவுதான் இல்லற வாழ்க்கை. இந்த இரு ஜீவாத்மாக்களும் ஆன்மீக வளர்ச்சியின் உச்சநிலையை அடைந்து இறுதியில் தெய்வீகப் பூரணத்துவம் பெறும் குறிக்கோளை அடைய இந்த இல்லற வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன. இந்த நோக்கில்தான் இல்லற உறவு புனிதமானது என்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனைவி, சஹதர்மினி என்று அழைக்கப்படுகிறாள். நீங்கள் அறவாழ்க்கை வாழும்போது உங்கள் மனைவி உற்ற துணையாக இருக்கிறாள். மனைவியின் சிறப்பு குறித்து பழங்காலந் தொட்டு நம்நாட்டில் நிலவி வரும் கருத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பரம்பொருளை நேருக்கு நேராக சந்திக்கும் மகத்தான ஆன்மீக அனுபவம் பெறுவதற்கான ஆன்மீக முயற்சியில் ஈடுபடும் மனிதனுக்கு மனைவி துணையாக, தோழியாக, ஆறுதல் கூறுபவளாக, உதவி செய்து அனைத்திலும் பங்கு கொள்பவளாக இருக்கிறாள். இல்லற வாழ்வின் குறிக்கோள்

மற்றும் முழுமையான கருத்து இதுதான். இல்லத்தில் மனைவி, குழந்தைகளுக்குத் தாயாக இருக்கிறாள்; விருந்தினரை வரவேற்று விருந்து அளிப்பவளாக இருக்கிறாள்; இதுபோன்ற அனைத்துக் கடமைகளையும் இல்லத்தில் செய்து முடிக்கும் இல்லத்தரசியாக இருக்கிறாள். இப்படி இல்லம் என்பது தம்பதிகள் சாதாரணமாக இந்த உலகியல் வாழ்க்கை நடத்துவதற்குரிய இடமாக மட்டும் இருப்பதில்லை. மனைவி இவ்வாறு வாழ்ந்து கொண்டே கணவன் ஈடுபடும் அறப்பணிகளில் பங்குகொண்டு சஹதர்மினியாக இருக்கிறாள். கணவன் செலுத்தும் பக்தியிலும் செய்கின்ற பூஜையிலும் தானும் பங்கு கொள்ளுகிறாள்.

இல்லறவாசியின் முதற் கடமை, ஈஸ்வர உபாசனை, ஆராதனை. நமது நாட்டில் பாரம்பரியமாக குலதெய்வத்தை வழிபட்டு வரும் பழக்கத்தால் இவ்வாறு தெய்வத் தொண்டில் அவர்கள் ஈடுபட முடிகிறது. பரம்பரை பரம்பரையாக ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் உரிய குலதெய்வம் வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த வழிபாடு செய்யப்படும் இடம் இல்லம். கணவனும், மனைவியும் காலையில் துயில் எழுந்ததும் செய்யும் முதல் கடமை இந்த குலதெய்வத்தை வழிபடுவதுதான்.

கிரஹஸ்தாஸ்ரமத்தின் இரண்டாவது முக்கிய தர்மம் பரோபகாரம் - அதாவது தானம் செய்வது, துன்பப்படுவோருக்கு உதவி செய்வது. மேலும், விருந்தினரை உபசரித்து விருந்தளிப்பது. அதிதி என்பவர் நாம் அழைத்து வருபவர் அல்ல; திடீரென நீங்கள் உணவருந்தும் வேளையில் வருபவர். அதிதி உபசாரம் கணவன், மனைவியின் உயரிய தர்மம்.

கிரஹஸ்தாஸ்ரமத்தின் மூன்றாவது தர்மம், கணவனும் மனைவியும் பரஸ்பர அன்புகொண்டு வாழ்தல்; ஒருவருக்குள்ள சுதந்திரத்தை மற்றவர் மதித்தல் ஆகும். இத்தகைய லட்சிய உறவு, வீட்டில், நல்லிணக்கத்தையும்

நல்லுறவையும் தோற்றுவிக்கும். வீட்டிலுள்ள குழந்தைகள், தாம் வளர்ந்த பின் இல்லறத்தில் ஈடுபடும் போது எப்படி நற்பண்புகளுடன் வாழ வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொள்ளும் வகையில் இந்த மூன்றாவது தர்மம் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, குடும்பம், வளரும் தலைமுறையினை சீராக உருவாக்கத்தக்க லட்சியக் களமாக அமைகிறது. பெற்றோர்கள், நல்லிணக்கம் கொண்ட அழகிய உறவு, அன்பு, பரஸ்பர மதிப்பு, பரஸ்பர சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றுடன் வாழ்வதால், குழந்தைகள் சீராக வளருவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை உருவாகிறது. பெற்றோர், தமது நல்ல உறவின் மூலம், குழந்தைகள் அவர்களது வாழ்க்கையில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை கற்பிக்கிறார்கள். இந்த வகையில் குழந்தை கல்வியின் முதல் பாடத்தை வீட்டில் கற்றுக் கொள்கிறது. வீட்டில் வளரும் குழந்தை பெரும்பாலான நேரங்களில் பெற்றோரைப் பார்த்துக் கொண்டே வளருகிறது. ஆகவே, பெற்றோர்கள் குழந்தைகள் முன் வைக்கும் உதாரணங்களை அவர்கள் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்; அதுவே, அவர்களின் வாழ்க்கை ஒழுக்கமாகிறது. கணவனும் மனைவியும் வீட்டில் எப்படிப் பழகுகிறார்களோ அதைப் பொறுத்து வீட்டின் சூழ்நிலை அமைகிறது. குழந்தை கற்றுக் கொள்ளும் முதல் பாடம் இது. இல்லம், தேசத்தின் நாற்றாங்கால் ஆகிறது. அது உலகத்தின் நாற்றங்காலாகவும் மாறுகிறது. குழந்தைகள் பின்பற்றத்தக்க உதாரணங்களை அவர்கள் முன் வைப்பது பெற்றோரின் மூன்றாவதான, முக்கியமான கடமை ஆகிறது. இறை வழிபாடு முதல் கடமை; பிறருக்கு, சமுதாயத்துக்குத் தொண்டு செய்வது இரண்டாவது கடமை. வளரும் தலைமுறையினர் தமது வாழ்க்கையில் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான நல்ல சூழ்நிலையை தமது சொந்த வாழ்க்கையின் மூலம் உருவாக்கித் தருவது மூன்றாவது கடமை.

நாம் இப்பொழுது மூன்றாவது ஆஸ்ரமத்திற்குச் செல்கிறோம். இல்லறவாசி, குழந்தைகளை வளர்த்துப் பெரியவர்களாக்கி அவர்கள் தம் காலில் நிற்குமாறு செய்த பின்னர், தொடர்ந்து இல்லறத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது. வாழ்க்கையின் இறுதி வரை கிருகஸ்தாஸ்ரம வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது. இதுவரை இல்லறத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற நீங்கள் குடும்பத்தையும் தொழிலையும், உங்கள் பெற்றோர்களையும், மனைவியையும் குழந்தைகளையும், உங்கள் கவனிப்பை நாடி இருக்கிற மற்றவர்களையும் கவனிப்பதில் உங்கள் நேரத்தைச் செலவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒருவகையில் இது சுயநலம் பேணும் வாழ்க்கைதான். இந்த நிலையிலும் பெற்றோர்கள் தமது குழந்தைகளின் நலனுக்காக தமது நலனை தியாகம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் தமது சொந்த சுகங்களையும், வசதிகளையும், குழந்தைகளுக்காகவும், குடும்பத்துக்காகவும், பெற்றோர்களுக்காகவும் தியாகம் செய்கின்றனர். ஆகவே, இல்லறவாசி, தனது வாழ்க்கையை சுயநலத்துடன் நடத்துவதாக மேலோட்டமாகத் தோன்றினாலும் ஒருவகையில் அவன் சுயநலமற்ற வாழ்க்கையையே நடத்திக் கொண்டிருக்கிறான். மகனுக்கு பதினாறு வயது நிறைந்ததும் தந்தை அவனை நண்பனாகக் கருத வேண்டும் என்று ஒரு பழமொழி சொல்லப்படுகிறது. இதன் மூலம் மனோதத்துவ ரீதியாகத் தந்தைக்கு ஒரு அறிவுரை வழங்கப்படுகிறது. குழந்தைகளிடத்தில் படிப்படியாகப் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் தம் காலில் நின்று தமது தேவைகளைத் தாமே பூர்த்தி செய்து கொள்ளுகின்ற திறமையைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டும். இது தந்தையின் கடமை.

இப்போது கணவனும் மனைவியும் இல்லற வாழ்விலிருந்து மெதுவாக விடுபட்டு அதிலிருந்து ஓய்வு பெற்று சமுதாய

வாழ்வில் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் ஒய்வுபெற்று விட்டதால் அவர்களுக்கு நிறைய நேரம் கிடைக்கிறது. இருபத்திஐந்து அல்லது முப்பது ஆண்டுகள் தொழில் செய்து அவர்கள் பெற்ற அனுபவத்தை சமுதாயத்திற்காக இப்போது பயன்படுத்த வேண்டும். இந்திய சமுதாயத்திற்கு இல்லறவாசியின் இந்த மூன்றாவது ஆஸ்ரமம் விலைமதிக்க முடியாத சொத்து ஆகும். இல்லறவாசி, இந்த நிலையை அடையும் போது தான் பிறர் நலம் பேணுபவராகவும், தயாள குணம் உடையவராகவும் ஆகிறார். ஆகவே, இந்த மூன்றாவது நிலையை அடைந்திருக்கிறவர்கள் உண்மையிலேயே சமுதாயத்திற்குத் தன்னலமற்ற வகையில் தொண்டு செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். நடுத்தர வயது உடைய இவர்கள், இன்னும் நல்ல ஆரோக்கியம் பெற்றிருக்கிறார்கள்; அவர்களிடம் நிறைய நேரம் இருக்கிறது; அவர்களிடம் நிறைய அனுபவமும் திறமையும் இருக்கிறது. ஆகவே இவர்கள் தம்மை இளைய தலைமுறை மற்றும் சமுதாயத்திடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும். இவர்கள் பணம் சம்பாதித்தார்கள்; தேவைப்படுகிற அளவுக்கு சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்போது இவர்கள் சமூக நலம் பேணும் தொண்டர்கள். வாழ்க்கையின் இந்த நிலை மிகவும் முக்கியமானதாகும். இவர்கள், தமது அறிவையும் ஆற்றலையும் சமுதாய நலன் காக்கப் பயன்படுத்துகிற அதே நேரத்தில் தமது ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். புனிதத் திருத்தலங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். ஆஸ்ரமங்களுக்குச் சென்று ஞானியரையும், துறவியரையும் தரிசிக்க வேண்டும். சத்சங்கத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். சமய நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். முன்பைவிட அதிகமாக தியானத்தில் ஈடுபடவேண்டும். கணவன் மனைவி இருவரும் மென்மேலும் அதிகமாக ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடவேண்டும். சமய நூல்களைப் படித்தல், தியானம் செய்தல், பிரார்த்தனை செய்தல், சத்சங்கத்தில் கலந்து கொள்ளுதல், திருத்தல யாத்திரை செய்தல்

ஆகியவற்றில் ஈடுபடும் இவர்கள், சமுதாயப் பணிக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும். 'போய் வருகிறேன்' என்று சொல்லும் நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அந்த நிறைவுப் பயணத்துக்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். வேடிக்கையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் நாம் ரயில் நிலைய பிளாட்பாரத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் ரயில் வந்துவிடும். அப்போது 'போய் வருகிறேன்' என்று நம்மைச் சுற்றி இருப்பவர்களிடம் உற்சாகமாகச் சொல்லி விட்டுப் புறப்படத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்தில் நமது ஞானிகள், நான்காவது ஆச்ரமத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறார்கள். இந்த ஆச்ரமத்தில் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி அது இறைவனிடத்தில், பரம்பொருளிடத்தில் நிலைத்திருக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இது உங்கள் வாழ்வின் நான்காவது கால் பகுதி. மனித வாழ்க்கை அஸ்தமனமாகும் நேரம். உங்கள் உறவுகள் மற்றும் தொடர்புகள் முடிவுக்கு வரும் நேரம். அந்த நேரம் வரும்வரை உங்கள் குறிக்கோளையும் உங்கள் மனத்தையும் நிலையான பரம்பொருளிடத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்யுங்கள். உங்கள் கடமைகள் அனைத்தையும் நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டீர்கள். இப்போது நீங்கள் புறப்படத் தயாராக இருங்கள். நதி, சமுத்திரத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நதி சமுத்திரத்துடன் கலக்கும் நேரம் விரைவில் வரும்.

இவ்வாறு நான்கு வகையான ஆச்ரம தர்மங்கள் நமது முன்னோர்களால் வகுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை, பிரம்மச்சரிய ஆச்ரமம் (மாணவப் பருவம்), கிருஹஸ்தாச்ரமம் (இல்லற வாழ்க்கை), வானப்ரஸ்தாச்ரமம் (குன்னல மற்ற தொண்டு செய்து கொண்டு ஆன்மீகப் பணிகளில் ஈடுபடுதல்) மற்றும் சந்நியாச ஆச்ரமம் (இறைவனிடத்தில் தம்மை முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்தல்) ஆகியவையாகும்.

காலம் மாறிவிட்டது என்றும் நான் பழங்கதை பேசிக் கொண்டிருப்பதாகவும் நீங்கள் சொல்லக்கூடும். ஆம், காலம் மாறிவிட்டது. உண்மை தான். பழங்காலச் சூழ்நிலையை நம்மால் உருவாக்க முடியாது ஆனால் உங்களிடம் நான் கேட்டுக் கொள்ளுவதெல்லாம் இந்த ஆச்ரம தர்மத்தை உணர்வு பூர்வமாக உயிர் வாழச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். இந்த உணர்வு மங்காதிருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். காலத்துக்கு இசைவான ஒரு சிறு மாறுதல்களுடன் இந்த லட்சிய வாழ்க்கை வாழ உறுதிபுணுங்கள். பிரம்மசரிய ஆச்ரமத்தைப் பொருத்தவரை பெரும்பாலும் அது மாறவில்லை. நீங்கள் ஒரு பொறியியலாளராகவோ, மருத்துவராகவோ ஆக விரும்பினால் அதற்குரிய படிப்பை நீங்கள் பூர்த்தி செய்யும் போது உங்கள் வயது 25 ஆக இருக்கும். ஆனால் மற்ற ஆச்ரமங்களில் தேவையான அளவுக்குச் சில மாற்றங்களைச் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஆச்ரம தர்மம் இக்காலத்துக்கு ஏற்படையது அல்ல என்று ஒதுக்கித் தள்ளிவிடாதீர்கள். இந்த ஆச்ரமதர்மம் மனித வாழ்க்கையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அன்றைக்கு இது எந்த அளவுக்கு அவசியமாக இருந்ததோ அதுபோல இன்றைக்கும் இது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த நான்கு ஆச்ரமங்கள் பற்றிய கருத்து என்றும் நம் சிந்தையில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

நாம் பரம்பொருளில் நிலைத்திருந்து ஆத்ம ஞானம் பெறுவதற்குரிய ஆன்மீகப் பண்புகள் நான்கு மூன்றாவது கோவையாக நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை நாம் முயன்று பெற வேண்டும். இவற்றை ஆன்மீக சாதனைக்குத் தேவையான நான்கு அம்சங்களாக நமது ஞானியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். (சாதன சதுஷ்டயம்). இவை 1. விவேகம் 2. வைராக்கியம் 3. அறுவகை நற்குணங்கள் - மன அமைதி (சம) மனக் கட்டுப்பாடு (தம) பற்றற்ற நிலை (உபாரதி), பொறுமை (திசுஷா) நம்பிக்கை (ச்ரத்தா), மற்றும் மனதை

ஒருநிலைப்படுத்தல் (சமாதான) 4. முழுக்ஷுத்வம் (முத்தி பெறுவதில் தீவிர விருப்பம்) ஆகும்.

நாம் மிருகங்களை விட எந்த வகையில் உயர்ந்தவர்களாக இருக்கிறோம்? பகுத்தறியும் திறமை (விவேகம்) நமக்கு இருப்பதால் நாம் மிருகங்களைவிடச் சிறந்தவர்கள் என்று கூறுப்படுகிறோம். நாம் இந்த உலகியல் வாழ்க்கையில், சாதாரண வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற இந்த விவேகத்தைப் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் இது மட்டும் போதாது. நமக்கு உயர்வான நோக்குக்காகப் பயன்படுத்தவும் இது நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 'மிக அதிகமான அளவில் நான் நலவாழ்வு பெற என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்த மிகப் பெருந்தேவை இருக்கிறது. நீங்கள், தர்மத்துக்கும் அதர்மத்துக்குமிடையே உள்ள வேறுபாட்டையும், நிலையான மற்றும் நிலையில்லாப் பொருட்களுக்கிடையிலான வேறுபாட்டையும், உண்மைக்கும் பொய்க்கும் இடையிலான வேறுபாட்டையும், ஆத்மாவுக்கும் அனாத்மாவுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டையும் பகுத்தறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவதாக நீங்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய குணநலன், இழிவான, மட்டமான, விரும்பத்தகாத பொருட்களிலிருந்து நீங்கள் விலகி நின்று விரும்பத்தக்க, உயர்வான பொருட்கள் மீது ஈடுபாடு கொள்வதாகும். இதனை பற்றற்ற தன்மை அல்லது வைராக்கியம் என்று சொல்லுகிறோம். தகுதியற்ற, விரும்பத்தகாத, மட்டமான, இழிவான பொருட்களை விரும்புவது, மனிதத் தன்மை அல்ல. இறைவன் மீது பற்றுக் கொள்ளுங்கள். உயர்ந்த லட்சியத்தின் மீது பற்றுக் கொள்ளுங்கள். நற்பணிகளில் பற்றுக் கொள்ளுங்கள். அற்பமான, விரும்பத்தகாத, இழிவான விஷயங்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாதீர்கள்.

விவேகம், மற்றும் வைராக்கியத்துக்கு அடுத்தபடியாக நீங்கள் அறுவகை நற்குணங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவை மனக் கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துபவை. முதல் குணம் மனச் சமநிலை. நீங்கள் உங்களைக் கவர்ந்திழுக்கும் உலகியற் பொருட்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். அளவுக்கு அதிகமான ஆசை உங்களிடத்தில் இருந்தால், உங்கள் மனம் ஒவ்வொரு வினாடியும் பரபரப்பும், கிளர்ச்சியும், சஞ்சலமும் கொண்டிருக்கும். "இந்த அற்ப ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்காக மட்டும் நான் வாழவில்லை. இதைவிட உயர்வான குறிக்கோளை அடைவதற்காக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்று மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டு ஆசைகளைக் குறைத்து, அவற்றைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். அதன் பிறகு மனம் ஒரு சமநிலையை, அலைபாயாத நிலையை அடைகிறது. மனம் அதன் கிளர்ச்சிக்கும், தூண்டுதலுக்கும் அடிபணிவதில்லை. அறுவகை நற்குணங்களில் (ஷட் சம்பத்) மிக முக்கியமானது மன அமைதி ஆகும்.

அதன் பிறகு புலனடக்கம் (தம்). புலனடக்கம் இருக்கும் போது மனம் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. புலனடக்கம் இருக்கும்போது நீங்கள் பொருட்களுடன் தொடர்புகொள்ள புலன்களையோ, மனத்தையோ அனுமதிப்பதில்லை.

மன அமைதி, புலனடக்கம் ஆகியவற்றைப் முயன்று பெறும் வேளையில், காதுகள், தோல், கண்கள், நாக்கு, மூக்கு என்னும் ஐந்து ஞான இந்திரியங்களும், பேச்சு, கைகள், கால்கள், பாலுறுப்புகள், குதம் என்னும் ஐந்து கர்ம இந்திரியங்களும் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்படுகின்றன. இந்திரியங்கள் கட்டுப்பாட்டின்றிப் போக அனுமதிக்கக் கூடாது. கட்டுப்பாட்டின்றி ஒடும் குதிரை, சவாரி செய்பவரைத் தூக்கி எறிந்து விடுவது போல இந்திரியங்கள் நம்மை உலகியல்

வாழ்க்கை என்னும் படுகுழியில் தள்ளிவிட அனுமதிக்கக் கூடாது.

இப்போது பற்றற்ற நிலைக்கு வருகிறோம். துறவு என்பது புறத்தே ஓடும் புலன்களை உள்முகமாகத் திருப்புவது ஆகும். உச்சபட்சமாக ஆசைகளை அடக்குவது ஆகும். இப்படி ஆசைகளை அடக்கிய மாணவன், உலகப் பொருட்களின் தொடர்பால் ஒரு சிறிதும் பாதிக்கப் படுவதில்லை. விவேகம், வைராக்கியம், மன அமைதி, புலனடக்கம் ஆகியவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டால் பற்றற்ற பண்பு இயல்பாக நம்மிடம் வந்து சேரும். சாதகன், இழிவான பொருட்களின் மட்டமான தன்மையைப் புரிந்து கொண்டால் அவனது மனம், அந்த இழிவான பொருளை விட்டு அகன்று விரும்பத்தக்க, உயரிய பொருளுடன் ஒன்றிப் போகிறது. மனதின் இந்த நிலைதான் பற்றற்ற நிலை.

திதிஷ்டா என்பது எதையும் தாங்கும் சக்தி. ஒரு திதிஷ்டா வேதனையையும் அவமானத்தையும் வெப்பத்தையும் குளிர்ச்சியையும் தாங்கிக் கொள்கிறான். இதற்காக அவன் வருந்துவதில்லை. அவன் கவலைப்படுவதில்லை. "எதையும் தாங்கும் ஆற்றல் பெற்றவன், இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளுபவன், திட சிந்தனையுடையவன், அமரத்துவ நிலைக்குத் தகுதி உடையவனாகிறான்" என்று பகவத் கீதை (அத் 2 -15) கூறுகிறது. நீ யாருடன் பழகுகிறாயோ அவர்களின் மனநிலைக்கும், இயல்புக்குத் தகுந்தவாறு உன்னை சரிப்படுத்திக் கொள். மகிழ்ச்சியின் ரகசியம் இதுதான். அவமானம், அவமதிப்பு, அகௌரவம், அவதூறு அல்லது கடுஞ்சொல் பற்றி அச்சப்படாதீர்கள். இதுதான் உண்மையான திதிஷ்டா ஆகும்.

சிரத்தை என்பது இறைவன் இருக்கிறான் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை வைத்திருத்தல்; குருவின்

உபதேசங்களிலும், சமய நூல்களிலும் நம்பிக்கை வைத்திருத்தல், இது மூடநம்பிக்கை அல்ல. பகுத்தறிவு, ஆதாரம், அனுபவம் இவற்றின் அடிப்படையில் ஏற்படும் நம்பிக்கை ஆகும். சொத்து சுகம் இல்லாத ஆனால் அபாரமான தன்னம்பிக்கை உடைய மனிதர்கள் அற்புதங்களை நிகழ்த்திக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டால் அனைத்தையும் இழந்ததாக ஆகும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நம்பிக்கையே சக்தி. நம்பிக்கையே பலம். நம்பிக்கையே மதத்தின் ஆத்மா. அது புதிய தெம்பைக் கொடுத்து அமரத்துவ நிலை குறித்து விழிப்புறச் செய்கிறது.

அறுவகை நற்பண்புகளில் கடைசியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது சமாதானம் ஆகும். அதாவது மனத்தை சமநிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் மனம், அமைதியுற்றிருக்கிறது; ஒரு நிலைப்பட்டிருக்கிறது. மன அமைதி, மனக் கட்டுப்பாடு, பற்றற்ற நிலை, பொறுமை, நம்பிக்கை ஆகியவற்றுடன் வாழ்ந்தால் மனச் சமநிலை தானாக வந்து சேரும். இது உங்களை நீங்களே சார்ந்து நிற்கும் நிலையாகும்.

இறுதியாக, முக்கியத் தகுதிகளின் நான்காவது அம்சத்திற்கு வந்து சேருகிறோம். அதாவது முழுக்ஷாத்வம் அல்லது முக்தி அடைவதில் தீவிர விருப்பம் கொள்ளுவது என்பது இந்த அம்சம் ஆகும். ஒருவர் விவேகம், வைராக்கியம், அறுவகை நற்குணங்கள் ஆகியவற்றுடன் வாழ்ந்து வந்தால், முழுக்ஷாத்வம் இயல்பாக வந்து சேரும். மனம் அதன் ஆதார சக்தியை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லுகிறது. இப்போது, அது உலகியல் பொருட்கள் மீதான தனது பிடியை விட்டு விட்டது.

சுருக்கமான இந்தச் செய்தி நம் அனைவரிடத்திலும் ஆர்வத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்குகிறது. இது அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பொருளைப் பற்றிய அனுபவம் அல்லது ஒரு துழ்நிலையைப்

பற்றிய அல்லது ஒரு கருத்தைப் பற்றிய அல்லது ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிய கருத்து மனிதர்க்கு மனிதன் வேறுபடலாம். ஆனால் இவை பற்றி ஒவ்வொருவரும் பெறும் இறுதி அனுபவம் எக்காலத்திலும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறது. அனைவருடைய இறுதி அனுபவமும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. அந்த அனுபவம், மனிதர்க்கு மனிதர் வேறுபடுவதில்லை; இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுவதில்லை; காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடுவதில்லை. ஏனெனில், பிரபஞ்ச அனுபவம், நிறைவாகப் பெறும் அனுபவம் அனைவரிடத்திலும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறது. இதற்கான காரணம் மிகவும் எளியது. பரம்பொருள் ஒன்று என்பதுதான் இது. அந்தப் பரம்பொருள் இரண்டன்றி ஒன்றாக உள்ளது. அதைப் பிரிக்க முடியாது. ஆகவே, நமது ஞானிகள், ரிஷி முனிவர்கள், ஆகியோரின் இறுதி அனுபவம் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஒரே மாதிரியான இந்த அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இப்பொழுது நான் உங்களுக்கு உண்மையை உரைக்கப் போகிறேன். பரம்பொருளைப் பற்றிய இந்த ஒரே மாதிரியான அனுபவம் எல்லோரிடத்திலும் எக்காலத்திலும் பலநூறு ஆண்டுகளாக பல தலைமுறைகளாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அது மீண்டும் மீண்டும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இறுதி அனுபவம் தூய்மையான, கலப்படமற்ற, பூரணமான மற்றும் உன்னதமான மகிழ்ச்சி மற்றும் அமைதியின் அனுபவம் ஆகும். இது முக்கியமான கருத்து. இதனை ஒரு போதும் அவட்சியப்படுத்தல் ஆகாது.

இப்போது, நான், தூய, கலப்படமற்ற மகிழ்ச்சி என்றோ அல்லது தூய, பூரண அமைதி என்றோ சொல்லியிருக்கலாம். மாறாக, மகிழ்ச்சி மற்றும் அமைதி என்று நான் ஏன் சொன்னேன்? ஏனெனில், மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் பிரிக்க முடியாதவை. அமைதி இருக்குமிடத்தில் மகிழ்ச்சி உறுதியாகத்

தொடர்ந்து வருகிறது. அமைதி இல்லாத இடத்தில் மகிழ்ச்சியும் இருப்பதில்லை. ஆக, அமைதி இருக்குமிடத்தில் ஆனந்தம் இருக்கிறது. சங்கீத மாமேதை தியாகராஜ சுவாமிகள், தெலுங்கு மொழியில், "சாந்தமு லேகா சென்க்யமு லேது" என்று சொல்லுகிறார். அமைதியின்றி மகிழ்ச்சியில்லை என்பது இதன் பொருள். மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்புகிறவர்கள், அமைதியை அடையும் கலையைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் அமைதிக்கு எதிரான அமைதியின்மை, கிளர்ச்சி, பரபரப்பு இவை தோன்றக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும். இவை மூன்றும் அமைதியைக் குலைக்கின்றன. உடல் ஆரோக்கியம் பெற்று மகிழ்ச்சியாக வாழ விரும்புகிறவர், தேச பலத்துடன், ஜீரண சக்தியுடன், நல்ல உறக்கத்துடன், நல்ல பசியுடன் வாழ விரும்புகிறவர், ஆரோக்கியமின்மைக்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் கண்டறிய வேண்டும். இது இருவகைச் செயல்முறை. உடன்பாடான விஷயங்களை வளர்த்துக் கொண்டு, உடன்பாடில்லாத விஷயங்களை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும்.

இது விரிவாக விளக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். ஆயினும் இதை சுருங்கச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டுமானால், உங்களுக்குள் அமைதியை உருவாக்கும் கலையைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தமது இதயத்தில் அமைதியைத் தோற்றுவிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகவேண்டும். அவர்கள், தாம் அமைதியாக இருப்பதுடன் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள மக்களுடனும் அமைதியாக இருப்பார்கள். அத்தகையவர்கள்தான் படிப்படியாக அமைதி அலையைப் பரப்புவார்கள். இது, படிப்படியாக தனது எல்லையை விஸ்தரிக்கும். மனிதர்கள் வாழுகின்ற, விரிந்து பரந்துள்ள பகுதிகளில் அமைதி நிலவச் செய்யும். இதன் விளைவாக, இறுதியில் தேசிய அளவிலும் சர்வதேச அளவிலும் இது அமைதியைப் பரப்பும். முதலில் தனிமனிதன் அமைதி பெற்றிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அமைதியற்ற

மக்களை ஒன்று சேர்ப்பதன் மூலம் மென்மேலும் அமைதியற்ற சூழ்நிலை தான் உருவாகும்.

நீங்கள் ஒரு திருமடத்துக்குச் சென்றால் அங்கே 40, 50 துறவிகள் வசித்து வருவதைப் பார்க்கிறீர்கள். அங்கு அனைவரும் மௌன்மாக இருப்பதைக் காணுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு துறவியும் பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டோ அல்லது தனது வேலையைச் செய்து கொண்டோ இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் மௌனத்தையும் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். அந்த இடத்துக்குள் நுழைந்ததுமே அங்கு நிலவும் அமைதி உங்களை மெய் சிலிர்க்கச் செய்கிறது. திருமடம் வெளிச் சூழ்நிலையிலிருந்து முற்றிலும் வேறான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. வெளிச் சூழ்நிலை அமைதியற்ற, பரபரப்பான சூழ்நிலை; ஆனால் திருமடத்துக்குள் ஆழ்ந்த அமைதி நிலவுகிறது. ஆகவே, இந்த மடத்துக்குள் நீங்கள் நுழைந்தவுடனேயே அந்த அமைதியை அனுபவிக்கத் தொடங்குகிறீர்கள். ஏனெனில் மடத்து சூழ்நிலை அமைதி அலை நிரம்பியதாக உள்ளது. அங்கு சிலர் முழு அமைதியுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் இந்த அமைதிச் சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. அங்கு வெறுப்பு இல்லை, இணக்கமின்மை இல்லை. மோதல் இல்லை, சண்டை இல்லை. அங்கிருக்கும் ஒவ்வொருவரும் தனக்குள் அமைதியாக இருக்கிறார்கள். தமக்குள் அமைதியினைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். நீங்கள் அங்கு சென்றதும் அங்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற அமைதியில் நீங்களும் கரைந்து விடுகிறீர்கள். மாறாக, நீங்கள் ஒரு தொழிற்சாலை அல்லது பங்குச் சந்தைக்குச் சென்றால், இரைச்சலும் கூச்சலுமாக இருக்கும். அங்கு அமைதியே இருக்காது. ஒரு பல்கலைக் கழக வளாகத்திலும் அமைதி நிலவுவதில்லை. ஏனெனில் அங்கு போட்டிகள், எதிர்ப்புகள், பூசல்கள், மோதல்கள் ஆகியவை இருக்கின்றன.

ஒருவர் தனக்குள் அமைதி நிலவச் செய்வது எப்படி? உலகில் அமைதியான சூழ்நிலையில் உலவி வர முயற்சிப்பது எப்படி? அமைதியை நாடி தியானம் செய்யுங்கள். அமைதி என்னும் கருத்து அதன் அவசியம், அதனால் ஏற்படும் அளவற்ற நன்மைகள், ஆகியவற்றைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள். அமைதியின்மை, பரபரப்பு, கிளர்ச்சி இவற்றால் ஏற்படும் தீமைகளையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அமைதியின் வடிவமாக, அமைதியின் இருப்பிடமாகவுள்ள பகவான் புத்தர், நாசரேத்தின் ஏசுநாதர், திருவண்ணாமலை ரமணாஸ்ரமத்தின் ரமண மகரிஷி நமது குருதேவர் பூஜ்ய சுவாமி சிவானந்தா ஆகியோரை நினைத்து தியானம் செய்யுங்கள். அப்போது உங்களிடத்தில் அமைதி நிலவும். குருதேவர் அருகில் நீங்கள் செல்லும் போது உங்கள் மனம் போராட்டங்கள் மறைந்து விடுகின்றன. சுட்டெரிக்கும் வெயிலிலிருந்து வருகிற ஒருவர் குளிர்சாதன வசதியுள்ள அறைக்குள் வந்திருப்பது போன்ற அனுபவம் உங்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

சாந்தஸ்வரூபியாக உள்ள மகான்களைக் குறித்து தியானம் செய்யுங்கள். அப்போது உங்களிடத்தில் அமைதி நிலவும். நீங்களும் உங்களுக்குள் இருக்கும் அமைதியை உணரத் தொடங்குகிறீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் அமைதியைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும், அதை வளர்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். உங்கள் மனம் அமைதியில் லயித்திருப்பதை அனுபவத்தால் உணர வேண்டும். நீங்கள் எதனை இடையறாது நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்களோ, அதுவாக்கவே ஆகிவிடுகிறீர்கள். மனம், எண்ணம், உணர்ச்சி இவற்றின் சாம்ராஜ்யத்தில் இதுவே சட்டம். அமைதி பெற இது முக்கியமான வழி.

இரண்டாவதாக எளிய வாழ்க்கை அமைதியைத் தருகிறது. உங்கள் ஆசைகள் அதிகரிக்கும்போது அமைதியின்மையும்

அதிகரிக்கிறது. ஆசைகள், தேவையற்ற ஆசைகள் அமைதிக்கு எதிரி. அடிப்படையான ஆசைகளை யாரும் தவிர்க்க முடியாது. மனித வாழ்க்கைக்கு அவை அவசியம். உங்கள் ஆசைகளைக் குறைத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் ஆசைகளை அதிகரிக்கும் போது, உங்கள் மனத்தில் அமைதியின்மையும் மென்மேலும் அதிகரித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். அமைதியின்மை இருக்குமிடத்தில் அமைதியில்லை, மகிழ்ச்சி இல்லை. ஆசை அமைதியின் எதிரி. ஆசையை எதிர்த்தால் அது கோபத்தில் முடிகிறது. கோபத்தின் மூலம் பற்றும் வெறுப்பும் தோன்றுகிறது.

மன்னிப்பதும், மறப்பதும் அமைதி பெறுவதற்கான மற்றொரு வழி. அவமானத்தையும் வேதனையையும் பொருட்படுத்தாதீர்கள். அவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். மனம் குமுறாதீர்கள். பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டும் என்ற பகை உணர்ச்சி கொள்ளாதீர்கள். அப்படிச் செய்தால் மன அமைதியை இழந்துவிடுவீர்கள். நடந்தது நடந்ததாக இருக்கட்டும். இனி நடப்பது நல்லதாக இருக்கட்டும். உங்கள் அகந்தை அதிகரிக்க அதிகரிக்க அமைதியின்மையும் அதிகரிக்கிறது. உங்கள் இதயத்தில் எளிமை குடி கொண்டிருந்தால் உங்களுக்கு மென்மேலும் அமைதி கிடைக்கும். உங்களுக்கு அங்கீகாரம், அந்தஸ்து, பதவி, அதிகாரம் வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்க நினைக்க, நீங்கள் அதிகமதிகமாக அமைதியை இழக்கிறீர்கள். நீங்கள் அமைதி பெற விரும்பினால், எளிய வாழ்க்கையை நடத்துங்கள். தேவைகளைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஆசைகளைக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குத் தீமை செய்தவர்கள் மீது பகையுணர்ச்சி கொள்ளாதீர்கள். அவர்களை மன்னித்துவிடுங்கள். அவர்கள் செய்ததை மறந்து விடுங்கள். அங்கீகாரம் தேடி அலையாதீர்கள். அப்போது உங்களுக்கு அமைதி கிடைக்கும்.

மூன்றாவதாக, அளவிடற்கரிய அமைதியைத் தரும் மகத்தான பிரபஞ்ச சக்தி உள்ளது. அதிலிருந்து விலகிச் செல்வது, அமைதியின்மையையும் கிளர்ச்சியையும் நாடிச் செல்வதாகும். நீங்கள் உள்முகமாகத் திரும்பி உங்களை அந்த மகத்தான சக்தியுடன் இணைத்துக் கொண்டால் படிப்படியாக உங்கள் வாழ்வில் அமைதி வந்து சேரும். கடவுள் என நாம் அழைக்கும் உன்னத அமைதி மற்றும் அருட்பேறுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை நீங்கள் கடவுள் என்று சொன்னாலும் சரி, வேறு எந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் சரி - அது தான் இறுதிப் பரம்பொருள். அது பூரணமான அமைதி, கலப்படமற்ற அமைதி, அளவற்ற, எல்லையற்ற நிலையான அமைதி. அதனுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். படிப்படியாக உங்களிடம் அமைதி வந்து சேரும். அதே நேரத்தில் நீங்கள் பேரானந்தம் பெறுவீர்கள்.

கடந்த காலத்தை மறந்துவிடுங்கள். அதையே நினைத்துக் கொண்டிருக்காதீர்கள். எதிர்காலம் குறித்து அளவுக்கு அதிகமாகத் திட்டமிடாதீர்கள். நிகழ்கால வாழ்க்கையை அமைதியாக குறைவின்றி நடத்துங்கள். அதன்பின் அமைதி எப்போதும் உங்கள் வாழ்வில் நிலவுவதை நீங்கள் அனுபவத்தில் உணருவீர்கள். ஒரு வினாடி கூட நீங்கள் அமைதியை இழந்திருக்கமாட்டீர்கள். அமைதி எப்போதும் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் அமைதியின்மையை உருவாக்கி அது இருக்குமிடம் தெரியாமல் செய்துவிடுகிறோம். இந்த பிரபஞ்சத்தில் அமைதிக்குப் பஞ்சம் இல்லை. இந்த பிரபஞ்சத்தில் எங்கும் எப்போதும் அமைதி, வெள்ளமாகப் பாய்ந்து ஓடுகிறது. ஆனால் நாம் இதன் மீது அமைதியின்மையைப் பரப்பிவிடுகிறோம். உங்களால் முடியுமானால் அந்த அமைதியுடன் இணக்கமாக இருங்கள்.

இயலுமாயின், மேலும் அமைதியை உருவாக்கி அதனுடன் சேர்த்து வைப்புகள்.

நமக்குச் சொல்லப்பட்ட அறிவுரைகளின்படி, நாம் அமைதியாக இருந்து, நமக்குள் அமைதியைத் தோற்றுவிக்கும் போது நாம், வேறு ஒரு பிரச்சனையை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நாம் சாந்தஸ்வரூபியாக இருக்கலாம். ஆனால் அமைதியின்மையால் அவதிப்படும் மற்றவர்களின் தொடர்பு நமக்கு ஏற்படும்போது அமைதியின்மை நம்மையும் தொற்றிக் கொள்ளுகிறது. கோபப்படும் மனிதன் முன் நாம் இருந்தால் நமக்கும் கோபம் வருகிறது. அமைதியின் வடிவமாக இருக்கும் ஒரு மனிதன் முன் நீங்கள் இருக்கும்போது உங்கள் கோபம் தணிகிறது, அந்த சுபாவம், உங்களைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறது. எப்போதும் கிளர்ச்சி, அமைதியின்மை, சண்டை, சச்சரவு, பரபரப்பு, எரிச்சல் ஆகியவற்றுடன் இருக்கும் மனிதர்களுடன் தொடர்ந்து நலம் பழகினால், நம்மிடத்தில் அமைதி நிலவச் செய்வது கடினமாகிவிடுகிறது. ஆக, இதனை சமாளிப்பது எப்படி? நமது ஞானியர்கள் நமக்குச் சொன்ன குறிப்பை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். உங்களைச் சுற்றி இருட்டு இருக்கிறது, கவலைப்படாதீர்கள். உங்கள் கையில் சிறு விளக்கு இருக்கிறது. அதன் துணை கொண்டு உங்கள் பாதையை அடையாளம் கண்டு கொண்டு சேர வேண்டிய இடத்தை உங்களால் அடைய முடியும். ஆகவே உங்களுக்கு ஒளிகாட்டும் விளக்காக நீங்களே இருங்கள். உங்கள் அமைதியை நீங்களே பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். அதில் குடி கொண்டிருங்கள். உங்களைச் சுற்றியிருக்கும் இருள் உங்களை பாதிக்காது. இதில் நீங்கள் உறுதியாக நிலைத்திருந்தால், அமைதியின்மை நிலவும். இந்த பிரபஞ்சத்தை நீங்கள் கடந்து வரும்போது உங்களிடத்தில் அமைதி நிலைத்திருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ள முடியும்.

ஒவ்வொரு நாளும் நீங்கள் அலுவலகத்துக்குச் செல்லும்போது குப்பை நிறைந்த பகுதியை கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கும். அதை உங்களால் சகித்துக் கொள்ள முடியாது. ஆயினும் என்ன செய்வது? டன் கணக்கில் வாசனை திரவியம் வாங்கி அந்தக் குப்பை மீது தெளிக்க முடியாது. ஆனால் சிறிதளவு வாசனைத் திரவியம் எடுத்து உங்கள் உடையில் தெளித்துக் கொள்ளலாம். உங்கள் கர்சீப்பில் சிறிது தடவிக் கொண்டு, மூக்கால் நுகர்ந்து பார்க்கலாம். இப்படிச் செய்து கொண்டு அந்த குப்பை நிறைந்த பகுதியின் தூர்நாற்றத்திலிருந்து நீங்கள் விடுபட்டுச் செல்லலாம். அந்தச் சூழ்நிலையை வெற்றி கொள்ளலாம். நீங்கள் கரடு முரடான கற்களும் முட்புதர்களும் நிறைந்துள்ள மலைப்பகுதியினைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தால், என்ன செய்வீர்கள்? நன்கு உழைக்கக்கூடிய ஒரு ஜோடி காலணிகளை தயார் செய்து கொண்டு அதன் உதவியுடன் கடும் பாறைகளையும் கூரிய முட்களையும் கடந்து செல்லுவீர்கள். அவை அங்கு இருப்பது பற்றிய கவலையே உங்களுக்கு இல்லை. ஆகவே, நம்மால் உலகைத் திருத்த முடியாது. உலக மக்களின் இயல்பை உங்களால் மாற்ற முடியாது. உங்கள் இல்லத்தில், உங்கள் அலுவலகத்தில், பேருந்தில் அனைத்து வகையான மக்களும் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் மந்திரக் கோலை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை மாற்றிவிட முடியாது. உங்களைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்களையும் பொருட்களையும் மாற்றி அமைக்க விரும்பும் உங்கள் திறமைக்கும் ஒரு எல்லை இருக்கிறது.

நீங்கள் உங்களின் எஜமானன். உங்களை நீங்கள் மாற்றியமைத்துக் கொள்ள முடியும். அருளாளரும் ஞானியுமான ஒரு குருநாதர், "வயது, கல்வி, பண்பாடு, செல்வம், அந்தஸ்து, அதிகாரம், திறமை அல்லது இயல்பான மனவளம் ஆகியவற்றில் உங்களைவிடக் குறைந்த நிலையில்

உள்ளவர்களிடம் கனிவுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள். அவர்களிடம் கோபப்படாதீர்கள், எரிச்சலடையாதீர்கள். உங்களைவிடக் குறைவான தகுதியுடையவர்களிடம் கனிவுடனும் கருணையுடனும் நடந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குச் சமமான தகுதி உடையவர்களிடம் நட்புணர்வுடன் பழகுவீர்கள். அவர்களின் வெற்றியிலும் அதிர்ஷ்டத்திலும் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். பொறாமை, போட்டி உணர்வுகளை அகற்றி விட்டு இதயத்தில் உண்மையான நட்புணர்வு இருக்குமாறு செய்யுங்கள். சாதாரணமாக ஒரு சிலர் தம்மை விட அந்தஸ்த்திலும், பலத்திலும், சக்தியிலும், செல்வத்திலும் அல்லது படிப்பிலும் உயர்ந்தவர்களைக் கண்டால் பரபரப்பும், பதட்டமும், நடுக்கமும் கொண்டு மன அமைதியை இழந்து விடுகின்றனர். அத்தகையவர்களிடம் விழிப்புடன் படிப்படியாக அமைதியை நிலவச் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் எப்போதும் அமைதியாக இருக்கவேண்டும். சஞ்சலப்படக்கூடாது. இப்படி இருந்து கொண்டு நீங்கள் பரபரப்பு நிறைந்த இந்த உலகில் சுற்றி வரும்போது நீங்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாமல் அமைதியை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களிடத்தில் அமைதி நிலவும்போது மகிழ்ச்சியும் குடிகொண்டிருக்கும்.

இது புறவுலகில் வாழும் மக்களின் இயல்பைப் பொறுத்த விஷயம். இந்தப் புறவுலகத்தின் பொருட்கள், சம்பவங்கள், நடப்புகள் ஆகியவை பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? சில நேரங்களில் நமது ஆசைகள் நிறைவேறுகின்றன. சில நேரங்களில் நமது ஆசைகள் நிறைவேறுவதில்லை. ஆசைகள் நிறைவேறிய பொழுது மகிழ்ச்சியில் தள்ளிக்குதிப்பதும், ஆசைகள் நிறைவேறாமல் ஏமாற்றம் அடையும்பொழுது துவண்டு போவதும் நல்லதல்ல. அப்படிச் செய்தால் இந்தச் சம்பவங்களை ஒட்டியே உங்களுடைய மகிழ்ச்சியும், வருத்தமும் அமையும். ஆகவே எந்த சூழ்நிலையிலும் மனத்திருப்தியுடன் இருப்பதற்குக் சுற்றுக் கொள்ளுங்கள். என்ன நடந்தாலும் உற்சாகமாக இருங்கள்.

ஒரு சம்பவம் நீங்கள் விரும்பியது போல நடந்தால் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். உங்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக அது நடந்தாலும் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். மூன்றாவது வகையில் வேறுவிதமாக இந்த சம்பவம் நடந்தாலும் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். நடந்திருப்பது இறைவனின் திருவுள்ளப்படி நடந்திருக்கிறது என்று கருதி அதனை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இந்த உலகம் இறைவனின் உலகம். இந்த உலகத்தில் நடப்பது எல்லாம் இறைவனின் விருப்பப்படி நடக்கிறது. சூரிய ஒளியில் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லையா? மழை பெய்யும் போது நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையவில்லையா? நடந்ததெல்லாம் நன்மைக்காகவே நடந்திருக்கிறது என்று கருதி அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் தத்துவம் இறுதியில் உங்களுக்கு நன்மையைத் தரும், அமைதியைத் தரும்.

எது எப்பொழுது நிகழ்ந்தாலும் அது குறித்து மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். ஒரு பொருள் குறிப்பிட்ட தன்மையில் இருப்பதற்கும், குறிப்பிட்ட தன்மையில் இல்லாதிருப்பதற்கும் பொருத்தமான காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. காரணம் இன்றி எதுவுமே நடப்பதில்லை. இங்கு நடக்க வேண்டியதை இறைவன் தன் விருப்பப்படி திட்டமிடுகிறான். எது குறித்தும் உங்களுக்கு தொடக்கத்தில் காரணம் புரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் காரணத்தை நீங்கள் காலப்போக்கில் புரிந்து கொள்வீர்கள். எல்லாம் நன்மையாகவே முடியும். ஆகவே நீங்கள் அனைத்துச் சம்பவங்களுக்கும் பின்னே இறைவனின் திருவுள்ளம் இருக்கிறது என்று உணர்ந்து அதை அப்படியே மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும், ஆகவே, அனைத்தையும் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் திருப்தியுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் இருந்தால் உங்களுக்கு நன்மையே ஏற்படும். ஆனால், நடைபெறும் சம்பவங்களால், நீங்கள் சிலசமயம் மகிழ்ச்சியடைந்து சிலசமயம் வருத்தப்பட்டால் உங்களுக்கு தீமையே வந்து சேரும். ஆகவே, என்ன நிகழ்ந்தாலும் உங்கள் நன்மையைக் கருதி அதனை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்

கொள்ளுங்கள். அமைதியாக இருங்கள். உங்களுக்குள் இருக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கெடுக்கும் அளவிற்கு எதனையும் அனுமதிக்காதீர்கள்.

இந்த வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை, இந்தப் பார்வைப் போக்கை வளர்த்துக் கொண்டால் உங்களிடத்தில் எப்பொழுதும் அமைதி நிலவும். அமைதி இருக்கும் இடத்தில் ஆனந்தம் இருக்கும். மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பதைக் கண்டு நீங்கள் மகிழ்ச்சியடையுங்கள். கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்து அமைதியாக இருங்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உங்களுக்குள்ளே இருக்கும் அமைதியைக் குலைக்க எதனையும் அனுமதிக்காதீர்கள். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் அறிவுடையவராக ஆவீர்கள். அப்பொழுது மட்டுமே மகிழ்ச்சியின் திறவுகோல் உங்களுக்குக் கிடைக்கும். மகிழ்ச்சியை விரும்பாதவர் யாரேனும் உண்டா? மகிழ்ச்சியின் திறவுகோல் அமைதி. அமைதியின் திறவுகோலை ஒருவகையில் உங்களுக்கு விளக்கிச் சொல்ல நான் முயற்சித்தேன். இது விஷயமாக, உங்களுக்கு சொல்ல வேண்டிய அனைத்தையும் நான் சொல்லிவிடவில்லை. ஆயினும், ஓரளவுக்கு நான் சொல்லியிருப்பதை நீங்கள் நடைமுறை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்தால் அமைதியின்மை நிலவும். சூழ்நிலைக்கு மத்தியில் நீங்கள் வாழ்ந்து வந்தாலும் உங்களிடத்தில் மென்மேலும் அமைதி குடிகொள்ளும் என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்க முடியும். அமைதியுடன் நீங்கள் ஆனந்தத்தையும் அடைவீர்கள். அமைதியும், ஆனந்தமும் இணைபிரியாதவை. உங்களால் அவற்றைப் பிரிக்கமுடியாது. நம்மிடத்தில் அமைதியைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு, உலகத்தில் நாம் ஈடுபடும் அனைத்து செயல்களிலும் அமைதி நிலவச் செய்ய வேண்டும். இதில் தான் உங்கள் அறிவு வெளிப்படும். நீங்கள் இப்படி செயல்பட்டால், மகிழ்ச்சி இயல்பாகவே பின் தொடர்ந்து வரும்.

4. பகவத்கீதைக்கு அறிமுகம்

நீங்கள் எனது இந்தச் சொற்பொழிவை தனி மனிதர்கள் என்ற முறையில் கேட்கக் கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் உங்களது தெய்வீக இலக்கை அடைவதற்கான பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் என்ற முறையில் நீங்கள் எனது சொற்பொழிவைக் கேட்கவேண்டும், மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். இது இறை விழிப்புணர்வு, இது ஆத்மா அனுபவம், இது ஆன்மீக ஒளி பெறுதல். இதற்குக் குறைவான எதுவும் இல்லை. எனது இந்தச் சொற்பொழிவை உயரிய இந்த விழிப்புணர்வுடன் கேட்டு மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்தப் பின்னணியில் நான் ஒரு தனி மனிதன் என்ற முறையில் தனிமனிதர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவிற்கு சொற்பொழிவு செய்வதாக நினைக்காமல், ஒரு துறவி சில சாதகர்களுக்கு, அல்லது மாணவர்களுக்கு சொற்பொழிவு செய்வதாக நினைக்காமல், பரம்பொருளின் கருவியாக இருந்து அதன் குரலை ஒலிப்பதாகக் கருதி இந்தச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்துகிறேன். அந்தப் பரம்பொருளில் இருந்து வந்த ஜீவாத்மாக்களுக்கு இந்தச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்துகிறேன். ஜீவாத்மா மீண்டும் பரமாத்மாவுடன் ஒன்று சேரவேண்டும். ஆனால் ஜீவாத்மா, பரமாத்மா என்ற மையத்திலிருந்து சிறிது காலமாக விலகிப் போய் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஜீவாத்மா, இந்த மையத்திற்கு மீண்டும் வந்து பரமாத்மாவுடன், இரண்டறக் கலக்க வேண்டும். இந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்குப் பரம்பொருள் தொடர்ந்து குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஜீவாத்மா தனது சொந்த இல்லமாகிய பரமாத்மாவிடம் மீண்டும் வந்து சேர வேண்டும். இது அதன் பிறப்புரிமை. பக்குவப்படாத இந்த விந்தை உலகில் நீங்கள் அலைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். எப்பொழுதும் ஒளிமயமாக உள்ள அளவிடற்கரிய அமைதி நிலவும்.

எல்லையற்ற பேராணந்தம் நிறைந்திருக்கும் தன்மையுடைய உங்களுக்குச் சொந்தமான இருப்பிடத்தை விட்டு ஏன் இப்படி அவைந்து திரிகிறீர்கள். பிறப்புக்கும், இறப்புக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும், கவலைக்கும் நீங்கள் தான் காரணம் என்று நினைத்துக்கொண்டு ஏன் இப்படி அவைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இருட்டில் ஏன் தடுமாறி நிற்கிறீர்கள்? ஏன் தள்ளாடுகிறீர்கள்? ஏன் அழுகிறீர்கள்? ஏன் புலம்புகிறீர்கள்? இவையனைத்தும் தவிர்க்கக் கூடியவை, தேவையற்றவை. உங்களது பந்தத்தை நீங்கள் நீடிக்கச் செய்யவேண்டாம். நீங்கள் எழுச்சியுற்றால், விழிப்புற்றால், நீங்கள் யார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டால், நீங்கள் அடையவேண்டியது எது என்பதை அறிந்து கொண்டால், மனித வாழ்க்கை என்பது உலகியல் சுகத்தை அனுபவிப்பதற்காக ஏற்பட்டது அல்ல என்றும் எல்லையற்ற பரம்பொருளை அடைவதற்காக முன்னேறிச் செல்லும் வழி என்றும் புரிந்துகொள்ளுங்கள். இந்த நோக்குடன் நீங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி ஞான ஒளி பெறவேண்டும், முக்தி பெற வேண்டும், பூரணத்துவம் பெற வேண்டும், முழுமைத் தன்மையை அடையவேண்டும், பூரணமாக ஆத்ம ஞானமும் விழிப்புணர்வும் பெற வேண்டும்.

இந்த உலகில், மனித குடும்பத்தின் அங்கமாக ஜீவாத்மா பிறவி எடுக்கிறது. இந்த மனித குடும்பத்தின் பல்வேறு பிரிவினர் உலகத்தின் பல பாகங்களில் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பல்வகை வாழ்க்கை முறைகளை உருவாக்கி யிருக்கின்றனர். தமக்குரிய பல்வேறு வாழ்க்கை நடைமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டுள்ளனர். பல்வேறு பழக்க வழக்கங்களை, பிறருடன் கொள்ளும் உறவுகளை தத்தமக்குரிய மொழி, பழக்கவழக்கங்கள், பாரம்பரியம், பண்பாட்டுப் பெருமை ஆகியவற்றுடன் பல்வேறு வகையான தகவல் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். நாம் அனைவரும் மனிதர்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் 'நான்' என்று

சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். 'நான் வாழ்கிறேன்' 'நான் இருக்கிறேன்' என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் 'நான் இருக்கிறேன்' என்று சொல்லுவது பற்றி ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருக்கும் கருத்தும் தருகிற விளக்கமும் முற்றிலும் வேறாக இருக்கிறது. அதனை விளக்கி உரைப்பதும் புரிய வைப்பதும் ஒருபோதும் முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நாம் வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொண்டு வாழும் அணுகுமுறையில் பல்வேறு வகைகளும், பிரிவுகளும், வேறுபாடுகளும் உள்ளன. மனிதர்கள் பேசும் மொழி, அவர்களின் பண்பாடு, நல்லதைப் போற்றும் மதிநலம், வாழ்க்கைக் குறிக்கோள், விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல், உணவருந்துதல், சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பாரம்பரியம் ஆகியவை ஒருவருக்கொருவர் பெரிதும் வேறுபட்டிருக்கின்றன. சிலர் இறந்த தமது உறவினர்களின் உடலை புதைத்து சமாதி எழுப்புகின்றனர். சிலர் அதனை எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிடுகின்றனர். சிலர் இறந்தவர்களின் உடலை பறவைகளுக்கு இரையாக்கி விடுகின்றனர். சிலர் அதை ஒன்றும் செய்யாமல் அப்படியே வைத்துவிடுகின்றனர். தைலமிட்டுப் பாதுகாத்து வைக்கின்றனர். சிலர் சந்திக்கும்போது ஒருவருக்கொருவர் மூக்கைத் தேய்த்துக் கொள்ளுகின்றனர் மற்றும் சிலர் சந்திக்கும்போது கைகுலுக்கிக் கொள்ளுகின்றனர். வேறுசிலர் சந்திக்கும்போது, இருகை கூப்பி வணங்குகின்றனர். மனிதர்கள் ஏன் இத்தனை வேறுபாடுகளுடன் வாழ்கிறார்கள்? அது நமக்குத் தெரியாது.

உண்பது, உடுப்பது, சிந்திப்பது ஆகியவற்றில் இத்தனை வேறுபாடுகள் இருக்கும் சூழலிலும் கவர்ச்சிகரமான ஒரு அம்சம் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் புலப்படுகிறது. அந்த அம்சம், மனிதர்கள் தமது முன்னோர்கள் மூலமாகப் பெற்றுள்ள பரம்பரை ஞானம். அவர்களின் முன்னோர்கள் இந்த பிரபஞ்சத்தில் எதையெல்லாம் கண்டார்களோ அவற்றின் மூலமாக ஞானத்தை வளர்த்துக் கொண்டார்கள். கண்டதைப்

புரிந்துகொண்டதன் மூலம் ஞானத்தை வளர்த்துக் கொண்டார்கள். மனிதனின் ஞானம், அவர்கள் தம்மைப் பற்றி அறிந்து கொண்டிருக்கும் தன்மை, மனிதர்களும் பிரபஞ்சமும் எதிலிருந்து தோன்றியதோ அந்த ஆதார சக்தியைப் பற்றிய ஞானம் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டு தமது ஞானத்தை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் காணுகிற, நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த பிரபஞ்சத்தின் ஆரம்பம் எது? இந்த பிரபஞ்சத்தில் வாழும் மக்களின் ஆரம்பம் எது? அவர்களின் கண்டுபிடிப்புக்கள் யாவை? அவர்கள் செய்த ஆராய்ச்சி எது? அதன் மூலம் அவர்கள் எந்த முடிவுக்கு வந்தார்கள்? இவை மனித சிந்தனை மற்றும் கண்டுபிடிப்பின் கவர்ச்சிகரமான அம்சங்களாகும். ஒவ்வொரு இனமும் ஒவ்வொரு நாகரிக்கும், ஒவ்வொரு பண்பாடும் கடந்த காலத்திலிருந்த பெறப்பட்ட ஞானத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஞானம், கடந்த தலைமுறையினரிடமிருந்து இந்தத் தலைமுறையினருக்குக் கிடைக்கிறது. இந்தத் தலைமுறையினர் இதை மேலும் வளமுடையதாக ஆக்கி வருங்காலத் தலைமுறையினரிடம் ஒப்படைக் கிறார்கள். ஆக, இந்த ஞானம் வற்றாத ஜீவநதி போல உயிரோட்டத்துடன் நீடித்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவை இறந்துபட்ட உண்மைகள் அல்ல. ஆனால் உயிரோட்டமாகப் பாய்ந்து வரும் ஞானம். மனிதனைப் பற்றிய, பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய, பிரபஞ்சத்தில் மனிதனின் வாழ்க்கை பற்றிய, இறுதிப் பின்னணி பற்றிய, இவை இரண்டின் பிறப்பிடமாகிய ஆதிசக்தி பற்றிய ஞானம், இந்தப் பரம்பரை ஞானம் மிக முக்கியமான அம்சங்களை உருவாக்குகிறது. இந்த மக்கள் தமது வாழ்க்கையை எப்படி நடத்தினார்கள், அவர்கள் எதனைத் தமது குறிக்கோளாக உருவாக்கிக் கொண்டனர், அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படிப்பட்டது என்பவற்றை அது ஆராய்ந்து முடிவு செய்கிறது. இந்த பரம்பரை ஞானம் மக்களுக்கு சில குறிக்கோள்களைத் தந்திருக்கிறது. அதன்படி

வாழும் வகையை வலியுறுத்தியிருக்கிறது. எந்த மக்களுக்காக இந்த ஞானம் தரப்பட்டதோ அந்த மக்களின் நலன் காப்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஞானம், மனித குலத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் வழிகாட்டும் அம்சமாக, நெறிப்படுத்தும் குறிக்கோளாக மாறுகிறது. இதன் துணை இல்லையெனில் வாழ்க்கை குழப்பம் நிறைந்ததாக ஆகிவிடுகிறது; உழைக்கும் திறன், சாதனையில் ஆர்வம், தெளிவான சரியான பாதையில் முன்னேறும் பக்குவம் இல்லாமற் போகிறது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழும் பல வகைப்பட்ட மனிதர்கள் இந்த ஞானம் பெற வேண்டியது அவசியம். பழங்காலந்தொட்டு இந்த ஞானம் உருவாக்கப்பட்டு, வளமாக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு தலைமுறையும் தமது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தரப்படுகிறது. இது படிப்படியாக, மனித குலத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் உரிய அறநூல்களாக உருவாகின்றது. இந்த நூல்களில் இக்காலச் சட்டங்கள் இடம் பெற்றிருப்பதில்லை, ஆனால் மனிதர்களின் நன்னடத்தைக்குரிய புராதன நீதிநெறிகள் இவற்றில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

யுத பரம்பரையின் தோட் மற்றும் தால்முட், கிறிஸ்தவ சமய நெறியாளர்களின், சிந்தனையாளர்களின் நூல்கள், சீன பரம்பரையின் கன்ப்யூசியஸ் நூல், ஹிந்துப் பாரம்பரியத்தில் மனுஸ்மிருதி, யாக்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதி, பராசர ஸ்ம்ருதி, விதுரநீதி ஆகிய தர்ம சாஸ்திரங்கள் சரியான வாழ்க்கை முறையை விளக்கி உரைக்கின்றன. ஜோராஷ்ட்ரிய மதத்துக்குரிய ஜெந்த் அவஸ்தா மற்றும் பிர கதாக்கள், புத்தமதம் மற்றும் ஜைன மதத்துக்குரிய அறநூல்கள் ஆகியவையும் மனித வாழ்க்கைக்குரிய நெறிமுறைகளை விளக்குகின்றன. மனித இனத்தை உருப்பெறச் செய்வது இந்த அறநூல்கள்தான். மக்கள் பெரும்பாலும் உள்ளுணர்ச்சியுடன் வாழ்வதில்லை சில கருத்துக்களைப் படித்துக் கொண்டே வாழ்கின்றனர். நமது

முன்னோர்களின் ஆழ்ந்த சிந்தனை, உயரிய ஆத்மானுபவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பரம்பரை பரம்பரையாக உருவாக்கப்பட்டு அறநூல்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இந்த பரம்பரை ஞானத்துக்கு மேலும் வளமூட்ட மற்றொரு அம்சம் சேர்க்கப்பட்டது. இதன் மூலம் மனித வாழ்க்கை ஒரு புது வடிவம் பெற்றது. இந்த பிரபஞ்சத்தில் மனிதனைபற்றி இதுவரை அறிந்துகொள்ளப்படாத விஷயங்களை அறிந்துகொள்ள முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. இந்த பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ளவும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த பிரபஞ்சம் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பு காலமும் இடமும் எப்படி இருந்தது? தற்போதுள்ள, இந்த பிரபஞ்ச நேரத்துக்கு அப்பால் என்ன இருந்தது? எதுவும் இல்லாதிருந்த நிலையில், காலம் என்று ஒன்று இல்லாதிருந்த நிலையில் என்ன இருந்தது? எந்தப் பொருளும் அதிகபட்சம் சென்றடையும் இடத்துக்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது? இந்த பிரபஞ்சத்துக்கு அப்பால் ஒரு மனிதன் சென்றால் நேருக்கு நேராக எதைக் காண்பான்? இந்த ரீதியில்தான் மக்கள் சிந்தித்தார்கள். காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருளை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ள முயற்சித்தனர்.

அவர்கள் தியானம் செய்தனர். அதன்மூலம் புலன்களின் எல்லைகளையும், எண்ணத்தின் எல்லையையும், புத்தியின் எல்லையையும் கடந்து சென்று ஆன்மீக ஜோதியில் கலந்து நிற்கும் ஆழ்நிலை அனுபவம் பெற்றனர். பரம்பரை பரம்பரையாக வளர்த்து வரப்படும் ஞானத்தின் ஒரு பகுதியாக இது ஆகிறது. இது ஞானம் மட்டுமல்ல, இது ஞானத்தைக் கடந்து சென்று பெறப்பட்ட அனுபவம். மனித உருவத்திற்கு அம்சமாக உள்ள எதனாலும் இந்நிலை அடையப்படவில்லை. மனித உருவம் காலம், இடம், பெயர், உருவம் என்ற எல்லைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைக் கடந்து சென்று, உடல, மனம், புத்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஆன்மீகக்

கொள்கையின் மூலம் இந்த ஆழ்நிலை அனுபவம் பெறப்பட்டது. உங்களுக்குள் நிலையான தூய ஆன்மீகக் கொள்கை ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஞானஒளி நிலையில் நீங்கள் தூய்மையாக, குணவரையறையைக் கடந்து இருப்பதை உணருகிறீர்கள். இந்த, தனிமனித விழிப்புணர்வு நிலையை மென்மேலும் உயர்நிலைக்குத் திருப்பிவிட்டால், தனிமனித விழிப்புணர்வு நிலை, அளவற்ற பிரபஞ்ச விழிப்புணர்வு நிலையாக ஆகிறது. இந்த அனுபவம் பரம்பரை ஞானத்தின் ஒரு பகுதியாக ஆகிறது. இந்த பரம்பரை ஞானத்தை அறநூல்கள் தம்மிடம் கொண்டுள்ளன. பரம்பரை ஞானம் என்பது மகத்தான பொருள் தருகிறது. பழங்காலந்தொட்டு இன்றுவரை உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் மனித குலத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளில் பெறப்பட்ட, உருவாக்கப்பட்ட ஞானம் இந்த, பரம்பரை ஞானம். நாம் உணவு உண்ணவும், தண்ணீர் குடிக்கவும், உடை உடுத்தவும், பேசவும், மனிதர்கள் தமக்குள் நடந்து கொள்ள வேண்டிய நெறிமுறையும் எவ்வளவுதான் உருவாக்கப்பட்டு நமக்குக் கற்றுத் தரப்பட்டாலும் அவற்றிற்கு அர்த்தமில்லை என்று தோன்றும். ஏனெனில் ஒரு நாள் மனிதர்கள் அனைவரும் இறக்கப் போகிறார்கள். பொருட்கள் எல்லாம் அழியப் போகின்றன. நீங்கள் எப்படி வாழ்ந்தாலும், எப்படிச் செயல்பட்டாலும், எப்படி தண்ணீர் குடித்தாலும், எதைச் சாப்பிட்டாலும், எதை உடுத்தினாலும் அழிவு உறுதி. அனைத்தும் மரணத்திலும் அழிவிலும் முடிகின்றன. பிறகு எதுவும் இல்லை. இந்நிலையில், நீங்கள் உடை உடுத்துவதை இப்படிச் செய்தால் என்ன, அப்படிச் செய்தால் என்ன அல்லது மூன்றாவது வழியில் செய்தால் என்ன? இவையெல்லாம் நமக்கு அர்த்தமற்றவையாகத் தோன்றுகின்றன.

மனிதனுக்குள் அழியாத, அழிக்கமுடியாத, முடிவு பெறாத, நிலையான ஒரு அம்சம் இருப்பதை உயரிய ஆழ்நிலை அனுபவத்தின் மூலம் நமது முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்தனர். அவர்கள் இவ்வாறு கண்டுபிடித்திராவிடில், இந்த அனைத்து

விஷயங்களும் நமக்கு பயனற்றவையாக, மதிப்பற்றவையாக உள்ளன என்ற இறுதி முடிவுக்கு நாம் வந்திருப்போம். ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் இந்த நிலையான அம்சம் ஒன்று இருக்கிறது என்ற கண்டுபிடிப்பு நம்மைக் காப்பாற்றியிருக்கிறது. மனிதகுலம் முன்னோர்கள் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட ஞானச் செல்வத்தில் இது முக்கியமான ஆன்மீக அம்சம் ஆகும். மனிதன் செய்யும் செயல் எதற்கும் ஒரு பொருள் உண்டு, நினைப்பதற்கும் ஒரு பொருள் உண்டு. அதில் இந்த அம்சம் இருப்பதே காரணம். இந்த அம்சம் மனிதனின் உயரிய ஆழ்நிலை அனுபவம், மனிதனின் உண்மைத் தன்மை. இந்திய ஹிந்துப் பாரம்பரியத்தில் இந்த உண்மை அனுபவம் வேதாந்தத்தின் மூலம் விளக்கப்படுகிறது. நமது ஞான பரம்பரை வேத ஞானம். வேதத்தில் ஆழ்ந்து மூழ்கிய ரிஷிகளும், முனிசுளும் அடைந்த ஆன்மீக அனுபவம் வேத ஞானத்தின் மிக உயர்ந்த அம்சமாகும். இது வேதங்களின் பின் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ளது. அவை உபநிஷத்திலும் காணக் கிடைக்கின்றன. உபநிஷத்துக்குள் மற்றும் வேதாந்தத்தின் மையக் சுருத்தாக உங்களின் இந்த உண்மைத்தன்மை, உங்களது இந்த உயரிய இயல்பு, அமைந்திருக்கிறது. ஞான பரம்பரை என்னும் மகத்தான செல்வக் களஞ்சியத்தில் இது தலையாய செல்வமாக உள்ளது. இந்த மகத்தான கண்டுபிடிப்பு, உற்சாகம் தரும் உண்மை ஆகியவை நிலையான அருட்பேற்றின் வாரிசுகளான மனிதர்களுக்கு மிக எளிதில் கிடைக்கும் வகையில் உபநிஷத ஞானத்தின் சாரம், உபநிஷத்துக்களில் உள்ள ஆன்மீக அனுபவமும் நமக்கு சுருக்கமான உரையாடல் வடிவத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. இந்த உரையாடல் ஜகத்குருவுக்கும், ஒரு மனிதனான மாணவனுக்கும் வினாக்கள், விடைகள் வடிவத்தில் அமைந்துள்ளது. உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை சுருங்கச் சொல்லும் அறநூலாக இருப்பது பகவத்கதை ஆகும்.

பகவத்கீதை இந்திய தத்துவம், பண்பாடு, ஆன்மீக அனுபவம் ஆகியவற்றை சுருங்கச் சொல்கிறது. பரம்பொருளைப் பற்றிய உயரிய ஞானத்தை நமக்குத் தருகிறது. குறைகளையும், தளைகளையும் கடந்து இறுதியில் ஞான நிலைக்கு உயர்வதற்கான வழிமுறைகளை பகவத்கீதை நமக்குப் போதிக்கிறது. வாழ்க்கையில் நாம் கடைபிடிக்க வேண்டிய நெறிமுறைகளையும் அது நமக்கு சொல்லித்தருகிறது. ஆகவே அது உபநிஷத் எனப்படுகிறது. உபநிஷத் என்பது பரம்பொருளுக்கு அருகில் உங்களைக் கொண்டு சேர்ப்பது. பரம்பொருளுக்கு அருகில் உங்களைக் கொண்டு சேர்ப்பது எது? அது அறவாழ்க்கை, தர்மம் ஆகும். ஆகவே அது தர்மத்தை விளக்கி உரைக்கிறது. ஒருவன் தனக்கு வேண்டாத குணங்களை எப்படி ஒதுக்கித் தள்ளுகிறான்? ஒருவன் எவ்வாறு நல்லதான, தெய்வீகத் தன்மையுள்ள குணங்களை வளர்த்துக் கொள்கிறான்? ஒருவன் தன்னை அசுத்தமான தமோ குணத்திலிருந்து தூய்மையான சத்துவ குணத்திற்கு உயர்த்திக்கொண்டு வாழ்க்கையில் படிப்படியாக எவ்வாறு முன்னேறுகிறான்? இதற்குரிய பதில்களை பகவத்கீதையில் நாம் காண்கிறோம். இந்த நூல் அறவாழ்வுக்கு வழிகாட்டுகிறது. சத்துவ குணம் நிறைந்த வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகிறது. நல்ல, தெய்வீக குணங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டுகிறது. இந்த நூலின் மூலம் பரம்பொருளைப் பற்றிய ஞானத்தை நீங்கள் பெறமுடியும். நீங்கள் இந்த பரம்பொருளை உணர்ந்து அனுபவிப்பதற்கான நடைமுறைக்குகந்த வழிமுறைகளும் இந்த நூலில் விளக்கி உரைக்கப்படுகின்றன. மனிதர்களை தெய்வத்திற்கு அருகில் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் அறவாழ்க்கையும், நன்னடத்தையும், புலனடக்கமும் இந்த நூலில் விரிவாக விளக்கி உரைக்கப்படுகின்றன. இவையனைத்தும் மிக எளிய முறையில் நேராக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நாடு பெற்றுள்ள ஞான பரம்பரையின் சாரமாக பகவத் கீதை உள்ளது. இந்த

நாட்டின் ஹிந்து மக்கள் தமது கடந்த காலத்திலிருந்து மிகச் சிறந்த ஞானம் பெற்றுத் திகழ்ந்தனர். இந்த ஞானத்தில் மனித வாழ்வின் பல்வேறு அம்சங்கள் ஒரு பண்பாடு, நன்னடத்தை, நல்லொழுக்கம், நீதிநெறி ஆகியவை அடங்கி இருக்கின்றன. உரிய நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தால் அடையக்கூடிய உன்னத அனுபவம் பற்றியும் இந்த ஞானம் நமக்கு உணர்த்துகிறது. ஆன்மீக ஒளி, ஆன்மீக அனுபவம், ஆன்மீக மற்றும் உளவியல் நடைமுறைப் பயிற்சிகள், அந்த உயரிய அனுபவம் பெறுவதற்கான செயல்முறைகள். நன்னெறி மற்றும் அறநெறிப்படி வாழ்தல், நீங்கள் நன்னெறிப்படியும், அறநெறிப்படியும் உங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான வழிமுறைகள், உங்கள் பழக்கவழக்கங்கள், நடத்தை மற்றும் நீங்கள் நிறைவாகப் பெறும் அனுபவம் அனைத்தையும் இந்திய ஹிந்து ஆன்மீக ஞானத்தின் சுருக்கமான இந்த பகவத்கீதையில் நீங்கள் காணலாம். நான், முன்பே உங்களிடம் சொன்னதுபோல, ஒவ்வொரு பண்பாட்டுக்கும் இந்த பரம்பரை ஞானம் உள்ளது. இது அறநூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த அறநூல்களின் ஒரு சில பகுதிகளுக்கு சிறப்பான முக்கியத்துவம் தந்திருக்கின்றனர். இந்த வகையில் பகவத் கீதை தனிச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. இந்திய ஹிந்துப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு சிறு நூலாக இது விளங்குகிறது. மதம் மற்றும் ஆத்ம ஞானத்தின் உறைவிடமான இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் வாழும் ஹிந்து இனம் உருவாக்கிவைத்துள்ள மொத்தப் பாரம்பரியத்தின் சாரமாக பகவத்கீதை விளங்குகிறது. இந்தச் சிறு நூலாகிய கீதை, உலக மனித வாழ்க்கையில் தனிச்சிறப்பான இடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் பரம்பரை ஞானத்தின் அம்சமாக பகவத்கீதை விளங்குகிறது. மனிதகுலம், குடும்பம் என்ற முறையில், கடந்த காலத்திலிருந்து பெற்ற உலகப் பரம்பரை ஞானத்தின் ஒரு அம்சமாகவும் பகவத் கீதை விளங்குகிறது.

பகவத் கீதை ஹிந்துக்களுக்கு மிகச்சிறந்த ஒரு நூல். அதே நேரத்தில் மனித குலத்தின் பொது ஞான பரம்பரையினை முக்கியமான ஒரு பகுதியாகவும் பகவத்கீதை விளங்குகிறது. ஏனெனில் அது மனிதர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது. பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்கிறது. அது மனித குடும்பத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைப் பற்றி மட்டும் அது பேசவில்லை. ஆனால் மனித குடும்பம் முழுமையைப் பற்றியும் அது பேசுகிறது. அதிசயமான இந்த பிரபஞ்சத்தின் மனிதனைப்பற்றி அது பேசுகிறது. மனிதவாழ்க்கையின் குறிக்கோளைப் பற்றி அது பேசுகிறது. மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பல்வேறு தாகங்களைத் தணிப்பதாக பகவத் கீதை விளங்குகிறது. பகவத் கீதை கடவுளால் மனிதனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. ஆகவே பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் உரிய பொதுவான தன்மை அதில் இருக்கிறது. எந்த வகையான பண்பாடு மற்றும் மத பின்னணியை உடையவர்களும் பகவத் கீதையை படிப்பதன் மூலம் பயன் பெறலாம். ஒருவர் எந்த மதத்தை அல்லது நம்பிக்கையைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் அவருக்கு உகந்த விஷயங்கள் பகவத்கீதையில் உள்ளன. உங்கள் வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகளுக்கும் தேவையான விஷயங்கள் இந்த நூலில் விளக்கி உரைக்கப்படுகின்றன. உங்களின் புறவாழ்க்கை, உங்களின் சமுதாய வாழ்க்கை, உங்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை, உங்களின் அறநெறி வாழ்க்கை, உங்களின் ஆன்மீக வாழ்க்கை அனைத்திற்கும் உரிய அம்சங்கள் இந்த நூலில் எடுத்து உரைக்கப்பட்டுள்ளன. இறுதியாக மனித குலம் முழுமைக்கும் உரிய ஒரே ஆன்மீகக் குறிக்கோள் இறை ஞானம் பெறுவதும், ஆத்ம ஞானம் பெறுவதும், முழுமையான தெய்வீகப் புரணத்துவமே ஆகும்.

5. பகவத் கீதைச் சிந்தனைகள்

“பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் ஈடுபட்டிருக்கும் எனது பக்தர்களுக்கு ஒருபோதும் எந்தத் தீங்கும் நேராது”. (ந ஹி கல்யாணக்ருத் கஸ்சித் துர்கதிம் தத கச்சதி) பிறருக்கு நன்மை செய்பவர்களுக்கும், பிறருக்கு ஒருபோதும் துன்பம் செய்யாதவருக்கும், ஒருபோதும் தீங்கு நேராது. இது இறைவன் அருளிய உறுதிமொழி. இது இறைவனின் சட்டம். எதனை நீங்கள் கொடுக்கிறீர்களோ அது உங்களுக்கு வந்து சேர்கிறது. நீங்கள் நல்லதையே செய்யும்போது துன்பம் ஒருபொழுதும் உங்களை நாடுவதில்லை. நல்லதையே செய்கின்ற மக்கள் ஏராளமான துன்பத்திற்கும், துக்கத்திற்கும், துரதிர்ஷ்டத்திற்கும் ஆளாகின்றனர். இதுவும் இறைவனின் சட்டம். இப்பொழுது நீங்கள் செய்கிற நன்மைகள், பிற்காலத்தில் உங்களை தீமைகளில் இருந்து காப்பாற்றும். கவலையில்லாத எதிர்காலத்திற்கு அது உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறது. கடந்த காலத்தில் இந்த விதிமுறைக்கு மாறாக நீங்கள் நடந்திருந்தால் அந்தக் கணக்கை இப்பொழுதே சரிசெய்ய வேண்டும் என்று இறைவன் விரும்புகிறார். உங்கள் கணக்கில் கடன் சேர்ந்திருந்தாலும் அதை நீங்கள் திருப்பிச் செலுத்தியாக வேண்டும். பிறருக்கு நன்மை செய்து கொண்டிருக்கிற ஒருவர் துன்பப்படுவாரானால் அவர் பழைய கடனை அடைத்து விடுபடுகிறார் என்று பொருள். இப்போது அவர்கள் தமது சுமையை இறக்கி வைத்து சுகமாக இருக்கிறார்கள். இதன்படி இப்பொழுது நன்மை செய்து துன்பப்படுகின்றவர் தனது கடந்த காலக் கடனைத் தீர்த்துவிட்டு ஆனந்தமாக இருக்கிறார் என்று நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் துன்பத்தையும் கூட இன்முகத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

“கடவுள் எனக்கு நன்மை செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்தார். ஆனால் இப்போது நடப்பதோ நேர்மாறாக இருக்கிறது” என்று நினைத்து எவரும் குழப்பம் அடையக்கூடாது. நீங்கள் மேற்போக்காகப் பார்த்தால் இதில் முரண்பாடு இருப்பதாகத் தோன்றும். ஆனால் அடிப்படையில் இதில் முரண்பாடு இல்லை. உங்கள் பார்வை மேற்போக்காக இருந்தால் மேற்போக்கான முரண்பாடு தெரியும். சாதாரண மனித வாழ்க்கையில் நாம் ஒரு சம்பவத்தைப் பார்க்கிறோம். ஒரு மனிதன் விஷத்தை அருந்திவிட்டால் மருத்துவர் அந்த விஷத்தை வெளியே கொண்டு வர அவனுக்கு மருந்தை உள்ளே செலுத்துகிறார். அதுபோல தீயவினைகளையும் நாம் தீர்த்தாக வேண்டும். அமைதி, ஆனந்தம் மற்றும் பூரணத்துவம் அடைவதற்கு இவை தடைகளாக இருக்கும். ஆனால் இந்தத் தடைகளைத் தாண்டி வரும் முயற்சியில் சில துன்பங்களையும் நாம் ஏற்க வேண்டியிருக்கும். இந்த சிறு துன்பம் என்பது என்ன? முற்காலத்து பக்தர்கள் எல்லாம் பட்ட துன்பங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்தத் துன்பங்கள் மிகவும் அற்பமானவை. மகாபக்தையான மீராபாய், சித்தூர் ராணி பத்மினி ஆகியோர் எந்த அளவிற்கு துன்பங்களை அனுபவித்தார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கை நிலைகுலைந்ததா? அவர்கள் இறைவனிடத்தில் கொண்டிருந்த முழு நம்பிக்கையானது மயிரிழை அளவேனும் அலைபாய்ந்ததா? இறைவன் அளித்த வாக்குறுதி ஒருகாலும் பொய்க்காது என்று அவர்கள் நிச்சயமாக நம்பினார்கள். பகவான் கீதையில் மீண்டும் கூறுகிறார், “ஓ அர்ஜுனா இதனை நன்றாகப் புரிந்துகொள். எனது பக்தன் ஒருபோதும் அழிவதில்லை. அவனுக்கு ஒருபோதும் துன்பம் ஏற்படுவதில்லை. ஏன்? ஏனெனில் நான் எப்பொழுதும் அவனுக்குப் பின்பலமாக இருக்கிறேன் என்று நான்

அவனுக்கு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறேன். கெனந்தேய, ப்ரதிஜானீஹி ந மே பக்தாஹ ப்ரணஸ்யதி”.

சிறு சிறு விரும்பத்தகாத, துன்பமயமான அனுபவங்கள் அவ்வப்போது நிகழக்கூடும். அவை இந்த இருமை உலகின் பிரிக்கமுடியாத அம்சமாகும். இந்த உலகில் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணானவை ஜோடி சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே ஒருவன் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை வாங்க விரும்புகிறான் என்றால் அவன் வாங்கும் பொருளுடன் அந்தப் பொருளுக்கு நேர்மாறான குணமுடைய மற்றொரு பொருளும் சேர்ந்து வருகிறது. ஆகவே ஒரு தத்துவ மேதை, “வேதனையின் காரணம் என்ன? இன்பம் தான் வேதனைக்குக் காரணம்” என்று கூறுகிறார். இது உண்மை. ஏனெனில் இன்பத்துடன் எப்பொழுதும் வேதனை தொடர்ந்தே வருகிறது. ஆயினும் பக்தன் இது பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. இறைவன் தனக்கு அளித்துள்ள உறுதிமொழியில் அவன் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறான். இடையிடையே தனக்கு பின்னடைவும், தோல்விகளும் ஏற்பட்டாலும் இறுதியில் அவனுக்கு ஒரு துன்பமும் நேராது. ஏனெனில் கடவுள் பக்தனுக்குப் பின்பல்மாக இருக்கிறார். இறைவன் பக்தனின் கவசமாகவும், கேடயமாகவும் இருக்கிறார். ஆகவே பக்தனுக்குத் தீங்கு எதுவும் நிகழாது. ஆகவே இறைவனிடத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டு சம்சாரக் கடலில் உங்கள் படகைச் செலுத்துங்கள். சிறிதளவு அலைகளுக்கும் காற்றுக்கும் கவலைப்படாதீர்கள். தொடர்ந்து பயணம் செய்யுங்கள். தொலைதூரத்தில் இருக்கும் கரையை அடையுங்கள். ஏனெனில் நாம் அதற்காகத்தான் இங்கு வந்திருக்கிறோம். பூரண பரப்ரம்ம அவதாரமாகிய பகவான் கிருஷ்ணன், “அனித்யம்; அசுகம் லோகம். இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்” - தோன்றி மறையும் பொருள்கள் நிறைந்த நிலையிலா இந்த உலகில், துன்பமும் வேதனையும் நிறைந்த இந்த உலகில் பிறந்திருக்கும் நீங்கள் எப்போதும் என்னை நினைத்து தியானம் செய்யுங்கள்.

எப்போதும் என்னை பூஜை செய்யுங்கள். எப்போதும் என்னில் இணைந்திருங்கள். பிறகு, நீங்கள், கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் வாழ்க்கைக் கடலைத் தாண்டி மகத்தான அருட்பேறு பெறுவீர்கள்.

நீங்கள் விபூதி யோசகத்தின் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டால், அதன் உண்மைக்கருத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டால் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் மாற்றியமைக்கப்படும். உங்கள் பார்வை நோக்கு முழுமையாக மாற்றியமைக்கப்படும். அவருடைய விபூதியில் ஒரு சிறு அம்சத்தை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டாலும் உங்கள் வாழ்க்கை ஒருபோதும் முன்போல இருக்காது. அது ஆன்மீகம் கலந்ததாக இருக்கும். உதாரணமாக, "விண்ணில் நிறைந்திருக்கும் பொருள்களில் நான் துரியனாக இருக்கிறேன்" என்று பகவான் கூறுகிறார். நான் காலையிலிருந்து மாலை வரை துரியனுக்குக் கீழே வாழவேண்டும். வேலை செய்யவேண்டும். ஆகவே தெளிவான நீல வானத்திலிருந்து துரியன் ஒளி பரப்புகிறபோது நீங்கள் விபூதி யோசகத்தை நினைத்துக் கொண்டால் பகவான் கிருஷ்ணன் தனது அருட்கதிர்களை உங்கள் மீது பொழிவதாக உண்ணுவீர்கள். நாராயணன் தானே அருட்கதிர்களைப் பரப்புகிறான். இதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. துரியனை நாம் துரிய நாராயண பகவான் என்றும் சொல்கிறோம். துரியனின் அதிகாரத்தேவதை துரிய நாராயண பகவான். துரியன் நமது வாழ்க்கை, ஒளி மற்றும் சக்தி ஆகியவற்றுக்கு ஆதாரப் பொருளாக இருக்கிறது. ஆகவே நாம் துரிய நமஸ்காரம் செய்கிறோம். ஒம் பானவே நமஹ, ஒம் மித்ராய நமஹ, ஒம் ரவயே நமஹ. . . என்று சொல்லுகிறோம். "போற்றுதலுக்குரிய நாராயணன் துரியன் மீது தாமரையில் அமர்ந்திருக்கிறார். தெய்வீக உடையும், நிறைய அழகான ஆபரணங்களும் அணிந்திருக்கிறார். சங்கு, சக்கரம், கதை மற்றும் தாமரையைக் கையில் பிடித்திருக்கிறார். உருகும் தங்கமாக அவர் பிரகாசிக்கிறார்" என்று நமது

முன்னோர்கள் கூறுகின்றனர். "பகல் பொழுதில் நாம் பகவானை நினைத்துக் கொண்டு சூரியனின் கருணை ஒளிக்கதிர்களைப் பெறுகிறோம். அது சரி. ஆனால் இரவில் என்ன செய்வது?" என்று நீங்கள் நினைக்கக் கூடும். இதற்குப் பதில் அளிப்பதைப் போல பகவான், "இரவில் நான் எண்ணற்ற நட்சத்திரங்களுக்கு மத்தியில் சந்திரனாக இருக்கிறேன்" என்று கூறுகின்றார். பகவான் இவ்வாறு அருள்வளத்தின் பெருமைகளை விளக்கிக் கொண்டே செல்கிறார். மேலும் இறைவன், "சேர்த்து வைத்திருக்கும் தண்ணீருக்கு மத்தியில் நான் சமுத்திரமாக இருக்கிறேன்; அசையாத பொருட்களுக்கு மத்தியில் நான் இமயமலையாக இருக்கிறேன்" என்று கூறுகிறார். பகவான் இவ்வாறு தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே செல்கிறார். உலகிலுள்ள நல்ல விஷயங்களுடன் மட்டும் இறைவன் தன்னை சம்பந்தப்படுத்திச் சொல்லாமல், தூதாடுபவர்களுள் நான் வஞ்சகனாக இருக்கிறேன்" என்றும் அவர் கூறுகிறார். ஜேப்படிக்காரன், திருட்டுத்தனமாக உங்கள் வீட்டுக்குள் புகுந்து உங்களுடைய வானொலிப் பெட்டி மற்றும் தொலைக்காட்சி பெட்டியைக் களவாடிச் செல்கிற திருடன் ஆகியோரும் தன்னுடைய அம்சமாக இருப்பதை இறைவன் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

யஜுர் வேதத்தில், "தஸ் கரணம் பதையே நமஹ - திருடர்களின் தலைவனை வணங்குகிறேன்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. கடவுள் திருடர்களுக்கும் கூட தலைவனாக இருக்கிறார். இவ்வாறு இறைவன் படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் இருக்கிறார். ஆகவே தான் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை இந்திரஜாலம் நிறைந்தது என்று குறிப்பிடுகிறார். இறைவனின் அருட்கருணை இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் பல்வேறு வகைகளில் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இறைவன் இந்த விபுதி யோகத்தை தந்து அருளியதன் மூலம் அவரை எப்பொழுதும் நாம் நினைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விழிப்புணர்வை நமக்கு

சாத்தியமாக்கித் தந்திருக்கிறார். நாம் எங்கே இருந்தாலும் கவலையில்லை. ஏனெனில் பகவான் பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் இருக்கிறார். விபூதி யோகத்தில் அர்ஜுனனுக்கு அனைத்தையும் சுருக்கமாகச் சொன்ன பகவான், அர்ஜுனனிடம், "ஓ, அர்ஜுனா! எனது விபூதிகள் பற்றி ஏன் விரிவாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய்? நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; எனது ஜீவனின் ஒரு சிறு பகுதியுடன் இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவியிருக்கிறேன். நான் அனைத்தையும் கடந்து உயர்ந்து நிற்கிறேன். பிரபஞ்சம் முழுவதும் பல்வேறு வடிவங்களில் எனது ஜீவனின் ஒரு சிறு பகுதியுடன் உருவாக்கப்பட்டது. நான் நானாகவே இருக்கிறேன். ஆகவே எனது ஜீவனின் ஒரு சிறு பகுதியுடன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நான் பரவியிருக்கிறேன். எண்ணற்ற உருவங்களில் நான் உறைந்து இருக்கிறேன்" என்று கூறினார். பசுவத்தியின் ஒன்பதாவது அத்தியாயத்தில் அர்ஜுனன் விடுத்த வேண்டுகோள் பத்தாவது அத்தியாயத்தில் பகவானால் நிறைவேற்றி வைக்கப்படுகிறது.

இப்பொழுது அர்ஜுனன், "ஓ! பகவானே! நீங்கள் உங்களது விபூதிகளை விளக்கியுரைத்தீர்கள். ஆனால் நான் அவற்றை நேரில் தரிசிக்குமாறு செய்ய முடியுமா?" என்று கேட்டான். இந்த வேண்டுகோளை ஏற்ற பகவான் அர்ஜுனனுக்கு தனது விஸ்வ ரூபத்தை காட்டியருளினார். அதைக் கண்ட அர்ஜுனன் பிரமித்துப் போனான். அர்ஜுனன் எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் அந்தப் பக்கமெல்லாம் இறைவனை முழுமையாக தரிசித்தான். அவன் பயந்து நடுங்கினான். அனைத்துப் பொருள்களிலும் அவன் இறைவனைக் கண்டான். அழகிய மலர் அல்லது வண்ணத்துப் பூச்சியில் மட்டுமின்றி இடியிலும், மின்னலிலும், வாழ்விலும், சாவிலும் அவன் இறைவனைக் கண்டான். இவ்வாறு இறைவனின் விஸ்வ ரூபத்தை தரிசித்த அர்ஜுனன், "பகவானே! எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. உனது பழைய

வடிவத்திற்கு நீ மீண்டும் வந்தருள வேண்டும். என்னால் உன்னை இனியும் காண முடியாது" என்று கூறினான். பிறகு பகவான் தனது அந்தப் பிரமாண்டமான வடிவத்தை அவன் பார்வையிலிருந்து விலக்கிக் கொள்கிறான். இறைவன் இந்த உலகுக்கு அருட்பேறு நிறைந்த இந்த ஞானத்தை தந்தருளுகிறார். தன் அன்பின் மகத்தான அடையாளமாக அர்ஜுனனை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு அனைத்து ஜீவர்களுக்கும் தந்தருளுகிறார். இறைவன்தரும் மகத்தான செய்தி, "இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்" என்பதாகும். தோன்றி மறையும் பெயர்களும், உருவங்களுமுடைய இந்த உலகத்தை அடைந்ததும் என்னைப் போற்று என்னை வழிபடு. நீ செலுத்தும் அன்பு என்னை மையமாகக் கொண்டதாக இருக்கட்டும். நீ என்னை அடைவதற்கு எளிதான வழி இதுதான். எனது உண்மையான புகழையும், எனது உண்மையான இயல்பையும் தவத்தின் மூலமோ, தியானத்தின் மூலமோ கடுமையான யோக சாதனையின் மூலமோ காணமுடியாது. தன்னலமறுப்பு, தன்னடக்கம் ஆகியவற்றின் மூலமும் இதனைக் காண முடியாது. ஆனால் என்னிடத்தில் தூய அன்பும், பக்தியும் கொண்டிருப்பதன் மூலம் இதனை அடைய முடியும். வழிபாடு, பூஜை, பிரார்த்தனை, பக்தி ஆகியவற்றின் மூலம் என்னைக் கண்டு அனுபவிக்க முடியும். இந்த வழியில் பக்தன் எனக்குள் வந்து சேரமுடியும்.

அனைத்து வழிகளிலும் பக்தி மார்க்கமே சிறந்தது என்ற ரகசியத்தை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். சிறப்பாக, இந்த யுகத்தில், திசை திருப்பும் பல்வேறு விஷயங்கள் இருக்கும் காலகட்டத்தில் ஏராளமான வாழ்க்கைப் பிரச்னைகள் இருக்குமிடத்தில் 50 சதவிகித மக்கள் நரம்புத் தளர்ச்சியால் நலிவுற்றிருக்கும் இடத்தில் வேதாந்த உண்மைகளை எப்படி வெளிப்படுத்த முடியும்? முடியாது. இது கற்பனைக் கோட்டை; தன்னைத் தான் ஏமாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சி. இதற்கு கூர்மையான கத்தி போன்ற மகத்தான சூக்ஷ்ம புத்தி தேவை.

அப்போதுதான் உங்களால் மாயை என்னும் திரையைக் கிழித்தெறிய முடியும். முற்கால சாதகர்கள் எத்தகைய கட்டுப்பாடுகளுடன் ஞானோபதேசம் பெறத் தங்களைத் தயார் செய்துகொண்டனர்! அவர்கள் தம்மை விவேகம், வைராக்கியம், சம, தம, திதிஷ்டா, உபரதி, ச்ரத்தா, சமாதானம் மற்றும் முமுகூத்வம் ஆகிய பண்புகளைப் பெற அவர்கள் எவ்வளவு கடுமையான முயற்சிகளிலும் பயிற்சிகளிலும் ஈடுபட்டனர்! ஆகவே, உபநிடத ஞான உபதேசம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர்களாக நம்மை உருவாக்கிக் கொள்ள ஆயுட்காலம் முழுவதும் தேவைப்படுகிறது. உங்களில் ஆயிரத்தில் ஒருவரேனும் இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளுடன் தகுதி பெற்று, இதன் தாத்தார்யங்களை கிரகித்துக் கொண்டால் நீங்கள் அருட்பேறு பெற்றவர்கள். இது வேடிக்கையல்ல. நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இந்த சிந்தனையில் ஈடுபட வேண்டும். உங்கள் புத்தியின் மூலம் பரம்பொருளைப் பற்றிக் கொள்ள முடியும் என நீங்கள் நினைத்தால், அது தவறான சிந்தனைப் போக்காக இருக்கும். ஒரு காலத்தில் இந்த வழியே பிரதானவழியாக இருந்தது. ஆனால் இப்போதைய நிலை அதுவல்ல. இப்போது இந்த வழி சாத்தியமான வழி அல்ல. நம்மிடம் அந்த அளவுக்குத் தகுதி இல்லை. இதயத்தைப் பக்குவப்படுத்துவது எளிது. இது அனைவரிடத்திலும் இருக்கிறது. ஆகவே இதயத்தை எளிதாகப் பயிற்றுவித்துப் பக்குவப்படுத்தலாம். ஆகவே, நிஷ்காம கர்ம யோகம் கலந்த பக்தியோகமே இக்காலத்துக்கு ஏற்ற வழியாகும். இதற்கு ராஜயோகத்தின் உதவியும் சிறிதளவு ஞானயோகத்தின் உதவியும் தேவை. விவேகம், விசாரம், சிறிதளவுக்கு உபநிடதங்களைப் படித்தல், உண்மை, பொய் இவற்றைப் பகுத்தறியும் விவேகம் ஆகியவையும் தேவை. இவை அனைத்தும் தேவை. ஏனெனில், எதற்கும் பயன்படாமற் போகவா இறைவன் சிறிதளவு புத்தியையும் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த புத்தி நம் தலைக்குச் செல்ல

வேண்டும் என்றால் “ஆதிசங்கரர் அல்லது கந்தர் அல்லது ஹெகல் அல்லது ஸ்கோபென்ஹர் போல ஒரு தத்துவவாதியாக மாறமுடியும்” என்று சிந்திக்க வேண்டும். மாமனிதராகும் பேறு எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை.

இந்த உலகின் மனித வரலாற்றில் எத்தனை கந்துக்கள், எத்தனை சங்கரர்கள் எத்தனை ஹெகல்கள் உருவானார்கள்? அவர்களை நீங்கள் விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அவர்கள் விதிவிலக்காக உருவானவர்கள். எவரெஸ்ட் மலை ஒன்றே ஒன்றுதான். இந்த மாமனிதர்கள், புத்தி கூர்மையின் சிகரங்களாக விளங்கியவர்கள். ஆகவே, உண்மை நிலையை உணருங்கள்; பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபடுங்கள். உங்கள் புத்தியை சரியான திசையில், விவேகம், ஒப்பு நோக்குதல், ஆராய்தல் மற்றும் பிறவற்றில் பயன்படுத்துங்கள். எல்லா உயிர்களுக்கும் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்தல், இறைவனிடம் பக்தி, பிரார்த்தனை, அன்பு செலுத்துதல், இறைவனை வழிபடுதல் ஆகியவை உங்கள் வாழ்வின் பிரதான அம்சமாக இருக்கட்டும். இதுவே வழி. இது தியானத்தில் கொண்டு சேர்க்கும். ஆழ்ந்த அன்பின் மூலம் உங்கள் மீது கருணை பொழியப்பட்டு, நீங்கள் கேட்காமலேயே ஞான ஒளி பெறுகிறீர்கள். ஏனெனில் பக்தியின் பலன் ஞானம். “புத்தி யோகம் ததாமி - நான் உயரிய ஞானத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்” என்று பகவான் கூறுகிறார். “சீரத்தாவான் லபதே ஞானம். - முழு நம்பிக்கையுடையவன் ஞானம் பெறுகிறான்” நீங்கள் தூய, தெய்வீக உணர்வுடன் பக்தி செலுத்தினால் இவை உங்களுக்குத் தாமாக வந்து சேரும். இதன் மூலம் நீங்கள் கடவுளை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும். நிஷ்காம கர்மமும் பகவத் பக்தியும் கலியுகத்துக்குச் சிறந்தவழி. விவேகம், சிறிதளவு மனக் கட்டுப்பாடு, எண்ணங்களின் கட்டுப்பாடு, ஆத்ம பரிசோதனை, ஆய்வு ஆகியவையும் இதில் உதவியாக இருக்கும். “நிபந்தனையற்று இரு; போனது போகட்டும்; எப்பொழுதும் எதைப் பற்றியும்

சிந்திக்காதே, சுதந்திரமாக இரு. உனது மனத்தில் முன்னதாகவே ஏதேனும் ஒரு கருத்தை உருவாக்கிக் கொன்னாதே". இது அகந்தைக்கு ஊக்கமூட்டுவதாகும். ஏனெனில், "இந்த மனிதனின் உபதேசங்களை கிரகிக்கும் அளவுக்கு நான் புத்திசாலியாக இருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஜீரணித்துவிடுவேன்" என்று அகந்தை எண்ணுகிறது. இறுதியில் அவர்கள் பெறுவது என்ன? கடுமையான ஆன்மீகத் திருகுவலி. அகந்தைக்குத் தீனிபோடும் இத்தகைய உபதேசங்களைப் படிப்பது பக்தனின் அறிவுக்கு அழகல்ல. அத்தகைய உபதேசங்களில் ஒருவன் மனம் ஈடுபடுமானால், அவன் அரைகுறை அறிவுடையவன் என்பது தெளிவு. இத்தகைய உபதேசங்கள் பொதுவாக அனைவர்களுக்கும் படும்படியாக வைத்திருப்பது அறிவுக் குறைவான செயலாகும்.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், தனது சீடர்கள் யாரிடமும் அத்வைத வேதாந்தம் பற்றிப் பேசியதில்லை. அவரது சீடர்கள் சாதாரண ஆட்கள் அல்ல. அவர் தனது சீடர்களில் ஒரு சிலர் இத்தகைய உபதேசங்களைக் கேட்கத் தகுதி உடையவர்களாக - ரத்தினங்களாக இருந்தாலும் கூப்பிடு தொலைவில் எவரும் இல்லை என்பதை உறுதி செய்த பிறகுதான் வேதாந்த நூல்களைப் பிரிப்பார். அதன் பிறகு அவர்களிடம் பேசுவார். அவர் உபதேசம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது பக்தர்கள் யாரேனும் வந்தால் புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிடுவார். அப்போது அவர் பக்தர்களைப் பார்த்து, "ஒன்றுமில்லை, ஒன்றுமில்லை, எங்களுக்குள் ஏதோ பேசிக் கொண்டோம்" என்று சொல்லுவார். வந்த பக்தர்களிடம் பக்தி, தெய்வ நாமம், பிரார்த்தனை பற்றி பேசுவார். வேதாந்தத்தைப் பற்றி ஒருபோதும் பேசமாட்டார். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் முட்டாளா? இல்லை. நவீன கால மறுமலர்ச்சிக்கு அவர் முன்னோடி. வேத மதத்துக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர் அவர். கண்டவர்க்கெல்லாம்

அவர் வேதத்தை உபதேசிக்கவில்லை. ஆகவே, நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பாதைக்கு எது மிகவும் ஏற்றதோ அதை மட்டுமே நாம் படிக்க வேண்டும். தேவையில்லாத விஷயத்தை நமது மூளைக்குள் திணித்து நம்மை நாமே கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டு, நமது நம்பிக்கை குலையுமாறு செய்து இருப்பதையும் இழந்துவிடக் கூடாது. பக்தன் வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்புபோல இலக்கை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். ஒரு சிறிதும் இந்தப் பக்கமோ அல்லது அந்தப் பக்கமோ பாராமல் செல்ல வேண்டும். பரம்பொருளை நோக்கி நீங்கள் செல்லும் முறை அப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

காலங்காலமாக கணக்கற்ற ஞானியர்கள் இறை பக்தி, இறைவனை நினைத்துப் பிரார்த்தனை செய்தல், இறை நாமத்தை ஜபம் செய்தல் ஆகியவற்றுக்கு உதாரண புருஷர்களாக விளங்கி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதனை இரண்டாந்தரமானதென்று கருதிவிடக் கூடாது. இதனை சிறிய விஷயமாகக் கருதிவிடக் கூடாது. இறை அனுபவம் பெறுவதற்குரிய தலைசிறந்த மார்க்கமாக பக்தி மார்க்கம் இன்றும் திகழுகிறது. கூரிய முள் காலில் தைத்துவிட்டால் அதைவிடக் கூரியதான ஊசிகொண்டு அதனை எடுக்க முயற்சிக்கிறோம். அப்போது யாரேனும் ஒருவர் நம்மைப் பார்த்து, "என்ன முட்டாள்தனம் செய்கிறீர்கள். ஏற்கனவே கூர்மையான முள் உங்கள் காலில் தைத்திருக்கிறது. ஏன் மீண்டும் கூரிய பொருளைக் கொண்டு காலில் குத்துகிறீர்கள்?" என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்லுவோம். அது அவசியமானது என்று சொல்லுவோம். பக்தி, பிரார்த்தனை, வழிபாடு ஆகியவை நம் மனதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது என்றால், இது அவசியம். "நான் இவருக்கு வேண்டியவர், நான் இந்த நபரின் உறவினன், நான் இவருக்கு மகன். நான் இவருக்கு மகள்" என்று சொல்லித் தவறாகக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற மனத்தை மாற்றி, "நான் தெய்வத்தின் குழந்தை, நான் தெய்வத்தின் தொண்டன். நான் இறைவனின்

அன்புக்குரியவன்" என்ற நினைப்பில் மனம் கட்டுப்பட்டிருக்குமாறு செய்ய இது அவசியமாகிறது. உங்களை இறைவனுடன் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறவற்றுடன் உங்களுக்குள்ள இணைப்பு படிப்படியாகத் துண்டிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. ஆன்மீகத்துக்குச் சம்பந்தமில்லாத உலகியல் விஷயங்களில் நாம் தவறாகக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிறோம். நாம் இந்தக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்டு ஆக்கரீதியான ஆன்மீகக் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

இது உங்கள் சிறை இல்லம். உங்களை இந்தச் சிறை இல்லத்திலிருந்து விடுவிக்க நாம் ஒரு புதிய விழிப்புணர்வை, ஒரு புதிய சூழ்நிலையை, ஒரு புதிய இணைப்பை உருவாக்க வேண்டியிருக்கிறது. "நான் தெய்வத்துக்குச் சொந்தமானவன், இறைவா, நான் உன்னுடையவன், அனைத்தும் உனதே. நான் உனது சூழ்நடை. உனது அன்புக்கும் பாசத்துக்கும் உரியவன் நான். எனது அடைக்கலம் நீயே" என்ற நினைப்பு நம்மிடத்தில் ஏற்பட வேண்டும். இந்த ஆன்மீக இணைப்பும், விழிப்புணர்வும் தான், நாம் தெய்வ சம்பந்தம் உள்ளவர்கள் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது; இந்த உலகியல் வாழ்க்கையில் நம்மை ஆழ்த்திவிட்ட லோகாயத சிந்தனையிலிருந்து நம்மை மீட்டு நிலையான பரம்பொருளுடன் நம்மைச் சேர்க்கிறது. பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபடுங்கள். உங்களுக்குச் சொந்தமான இறைவனிடத்தில் அன்பு செலுத்துங்கள். வழிபாடு செய்யுங்கள். எப்போதும் இறைவனையே அன்புடன் நினைத்துக் கொண்டிருங்கள். இறை நாமத்தை ஜபம் செய்யுங்கள். அனைவரிடத்திலும் இறைவனைக் காணுங்கள். இடையறாது அனைவருக்கும் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்யுங்கள். ஆகவே தொண்டு, பக்தி, ஞானம் ஆகியவை நீங்கள் உயரிய ஆத்ம ஞானம் பெற வழி வகுக்கும். ஸ்ரீ குருதேவ் சுவாமி சிவானந்தாஜி மகராஜும்

மற்றும் பல ஞானியர்களும் துறவியர்களும் தந்து அருளியிருக்கும் உறுதிமொழி ஆகும். உண்மைப் பொருளைக் கண்டறிய சாதனை புரிந்த தபஸ்விகளின் அனுபவமும் இதுவே. “அனித்யம் அசுகம், லோகம் இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வமாம்” என்று ஜகத்குரு பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறியருளியிருப்பதை மனதில் கொள்ளுங்கள். “என்னை வணங்கு” என்று இறைவன் சொல்லுகிற போது நித்ய ஜீவனை, பூரணமான, உன்னதமான பிரபஞ்ச ஜீவனை வணங்கச் சொல்லுகிறார் என்று பொருள். இந்த விழிப்புணர்வு பற்றியே இறைவன் பேசுகிறார். இவ்வாறு நீங்கள் இறைவனின் பக்தர்களாகிவிட்டால், நீங்கள் ஞானம் பெறுவீர்கள். உங்களுக்கு ஒரு துன்பமும் நேராது. உங்களுக்கு அழிவில்லை. உங்களுக்கு இதைவிட வேறு என்ன வேண்டும்? நீங்கள் சிலவற்றைச் செய்யுமாறு இறைவனே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறார். நீங்கள் இதைச் செய்தால் இறைவனின் அன்புக்குரியவர்களாக ஆகிறீர்கள் என்ற உறுதிமொழியும் அவர் தருகிறார். உங்களுக்கு ஒரு தீங்கும் எப்போதும் நேராது என்றும் அவர் உறுதிமொழி தருகிறார். இறைவன் உங்களுக்குக் கவசமாகவும் கேடயமாகவும் இருந்து காப்பாற்றுவார். நீங்கள் உன்னதப் பரம்பொருளை அடைவீர்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பக்தன், தெய்வீக அன்பின்மூலம் எப்போதும் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்கிறான். இறைவனிடத்தில் பக்தன் இவ்வாறு தெய்வீக அன்பு செலுத்தும் சிறப்புப் பற்றியே இந்த நூல் முழுவதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இறைவன் உங்கள் அனைவருக்கும் நல்லருள்புரியட்டும்.

6. உண்மையான மகிழ்ச்சி

மாயையினால் தோன்றும் ஆசைகளும் விருப்பங்களும் மன அமைதியைக் கெடுக்கின்றன. அமைதியில்லா மனத்தில் மகிழ்ச்சி எப்படி இருக்கும்? மகிழ்ச்சி மன அமைதியால் ஏற்படுவது. அமைதியான, சலனமற்ற மனத்தில்தான் மகிழ்ச்சி நிறைந்திருக்கும். உங்கள் அசுத்தே இருக்கும் ஆன்மீகத் தன்மை ஆனந்தமயமாக உள்ளது. அதிர்ஷ்டமோ, துரதிர்ஷ்டமோ, அதனை புத்தி அல்லது மனம் மூலமோ வெளிப்படுத்த முடியும். உங்களுக்குள் மகிழ்ச்சியைத் தோற்றுவிக்க முடியாத அளவுக்கு மனமும் புத்தியும் சலனமுற்றிருக்குமானால் அவற்றால் பயனில்லை. மனமும், புத்தியும் அமைதியுற்றிருக்கும் போது தான் உங்களுக்குள்ளே ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறீர்கள். உங்களிடத்தில் விருப்பம் மற்றும் ஆசையைத் தூண்டும் புலன்கள் உங்கள் அமைதியைக் கெடுத்து விடுகின்றன. மகிழ்ச்சி புறப் பொருட்களில் உள்ளன என்று நீங்கள் தவறாகக் கருதுவதன் விளைவு இது. இந்தத் தவறில் உங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடங்குகிறீர்கள். குழந்தைப் பருவத்தில், பொழுதை நல்லபடியாகக் கழிக்க வேண்டுமென்றால், ஏதாவது ஒரு இடத்துக்குச் சென்று பார்க்க வேண்டும், எதையாவது செய்ய வேண்டும் அல்லது பொருட்களை வாங்க வேண்டும் என்று குழந்தைக்குக் கற்பிக்கிறோம். ஆகவே குழந்தை வளரத் தொடங்கும்போதே மாயையில் வளருகிறது. ஒரு இளைஞன் புறத்தே உள்ளே பொருட்களின் தயவை நாடி வாழும் வகையில் வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறான். வளரும் தலைமுறையினரிடத்தில் இந்த உலகைப் பற்றிய ஞானத்தை ஓரளவுக்காவது புரிய வைத்திருந்தால் அவர்கள் பெருமளவுக்கு மகிழ்ச்சியை அனுபவித்திருப்பர்.

பொருள்களின் தரத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இந்த உலகில் முறையாக வாழ விரும்பும் ஒருவர் பொருட்களுக்கு ஒரு அளவான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். சாதாரண வாழ்க்கையை நடத்த சில பொருட்கள் தேவைப்படுகின்றன. அந்த அளவில், அந்த நோக்கத்திற்காக அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவற்றிற்கு நம் வாழ்வில் தேவைக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடாது. இப்படிச் செய்தால், அவை நம் வாழ்வுக்கு உதவியாக இருப்பதை விட உபத்திரவம் செய்பவையாக, நமது திருப்தியை, நிம்மதியைக் கெடுப்பவையாக ஆகிவிடும். நீங்கள் உங்கள் மகிழ்ச்சியை இந்தப் பொருட்களிடம் அடகு வைத்துவிட வேண்டியிருக்கும். அவற்றை அளவோடு பயன்படுத்துதல் என்ற நிலை மாறி அவை உங்கள் வாழ்வில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடுகின்றன. ஆகவே, அவை உங்கள் குரல்வளையைப் பிடித்து நெருக்கி மூச்சுத் திணற வைக்கின்றன. உங்களை அவற்றிற்கு அடிமை ஆக்கிவிடுகின்றன. ஆகவே மனிதன் ஒரு பொருளின் தன்மையையும், அதன் உபயோகத்தையும் சரிவரப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தப் பொருட்கள் உங்கள் உள்ளக் கோவிலை நெருங்கி வரும்போது, "போதும், இங்கேயே நில்" என்று தடுத்து நிறுத்திவிட வேண்டும்.

எனிய வாழ்க்கை, உண்மையான மகிழ்ச்சி பெறுவதற்கான ரகசியம். உங்களுக்குள் இருக்கும் ஆனந்தம் பற்றிய பூரண அனுபவம் எளிமையின் மூலமே வெளிப்படுகிறது. அதிகமதிகமான பொருட்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை சிக்கல் நிறைந்ததாக ஆக்கிவிடக் கூடாது. நவீன காலத்தில் அளவுக்கு அதிகமான பொருட்களைச் சேர்ப்பவனும், அளவுக்கு அதிகமாக ஆசைகளை வளர்த்துக் கொள்பவனும் துரதிர்ஷ்டவசமாக மகிழ்ச்சியை இழந்து நிற்கிறான். சமயத் துறையில் ஈடுபாடு உள்ள மனிதன் எப்போதும் பக்திப்

பாடல்களைப் பாடுகிறார். ஆனந்த நடனமாடுகிறான். அவன் கவலையின்றி இருக்கிறான். அவனிடத்தில் எளிமை மற்றும் திருப்தி தரும் ஆனந்தம் நிறைந்திருக்கிறது. அவனைப் பார்த்து நாம் பொறாமைப்படுகிறோம். நமது கவனத்தை திசை திருப்பும் அம்சங்களிலிருந்து தற்காலிகமாகவாவது விடுபட்டு அவனைப் பின்பற்ற விரும்புகிறோம். நவீன மனிதன் தனக்கு விருப்பமில்லாமலேயே இப்படிச் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். எளிய வாழ்க்கையே மகிழ்ச்சி தரும் என்பதை அவன் அறிவான். ஆயினும் " என்னால் என்ன செய்ய முடியும்?" என்று சொல்லி தலையில் கையை வைத்துக் கொண்டு அழுகிறான். அவன் தூக்க மாத்திரையை அளவுக்கு அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறான்; மதுபானம் அருந்தச் செல்லுகிறான். அவன் தன் கவலையை மறக்க எதையும் செய்கிறான். ஆனால் எளிமையிலேயே மகிழ்ச்சிக்கான திறவுகோல் இருக்கிறது. இதை மனிதன் உணர வேண்டும்.

போதும் என்ற மனப் பக்குவம் பெறுங்கள். எந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்தும் மகிழ்ச்சி பெறக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். "எனது அனுபவத்தை புறச்சூழ்நிலை மாற்ற முடியாது. நான் அனுமதிக்கும் அளவுக்கு அதிகமாக என் அனுபவத்தை மாற்ற புறச் சூழ்நிலையை நான் அனுமதிக்கமாட்டேன். புறச்சூழ்நிலை எப்படி இருந்தாலும் நான் முடியாது" என்று சொல்லிவிட்டால் அது என்னை பாதிக்க முடியாது. அப்போது நான் அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பேன். சூழ்நிலை ஒரு மணிநேரத்துக்கு ஒருமுறை மாறிக் கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால் நான் மாறமாட்டேன்" என்று நீங்கள் ஆணித்தரமாகச் சொல்ல வேண்டும். உங்களிடத்தில் எளிமையும் திருப்தியும் இருந்தால் அருட்செல்வம் வந்து குவியும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீங்கள் கடன்களிலிருந்து விடுபடுவீர்கள். மாதாமாதம், வருடாவருடம் வரும் தவணை முறைத் தொல்லை உங்களைவிட்டு அகலும். சிலர் சுதந்திரமின்றி இருக்கின்றனர்.

தவணை முறையில் பொருள்கள் விற்கும் கம்பெனிகளுக்கு அவர்கள் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் தமது வாழ்க்கையின் இறுதிவரை வீடு, கார், வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, வாஷிங் மெஷின், போன்ற பொருட்களுக்கு தவணை முறையில் பணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு எளிய, திருப்தியான வாழ்க்கை இறைவன் படைத்த பொருட்களில்தான் கிடைக்கிறது; மனிதன் படைத்த பொருட்களில் கிடைப்பதில்லை. உங்களால் காண முடியுமானால், உங்களை களிப்புறச் செய்ய நூற்றுக் கணக்கான பொருட்கள் இருக்கின்றன. காலையில் நீங்கள் துயில் எழுந்ததும், உங்கள் அறையிலிருந்து வெளியே வந்து ஆதவன் உதிப்பதைக் கண்டு மகிழலாம். தூரியன் விண்ணில் உயர்ந்து செல்லும்போது மேலும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. பறவைகளின் பாடல்களைக் கேட்கும்போது இன்னும் அதிக மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. குளிர்ந்த காற்று வீசும்போது மேலும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஆக, மகிழ்ச்சிக்கு ஒரு எல்லையே இல்லை. தூரிய உதயம், விண்ணில் தூரியன் உயர்ந்து செல்லுதல், பறவைகளின் கீதம், குழந்தைகளின் சிரிப்பொலி, அழகிய நீலநிற வானம், கம்பீரமாக கப்பல்களைப் போல நகர்ந்து செல்லும் கவினமிகு வெண்மேகங்கள், நடனமிடும் அழகிய சிறு மலர்கள் ஆகிய சிறு சிறு பொருள்களிலிருந்து எப்படி மகிழ்ச்சியைப் பெறுவது என்ற கலையைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். எப்படி மகிழ்ச்சி பெறுவது என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால் அவை உங்களை உற்சாகப்படுத்த முடியும். இந்த ரகசியத்தை நீங்கள் புரிந்து கொண்டால் உங்கள் மகிழ்ச்சியின் அளவுக்கு எல்லை இல்லை.

• பிறர் மகிழ்ச்சியிலிருந்து நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். பிறர் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படாதீர்கள். அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக

இருப்பதைக்கண்டு நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். பிறர் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி ஏற்படச் செய்து நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். பிறரை நீங்கள் மகிழ்விப்பதின் மூலம் மகிழ்ச்சி அடையும் குணநலனைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அப்போது உங்கள் மகிழ்ச்சி ஆயிரம் மடங்காகப் பெருகும். இப்போது உங்கள் அனுபவம் மட்டுமே உள்ளது. ஆனால் நீங்கள் மற்றவர்களிடமிருந்தும் மகிழ்ச்சியைப் பெற்றுக் கொண்டால் நீங்கள் நிரந்தரமாக மகிழ்ச்சியில் மூழ்கியிருப்பீர்கள். ஒவ்வொருவருடைய மகிழ்ச்சியும் உங்கள் மகிழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும். உங்கள் மகிழ்ச்சி மென்மேலும் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும்.

உங்களிடம் உள்ள பொருட்களிலிருந்து மட்டும் மகிழ்ச்சி அடையாதீர்கள். நீங்கள் காணுமிடமெங்கும் நிறைந்திருக்கும் அனைத்துப் பொருட்களின் அழகிலிருந்தும் மகிழ்ச்சி அடையுங்கள். இந்த வகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் அல்லது இடத்திலிருந்து மட்டும் மகிழ்ச்சி அடையாமல் எல்லோரிடத்திலிருந்தும் எவ்விடத்திலிருந்தும் மகிழ்ச்சி அடைய உங்களால் முடியும். நீங்கள் ஒரு காசு செலவு செய்யாமல் உங்களைச் சுற்றி அளவிலர் மகிழ்ச்சி பொங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொள்ளமுடியும். உங்களை யார் எங்கு நினைத்தாலும் அங்கும் மகிழ்ச்சி நிலவும். நாம் மகிழ்ச்சி அடையக் காரணமான பொருட்களை இறைவன் படைத்திருப்பதைக் காணும்போது, இதற்காக இறைவனுக்கு நன்றி சொல்ல ஒரு நாள் போதாது. சொல்லவொண்ணா சொத்துக்களை இறைவன் நமக்குத் தந்து அருளியிருக்கிறான். உங்கள் உடலையே பாருங்கள், உங்கள் ஆத்மாவையே நோக்குங்கள். உங்களுக்கு நன்கு பார்க்கக்கூடிய இரு கண்கள் உள்ளன. யாரேனும் ஒருவர் உங்களைப் பார்த்து, "உங்கள் இரு கண்களில் ஒன்றை எனக்குக் கொடுங்கள். நான் உங்களுக்கு 20,000 ரூபாய் தருகிறேன்" என்று சொன்னால் கொடுத்துவிடுவீர்களா? சிந்திக்கத் திறம்படைத்த எந்த

மனிதனும் அவ்வாறு செய்யமாட்டான். யாரேனும் ஒருவர் ஒரு லட்ச ரூபாய் தருகிறேன்; உங்கள் நாக்கைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் கொடுப்பீர்களா? கொடுக்கமாட்டீர்கள். இதற்கு என்ன பொருள்? பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்கள் உங்களிடம் உள்ளன. ஆனால் இப்படி விலை மதிக்க முடியாத அரிய பொருட்கள் உங்களிடம் இருக்கும்போது உங்களிடம் இல்லாத சில சாதாரணப் பொருட்களுக்காக ஏங்கி மனந் தளர்ந்து போகிறீர்கள். உங்களிடம் உள்ள பொருட்கள் சிலரிடம் துரதிர்ஷ்ட வசமாக இல்லை. கடவுள் உங்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய சொத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று நீங்கள் நினைத்துப் பார்த்தால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய உங்கள் பார்வையே மாறிவிடும். இந்தச் சிறு சிறு ரகசியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அவை சிறியவையாக இருக்கலாம், ஆயினும் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவை வெளிச்சத்துக்கும் இருட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை உணர்த்தும்.

வாழ்க்கையின் மூலம் பெறப்படும் அனுபவத்தை அப்படியே ஏற்கக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அவைகுறித்து எரிச்சலும், கோபமும் அடைந்து வாழ்க்கையை துயரக் காடாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள். இப்படிச் செய்தால் இந்த அனுபவங்கள் ஏற்கனவே உங்களுக்குத் தந்திருக்கும் துன்பத்தைவிட அதிகமான துன்பத்தையே நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே அமைதியாக இருங்கள். புத்திசாலித்தனத்துடன் பொறுமையாக இருங்கள். இந்த உலக மனிதர்களை உன்னதமான ஞானச் சுடரொளி வழிநடத்திச் செல்லுகிறது. அவர்கள் பெறும் அனுபவம் அந்த ஆதார சக்தியிலிருந்தே கிடைக்கிறது. ஆகவே மனிதர்கள் என்ற முறையில் இவற்றை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், வாழ்வில் வரும் சிறுசிறு சங்கடங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஒரு வேதனை ஏற்பட்டால், பொறுமையுடன் அதைத் தாங்கிக் கொண்டு அதற்குக்

காரணமான முள்ளை எடுத்து எறிந்து விடுங்கள். இவ்வாறு உங்கள் வாழ்வில் எந்த அனுபவங்கள், வேதனையையும் வருத்தத்தையும் தருவதாகக் கருதுகிறீர்களோ, அந்த அனுபவங்கள் மூலமாகவே உங்கள் வாழ்க்கையை வளமானதாக, மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக ஆக்கிக் கொள்ள முடியும்.

அனைவரிடத்தும் நட்புடன் பழகங்கள். உங்களை விடப் பெரியவர்களிடத்தில் மரியாதையாக நடந்து கொள்ளுங்கள். அவர்கள் முன் அஞ்சி நடுங்காதீர்கள். அப்படிச் செய்வதும் உங்கள் மகிழ்ச்சியைப் பறித்துவிடும். அமைதியாக இருங்கள். உங்கள் வயதுக்குச் சமமானவர்களிடம் நட்புடன் நடந்து கொள்ளுங்கள். எல்லோரிடத்திலும் ஒருமை உணர்வுடன் பழகங்கள். உங்களைவிட அந்தஸ்திலும், ஆரோக்கியத்திலும், பலத்திலும், அழகிலும் குறைவானவர்களிடம் அன்புடனும் கருணையுடனும் பழகங்கள். தொல்லைதருகின்ற, தீய பண்புகள் உடைய, இனிய சுபாவம் இல்லாத, மட்டமான மனிதர்களை விட்டு விலகி நில்லுங்கள். நீங்கள் எரிச்சல் அல்லது கோபம் அல்லது நட்பின்மை அல்லது வெறுப்பு ஆகிய தீய குணங்களுக்கு ஆளாகாதீர்கள். அவற்றை வெறுத்து ஒதுக்குங்கள். ஆக, பெரியவர்களிடத்தில் மரியாதையாக நடந்துகொள்ளுதல், தனக்குச் சமமானவர்களிடம் நட்புடனும் சகோதரத்துவத்துடனும் பழகுதல், உங்கள் தகுதிக்குக் குறைவானவர்களிடம் அன்பாகவும், கருணையாகவும் நடந்து கொள்ளுதல், உங்களுக்கு ஒத்துவராத, தொல்லைதருகிற, தீய பண்புகள் உடைய, இனிய சுபாவம் இல்லாத, மட்டமான மனிதர்களை விட்டு விலகி இருத்தல் இந்த நான்கு அம்சங்களையும் உங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தால், மகிழ்ச்சி உங்களிடத்தில் எப்போதும் நிறைந்திருக்கும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கோபத்துக்கு இடம் கொடுக்காதீர்கள். கோபம், இந்த உலகத்தில் உள்ள வேறு எந்த ஒரு விஷயத்தையும் விட அதிகமான அளவுக்கு மகிழ்ச்சியை

அழிக்கிறது. ஒரு வீட்டின் ஒட்டுமொத்த மகிழ்ச்சியையும் கோபம் குலைத்துவிடும். வீட்டிலுள்ள ஒருவர் கோபக்காரராக இருந்து கோபத்துக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டால், அவர் அந்த வீட்டில் உள்ள அனைவரின் மகிழ்ச்சியையும் போக்கிவிடுவார். சில நேரங்களில் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களும் கூட பாதிக்கப்படுவர்.

புலன்களை தேவையான அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தி வையுங்கள். புலனின்பம் அனுபவிப்பது மனித வாழ்க்கையில் இயல்பான அம்சம். உங்கள் இயல்பின் மனம் மற்றும் உடல் சம்பந்தமான பகுதியைப் பொறுத்து இது அமைகிறது. இதனை அப்படியே நாம் அங்கீகரித்தாக வேண்டும். புலன்களை ஆட்சி செய்ய ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மிகச் சிறந்த புத்திசாலித்தனம் வாய்க்கிறது. இது அவன் உரிமை. ஆனால் இதன் மூலம் மகிழ்ச்சியை அழித்துவிடக் கூடாது. புலன்கள் கட்டுப்பாடின்றிப் போய் உங்களை அலைக்கழித்துவிட்டால் நீங்கள் ஆனந்தம் பெற முடியாது. இது பிரபஞ்சத்தின் சட்டம்.

உங்கள் வாழ்க்கை, நற்பண்பு, உண்மை, தூய்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். தூய்மை, எப்போதும் உங்களை வழிநடத்திவந்தால், குற்ற உணர்வும், நரம்பு சம்பந்தமான நோயும் உங்களை அணுகாது. மனோ தத்துவ நிபுணர்களிடம் நீங்கள் சிகிச்சை பெறவும் அவசியம் இருக்காது. தங்கள் வாழ்க்கையை நற்பண்புகளின் அடிப்படையில் நடத்துபவர்கள் முழுமையாக மகிழ்ச்சி பெற்று வாழ்கிறார்கள். நற்பண்பு தெய்வத்தினிடம் இருந்து நேராக உருவெடுக்கிறது. அதே போல மகிழ்ச்சி தெய்வீகத் தன்மையிலிருந்து பிறக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இது கடினமாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இதை உங்கள் வாழ்க்கையின் நடைமுறையாக ஆக்கிவிட்டால் பல தலைவலிகளைத் தவிர்த்துவிடலாம். நீங்கள் ஒரு பொய் சொன்னால் அதற்கு ஆதாரமாக ஆயிரம் பொய்கள் வல்லவேண்டி இருக்கும். உண்மையே பேசினால் உங்களுக்கு அனைத்துக்

கவலைகளிலிருந்தும் ஆயிரம் தொல்லைகளிலிருந்தும் விடுதலை கிடைக்கும். உண்மையும், தூய்மையும் நிறைந்திருக்கும் வாழ்க்கையில் நவீன கால துன்பங்களையும், வருத்தத்தையும் தருகின்ற அம்சங்கள் இருக்காது.

இவை அனைத்தையும் விட முக்கியமான விஷயம் ஒன்று உண்டு. அனைத்து மகிழ்ச்சிக்கும், உற்சாகத்திற்கும், பேரானந்தத்திற்கும் ஆதாரமாக இருக்கும், உங்களுக்குள் உறைந்திருக்கும் மகத்தான சக்திக்கு நெருக்கமாக நீங்கள் இருந்துவந்தால் நடப்பதெல்லாம் நல்லதாகவே நடக்கும். அந்த சக்திக்கு எந்தப் பெயர் வேண்டுமானாலும் இட்டு அழைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்கு நான் ஒரு பெயர் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அது உங்கள் வாழ்க்கையின் மையப்புள்ளியாக இருக்கட்டும். அந்த மகத்தான சக்தி உங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஆதார சக்தியாக இருக்கிறது. உங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்துமாக இருக்கிறது. அது நீங்கள் சென்று அடைய விரும்பும் இடமாகவும், உங்கள் குறிக்கோளாகவும் இருக்கிறது. அதன்மீது அன்பு கொண்டு அதனுடன் நெருக்கமாக இருங்கள். அந்தப் பரம்பொருளிடம் அன்பு செலுத்துங்கள். எப்பொழுதும் அந்தப் பரம்பொருளை நினைத்துக் கொண்டிருங்கள். எப்பொழுதும் பரமானந்த நிலையிலேயே மூழ்கியிருந்த மகான்கள் தவறாது மகிழ்ச்சியை நாம் அடைவதற்கு உரிய மாபெரும் ரகசியத்தை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ரகசியம் திவ்ய நாம ஜெபம். “இறைவனுடைய பெயரை ஜெபம் செய்யுங்கள். இறைவனுடைய திருநாமமும், இறைவனும் இரண்டல்ல. ஒன்றேதான். உங்களிடத்தில் இறைவனுடைய திருநாமம் இருக்கிறதென்றால் இறைவனும் இருக்கிறார் என்று பொருள்” என்று அந்த மகான்கள் கூறி அருளியிருக்கிறார்கள். இது மகத்தான ஆன்மீக உண்மை. இது மிகப்பெரிய உண்மை. இந்த உண்மையை நீங்கள் நினைவில் வைத்துக்கொண்டு இறைவனுடைய திருப்பெயர் எப்பொழுதும்

உங்களிடத்தில் இருக்குமாறு செய்ய முயற்சித்தால், எப்பொழுதும் நீங்கள் இறைவனுடைய பெயரை திரும்பத் திரும்ப உச்சரித்து வந்தால் எப்பொழுதும் இறைவனுடைய திருநாமத்துடன் உங்களை இணைத்துக் கொண்டால் ஆனந்தமும், அருட்பேறும் உங்களிடத்தில் எப்போதும் நிறைந்து இருக்கும்.

உண்மையில், மகிழ்ச்சி என்பது உங்களுக்குள் மாறாமல் இருக்கும் அனுபவம் ஆகும். உங்களிடத்தில் இருக்கும் விழிப்புணர்வு, அனைத்துப் பொருட்களிலிருந்தும் நீங்கள் இன்பம் பெற வழிவகுக்கிறது. விழிப்புணர்வின்மை எந்தப் பொருளிலிருந்தும் நீங்கள் இனிமை காண முடியாதபடி செய்துவிடுகிறது. அது மிகவும் முக்கியமான விஷயம்.

இது கணக்கில் '1' என்ற எண் இருப்பது போலாகும். '1' இருந்தால் நீங்கள் எத்தனை பூஜ்யங்கள் வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு பூஜ்யம் சேரும்போதும் எண்ணின் மதிப்பு படிப்படியாக உயருகிறது. பூஜ்யத்துக்கு மகத்தான மதிப்பு உண்டாகிறது. இந்த '1' இல்லையெனில் பூஜ்யங்களுக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை. அனைத்துப் பொருட்களும் இறைவன் சந்நிதியில் இருக்கும்போது மகிழ்ச்சியைத் தரும் சக்தி பெறுகின்றன. அந்த இறைவன் உங்கள் வாழ்வின் மையமாக இருக்கட்டும். அவருக்கு உங்கள் வாழ்வில் தலையாய முக்கியத்துவம் இருக்கட்டும். அதன்பின் நீங்கள் ஒரு வினாடிகூட மகிழ்ச்சியிலிருந்து பிரிக்கப்படமாட்டீர்கள். சிறு பாத்திரத்தில் இருக்கிற மீனை எடுத்து கடலில் போட்டுவிட்டால் அது எங்கு வேண்டுமானாலும் நீந்திச் சென்று சமுத்திரத்தில் எப்போதும் இருந்து வருகிறது. புறப் பொருள்களிடத்தில் தேவையின்றி கவனம் செலுத்தி மாயை எனும் சிறு பாத்திரத்திரத்தில் சிக்கிக் கிடக்கும் நாம் நம்மை இதிலிருந்து தூக்கி வெளியே கொண்டுவந்து மகத்தான உண்மையில் நம்மை ஆழ்த்திக் கொள்ள வேண்டும். கடவுளிடத்தில் மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. எனக்குள் இறைவன் இருக்கிறார்.

உங்களுக்குள் வற்றாத நீர் ஊற்றுப் போல நிலையான மகிழ்ச்சி பெருக்கெடுத்து வருகிறது. நீங்கள் இந்த உண்மையில் நிலைத்திருந்து உங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துங்கள். அதன்பிறகு உங்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சி, வெள்ளமெனப் பாய்ந்து வரும். உங்கள் வாழ்வில் கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடாமல் அளவற்ற ஆனந்தம் ஆறாகப் பாய்ந்து வரட்டும். இதுவே எனது பிரார்த்தனை. நீங்கள் எளிமை, திருப்தி, சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும் நற்பண்பு, அமைதியான பற்றற்ற நிலை, அனைவரிடத்திலும் நட்புணர்வு ஆகியவற்றிடம் வாழ பலத்தையும், உற்சாகத்தையும் இறைவன் உங்களுக்கு அருளட்டும். உங்கள் வாழ்வில் உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும் பிரகாசிக்கட்டும். உங்களின் இயல்பு, தெய்வீக மகிழ்ச்சி கொண்டதாக இருக்கட்டும்.

7. நிஷ்காம கர்மம் - பணியில் உயர்வு காணும் தலைசிறந்த தத்துவம்

பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டாலும் தான் ஒருவனாகவே இருக்கும் அந்த இறைவனை வணங்குகிறேன். அந்த இறைவன்தான் வேதங்கள், ஜெந்த் அவெஸ்தா, பழைய ஏற்பாட்டு நூல், பைபிள், குரான், கிரந்தசாகிப் போன்ற உலகிலுள்ள அனைத்து சமய நூல்களிலும் போற்றப்படுகிறான். அந்த இறைவன்தான் ஆலயம், சர்ச், மததி, குருத்துவாரா மற்றும் பல வழிபாட்டுத்தலங்களிலும் வணங்கப்படுகிறான். அந்த ஒரு இறைவனை, அனைத்து மதமும் தோன்றாத காலத்திலும் இருந்த இறைவனை, எந்த ஒரு தேவ தூதரும் தோன்றுவதற்கு முன்பே இருந்த இறைவனை வணங்குகிறேன். அனைத்து மதங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருந்து அவற்றைப் பாதுகாக்கின்ற, அனைத்து ஆத்திகர்களுக்கும் சாதகர்களுக்கும் இறுதிப் புகலிடமாகவுள்ள, நித்ய ஜீவன் உங்கள் வாழ்வில் இறுதியாக நீங்கள் அடைய வேண்டிய

இலக்கு ஆகும். பிரபஞ்சத்தின் தோற்றுவாயாக இருக்கும் அந்தப் பரம்பொருள் உங்களுக்குரிய நிலையான இடம். இறைவன் உங்கள் வாழ்வின் அடித்தளம். அந்த ஆதார சக்தியிலிருந்து தான் நீங்கள் தோன்றினீர்கள். தற்காலிகமாக இந்த பூவுலகிற்கு வந்திருக்கிறீர்கள். மனித உடலில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

உங்கள் இயல்பான நிலை இது அல்ல. உங்களின் நிரந்தர நிலை இதுவல்ல. நீங்கள் பெயருக்கும் வடிவத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவர். நீங்கள் உடல், மனம், புத்தி மற்றும் அகங்காரத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர். நீங்கள் நிலையானவர். எப்போதும் பூரணத் தன்மை உடையவர்; சுதந்திரமானவர்; தூய்மையானவர்; அழிவில்லாதவர்; அழிக்க முடியாதவர்; தொடக்கமோ அல்லது முடிவோ இல்லாதவர். ஆயுதங்கள் உங்களை அழிக்க முடியாது. நெருப்பு உங்களைப் பொசுக்க முடியாது. காற்று உங்களை உலர்த்த முடியாது. உங்களுக்கு பிறப்பு இல்லை, நீங்கள் நிலையானவர், அழிக்க முடியாதவர். நீங்கள் பரமாத்மா அல்லது பிரபஞ்ச ஆத்மா அல்லது பிரபஞ்ச ஜீவன் என்று எதை அழைக்கிறீர்களோ அதன் அங்கமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இறைவன் பூரணன். நாம் அவனில் ஒரு அங்கம். லட்சக் கணக்கில் அலைகள் இருந்தாலும் அவை அனைத்தும் சமுத்திரத்தின் ஒரு அங்கம்தான். சமுத்திரத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதவை. எண்ணிலடங்கா அலைகளும் சிற்றலைகளும் இருந்தாலும் அவை சமுத்திரத்தின் அங்கம், அதன் சாரம். அவை சமுத்திரத்திலிருந்து தனித்து இருக்கவில்லை, அதனுடன் ஒன்றியிருக்கின்றன. அது போல நாம் ஒவ்வொருவரும் மகத்தான பிரபஞ்சப் பரம்பொருளின் அங்கமாக, நிலையான வாழ்க்கை, உண்மை விழிப்புணர்வு, பேரானந்தம், சச்சிதானந்தம் என்னும் மகா சமுத்திரத்தின் அங்கமாக இருக்கிறோம். நமது இறுதிக் குறிக்கோள் பரம்பொருளை உணர்ந்து அனுபவிப்பதே. நாம் இந்தப் பரம்பொருளிலிருந்தே தோன்றினோம். இதுதான் நம் உண்மை

இயல்பு. நம் இயல்பு உடல் மற்றும் மனம் சம்பந்தப்பட்டதல்ல. நம் இயல்பு ஆன்மீக இயல்பு, எப்போதும் மாறாத நிலையான இயல்பு.

நமக்குச் சொந்தமான, விரிந்து பரந்து கரை காண முடியாத அளவிலுள்ள சமுத்திரம் போன்ற நிலையான வாழ்வாக உள்ள பரம்பொருளை மீண்டும் நாம் அடைவதுதான் மண்ணுலகில் வாழும் மனிதர்களின் இறுதிக் குறிக்கோள் ஆகும். இதில் உங்கள் ஜீவன் திருப்தி அடைகிறது. இதுதான் உண்மை வெற்றி. இந்த மகத்தான குறிக்கோளை நமக்கு நினைவுபடுத்த நமது தாய்நாட்டின் ஆன்மீக தேவதை அவ்வப்போது, தவறாது, தலைமுறை தலைமுறையாக அடியார்களை, அருளாளர்களை, தெய்வீக ஞானிகளை, தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெற்றவர்களை நாடு முழுவதும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. நமது போற்றுவதுக்குரிய தாயகத்தின் தனிச் சிறப்பு இது. இந்த நாட்டின் ஆன்மீக வரலாற்றை ஆராய்ந்தால், இந்த நாட்டின் மகத்தான வரலாற்றின் எந்தக் கால கட்டத்திலும், எந்த ஒரு தலைமுறையிலும், இறை அனுபவம் பெற்ற அருளாளர்கள் இல்லாத நிலை இல்லை என்று அறிகிறோம். ஆகவேதான், நமது நாடு புண்ணியபூமி என்று போற்றப்படுகிறது.

நமது தலைமுறையில், ரமண மகரிஷி, அரவிந்த கோஷ், சுவாமி ராமதாசர் ஆகியோர் இந்த மகத்தான தேசத்தில் ஆன்மீக ஒளியைப் பரப்பியிருக்கின்றனர். எனது அன்புக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரிய சூரு மகராஜ் சுவாமி சிவானந்தாஜி அத்தகைய அருளாளர்களில் ஒருவர். இந்த நாட்டின் பழம்பெரும் செய்தியை அவரும் எடுத்துரைத்தார். மனிதன் அடிப்படையில் தெய்வீகத் தன்மை உடையவன் என்றும், அவன் தனது அமரத்துவம் நிறைந்த தெய்வீகத் தன்மையை உணர்ந்து, மீண்டும் அதனை அனுபவித்து அதில் நிலைத்திருப்பதே அவனது இறுதிக் குறிக்கோள் என்றும்

குருதேவர் உபதேசித்து அருளினார். இந்த செய்தியை அறிவிக்கவே அவர் அவதரித்தார். இன்று நான் பேசப்போகும் விஷயமும் இதையொட்டியதே: "மனிதனுக்குத் தொண்டு செய்தல்". நமது வாழ்க்கையின் இறுதிக் குறிக்கோள், இறை அனுபவம், ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம், ஆத்மானுபவம், தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெறுதல் ஆகியவற்றைப் பற்றி இன்று சொல்லப் போகிறேன். எனது குருநாதர் சுவாமி சிவானந்தா நவீன கால சாதகர்களுக்குப் பொதுவான ஒரு பெயராக "தெய்வீக வாழ்க்கை" என்பதைக் கூறியிருக்கிறார். தெய்வீக நெறிப்படி வாழ்தல், உங்கள் தெய்வீக இயல்பை உணர்ந்து வாழ்தல், தெய்வீக இலக்கை அடைவதற்காக வாழ்தல், தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெறுவதற்காக வாழ்தல், உங்கள் சொல், செயல், சிந்தனை மூலம் உங்கள் உண்மை இயல்பை வெளிப்படுத்துவதற்குத் தகுந்த வழிமுறையாக உங்கள் வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் - இதுதான் தெய்வீக வாழ்க்கை. இந்த தெய்வீக வாழ்க்கை என்னும் சாதனை, நிஷ்காம கர்ம யோகம், பக்தியோகம், தியான யோகம், ஞானயோகம் ஆகிய நான்கு யோகங்களின் சேர்க்கை ஆகும். நவீன மனித குலத்துக்கு இந்த சாதனை பற்றி அறிவிப்பதே குருதேவரின் அடிப்படையான ஆன்மீக போதனை ஆகும். இந்த தெய்வீக வாழ்க்கைச் செய்தியை உலகம் முழுதும் தீவிரமாகப் பரப்பும் நோக்குடன் 1936ல் தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்கம் என்ற ஸ்தாபனத்தை அல்லது ஆன்மீக இயக்கத்தைத் தொடங்கியபோது, தெய்வீக வாழ்க்கைச் சங்க முத்திரையில், "தொண்டு, அன்பு, தியானம், ஆத்ம ஞானம்" (Serve, Love, Meditate, Realise) என்ற நான்கு சொற்களை இடம்பெறச் செய்தார்.

இறை அனுபவம் என்னும் இறுதிக் குறிக்கோளை அடைவதற்குரிய முதல் அடிப்படை ஆன்மீகப் பயிற்சியாக, பழங் குருதேவர், தன்னலமற்ற தொண்டினைக் குறிப்பிடுகிறார். அனைத்து உயிர்களுக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்று

குறிப்பிடுகிறார். நோயாளிகளுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். ஏழைகளுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். பெரியோர்களுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். உங்கள் பெற்றோர்க்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். ஆதரவற்றோர்க்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். சமுதாயத்துக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். நாட்டுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். மனிதகுலம் முழுமைக்கும் தொண்டு செய்யுங்கள். அனைத்து உயிர்களுக்கும் தொண்டு செய்யுங்கள். இந்த செய்தியை அவர் மீண்டும் மீண்டும் சொன்னார். உணவுக்கு உப்பு எவ்வளவு அவசியமோ அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கைக்குத் தன்னலமற்ற தொண்டு அவசியம். வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக் குவது தொண்டு என்றும், வாழ்வில் உண்மைச் சுவையூட்டுவது தொண்டு என்றும் குருதேவர் கூறினார். இதனை அவர் அயராமல் சொல்லி வந்தார். உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் தொண்டு செய்யவில்லை என்றால் உங்கள் வாழ்க்கை சாரமில்லாத, சுவாரஸ்யமில்லாத, வறட்சியான வாழ்க்கையாகவே இருக்கும் என்று அவர் கூறினார். “தன்னலம் காப்பதற்கு முன்பு பிறர்நலம் பேணவேண்டும்” (Service before Self) என்பது ரோட்டரி சங்கத்தின் குறிக்கோள். ஆகவே தியாக உள்ளத்துடன் தொண்டு செய்து வரும் உங்களுக்கு தொண்டின் அவசியம் பற்றி எடுத்துரைக்கத் தேவையில்லை. இன்று மாலை இந்தக் கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுக்கு நன்கு தெரிந்த தொண்டு சம்பந்தமான கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ரோட்டரி சங்கத்தின் முக்கிய குறிக்கோளான தொண்டு பற்றி புதிய கோணத்தில் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். இந்தப் புதிய நோக்கு உங்களுடையது. உங்களது பிறப்புரிமை. நான் வெறும் சாதாரண ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர்களிடம் உரையாற்றவில்லை. ரோட்டரி உலகில் தனிச்சிறப்புப் பெற்றுள்ள ஒரு பகுதியினருக்கு உரையாற்றுகிறேன்.

குறிப்பிட்ட ஒரு பண்பாடு, திட்டவட்டமான ஒரு குறிக்கோள், குறிப்பிட்ட சில மகத்தான நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நீங்கள். நமது இந்த மகத்தான தேசத்தில் இவை பல நூறு ஆண்டுகளாக தலைமுறை தலைமுறையாக மகாபுருஷர்களாலும் ரிஷிமுனிவர்களாலும் உருவாக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளாக வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த மகத்தான நாட்டில் நீங்கள் பிறந்திருக்கிற காரணத்தால் காலங்காலமாக நிகழ்ந்த சோதனைக்குப் பின் புடம் போட்ட தங்கமாக உள்ள கொள்கைகளும் உயரிய நெறி முறைகளும், குறிப்பிட்ட சில லட்சியங்களும் உங்களுக்குத் தாமாகவே வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. உங்கள் முயற்சி எதுவுமின்றி உங்கள் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியச் சொத்தாக இவை உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இன்று போதிய அங்கீகாரம் பெறாமல் இருக்கிற ஆனால் உங்களுக்குச் சொந்தமாகவுள்ள விஷயங்களை இப்போது நான் சொல்லப்போகிறேன்.

தொண்டு என்ற புதிய கருத்தை புதிய கோணத்தில் காண்பது உங்கள் மகத்தான தேசம் மற்றும் அதன் புனிதப் பண்பாட்டின் அடிப்படையான நோக்கு ஆகும். இந்த நாட்டின் வாழ்க்கை முறை, நம்பிக்கை, வழிபாடு ஆகியவை வைதீக தர்மம் என்று அறியப்படும். இதை சனாதன தர்மம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏனெனில் அதற்கு ஒரு தொடக்கமிருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. காரணம், அது தேவதூதர்கள் மூலம் உருவாகியிருக்கும் மற்ற மதங்களைப் போல ஒரு தனிநபரால் உருவாக்கப்பட்டவை அல்ல. ஆகவே இந்த தேசத்து வாழ்க்கை முறை, நம்பிக்கை, வழிபாட்டு முறை ஆகியவற்றை ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் தோற்றுவித்தார் என்று சொல்லமுடியாது. இது, புராதனமான கால எல்லை கடந்த ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். அதன் தோற்றுவாய் நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே இதனை 'சனாதன தர்மம்' என்று அழைக்கிறார்கள். வைதீக தர்மம் என்பது

வேதம் என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் உள்ளது. வேதம் என்பது ஞானம். 'வைதிக' என்பது உரிச்சொல். நூல்கள் எழுதப்படாத காலத்தில் வேத ஞானம் மனிதர்களின் நினைவில் இருந்து வந்தது. இக்கால மனிதனின் ஆரோக்கியக் குறைவு, மற்றும் அற்ப ஆயுள் இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு பார்க்கும்போது வேதத்தைத் தொடர்ந்து நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற முடிவுக்கு ஒருவர் வந்தார். அவர் வேதங்களை எழுத்தில் வடித்துத் தந்தார். அவர்தான் வேதவியாசர். அவர் காலத்திலிருந்து வேதத்தை நாம் புத்தக வடிவில் பார்க்கிறோம். அவை ரிக் வேதம், யஜுர் வேதம், சாம வேதம், அதர்வண வேதம் என்ற நான்கு வேதங்கள் ஆகும். வேத வியாசர் காலத்துக்கு முன்பு வேதங்கள் நூல் வடிவில் இல்லை. ஆகவே, ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த வாழ்க்கை முறை, நம்பிக்கை, வழிபாடு ஆகியவை முற்கால ஞானிகள், அனுபூதிமான்கள் அபரோக்சு அனுபூதிமான்கள் ஆகியோரின் ஞானத்தில் இருந்தன. இந்த ஞானப் பார்வையின் ஆதாரத்தில் நமது மதத்தின் மொத்த அமைப்பும் உருவாக்கப்பட்டது. நமது ஞானிகள், இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் பிரபஞ்ச ஆத்மா நிறைந்திருப்பதாகவும் பல்வேறு பெயர்களும் உருவங்களும் உள்ள இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஒரே ஆத்மா அல்லது பரம்பொருள் தான் நிறைந்திருக்கிறது. ஊசிமுனையளவு இடத்திலும் அது இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அணுவிலும் அது இருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் இந்த விழிப்புணர்வு பரவியிருக்கிறது. இது மனிதர்களின் ஞான வழி; அனுபவம் பெற முன்னேறிச் செல்லும் செயல்முறை. தலைமுறை தலைமுறையாக அருளாளர்கள் தோன்றி, ஆத்ம சாதனையில் ஈடுபட்டு தமது அனுபவங்களையும் தமது முன்னோர்களின் கண்டு பிடிப்புக்களையும் மீண்டும் மீண்டும் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த அனுபவம் காலத்தால் சோதித்து அறியப்பட்டது. இது பிரபஞ்ச உண்மையாக தத்துவமாக

நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. பெயர்களும் வடிவங்களும் நிறைந்ததாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள பிரபஞ்சத்தில் இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான் என்ற விழிப்புணர்வும், அனுபவமும் பெறப்படுகிறது. வாழுகின்ற ஒவ்வொரு உயிரிலும் இந்தத் தத்துவத்தின் சாரம் இருப்பதை நமது முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கின்றனர்.

இறைவன், பொது விழிப்புணர்வாக இருந்து உயிர்கள் அனைத்தையும் ஒரே இயல்புடையவை என்ற வகையில் ஒன்று சேர்க்கிறான். நமது முன்னோர்கள் அனுபவத்தில் இவ்வாறு கண்டறிந்ததை நமக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் காணப்படும் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். நமது முன்னோர்கள் நமக்குச் சொல்லிய விஷயங்களுள் இரு உண்மைகள் குறிப்பிடத் தக்கவை, மிகவும் முக்கியமானவை. ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர்களாகிய உங்களுக்கு அவை மிகவும் பயனளிப்பவை. முதலாவதாக, மனித சமுதாயத்துக்குத் தொண்டு செய்யும் போது, அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற தெய்வத்தைப் போற்றுகிறோம். இந்த நோக்கில் நமது கண்கள் திறக்கப்பட வேண்டும். தொண்டு என்பது வெறும் சமுதாயப் பணி மட்டுமல்ல; அதற்கு மேலான ஒன்றாகும். லோகாயத் உலகின் பணிகளுடன் மட்டும் சம்பந்தப்பட்ட சமூகத் தொண்டு அல்ல. இது உயரிய ஆத்மீக சம்பந்தமானது. நீங்கள் ஒரு மனிதனுக்குத் தொண்டு செய்யும்போது, மனிதனுக்குள் மறைந்திருக்கும் கடவுளுக்கே உண்மையில் தொண்டு செய்கிறோம்; அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இருக்கும் தெய்வத்துக்குத் தொண்டு செய்கிறோம். ஆகவே மக்கள் தொண்டு மகேசன் தொண்டு. அது ஒரு ஆன்மீகச் செயல்முறை. இந்த வகையில் வாழ்ந்து விழிப்புணர்வு பெற்ற நான், அனைத்து உயிர்களின் இதயத்திலும் இருக்கும் இறைவனை வணங்கிப் போற்றுகிறேன். இது என்னை நானே வணங்குவது ஆகும்.

இது எனக்கு ஆன்மீக சாதனை. நீங்கள் பிறருக்குத் தொண்டு செய்யும் போது இந்த உணர்வுடன் தொண்டு செய்ய வேண்டும். அப்போது உங்கள் ஆன்மீக வாழ்வும் வளம் பெறும். இந்தத் தொண்டு உங்களிடத்தில் ஆன்மீக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இறைவன் அனைத்து உயிர்களிலும் இருப்பதை நீங்கள் உணருகிறீர்கள். இறைவன் ஆலயம் அல்லது மதுதி அல்லது சர்ச் அல்லது சினகாக் அல்லது குருத்வாராவில்தான் இருக்கிறார் என்று எண்ணாமல் நீங்கள் காணும் இடமெல்லாம் அவர் இருப்பதை உணருகிறீர்கள். கடவுள் பத்துத் திசைகளிலிருந்தும் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். நான் அவருக்குத் தொண்டு செய்வதற்காகவே அவர் என்னை நோக்கி வருகிறார். அவர் எனது சேவையை ஏற்றுக் கொள்ள மனித வடிவில் வருகிறார். நான் அவருக்கு பணிவுடனும் பக்தியுடனும் தொண்டு செய்கிறேன். நான் ஏதோ அற்புதமான ஒன்றைச் செய்துவிட்டதாகவோ, தனிச்சிறப்பான, பிறர் எவரும் செய்யாத ஒன்றைச் செய்துவிட்டதாகவோ நான் கருதவில்லை. மாறாக, நான் பணிவுடன் தொண்டு செய்கிறேன். தொண்டு செய்ய எனக்கு வாய்ப்பளித்தவருக்கு நன்றி தெரிவித்துவிட்டுத் தொண்டு செய்கிறேன். என் முன் இருந்து எனது தொண்டை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனிதர் மூலமாக இறைவனை வழிபடும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் பக்தி, பணிவு, நன்றி ஆகிய உணர்வுடன் தொண்டு செய்கிறீர்கள். நீங்கள் யாருக்குத் தொண்டு செய்கிறீர்களோ அவர், நிஷ்காம கர்மம் என்னும் ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபட்டு பக்தியுடன் தொண்டு செய்ய உங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கிறார். நீங்கள் தொண்டு செய்யும்போது பெறுகிற முக்கியமான அனுபவம் இது. எங்கும் எவரிடத்திலும் இறைவன் இருக்கிறான் என்ற உணர்வுடன் தொண்டு செய்கிறீர்கள்.

இந்த தொண்டுப் பணியின் மற்றொரு முக்கியமான பரிமாணம் மேலும் தத்துவ ரீதியானதாக இறை சிந்தனை

உள்ளதாக இருக்கிறது. கடவுளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையில் இருப்பது எது? உங்கள் வாழ்க்கைப் பயணத்தின் நிறைவில் யாரை அடைய விரும்புகிறீர்கள்? நிறைவாக யாரிடத்தில் உங்களுக்கு அமைதியும் ஒய்வும் கிடைக்கிறது? இதுவரை முயன்று பெற முடியாமல் போனதை, யாரை அடைவதன் மூலம் வெற்றிகரமாகப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறீர்கள்? உலகம் முழுவதும் உள்ள மனிதர்கள் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை கவலை, வேதனை, துன்பம் கசப்பான அனுபவங்கள் ஆகியவற்றைத் தவிர்க்கவும், மகிழ்ச்சி, உற்சாகம் மற்றும் இனிய அனுபவம் தரும் பொருட்களைப் பெறவும் முயற்சிக்கிறார்கள். மனிதப் பிறவி எடுத்துள்ள தாய் தந்தையரின் மகனாகப் பிறந்துள்ள எந்த ஒரு மனிதனும் இந்த முயற்சியில் வெற்றி பெற்றதில்லை. இந்த உலகில் மகிழ்ச்சியும் கவலையும், இன்பமும் துன்பமும் கலந்தே இருக்கின்றன. நீங்கள் மகிழ்ச்சியை நாடி ஓடினால் வழியில் துன்பத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே துன்பம் கலவாத இன்பம் அனுபவிக்கலாம் என நினைப்பது மாயை; ஒருக்காலும் நடக்கமுடியாத விஷயம். அது நாம் எட்டமுடியாத அடிவானம் போல. அனைத்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறுதல், பரமானந்தம் அடைதல், என்றும் நீடித்திருக்கும் திருப்தி ஆகியவற்றைத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட, குறையுடைய எந்தப் பொருளாலும் அடைய முடியாது. காலத்தாலும் இடத்தாலும் ஒரு எல்லைக்குள் அடைக்கப்பட்ட தோற்றமும் முடிவும் உடைய, மாறுதல் அடையக் கூடிய, அழியும் தன்மையுடைய, குறையுடைய பொருட்கள் மூலம் இவற்றை அடைய முடியாது. கவலைகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுதலை பெறுதல், வேதனையிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் முழுமையாக விடுதலை பெறுதல், முழுமையான, கலப்படமற்ற, எப்போதும் வற்றாத பரமானந்த நிலையினை அடைதல் என்னும் அனுபவத்தை அஸிஸியின் செயின்ட் பிரான்சிஸ் கூறியிருப்பது போல இறை அனுபவத்தின் மூலமே

பெறமுடியும். ஆனந்தம் பிரம்மேதி என்னும் பரிபூரண ஆனந்த நிலையே நம் முன்னோர்கள் கண்டு பிடித்ததாகும். இது நம் ரிஷிமுனிகளின் சுயானுபவம். அவர்கள் அடியொற்றியே நாம் செல்கிறோம். இது நம் பாரம்பரியம். இந்த வகையில் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவை அடைந்து விட்டால், அது வேதனை, கவலை, துயரம் ஆகிய நிலைகளைக் கடந்து சென்று அளவிட முடியாத ஆனந்தத்தை அடைகிறது. நித்ய திருப்தியும், சுதந்திரமும், அச்சமின்மையும் அடைகிறது. வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் இதுதான். இதனை நமது முன்னோர்கள் மோக்ஷம் என்று கூறுகிறார்கள். நாம் இதனை அடைய மாபெரும் தடையாக இருப்பது நாம் நம்மை நமது தற்காலிகத் தன்மையுடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதுதான். நாம் சதையும் எலும்பும் நிறைந்திருக்கும் இந்த உடலுடன் நம்மை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த சதையும் எலும்பும் நிறைந்த உடல் ஒரு நாள் அழியும். இவை வேதனை, துன்பம், முதுமை, நோய், சிதைவு, பூரணத்தன்மை இல்லாமை ஆகிய குறைகளுடன் இருக்கின்றன. இந்த உடலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அழியக் கூடியவை. பலவிதமான வேதனைகளை அனுபவிப்பவை.

சதையும் எலும்புகளும் உடைய இந்த உடல் அழியக் கூடியவை. நாம் அதனுடன் நம்மை இணைத்துப் பார்க்கிறோம். அதில் பற்றும் அன்பும் கொள்ளுகிறோம். நாம் இந்த சிந்தனை செய்யும் சிறு இயந்திரமான மனத்துடன் நம்மை இணைத்துப் பார்க்கிறோம். இந்த உடல் மற்றும் மனத்துடன் நம்மைத் தீவிரமாக இணைத்துக் கொண்டிருப்பதால் இதையே நம் வாழ்வின் மையமாக ஆக்கிக் கொண்டிருப்பதால், இதற்கு சேவை செய்யவே நாம் வாழ்வதால் இதன் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி இதனை திருப்திப்படுத்துவதற்காக அது விரும்பும் பொருட்களை நாடித் தேடிச் சென்று கொண்டுவந்து சேர்ப்பதில் ஈடுபடுவதால் நமது வாழ்க்கை என்பது தன்னலம் பேணும் இந்த உடலுடன்

மட்டுமே சம்பந்தப்பட்டது என்று ஆகிவிடுகிறது. இந்த அகந்தை, அறியாமையின் விளைவு. நீங்கள் உங்களை உங்களது உண்மைத் தன்மையற்ற ஒன்றுடன் தோன்றி மறையும் ஒன்றுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதன் விளைவு. அகந்தையால் ஏற்படும் சுயநலம், மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையே தடுப்புச் சுவராக நிற்கிறது. இது உங்களுக்கும் அளவிலா அமைதிக்கும் இடையிலும் உங்களுக்குப் பரிபூரண வாழ்வுக்கும் இடையிலும் உங்களுக்கும் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வுக்கு இடையிலும் சுற்சுவராக, இரும்புச் சுவராக நிற்கிறது. இந்தத் தடுப்புச் சுவரைத் தகர்த்து எறிவது உங்களின் முக்கியப் பணியாகும். அழியும் இந்த உடலுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ளுவது மகாபாவம் என்று வேதாந்தம் கூறுகிறது.

ஆத்மாவின் அடியாழத்தில் அனைத்து உயிர்களும் ஒன்றாகவே உள்ளது. அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் உறைந்திருப்பது ஒரே ஆத்மாதான். இந்த உடலை உங்களது உண்மைத் தன்மை என்று தவறாகப் புரிந்து கொண்டு அதன்மீது பற்றுக் கொண்டு, சுயநலம் பேணி, உங்களுக்குச் சமமான மற்ற உயிர்களிடமிருந்து பிரிந்திருப்பது மகாபாவம் ஆகும். நமது உண்மைத் தன்மையை மறந்து, நமது உண்மைத் தன்மையல்லாத உடலுடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்ளுவது மகாபாவம் ஆகும். இந்த வகையில் நாம் சுயநலவாதிகளாக இருக்கிறோம். மனிதனுக்கு இது களங்கம். மனித சமுதாயத்துக்கே இது சாபக்கேடு. மோதல், சச்சரவு, வெறுப்பு அனைத்துக்கும் அடிப்படைக் காரணம் இதுதான். மனித வாழ்க்கையின் துயரம், சுயநலம், அதிலிருந்து மனித சமுதாயத்தின் அனைத்து வருத்தங்களும், துன்பங்களும், ஒரு குடும்பத்தில், நான்கு சுவர்களுக்குள் உருவாகின்றன. இந்த சுயநலம் காரணமாக ஒரே குடும்பத்தில் உள்ள நான்கு சகோதரர்களுக்குள் எந்த அளவுக்கு இணக்கமின்மையும், வெறுப்பும், மோதலும், சண்டையும், குழப்பமும்

உருவாக்கப்படுகின்றன? கணவனுக்கும் மனைவிக்கு மிடையே சுயநலம் இருந்தால் வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து சண்டையும், பிரச்சனையும் நீடிக்கிறது. தனிநபர் வாழ்விலும் கூட்டு வாழ்க்கையிலும், இந்த சுயநலம், மனிதர்களின் உண்மையான பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

மனிதர்களின் மகத்தான பிரச்சனை சுயநலம். கடவுளுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே தடுப்புச் சுவராக நிற்கும் இந்தப் பிரச்சனையை, மனிதனிடமிருந்து மனிதனைப் பிரிக்கும் தடுப்புச் சுவராக நிற்கும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. அந்த வழி, சுயநலத்தை விட்டு ஒழிக்க விரதம் பூணுவதுதான். விழிப்புடன், திட்டமிட்டு இதனை உங்கள் வாழ்க்கையில் முறையாக ஏற்றுக் கொள்ளுவதுதான். நீங்கள் சுயநலத்தை விட்டொழிக்காதவரை, உங்களைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதை நிறுத்தாதவரை சுயநலம் என்ற சுருக்குக் கயிற்றிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளமுடியாது என்று வேதாந்தம் கூறுகிறது. சிந்துபாதின்தோளில், தீவின் முதியவர் அமர்ந்திருந்ததுபோல சுயநலம் நம் தோளில் அமர்ந்து நம்மை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஆக, ஒரே தீர்வு தீவிரமான சுயநலமின்மை. உண்மையான தொண்டின் சாரம், தீவிரமான சுயநலமின்மை. ஆகவேதான் ஆதிகாலத்திலிருந்து, "ஓ மனிதா இந்த சுயநலம் என்னும் சாபக்கேட்டிற்கு மண்டியிட மறுத்துவிடு. உன்னைச் சுற்றியிருக்கும் மனிதர்கள் நலம் பெறவும், அனைத்து உயிர்களும் பயன் பெறவும், இறைவன் உனக்கு இந்த உடலைத் தந்துள்ளார் என்பதை அறிந்துகொள். இந்த அறநெறி இரண்டே சொற்களில் சுருக்கி உரைக்கப்பட்டுள்ளது - 'பரோபகாராய புண்யாய பாபாய பராபிதானம்' - பிறர் நலம் பேணித் தொண்டு செய்வதே புண்ணியம்; நற்பணி, பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் எதுவும் பாவமாகும். அது விரும்பத்தக்கதல்ல. அது நீங்கள் உங்களது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளை அடையத் தடையாக இருக்கும்.

ஆகவே பிறருக்குத் தொண்டு செய்வது சிறந்த உதாரணமாகப் போற்றப்படுகிறது. இந்த பரோபகாரம் என்னும் உயர்ந்த லட்சியத்துக்காக வாழ்ந்து வீழ்ந்தவர்கள் நமது நினைவில் நிற்கிறார்கள்; அமர வாழ்வு பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பகவான் புத்தர், கருணைக் கடலாகிய புத்தர் இந்த மண்ணிலகிலிருந்து புறப்பட்டு பரிநிர்வாண நிலையினை அடையும்போது புத்த பிக்குகளைத் தன்னருகில் அழைத்து உபதேசம் செய்து அருளினார் : “நேரம் வந்துவிட்டது. நீங்கள் நிர்வாண நிலை அடைய வேண்டும்” அவர் உங்களுக்கு இறுதியாகத் தரும் செய்தி இதுதான்; பரந்து விரிந்திருக்கும் இந்த பாரதநாட்டின் நெடுஞ்சாலைகளிலும் குறுகலான தெருக்களிலும் நடந்து செல்லுங்கள். ஏராளமான மக்களின் மகிழ்ச்சிக்காகவும், ஏராளமான மக்களின் நலனுக்காகவும் தொண்டு செய்யுங்கள். எனது நிறைவுச் செய்தியாக நான் இதனைக் கூறுகிறேன். (பஹுஜன ஹிதாயச பஹுஜன சுகாயச). பாரதியப் பண்பாட்டின் இதயத் துடிப்பாக சேவையும், தொண்டும் விளங்குகின்றன. இது உங்கள் பண்பாட்டின் உயிர்மூச்சு. இந்த நாட்டின் நுண்ணறிவு. இந்தக் கருத்து பழங்காலம் முதல் தொடர்ந்து நீடித்து நம்மிடம் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. பெற்றோர்க்குத் தொண்டு செய்வது, பெரியோர்க்குத் தொண்டு செய்வது, குருநாதருக்குத் தொண்டு செய்வது ஆகிய குணநலன்கள் உங்கள் வாழ்வில் நிறைந்திருக்கிறது. இது பண்டு தொட்டு இருந்து வரும் கருத்து ஆகும். இன்று நம்மிடமும் இக்கருத்து நிலவுகிறது. பகவான் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனுக்கு உபதேசித்த கீதையில், “அர்ஜுனா, நீ ஞான ஒளி பெற வேண்டுமானால், தெய்வீக ஞானம் பெற நீ விரும்பினால், ஞானியர்களை தரிசித்து, அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்து, அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தி, அவர்களுடன் கலந்துரையாடி சந்தேக வினக்கம் பெற்று பரம்பொருளை அறிந்து, அடைய வேண்டும். இந்தத்

தொண்டு செய்யும் கருத்து இறைஅனுபவம் பெறுவதற்கான ஆன்மீக வழி என்ற தெளிவான வடிவம் பெற்றது. இந்த வழிதான் நிஷ்காம கர்மயோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

அனைத்து உயிர்களுக்கும் தொண்டு செய்தல் என்னும் கருத்து, இறை அனுபவம் பெறுவதற்கான ஆன்மீகக் கட்டுப்பாடு என்பது சாதாரண சமூகத் தொண்டை ஒரு ஆன்மீக செயல்முறை என்ற உயர்வு பெறுகிறது. தொண்டு செய்யும்போது, நான் மனிதனுக்குத் தொண்டு செய்யவில்லை; மனிதனுக்குள் உறைந்திருக்கும் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்கிறேன் என்ற உணர்வு ஏற்படுவது இதில் அடிப்படையான விஷயம். நான் எல்லோருடைய இதயத்திலும் இருக்கிறேன். பகவான் கிருஷ்ணர் இன்னும் தெளிவாகவே சொல்லுகிறார். 'அர்ஜுனா அனைத்து உயிர்களின் உடலுக்குள்ளே அந்தராத்மாவாக நான் இருக்கிறேன். நானே முதலாகவும், நடுவாகவும், முடிவாகவும் இருக்கிறேன். நான் அனைத்துமாக இருக்கிறேன். ஆகவே அனைத்து ஜீவராசிகளிடத்திலும் அந்தராத்மாவாக இருக்கிறேன்! அவர் மனிதனிடத்தில் மட்டும் இருப்பதாகக் கூறவில்லை. அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இருப்பதாகக் கூறுகிறார். ஆகவே ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர்களாகிய நீங்கள் ஆன்மீக நோக்குக் கொண்டு, மனிதனுக்கு சமுதாயத்துக்குச் செய்யும் தொண்டை மனிதனிடத்தில் உறைந்திருக்கும் கடவுளுக்குச் செய்யும் தொண்டாக பாவித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே புனிதமான, ஆன்மீகமான ஏதோ ஒன்று உங்களை இந்த மனித உலகத்துடன் மட்டும் உறவாட வைக்காமல் அதனிலும் உயர்வாக இறைவனுடன் பிரபஞ்ச ஆத்மாவுடன் உறவு கொள்ள வைக்கிறது. ஆகவே தொண்டு என்பது நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் மனிதர்களுடன் மட்டும் நம்மை இணைக்கும் செயல்முறை மட்டுமல்ல, அது

உலகம் முழுவதும் பரவி, அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் உறைந்திருக்கும் இறைவனுடன் நம்மை இணைக்கும் செயல்முறை ஆகும். இது பிரபஞ்சத்தின் தெய்வ நெறியுடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்வதாகும். பிரபஞ்சப் பரம்பொருளுடன் இணைத்துக் கொள்ளும் நெறியாகும். இந்த உணர்வுடன், இந்த நோக்குடன், இந்தத் தெளிவுடன் தொண்டு செய்தால் அது யோகம் ஆகிறது.

மனிதனை பிரபஞ்ச ஆத்மாவுடன் விழிப்பு நிலையில் இணைத்து வைக்கும் எதுவும் யோகம் ஆகும். அதனை பக்தியின் மூலமும் செய்யலாம், தியானம் மூலமும் செய்யலாம். அறிவுபூர்வமாக ஆன்மீக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவதன் மூலமும் செய்யலாம். அல்லது தொண்டின் மூலமும் செய்யலாம். மனிதனுக்குள் இருக்கும் இறைவனை அணுகுவதற்கு சரீர பலத்தைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தும் போது இது கர்மயோகம் ஆகிறது. இறைவனை அடைய பக்தி உணர்வைப் பயன்படுத்தும்போது அது பக்தியோகம் ஆகிறது. மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, மனோபலத்தின் மூலம் இடையறாது இறை சிந்தனையில் இருப்பது ராஜயோகம் ஆகும். தத்துவ சிந்தனை, விவேகம் ஆகியவற்றின் மூலம் இறைவனை அடைய முயல்வது ஞான யோகம் ஆகும்.

இந்த வகையில் அனைத்து ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர்களும் யோக சாதனையில் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் சரீர பலத்தின் மூலம் மனித குலத்துக்குத்தொண்டு செய்து பிரபஞ்ச ஆத்மாவுடன் இணைய முயற்சிக்கிறீர்கள். ஆனால், இப்படிப்பட்ட தெய்வீக நெறியில் தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உணர்வு இல்லாமல் நீங்கள் தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த மாலை நேரத்தில் இந்த விழிப்புணர்வை உங்களிடத்தில் ஏற்படுத்தும் பேறு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அகில உலக ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர்களாகிய நீங்கள் தொண்டின் மூலம் ஆன்மீக

சாதனை புரிகிறீர்கள். நமது கடந்த காலத்திலிருந்து இருந்து வரும் ஆன்மீகப் பண்பாட்டை இன்றும் போற்றி நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து வருகிறீர்கள். இது சேவா யோகம், சேவா தர்மம், நிஷ்காம கர்ம யோகம். இது மனிதனிடத்தில் இருக்கும் இறைவனை வழிபடுவதாகும்; அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இருக்கும் இறைவனைப் போற்றுவதாகும். ஆகவே சுவாமி விவேகானந்தர் அல்லற்படும் மனிதர்களை 'தரித்திர நாராயணர்கள்' என்று வர்ணித்தார். ஏழைகள், நோயாளிகள், துன்பப்படுவோர், எளியவர்கள், பின்தங்கிய நிலையில் வாழ்வோர், படிப்பறிவில்லாதவர்கள், ஆதரவற்றோர், கைவிடப்பட்டவர்கள், மறக்கப்பட்டவர்கள் ஆகியோரிடத்தில் அவர் இறைவனைக் கண்டார். ஆகவே, அவர் மனித சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரிவினரிடத்தில் கடவுளைக் கண்டார். ஏழை எளியவர்களை தன் உடன் பிறந்தவர்களாகக் கருதினார். இதுவே தனது இறைவழிபாடு எனக் கருதினார். இவர்களுக்கு அன்புடனும் கனிவுடனும் தொண்டு செய்வதன் மூலம் இவர்களிடத்தில் உறைந்திருக்கும் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்து ஆன்மீக ரீதியாகத் தன்னை உயர்த்திக் கொள்ளும் வாய்ப்புத் தனக்குக் கிடைத்திருப்பதாக அவர் கருதினார்.

ஆகவே, தொண்டு, இறைவனை அடைவதற்கான வழி. இதுவே வாழ்க்கை லட்சியம். தொண்டு என்பது மனதில் இறைவனைக் காணுதல் ஆகும். இறைவன் கோயில் கொண்டிருக்கும் மனிதன் மூலமாகவும் இறைவனை அடைய முயற்சிப்பதாகும். மகாத்மா காந்திஜி, "நான் சத்தியத்தின்படி வாழும் சாதகன். அனைத்து உயிர்களுக்கும் நான் செய்யும் தொண்டு, மனிதனிடத்தில் உறைந்திருக்கும் இறைவனை அடைவதற்கான சாதனை ஆகும்" என்று கூறினார். ஆகவே, தன்னலமற்ற தொண்டு, இறுதியில், யோக சாதனை ஆகிறது. ஆகவே ரோட்டரி சங்க உறுப்பினர்கள் அனைவரும் உயரிய பரிமாணத்தில், ஆன்மீக உணர்வுடன்

தொண்டு செய்து அதிகப் பலன்பெற வேண்டும். ஆன்மீகரீதியாக உயர்வுபெற வேண்டும். இவ்வாறு உங்கள் தொண்டின்மூலம் சமுதாயம் வளம் பெறுகிறது. நீங்களும் உங்களது தொண்டின் மூலம் ஆன்மீக ரீதியில் உயர்வு பெறுகிறீர்கள்.

ஆகவே, தொண்டு என்பது நாம் வட்சியமாக அடைய வேண்டிய இறைவனுக்கும் நமக்கும் இடையே பரவியிருக்கும் சுயநலம் என்னும் இந்த நோயிலிருந்து விடுபடுவதற்கான பயனுள்ள வெற்றிகரமான சாதனை ஆகும். தன்னலமற்ற தொண்டு என்பது தான் படைத்த உயிர்களனைத்திலும் உறைந்திருக்கும் இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்வதாகும். இந்தத் தன்னலமற்ற தொண்டு மற்றும் நோக்கின் மூலம், இந்த உணர்வின் மூலமும் நாம் ஆன்மீக ரீதியாக நம்மை உயர்த்திக் கொண்டு இறைவனை அடைந்து அனுபவித்து நம் வாழ்க்கை வட்சியத்தைப் புர்த்தி செய்து கொண்டு ஆன்மீக விழிப்புணர்வில் என்றும் நிலைத்திருப்போமாக.

8. மனத்துக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவு

இந்த வாழ்க்கையில் நீங்கள் ஆன்மீக ரீதியில் வெற்றிபெற விரும்பினால், நீங்கள் உங்களுடைய இலக்கை நோக்கி இடையூறின்றி முன்னேற விரும்பினால், உங்களுக்கும் மனத்துக்கும் உள்ள சரியான உறவு என்ன என்பதை நீங்கள் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தனிமனிதன் என்ற உங்கள் தோற்றத்தில் மனம் எந்த அளவில் அங்கம் வகிக்கிறது என்பதையும் தெளிவாக நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த முக்கியமான, மையமான அம்சம் குறித்த நமது அனுகுமுறையில் பெருமளவுக்குக் குழப்பமும் தெளிவின்மையும் இருக்கிறது.

என்னுள் இருக்கும் மனம் எத்தன்மை உடையது? மனத்துக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவு என்ன? அதனுடன் எனது

உறவு எப்படி இருக்க வேண்டும்? இதுபற்றி பலர் பலவிதமாகக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிலர், மனத்தை நாம் நமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர். மனத்தின் இயக்கமும் செயல்பாடுகளும் அடக்கி வைக்கப்பட வேண்டும் என்று பதஞ்சலி முனிவர் கூறுகிறார். பழமையான பௌத்த சமய நூல்கள் மற்றும் ஜெந்த் அவஸ்தாவில், “மனம், ஆத்மாவைக் கொல்ல முற்படும் கொலையாளி, இந்தக் கொலையாளியைக் கொன்று அருட்பிரகாசம் அடையுங்கள்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்றும் அது சுதந்திரமாக செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. இந்தக் கருத்துப்படி மனத்தைத் தடுக்கும் நோக்குடன் செய்யப்படும் எந்த முயற்சியும் தொல்லையிலேயே முடியும். உங்களை நீங்களே கட்டிப்போட்டுக் கொள்ளுவீர்கள். நீங்கள் நரம்பு சம்பந்தமான நோய்க்கு ஆட்படுவீர்கள். பல வகையில் உடல் நலம் பாதிக்கப்படும். இறுதியில் பிறருடைய உதவி, உங்களுக்குத் தேவைப்படும். இந்த நிலையில் இருக்கும் பலர் பிறர் உதவியை நாடிச் செல்லுகின்றனர். ஆனால் யாருடைய உதவியை இவர்கள் நாடிச் செல்கிறார்களோ அவர்களே பல நேரங்களில் பிறர் உதவியை நாடியிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு தாம் செய்யப் போவது என்ன என்றே தெரியாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு விளையாட்டில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

இந்த ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான விஷயங்கள் நவீன கால மனிதனைக் குழப்புகிறது. சில நேரங்களில் அவன் ஒரு முனைக்கும் மறுமுனைக்கும் ஊசலாடுகிறான். சரியான இடத்தை, செயல்முறையை யாரும் தொடுவதில்லை. வாழ்வில் பந்தம் மற்றும் விடுதலை, மனித விழிப்புணர்வு மற்றும் தெய்வீக விழிப்புணர்வு, மகிழ்ச்சி மற்றும் வருத்தம், வெற்றி மற்றும் தோல்வி ஆகியவை உங்களுக்கும் மனத்துக்கும் உள்ள உறவைப் பொறுத்து அமைகின்றன. உங்களின் ஒட்டுமொத்த

தோற்றப் பொலிவில் மனத்தின் பங்கு என்ன என்பதைப் பொறுத்தும் அமைகின்றன. மனம் உங்கள் நண்பனா? எதிரியா? அது தவிர்க்கக் கூடியதா? தவிர்க்க முடியாததா? என்ற கேள்விகளுக்கு விடை கண்டாக வேண்டும். உங்கள் ஒட்டு மொத்த வாழ்க்கை மற்றும் அதன் போராட்டம் - அது ஆன்மீக ரீதியாக இருந்தாலும், மனோதத்துவ ரீதியாக இருந்தாலும், உணர்ச்சி பூர்வமானதாக இருந்தாலும் - சம்பந்தமான இறுதி ஆய்வு மனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. உங்கள் உடலையோ அல்லது சமுதாயத்தில் உங்களுக்குள்ள உறவையோ அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இந்த பிரச்னைக்குத் தீர்வு காண பல்வேறு செயல் நுணுக்கங்களை பல்வேறு சிந்தனா முறைகளும் தத்துவங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. அவர்கள் மாற்றத்தை வெளியிலிருந்து உள்ளுக்குள் கொண்டுவர விரும்புகின்றனர். ஆனால் வெளியிலிருக்கும் சூழ்நிலைக்கு மூலாதாரம், காரணம் உள்ளே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணரத் தவறுகிறார்கள். ஆகவே மனிதனின் பிரச்னைக்குத் தீர்வு அவனுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. அதுவே நிலையான தீர்வு. மனநோய் மருத்துவமனையில் நீங்கள் தீவிர சிகிச்சை பெறுகிற போது நீங்கள் தற்காலிகமாக பிரச்னையிலிருந்து விடுபடலாம். ஆனால் விரைவில் பிரச்னை மீண்டும் உங்களைத் தாக்கும். மனத்தில் புதிய பிரச்னைகளும் தோன்றக் கூடும்.

இந்தப் பிரச்னைக்கு இறுதியான தீர்வு என்ன? அகவாழ்வில் வெற்றிகரமாக ஈடுபட்டு முக்தி விழிப்புணர்வு பெற்றிருக்கிற ஞானிகள் கூறும் தீர்வு என்ன? பேராசான்கள் நமக்குச் சில குறிப்புக்களைத் தந்திருக்கின்றனர். முதலில் உங்கள் தோற்றத்தில் உள்ள அம்சங்களை நீங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும். நீங்கள் தனிமனிதனாக உங்கள் சொந்த குணநலனுடன் இருக்கிறீர்கள். 'நீ யார்?' என்று உங்களிடம்

கேட்டால் உங்கள் பெயரைச் சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் தொலைபேசி அருகில் சென்று எண்களைச் சுழற்றி யாருடனோ பேசுகிறீர்கள். உங்கள் பெயரைச் சொல்லிவிட்டு மறுமுனையில் இருப்பவரிடம் 'நீங்கள் யார்?' என்று கேட்கிறீர்கள். அதன் பிறகு உங்கள் தந்தை பெயர், உங்கள் வயது, முகவரி, தொலைபேசி எண் முதலியவற்றை மறுமுனையில் இருப்பவரிடம் தெரிவிக்கிறீர்கள். இவற்றின் மூலம் உங்களுக்கெனத் தனியே ஒரு தோற்றத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று வித்தியாசமாக இருந்தால் அது நீங்களல்ல, அது வேறு ஒருவராக இருக்கும். ஒரு தெருவில் ஒரே பெயரில் இரு அன்பர்கள் இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவர் 29ம் எண் வீட்டில் வசிக்கிறார். மற்றொருவர் 4ம் எண் வீட்டில் வசிக்கிறார். 29 என்ற எண் 4லிருந்து வேறுபட்டிருக்கிற ஒரே காரணத்தால் அந்த எண்கள் உள்ள வீடுகளில் வசிக்கும் இருவரும் வெவ்வேறு நபர்களாக இருக்கின்றனர். இந்த எண்கள் போன்று உங்களைத் தனிமைப்படுத்தும் அம்சங்கள் தடையாக இருந்து உங்களை மற்றவர்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்கிறது. இறுதியில், இவை போன்ற அம்சங்கள் மனிதனின் தோற்றப் பொலிவை உறுதிசெய்கின்றன. உங்கள் உண்மை இயல்பில் நீங்கள் நீங்களாகவே இருக்கிறீர்கள். தாயின் கருவில் இருந்து தற்போதைய தோற்றம் பெறும்போதிலும்கூட நீங்கள் உங்களது உண்மைத் தன்மையில் இருந்தீர்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கருப்பைக்குள் நுழைந்தீர்கள். அதற்குச் சற்று முன்வரை நீங்கள் உங்கள் உண்மை இயல்பில் இருந்தீர்கள். இந்த உலகுடன் மனித குலத்துடன் உங்களுக்கு எந்த உறவும் இல்லை; அது பற்றிய உணர்வில்லை. நீங்கள் ஆத்மஸ்வரூபியாக இருந்தீர்கள். இது உங்கள் சுய இயல்பு. இப்போது நீங்கள் மேற்கொண்டுள்ள சிறிய பயணம் முடிந்ததும் மீண்டும் அந்த ஆத்ம உணர்வு பெறுவீர்கள். அப்போது உங்களுக்கு பெயரோ உருவமோ இல்லை.

நீங்கள் உண்மையில் சத் - சித் - ஆனந்தமாக இருக்கிறீர்கள். இது தூய விழிப்புணர்வு. உங்களுக்குக் குறுக்கீடாக உள்ள எந்த ஒரு விஷயத்துடனும் தொடர்பில்லா தூயவிழிப்புணர்வு பேரானந்த இயல்பாகும். தூய விழிப்புணர்வை வரையறுக்கப்பட்ட விழிப்புணர்வாக மாற்றிய மர்மமான அம்சம் எது? தொடக்கத்தில் எனது வாழ்வு விழிப்புணர்வுடையதாக இருந்தது. நான் யார் என்ற தெளிவு எனக்கு இருந்தது. இந்தத் தூய வாழ்வு தூய மகிழ்ச்சி நிறைந்த அனுபவமாக இருந்தது. இந்தத் தூய விழிப்புணர்வுக்கு இடையூறு செய்யப்படும்போது, வாழ்க்கை ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டுவரப்படும்போது, நான் யார் என்பதைத் தெரிவிப்பதுடன் எனது பெயரையும் சொல்லுகிறேன்.

தேவை இருக்குமிடத்தில் சுதந்திரம் பறிபோகிறது. ஆனந்தம் அழிக்கப்படுகிறது. அனைத்தும் அழிக்கப் படுகின்றன. ஆசை ஊற்றெடுக்கிறது. உங்களுக்குத் தேவை இல்லையெனில் நீங்கள் நீங்களாக இருக்கிறீர்கள். 'நான் விழிப்பு நிலையில் இருப்பவன்' என்ற தூய கருத்திலிருந்து நீங்கள் விலகிச் செல்லும்போது நீங்கள் சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளுகிறீர்கள். தூய விழிப்புணர்வு என்னும் அசல் அனுபவத்துக்கு ஒரு உருக்கொடுக்கச் செய்யப்படும் எந்த முயற்சியும் உடனே ஆனந்தத்தை அழிக்கிறது. "ஒரு நூலில் உள்ள ஒரு இழை ஊசியின் பக்கவாட்டில் ஒட்டிக் கொண்டால் கூட நீங்கள் ஊசியின் காதில் நூலை நுழைக்க முடியாது" என்று ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் சொல்லுவது வழக்கம்.

தூய விழிப்புணர்வை மாற்றி அமைப்பது எது? 'நான் யார்' எனத் தெளிவு பெறுவது சரிதான். ஆனால் மற்ற கருத்துக்கள் எப்படி வருகின்றன? மனம், இந்தக் கருத்து ஆகியவை தூய விழிப்புணர்வில் கலக்கின்றன. இந்தக் கருத்து தூய விழிப்புணர்வுடன் சம்பந்தமில்லாமல் சேருகிறது. இது

தூய விழிப்புணர்வை ஒரு வரம்புக்கு உட்படுத்துகிறது. இந்தக் கருத்து, உடனடியாக, பூரணத் தன்மையை, விழிப்புணர்வின் அசல் தன்மையை அழித்துவிடுகிறது. இந்த அம்சம், இந்தக் கருத்து மனத்தின் அச்ச ஆகும்.

இந்த மனத்தைப் புரிந்து கொள்ள ஏதாவது வழி இருக்கிறதா? இந்தியாவில் ஹிந்து தத்துவப்படி விவரிக்க முடியாத, மர்மமான தெய்வீக சக்தி மாயை என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்திய தத்துவத்தின்படி மாயை என்னும் கருத்து மிக மிக அதிசயமானது. பிரபஞ்சம் முழுவதும் மாயையால் உருவாக்கப்பட்டது. உங்கள் பந்தம் மாயையால் கொண்டு வரப்பட்டது. அவள் மாயையை உருவாக்குபவள்; பிரபஞ்சம் முழுவதும் அவள் இந்த மாயையைத் தோற்றுவிக்கிறாள். அவளது வலை விரிக்கப்படுகிறபோது எங்கும் ஏமாற்றம், எதிலும் ஏமாற்றம். ஆனால், மாயை பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஏமாற்றமடையச் செய்பவளாக மட்டுமின்றி அவள் முக்தி அளிப்பவளாகவும் இருக்கிறாள். ஹிந்து தத்துவப்படி மாயை, வித்யா மாயை, அவித்யா மாயை என இருவகையாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அவித்யா மாயை பிரபஞ்சத்தை ஏமாற்றுபவள். அவித்யை என்றால் அறியாமை. அவித்யை கரடுமுரடானது, இருள் நிறைந்தது. பெரும்பாலும் மனிதகுலம் முழுவதும் அவித்யா மாயையிடம் சிக்கித் தவிக்கிறது. ஆனால் அந்த மாயை கருணைபுரிந்தால், கடைக்கண் பார்வையைச் செலுத்தினால் தனித்திருக்கும் ஜீவாத்மா மீது புன்முறுவல் பூத்தால், அந்த ஜீவாத்மாவின் தளைகள் உடனடியாகத் தகர்க்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு, மாயை, முக்தியுருளும் சக்தியுடையவளாகவும் இருக்கிறாள். ஏனெனில், அவள் வித்யா மாயையாகவும் இருக்கிறாள். அவளது அன்பான அரவணைப்பில், தூய விழிப்புணர்வை நீங்கள் இழக்குமாறு செய்வது எது என்ற மிக மிக முக்கியமான கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளுகிறீர்கள்.

தனிமனிதனின் தோற்றப் பொலிவை உருவாக்குவது, மனத்தின் விளையாட்டு. இந்த மிக மிக முக்கியமான கருத்தை மாயை நமக்கு உபதேசிக்கிறது. தினசரி பல்வேறு பணிகளில் மாயை உங்களை ஈடுபடுத்தி அதன்மூலம் இக்கருத்தைத் தெளிவாக விளக்குகிறாள். நீங்கள் உறங்கச் செல்லும்போது உங்களை தனது கரங்களில் ஆரவணைத்துக் கொள்ளுகிறாள். அதன்பிறகு உலகம் மறைந்துவிடுகிறது. வெளி உலகில் நடப்பது என்னவென்ற உணர்வு உங்களிடத்தில் இல்லை. ஆனால் ஒரு சிறு கால அவகாசத்துக்கு மாயை மர்மமான முறையில் உங்களுக்குள் இன்னொரு உலகைத் தோற்றுவிக்கிறாள். அவள் தனது சொந்த உருவத்தின் நகல்களை உங்களுக்குள் தோற்றுவிக்கிறாள். எங்கிருந்து அவள் இவற்றைத் தோற்றுவிக்கிறாள்? வரையறுக்கப்பட்ட, தேவையில்லாத விஷயங்களை மாயை மனத்திலிருந்து தோற்றுவிக்கிறாள். உண்மையில் மனம் "எதுவாகவும் இல்லாதிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாமாக இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இதுதான் மனத்தின் நிலை. இதனை நீங்கள் தேடிச் சுண்டுபிடிக்க முயற்சிக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் முயற்சி வீண் முயற்சியாகிவிடுகிறது. அது உங்களை வருத்துகிறது. அதனை எப்படி சமாளிப்பது என உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. இந்த மர்மமான மனம் உலகம் முழுவதையும் தோற்றுவிக்கிறது. இந்த உலகில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள் அல்லது செயல்படுகிறீர்கள்.

சில கனவுகளைக் கண்ட பிறகு ஆழ்ந்து உறங்குகிறீர்கள். அப்போது உள்ளே எதுவும் நிகழ்வதில்லை. காலையில் எழுந்ததும் "நான் ஆழ்ந்து உறங்கினேன். அப்போது எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. எதுவும் தெரியாத அந்த நிலையில் ஆமைதி இருந்தது" என்று கூறுகிறீர்கள். எதுவும் தெரியாத அந்த நிலையில் உலகில் வேதனையைத் தருகிற எதுவும், வாழ்க்கையைப் போராட்டமும், முயற்சியும் கஷ்டங்களும் நிறைந்ததாக ஆக்குகிற எதுவும் இல்லை. அப்போது வேதனை

இல்லை, கவலை இல்லை, ஆசை இல்லை. அந்த நிலையில் புரணத்துவம் இருக்கிறது. ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கிறவருக்கு தேவை ஏதாவது இருக்கிறதா? இல்லை. எந்தத் தேவையுமின்றி மனிதன் மகிழ்ச்சியை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இப்போது எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது. நீங்கள் கோடஸ்வரராக இருக்கலாம். சில நாட்கள் தொடர்ந்து இந்த நிலையில் இல்லையென்றால் நீங்கள் நிலைகுலைந்து போகிறீர்கள். மருத்துவர்களைத் தேடி அலைகிறீர்கள். இந்த நிலையை பிச்சைக்காரனும் விரும்புகிறான், பேரரசனும் விரும்புகிறான். இந்த நிலையை அடைவதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் செவ்வனே செய்து முடிக்கிறீர்கள். இதுவன்றி பேரரசனும் திருப்தியின்றி இருக்கிறான். ஏன்? ஆழ்ந்த உறக்கத்தை ஏன் அனைவரும் விரும்புகிறார்கள்? ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வாறு ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஈடுபட ஏன் அனைவரும் விரும்புகிறார்கள்? ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் நீங்கள் இல்லாத நிலை உள்ளது. நீங்கள் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருந்து எழுந்ததும், "எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை" என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏன்? அந்த நிலையில் நீங்கள் அங்கு இல்லை. ஏனெனில் உங்களுக்கு அப்போது எதுவும் தெரியாது. நீங்கள் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்ததும் யாரேனும் ஒருவர் உங்கள் அருகில் வந்து தூங்கும்போது நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள் என்று கேட்டால், 'எனக்குத் தெரியாது' என பதில் அளிக்கிறீர்கள். ஆக ஒரு குறிப்பிட்ட பெயருடன், உருவத்துடன் குறிப்பிட்ட எண் உள்ள வீட்டில், குறிப்பிட்ட எடை, உயரத்துடன் வசிக்கிறவர் அங்கு இல்லை. ஆனால் நீங்கள் அங்கு இருந்திருக்கிறீர்கள். ஏனெனில், "நான் அமைதியை அனுபவித்தேன். ஆழ்ந்து உறங்கினேன்" என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். இப்போது நான் ஆழ்ந்து உறங்கினேன்' என்று சொல்வது யார்? அங்கு ஒருவர் இருந்தது உண்மை. ஆனால் அவர், இந்தக் குறிப்பிட்ட பெயர், உருவம் உடையவர் அல்ல; எனக்குத் தெரியாது' என்று

சொல்பவர் அல்ல, தோன்றி மறையும் உருவ உணர்வு அங்கில்லை. தோன்றி மறையும் உருவம் செயல்படும்போது, இந்த பூரணத்துவம், அமைதி இருப்பதில்லை. கனவுநிலையிலும் உங்களுக்குக் கவலை, அச்சம் இருக்கிறது. அப்போது கூச்சல் போடுகிறீர்கள், அழுகிறீர்கள். விழித்திருக்கும்போது நாம் பெறுகிற இந்த அனுபவத்தை கனவிலும் பெறுகிறோம் ஏன்? சுய நினைவு கனவிலும் தொடருகிறது. ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் சுயநினைவும் அற்றுப் போகிறது, எப்படி? மனம் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் கரைந்து போகிறது. 'நான்' என்பது மனத்துடன் சேர்த்து புறம் தள்ளப்படுகிறது. 'நான்' என்பதே மனம். மனம் என்பதே 'நான்'.

உறக்கத்தில் ஆனந்தத்தை, அனுபவித்திருக்கும் ஜீவன் 'எனக்கு முக்தி வேண்டும்' என்று சொல்லுகிறதா? ஞானம் பெற யார் முயற்சிக்கிறார்கள்? அதற்காக அழுது புலம்பி யார் ஒரு குருவைத் தேடிச் செல்லுகிறார்கள்? பெயரும், முகவரியும் தாங்கி நிற்கும் மனிதன் மனத்துடன் இணைந்திருக்கிறான். மனம் செயல்படும்போது மனிதனும் செயல்படுகிறான். வாழ்க்கை என்னும் நாடகத்தின் மூலம் மேடையில் தோன்றி நடிக்கிறான். மனம் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஈடுபடும்போது, நீங்கள், "யாருக்கு முக்தி வேண்டும்?" என்று கேட்கும்போது பதில் சொல்ல யாரும் இல்லை. ஆனால் எனக்கு முக்தி வேண்டும். இதிலிருந்து நீங்களே ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். உங்கள் நலன் கருதி நீங்கள் மனத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்களா அல்லது அதை அழிக்கப் போகிறீர்களா? மனத்தைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் அணுகுமுறை என்ன? பந்தத்தின் பிரச்னை மற்றும் முக்தி பற்றி யோக வாசிஷ்டத்தில் எளிமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. மனோநாசத்தின் மூலம் முக்தி கிட்டும் என அதில் கூறப்பட்டுள்ளது. நாம் பிறக்கும்போதே குறிப்பிட்ட சில செயல்முறைகள், இயல்புகள், பண்புகளுடன் பிறக்கிறோம். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஒட்டுமொத்தமாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதுபோல இவை

வருகின்றன. பிறவியின்போது உடன்வரும் இவற்றுக்கும் சுற்றுப் புறச் சூழலுக்கும் சம்பந்தமில்லை. அவை இரண்டாந்தரமான விஷயம்.

இதனை ஆராய்ந்து தெளிந்துள்ள ஒரு வேதாந்தி இந்த பிரச்சனைபற்றி உங்களுக்கு இன்னும் தெளிவுபடுத்திக் கூறமுடியும். உதாரணமாக, ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்துள்ள ஆறு குழந்தைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள், ஒரே தாய், தந்தையரின் குழந்தைகள்; ஒரே மாதிரியான குடும்பச் சூழ்நிலையில் வளர்க்கப்பட்டவர்கள்; ஒரே மாதிரியாக கல்வி போதிக்கப்பட்டவர்கள்; ஒரே மாதிரியான உணவை சாப்பிட்டவர்கள்; ஒரே மாதிரியான வாய்ப்புக்களைப் பெற்றவர்கள்; ஒரே மாதிரியான அன்பைப் பெற்றவர்கள். ஆனால் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறான இயல்பு உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒருவர் புறப்பொருள்களில் நாட்டம் உடையவராக இருக்கிறார். மற்றொருவர் அகப் பொருள்களில் நாட்டம் உடையவராக இருக்கிறார். ஒருவர் தூயவராக, அறநெறியின்படி வாழ்பவராக, நீதிநெறியின்படி வாழ்பவராக இருக்கிறார். மற்றொருவர் தூய்மையற்றவராக, நீதிநெறியின்படி வாழாதவராக, துன்மார்க்கத்தில் செல்பவராக இருக்கிறார். ஒருவர் அறிவிற் சிறந்தவராக இருக்கிறார். மற்றொருவர் முட்டாளாக இருக்கிறார். அவர்கள் வாழ்கிற சூழ்நிலை ஒரேமாதிரியாக இருந்தது. அவர்கள் பெற்ற கல்வி ஒரேமாதிரியாக இருந்தது. ஆயினும் அவர்கள் வேறுபட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். எப்படி? வாசனை மற்றும் சம்ஸ்காரம் இதற்குக் காரணம் என்று வேதாந்தம் விளக்குகிறது. இவை மனிதனுக்குள் ஏற்கனவே இருந்து தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. மனிதன் திறமைக்கு இவை சாரமாக உள்ளன. பழக்க வழக்கங்களின் பாணி பிறகு வெளிப்படுகிறது. நீங்கள் எதனுடன் வந்தீர்களோ அதன் தன்மையுடன் இருக்கிறீர்கள். இது வாசனை எனப்படும். மனம், வாசனைகளின் மூட்டை.

வாசனை செயலற்றிருக்கும்போது, மனம் அங்கு இல்லை. வாசனை செயல்படத் தொடங்கும்போது மனம் குரூரமாகச் செயல்படத் தொடங்குகிறது. உள்ளே மறைந்திருந்த இயல்புகள், இப்போது தீவிரமாக வெளிப்படத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இவையும் மனமும் ஒன்றாக உள்ளன. முக்தி அடையும் வழி வாசனைகளை அழிக்கும் வழியாகும். இறுதியாக நிகழ்த்தப்படும் தாக்குதல், மனத்தையே அழிக்கிறது. "மனத்தை அழித்துவிட்டால் நான் இருளில் மூழ்கிவிடுவேன், நான் அழிந்துவிடுவேன். இது கொடுமையான, அச்சம் தருகிற அறிகுறி. நான் காணாமற் போய்விடுவேன் 'நான் இருக்கிறேன்' என்று எதை வைத்துக் கொண்டு சொல்லுவது? இது குறையுடைய சிந்தனை. இந்தக் கருத்து ஒரு மாயை. உங்கள் வாழ்வின் மிகச் சிறந்த விஷயமாக இருப்பது நீங்கள் அழிந்து போவதுதான். ஏனெனில் பந்தங்கள் நிறைந்த பிரச்சனையின் மூலகாரணமாக இருக்கிறீர்கள். முக்திபெற விரும்புவது யார்? நான் பந்தத்தில் கட்டுப்பட்டு இருப்பதாக நினைக்கிறேன். இதிலிருந்து விடுதலை பெற விரும்புகிறேன். நான் அங்கு இல்லையென்றால் முக்திபெற யார் விரும்புகிறார்கள்? எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது. சிறப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே நாம் மாயையில், தீமையில், குறையுடைய விழிப்புணர்வில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த 'நான்' என்பது பெருமளவுக்கு நம்மைக் கட்டிப்போட்டு வைக்கிறது. இது ஒளி, பேரானந்தம், அமைதி, பூரணத்துவம், முழுமைத்தன்மை மற்றும் உண்மை ஆகியவற்றுக்கு நோர் எதிரானதாக இருக்கிறது.

எனது உண்மை இயல்பில் நான் சத் - சித் - ஆனந்தமயமாக இருக்கிறேன். நான் இல்லாத நிலையில் நான் விடுதலை பெற்றிருக்கிறேன். நான் சமுத்திரம் போன்றவன். என்னை அளக்க முடியாது. என் ஆழத்தை அளவிட முடியாது. நான் இந்தச் சிறு அலை என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பரந்த வெளியில் கலந்து அதுவாகவே ஆகிவிடுங்கள். இந்தச் சிறு அலையாக இருக்க நீங்கள் என்ன விலை கொடுக்கிறீர்கள்! என்ன கருமித்தனம். அலை ஒரு போதும் சமுத்திரத்திலிருந்து தனிப்பட்டிருப்பதில்லை. அது தன்னை அலை என நினைத்துக் கொண்டாலும், சமுத்திரத்தின் அங்கமாக அது இருக்கிறது. நமது உண்மைத்தன்மை தூயஜீவன் என்பதை நாம் மறந்திருக்கிறோம். நாம் புறத்தே பெயர், உருவம் தாங்கிய தோற்றத்துடன் நம்மை இணைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். இது நமது பந்தம், நமது மகத்தான தவறு. ஆகவே 'நான்' என்பதை அழிப்பது, தனிமனித வாழ்க்கையின் மகத்தான, சிறப்பான அதிர்ஷ்டமாக இருக்கும்.

நான் என்ற உணர்விலிருந்து தோன்றும் வாசனைகளை யோகசாதனை, படிப்படியாகக் குறைத்துவிடுகிறது. இறுதியில் மனம் நாசமடைகிறது. பனிக்கட்டி கரைவது போல உள்ளுக்குள் இருக்கும் இயல்புகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கரைந்து, இறுதியில் மனம் நாசமடைகிறது. மனம் நாசமடைகிறபோது முக்தி கிடைக்கிறது. முக்தியே உண்மை நிலை. பூரண நிலையே உண்மைநிலை. பூரணத்தன்மையின் மீது இந்த நான் என்னும் குறையுடைய தனிநபர் உணர்வு தூசிபோலப் படர்ந்திருக்கிறது. இதை அகற்றிவிட்டால் பூரணத்தன்மை புலப்படுகிறது. அது எப்போதும் அங்கு இருக்கிறது; முக்தியை யாரும் அடைவதில்லை.

மனம் ஒரு மாயை, அதை சமாளிப்பது பற்றி சிந்திப்பது சிரிப்புக்கிடமானது. ஆனால் அது இருக்குமிடத்தில் அதுதான் அனைத்தும் என்பது போலத் தோற்றம் ஏற்படுகிறது. இதிலிருந்து விடுபடுவது எளிதல்ல, இதற்கு நடைமுறைக்குகந்த ஒரு செயல் திட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் செயல் திட்டம், கீழை நாடுகளின் ஞானியரின் அற்புதமான ஞானம். இதற்காக உலகத்தின் குருநாதர்களாகிய அவர்களுக்கு நாம் என்றும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நாம்

மனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பிராணி. நமக்கு நூற்றுக்கணக்கான விருப்பங்கள் உள்ளன. இவை கவலையின் விளைவாகத் தோன்றுபவை என்று அறிய நாம் முற்படுகிறோம். பிறகு சூழ்நிலையை மாற்ற முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் தெளிவான வழி தெரியவில்லை. மனம் மேலும் இவ்வாறு செயல்பட்டுக் குழப்பிவிடாமல், நவீனகால ஆசான்கள் நம்மை விஷயத்தில்.. அடித்தளத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பிரச்சனையை சுருக்கமாக நம்முன் வைக்கின்றனர். பகவான் கிருஷ்ணர் விஷயம் முழுவதையும் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார். மனிதன் புலன்வழிப் பொருட்களைப் பற்றிச் சிந்தித்து அதில் விருப்பம் கொள்ளுகிறான். மனிதன், எதனை நினைக்கிறானோ அதுவாகவே ஆகிறான். ஆகவே, தொடர்ந்து நீங்கள் எதனை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் இது குறித்து ஆராய்ச்சி செய்ய முற்பட்டிருக்கிறீர்களா? ஒரு நாள் முழுவதும் அல்லது ஒரு வாரம் முழுவதும் அல்லது ஒரு மாதம் முழுவதும் மனத்தில் என்ன இருக்கிறது எனத் தீவிரமாக ஆய்வு செய்யுங்கள். தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட காலத்தில் உங்கள் மனத்தில் எப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் தோன்றின என்று கண்டுபிடியுங்கள்.

நீங்கள் உங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்ய ஒரு போதும் முயற்சிக்கவில்லை. நீங்கள் இந்த பிரச்சனையில் சிக்கியிருக்கிறீர்கள். இதற்கு ஒரு தீர்வு காண விரும்புகிறீர்கள். ஆனால் உங்களை நீங்கள் ஆராயவில்லை. உங்கள் ஆத்மாவைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஆத்மானுபவம் பெறும் ரகசியத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறீர்கள். ஒரிரண்டு நாட்கள் முயன்று மனதுக்குள் என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். மனதுக்குள் பலப்பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை அனைத்துக்கும் பொதுவான தன்மை ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது அவை அனைத்தும் புற உலகில் நாட்டம்

கொண்டு இருக்கின்றன. "நான் எப்படிச் சாப்பிடவேண்டும்? நான் எதனை உடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்? நான் எப்படி வசதியாக இருக்கலாம்? எனது காலணியை நான் எப்படி பிரச்சனையின்றி அணிந்து கொள்ளலாம்?" என்ற நினைப்பில் நீங்கள் ஆழ்ந்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் நினைப்பெல்லாம் உங்கள் உடல், உங்கள் மனம், உங்களது சௌகரியம், உங்களது புலன்கள் பற்றியதாகவே இருக்கிறது. மனிதனின் உடல், பொருள்கள், பொருட்களை அனுபவித்தல், புலன் உணர்வு இவைபற்றியதாகவே சிந்தனை உள்ளது. இது மனத்தின் உள் இயல்பைத் தெளிவாக்குகிறது.

பகவான் கிருஷ்ணர் சொல்லுகிறார் : "இதுதான் உனது நிலை என்றால், இது பந்தத்துக்கு வளமான உற்பத்திஸ்தானம். ஏனெனில் உங்கள் மனம் எந்தப் பொருளில் தொடர்ந்து நாட்டம் கொண்டிருக்கிறதோ அதில் உங்களுக்கு ஈடுபாடு ஏற்படுகிறது. ஈடுபாடு உள்ள பொருள்மீது ஆசைப்படுகிறீர்கள். மனிதனின் ஆசை நிறைவேறாவிட்டால் அவன் எதிர்மறைக் குணம் உடையவனாகிறான்; கோபப்படுகிறான், தீவிரமாக உணர்ச்சிவசப்படுகிறான். கோபமும் உணர்ச்சி வசப்படுதலும் இருக்குமிடத்தில் மனம் இருளடைந்து போகிறது. மனம் இருளடைந்திருக்கும் இடத்தில் கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து சுற்ற பாடங்களை தற்காலிகமாக மறந்துவிடுகிறோம். இந்த மறதியின் காரணமாக மனத்தில் மாயை தோன்றுகிறது. மாயை காரணமாக அறிவு இழக்கப்படுகிறது. அறிவு இழக்கப்படுவதால் துக்கம் ஏற்படுகிறது".

ஒரு பொருளில் உங்களுக்கு ஈடுபாடு இருக்கிறவரை அதனுடன் நீங்கள் பந்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள். பற்றற்ற பண்பே முக்திக்கு வழி. பொருட்களின் மீது பற்றுக் கொண்டு அவற்றுடன் பந்தப்பட்டிருப்பது மனத்தின் இயல்பு. இந்த மனம் பற்றற்றிருக்குமாறு செய்வதற்கு வழி என்ன? மனம் என்பது

எண்ணம். எண்ணம் என்பது பற்றை வளர்ப்பது. நீங்கள் எதைப்பற்றியும் நினைக்கவில்லையென்றால் எதிலும் உங்களுக்குப் பற்றில்லை என்று பொருள். ஒரு பொருளை மனத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டால் அதில் உங்களுக்கு ஈடுபாடு இல்லை என்று பொருள். அந்தப் பொருள் மீண்டும் உங்கள் மனத்தில் அமர்ந்து கொண்டால் அதன்மீது உங்களுக்குப் பற்று ஏற்படுகிறது. அந்தப் பற்று அன்பு அல்லது வெறுப்பு என்ற உறவில் ஏற்படுகிறது. பொருள்கள்மீது பற்றுக் கொள்ளும் மன இயல்பு இருக்கிறவரை உங்களிடம் பிரச்சனை இருக்கும்.

பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண்பது எப்படி? இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க, பொருள்கள் மீது பற்றுக் கொண்டிருக்கும் மன இயல்பை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே யோகம். நான் இதனை விளக்குகிறேன். ஜூடோ, எதிரியின் தாக்குதலிலிருந்து தப்பிக்க எதிரியின் பலத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளும் கலையைக் கற்பிக்கிறது. எதிரியின் தாக்குதலிலிருந்து விடுபட்டு எதிரியை வீழ்த்தும் கலையைக் கற்பிக்கிறது. யோகம், என்பது மனத்துடன் போடும் சண்டை.

பொருள்கள்மீது பற்றுக் கொள்ளும் மன இயல்பு, உங்கள் சம்ஸார பந்தத்தின் ஆணியே. இந்த இயல்பு மனத்தின் முக்கியமான அம்சமாக இருப்பதால் இந்த இயல்பு பற்றிக் கொள்ளாத வகையில் அகற்றிவிடுங்கள். அப்போது மனம், மனமாக இருப்பதில்லை. இது ஜீவன் முக்தரின் மனம். அவருக்கும் மனம் இருக்கிறது. அவரிடம் நீங்கள் கேள்வி கேட்டால் அவர் உங்களுக்கு பதிலளிக்கிறார். அவரிடம் பத்து தின்பண்டங்களைக் கொடுத்து இதில் எது ருசியாக இருக்கிறது என்று கேட்டால் அவர் 'இந்தப் பண்டம் ருசியாக இருக்கிறது. இதனை நான் விரும்புகிறேன்' என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே, ஜீவன் முக்தரின் மனம் செம்மையாக இருக்கிறது. ஆனால் புறப்பொருள்களிடம் பற்றுக் கொள்ளும் போக்கு

மற்றந்துவிட்டது. அவருக்கு மனம் இருக்கிறது, ஆனால் மனமாக இல்லை. ஜீவன்முத்தர் எரிக்கப்பட்ட கயிறுபோல் என்று சொல்லுகிறார்கள். எரிந்த கயிறில் வடிவம் அப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் அதை கையில் எடுத்து ஒருவரைக் கட்ட முடியாது. ஜீவன்முத்தர் தத்துவவாதியின் கல்லைத் தொட்டுவிட்டார். அது தூய தங்க ஆத்மா - 24 காரட் அந்த ஆத்மா யாரையும் துன்புறுத்தாது. பற்று அகன்றுவிடுகிறபோது மனம் பெயரளவில் மனமாக இருக்கிறது. உண்மையில் மனமாக இல்லை. ஏனெனில் பொருட்கள் மீது பற்றுக் கொள்ளும் தனது முக்கியமான இயல்பை மனம் இழந்து நிற்கிறது. நீங்கள் பந்தங்களிலிருந்து விடுபட இந்த முக்கியமான இயல்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று யோகம் தெளிவுபடுத்துகிறது. இல்லையெனில் நீங்கள் மனத்தின் பிடியிலிருந்து விடுபட முடியாது.

மனம் ஒரு பொருள் மீது பற்றுக் கொள்ளும் இயல்பை முற்றிலும் போக்க முடியாவிட்டால், மனம் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை விரும்புவதை நீங்கள் விரும்பாவிட்டால், அது வேறு ஒரு பொருளை விரும்புமாறு செய்யுங்கள். மனம் தங்குவதற்கு ஒரு இடம் வேண்டும்; அவ்வளவுதான். அதை வேறு பொருளுடன் இணைத்துவிடுங்கள். விந்தையான உண்மை யாதெனில் மனத்தை ஒரு நேரத்தில் ஒரு பொருளில் மட்டுமே இணைத்துவைக்க முடியும். ஆகவே மனத்தை வேறு ஒரு பொருளில் இணைத்துவிட்டால் அதை சம்ஸாரக் கடலில் இணைக்க முடியாது. அது இங்கு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் அதற்கு இதில் ஆர்வம் உள்ளது; அது இதனிடம் விருப்பம் கொண்டு இணைக்கமாக உள்ளது.

நீங்கள் அனைவரும் வருமான வரிக் கணக்குப் படிவத்தை விரும்புகிறீர்களா? இல்லை. இதில் உங்கள் விருப்பப்படி செயல்படலாம் என்றால் அந்தப் படிவத்தை குப்பைத் தொட்டியில் போட்டுவிடுவீர்கள். ஆனால் விளக்கின் அருகில்

அமர்ந்து அந்தப் படிவத்தின் ஒவ்வொரு பத்தியையும் பூர்த்தி செய்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதிலளிக்கிறீர்கள். தருகிற ஒவ்வொரு தகவலும் சரியானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருக்கிறீர்கள். இதை நீங்கள் செய்யத்தான் வேண்டும். ஏனெனில் இதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. ஆகவே உங்கள் புத்தியும், பகுத்தறியும் சக்தியும் இதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. மனம் ஒருநிலைப்படுமாறு செய்யப்படுகிறது. உங்கள் கவனம் திசை திருப்பப்படுவதை நீங்கள் விரும்பவில்லை. உங்களுக்குப் பெருவிருப்பம் இருந்தால், அதில் உங்கள் மனம் ஈடுபட்டிருந்தால், "இதனை என் மனோபலத்தின் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் போகிறேன்" என்று சொல்லுகிறீர்கள். மனம் ஒரு வேலையில் ஈடுபடுமாறு செய்கிறீர்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு பணம் சம்பாதிக்க விரும்புகின்றனர். இத்தகைய விருப்பமுள்ள மனிதன், மனத்தை ஏதேனும் ஒன்றில் ஈடுபடுத்த எண்ணுகிறான். ஏராளமாகப் பணத்தைக் குவிக்க விரும்புகிறான். தீவிரமான ஆசை இருந்தால், மன உறுதி பின்னிருந்து அதனை உந்தித் தள்ளினால், நீங்கள் மனதை ஒரு பொருளில் ஈடுபடுத்தி வைக்க முடியும். மனோ பலம் மூலமாக, குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் ஏற்படுகிற ஆர்வம் காரணமாக, மனம் பொருள்களில் ஈடுபாடு கொள்ளுகிறது.

இப்போது, மனம் இந்த உலகில் ஈடுபட்டிருப்பதை நீங்கள் விரும்பவில்லையெனில் அதனை வேறு ஏதேனும் ஒன்றில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். வேறு எதனில் இந்த மனதை ஈடுபடுத்த முடியும்? இந்த உலகுக்கு மாற்றான ஒன்று எது? உங்களை கவலை மற்றும் வேதனைகளிலிருந்து விடுவிப்பது எது? வரையறுக்கப்பட்ட குறைகள் உடைய பந்தம், பூரணமற்ற தன்மைகள், பலவீனங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உங்களுக்குப் பூரண விடுதலை அளிப்பது எது? உங்களுக்கு நிலையான திருப்தியைத் தரும் பொருள் எது? எதனை அடைந்துவிட்டால் வேறு எதனையும் அடையத் தேவையில்லையோ அந்தப்

பொருள் எது? "இப்போது அந்தப் பொருளை நான் அடைந்துவிட்டேன். எனக்கு இப்போது ஆசை இல்லை. எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை. நான் இப்போது பூரணத்துவம் பெற்றிருக்கிறேன்" என்ற உணர்வை ஊட்டுகிற பொருள் அது. அதுதான் பேரானந்தம். அதுதான் பிரம்மம்.

அந்த தெய்வீகப் பேரானந்தம், புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. மனத்தால் பற்றிக் கொள்ள முடியாது. அந்தப் பொருள் ஒவ்வொரு வகையிலும் விரும்பத்தக்கது; அற்புதமானது. மிகவும் அழகானது. இந்தப் பொருள் உங்களுக்கு நிலையான ஆனந்தத்தை நிலையான பரமானந்தத்தை வர்ணிக்க முடியாத களிப்பைத் தருகிறது. இதனைப் பெற்றவர்கள், "வாருங்கள், வாருங்கள், நான் அதனை அடைந்துவிட்டேன்" என்று அறைகூவல் விடுக்கிறார்கள். சாதாரண மனிதன் இதைப், புரிந்துகொள்ளும் வகையில் விளக்குகிறார்கள்.

உங்கள் நிலையில் நீங்கள் புரிந்து கொள்ளும் அளவில் உபநிஷத்துக்கள் மிக அழகான முறையில் இதனை விளக்குகின்றன. இளமைப் பருவத்தில் உள்ள ஒரு இளைஞனை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவன் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறான். அவனுக்கு அற்புதமான தோற்றப் பொலிவு இருக்கிறது. அவன் ஆடம்பர வாழ்க்கை வாழும் பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். அவன் கோடிஸ்வரன். மிகச்சிறந்த முறையில் கல்வி பயின்றவன். பி.ஏ., எம்.ஏ., பி.எச்.டி. பட்டங்கள் பெற்றவன். அவன் மிகவும் பிரபலமானவன். அவன் எங்கு சென்றாலும் மக்கள் அவனிடம் அன்பு செலுத்துகின்றனர். அவன் திறமையற்றவன் அல்ல. எங்கும் அவன் புகழ் பரவியிருக்கிறது. அவனுக்கு ஊழியம் செய்வோர் அனைத்து இடங்களிலும் இருக்கின்றனர். அவனுக்கு மிகச் சிறந்த குணமுள்ள பெண் மனைவியாக வருகிறாள். கணவனுக்கு உற்ற துணைவியாக, புகழ், திறமை,

அன்பு, குணநலம் உடையவளாக, லட்சிய மனைவியாக அவள் அமைந்திருக்கிறாள். அவன் விருப்பப்படி அழகிய குழந்தையைப் பெற்றுத் தருகிறாள். அவனது விருப்பங்களை அவள் உடனுக்குடன் நிறைவேற்றி வைக்கிறாள். அவன் அளவிடமுடியாத அளவுக்கு பிரபலமாகியிருக்கிறான். அவனுக்கு எதிரி என்று யாருமில்லை அவனது மகிழ்ச்சியை நீங்கள் கற்பனை செய்ய முடியுமா? அப்படிப்பட்ட பூரண வாழ்க்கை பெற்றுள்ள மனிதனின் மகிழ்ச்சியை ஒரு அளவாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தேவதூதர்களின் மகிழ்ச்சி மனிதனின் மகிழ்ச்சியைப் போல நூறுமடங்கு அதிகமானது. தேவலோகத்தில் வசிப்பவர்களின் மகிழ்ச்சி தேவதூதர்களின் மகிழ்ச்சியைப் போல நூறுமடங்காகும். தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்களின் தலைவனாகிய இந்திரனின் மகிழ்ச்சி தேவர்களின் மகிழ்ச்சியைப் போல நூறுமடங்காகும். பிரம்மாவின் மகிழ்ச்சி இந்திரனின் மகிழ்ச்சியைப் போல நூறு மடங்கானதாகும். ருத்ரனின் மகிழ்ச்சி, பிரம்மாவின் மகிழ்ச்சியைப் போல நூறு மடங்கானதாகும். விஷ்ணுவின் மகிழ்ச்சி ருத்ரனின் மகிழ்ச்சியைப் போல நூறு மடங்கானதாகும். குண பிரம்மத்தின் மகிழ்ச்சி - உருவமற்ற ஆனால் குணம் உடைய பிரம்மத்தின் மகிழ்ச்சி, பெயர், வடிவம், குணமுடைய இஷ்டதெய்வத்தின் மகிழ்ச்சியைவிட நூறு மடங்கு மேலானதாகும். பரப்ரம்மத்தின் மகிழ்ச்சி, இரண்டற்ற ஒன்றாக உள்ள நிர்குண பிரம்மத்தின் மகிழ்ச்சி பெயரில்லா, உருவமில்லா குணபிரம்மத்தின் மகிழ்ச்சியைப் போல பல லட்சம் மடங்கு அதிகமானதாகும். பரப்ரம்மத்தை ஒப்பிட்டுப் பேச முடியாது. உன்னத பரப்ரம்மத்தின் அத்தை விழிப்புணர்வுடன் ஒப்பிடும்போது, ஈஸ்வரனின் மகிழ்ச்சி, கடற்கரை மணலின் ஒரு துளி போன்றதாகும். இதுவே முக்தி, நீங்கள் உங்கள் ஆத்மாவில் லயித்திருக்கும்போது இதனை நீங்கள் அடைகிறீர்கள். "உயர்ந்த ஒன்றை அடைய தாகம் கொள்ளுங்கள். எல்லையிலா பரப்ரம்மத்தை, சச்சிதானந்த ஆத்மாவை அடையத் தாகம்

கொள்ளுங்கள்” என்று நமக்குச் சொன்ன நமது ஞானிகள், “நான் அதனை அடைந்தே தீருவேன்” என்று நம்மை உறுதி மேற்கொள்ளச் செய்கிறார்கள். உபநிஷத்துக்கள் நீங்கள் அடையவேண்டிய மகத்தான பொருளை நீங்கள் அடைவதற்கு உங்களிடம் ஆவலைத் தூண்டுகின்றன. இதுதான் உங்கள் முக்தியின் தொடக்கம்.

மனம், அலைந்து திரியும் தெருநாய் போன்றது. நீங்கள் குப்பைக் கூடையில் கிடக்கும் குப்பைகளை எடுத்து உண்ணுகிறீர்கள். நீங்கள் அமரவாழ்வுக்கு, தெய்வீகப் பேரானந்தத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள். ஏன் இந்த அழுக்குப் பொருட்களை எடுத்து உண்ண முயற்சிக்கிறீர்கள்? இதை வீசி எறிந்துவிட்டு வாருங்கள். இந்த அழுக்குப் பொருட்களை ஏன் நாடிச் செல்லுகிறீர்கள்? “அன்புக்குரியவர்களே, வாருங்கள் அதனை அடையுங்கள். அது பேரொளி, சூரிய ஒளி. உண்மையில் அது சூரியனே ஆகும். ஆனால் நீங்கள் இதைவிட்டு சின்னஞ்சிறிதான பளிச்சிடும் நாக்குப் பூச்சியை நாடிச் செல்லுகிறீர்கள்” என்று குருநாதர் மாணவனுக்குச் சொல்லி அந்த உயர்ந்த நிலையை அடையத் தூண்டுகிறார். ஆக, என்ன நடக்கிறது? ஆன்மீக விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. பிறகு மனம் தெய்வத்துடன் இணைந்திருக்கிறது. நான் தெய்வத்துடன் கலந்திருக்க விரும்புகிறேன். அதற்கு வழி என்ன?” என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். இதற்காகவே யோக சாஸ்திரம் இருக்கிறது. எப்படியேனும் அதனில் கலந்திருங்கள். இப்போது நீங்கள் இந்த உலகில் கரைந்திருக்கிறீர்கள். “என் இதயபூர்வமாக, புலன்கள் வழியாக நான் எனது குடும்பம், சொத்து, என் உடல் இவற்றில் ஐக்கியமாகியிருக்கிறேன்” என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். அப்படியே இருக்கட்டும். உங்கள் உணர்வுகள், அன்பு, இதயம், புலன்கள், பற்றுக்கள் அனைத்தையும் இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துங்கள்.

நீங்கள் இறைவனில் கலந்திருப்பது எப்படி? "அது எப்படி என்று எனக்குத் தெரியாது" என்கிறீர்கள். "அது எனக்கு அந்நியமானது", தெய்வீகம் உங்களுக்கு அந்நியமானது அல்ல. உங்களைச் சுற்றியிருப்பவர்கள்தான் உங்களுக்கு அந்நியமானவர்கள். கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் என்று பெயர் சொல்லி அழைப்பவர்களெல்லாம் நீங்கள் பிறப்பதற்கு முன்னே நீங்கள் இந்த உடம்புக்குள் வருவதற்கு முன்னே எப்படி இருந்தார்கள்? எப்படி உனக்கு சம்பந்தப்பட்டிருந்தார்கள்? நீங்கள் ஆற்றில் மிதந்து வரும் மரத்துண்டு போல. பல மரத்துண்டுகளுடன் நீங்களும் ஆற்று வெள்ளத்தில் மிதந்து வருகிறீர்கள். சிறிது நேரம் கண்ணில்பட்டு பின் ஆற்று வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படுகிறீர்கள். இந்த உடலுக்குள் வருவதற்கு முன் யாருடன் இருந்தீர்கள்? இந்த உடலைவிட்டுப் பிரிந்ததும் யாருடன் இருப்பீர்கள்? ஏன் இந்தப் பற்று? ஏன் இந்த மாயை? "அவர்கள் எனக்கு நெருக்கமானவர்கள், பழக்கமானவர்கள். ஆகவே அவர்களிடம் நான் அன்பு செலுத்துகிறேன்" என்று ஏன் அறிவுக்குப் பொருந்தாத வகையில் கருத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? உண்மையில் உங்களுக்குப் பழக்கமானவர், நீங்கள் நிரந்தரமாகத் தொடர்பு கொண்டிருப்பவர்தான். மற்றவர்களெல்லாம் உங்களுக்கு அந்நியமானவர்கள். கண்ணில் தோன்றி மறைந்துவிடுபவர்கள். அவர்களுடன் இதற்குமுன் உங்களுக்கு எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. நீங்கள் பகுத்தறியும் திறனை இழந்து நிற்கிறீர்கள். சீராகச் சிந்தனை செய்யுங்கள், அவர்கள் அந்நியர்கள்.

ஆனால் கடவுள் உங்கள் உறவுக்காரர். உங்களுக்கு நெருக்கமானவர். நெருக்கமான அனைவரிலும் நெருக்கமானவர். உங்களுக்குச் சொந்தமானவர் எனச் சொல்லிக் கொள்ளத்தக்கவர் கடவுள், பிரம்மம். "எனது குழந்தாய்!

ஏமாற்றம் அடையாதே, ஏனிந்த ஏமாற்றம்? ஏன் இந்த மாயை? உனக்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களிடம் நீ ஏன் அன்பு செலுத்துகிறாய்? இறைவனிடம் அன்பு செலுத்து, அவர்தான் உனது தந்தை. அவர்தான் உனது தாயார். அவர்தான் உண்மையில் உனது உறவுக்காரர். அவரே உனது தோழன். உனக்கு அனைத்தும் அவரே” எனச் சொல்லி குருதேவர் இந்தக் கருத்தை மனதில் பதிய வைக்கிறார். இவ்வாறு குருநாதர்கள் உங்களுக்குச் சரியான எண்ணத்தை, சரியான கருத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். இறைவனை நேசிக்க புதிய முயற்சி தேவையில்லை. எல்லா உயிர்களையும் நீ நேசிப்பது போல் இறைவனிடத்திலும் அன்பு செலுத்து. நீங்கள் குழந்தையிடம் அன்பு செலுத்துபவர் என்றால் இறைவனை உங்கள் குழந்தையாக நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் அன்பு உங்கள் தந்தை அல்லது தாயாரிடம் செலுத்தப்படுமானால் இறைவனை உங்கள் தாய் அல்லது தந்தை வடிவில் காணுங்கள். ஏனெனில் இறைவன் உங்களுக்கு எதுவுமாக, அனைத்துமாக இருக்கிறார். ஆகவே இறைவனுடன் உங்களை இணைத்துக் கொள்ள நீங்கள் புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபடத் தேவையில்லை. இப்போது உங்கள் இதயத்திலிருக்கும் அன்பை, உங்கள் பந்தத்துக்குக் காரணமான அன்பை, இதே இணக்கத்தை அப்படியே வைத்திருங்கள், அதை நீங்கள் கைவிட்டுவிடத் தேவையில்லை. ஆனால் அதை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துங்கள். அதை வளர்த்து, பலப்படுத்துங்கள். ஆனால் அதை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துங்கள். இப்போது நீங்கள் செலுத்துகிற அன்பு உங்களை பந்தத்தில் ஆழ்த்துகிறது. இதே அன்பை, நிலையான பரம்பொருளுடன், தெய்வத்துடன் இணைக்குமளவுக்கு திசைமாற்றிச் செலுத்துங்கள். இது பக்தியோகம் எனப்படும். ஒரு பொருளைப்பற்றி கற்பனை செய்து பார்ப்பது இனிய அனுபவமாக உள்ளது. ஆனால் உண்மையில் அது உங்கள் கையில் இருக்கும்போது அந்த இனிய அனுபவம் உங்களிடத்தில் இருப்பதில்லை. நீங்கள்

அதில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறீர்கள். உங்களுக்கு ஒரு கணப்பொழுது கடுகளவு சுகானுபவம் கிட்டுகிறது. ஆனால் அதற்குப் பின் நீங்கள் அழுகிறீர்கள். நீங்கள் எதை நாடிச் செல்லுகிறீர்களோ, அதை அடைந்த பிறகு அழுது புலம்புகிறீர்கள். இது மனிதனின் தினசரி அனுபவம் ஆகும்.

ஒரு ஊரில் ஒரு இளைஞன் ஒரு எஜமானனிடம் பணியாற்றி வந்தான். எஜமானன் ஒரு அரசர்க்கு அமைச்சர்; ஆனால் ஆத்மஞானி. அவர் ஒரு சாதாரண அமைச்சரைப் போலப் பணியாற்றினார். அந்த இளைஞன் தனது எஜமானனிடம் பணிவும் பக்தியும் கொண்டு பணியாற்றி வந்தான். ஒருநாள் எஜமானன் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது எதிரிகள் உள்ளே புகுந்துவிட்டனர். இந்த இளைஞன் எஜமானனின் கவசங்களை அணிந்து கொண்டு எதிரிகளைத் தாக்கி விரட்டினான். அவர்களை விரட்டி அடித்துவிட்டுத் திரும்பிய இளைஞன் எஜமானனை உறக்கத்திலிருந்து எழுப்ப விரும்பவில்லை. எஜமானன் விழித்து எழுந்ததும் அவனது செயலை அறிந்து மகிழ்ந்தார். அவனை தனது அமைச்சக அலுவலகத்தில் தனக்கு உதவியாளனாகப் பணியாற்ற ஆணையிட்டார். அமைச்சரின் சொந்த வரவு செலவு கணக்கைப் பார்க்கும் பணி அவனுக்குத் தரப்பட்டது. ஒவ்வொரு மாதத்தின் முதல் தேதியும் முந்தைய மாதத்தின் கணக்கை எழுதிக் கொடுத்துவிடுவான். ஒரு நாள் கணக்கில் சில பைசாக்கள் விடுபட்டுப் போயிருந்தன. எங்கே பிழை இருக்கிறது எனத் துருவி ஆராய்ந்தான் இளைஞன். இரவில் இப்பணி தொடர்ந்தது. இரவு 2.45 மணிக்கு பிழை எங்கே இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்துவிட்டான். அவன் துள்ளிக் குதித்து மகிழ்ச்சியில் நடனமாடிக் கொண்டே, 'நான் கண்டுபிடித்துவிட்டேன்' என்று கூறினான். அமைச்சர் இதுகண்டு அதிசயத்தில் ஆழ்ந்தார். "உனக்கு என்ன ஆயிற்று?" என்று வியப்புடன் வினவினார். இளைஞன் ஒருபோதும் பணியில் இப்படி ஒன்றியிருந்ததில்லை. ஆகவே, அவன்

பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தான். 'என்ன நடந்தது?' என்று எஜமானன் கேட்கும் போதுதான் இளைஞன் உண்மைநிலையைப் புரிந்துகொண்டு வெட்கத்துடன், "கணக்கில் சில பைசாக்கள் விடுபட்டுப் போயிருந்தன அதனால் கணக்கை சரிசெய்து எழுதமுடியவில்லை. கணக்கை எழுதி நாளைக்கு உங்களிடம் கொடுக்க விரும்பினேன்". ஆகவே, பிழை எங்கே இருக்கிறது என்பதைத் தேடிக்கண்டுபிடித்தேன்" என்று சொன்னான். இதைக் கேட்ட அமைச்சர், "இதற்குச் செலவிட்ட நேரத்தில் நூறில் ஒரு பங்கு நேரத்தை இறை சிந்தனையில் செலுத்தியிருந்தால் நீ ஆத்மஞானம் பெற்றிருப்பாய்" என்று கூறினார். இந்த அறிவுரை இளைஞன் வாழ்வில் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. அந்த நிமிடம் முதல் அவன் தனது கவனத்தை இறைவனை நோக்கித் திருப்பினான். இறைவனை நினைத்து தியானம் செய்தான். ஆத்மஞானம் பெற்றான். பிற்காலத்தில், மிகச் சிறந்த யோகிகளில் ஒருவராக ஆனான்.

ஆகவே, மன உறுதிப்பாட்டின் ஆற்றல் இது. "உலகப் பொருட்களைப் பற்றி எப்போதும் நான் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதும், பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் நான் தொடர்ந்து ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதும் எனது பந்தத்துக்குக் காரணம். எனது கவலையின் அடிப்படைக் காரணம். ஆகவே, நான் எனது மனத்தை இந்தப் பொருட்களிலிருந்து விடுவிக்கப் போகிறேன். பலவகையான பொருட்களில் எனது மனம் சிக்கிக் கொண்டு மயங்கிட இனி நான் அனுமதிக்கமாட்டேன்" என்று சொல்லி நீங்கள் உங்களது மனதைப் பக்குவப்படுத்தினால், புறத்தே ஓடும் மனத்தை அகத்தே திருப்பமுடியும்; அப்போது மனதைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்குகிறீர்கள். அதன் பழைய பழக்க வழக்கங்களை நசுக்கித் தள்ளுகிறீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்து விவேகத்துடன் செயல்பட்டால், மனத்தைப் பயிற்றுவிக்க முடியும். அதை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளமுடியும். புறத்தே ஓடும் மனத்தை

அகத்தே கொண்டு வந்து, அதன் செயல்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அது பரம்பொருளை நோக்கித் திரும்புமாறு செய்கிறீர்கள். மனம், எண்ணம், நினைவு ஆகியவை புறத்தே ஒருவதை முழுமையாக நிறுத்தி அவை இறைவனிடத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்யும் வரை நீங்கள் தொடர்ந்து தீவிரமாகப் பாடுபட வேண்டும். இறுதியில் இவற்றை மையப்படுத்தி இறைவனிடத்தில் நிலைத்திருக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இந்தச் செயல்பாட்டில் நீங்கள் வெற்றி காணும்போது மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி தியானம் செய்வதில், ஆழ்நிலை தியானம் செய்வதில் நீங்கள் ஈடுபடுகிறீர்கள். இதன் மூலம் உயர் ஞானம் பெறுகிறீர்கள். இது மனத்தின் மூலம் செய்யப்படும் ராஜ்யோகம். மன உறுதிப்பாட்டின் மூலம், மனத்தின் பகுத்தறியும் தன்மையை, இந்த உயர்ஞானம் பற்றிய ஆராய்ச்சியின் பக்கம் திருப்பிவிடுகிறீர்கள். உபநிஷத் இந்த ஆத்மஞானம் பற்றி சிறப்பாக வர்ணிக்கிறது. இதுபற்றி நீங்கள் சிந்திக்குத் தொடங்குகிறீர்கள். அந்த உயர்நிலைக்கும் இப்போது நீங்கள் மாயையில் சிக்கித் தவிக்கும் நிலைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எண்ணிப் பார்க்கிறீர்கள். “இல்லை, இது எனக்குத் தேவையில்லை” என்று சொல்லி விவேகத்துடன் இதனை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறீர்கள். இதுவே, வேதாந்தம் எனப்படும். ஆகவே, உங்களின் அறிவு, சிந்தனை, ஆராய்ச்சி, விவேகம் ஆகியவற்றின் மூலம் பரம்பொருளைக் குறித்து தொடர்ந்து ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்; பரம்பொருள் அல்லாதவற்றை நிரந்தரமாக ஒதுக்கித் தள்ளுகிறீர்கள். இதுதான் வேதாந்தம். இது ஞானயோகம் என்றும் சொல்லப்படும். நீங்கள் பந்தத்தில் உழல்வதற்கும், உருக்குலைந்த தோற்றத்துடன் இருப்பதற்கும் காரணமாக உள்ள மர்மமான அம்சம் தீவிரமாகச் செயல்படும் போது ‘நான்’ என்ற உணர்வு தீவிரமாக இருக்கிறது. அது செயல்பட வந்தபோது ‘நான்’ என்ற உணர்வும் இல்லாமற் போகிறது. நீங்கள் ஆன்மீக ரீதியாக வளர்ச்சி பெற ஆர்வம் கொண்டால், நீங்கள்

எப்போதும் ஈடுபட்டிருக்கிற உலகியல் நடவடிக்கைகளில் நீங்கள் வெறுப்புக் கொண்டால் அது கர்மயோசுத்தின் தொடக்கமாகும். தன்னலமற்ற தொண்டின் தொடக்கமாகும், "நான் செயல்படுவேன். செயல்படுவதில் எனக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது. இந்த உலகின்மீது எனக்கு அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் எனது சுயநலத்தில் எனக்கு அக்கறை இல்லை. எனது புலன்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக சுயநலம் பேணமாட்டேன். இந்த உலகம் நலம் பெற வேண்டுமென்பதில் எனக்கு ஆர்வம் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்காகப் பாடுபடுவேன். பிறர் நலம் பேணும் வகையில் தன்னலமற்ற தொண்டிலேயே நான் ஈடுபடுவேன். பிறருக்கு சேவை செய்வதற்காகவே செயல்படுவேன். பிறர் மகிழ்ச்சி அடையும் வகையில் என் அன்பையும் ஆசையையும் வெளிப்படுத்த செயல்படுவேன்" என்று சொல்லியவாறு நீங்கள் சுயநலம் கருதாமல், அனைவரின் நலனையும் பேணும் வகையில் தொண்டாற்ற வேண்டும். அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிற வகையில், அவருக்கும் நன்மை ஏற்படுகிற வகையில் தொண்டாற்ற வேண்டும். அது கர்மயோகம். அதனையடுத்து பக்தியோகம் இருக்கிறது. இந்த பக்தி யோசுத்தில், புற உலகில் உங்களுக்குள்ள ஆர்வம் புற உலகப் பொருட்கள்மீது உங்களுக்குள்ள ஈடுபாடு, மற்றும் பந்தம் ஆகியவை புறப்பொருட்களிலிருந்து உள்ளிழுக்கப்பட்டு பின்னர் இறைவனை நோக்கிச் செலுத்தப்படுகின்றன. மனம், உலகியற் பொருட்களை நாடாமல் இறைவனில் லயித்திருக்கப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது. உலக நடைமுறையில் சிக்கியிருக்கும் மனத்தை விடுவித்து, ராஜயோகம், வேதாந்தம், கர்மயோகம் அல்லது பக்தியோகம் மூலம் நிலையான பரம்பொருளிடத்தில், அதனை நிலைகொள்ளச் செய்தால், மனம், முக்திக்கு உதவும் கருவியாகிறது. இப்போது அது உங்களை பந்தத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்கான கருவியாக உங்கள் மாயையின்

இருப்பிடமாக உள்ளது. அதை ஞானத்தின் இருப்பிடமாக்கி, தெய்வீகப் பரம்பொருளிடத்தில் நிலைத்திருக்குமளவுக்கு அதை திசை திருப்பிவிட்டு முக்திக்குரிய கருவியாக ஆக்க வேண்டும். இது, மனத்தை முறையாக திசைமாற்றம் செய்யும் செயல் முறையை அளிக்கும் யோகம். இந்த சரியான செயல்முறையின் மூலம் மனம் தெய்வத்துடன் உறவுகொள்ளுகிறது. ஆகவே வாளை உருவிக் கொண்டு நேரடியாக மனத்தை அழிக்க முடியாமற்போனால், மாயையிலிருந்து விடுவிக்கும் கருவியாக மனத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே உங்களை ஏமாற்றும் மனம், யோகப் பயிற்சியின் மூலம் உங்களை மாயையிலிருந்து விடுவிக்கிறது. இந்த வகையில் மனத்தை முக்திக்குரிய கருவியாக நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள யோக சாதனை உதவுகிறது.

9. மாயை

நீங்கள் முக்தி பெற்ற ஜீவன்; பிறப்பு இறப்பு பற்றிய அச்சத்தைக் கடந்து நிற்கும் ஜீவன். அனைத்து வகையான அச்சங்களுக்கும் கவலைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டிருக்கும் ஜீவன். நமது ரிஷிமுனிவர்கள் அந்த நிலையை இப்போதே அடையுங்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், “ஓ, மனிதர்களே! மனித உடல் மற்றும் மனிதப் பிறவி என்னும் அற்புதக் கொடையைப் பெற்றிருக்கும் நீங்கள், ‘கைவல்ய சாம்ராஜ்யம்’ என்னும் அற்புத நிலையை அடையத் தேவையான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சாதனைக்குரிய மதிப்புமிக்க கருவியாக இந்த உடல் அமைந்திருக்கிறது. ஆயினும் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஏன் இருளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? மனிதன் தனது வாழ்க்கை வட்சியம் என்னவென்பதை மறந்து அறியாமைமயில் உழலுவதை விளக்க முடியாது. இதனை மாயை அல்லது அறியாமை என்றே நாம் சொல்லமுடியும். இதை நாம்

வார்ணிக்கலாம். ஆனால் விளக்கிச் சொல்லமுடியாது. இது விளக்கமுடியாத ஏமாற்ற நிலை. இந்த நிலையில் மனிதன் உண்மையில்லாத ஒன்றை உண்மை என்று நம்புகிறான். உண்மைத் தோற்றத்தை மறந்துவிட்டு பொய்த் தோற்றம் கொள்ளுகிறான். இது மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்று நம்புகிறான்.

ஒரு பிச்சைக்காரன் வயிற்றுப் பசியுடன் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். அவன் கனவு கண்டான். அவன் ஒரு விருந்தில் கலந்து கொண்டு வயிறு நிறையச் சாப்பிடுவதாகக் கனவு கண்டான். வயிறு நிறைந்ததும் "போதும், போதும், இனி எதுவும் வேண்டாம்" என்று சொன்னான். அவன் கனவு கலைந்து, விழித்து எழும்போது நிறைந்த வயிறுடன், பசி அடங்கிய நிலையில் இருப்பான் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? உண்மையான மகிழ்ச்சியை, பிச்சைக்காரன் விருந்தில் சாப்பிட்டது போல, இந்த உலகின் புறத் தோற்றங்களில் காண முடியாது. அது உங்களை ஏமாற்றவே செய்யும். கண்ணால் காண்பதே உண்மை என தவறாக எண்ணி உண்மை நிலையை மறந்திருப்பதும், உங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மை லட்சியத்தை மறந்து அறியாமையில் மூழ்கி இருப்பதும் நமது முன்னோர்களால் மாயை என்று வார்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மாயையின் நிலை என்ன? இது எங்கே வசிக்கிறது? அதன் இயல்பு என்ன? மனிதன் இதனை எப்படிக் கடந்து வருகிறான்? இவை முக்கியமான கேள்விகள். இந்த கேள்விகளுக்கு வேதாந்தம் அற்புதமான விளக்கம் தருகிறது. மனிதனின் விழிப்புநிலை, உடல், மனம், புத்தி என்ற மூன்று அடுக்குகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது என்று நமது முற்கால ரிஷிமுனிவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். இறுதியாக உயர்நிலையில் உள்ள அடுக்கு தூய தெய்வீக விழிப்புணர்வு நிலை அல்லது ஆன்மீக விழிப்புணர்வு நிலை. ஆன்மீக விழிப்புணர்வு நிலை ஞான ஒளி பரப்பும் நிலை.

இந்நிலையில், பூரண விழிப்புணர்வும், பரம்பொருளை முழுமையாக அறிந்த தன்மையும் இருப்பதால், மாயை அல்லது அறியாமை அல்லது ஆத்ம மறதி இருக்காது. உங்களின் உண்மை நிலையான, உயர்நிலையான ஆன்மீக நிலையில் மாயை அமர்ந்திருக்க முடியாது. மனிதனின் உடல் உணர்வு நிலையிலும் மாயை இருக்க முடியாது. ஏனெனில் அது ஐடப்பொருள். உடலைப் பொறுத்தவரை அதற்கு அறிவுமில்லை, அறியாமையுமில்லை. அது பஞ்சபூதங்களால் ஆனது. அது விளையாட்டு பொம்மைபோல மரத்தால் செய்யப்பட்ட பொம்மை, சாவி கொடுத்து இயக்கப்படுகிறது. அதற்கு பகுத்தறிவோ, புத்திசாலித்தனமோ இல்லை. அதற்கு எதையும் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லை. இந்த உடல் ஐடமானது. ஆகவே இதில் மாயை தங்கியிருக்க முடியாது. ஆக, அது அதுவாகவே இருக்கிறது. மாயை உடல் அளவிலோ, ஆன்மீக அளவிலோ இருக்க முடியாது என்றால் அது வேறு எங்கு இருக்க முடியும்? அது இடைநிலையான மனத்திலேயே இருக்க முடியும்.

மாயை அல்லது ஆத்ம மறதி அல்லது அறியாமை நிலை அல்லது ஏமாற்றம் பெறும் நிலை, உங்கள் ஜீவனின் இடைப்பட்ட உளவியல் நிலை ஆகும். அது உறக்கம், மறதி, தோன்றி மறையும் பெயர்கள், உருவங்களுடன் தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டிருத்தல் என்ற வகையில் மனநிலையில் உறைந்திருக்கிறது. மனம், மாயையாக, இந்த மூன்று நிலைகளில் செயல்படுகிறது. அது சோம்பி, மயங்கி இருக்கிறது அல்லது உறங்குகிறது. இல்லையெனில் எப்போதும் அது புறத்தே ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. மனம், முழுமையாக புறத்தே ஓடுமாறு மாயை அதைப் பிடித்துத் தள்ளுகிறது. அது ஒருபோதும் உள்மனத்தை சுவாசிக்க முடியவில்லை. அது பரவலாக்கப்பட்டு புறந்தள்ளப்படுகிறது. இப்போது அது பொருட்கள், பார்வை, ஒலி, ருசி, நுகர்ச்சி, ஸ்பரிசம் ஆகியவற்றை மட்டும் ஈர்க்கும் சக்தி படைத்ததாக உள்ளது.

அது அபூர்வத் தோற்றத்தில் முழுமையாகக் கரைந்திருக்கிறது. அதன் மிகப் பெரிய குறைபாடு யாதெனில் அதனை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒருசில வினாடிகளுக்குமேல் நிறுத்தி வைக்க முடியாது. அபூர்வத் தோற்றத்தில் அது பலவாகச் சிதறிக் கிடக்கிறது. ஆனால் அது இடையறாது, ஒய்வின்றி ஒரு பொருளிலிலிருந்து மற்றொரு பொருளுக்கு நகருகிறது. அங்கிருந்து மூன்றாவது பொருளுக்கு, நான்காவது பொருளுக்கு எனத் தொடர்ந்து நகருகிறது. இதுதான் மாயை, இவ்வாறுதான் மாயை மனோநிலையில் அமைந்திருக்கிறது.

நீங்கள் மாயையை வெல்ல விரும்பினால், புறத்தே ஓடும் மனத்தின் இயல்பையும், அது இடையறாது அமைதியற்றி ரூப்பதையும், ஒரு பொருளிலிருந்து மற்றொரு பொருளுக்குத் தாவிச் செல்வதையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். செயல்முறையைத் தலைகீழாக மாற்றி, மனத்தை மாற்றவேண்டும். புதிய மனத்தை உருவாக்க வேண்டும். கங்கை கடலைநோக்கிப் பாய்வதற்குப் பதிலாக இமயமலையை நோக்கிப் பாயுமாறு செய்ய வேண்டும். மாயையை வெல்லும் செயல்முறை இதுதான். அனைத்து ஆசான்களும், மாபெரும் ஞானியர்களும் இந்தச் செயல்முறையினை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள். மனத்தின் தன்மையையும் அதன் போக்கையும் இவர்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். மனம் ஏன் வெளியில் ஓடுகிறது? ஏனெனில் வெளியில் மகிழ்ச்சி இருப்பதாக அது நினைக்கிறது. அது ஒரு பொருளிலிருந்து இன்னொரு பொருளுக்குத் தாவிக் கொண்டிருப்பது ஏன்? அது புதுப்புது அனுபவங்களைப் பெற விரும்புவதே இதற்குக் காரணம். ஐம்புலன்களின் சக்தி மூலம் அது வெளியில் உள்ள பெயர்கள் மற்றும் உருவங்களில் அது சேர்ந்திருக்கிறது. வெளி உலகக் காட்சிகள், ஒலிகள், ருசி, வாசனை, உருவம், நிறம் மற்றும் இசை ஆகியவற்றை நோக்கி ஈர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே மனம், புலன்கள் மூலம் புறப்பொருள்களுக்கு அடிமையாகி அதில் மகிழ்ச்சியைக் காணத் துடிக்கிறது. மனம்,

உலகப் பொருட்களில் நாட்டம் கொண்டு, பெயர்கள் மற்றும் வடிவங்களில் மயங்கியிருப்பதால், அது விவேகமிழந்திருக்கிறது. "நான் அங்கு மகிழ்ச்சி அடைவேனா? மகிழ்ச்சி என்றால் என்ன உலகப் பொருட்கள் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருமா?" என்று மனம் நின்று நிதானித்துச் சிந்திப்பதில்லை. மனத்திடம் போதுமான அறிவு உணர்ச்சியோ, ஆராயும் தன்மையோ இல்லை. உலகப் பொருட்களின் உண்மைத் தன்மையை அது ஒருபோதும் ஆராய்வதில்லை. அவை மகிழ்ச்சியைத் தருமா என்றும் ஆராய்ந்து அறிவதில்லை. ஆகவே அதனிடம் ஆராயும் தன்மை, விவேகம், சரியாகப் புரிந்து கொள்ளும் தன்மை ஆகியவை இல்லை. புலன்கள் பின்னிருந்து தள்ள மனம் ஓடிச் சென்று, உலகப் பொருட்களில் வீழ்ந்து சிக்கிக் கொண்டு அதன் விளைவுகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உலகப் பொருட்கள் மீதான தொடர்பை வளர்த்துக் கொண்டு, அவற்றின் மீது நாட்டம் கொண்டு அவற்றைத் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறது. எனது என்ற கருத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும் மனிதன், "இது என்னுடையது, இது எனக்கு வேண்டும், அது எனக்கு வேண்டும்" என்று பேசுகிறான். இந்த வகையில் அந்த மனிதன் பற்றுக் கொள்ளுகிறான். பற்று, சுயநலமாக உருவெடுக்கிறது. அது, புலன் அனுபவம் பெறுவதில் ஈடுபாடு கொள்ள வைக்கிறது; சரீரத்துடன் சம்பந்தப்படுகிறது. இவ்வாறாக மனிதன் சுயநலம், அகந்தை, பேராசை, பொருட்களை தனது உடமையாக்கிக் கொள்ளும் உணர்வு ஆகிய குணங்கள் உடையவனாக ஆகிறான். இவையெல்லாம் ஆழமான மாயையின் விரிவான விளக்கம். இவ்வாறாக, நுண்ணறிவு நிறைந்த நிலையிலிருக்க வேண்டிய மனம் நுண்ணறிவற்றதாக இருக்கிறது. புலமை இருக்கவேண்டிய இடத்தில் ஏமாற்றம் இருக்கிறது; புரிந்து கொள்ளும் தன்மையில்லை, சரியாக ஆராயும் தன்மையில்லை, விவேகம் இல்லை. மனவெழுச்சி மற்றும் தீவிர உணர்ச்சியை, உலகப்

பொருட்கள் மீதான பந்தம் அழுத்தி வைத்திருக்கிறது. மனிதனின் செயல்பாட்டில் சுயநலமும், பந்தமும் பேராசையும் நிறைந்திருக்கும்போது அவனது பணிகள், சுயநலம் உடையவையாக, புலன்களைத் திருப்திப்படுத்துபவையாக, ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியாக இருக்கிறது. இதன் மூலம் உலகப் பொருட்கள் மீதான தாகத்தைத் தணிக்க ஓய்வின்றி முயற்சிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தத் தாகம் என்றும் தணியாத தாகமாக இருக்கிறது. ஆசைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால், அவை மேலும் அதிகரிக்கின்றன. அவை குறைவதில்லை. ஆசைகளின் இயல்பே இதுதான். எவ்வளவு தீவிரமாக இந்த ஆசைகளை நிறைவேற்றுகிறீர்களோ அவ்வளவு தீவிரமாக அவை மேலும் தலைதாக்குகின்றன. ஆசைகளை நிறைவேற்ற நிறைவேற்ற அவை மென்மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன.

இவ்வாறு ஜீவாத்மா 'நான்' 'எனது' என்ற நினைப்பின் பிடியில் சிக்கித் தவிக்கிறது. பந்தம், தவறான பேராசை மற்றும் அன்பு, விவேகமின்மை ஆகியவற்றின் பிடியிலும் அது சிக்கித் திணறுகிறது. அறிவை மாயை கவ்வியுள்ளது. மனஉணர்வுகள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு சிறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மனிதன் சுயநலமியாக ஆகிறான். அவன் பல்வகையான புலன்நுகர் பொருட்களை நாடி ஓடும் போது அவன் மனம் சிதறிப் போகிறது. அது திசை திருப்பப்படுகிறது; அமைதி இழக்கிறது. அது ஒருநிலைப்பட்டு இருப்பதில்லை.

மாயையினால் மனம் இவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்டிருப்பதைக் கண்ட நமது ரிஷிமுனிவர்கள் நமக்கு சரியான நெறிமுறைகளை வகுத்துத் தந்திருக்கின்றனர். மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்புங்கள். புறத்தே ஓடும் மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி உள்முகமாகத் திருப்பி, உள்ளே இருக்கும் பொருளில் நிலைத்திருக்கச் செய்யுங்கள். மனம் ஏதாவது ஒரு பொருளில்

ஈடுபட்டிருக்கத்தான் வேண்டுமென்றால், அது உள்ளே இருக்கும் பொருளை நினைத்திருக்கட்டும். மற்ற அனைத்துப் பொருட்களையும் விடுத்து இந்தப் பொருளை மட்டுமே அது நினைத்திருக்கட்டும். இதனை அது மீண்டும் மீண்டும் பயிற்சி செய்யட்டும். மனதின் அமைதியற்ற இயல்பு, சாதகன், மனத்தை ஓரிடத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை, மனம் தொடர்ந்து அமைதியற்றிருக்கிறது; பொருள்கள் மீது மாறி மாறித் தாவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் நீங்கள் அதை விட்டுவிடாதீர்கள். அதை உள்ளிருக்கும் பொருள்மீது மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றியிருக்கச் செய்யுங்கள். எத்தனை தடவை மனம் வெளியே ஓடினாலும் அதை மீண்டும் உள்முகமாகத் திருப்புகள். இதை சற்று இனிதாகச் செய்யுங்கள். இறைவன் பக்தி செலுத்துமாறு செய்யுங்கள். நீங்கள் இறைவனை நினைத்து தியானிக்க விரும்புகிறீர்கள். இறைவனின் பெருமையை, இனிமையைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். இறைவனின் அழகைக் கண்டு ஆனந்தமடையுங்கள். அவன் அழகுக்கு அழகாய் இருப்பவன். அவன் மிகச் சிறந்த அழகு உடையவன். இறைவன் உங்களுக்குச் சொந்தமானவன். இறைவன் உயரிய அன்பின் பூரணநிலையில் இருக்கிறான். இறைவன் இனியவன், அழகானவன், அன்பானவன், ஆனந்தமயமானவன். இத்தகைய உங்கள் இறைவனை அடைய ஆவல் கொள்ளுங்கள். இப்போது தோன்றி மறையும் பொருள்களில் உங்களுக்குப் பற்று இருக்கிறது. இனி அந்தப் பரம்பொருளிடத்தில் பற்றுவைத்து அதனை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அது பூரணத் தன்மை உள்ளது. அதிலிருந்தே உங்களுக்கு ஆனந்தம் கிடைக்கிறது. அழியக்கூடிய உலகப் பொருட்களில் பற்று வைப்பதே உங்கள் வேதனைக்கும் துன்பத்துக்கும் காரணம். இந்தப் பொருட்கள் மீது பற்று வைப்பதன் மூலம் தான் உங்களுக்கு ஏமாற்றம், விரக்தி, தவறான எண்ணங்கள் ஆகியவை ஏற்படுகின்றன. நீங்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து அழுகிறீர்கள். உங்கள் இதயத்தை பூரணப்

பரம்பொருளிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்துவிட்டால் உங்களுக்கு ஒருபோதும் ஏமாற்றம் ஏற்படுவதில்லை. விரக்தியோ தவறான எண்ணங்களோ ஏற்படுவதில்லை. நீங்கள் எதிர்பார்ப்பது போல பத்து மடங்கு, நூறு மடங்கு மேலாக உங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது. இறைவனின் திருவடியில் பணிந்து வணங்கியவர் எவரும் வருத்தத்துடன் திரும்புவதில்லை. ஏனெனில் இறைவன் பூரணனாக இருக்கிறான். இறைவனிடம் அனைத்து நலன்களும், நற்பண்புகளும் ஆக்கரீதியான அம்சங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே இறைவனை அடைந்த எவரும் ஏமாற்றம் அடைவதில்லை. இந்த உலகில் இதனையும் அதனையும் நாடி இங்குமங்கும் அலைந்து இறுதியில் ஏமாற்றம்தான் அடைகிறீர்கள். உங்கள் வாழ்வின் இறுதிக் கட்டத்தில், "கானல்நீரை நோக்கி அல்லவா இத்தனைநாள் நடந்திருக்கிறேன். சரியான திசையில் நடந்து சரியான இடத்தை அடைந்திருந்தால் நான் பேரானந்தம் அடைந்திருப்பேன்" என்று கூறுகிறீர்கள்.

ஆகவே நமது ஞானியர்கள், இறைவனை நோக்கிச் செல்லுவதே சரியான திசையில் செல்லுவதாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இறைவனிடம் அன்பு செலுத்துங்கள். இதயபூர்வமாக பகவானிடம் பக்தி செலுத்துங்கள். புறத்தே ஒடும் மனதை உறுதிப்பாட்டுடன் உள்ளே இழுத்து பரம்பொருளிடத்தில் இணைந்திருக்கச் செய்யுங்கள். மனம் பழைய சிந்தனை, பழக்க வழக்கங்களை நாடி உலகப் பொருட்களை நாடி எத்தனைமுறை சென்றாலும், அது போலியானது, கற்பனையானது, அழியக் கூடியது. ஏமாற்றக் கூடியது, தோன்றி மாறி மறையக் கூடியது. உங்களுக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சியை அதனால் தரமுடியாது என்று அறிவின் மூலம் அதற்கு உணர்த்துங்கள். ஆகவே நிலையான பரம்பொருளை நாடிச் செல்லுங்கள். விவேகம் உடையவராக இருங்கள். உண்மைக்கு மாறான, அழியக் கூடிய ஒரு பொருள் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. ஆகவே விவேகத்துடன்

உண்மைக்கும், பொய்க்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நிலையான பொருளுக்கும் நிலையற்ற பொருளுக்கும்மிடையிலான வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்; அழியக் கூடியவை எவை, அழியாதவை எவை என அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் புத்தியில் வேதாந்த ஞானம் நிறைந்திருக்கட்டும். அது, கண்ணுக்குத் தெரியும் பொருளுக்கும் பரம்பொருளுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விவேகத்துடன் புரிந்து கொள்ளட்டும். உலகப் பொருட்களின் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்ந்து, அதன் துனியமான தன்மையை வெளிப்படுத்தி அமரத்துவ நிலையினை அடையட்டும். பரம்பொருளை நீங்கள் உணரத் தக்க அளவில் உங்களை அது அழைத்துச் செல்லட்டும். அது உங்கள் அக இயல்பை ஆராயட்டும். இவ்வாறு உங்களது புத்தி, மன எழுச்சி, மனோபாவம், எண்ணத்தின் ஆற்றல் ஆகியவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, அவை ஒரே திசையில், மகத்தான குறிக்கோளை நோக்கி, உங்கள் இதயாசனத்தில் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளை நோக்கி செலுத்தப்படுகிறது. பரம்பொருளை அடைய உங்கள் மனஎழுச்சி மற்றும் மனோபாவம் உங்கள் எண்ணத்தின் ஆற்றல், விழிப்புற்ற உங்கள் பகுத்தறிவு, ஆன்மீக நோக்கு ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், இது யோக சாதனை ஆகும். இந்த சாதனையின் மூலம் பரம்பொருளை நோக்கிச் செல்லுங்கள். புத்தி அல்லது மன எழுச்சி அல்லது மனம் அல்லது எண்ணத்தின் யோக சாதனை என்றும் இதனைச் சொல்லுவர். தியானம் அல்லது தத்துவ சிந்தனை அல்லது பக்தியின் மூலமும் இந்த யோக சாதனை புரியலாம். அகத்தே இப்படிப்பட்ட சாதனையில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும்போது உங்களது புறச் செயல் இதற்கு விரோதமாகப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். படிப்படியாக உங்கள் புறவாழ்க்கையைத் தூய்மைப் படுத்துங்கள். அதில் எந்தக் குறையும் இல்லாமல், சுயநலம்

என்னும் அசுத்தம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். சுயநலத்தை வளர்க்கும் பேராசை, பொறாமை, அசுத்தம், கோபம் ஆகியவற்றை அகற்றி புறவாழ்க்கையைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள். சுயநலமும் பேராசையும் இருக்குமிடத்தில் அனைத்து தீய குணங்களும் தலையெடுக்கின்றன. ஆகவே கர்மயோக சாதனையின் மகத்தான தேவை, உங்கள் சிந்தனை மற்றும் செயல்களைத் தூய்மைப்படுத்தி அவற்றை உன்னத லட்சியம் மற்றும் தன்னலமற்ற பண்பு என்னும் உயர்நிலைக்கு உயர்த்துவதே ஆகும். உங்கள் பணிகளை ஆன்மீக மயமானதாக ஆக்குவதன் மூலம், பக்தி உணர்வுடன் பணியாற்றுவதன் மூலம், உங்கள் தொழிலை, இறைவழிபாடு என்று கருதிச் செய்வதன் மூலம் உங்கள் பணியை இறைவனுக்குச் செய்யும் பூஜையாக மாற்றிவிடுகிறீர்கள்.

ஆகவே, பரம்பொருளை நோக்கிச் செல்ல உங்களுக்குள் நிகழும் யோக சாதனைக்கு, தவிர்க்க முடியாத அளவில் நீங்கள் ஈடுபடும் உங்களின் அன்றாட உலகியல் நடவடிக்கைகள் ஆதரவாக அமையட்டும். உங்கள் அகவாழ்க்கைக்கும் புறவாழ்க்கைக்குமிடையே முரண்பாடு இல்லாதிருக்கட்டும். உங்களுக்குப் பரம எதிரியாக நீங்களே ஆகிவிடாதீர்கள். கர்மயோகத்தின் மூலம் அகவாழ்வுக்கும் புறவாழ்வுக்கும் இடையில் இணக்கம் இருக்கட்டும். செயல், யோக சாதனை ஆகிறது. பகவத்-கீதையின் நோக்கு, உபதேசம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உங்கள் செயல் உங்களை தெய்வீக நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறது. புத்திசாலியான சாதகன் அகவாழ்வையும், புறவாழ்வையும் ஒருங்கிணைத்து அவற்றை லட்சியத்தை நோக்கி பரம்பொருளை நோக்கிச் செலுத்துகிறான்.

இவ்வாறு நமது தேசத்து மகானூனிகள் இந்த அகத்தெளிவை ஏற்படுத்தி மாயையின் உண்மை இயல்பை

விளக்குகிறார்கள். அவர்கள் மனமே மாயை என்கிறார்கள். மனம் புறத்தே ஓடி பல்வகைப் பொருட்களை நாடி, ஒரு பொருளிலிருந்து மற்றொரு பொருளுக்குத் தாவித் தாவிச் செல்லும்போது மனத்தில் மாயை குடிக்கொண்டிருக்கிறது. மாயையை வெல்ல இதற்கு நேர்மாறான செயல்முறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பல்வேறு நிலைகளில் இப்பணி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மன உணர்வு, புத்தி, விவேகம், சிந்தனாசக்தி, மனங்குவிந்த நிலை, மனதை ஒருநிலைப்படுத்தும் ஆற்றல் போன்ற அந்தராத்மாவின் பல்வேறு அம்சங்கள் மூலம் இப்பணியை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

அக இயல்பு, முழுமையாக இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் சக்திமிக்க இயக்கமாக ஆக்கப்படுகிறது. புற இயல்பும் அதற்குச் சாதகமானதாக ஆக்கப்படுகிறது. இல்லையெனில் புறஉலகின் பொருட்களும் ஆசைகளும் உங்களை அலைக்கழிக்கும். ஏதோ ஒரு இடத்தில் நீங்கள் திக்குமுக்காடி நின்றுவிடுவீர்கள். ஆகவே, சாதகனின் தினசரி வாழ்வில் நிகழும் புறச் செயல்களை ஒரு புதிய நிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும். சுயநலமின்மை, லட்சியம், ஆன்மீக உணர்வு, பக்தி, சமர்ப்பணம் ஆகிய பண்புகளுடன் புறவாழ்வை உயர்த்த வேண்டும்.

இது, ஞான ஒளி தரும் வேதாந்தக் சுருத்தாகும். அதன் தவிர்க்க முடியாத விளைவு யோக சாஸ்திரம் ஆகும். இதன் மூலம் நமது வாழ்வு, முழுவதும் ஆன்மீக மயமாகிறது; உயர்நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகிறது; புதிய பாதையில் செலுத்தப்படுகிறது; முக்திக்குரிய செயல்முறையாக மாற்றப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் இப்படித்தான் வாழ வேண்டும். பகவத் கீதையின் அறை கூவல் இது. உபநிஷத்துக்குப் பிறகு பிற்காலத்தில் பகவத் கீதை நமக்கு நற்செய்தி தந்து அருளியது. அது நமது உலகியல் வாழ்க்கை அளவுக்கு இறங்கி வந்து, உபதேசித்து, நமது உள்ளொளி

பெருக்கி, நமது அன்றாட வாழ்க்கையை, மகத்தான உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டதுபோல, பரம்பொருளை நோக்கிச் செலுத்துகிறது.

இறைவன் உங்களனைவரையும் ஆசீர்வதிக்கட்டும். வேதாந்தத்தின் சாரமான சில முக்கியக் கருத்துக்களையும் யோகம் சம்பந்தமான சில முக்கியக் கருத்துக்களையும் சுருக்கமாகச் சொல்லக் கேட்டீர்கள். இந்தக் கருத்துக்கள் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும். இவற்றை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உங்கள் மனத்தில் இந்தச் சிந்தனையை விதையாக ஊன்றினால், நினைவு என்னும் தண்ணீரால் வளர்க்கப்பட்டு, சிந்தனை கிளைத்து உங்கள் மனத்தில் வளர்ந்து, அறிவுக்கு உணவாக ஆகும். அமைதி, உள்ளொளி, ஆழமான தெளிவு மற்றும் ஆனந்தம் ஆகியவையும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

சிந்தனைக்கு மேலும் விருந்தாக, ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பூஜ்ய குருமகராஜ் ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தா அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளில் ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்குப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பூஜ்ய குருமகராஜ் கூறுகிறார் :

“மனம் பலவீனமானது. புலன்கள் பலம் வாய்ந்தவை. ஆசையால் விளையும் பந்தங்கள் மேலும் பலம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. இந்த மூன்றுக்கும் மத்தியில் அகப்பட்டுக் கொள்ளும் நீங்கள் அங்குமிங்கும் அலைக்கழிக்கப்படுகிறீர்கள். ஆன்மீக சாதனை மட்டுமே உங்களுக்குள் பலத்தையும், அமைதியையும் தோற்றுவிக்கும். ஆகவே ஜபம் செய்யுங்கள். தியானம் செய்யுங்கள். கீர்த்தனை, சத்சங்கத்தில் ஈடுபடுங்கள். ஆன்மீக நூல்களைப் படியுங்கள். இவை உங்களுக்கு உதவும். ஆசை இனிமேலும் உங்களை அலைக்கழிக்காது. புலன்கள் நாடும் பொருட்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காதீர்கள். பரம்பொருளைப் பற்றிச் சிந்தியுங்கள். உலகியல் இன்பத்தை அனுபவிப்பதில் உள்ள ஆசை

படிப்படியாகக் குறையக் குறைய, உள்ளத்தின் உறுதி படிப்படியாக அதிகரிக்கிறது. மனத்தை இடையறாது இறைவனிடம் ஈடுபட்டிருக்கச் செய்தல், சமாதானம் ஆகும். சமாதானத்தைப் பயிற்சி செய்யுங்கள். மனம் புறத்தே ஓட அனுமதிக்காதீர்கள். பார்வை, ஒலி, ருசி, ஸ்பரிசம் மற்றும் வாசனை ஆகிய ஐந்து புலன்களின் உறுப்புக்களை புறத்தே ஓடும் கருவிகளை கட்டுப்படுத்தி வையுங்கள். புலன்கள் விரும்பும் பொருட்கள் உங்களை ஈர்க்கும்போது மனத்தை அவற்றிலிருந்து இழுத்து வேறு பொருட்களில் அது நாட்டம் கொள்ளுமாறு செய்யுங்கள். ஆன்மீக சாதனையில் முன்னேறியிருப்பவர்கள் புலன்வழிப் பொருட்களில் ராமனை அல்லது கிருஷ்ணனைக் காணமுடியும். ஆன்மீக சாதனையின் ஆரம்பகட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள், புலன்கள் நாடும் பொருட்களில் கடவுள் இருக்கிறார் என்று சொல்லி அஜாக்கிரதையாக இருக்க முடியாது. ஆனால் அந்தக் கடவுள் உங்களைத் துன்புறுத்தவும் செய்வார். ஆகவே, நீங்கள் ஒரு தேளுக்கு அருகில் சென்று இதில் கடவுள் இருக்கிறார் என்று சொல்லி அதைத் தொட்டால் அது உங்களைக் கொட்டித் துன்புறுத்தும். ஆகவே, நீங்கள் எச்சரிக்கையுடன் அத்தகைய வடிவங்களை தவிர்த்துவிட வேண்டும். சர்க்கரை வியாதி உள்ள ஒரு மனிதன் ஐஸ்கிரீமிலும், கொகோ - கோலாவிலும் கடவுளைக் காண முயற்சிக்கக் கூடாது. ஒரு பக்தன், தனது செயல்கள் அனைத்தையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட வேண்டும். அந்த பக்தன் தன்னை இறைவனின் கைகளில் உள்ள ஒரு கருவி என நினைக்கிறான். உங்களுக்கு மிகவும் உகந்தது எது என்பதை இறைவன் அறிவான். ஆகவே, இறைவனின் கட்டளைக்குப் பணிந்து, விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத சமநிலையுடைய அகவாழ்வு பெறுங்கள். புலன்கள் சம்பந்தமான சிந்தனையில் ஈடுபடாதீர்கள். நீங்கள் உறுதி செய்தபடி வாழ்வதில் தோல்வி ஏற்பட்டாலும் மனந்தளராதீர்கள். மீண்டும் புதிய உறுதியுடன் வாழ முயற்சி

செய்யுங்கள். குழந்தை நடை பயிலும் போது பலமுறை கீழே விழுகிறது. தாயார் அருகில் இல்லாதபோது, பிடித்துக்கொள்ள அருகில் சுவர் இல்லாதபோது குழந்தை கீழே விழுகிறது. சைக்கிள் ஒட்டுவதற்குக் கற்றுக் கொள்ளும் ஒருவன் தானாக, உறுதியாக இருக்கையில் அமர்ந்துகொள்ளும் திறமை பெறுகிறவரை பலமுறை கீழே விழுகிறான். அதுபோல, ஆன்மீக சாதகன், தனது உறுதிப்பாட்டின்படி, தனக்குத் தரப்பட்டுள்ள உபதேசங்களின்படி வாழ முற்படுகையில் பலமுறை தோற்றுப் போகிறான். ஆனால் அவன் தொடர்ந்து ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபட்டால் இறுதியில் உறுதியாக வெற்றி பெறுகிறான். ஆகவே இறைவனிடம் சரணாகதி அடைந்து, ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெற உள்ளுக்குள் போராடுங்கள். இறைவனின் திருநாமம் நீங்கள் வெற்றிபெற உதவும். வழியில் உங்களை திசை திருப்ப முயலும். எதற்கும் இடம் கொடுக்காதீர்கள். தொடர்ந்து வீரநடை போட்டு, நிர்விகல்ப சமாதி என்னும் சிகரத்தை அடையுங்கள். மிதமாகப் பேசுங்கள். புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துங்கள். மௌனம், தியானம் ஆகிய பயிற்சிகளில் பொழுது புலர்வதற்கு முன்பும் பொழுது சாய்ந்த பின்பும் ஈடுபடுங்கள். இந்த வேளை, யோகப் பயிற்சிக்கு ஏற்றது. இவ்வாறு படிப்படியாகப் பயிற்சி செய்தால் மனம் உங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரும்”.

10. சாதனை

சாதனை என்றால் நீங்கள் அடைய விரும்பும் குறிக்கோளைத் தெளிவாகப் பெற்றிருத்தல் என்பதாகும். நீங்கள் ஏற்கனவே உங்கள் வாழ்க்கையைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து உங்களுக்கென ஒரு லட்சியத்தை நிர்ணயித்துக் கொண்டிருப்பதை சாதனை உணர்த்துகிறது. லக்ஷ்யம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். நான் துருவன், பிரகலாதன், ராமதாசர், ராமகிருஷ்ணர் போல இறைஞானம் பெற விரும்புகிறேன் என்று சொல்லுவது இன்னும் சிறப்பாக

இருக்கும். இதை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும். உங்கள் மனமும் புத்தியும் கிரகித்துக்கொள்ளும் அளவிலான ஒரு லக்ஷ்யத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவது சிறப்புக்குரியதாகும். தெளிவு இருந்தால், மனத்தை இன்னும் சிறப்பாக நிலைநிறுத்தி, உறுதியைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தலாம். தெளிவற்ற, உறுதியற்ற ஒன்றில் மனத்தை ஈடுபடுத்த முடியாது. ஆகவே சாதனை, நீங்கள் வாழ்வின் துன்பங்களைப் பற்றியும், உங்கள் பிறப்பு, உங்கள் லட்சியம் ஆகியவை பற்றியும் ஆழ்ந்து சிந்தித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது. குறிக்கோளை அடைவதில் உங்களுக்கு தீவிர வேட்கை இருக்கிறது என்பதையும் சாதனை உணர்த்துகிறது. நீங்கள் முக்தி அடைய வேண்டும் என்று பாகவதம், இராமாயணம், மகாபாரதம், புராணங்கள் ஆகியவற்றில் சொல்லியிருப்பது மட்டும் போதாது. சமயச் சொற்பொழிவாளர்களும், பண்டிதர்களும் இது பற்றிச் சொன்னால் போதாது. அது பகவத் சாக்ஷாத்காரமோ அல்லது பகவத் தரிசனமோ அல்லது முக்தியோ எதுவாயினும் அந்த நிலையை அடைய உங்களிடத்தில் பேரார்வம் இருக்க வேண்டும். அதை அடையும் வரை நீங்கள் ஓய்ந்திருக்கக் கூடாது. இல்லையெனில், அரைகுறை மனத்துடன் செய்யப்படும் சாதனையில் சிரத்தை இருக்காது. இதற்காக தீவிர ஏக்கம், இதயத்தில் தாகம் இல்லையெனில், சாதனையில் தீவிரம் இருக்காது. ஆகவே தான், நமது ரிஷிமுனிவர்கள் திரும்பத் திரும்ப முமுகூத்வம் (முக்தி அடைவதில் தீவிர ஆர்வம்) வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். பக்தி யோகத்தில் 'விரஹ வேதனை' என்று சொல்லப்படுகிற அனுபவத்தை, இறைவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற வேதனையை மீராவும் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரும் அடைந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு அனைத்துமாக இருக்கும் இறைவனிடமிருந்து நான் எத்தனை நாட்களுக்குப் பிரிந்திருக்க முடியும்? இறைவன் உங்களுக்கு அனைத்துமாக இருக்கிறான் என்று உங்கள்

இதயத்தில் உணர்வு உள்ளதா? நீங்கள் அந்த இறைவனுக்காகவே வாழுகிறீர்களா? சுவாசிக்கிறீர்களா? உங்கள் இதயத்தில் இந்த உணர்வு இருக்கிறதா? வேதாந்தத்தில் இதை தீவிர முழுக்ஷத்வம் என்று சொல்லுவார்கள். மனிதனின் இப்போதைய நிலை தாங்கமுடியாத பந்தம், இந்த பந்தத்தைக் களைந்திட மனிதன் எவ்வளவு தீவிரமாக முயற்சிக்கிறான்? கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட பறவை அதிலிருந்து சுதந்திரமாக வெளியே வர எவ்வளவு முயற்சி செய்கிறது? இதை நீங்கள் அறிவுபூர்வமாகக் கேட்டால் மட்டும் போதாது, புரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது; உளப்பூர்வமாக உணரவேண்டும். பசி இருக்கும்போது தான் நீங்கள் உணவைத் தேடிச் செல்லுகிறீர்கள்.

வாழ்க்கையைப் பற்றி நீங்கள் சிந்தித்திருக்கிறீர்கள் என்பதை சாதனை உணர்த்துகிறது. உணவு உண்பது, தண்ணீர் குடிப்பது, உறங்குவது ஒரு வேலை தேடிக் கொண்டு பணம் சம்பாதிப்பது, பிறகு ஓய்வு பெறுவது, ஓய்வூதியம் பெறுவது அதன்பின் இறப்பது என்ற சாதாரண விஷயங்களை விட மேலும் உயர்வான ஒன்று உங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. சாதாரண வாழ்க்கை, ஒரு வாழ்க்கையே அல்ல. அதைவிட உயரிய குறிக்கோளை அடையும் நோக்கில் நீங்கள் தீவிர சாதனை புரிய வேண்டும். உயரிய குறிக்கோள் ஒன்றை நீங்கள் நிச்சயித்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோளை அடைய உங்களுக்கு ஏக்கம் இருக்க வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோளைப் பற்றிய தெளிவான கருத்து உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ஒரு சிறு நீதிக்கதை சொல்லுவது உண்டு. ஒரு மனிதனை தண்ணீருக்குள் பிடித்து வலுக்கட்டாயமாக அழுத்தினால் அவன் மூச்சுத்திணறி, புதிய காற்றை சுவாசிக்கத் துள்ளிக் குதிப்பான். அந்த மனிதன் புதிய காற்றை சுவாசிக்க எந்த அளவுக்குப் போராடுகிறானோ அந்த அளவுக்கு குறிக்கோளை அடைவதற்கான ஏக்கம் உங்களிடத்தில் இருக்க வேண்டும்.

இராமபிரானுக்கு உணவளிக்க சபரி 35 முதல் 40 ஆண்டுகள் வரை காத்திருந்தாள். அவள் ராமனைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள், கனவு கண்டுகொண்டிருந்தாள். ராமனை வரவேற்கத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தாள். சபரிக்கு இருந்தது போன்ற ஏக்கம் - ஒரே குறிக்கோளுக்காக திட்டமிடுதல், சிந்தித்தல், வாழ்தல் ஆகியவை நம் வாழ்விலும் இருக்க வேண்டும். 'ராமன் நிச்சயம் வரவேண்டும்' என்று சபரி ஏங்கிக் கொண்டிருந்தாள். தீப்பற்றி எரியும் வீட்டிற்குள் அகப்பட்டுக் கொண்ட மனிதன் எவ்வளவு வேகமாக வெளியே ஓடிவந்து பிழைத்துக் கொள்ளுகிறான்! அவன் அப்படி வேகமாக வெளியே ஓடிவராவிடில் மூச்சுத் திணறி இறந்துவிடுவான். அந்த அவசரமும் ஆர்வமும் அவசியத் தேவை. இவை சாதனை பயிலத் தேவையானவை. எந்த வழிமுறையில் குறிக்கோளை ஏற்றுக் கொண்டார்களோ அதே வழிமுறையில் அதனை அடைவதற்கான செயல்முறையையும் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது நிராகார நிர்க்குண பரப்ரம்ம தத்துவம் எனில் நீங்கள் விசார மாலிகா, வேதாந்த சிரவணம், மனனம், நிதித்யாசனம், ஸ்வாத்யாயம், இலக்கணத்தில் பூரண அறிவு, தர்க்கசாஸ்திரம், பிரம்மசூத்ர பாஷ்ய பாராயணம், விவேக சூடாமணி, தத்துவ போதம், ஆத்மபோதம், ஜீவன் முக்த விவேகம் அனைத்தையும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் சமய நூல்களைப் படித்து, குறிக்கோளை அடைய பல்வேறு வழிகளில் முயற்சிப்பீர்கள். நீங்கள் பக்தர் என்றால், பக்தவிஜயம் படிப்பீர்கள். எட்டு பக்தர்களின் சரித்திரத்தைப் படிப்பீர்கள். உங்கள் பக்தியுணர்வுக்கேற்ப பாகவதம் அல்லது இராமாயணம் அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு ஆன்மீக நூலைப் படிப்பீர்கள். இறைநாமத்தை ஜபம் செய்ய முயற்சிப்பீர்கள். பக்தர்களுடன் சத்சங்கத்தில் கலந்துகொள்ளுவீர்கள். தீர்த்தயாத்திரை செல்லுவீர்கள். மகாத்மாக்களையும் மகாபக்தர்களையும் தரிசிப்பீர்கள். சங்கீர்த்தனம் செய்வீர்கள். பூஜை வடிவில்

சகுண நிர்குண பிரம்ம உபாசனையில் ஈடுபடுவீர்கள். இப்படிப்பட்ட அனைத்து வகையான பாவ-ப்ரதான சாதனைகளிலும் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுவீர்கள். இச்சமயத்தில் அன்பு உணர்ச்சியும், நற்புணர்வும் மதிப்புமிக்க பக்தியும் உங்களிடம் வெளிப்படுகிறது. இவ்வகையில் நீங்கள் பக்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டு, பகவத் தரிசனம், பகவத் சாக்ஷாத்காரம் என்னும் குறிக்கோளை நோக்கிச் செல்லுகிறீர்கள். இந்த உலகப் பொருட்களில் உங்களுக்கு நாட்டம் இருக்கும்வரை, அவற்றை அனுபவிக்க நீங்கள் துடிக்கும்வரை, இந்தப் பொருட்களைச் சேகரித்து அவற்றை உங்களுக்கு உடமையாக ஆக்கிக் கொள்ள விரும்புகிறவரை, சரியான முறையில் முழுமனதுடன் தியானம் செய்வது எளிதல்ல. உங்கள் மனம் சிதறிக் கிடக்கிறது. உங்கள் மனம் ஒருநிலைப்பட்டிருக்கவில்லை. வேதாந்த நிஷ்டை அல்லது உண்மையான பக்திக்கு மனம் ஒருநிலைப்பட்டிருப்பது அவசியம். ஏனெனில் நீங்கள் ஒரே நேரத்தில் இருவேறு திசைகளில் நடந்து செல்வ முடியாது. ஒரே இடத்தில் ஒரே நேரத்தில் இருட்டும் ஒளியும் இருக்கமுடியாது. மனிதன் ஒரே நேரத்தில் கடவுளையும் பிசாசையும் வழிபட முடியாது என்று ஏசுநாதர் கூறுகிறார்.

இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் வகையில் சாதனை புரிய வேண்டும். இதற்காக சங்கீர்த்தனம், ஜபம், லிகித ஜபம், தியானம், உபாசனை, ஸ்வாத்யாயம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட வேண்டும். சஞ்சலம் அடைவதும் சங்கல்ப - விகல்ப, விக்ஷேப நிலை அடைவதும் மனத்தின் இயல்பாகும். ஆகவே, உங்கள் லட்சியத்துடன் நேரடியாக சம்பந்தமுடைய சாதனையில் நீங்கள் ஈடுபடுவதுடன் நீங்கள் அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்த வேண்டும், இறைவனிடம் பக்தி செலுத்த வேண்டும்; இறைவனை நினைந்து உள்ளம் உருகி பஜனை செய்ய வேண்டும். சத்விஷயங்களைக் கேட்டு மனதில் நிலைநிறுத்தி பகவானை எப்போதும் தியானித்திருக்க வேண்டும்.

இவையனைத்தும் உங்கள் லட்சியத்துடன் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டவை. இந்த சாதனைகள் தவிர, சாதகர் ஆசனம், பிராணாயாமம் ஆகியவற்றையும் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் உடலும், மனமும் இணைந்தே இருக்கின்றன.

பிராணாயாமத்தின் மூலம் நீங்கள் பகவத் சாக்ஷாத்காரத்தை அடைய முடியாமல் இருக்கலாம்; ஆசனத்தின் மூலம் நீங்கள் பிரம்மஞானம் அடைய முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளுக்கும் மனம் முக்கியமான அம்சமாக இருப்பதால், அனைத்தையும் மனத்தின் மூலம் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் மனம் சஞ்சலம் அடையும் தன்மை உடையது. புறத்தே ஓடும் மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அகத்தே திருப்ப உதவும் எந்தப் பயிற்சியும் ஆன்மீக சாதனையின் அங்கமாகவே அமையும். ஆகவேதான் குருமகராஜ் எப்போதும் ஆசனம் மற்றும் பிராணாயாமத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்திக் கூறிவந்திருக்கிறார்கள். உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணும் நோக்கில் மட்டுமின்றி, மனதைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்கிலும் இந்த சாதனைகளில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும். இவை சாதகரின் யோக மார்க்கத்தில், அத்யாத்மிக வாழ்வில் பயனுள்ள உபசாதனைகளாக அமைகின்றன. அத்யாத்மிக வாழ்க்கை மற்றும் சாதனை தொடர்பாக இவற்றை நீங்கள் சரிவரப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சாதனை வெற்றிகரமாக அமைய இவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் அவசியத்தையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தக் கருத்துக்களை நீங்கள் மனதிற கொண்டு ஆன்மீக சாதனை பற்றி சரியாக, தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

11. சத்சங்கம்

இந்த உலகில் அநதஸ்து, அதிகாரம், செல்வம் அனைத்தையும் வாங்கமுடியும். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் வாங்க முடியாது. அது இறைவனால் வழங்கப்படுகிறது. அதை நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளத் தான் முடியும்; வாங்க முடியாது. எந்த வகையான அதிகாரமோ, அந்தஸ்தோ அல்லது பணமோ அல்லது சக்தியோ இந்த சத்சங்கத்தை வழங்கமுடியாது. நீங்கள் நினைத்தால் இந்த உலகம் முழுவதையும் விலை கொடுத்து வாங்கிவிட முடியும்; ஆனால் சத்சங்கத்தை மட்டும் உங்களால் வாங்க முடியாது. அதை இறைவன் தந்து அருள்புரிகிறான். இறைவன் திடீரென்று உங்கள் மீது கருணை காட்டும் போது மட்டுமே அதை உங்களால் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். சத்சங்கம், வரப்பிரசாதமாக உங்களுக்குக் கிடைத்தால், நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் இறைவனின் கருணையையும், பேரருளையும் பெறும் பேறு பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும். கேவல அத்தைவத வேதாந்தத்தை விளக்கியுரைத்த ஜகத்குரு பகவத் பாதாசார்ய ஆதி சங்கராசார்யர், நம் கண்ணுக்குத் தெரியும் இந்த உலகை மாயை (மித்யா) என்று வர்ணித்தார். (ஸ்வலோகார்தேன ப்ரவக்ஷயாமி யதுக்தம் க்ரந்தகோதிபி : ப்ரம்ம சத்யம் ஜகன் - மித்யா: ஜீவோ - ப்ரம்மமவ நாபர:). ஆயினும் நடைமுறை மனித வாழ்வில் சத்சங்கத்துக்கு உள்ள முக்கியத்துவம் பற்றிய உண்மையை அவர் எடுத்துரைத்தார். இந்த பிரபஞ்சக் கனவிலிருந்து உன்னை மீட்டு உனக்கு ஜீவன் முக்தி அளிக்கும் சக்தி படைத்தது சத்சங்கம் என்று அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். நீங்கள் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கிறவரை கனவே உண்மை என்றும் விழிப்புநிலை என்பது பொய் என்றும் எண்ணுகிறீர்கள். ஆகவே பிரம்மத்தைப் பற்றி நாம் பேசினாலும் அது உண்மையில்லை என்றே நீங்கள் கருதுவீர்கள். பணம், நிலம்,

சொத்துக்கள், வீடு, வங்கி கணக்கில் உள்ள இருப்பு, மோட்டார் கார், மனைவி, கணவன், உடை, உடைமைகள் ஆகியவை தான் உண்மை என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆகவே, அறியாமை என்னும் உறக்கத்தில் நீங்கள் ஆழ்ந்திருக்கும்போது, நீங்கள் இந்தக் கனவுலகில் சஞ்சரிக்கிறீர்கள், பிரம்மத்தைப் பற்றிய உண்மையை நீங்கள் உணருவதில்லை. அதை நினைப்பதில்லை, அதை அறிந்து கொள்ளுவதில்லை, அது அறிவுக்குப் புலப்படாத ஒரு விஷயம் என்றே கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே இந்தக் கனவுலக வாழ்வின் அறியாமையில், பலவாய் (அனேக) உள்ளதும், பெயரும், உருவமும் (நாம - ரூபம்) கொண்டதும் மட்டுமே உண்மை என்று கொள்ளப்படுகிறது. இதற்கு நாம் மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம், ஆனால் அவை பயனற்ற பதறு என உணருவதில்லை. ஜிஞ்ஞாஸுவாக, முமுகஸுவாக, சாதகராக ஆகும் ஜீவாத்மா பந்தப்பட்டு விழிப்பற்ற நிலையில் இருப்பதை ஆதிசங்கரரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் உங்களது இறுதி இலக்கை அடைந்துவிட்டால் அதன்பிறகு அடைய வேண்டியது எதுவுமே இல்லை. ஆத்மஞானம் பெற்றவர்களுக்கு உபதேசம் தேவையற்றது. அதனால் பயனில்லை. சாஸ்திர நூல்கள் அனைத்தும் கையில் வாங்கும் சாமான்களுக்காகத் தயாரிக்கப்படும் பட்டியல் போன்றவையாகும். கையில் சாமான்கள் அனைத்தையும் வாங்கி முடித்த பிறகு நீங்கள் பட்டியலைத் தூக்கி எறிந்துவிடுகிறீர்கள், அதனை மீண்டும் வீட்டுக்குக் கொண்டு வருவதில்லை. நீங்கள் பரம்பொருளை அறிந்து உணர்ந்துவிட்ட பிறகு சாஸ்திர நூல்கள் தேவையற்றவையாகிவிடுகின்றன. ஆகவே, உபதேச - சகஸ்ர, சாதன - பஞ்சகம், விவேக துடாமணி, ஆத்ம போதம், தத்வ போதம் ஆகியவை யாருக்குத் தேவை? ஜீவன் முக்தி அடைந்தவருக்கோ, பிரம்ம ஞானிக்கோ இவை தேவையில்லை, இவை. இந்த உலகம் உண்மை என்ற அறியாமையில் உழன்று கொண்டிருப்பவருக்கே

தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, ஆதிசங்கரர் மனிதன் அறியாமையில், பந்தத்தில் உழலும் உண்மையையும் மனிதனை விழிப்புறச் செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்ந்தார். நடைமுறையில் சத்சங்கத்தை அங்கீகரித்த ஆதிசங்கரர், “சத்சங்கத்வே, நிஸ்ஸங்கத்வம், நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மோஹத்வம், நிர்மோஹத்வே, நிஸ்ஸலதத்வம், நிஸ்ஸலதத்வே ஜீவன்முக்தி:” என்று பாடிவைத்தார். அவர் சத்சங்கத்தை ஜீவன்முக்தியுடன் நேரடியாகத் தொடர்புபடுத்துகிறார். அவர் இதுபற்றி சுவைபடச் சொல்லுகிறார். சத்சங்கம் எப்படி ஜீவன்முக்தியை அடையச் செய்கிறது? சத்சங்கம் ஜீவன்முக்தியை படிப்படியாக அடைய வழி வகுக்கிறது. அது முதலில் நிஸ்ஸங்கத்வத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. நிஸ்ஸங்கத்வம் என்றால் என்ன? அதன் அவசியம் என்ன? இதை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு எனது சொற்பொழிவை நிகழ்த்தப் போகிறேன். நமது அன்றாடப் பணிகளைச் செய்துகொண்டே யோக சாதனையின் குறிக்கோளை அடையக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் பிரம்மச்சாரியாக இருந்தாலும் சரி, இல்லறவாசியாக அல்லது வானப்ரஸ்தியாக இருந்தாலும் சரி, நீங்கள் இந்த பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும்வரை, நீங்கள் சர்வசங்க பரித்யாகம் செய்து பூரண நிவ்ருத்தி நிலை அடைகிறவரை இதைச் செய்தாக வேண்டும். பலவாக, பெயர்களையும் உருவங்களையும் உடையதாக விளங்கும் உலகில் பரம்பொருளை இலக்காகக் கொண்டு வாழ்ந்து இந்தப் பிரச்னைக்கு வழி காண்பது எப்படி? இது சாத்தியமா? இந்த உலகம், பல வழிகளில் நம்மை அலைக்கழிக்கிறது; மனத்தைப் புறத்தே செலுத்தி அலைபாயச் செய்கிறது. மனத்தை உள்ளே திருப்பிக் கொண்டு வருவது யோக சாதனையின் முக்கியமான அம்சமாகும். இப்போது இங்கே சுவாமியிஜி, மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்ப வேண்டும் என்று கூறியிருளினார்கள். ஆதம் தத்வம் நிறைந்துள்ள இதயத்தை நோக்கி மனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். நடைமுறை

உலகில் பல்வேறு பணிகளுக்கு மத்தியில் இந்த அக உண்மையைப் பற்றிய தெளிவு பெறுவது எப்படி? பல்வேறு பணிகளையும் செய்துகொண்டு யோக சாதனையில் ஈடுபடுவது எப்படி?

இதுவிஷயமாக ஆதிசங்கரர் கூறியிருப்பது போலவே கீதாசார்யன், ஜகத்குரு கிருஷ்ண பகவானும் கூறியிருக்கிறார். அவர் நிஸ்ஸங்கத்வம் பற்றித் தெரிவிக்கிறார். “யோகஸ்த குரு கர்மாணி” என்று பகவான் கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். அதாவது வெளியே உலகியல் பணிகளில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும்போதே மனத்தளவில் நீங்கள் இறைவனுடனான தொடர்பை நீடித்து நிலைபெறச் செய்யவேண்டும் என பகவான் கூறுகிறார். “சங்கம் த்யக்த்வ தனஞ்ஜய” என்று அவர் கூறுகிறார். அதாவது உன்னை இறைவனுடன் இணைத்துக் கொள் என்று கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனிடம் கூறுகிறார். பகவானிடம் பற்றுக் கொண்டும் உலகத்தினிடம் பற்றற்றும் வாழவேண்டும் என அவர் வலியுறுத்துகிறார். ஆகவே, சத்சங்கம், நிஸ்ஸங்கத்துவத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுகிறது. இதனையே ஆதிசங்கரரும், பகவான் கிருஷ்ணரும் வலியுறுத்துகின்றனர் - “யோகஸ்த குரு கர்மாணி சங்கம் த்யக்த்வ தனஞ்ஜய”. எதை விட்டுவிடச் சொல்லுகிறார்? தினசரிப் பணிகளை அல்ல. ஏனெனில் அவர் உங்களை தீவிரமாக தினசரிப் பணி செய்யுமாறு வலியுறுத்துகிறார். உங்களின் அக இயல்பான ஆன்மீக நிலைக்குப் புறம்பான அனைத்தையும் விட்டுவிடச் சொல்லுகிறார். ஒன்றுக்கொன்று முரணான இரு வேலைகளில் ஒரே நேரத்தில் ஈடுபட நாம் முயற்சிக்கிறோம். தெய்வீகத்திற்கும், ஆன்மீகத்துக்கும் விரோதமான விஷயங்களிலிருந்து நாம் ஒதுங்கியிருப்பதுதான் வெற்றிக்கு வழி. பகவான் கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையின் 16வது அத்தியாயத்தில்-தைவ-அசுரி-சம்பத்-விபாக-யோகத்தில் இரு விஷயங்களைத் தெளிவுபடச் சொல்லுகிறார். அசுர குணம்

உங்களை மென்மேலும் பந்தத்தில் ஆழ்த்தும் என்றும் தெய்வ குணம் உங்களுக்கு மோகஷத்தை அளிக்கும் என்றும் பகவான் கூறுகிறார்.

ஆகவே, நீங்கள் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின் 16-வது அத்தியாயத்தைப் படிக்க வேண்டும். அதில், தீய குணங்களாக எவையெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவற்றை யெல்லாம் நீங்கள் ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும். இது மிகவும் அவசியம். ஆன்மீக சாதனை புரிய இது முற்றிலும் அவசியமானது. தவிர்க்க முடியாதது. பகவான் கிருஷ்ணன் இதை எளிமையாக ஆக்கி நமக்குத் தருகிறார். தீய குணங்கள் நம்மை மென்மேலும் பந்தத்திற்கு ஆளாக்குகின்றன. ஒன்றுக்கொன்று முரணான விஷயங்களுக்கு மத்தியில் நாம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த உலகில் வாழ்ந்து வரும்போது அன்றாடப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே அகத்தே இறைவனுடனான தொடர்பை நிரந்தரமாக்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமானால் நீங்கள் தூய்மையற்ற ஆசை, புனிதமற்ற விருப்பம், பேராசை, கோபம், கோழைத்தனம், அகந்தை, நான் என்னும் அகங்காரம், எனது என்னும் தன் முனைப்பு ஆகியவற்றை உறுதியாக உதறித்தள்ள வேண்டும். நாம் சத்துவ குணத்துடன் நல்வழியில் செல்ல வேண்டும். நீங்கள் தமோ குணம் மற்றும் ரஜோ குணத்தின் தொடர்பைத் துண்டித்துக் கொள்ள வேண்டும்; சத்துவ குணத்தை வளர்த்துக் கொண்டு நல்வழியில் முன்னேற வேண்டும். ஆன்மீக சாதனைக்கு மூன்று விஷயங்கள் தடைக் கற்களாக இருக்கின்றன. அவை, தூய்மையற்ற மனம், அலை பாயும் மனம் மற்றும் அஞ்ஞானம் ஆகியவையாகும். நான் இந்த உடல் என்றும் இந்தப் பெயரும், உருவமும் என்னுடையது என்றும் தவறாக நினைப்பதுவும் ஆன்மீக சாதனைக்கு இடையூறாக அமைகிறது. இந்த மூன்று தடைகளையும் தகர்த்து நீங்கள் முன்னேற வேண்டும். நிஷ்காம கர்ம யோகத்தின் மூலம் சாதனையின் இடையூறுகள்

அகற்றப்படுகின்றன. சகார சகுண பக்தி யுக்த உபாசனையின் மூலம் விக்ஷேபம் வெல்லப்படுகிறது. தியானம், ஆழ்நிலை தியானம் மற்றும் ஞானத்தின் மூலம் ஆவரணம் கிழித்தெறியப்படுகிறது.

ஆகவே, ஆன்மீக சாதனைக்கு முதல் தடையாக உள்ள மலம், காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதமாச்சர்யங்கள், போன்ற அசுர குணங்கள் ஆகியவற்றை அகற்றுவதற்கு நாம் சத்சங்கத்தில் ஈடுபட வேண்டும். சத்சங்கத்தில் நீங்கள் செவிமடுக்கின்ற நல்ல விஷயங்களை மனதில் நிரந்தரமாக நிலைநிறுத்தி அவற்றை உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமும், அற நூல்களை நீங்களாகவே படிப்பதன் மூலமும் உங்கள் மனமும் இதயமும் படிப்படியாகத் தூய்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆசை, பகை முதலியவற்றின் உருவில் மனத்தில் இருக்கும் அனைத்துத் தூய்மையற்ற குணங்களும் அகன்றுவிடுகின்றன. இப்போது, இதயம் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றது. இந்நிலையை அடைந்த மனிதன் ஆன்மீக சாதனை புரியத் தகுதி உடையவனாகிறான். சத்சங்கத்திற்கும் நிஸ்ஸங்கத்து வத்துக்கும் உள்ள முக்கியமான தொடர்பு குறித்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். யோக சாதனையின் முன்னேற்றத்திற்கும், ஆன்மீக சாதனையின் முன்னேற்றத்திற்கும் ஒத்துவராத ஆன்மீகத் தன்மையற்ற, தெய்வீகத் தன்மையற்ற அம்சங்களை ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

12. தெய்வீகத் திருநாமம்

பகவானின் கருணை மிகுந்த மிகப் பெரும் செயல் ஒன்றை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான்காவது யுகத்தில் கலிபுருஷன் ஆட்சி செய்வதால் எங்கும் இருள் நிறைந்திருக்கிறது. கிருத யுகம் பொற்காலம், திரேதாயுகம் வெள்ளிக்காலம், துவாபர யுகம் செப்புக் காலம், கலியுகம் இரும்புக் காலம். ஒரு இரும்புத் துண்டு எளிதாகத்

துருப்பிடித்துவிடும். அது உங்கள் உடம்பின் ஏதேனும் ஒரு பகுதியில் விழுந்து காயப்படுத்திவிட்டால் அந்தப் பகுதியில் சீழ்ப்பிடித்து புரையோடிவிடும். கிருதயுகம், திரேதாயுகம், மற்றும் துவாபர யுகக் காலங்களில் ஆன்மீகச் செயல்களில் ஈடுபடுவது எளிதாக இருந்தது. நற்பயன்கள் விளைந்தன. ஏனெனில் அக்காலங்களில் சத்துவ குணம் மேலோங்கி இருந்தது. அதன்பிறகு படிப்படியாக ரஜோ குணம் மக்களைப் படிப்படியாக ஆட்சி செய்யத் துவங்கியது. கலியுகத்தில் தமோ குணம் மக்களிடத்தில் ஆட்சி செலுத்துவதாலும், எங்கு பார்த்தாலும் இருள், அறியாமை, போட்டி பொறாமைகள் மற்றும் தீய குணங்கள் நிறைந்திருப்பதாலும் பக்தி செலுத்துவதும், பஜனை செய்வதும் மிகவும் கடினமான காரியமாக உள்ளது. ஸ்ரீமத் பாகவத மகா புராணம் எப்படித் தொடங்குகிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாரதர் ஒரு தாயையும் மகனையும் சந்தித்து உரையாடுகிற சம்பவத்துடன் அந்த மகாபுராணம் தொடங்குகிறது. நாரதர் அவர்களைப் பார்த்து, "நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு பலவீனமாக இருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டார். அதற்குப் பதிலளித்த தாயார், "நான் பக்தி, எனது மகன் வைராக்கியம். இப்போது கலியுகம் பிறந்துவிட்டது. ஆகவே, நாங்கள் பலத்தை இழந்துவிட்டோம், நாங்கள் செயலிழந்துவிட்டோம். பலவீனம் எங்களை ஆட்டிப்படைக்கிறது" என்று கூறினார். ஆகவே, மீண்டும் பலம் பெறுவதற்கான வழி எது? இறைவனுடைய திருநாமத்தை ஜபம் செய்வதே இதற்கு ஒரே வழி. நீங்கள் பக்திவானுடைய லீலைகளைக் கேட்பதன் மூலம் உங்களிடத்தில் இறை அன்பும், பற்றும், பக்தியும் ஏற்படுகிறது. அதன்மூலம் நீங்கள் கலியுகத்தின் பந்தத்திலிருந்து விடுபட வழி பிறக்கிறது. கலியுகத்தில் பக்தியும், வைராக்கியமும் கூட பலமிழந்துவிட்டன. கலியுகத்தில் பக்தியுமில்லை, வைராக்கியமும் இல்லை. தர்மம் தாழ்ந்திருக்கிறது. அதர்மம் தலைதூக்கியிருக்கிறது. தர்மத்தின் பெயரில் அதர்மம்

நிகழுகிறது. ஆன்மீகத்தின் பெயரில் ஆன்மீகத்துக்கு முரணான செயல்கள் நடைபெறுகின்றன. "நான் கடவுள் மீது ஆணையாகச் சொல்லுகிறேன். நான் உண்மையே பேசுவேன், முழுமையாக உண்மை பேசுவேன். உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் பேசமாட்டேன்" என்று மனிதன் உறுதிமொழி கூறுகிறான். இப்படி உறுதிமொழி ஏற்கிறபோது, தான் பொய்யைத் தவிர வேறு எதுவும் பேசப் போவதில்லை என்பது அந்த மனிதனுக்குத் தெரியும். ஆகவே, சாட்சிகள் முன் எடுத்துக்கொள்ளும் வாக்குறுதியே பொய்யாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் கூசாமல் சாட்சிக் கூண்டில் ஏறி, "கடவுள் சாட்சியாக நான் சொல்வதெல்லாம் உண்மை, உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை" என்று கூறினாலும், தாம் இவ்வாறு பொய் சொல்ல பிறர் சொல்லிக் கொடுத்ததும் அதற்குத் தாம் சம்மதம் தெரிவித்ததும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அடுத்த நிமிடம் பொய் சொல்லப் போகிறோம் என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள். ஆக, இக் கலியுகத்தில் யார் உண்மை பேசுகிறார்கள், யார் பொய் பேசுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவது மிகவும் கடினமாக உள்ளது. பிரச்சனை, பொய் பேசுவது யார் என்பதல்ல. யார் குறைவாகப் பொய்பேசுகிறார் என்பதுதான்.

ஆக, இதுதான் கலியுகத்தின் நிலை. எங்கு பார்த்தாலும் பொய்மையும், நேர்மையின்மையும், போலித் தன்மையும், உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசும் இரட்டை வேடமும் காணக் கிடைக்கின்றன. ஒரு வியாபார நிறுவனத்தில் வரவு செலவு கணக்கு 3 வகையான புத்தகங்களில் எழுதி வைக்கப்படுகின்றன. ஒன்று தனக்காக எழுதப்படுகிறது; இன்னொன்று தனது பங்குதாரருக்காக எழுதப்படுகிறது. மூன்றாவது புத்தகத்தில் வருமானவரி அதிகாரிகளின் பார்வைக்காக எழுதி வைக்கப்படுகிறது. மகன் தந்தையை ஏமாற்றுகிறான், தந்தை மகனை ஏமாற்றுகிறான், கணவன் மனைவியை ஏமாற்றுகிறான். மனைவி கணவனை

ஏமாற்றுகிறான். சகோதரன் தன் உடன் பிறந்த சகோதரனையே ஏமாற்றுகிறான். தலைவர்கள் மக்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். நான் குல்லாரிலால் நந்தாஜியை சந்திக்கும் போதெல்லாம் அவர், "ஸ்வாமிஜி நமது நாடு எந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டது பார்த்தீர்களா? தர்மத்தின் பெயராலும் மதத்தின் பெயராலும் மக்கள் ஏமாற்றுகிறார்கள். மக்கள் பொய் பேசுகிறார்கள். மக்கள் போலித்தனம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். மக்கள் ஒருவரையொருவர் ஏமாற்றிக் கொள்கின்றனர். ஆகவே, எனக்கு எதிலும் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விட்டது. மக்கள் ஆலயங்களை நம்புவதில்லை. மதத்தையும் நம்புவதில்லை. ஆன்மீகத்தையும், துறவிகளையும் கூட அவர்கள் நம்புவதில்லை. அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கசப்பான அனுபவங்கள்தான் இதற்குக் காரணம். வெளித் தோற்றத்திற்கு நல்லவனாக இருப்பவன் உள்ளுக்குள் தீமையின் மொத்த உருவமாக இருக்கிறான். ஆகவே, மக்களுக்கு எதிலும் நம்பிக்கை இல்லாமல் போய்விட்டது" என்று என்னிடம் கூறுவார். அனைத்து மக்களிடத்திலேயும் ஊழலும், லஞ்சமும், நேர்மையின்மையும் குடி கொண்டிருப்பது பற்றி அவர் என்னிடம் பேசுவார். மக்களை நேர்மையான வழியில் செல்பவர்களாக ஆக்கிவிட வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பல ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து வருகின்றார். ஆனால், தனது முயற்சியில் இதுவரை அவர் தோல்வியையே கண்டிருக்கிறார்.

இந்த நிலையில், உண்மை, அஹிம்ஸை, கற்பு ஆகிய நெறிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படாமல், வன்முறையும், தீய ஒழுக்கமும், பொய்மையும் நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிற சூழ்நிலையில், கடவுளை நோக்கி ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேறத் துடிக்கும் சிரத்தைமிக்க ஆன்மீக சாதகர்களின் நிலை என்ன? அவர்களைச் சுற்றி இருக்கும் பத்துப் பேர்களில் ஒன்பதுபேர் மனச்சாட்சியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர், தர்மத்துக்கும், அதர்மத்துக்கும் வேறுபாடு

தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், நன்மைக்கும் தீமைக்கும், சரியான செயலுக்கும், தீய செயலுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதுதான் இன்றையச் சூழ்நிலை. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஆன்மீக சாதகர்கள் எப்படி முன்னேறி வரமுடியும்? 'இது கலியுகமாயினும், இங்கு அதர்மமும், தீய செயல்களும், பொய்மையும், தீய பழக்க வழக்கங்களும் நிறைந்து காரிருள் கவ்வச் செய்தாலும் இதிவிருந்து விடுபட ஒரு வழி, மகத்தான குணம் இருக்கிறது என்ற மகத்தான உறுதிமொழியை, நம்பிக்கை தரும் மகத்தான செய்தியை ஸ்ரீமத் பாகவதம் எடுத்துரைக்கின்றது. கலியுகத்தில் துன்பத்திலிருந்து இன்பத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் அம்சம் என்ன? கலியுகத்தில் பகவானுடைய திருநாமத்தை ஜபம் செய்வதன் மூலம் பெறுகிற சக்தியின் துணைகொண்டு நீங்கள் முக்தி அடையலாம்; கலியின் பிடியிலிருந்து விடுபடலாம். கலியுகத்தில் தீமை என்னும் சமுத்திரத்தில் ஒரு துளியளவு மகத்தான நற்பண்பு இருக்கிறது. கடவுளின் பெயரை ஜபம் செய்வதால் மட்டுமே நீங்கள் அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும், பந்தத்திலிருந்தும், அகத்தத்திலிருந்தும் விடுபட முடியும்.

ஆகவே, இறைவனுடைய திருநாமம் இருக்கும்போது அஞ்சுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? இந்தத் தெய்வத் திருநாமத்தில் அடைக்கலம் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் வேதாந்தியாக இருந்தாலும் அல்லது ராஜயோகியாக இருந்தாலும் அல்லது கர்மயோகியாக இருந்தாலும் இறைவனின் திருநாமத்தை விட்டுவிடாதீர்கள். நாமஜபம் உங்கள் ஆன்மீகப் பயிற்சியில் தவிர்க்க முடியாத அம்சமாக இருக்கட்டும். நம்பிக்கையுடன் ஜபம் செய்யுங்கள். பக்தியுடனும், ஏமாற்றும் எண்ணமில்லா இயல்புடனும் இறைவன் இருப்பதை உணரும் தன்மையுடனும் ஜபம் செய்யுங்கள். "கடவுள் இப்பொழுது இருக்கிறார், இங்கேயே இருக்கிறார். அவர் எங்கும் பரந்து இருக்கிறார். ஆகவே நான் கடவுளை அழைக்கும் போதெல்லாம் அவர் கருணையுடன் எனக்கு தரிசனம் தந்து அருளுகிறார்.

ஏனெனில், அவர் என் அருகிலேயே இருக்கிறார்". இதை சரியாகப் புரிந்துகொண்டு நாமஜபம் செய்யத் தொடங்குங்கள். கலியுகத்தில் சம்ஸாரக் கடலைத் தாண்ட உங்களுக்கு உதவுவது நாமஜபம் தான். நம்பிக்கையுட்படும் செய்தியைக் கேட்டிருக்கும் நீங்கள், மனந் தளராதீர்கள் இருள் கவ்வியிருக்கும் இந்தக் கலியுகத்தில் நமக்கு முக்தி என்னும் ஒளி எப்படிக் கிடைக்கும் என்று சிந்திக்காதீர்கள். "ஆம், கலியுகத்தின் சூழ்நிலையை கருத்திற்கொண்டு கடந்துசெல்லும் பாதையை நான் எளிதாக்கியிருக்கிறேன். மனிதனின் இயலாமையையும் பலவீனத்தையும் புரிந்துகொண்டு நான் இவ்வாறு செய்திருக்கிறேன்" என்று பகவான் கூறுகிறார். கலியுகத்தின் குறைபாடுகளையும் மீறி, மனிதன், பகவத் சாக்ஷாத்காரத்தை எளிதாக நேரடியாகப் பெறும் வழியை பகவான் தந்து அருளியிருக்கிறார். 'நாம ஜபத்தின் மூலமே நீங்கள் கடவுளை அடைய முடியும். இந்த வழிமுறையின் மூலம் கடவுளை அடைந்தவர்கள், இறுதியில் மகத்தான இரகசியங்களைக் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். இறைவனும் இறைவனின் திருநாமமும் ஒன்றுதான் என்றும், வெவ்வேறானவை அல்ல என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பார்வைக்கு இருவேறு நிலையில் காட்சியளித்தாலும் உண்மையில் அவை ஒன்றுதான். வெள்ளி நாணயத்தில் இரு பக்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த இரு பக்கங்களும் ஒரே நாணயத்திலேயே இருக்கின்றன. நாணயத்தின் ஒரு பக்கம் எந்த அளவு ரூபாய் என மதிக்கப்படுகிறதோ, அதேபோல மறுபக்கமும் ரூபாய் என்றே மதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, எப்படிப் பார்த்தாலும் அவை ஒரே நாணயத்துக்குரியவை.

மந்திர ஜபம் செய்பவர்களிடம், "மந்திரம், ப்ரகத் - ஸ்வரூப பரமாத்மா. ஜீவாத்மாவின் முன்னேற்றம் கருதி பகவான் ஜீவாத்மாவின் வாழ்க்கையில் மந்திர வடிவில் வருகிறார்" என்று நான் எப்போதும் சொல்லி வருகிறேன். ஆகவே சப்தம் அல்லது நாதத்தின் மூலம் பகவான் மந்திர

வடிவில் தோன்றுகிறார். பரப்ரம்மம் சாகார சகுண நிலையிலும், நிராகார சகுண நிலையிலும், சாகார சகுண நிலையில் ராமன், கிருஷ்ணன், விஷ்ணு, சங்கரர் என்ற பெயர்களில் தோற்றம் அளிக்கிறார். நிராகார நிர்குண நிலை பரப்ரம்ம தத்துவம். ஆனால் நிராகார சகுண நிலை, நாமம். இந்நிலையில் வடிவம் இல்லை. அனைத்தும் குணங்களே தெய்வ சக்தி நிறைந்த சாந்தி, சத்தியம், ஞானம், ஜோதி, சக்தி ஆகியவையே. இறைவனின் ஒவ்வொரு திருநாமமும் தெய்வீக சக்தி உடையவை, அவை உங்களுக்கு மிகப் பெரும் அருட்பேற்றை வழங்குகிறது. இறைவன், பகவத் சீதையில் நாம ஜபத்துடன் தன்னை இணைத்துச் சொல்லுகிறார். "ஆன்மீக முன்னேற்றம் பெறுவதற்குரிய வழிகளில், என்னிடம் நீங்கள் அடைக்கலம் புகுவதற்கான வழிகளில் நான் ஜப யக்ஞமாக இருக்கிறேன் - யக்ஞான்ம் ஜப யக்ஞோஸ்மி" என்று பகவான் கூறுகிறார். யக்கும் என்பது நீங்கள் இறைவனிடத்தில் சரண புகுவது ஆகும். நாம ஜபம் மூலம் உங்கள் உணர்வை, தெய்வீக உணர்வாக்கி, இறைவனின் திருவடிகளில் சரணடையும் போது அங்கு இறைவன் இருக்கிறார். நாம ஜபம் மூலம் ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் மிக மிகப் பாதுகாப்பான நிலையில் இருக்கிறார்கள். பக்தர்கள் மட்டுமே இறைவனின் திருநாமத்தை ஜபம் செய்வதாக நினைக்காதீர்கள். வேதாந்திகளும்கூட ப்ரணவ ஜபம் அல்லது மகாவாக்கிய ஜபம் செய்கிறார்கள். இது அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. துறவிகளும் ப்ரணவ ஜபம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஏகபாவத்துடன் இவ்வாறு செய்கிறார்கள். பகவானுக்கும் பக்தனுக்கு மிடையே ஒரு உறவு இருக்கிறது. பக்தன் தன்னை பகவானின் தாசனாக நினைக்கிறான்; அல்லது தோழனாக நினைக்கிறான்; அல்லது அன்பு, இனிமை, சாந்தம் ஆகிய பண்புகளில் ஏதேனும் ஒன்றின் மூலம் பக்தன் பகவானுடன் உறவாடுகிறான்.

நீங்கள் ஜபம் செய்யும்போது சில விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சமாக ஒரு குறிப்பிட்ட

குறிப்பிட்ட அளவில் நீங்கள் ஜபம் செய்யவேண்டும். அதற்குக் குறைவாக ஒருபோதும் செய்யக்கூடாது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் ஜபம் செய்யலாம். ஆனால் குறைந்தபட்ச அளவைவிடக் குறைவான அளவில் ஜபம் செய்யக்கூடாது. காலையிலேயே ஜபம் செய்துவிடுவது நல்லது. காலையில் ஏதேனும் தவிர்க்கமுடியாத பணி காரணமாக குறிப்பிட்ட குறைந்த பட்ச அளவில் ஜபம் செய்ய முடியாவிடில், இரவில் ஜபம் செய்து இலக்கைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்யாமல் நாளை பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்தால் நீங்கள் பிரச்சனையில் சிக்கிக் கொள்ளுவீர்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு நாளும் அன்றைய நாளுக்குரிய ஜப இலக்கைப் பூர்த்தி செய்யாமல் நீங்கள் உறங்கச் செல்லக்கூடாது. இது பாதுகாப்பான செயல்முறை ஆகும். குறைந்தபட்ச ஜப அளவை நிர்ணயித்து, அதை நடைமுறையில் தவறாது பயிற்சி செய்து வரவேண்டியது மிகவும் அவசியம் ஆகும்.

இரண்டாவதாக, நீங்கள் ஜபம் செய்யும் போது இறைவனை நினைக்க வேண்டும். உங்கள் முன் ஒரு கடவுள் படத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதை உற்று நோக்குங்கள். அதே நேரத்தில் தொடர்ந்து ஜபம் செய்யுங்கள். பிறகு கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள். இப்போது மனதுக்குள் இறைவனைக் காண முயற்சி செய்யுங்கள். இவ்வாறு தெய்வ சிந்தனையும், தெய்வத்தின் திருப்பெயரை ஜபம் செய்வதுமான ஆன்மீகப் பயிற்சியில் நீங்கள் ஈடுபட வேண்டும். இந்த ஜபத்தை மற்றொரு வகையிலும் செய்யலாம். இதற்காக விசேஷமாக ஒரு நோட்டுப் புத்தகம் வைத்துக் கொண்டு, அதில், தினசரி உங்களுக்குத் தொந்திரவு ஏதும் இல்லாநேரத்தில் இந்த இறைநாமத்தை எழுதவேண்டும். நோட்டுப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அழகான கையெழுத்தில், கவனமாக, அவசரப்படாமல், மகத்தான பக்தியுணர்ச்சியுடன், மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனின்

பெயரை நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதுங்கள். எழுதத் தொடங்கிவிட்டால், நிர்ணயித்துள்ள இலக்கான ஒரு பக்கமோ அரைப் பக்கமோ எழுதிய பிறகே நிறுத்த வேண்டும். அந்த நேரத்தில் நீங்கள் பேசக்கூடாது. அங்குமிங்கும் பார்க்கக் கூடாது. இறைநாமத்தை எழுதும்போது மௌனத்தை அனுஷ்டியுங்கள்; தொலைபேசி மணி அடித்தால் எடுக்காதீர்கள்; கதவை யாரேனும் தட்டினால் திறக்காதீர்கள். விகித மந்திர ஜபம் செய்யும்போது இந்தக் கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால், குறிப்பாக மனதை இதில் ஒருநிலைப்படுத்திச் செய்தால் நற்பயன் விளையும். இந்த விகித ஜபத்தை தினசரி ஒரு குறித்த நேரத்தில் செய்வது நல்லது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட நிலையில், குறிப்பிட்ட நேரம் நாமஜபம் எழுதும்போது குறிப்பிட்ட அளவில் உங்களுக்குள் சக்தி பெருகுகிறது. நீங்கள் நாமஜபம் எழுத அமாந்ததும் மனம் ஒடுங்கி உள்முகமாகத் திரும்புகிறது; சத்துவகுணம் தோன்றுகிறது. பழக்கவழக்கங்கள் காரணமாக மனம் அலைபாய்வதில்லை. ஏனெனில் குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அமாந்து தினசரி நாமஜபம் எழுதுவதால் அங்கு ஆன்மீக சக்தி அலையாகப் பரவுகிறது. ஒரே இருக்கையில் தொடர்ந்து தினசரி இருந்து எழுதும்போது அந்த ஆசனம் புனிதத்துவம் பெறுகிறது.

நீங்கள் உங்களது இஷ்ட தேவதைக்கு பூஜை செய்தாலும், அதை நினைத்து தியானம் செய்தாலும் உங்கள் இஷ்ட தெய்வம் பராத்பர ஸ்வரூபம் பெற்றே உள்ளது. பராத்பர ஸ்வரூபத்தில் இறைவனுக்கு பெயரோ, உருவமோ இல்லை. அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சச்சிதானந்தமாக இருக்கிறார். நீங்கள் வழிபடும் கடவுள், நாராயணனாகவோ அல்லது சிவபெருமானாகவோ அல்லது சரவணபவனாகவோ அல்லது கார்த்திகேயனாகவோ அல்லது சுப்ரமணியனாகவோ அல்லது ராமனாகவோ அல்லது கிருஷ்ணனாகவோ அல்லது தேவியாகவோ இருக்கலாம். இந்த அனைத்து தெய்வங்களும்

பராத்பர ஸ்வரூபம் உடையவை; அளவிடற்கரியவை; தூய விழிப்புணர்வாக இருப்பவை. இந்த பராத்பர ஸ்வரூபத்தில் உங்கள் இஷ்டதெய்வம் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டுமின்றி எங்கும் பரந்திருக்கிறது. நீங்கள் காலை முதல் இரவு வரை எங்கு இருந்தாலும் என்ன செய்தாலும் அங்கெல்லாம் இறைவன் பரவி இருக்கிறான். அவர் அந்தர்யாமியாக உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறார். இதன் மூலம், உங்கள் உடல் ஒரு புனிதத் தன்மையுடையதாக இறைவன் இருக்கும் ஆலயமாக அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு உங்கள் இஷ்ட தெய்வம் உங்கள் இதயத்தில் வீற்றிருக்கும் புனிதத் தன்மையை நீங்கள் உணர வேண்டும். இறைவன் உங்களிடத்தில் சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியாக, ஜோதி ஸ்வரூபியாக இருப்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். அவர் உங்கள் இதயத்தில் வீற்றிருக்கிறார், அனைத்து உயிர்களின் இதயங்களிலும் அவர் வீற்றிருக்கிறார். அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார். உங்கள் பணிக்களம் எதுவாக இருந்தாலும் அங்கு இறைவன் இருப்பதை உணர்ந்து அனுபவியுங்கள். உலகம் முழுவதும் கிருஷ்ணன் பரவி இருக்கிறான். உலகம் முழுவதும் விஷ்ணுமயமாக இருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் சிவமயமாக இருக்கிறது. சர்வமும் சக்தி மயமாக இருக்கிறது. உங்களின் இஷ்ட தெய்வம் உலகம் முழுவதும் நிறைந்து இருப்பதை உணருங்கள். இந்த நோக்கை, பாவனையை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் இறைவன் நிறைந்திருக்கிறார். அவர் முன்னிலையில் தான் நீங்கள் பணி செய்கிறீர்கள், வாழ்க்கை நடத்துகிறீர்கள். ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமைய வேண்டும். நீங்கள் செய்யுந் தொழிலனைத்தும் இறைவழிபாடாக அமைய வேண்டும். அனைத்தையும் ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடுங்கள். கடுமையான பணிக்கு மத்தியிலும் கடவுளை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களது இஷ்ட தெய்வத்தின் திருநாமத்தை மனதுக்குள் இடையறாது ஜபம் செய்யுங்கள்.

நாமஜபம், ஜபத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் மட்டுமே செய்யப்பட வேண்டும் என்பதில்லை. உங்களின் பல்வேறு பணிகளுக்கு மத்தியிலும் நாமஜபம் செய்யலாம்.

குளியலறையில் அல்லது கழிவறையில் நாமஜபம் செய்யலாமா என்று ஒரு அன்பர் என்னிடம் கேட்டார். நீங்கள் பயன் கருதாது பகவானை தரிசிக்க வேண்டும் முக்தி பெற வேண்டும் என்ற ஒரே ஆர்வத்துடன் ஜபம் செய்கிறீர்கள் என்றால் அதற்குத் தடை ஏதுமில்லை. நீங்கள் எந்த வேளையிலும், எந்த இடத்திலும் - அது குளியலறையாக இருந்தாலும், கழிவறையாக இருந்தாலும் - நாம ஜபம் செய்யலாம். குளிப்பதற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ, உணவு உட்கொள்ளுவதற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ ஜபம் செய்யலாம். எல்லா நேரமும் தகுந்த நேரம், எல்லா இடமும் தகுந்த இடம். ஏனெனில், நீங்கள் இறைவன் முன்பாக இதனைச் செய்கிறீர்கள். உண்மையில், நாமஜபம் தூய்மையற்ற இடத்தை தூய்மை உடையதாக ஆக்கும். நீங்கள் கழிவறையில் அமர்ந்துகொண்டு நாமஜபம் செய்தால் கழிவறை புனிதம் அடைகிறது. இறைவன் இருக்கிற இடம், நாம ஜபம் செய்யப்படுகிற இடம் புனிதமானது. அங்கு அசுத்தம் இருக்க முடியாது. ஒளியைக் கொண்டு வந்தால் இருள் அகன்றுவிடுகிறது. ஒளியின் சக்தி அத்தகையது. கங்கைநீரை நீங்கள் அசுத்தப்படுத்த முடியாது. அது எந்தநிலையிலும் தூய்மையாக இருக்கும் புனிதத் தன்மை கொண்டது. அது அனைத்தையும் தூய்மைப்படுத்தும் தன்மை உடையது. நமது தினசரி வேலைகளுக்கு மத்தியிலும் இறை நாமத்தை எப்போதும் நினைவில் நிறுத்தி, மனத்தளவில் ஜபம் செய்ய வேண்டும். இது தூய்மைப்படுத்தும் தெய்வீக சக்தி. இதற்கு இணையாக உலகில் எதுவும் இல்லை. இது சக்திகளுக்கெல்லாம் சக்தியாக உள்ளது. இந்த கலியுகத்தில் நாம் பிறந்திருப்பதால் இந்த சக்தி நமக்குக் கிடைக்கும் பேறு பெற்றிருக்கிறோம். இறைவனை அடைவதற்குச் சிறந்த வழியாக இது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கலியுகத்தில் நாம்

உயிர்வாழ நாம் ஜபம் மட்டுமே போதுமானது. ஆனால், இந்த தெய்வத் திருநாமத்தின் பெயரால் நீ தவறான செயல்களில் ஈடுபடக் கூடாது. நாமஜபம் தூய்மைப்படுத்தும். அது என்னை பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கும்; இன்று நான் பாவம் செய்துவிட்டு நாளை நாமஜபம் செய்தால் அது என்னைத் தூய்மைப்படுத்தும் என்று விஷமத்தனமாகச் சொல்லக் கூடாது. இது நல்லதல்ல.

நாம-அபராதங்கள் (இறை நாதமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு செய்கிற தவறுகள்) பத்து ஆகும். அவற்றில் ஒன்று இறைநாமத்தை தீயசெயலுக்குப் பயன்படுத்துவது. மற்றொரு பெரிய தவறு தெய்வத்தின் பெயரால் சாட்சி சொல்லுவது. கங்கையில் குளித்தால் பாவம் போகும்; உண்மைதான். ஆனால், நீங்கள் கங்கைக் கரையில் வாழ்ந்து வருகிறீர்கள் என்பதற்காக, ஒவ்வொரு நாளும் நான் இந்த கங்கை நீரில் குளிக்கிறேன். ஆகவே, தினசரி நான் எனது விருப்பப்படி எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். தினசரி நான் தூய்மைப்படுத்தப்படுவேன் என்று சொல்லக்கூடாது. இது இறை நாம அபராதம். நீங்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். இறை நாமத்தைப் புனிதம் மிக்கதாகவும், போற்றத் தக்கதாகவும், மதிக்கத் தக்கதாகவும் கருத வேண்டும். இறைவனின் திருப்பெயரை தவறான செயல்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடாது; பகவத் அனுக்ரகத்தையும், கைவல்ய சாம்ராஜ்யத்தையும், கைவல்ய மோக்ஷத்தையும் அடையவே பயன்படுத்த வேண்டும். இறை நாம ஜபத்தை புனிதமானதாகக் கருதி இரகசியமாகச் செய்யுங்கள். இது உங்களுக்கும் இறைவனுக்கும் இடையிலான விஷயம். மூன்றாவது நபருக்கு இதில் சம்பந்தமில்லை. ஆகவே மூன்றாவது நபருக்கு முன்னால் நாமஜபம் செய்யக்கூடாது. நீங்கள் தனியாக இருந்தால், உரத்த குரலில் ஜபம் செய்யுங்கள். இல்லையெனில் மனதுக்குள் அமைதியாக ஜபம் செய்யுங்கள். குரு உபதேசம் பெற்றிருந்தால் அவரது வழிகாட்டுதலின்படி எத்தனை மாலைகள் முடியுமோ அத்தனை மாலைகள் தவறாமல் ஜபம் செய்ய வேண்டும். குறைந்தபட்ச அளவில் நிறுத்திவிடக்

கூடாது. குறைந்தபட்ச நிர்ணயம், ஆரம்ப சாதகர்களுக்காகச் சொல்லப்பட்டது; இதில் அலட்சியம் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லப்பட்டது. இந்தக் குறைந்தபட்ச அளவு, நீங்கள் ஆன்மீக சாதனையில் முன்னேறிச் செல்லும்போது படிப்படியாக அதிகரிக்கும்.

நிறைவாக, தவிர்க்க முடியாத ஒரு விஷயத்தை உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இறைநாமம், நீங்கள் முக்தி அடைவதற்கு உதவும் உன்னத சக்தி என அறிவிக்கப்பட்டாலும், இந்த இருள் நிறைந்த இரும்பு யுகத்தில் நீங்கள் மரணத்தை வென்று கலியின் பிடியிலிருந்து விடுபட இறைநாமம் உதவுகிறது. நீங்கள் சிறிதளவு அமுதத்தை உண்டாலும் மரணமில்லா அமர வாழ்வு பெறுவீர்கள். உங்களுக்கு அமுதத்தைத்தர ஒருவர் தயாராக இருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அமுதத்தைப் பெற நீங்கள் அவரிடம் சென்றால், அமுதத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள தட்டு அல்லது கிண்ணம் ஏதாவது கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களா? என்று அவர் கேட்பார். 'நான் அந்தகைய பாத்திரம் எதுவும் கொண்டு வரவில்லை' என்று நீங்கள் பதில் சொன்னால், 'பிறகு அமுதத்தை எப்படி எடுத்துச்செல்லுவீர்கள்?' என்று அவர் கேட்பார். அமுதத்தை எடுத்துச் செல்ல விரும்பினால் நீங்கள் அதற்காக ஒரு பாத்திரத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். அது போல இறைநாமத்தை ஜபம் செய்யவும் உங்களிடம் ஒரு பாத்திரம் தேவை. 'பாத்திரம்' என்ற சொல்லுக்கு இருபொருள் உண்டு. ஒன்று, சமையலுக்குப் பயன்படும் பாத்திரம்; மற்றொன்று தகுதி-பாத்ரத்வம். அமுதத்தை நிரப்பி வைப்பதற்கு உரிய பாத்திரம் எது? அந்தப் பாத்திரம் தர்மம் ஆகும். தர்மம் இருந்தால் ஆன்மீக சாதனை பயனுள்ளதாகிறது. தர்மம் என்னும் விளைநிலத்தில் ஆன்மீக சாதனை என்னும் விதையை ஊன்றினால், ஆன்மீக வாழ்க்கை என்னும் மரம் வளரும்; மோகும் என்னும் கனியைத் தரும். தர்மத்தின் ஆதாரத்தில் செய்யப்படும் அனைத்து நற்பணிகளும் அனைத்து ஆன்மீக சாதனைகளும் வெற்றி பெறுகின்றன.

13. “உங்களை நீங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்”

அருள் ஒளி பரப்பும் அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மஸ்வரூபியே! ஆண்டவனின் அருளையும் அன்பையும் பெற்றுத் திகழும் குழந்தைகளே! நமது அறநூல்களின் சுருத்துக்களை சுருக்கித் தருகிறது பகவத் கீதை. நீங்கள் கீதையை முழுமையாக, ஆழ்ந்து படித்தால், வேறு எந்த அறநூலையும் படிக்கத் தேவையில்லை. ஏனெனில் அனைத்து அறநூல்களின் ஆன்மீகக் சுருத்துக்களும் பகவத் கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

பகவத் கீதையை நாம் ஆழ்ந்து படிக்கும் போது அதிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உள்ள முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளுகிறோம். “அநித்தியம் அசுகம் லோகம் இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்” என்ற ஸ்லோகத்தை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு நேற்று நான் உரையாற்றினேன். “கவலையும், உண்மையற்ற மகிழ்ச்சியும் நிறைந்த இவ்வுலகில் பிறந்திருக்கும் நீ என்னை வணங்கு” என்று பகவான் கீதையில் கூறுகிறார். கவலையையும், வேதனையையும் கடந்து சென்று உண்மையான பேரானந்தம் அடையும் வழி இதுதான். ஆகவேதான் பகவான், இந்த உலகின் இயல்பையும், இதைக் கடந்து அப்பால் செல்லும் வழியையும் எடுத்துரைக்கிறார். ‘அநித்தியம், அசுகம்’ என்பது உலகின் இயல்பைக் குறிக்கிறது. “இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வமம்” என்பது இந்த உலகில் நீங்கள் பெறும் சுகமில்லா அனுபவத்திலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுவதற்காகச் சொல்லப்பட்ட வழிமுறை ஆகும்.

இன்று, ஜகத்குரு ஸ்ரீகிருஷ்ணர் சொன்ன மற்றொரு சுருத்தை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன் : “உத்தரேத் ஆத்மானாத்மானம்” ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், அர்ஜுனனிடம், “அர்ஜுனா, இந்த ஆத்மா,

ஆத்மாவாலேயே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். நீ உன்னையே காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். நீயே உனது காவலன்” என்று கூறினார். பழமைவாதிகளான நமது கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் சிலர், குறிப்பாக ஜெர்மன் கத்தோலிக்கர்கள், ஏசு கிறிஸ்து மட்டுமே ஒருவரைக் காப்பாற்ற முடியும், வேறு எவராலும் காப்பாற்ற முடியாது என்ற கொள்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

உங்களை நீங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று பகவான் சொல்லியிருப்பதற்கும் இதற்கும் முரண்பாடு உள்ளதா? முரண்பாடு இல்லை. கடவுளின் சுருணையே ஒரு மனிதனுக்கு முக்தி அளிக்கவல்லது என நாம் அறிவோம். அவர்கள் ஏசுநாதர் என்று சொல்லுகிறார்கள், நாம் கடவுளின் சுருணை என்று சொல்லுகிறோம், இறுதியில் இரண்டும் ஒன்றே. ராமானுஜரின் தத்துவம், இந்த சரணாகதி தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயே உருவாகியிருக்கிறது. இறைவனிடம் சரணாகதி அடைகிற ஒருவன் காப்பாற்றப்படுகிறான். பரிபூரண சரணாகதி அடையாத மனிதன் காப்பாற்றப்படமாட்டான். தனிமனிதன் தனது பாவங்களை ஒப்புக் கொண்டு அவற்றைக் கழுவ முயற்சிக்கிறவரை, முன்பு தான் செய்த பாவங்களுக்காக வருந்தி, ஏசுநாதர் தான் தன்னைக் காப்பாற்ற வல்லவர் என்று நம்பி, “ஏசுநாதரே, என்னைக் காப்பாற்ற உங்களால் தான் முடியும். ஆகவே, வருக, என்பாவங்களைப் போக்கி என்னைக் காப்பாற்றி அருள்புரிக” என்று பிரார்த்திக்கிற வரை அவரைக் காப்பாற்ற முடியாது. இதைச் செய்யாவிடில் அவரை ஏசுநாதரால்கூட காப்பாற்றமுடியாது. இதைச் செய்தால், ஏசுநாதர், “என்னை நோக்கி வா, என் மூலம் பரமபிதாவை அடையலாம்” என்று சொல்லுவார். ஆகவே, முதல்முயற்சி தனிநபரிடமிருந்து தொடங்க வேண்டும். “நான் செய்த பாவங்களுக்காக நான் வருந்துகிறேன். இனி பாவம் செய்யமாட்டேன். ஏசுநாதரே என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

உங்களால் மட்டுமே என்னைக் காப்பாற்ற முடியும்" என்று அவர் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் ஏசுநாதர் அவர்மீது கருணைகொண்டு அவரைக் காப்பார். இந்த தெய்வீகச் சட்டத்தை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். கடவுளின் கருணையே நம்மைக் காக்கமுடியும் என்று நம்ப வேண்டும். கடவுள்தான் நம்மைக் காக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு மனிதன் கடலில் மூழ்கி உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருப்பதாகக் கற்பனை செய்துகொள்வோம். நடுக்கடலில் கப்பலில் பழுது ஏற்பட்டதால் இந்த மனிதன் உட்பட ஐம்பது அல்லது நூறு பேர்கள் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருப்பதாகக் கொள்வோம். அப்போது, அந்த வழியாக ஒரு கப்பல் வருகிறது. இவர்கள் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்து அந்தக் கப்பல் மாலுமி, உயிர் காக்கும் கயிறு ஒன்றை வீசி எறிகிறார். உயிருக்குப் போராடுகிறவர் அந்தக் கயிறை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டால் அவரை மாலுமி காப்பாற்றுவார். இல்லையெனில் அவரைக் காப்பாற்ற முடியாது. ஆகவே உயிர் பிழைப்பதும், தண்ணீரில் மூழ்கி இறப்பதும் தனி மனிதன் செய்யும் முயற்சியைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. தற்காப்பு முயற்சியில் ஈடுபடுகிற மனிதன்தான் காப்பாற்றப்படுவான். இந்த நோக்கில், "உத்தரேத் ஆத்மானாத்மானம்" என்று பகவான் சொன்னதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கருணைக்காக ஏங்கும் மனிதன் மீது கடவுள் கருணை பொழிகிறார். தனது கடந்த காலத் தவறுகளுக்காக மனிதன் வருந்த வேண்டும். இதை ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குத்தானே செய்துகொள்ள வேண்டும். "எவ்வளவு முட்டாள்தனமாக வாழ்ந்திருக்கிறேன்; எவ்வளவு தவறுகளைச் செய்திருக்கிறேன். இனி ஒருபோதும் இவ்வாறு செய்யமாட்டேன்" என்று வருந்திக் கதறுகிறவர்களுக்கே கடவுள் கருணை புரிந்து உதவுவார். இது ஒவ்வொரு

மனிதனும் தனக்குத்தானே செய்து கொள்ள வேண்டியது. வேறு எவரும் செய்ய முடியாதது. பசியில் இருக்கும் உங்களுக்காக உங்கள் தாயார் உணவு தயார் செய்து உங்கள் முன்னால் எடுத்து வைக்க முடியும். ஆனால் அந்த உணவை நீங்கள் உண்டாத்தான் உங்கள் பசியாரும், சமைத்த உணவை தாயார் தானே உண்டால் உங்கள் பசி ஆறாது. மருந்தை டாக்டரே சாப்பிட்டால் நோயாளி நலம்பெற முடியாது. நோயாளி மருந்து சாப்பிட்டால் தான் அவரது நோய் குணமாகும். ஒரு நோயாளியை தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் சேர்த்து கவனித்தாலும், உயிர் வாழவேண்டும் என்ற ஆசை அந்த நோயாளிக்கு இருந்தால்தான் அவரைக் காப்பாற்றமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஆசை இல்லாதவரைக் காப்பாற்ற முடியாது, அவர் இறந்துவிடுவார். ஆகவே நோயாளியின் ஒத்துழைப்பு அவசியம். நான் மரணமடையக் கூடாது; நான் வாழவேண்டும் என்ற மன உறுதி அவரிடம் இருக்க வேண்டும். அப்போது எதுவும் சாத்தியமாகிறது. ஆகவேதான் பகவான், “உத்தரேத் ஆத்மனாத்மானம்” என்று கூறுகிறார். ஜீவாத்மாவைக் காப்பாற்ற ஜீவாத்மாவால்தான் முடியும். அதாவது, அறியாமை, அஞ்ஞானம் மாயை என்னும் இருளில் இருக்கிற ஜீவாத்மா ஒளியை நாடி வரவேண்டும். மனிதன், மாயையிலிருந்து விடுபட்டு, விவேகம், நற்சிந்தனை, பகுத்தறிவு கொள்ள வேண்டும். இதைத்தான் அப்யாசம் என்கிறோம். அப்யாசம் மூலம் எந்தச் சூழ்நிலையையும் கடந்து செல்ல முடியும். சரியான முயற்சியில் ஈடுபட விருப்பம் கொள்ளுங்கள்.

‘அப்யாசம்’ என்பது தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும் தீவிர முயற்சி ஆகும். தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ளாமல், வெற்றிக்காக மேற்கொள்ளப்படும் தீவிர முயற்சியாகும். “நான் வெற்றியடையலாம், நான் வெற்றி காண முடியும், நான் வெற்றி காண்பேன்” என்ற எண்ணத்துடன் தொடர்ந்து முயற்சி செய்யுங்கள். இப்படி முயன்றால் எதனையும்

அடையலாம். “கரதே கரதே அப்யாசகே, ஜடமதி ஹோதா கஜன்” என்று வட இந்தியாவில் ஒரு ஹிந்தி மொழிப் பழமொழி வழக்கில் உள்ளது. தொடர்ந்து செய்யப்படும் முயற்சியினால் மந்தபுத்தி உள்ளவனும் அறிவாளி ஆகிறான் என்பது இதன் பொருள். மற்றொரு உதாரணத்தையும் சொல்லலாம். இந்தியாவில் உள்ள சில கிராமங்களில் வீடுகளிலுள்ள கிணறுகளின் மேல் சலவைக் கல்லைப் போட்டிருப்பார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் இறைக்க வாளியில் தாம்புக் கயிறு கட்டப்பட்டிருக்கும். இந்தக் கயிறு தேங்காய் நாரால் பின்னப்பட்டிருக்கும். அந்த வீட்டுப் பெண் இந்த கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லும்போது தனது காலை சலைக் கல்மீது வைத்துக் கொண்டு இறைப்பார்கள். தண்ணீர் இறைக்கும்போது கயிறு சலவைக் கல்லில் உராய்வதால் அந்தக் கல் தேய்ந்துபோகும். இந்தத் தேய்மானத்தால், சலவைக் கல்லில் பிறைச் சந்திரன் போன்ற வடிவம் பெற்றிருக்கும். “ஆவதா ஜாவதா ரஸாரி சிலா பர் கராத் நிஷான்”-மேலும் கீழும் போய்வரும் கயிறு. சலவைக்கல்லில் தனது முத்திரையைப் பதிக்கிறது. அது தனது பணியைத் தொடர்ந்து செய்ததே இதற்குக் காரணம். ஆகவே மனிதன் தொடர்ந்து முயன்றால் தெய்வீகப் பண்புடன் விளங்குகிறான். அப்யாசத்தின் சாரம் இதுதான். ஆகவேதான், ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்த அப்யாசத்தில் ஈடுபடவேண்டும் என்று பகவான் கூறுகிறார். இதற்கு உரிய பலன் தானாகக் கிடைக்கும்.

ஸ்காட்லாந்து மன்னன் ப்ரூஸ் பற்றிய கதை ஒன்றை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அவன் போரில் தோற்றதும் விரக்தி அடைந்து தனிமையை நாடினான். ஒரு குகையில் ஒளிந்து வாழ்ந்து வந்தான். அங்கு ஒரு நான் அவனுக்கு ஒரு அற்புதக் காட்சி கிடைத்தது. அந்தக் குகையின் கூரையிலிருந்த சிலந்தி தரையில் வீழ்ந்தது. அது அப்படி விழும்போதே கூரையிலிருந்து ஒரு நூல் இழையை

நெய்துகொண்டே வந்தது. தரையில் வீழ்ந்ததும் மீண்டும் அந்த நூல் இழைமூலம் கூரையை நோக்கி ஏறியது, மீண்டும் வீழ்ந்தது, மீண்டும் ஏறியது. இப்படி ஓரிரு முறை அல்ல எட்டுமுறை செய்தது. ஒன்பதாவது முறை அது மேலேறி கூரையை அடைந்துவிட்டது. இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மன்னன் மனநிலை மாறியது. 'நான் ஒரு முட்டான். இந்த ஒரு பூச்சி இவ்வளவு விடாமுயற்சி செய்கிறது, வெற்றி கொள்ளுகிறது. நான் ஏன் விரக்தி அடைய வேண்டும்?' என்று எண்ணினான். அந்தச் சிலந்தி, மன்னனை உற்சாகப்படுத்தியது. 'முயற்சி செய், மீண்டும் முயற்சியில் இறுதி வெற்றி உனதே' என்று அது அவனுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டியது. பிறகு மன்னன் குகையிலிருந்து வெளியே வந்து போரிட்டு வென்று மீண்டும் அரசைக் கைப்பற்றினான். நீங்களும் இப்படி முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். அனைத்து விஷயங்களிலிருந்தும் மனிதன் ஊக்கம் பெறவேண்டும்.

“குரு உனக்கு வழிகாட்ட முடியும். குரு உனக்கு உற்சாகம் தரமுடியும்; ஊக்கப்படுத்த முடியும்; துணிச்சலையும் தோற்றுவிக்க முடியும். ஆனால் ஆன்மீக முன்னேற்றம் என்ற ஏணியின் ஒவ்வொரு படியிலும் நீதான் காலைப் பதித்து முன்னேற வேண்டும். உனக்காக குரு சாதனை செய்ய முடியாது. சாதனையில் ஈடுபட வேண்டியது சாதகனின் கடமையாகும்” என்று குருதேவர் சொல்லுவது வழக்கம்.

ஆன்மீக வாழ்க்கை, உன்னதப் பேரானந்தம் அடைதல் என்பது தீவிரமான, தொடர்ச்சியான, சிரத்தைமிக்க முயற்சியாகும். “உத்தரேத் ஆத்மானாத்மானம்” என்பதன் பொருள் இதுதான். மாயையிலும் அறியாமையிலும் மூழ்கியிருக்கும் ஆத்மாவை, இருளிலும் பந்தத்திலும் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மாவை அவற்றிலிருந்து விடுவித்து

விழிப்புநிலைக்கு உயர்த்த வேண்டும். பிறகு ஆன்மீக விழிப்புணர்வே உங்களை மேல்நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் சக்தியாகிறது. ஆன்மீக விழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறவரை பகுத்தறியும் ஆற்றல் வேண்டும். லட்சியத்தால் ஊக்குவிக்கப்பட்டதாக இந்த அறிவாற்றல் அமைய வேண்டும். இந்த அறிவாற்றல் நீடித்து நிலைத்திருக்க வேண்டும். நமக்கு நல்வழி காட்ட வேண்டும். இந்த அறிவாற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள நாம் நல்ல அறநூல்களைப் படிக்க வேண்டும், துறவிகளை தரிசித்து அவர்களின் அருளுரைகளை, அறிவுரைகளை உபதேசங்களைக் கேட்க வேண்டும். இவ்வழியில், லட்சியப் பிடிப்புக்கொண்ட அறிவாற்றல் வலுப்பெறுகிறது. இவ்வாறு, ஸ்வாத்யாயம், சத்சங்கம், சிரவணம், உற்சாகந்தரும் அருளுரைகளைக் கேட்டல் மூலம் ஊக்கமும் பலமும் பெற வேண்டும். இத்தகைய அறிவாற்றல் ஆன்மீக சாதகனுக்கு நண்பனாகிறது. இந்நிலையில் அறிவாற்றல் தூய்மைப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கிறது. நாம் இதனை சுத்த புத்தி, விவேகாத்மக புத்தி என்று சொல்லுகிறோம். இப்போது புத்தி ஆன்மீக விவேகத்தின் மூலம் பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. புலன்களை நாடி ஒடும் அடிமனதை இந்த சுத்தபுத்தி நன்னெறிப்படுத்தி உயர்த்துகிறது. இந்தவகையில் நீங்களே உங்களின் பாதுகாவலனாக இருக்கவேண்டும். இதையே பகவான் கிருஷ்ணர் தெளிவாகக் கூறியருளியிருக்கிறார்.

நிமிர்ந்து நில்லுங்கள். துணிந்து செயல்படுங்கள். தன்னம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். மன அமைதியுடன் இருங்கள். “இறைவனின் உதவியுடன் என்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும்” என்ற நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள். உங்களிடம் தன்னம்பிக்கை இருக்க வேண்டும்; ஆணவம், அகந்தை இருக்கக்கூடாது. “என்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும். ஆனால் இறைவனின் உதவியுடன் மட்டுமே அந்த சாதனையை என்னால் செய்யமுடியும்” என்ற எண்ணம்

உங்களிடம் இருக்க வேண்டும். இத்தகைய தன்னம்பிக்கையுடன்தான் அனுமான் கடலைத் தாண்டினார். இந்த சாதனையை நிகழ்த்திய அவர் அகங்காரம் கொள்ளவில்லை. “ராம நாமத்தின் சக்தியுடன் எதைத்தான் என்னால் செய்ய முடியாது?” என்று அவர் கூறினார். அவர் அத்தகைய தன்னம்பிக்கையை, ஆன்மீக நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தார். இந்த நம்பிக்கை, இறை நாமத்தினின்று அவர் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. ஆகவே ஒவ்வொருவரிடத்திலும் இத்தகைய தன்னம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். அகங்காரம் இருக்கக்கூடாது. ஆகவே, துணிவு, தன்னம்பிக்கை, தெய்வீக சக்தியில் முழு நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு ஒவ்வொருவரும் சரியான திசையில் நடைபோட வேண்டும். “சுயகட்டுப்பாடினமை சாதகனின் மாபெரும் எதிரி; சுய கட்டுப்பாடு சாதகனின் மாபெரும் நண்பன், “உங்களை நீங்களே உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டுமானால், உங்களிடத்தில் தன்னடக்கம், புலனடக்கம் இருக்க வேண்டும். தூய்மையற்ற ஆசைகளை நீங்கள் வெற்றிகொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் உங்களை நீங்களே உயர்த்திக் கொள்ள முடியும். மாறாக, நீங்கள் புலன்களுக்கும் ஆசைகளுக்கும் அடிமையாகிவிட்டால் உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக் கொள்ள முடியாது. உங்களை நீங்களே தாழ்த்திக் கொள்ளுவீர்கள். புலன்களையும், ஆசைகளையும் அடக்க முடியாவிட்டால், உங்களை நீங்களே தண்டித்துக் கொள்ளுங்கள். “இன்று நான் உணவு உட்கொள்ளமாட்டேன். ஏனெனில் நான் எனது செயலில் தோற்றுப் போய்விட்டேன்” நான்கு ஐந்து முறை நீங்கள் இப்படிச் செய்தால் மனம் எச்சரிக்கையாக இருக்கும். ஏனெனில் அது உணவை இழக்கத் தயாராக இருக்காது! தனக்குத் தானே இப்படி தண்டனை அளித்துக் கொள்ளுவதை குருதேவர் மிகவும் விரும்புவார்.

குருதேவர் இதை மகாத்மா காந்தியிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டார். ஆத்ம பரிசோதனை செய்வதையும் தன்னைத்தானே தண்டித்துக் கொள்ளுவதையும் மகாத்மா காந்தி வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஆகவே, குருதேவர் ஆன்மீக நாட்குறிப்பில் தனக்குத்தானே தண்டனை அளித்துக் கொள்ளுவதற்கும் ஒரு இடம் அளித்திருந்தார். உங்கள் உறுதிப்பாட்டில் எத்தனை முறை நீங்கள் தோற்றுப் போனீர்கள், புலன்களை அடக்க முடியாமல் எத்தனை முறை தோற்றுப் போனீர்கள், எத்தனை முறை உங்களால் கோபத்தை அடக்க முடியவில்லை, எத்தனை முறை உங்களை நீங்களே தண்டித்துக் கொண்டீர்கள் என்ற விபரங்களை அந்த நாட்குறிப்பில் நீங்கள் காணலாம். உங்களுக்கு நீங்களே வழங்கிக் கொள்ளும் தண்டனை பலவகைப்பட்டது. நீங்கள் தோட்டத்தின் மையத்தில் ஒற்றைக் காலில் நின்றுகொண்டு 50 மாலைகள் ஜபம் செய்யலாம். இது ஒரு வகை. உணவு உட்கொள்ளாமல் இருப்பது மற்றொரு வகை. ஒரு வாரத்தில் உப்பில்லா உணவை உண்பது கடுமையான தண்டனை. இது மனதுக்கு அளிக்கப்படும் மிகக் கடுமையான தண்டனை. ஆனால் இதுவே உண்மையான ஆன்மீக ஒழுக்கம். ஏனெனில் உங்களை நீங்களே உயர்த்திக் கொள்ளும் செயல்முறையின் அங்கமாக இது அமைந்திருக்கிறது.

இந்தச் செயல்முறையினை நீங்கள் நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அப்போது, பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவத் கீதையில் கூறி அருளிய “உத்தரேத் ஆத்மானாத்மானம்” என்ற திருவாக்கின்படி, நீங்கள் வெற்றி அடைவீர்கள்.

ஹரி ஒம் தத் சத்.

14. குருதேவ் சுவாமி சிவானந்தரின் தனிச் சிறப்புமிக்க ஒரு செய்தி

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், சுவாமி விவேகானந்தர், சுவாமி ராமதீர்த்தர், சங்கராச்சார்யர், ராமானுஜாச்சாரியார், வல்லபாச்சாரியார் ஆகியோர் செய்யாத எந்தச் செயலை தனிச் சிறப்புடன் குருதேவ் சுவாமி சிவானந்தாஜி மகராஜ் செய்தார்? இவர்கள் அனைவரும் அளித்துள்ள செய்திகளை குருதேவர் நமக்குத் தந்தருளியிருக்கிறார். ஏசுநாதர், புத்தர், முகமதுநபி ஆகியோரின் உபதேசங்களின் சாரத்தையும் அவர் நமக்குத் தந்தருளியிருக்கிறார். உபநிஷத்துக்கள், பகவத்கீதை, மற்றும் அனைத்து அறநூல்களின் சாரத்தையும் குருதேவர் நமக்குத் தந்தருளியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ குருதேவரின் தனிச் சிறப்பு என்ன? அவர் ஏதேனும் விசேஷமாகச் செய்திருக்கிறாரா? ஒவ்வொருவரிடத்திலும் சிறப்புக்குரிய ஒரு அம்சம் இருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் சாதம், சப்பாத்தி, காய்கறிகளைச் சாப்பிட்டு வருகிறீர்கள் என்பதற்காக, இன்று இவை உங்களுக்குக் கிடைக்கும்போது "இதில் என்ன விசேஷம் இருக்கிறது. நான்தான் தினசரி இவற்றைச் சாப்பிட்டு வருகிறேனே இது எனக்கு வேண்டாம்" என்று சொல்லுவீர்களா? சொல்லமாட்டீர்கள். ஏனெனில் இன்று சாப்பிடும் உணவு, நேற்று சாப்பிட்டது போல இருந்தாலும் இன்றைக்கு இது சிறப்பானது. இது இன்றையத் தேவை. இத்தனை ஆண்டுகளாகச் சாப்பிட்ட உணவு, உங்களின் இன்றையப் பசியைப் போக்காது. இன்று கிடைக்கும் உணவு சிறப்பானது. இதை முந்தைய நாட்களில் சாப்பிட்ட உணவுடன் ஒப்பிட முடியாது. இதை இரு நாட்களுக்கு முன்னர் நீங்கள் சாப்பிட்டிருக்கும் விருந்துச் சாப்பாட்டுடனும் ஒப்பிட முடியாது. அதுபோல, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும்,

ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும், ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் வாழ்ந்த மகான்கள், துறவிகள் ஆகியோர் வழங்கியிருக்கும் செய்திகள் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் சிறப்புக்குரியதாக விளங்கி வந்திருக்கிறது.

நீங்கள் இதனை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்தால் இது காலத்தின் தேவை என்பது உங்களுக்குப் புரியும். இந்த நோக்கில் குருதேவரின் உபதேசங்கள் சிறப்புக்குரியவையாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றின் மதிப்பை அளவிடமுடியாது. இது அளவிடற்கரியது. இந்திய மக்கள் தமது சொந்தப் பண்பாட்டில் கொண்டிருக்கும் பிடிப்பும், விசுவாசமும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து வருவதை ஸ்ரீகுருதேவர் கவனித்து, இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றியமைக்க விரும்பினார். மக்கள் தமது பண்பாட்டில் மீண்டும் பற்றுக் கொள்ளச் செய்ய வேண்டும் என விரும்பினார். அந்நியக் கருத்துக்களிலும், லட்சியங்களிலும் இந்திய மக்கள், ஈடுபாடு கொள்ளுவதை குருதேவர் கவனித்தார். நிலையான குறிக்கோளை அடைய வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்தினார். ஆன்மீகக் குறிக்கோள்கள் என்றைக்கும் பழமையாகிப் போய்விடுவதில்லை. அவை எப்போதும் புதுமையாக இருக்கின்றன. தொடர்ந்து புதுமையாக இருந்து வரும். இதை குருதேவர் உணர்த்தினார். மக்கள் தவறான பாதையில் செல்வதைச் சுட்டிக் காட்டினார். "தவறான கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொள்ளாதீர்கள். ஒரு கண்ணாடித் துண்டுக்காக வைரத்தை இழக்காதீர்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆயினும் வைரம் எப்போதும் வைரம்தான். கண்ணாடித் துண்டு ஒரு போதும் அதன் மதிப்பைப் பெற முடியாது. இந்திய மக்கள் தமது மதத்தில் பற்றும் அதில் பெருமிதமும் கொண்டு அதைப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆன்மீக ஞானத்தை அனைவரும் பெறச் செய்வது குருதேவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான பணி ஆகும். "உங்கள் மதம் பற்றி நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது தவறு. அதை அறிந்து

கொள்ளுங்கள். அறிந்துகொண்டதை உங்களிடத்திலேயே வைத்துக் கொள்ளாமல், பிறர் பயன்பெறும் வகையில் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள்” என்று குருதேவர் எப்போதும் சொல்லுவார். முன்பு வாழ்ந்த ஞானியரும் துறவியரும்கூட இப்படிச் செய்திருந்தாலும் குருதேவர் இதனை ஒரு தனிச்சிறப்பான முறையில் செய்திருக்கிறார். “மதம் என்பது ஆலய வழிபாடு மட்டுமல்ல; உங்கள் பூஜை அறையில் காலையிலும் மாலையிலும் நீங்கள் செய்யும் வழிபாடு மட்டுமல்ல. நீங்கள் விடுகிற மூச்சுக் காற்றிலும் அது இருக்கிறது. உங்களின் வாழ்க்கை முழுவதிலும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதிலும் அது இருக்கிறது” என்று குருதேவர் கூறியிருக்கிறார். மதம் மனிதனின் வாழ்க்கையில் ஒரு அம்சம் என்று சொல்லப்படுவதை அவர் ஏற்க மறுத்தார். மதமே வாழ்க்கை என்று அவர் கருதினார்.

மதம் என்பது என்ன? இறைவனை வழிபட்டு இறைவனை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லுவதே மதம் ஆகும். இறை அனுபவத்தில் முன்னேறிச் சென்று, கடவுளை நேருக்கு நேர் தரிசிக்க வேண்டும். இந்த வகையில் மனித வாழ்க்கை, இறை வழிபாடாக அமைய வேண்டும். வாழ்க்கை முழுவதும் தெய்வீகமானதாக ஆக்கப்பட வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக இருக்க வேண்டும்; உலகியல் வாழ்க்கையாக இருக்கக் கூடாது. இந்த புதிய காட்சியைக் காண் நும் பார்வையை விசாலப்படுத்த வேண்டும்.

“வாழ்க்கை முழுவதும் ஆன்மீக மயமானது; தெய்வீகமானது. உங்களை நேரடியாக இறைவனுடன் இணைத்து வைப்பது. ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக இருக்குமளவில் வாழ வேண்டும். நீங்கள் டாக்டர் என்றால் உங்கள் நோயாளியிடத்தில் இறைவன் இருப்பதாகக் கருதி தெய்வீக வழியில் சிகிச்சை அளியுங்கள். நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் என்றால் உங்கள் தொழிலை

தெய்வீக ஆன்மீக வழியில் நடத்துங்கள். நீங்கள் வியாபாரி என்றால், வியாபாரத்தை தெய்வீக வழியில் செய்யுங்கள். அது ஆன்மீக மயமாக இருக்கட்டும். உலகியல் பணிகள் ஊழல் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டாம். நீங்கள் கல்லூரி முதல்வராகவோ, பள்ளி ஆசிரியராகவோ இருந்தால் நீங்கள் தெய்வீக வழியில் செயல்படுங்கள். நீங்கள் ஒரு எஞ்ஜினியர் என்றால் தெய்வீக வழியில் செயல்படும் எஞ்ஜினியராக இருங்கள்" என்று குருதேவர் கூறியிருக்கிறார்.

உங்களின் அடிப்படை இயல்பு தெய்வீகத் தன்மை. நீங்கள் ஈடுபடும் அனைத்துப் பணிகளிலும் இந்த தெய்வீகத் தன்மை இருக்க வேண்டும்.

அடிப்படையில் நீங்கள் தெய்வீகக் குணமுடையவர். இந்த உலக வாழ்க்கை, உங்கள் உடம்பில் அணிந்திருக்கும் சட்டை போன்றதாகும். அது உங்களை மாற்றமுடியாது. ஏனெனில் அது தற்காலிகமானது, அது உண்மையல்ல. உங்கள் இயல்பான தன்மை, நிலையானது, மாற்ற முடியாதது, முடிவற்றது. இதையே வேதாந்தம் சத் அல்லது உண்மை என்று குறிப்பிடுகிறது. உங்களின் ஆதாரசக்தி அமரத்துவம் பெற்றுள்ள ஆத்மா. நீங்கள் நிலைத்திருக்கும் ஆத்மா. ஆத்மாவுக்கு பிறப்பில்லை, மரணமில்லை. ஆக இந்த வகையில் நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மை உடையவர். ஏனெனில் ஆத்மா, தெய்வீகமானது. அன்பு, உண்மை, அருள்நிலை ஆகியவையே தெய்வீக நிலை. நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டிருப்பதால் உங்கள் வாழ்க்கை தெய்வீக வாழ்க்கையாக அமைய வேண்டும். இவ்வாறு குருதேவர் ஆன்மீகத்தை ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் இடம் பெறச் செய்தார். அவரது நோக்கையும், குறிக்கோளையும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் உங்கள் வாழ்வில் எந்தப் பகுதியும் ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு சம்பந்தமில்லாமல் இருக்காது, உங்கள் வாழ்க்கை, முழுமையாக ஆன்மீக மயமாக இருக்கும். இறுதியில் நீங்கள் இறைவனை

அடைந்து ஆன்மீக ஒளி பெறுவீர்கள். இவ்வாறு தனிமனிதனின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் தெய்வீகத் தன்மை நிறைந்திருக்குமாறு குருதேவர் செய்தருளினார். இது அவர் தந்தருளிய தனிச் சிறப்பான கொடை ஆகும். இவ்வாறு வாழ்க்கை தெய்வீகம் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டும். தொழில், தெய்வீகமானதாக இருக்க வேண்டும். உலகியல் மற்றும் சமுதாய வாழ்க்கையும் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதாக அமைய வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனின் மன இயல்பும் தெய்வீகமானதாக இருக்க வேண்டும். உங்களிடத்தில் தெய்வீகப் பண்புகள் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழும் லட்சிய மனிதராக இருக்க வேண்டும். உங்கள் இயல்பும், ஒழுக்கமும் தெய்வீகமானதாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் வாழ்வில் அற்பமான, தூய்மையற்ற, லோகாயதமான மட்டமான அம்சங்கள் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு செயலிலும் தெய்வீகம் நிறைந்திருக்க வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கை மும்முவுதலும் தெய்வீகம் நிறைந்திருக்கட்டும். உங்கள் செயல்கள் அனைத்தையும் ஆன்மீக மயமாக்குவது என்பது இதுதான்.

“உங்கள் நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் ஆன்மீக மயமாக்குவதற்காக ஒரு அடிகூட எடுத்து வைத்து எங்கும் செல்ல வேண்டியதில்லை. நீங்கள் எங்கு இருக்கிறீர்களோ அங்கேயே இருந்து கொண்டு இந்த மாற்றத்தை உங்களால் கொண்டு வர முடியும். உங்கள் பணி அனைத்தும் தத்துவமேதையின் அருளால் பக்திமயமானதாகட்டும்” என்று குருதேவர் சொன்னார்.

“எனது வாழ்க்கையின் மூலமும் எனது ஒவ்வொரு சொல்லின் மூலமும், எனது ஒவ்வொரு செயலின் மூலமும், என்னுடைய ஒவ்வொரு எண்ணத்தின் மூலமும், என்னுடைய ஒவ்வொரு உணர்ச்சியின் மூலமும் நான் இறைவனை வணங்குகிறேன். யத்யத்கர்மா கரோமி தத்தத் அகிலம்

சம்போ தவாராதனம்" என்றும் குருதேவர் கூறினார். உங்களது செயல் அனைத்தும் இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடாகும். நீங்கள் எப்பொழுதும் இறைவனுடைய சந்நிதியில் வாழ்ந்திருந்தால் நீங்கள் எப்படி அற்பத்தனமாகவும், ஆன்மீகத்திற்கு விரோதமாகவும் செயல்பட முடியும்? ஆண்டவன் அந்தர்யாமியாக அனைவருக்குள்ளும் இருக்கிறான். ஆண்டவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறான். பகவான் கீதையில், "கேஷத்ரக்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வ கேஷத்ரேஷு பாரத - ஒ, அர்ஜுனா, நான் அனைத்து இடங்களிலும் இருந்து அனைத்து இடங்களைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இதனை நீ உணர்ந்து கொள். கனம் இந்த உடல், இந்தக் களத்தில் அமர்ந்திருந்து இதுபற்றி அறிந்து கொண்டிருப்பது ஜீவன். அதுபோல நீங்களும் இந்த உடல், மனம் மற்றும் அனைத்தைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மிருகங்கள் மற்றும் புழுப் பூச்சிகளிலும் இறைவன் அந்தர்யாமியாக இருக்கிறான். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், "அஹமாத்மா குடாகேஸ ஸர்வபூதஸயாஸ்தித:" என்று பகவான் கூறுகிறார். அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் நான் ஆன்மீக உண்மையாக இருக்கிறேன் என்று இதன்மூலம் தெரிவிக்கிறார். அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆதியாய், நடுவாய், அந்தமாய் ஆண்டவன் இருக்கிறான். "நான் எல்லா உயிர்களிலும் இருக்கிறேன். நான் எங்கும் பரவி இருக்கிறேன்" என்று பகவான் கூறியிருக்கிறார். இதை நாம் அனுபவித்து உணர வேண்டியதன் அவசியத்தை குருதேவர் நமக்கு உணர்த்தியிருக்கிறார்.

கடவுள் எப்போதும் அனைவருடனும் கலந்து இருக்கிறார். அவர் உங்களுடன் இருக்கும்போது நீங்கள் ஆன்மீகப் பாதையில் செல்லாமல் வேறுபாதையிலா செல்லுவீர்கள்? நம் அலுவலகத்தில் உயர் அதிகாரிகள் இருக்கும்போது அவர்கள் நம்மைக் குறை சொல்ல முடியாத அளவில் நடந்து கொள்ளுகிறோம். இறைவன், ஜகதிஸ்வரன். "உங்களுக்கு

உள்ளும் புறமும் இறைவன் இருப்பதை அங்கீகரியுங்கள். ஆகவே, ஆண்டவன் முன்னிலையில் தெய்வீகப் பண்புடன் செயல்படுங்கள்” என்று குருதேவர் சொன்னார். தெய்வீக வாழ்க்கையின் மூலம் தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெறுவதே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். இந்த வழியில் தொடர்ந்து உற்சாகமாகத் தொடக்கம் முதலே பணியாற்றுங்கள். இந்த தெய்வீக விழிப்புணர்வு பெறும் நிலையை உங்கள் வாழ்க்கையின் ஏதோ ஒரு காலகட்டத்தில் அடைய வேண்டும் என்பதில்லை. எவ்வளவு விரைவாக முடியுமோ, அவ்வளவில், இந்த வழியில் நடந்து தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும். குருதேவர் இது விஷயமாக குழந்தைகளுக்கும் கூட சில நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். ‘சிறுவர் சிறுமியர்க்கு தெய்வீக வாழ்க்கை’ என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார். மேலும் சில நூல்களும் குழந்தைகளுக்காக எழுதியிருக்கிறார். குழந்தைகளும் கூட தாம் தெய்வீகத் தன்மை உடையவர்கள் என்றும், தாம் தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ்ந்து தெய்வீகப் பேரானந்தமும் பேரொளியும் பெற வேண்டும் என்றும் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். இதுவே மனித குலத்துக்கு குருதேவர் அளித்திருக்கும் மகத்தான செய்தி ஆகும். ஆன்மீகத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் தினசரி வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கத் தகுந்தவாறு விளக்கியுரைத்தார். இதுதான் குருதேவரின் கருணை.

15. யோகம் என்றால் என்ன?

யோகம் பற்றி உங்களிடையே பேசுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்று உலகம் முழுவதும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் யோகம் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அனைத்து நூற்றாண்டுகளிலும் யோகம் என்ற சொல் பிரபலமாகியிருந்திருக்கிறது. கீழ்த்திசை நாடுகளிலும், மேற்கத்திய நாடுகளிலும் மக்கள் ஹடயோகம், ராஜயோகம், தியானயோகம் ஆகியவற்றைப் பயின்று பயன் பெற்று

வருகிறார்கள். உலகில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலியன், டச்சு ஆகிய மொழிகளில் யோகம் பற்றிய ஏராளமான நூல்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன. ஆகவே, எது யோகம், எது யோகம் ஆகாது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். உள்ளொளி பெருக்கும் இந்தக் கலையின் உயரிய பெருமளவுக்கான பயனைப் பெற வேண்டுமானால், இந்த முக்கியமான விஷயம் பற்றித் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம் ஆகும்.

யோகம் என்பது பரமாத்மாவுடன் ஜீவாத்மா ஐக்யமாவதுதான். நீங்கள் அந்த உன்னத பிரபஞ்ச ஆத்மாவிலிருந்து இந்த மண்ணுலகிற்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இப்போதும் அந்த பரமாத்மா உங்களின் ஆதார சக்தியாக இருக்கிறது. நீங்கள் பரமாத்மாவை அடைவதன் மூலம் உங்கள் வாழ்க்கை திருப்தியும், முழுமையும் அடையும். யோகம் என்பது இறை அனுபவம். மனிதன் அன்றாட உலகியல் வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கும் வேதனை, வருத்தம், துன்பம், துயரம் இவற்றிலிருந்து தன்னைத் துண்டித்துக் கொண்டு இறைவனுடன் இணைந்து விடுவதே யோகம் ஆகும். இந்த உலகம் வேதனையும் மரணமும் உடையது. இந்த உலகம், தோன்றி மறையும் தன்மை உடையது; தற்காலிகமான பெயர்களையும் வடிவங்களையும் கொண்டது. இந்த உலகில் நாம் காணும் பொருட்கள் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டவை; தூய்மையற்றவை; கரடு முரடானவை; தொடர்ந்து மாறிக் கொண்டிருப்பவை; நம்ப முடியாதவை. இந்த உலகப் பொருட்கள் எப்போதும் மாறக் கூடியவை; அழியக் கூடியவை; உங்களுக்கு நிலையான, நீடித்திருக்கும் மகிழ்ச்சியை அல்லது சுகத்தைத் தரமுடியாதவை. குறையுடையதாகவும் இருவேறு அனுபவங்களின் கலவையாகவும் இருப்பதால், ஒரே பொருள், ஒரு நேரத்தில் மகிழ்ச்சியையும் மற்றொரு நேரத்தில்

வேதனை, துன்பம் மற்றும் கவலையையும் தருவதாக இருக்கிறது.

நீங்கள் நிலையான, நீடித்த பூரணமான, வேதனையின் கலப்பில்லா மகிழ்ச்சி, உண்மையான அமைதி, உண்மையான திருப்தி பெற வேண்டுமானால் அதை ஒரு எல்லைக்கு உட்பட்ட, குறையுடைய, அழியக்கூடிய, மாற்றம் அடையக்கூடிய, தற்காலிகமான உலகப் பொருட்களில் தேடக்கூடாது. மாறாக, அதை நிறைவான, நிலையான, மாற்றமில்லாத, அழியாத ஒரு சாரத்தில் அல்லது அடிப்படை உண்மையில் தேடிப் பெற வேண்டும். அப்படி ஒரு உண்மைப் பொருள் இருக்கிறதா?

இந்த வேதபூமியில், புண்ணிய பாரத வர்ஷத்தில், இந்தியப் புண்ணிய பூமியில், கங்கை பாயும் நாட்டில், இமயமலை கம்பீரமாகத் தோற்றம் அளிக்கும் நாட்டில், உபநிஷத்தும், பகவத்கீதையும் உள்ள நாட்டில் ரிஷிகளும், முனிவர்களும், ஞானியர்களும், நிலையான திருப்தியை, பூரணமான பேரானந்தத்தை, கலப்படமற்ற பேரானந்தத்தை, கவலையில்லாப் பெருவாழ்வைத் தரவல்ல ஒரு அனுபவம் இருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய தமது வாழ்க்கை முழுவதையும் அர்ப்பணித்தனர். அவர்கள் உறுதி தளராமல் தொடர்ந்து முயன்று இறுதியில் ஞான ஒளியும் இறை அனுபவமும் பெற்றனர். அவர்கள் ஆத்ம ஞானிகளாக ஆனார்கள். அவர்களுக்கு அந்த அனுபவம் விளக்கவொண்ணா மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அவர்களிடம் பிரம்மானந்தம், பரமானந்தம், உன்னதப் பரவசப் பேரானந்தம் நிறைந்திருந்தது. அது, அவர்களை அனைத்துக் கவலைகளிலிருந்தும் வேதனைகளிலிருந்தும், இவ்வுலகின் குறையுடைய அனுபவங்களிலிருந்தும் விடுவித்து பூரணப் பேரானந்தம் கலந்த அமைதியைப் பெறச் செய்தது.

இந்த ஞானியர்கள், அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்துதல், அனைத்து உயிர்களிடத்தும் கருணை காட்டுதல் ஆகிய பண்புகளைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் தாம் பெற்ற இன்பத்தை இந்த வையகமும் பெற வேண்டும் என்று விரும்பினர். ஆகவே, அவர்கள், “அமரத்துவம் பெற்ற குழந்தைகளே! அருனொளி பரப்பும் பரமாத்மாவை தரிசிக்கும் பேறு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அதை அடைந்துவிட்டால் நீங்கள் கவலை, வேதனை, துன்பம் இவற்றிலிருந்து விடுபட்டு அளவிடற்கரிய ஆனந்தத்தை விவரிக்கமுடியாத தெய்வீகப் பேரானந்தத்தை அடைவீர்கள். நாங்கள் அடைந்ததை நீங்களும் அடைய முடியும். ஏனெனில் அது உங்கள் பிறப்புரிமை” என்று கூறினர். மேலும், “வாருங்கள், இந்தப் பேரானந்தம் தரும் பிரம்மானுபவத்தை ஆத்மானுபவத்தை அடைய வாருங்கள்”, என்று அழைத்தனர். இந்த மகான்கள், மகத்தான லட்சியபுருஷர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மண்ணுலகில் வாழும் மனிதர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதில் நடைமுறைக்கேற்ற யோசனைகளைத் தெரிவித்தனர். உன்னத அனுபவம் பெற விஞ்ஞானரீதியான செயல்முறைகளை வகுத்துத் தந்தனர். இது அவர்கள் மனித குலத்துக்குத் தந்தருளிய மகத்தான கொடை ஆகும். நமக்கு உன்னதப் பேரானந்த அனுபவத்தையும், அமைதியையும், ஆன்மீக ஞான ஒளியையும் தரக்கூடிய குறிப்பிட்ட ஆன்மீகப் பயிற்சி முறை யோகசாஸ்திரம் எனப்படுகிறது.

இந்தப் புற உலகில் உள்ள பொருட்களில் இன்பம் கிடைக்கும் என்ற மாயையில் சிக்கிய மனிதன் அதை வீணாகத் தேடுகிறான். அவன் புலன்வழி இன்பத்தை அனுபவிக்கிறான். அது தற்காலிகமானது; அவனுக்கு நீடித்த, உண்மையான இன்பத்தை அது தருவதில்லை. ஆகவே, உண்மையான மகிழ்ச்சியைப் பெறமுடியாத மனிதன் அதிருப்தி

அடைகிறான். இந்த நிலையிலிருந்து மனிதனைக் காப்பாற்ற விரும்பிய நமது ஞானிகள், “ஓ, மனிதா, நீ உண்மையான ஆனந்தத்தையும் அமைதியையும் அடைய விரும்பினால், அவற்றைத் தரவல்ல பரமாத்மாவுடன் இணைந்துவிட வேண்டும்” என்று கூறினர். உயரிய பிரபஞ்ச உண்மையாதெனில் பூரணப் பேரானந்த அனுபவம் பெறுவதே - அனந்தம் ப்ரம்மேதி த்விஜானத் உற்சாகமுட்டும் குருஸ்தோத்ரங்களை நீங்கள் கேட்டிருப்பீர்கள் : ‘ப்ரம்மானந்தம் பரம ஸுகதம் கேவலம் ஞானமூர்த்திம், த்வந்த்வாதீதம் ககனஸத்ரிஸம் தத்வாமஸ்யதி லக்ஷ்யம்; ஏகம் நித்யம் விமலம் அசலம் ஸர்வாதி ஸாக்ஷி பூதம், பவாதீதம் த்ரிகுண ரஹிதம் சத்ஞரும் தத் நமாம்’ ‘அனந்தமனந்த கரம் ப்ரஸன்னம் ஞானஸ்வரூபம் நிஜபோத யுக்தம், யோகீந்த்ரமித்யம் பவரோக வைத்யம் ஸ்ரீமத் குரும் நித்யம் அஹம் நமாம்! ப்ரம்மானந்தம் பரமஸுகதம் - பரம்பொருள், எல்லையற்ற பூரணப் பேரானந்த மயமானவன்.

பகவான் கிருஷ்ணர் பகவத் சீதையின் ஆறாவது அத்யாயத்தில் இந்த மகத்தான மகிழ்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். தியான யோகத்தைப் பற்றி விளக்கி உரைக்கும்போது இதனைக் குறிப்பிடுகிறார். ஸுகம் அத்யாந்திகம் யத் தத் புத்திகிரஹ்யம் அதிந்த்ரியம் - உன்னதப் பூரணநிலை, பூரண மகிழ்ச்சியின் உன்னத அனுபவம், அஸிஸியின் புனித பிரான்சிஸ் சொல்லுவது போன்ற பூரண மகிழ்ச்சி ஆகியவை புலன்களைக் கடந்து இருக்கிறது. அந்த இன்பம் புலன்களையும், மனதையும் கடந்து நிற்பதால் அதனை அடையப் புலன்கள் முயற்சிக்க முடியாது. இறுதியில் இந்த மகிழ்ச்சியை அடைவதே யோகம் ஆகும்.

இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் மனிதன் பெருமளவில் புறவாழ்க்கையில் வேறுபட்டிருக்கிறான். பல்வேறு நாடுகள், பல்வேறு பண்பாடுகள், பல்வேறு மொழிகள், பல்வேறு

வாழ்க்கை முறைகள், பலவகைப்பட்ட உணவு, உடைப் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றால் மனிதன் வேறுபட்டிருக்கிறான். இத்தனை வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் உலகிலுள்ள மனிதர்கள் அனைவரும் ஒரு விஷயத்தில் ஒன்றுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஒற்றுமை மனத்தளவில் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் கவலை, வேதனை, துன்பம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சியும், பேரின்பமும் அடைய விரும்புகிறான். இதில் விவாதத்துக்கோ கருத்து வேறுபாட்டுக்கோ அவசியமே இல்லை. எந்த மனிதனும் கவலையை, வேதனையை, துன்பத்தை விரும்புவதில்லை. இதிலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சி அடையவே ஒவ்வொருவரும் விரும்புகின்றனர்.

ஆனால் அன்புக்குரிய சாதகர்களே, உங்களிடம் நான் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த உலகம் தோன்றிய நாளிலிருந்து, இங்கு வாழ்ந்து வரும் மனிதர்களில் யாரேனும் ஒருவர் “என் வாழ்வில் ஒரு போதும் நான் கவலைப்பட்டதில்லை, துன்பம் அனுபவித்ததில்லை. என் வாழ்க்கை முழுவதும் மகிழ்ச்சியும், பேரின்பமும் நிறைந்திருக்கிறது” என்று துணிவுடன் கூறியதுண்டா? இல்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏதேனும் ஒரு நேரத்தில் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறான். ஆகவே, படைத்தவன் மனிதர்களுக்குள் துன்பம் அகற்றி இன்பம் காண வேண்டும் என்ற ஏக்கத்தை வைத்திருக்கிறான். நீங்கள் இந்த உலகில் துன்பப்படுவதற்காக வரவில்லை, அழுது புலம்புவதற்காக வரவில்லை. ஆகவேதான், நமது ரிஷிமுனிவர்களும் ஞானிகளும் “மனிதா, நீ பேரின்பமும் பேரருளும் பெறவே இங்கு வந்திருக்கிறாய். நீ இங்கு இறப்பதற்காக வரவில்லை; மரணமில்லா அமரத்வம் அடைய வந்திருக்கிறாய். இந்த உன்னத அனுபவத்தையும், பரிபூரணப் பேராணத்தையும் பெறுவதற்கான வழி, கவலைகளையும் மரணத்தையும் கடந்து நிலையான அமர

வாழ்வு பெறுவதற்கான வழி யோக மார்க்கம் ஆகும்” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, யோகம் என்பது கவலையிலிருந்து விடுபட்டு பேரின்பம் அடைவதாகும். பரமாத்மாவுடன் அல்லது கடவுளுடன் நம்மை மீண்டும் இணைத்துக் கொள்ளும் போது இதனை நாம் அடைய முடியும். இறை அனுபவம் மட்டுமே உங்களை கவலையிலிருந்தும் வேதனையிலிருந்தும் முழுமையாக விடுவித்து விளக்கமுடியாத பேரின்பம் மற்றும் அமைதியின் அனுபவத்தைத் தரும். மகிழ்ச்சி மற்றும் அமைதியின் உச்ச கட்டத்தை அடைவது எப்படி, அவை எங்கே இருக்கின்றன என்பதை யோக சாஸ்திரம் நமக்கு விஞ்ஞானபூர்வமாக விளக்குகிறது. இந்த இறை அனுபவமும் பேரானந்தமும் பெற நீங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் நெடுந்தொலைவு பயணம் செய்ய வேண்டியதில்லை என்றும் இவற்றை உங்களுக்குத் தரும் இறைவனின் சாம்ராஜ்யம் உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்றும் உங்களுக்குள்ளேயே ஸ்வர்க்கம் இருக்கிறது; இறைவன் இருக்கிறான்; பேரானந்தக் கடல் இருக்கிறது; உற்சாக ஊற்று இருக்கிறது என்றும் நமது யோகிகளும், ஞானிகளும் கூறியிருக்கின்றனர்.

உங்கள் ஜீவனின் மையத்தில் உங்கள் வாழ்வின் ஆதார சக்தியாக பேரானந்த பிரம்மம் இருக்கிறது. ஆகவே, யோகம் என்பது நமக்கு உள்ளே நடத்தப்படும் ஆன்மீகப் பயணம் ஆகும். வழக்கமாகப் புறத்தே ஓடும் மனத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவது இதற்கு அவசியம். சாதாரண மனித மனம் சிதறிக் கிடக்கிறது. உலகின் பெயர்கள் மற்றும் வடிவங்களை நோக்கிச் செல்ல மனம் விரும்புகிறது. உலகத்தில் உள்ள பொருட்களை நாடிப் பெற்று அவற்றை அனுபவித்தால் ஆனந்தம் கிடைக்கும் என்று மனம் தவறாக நினைக்கிறது. மனிதன் எத்தனையோ ஏமாற்றங்களை அடைந்தபோதும் அவற்றிலிருந்து அவன்

பாடம் சுற்றுக் கொள்ளவில்லை. உலகப் பொருட்களில் துளி அளவு ஆனந்தம்கூட இல்லை. எந்தப் பொருளும் குறையற்றதில்லை. உலகப் பொருட்கள் குறையுடையதாகவும், அழியக் கூடியதாகவும் இருப்பதால் ஆனந்தத்தைத் தரும் சக்தி அவற்றுக்கு இல்லை. அவை எல்லா நேரத்திலும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆனந்தம் தர முடிவதில்லை. உண்மையில் நீங்கள் காண்பது என்ன? உங்களுக்குப் பால் பிடிக்கும் என்றால் கவைதரும் பாலை ஒரு டம்ளர் குடிக்கிறீர்கள். அது உங்களுக்கு திருப்தி அளிக்கிறது. யாராவது வற்புறுத்தினால் இன்னொரு டம்ளர் பால் குடிக்கிறீர்கள். ஆனால் முதல் டம்ளர் பாலைக் குடிக்கும்போது எவ்வளவு திருப்தி ஏற்பட்டதோ அந்த அளவு திருப்தி இரண்டாவது டம்ளர் பாலைக் குடிக்கும்போது ஏற்படுவதில்லை. இரண்டு டம்ளர் பாலைக் குடித்ததும் உங்கள் வயிறு நிரம்பிவிடுகிறது. மூன்றாவது டம்ளர் பாலைக் குடிக்க நீங்கள் முயன்றால், முடியவில்லை. அது தேவையில்லை என உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது. அது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான்காவது டம்ளர் பாலை உங்கள் கையில் கொடுத்தால் உங்களுக்குக் குமட்டல் ஏற்படுகிறது. அந்தப் பாலை வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கீழே கொட்டிவிடுவீர்கள். இப்போது உண்மை மகிழ்ச்சி எங்கே இருக்கிறது. பால் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியுமானால் அது எல்லா நேரத்திலும், அனைத்துச் சூழ்நிலையிலும் அந்த மகிழ்ச்சியை உங்களுக்குத் தரவேண்டும். புலன்கள் தாம் தொடர்பு கொள்ளும் பொருட்கள் மூலம் பெறுகிற அனுபவம் வேதனை தருவதாகவே இருக்கிறது. "அர்ஜுனா ஜம்புலன்களில் ஏதேனும் ஒன்று அது சம்பந்தப்பட்ட பொருட்களுடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிற தொடர்பினால் பெறப்படும் அனுபவம் வேதனைக்கும் வருத்தத்துக்கும் காரணமாக அமைகிறது" என்று ஜகத்குரு ஸ்ரீகிருஷ்ணர் கூறுகிறார். புலன் நாடும் பொருட்களிலும், புலன்கள் பெறும்

அனுபவங்களிலும் உண்மை இன்பம் இல்லை. அவை ஒரு கணப்பொழுது மகிழ்ச்சியையே தருகின்றன. பிறகு, அவை வேதனையையே தருகின்றன. ஒரு புத்திசாலி மனிதன் மண்ணுலகப் பொருட்கள் மகிழ்ச்சியைத் தரமாட்டா என்பதை உணர்ந்து அவற்றை நாடிச் செல்லுவதில்லை. நிறைவும் பூரணத்துவமும் கொண்டதாகவுள்ள பொருட்களே உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன, அற்பமான பொருட்கள் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதில்லை என்று ரிஷிமுனிவர்கள் அனுபவம் நமக்குத் தவறாமல், தெளிவாக எடுத்து விளக்குகிறது - யோவை பூமா தத் ஸுகம். ஆகவே, மனம் புறத்தே ஒடுவதை நிறுத்த வேண்டும். அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். புறப்பொருள்களை நாடிச் செல்லும் மனித இயல்பை மாற்ற வேண்டும். விவேகத்தால் மனதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். “மனமே, வீணாக ஏன் மகிழ்ச்சியை வெளியே தேடுகிறாய்? திரும்பி வா, மகிழ்ச்சி உள்ளேதான் இருக்கிறது. உலகப் பொருட்கள் எனும் பாலவனத்தில் இன்பம் தேடி அலையாதே. புலன்களின் காட்டில் இன்பத்தைத் தேடாதே. உனது பார்வையை உள்முகமாகத் திருப்பு. அங்கேதான் இன்பம் இருக்கிறது என்று தெளிவு பெற்றிருக்கும் புத்தி மனத்திடம் சொல்லுமாறு செய்ய வேண்டும். மனதை அந்தராத்மாவை நோக்கித் திருப்பி, அதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, உள்ளிருக்கும் பரம்பொருளை நாடித் தியானித்திருக்குமாறு செய்யுங்கள்.

கடோபநிஷத்தில் யமதர்மராஜன். அற்புதமான, பாலகனான, சாதகனான நசிகேதனுக்கு இந்தக் கருத்தை எடுத்துரைக்கிறார். உள்ளே திரும்பிச் செல். உள்ளேதான் மகிழ்ச்சி இருக்கிறது. இறைவன் உனக்குள் இருக்கிறார். ஆகவே யோகம் என்பது புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துவது ஆகும். புறத்தே ஓடும் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி உள்ளே திரும்பி உங்களுக்கு உள்ளே இருக்கும் மையப் புள்ளியில் அதனை நிலைபெறச் செய்தல் ஆகும். மனிதனின் ஆளுமை மூன்று

நிலைகளில் வெளிப்படுகிறது. அதில் மட்டமானது இந்த உடல் தோற்றம். புறத்தே உடல் அளவில் மனிதனுக்கும் மற்ற மிருகங்களுக்கும் வேறுபாடு இல்லை; மனித வாழ்க்கைக்கும் மிருக வாழ்க்கைக்கும் வேறுபாடு இல்லை. பசி தாகம், காமம், உறக்கம், அச்சம், உயிர்வாழ்வதில் ஆசை இவை அனைத்தும் மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கும் பொதுவாகவே இருக்கின்றன. ஆனால், மனிதனிடத்தில் உள்ள சிறப்புத் தன்மை யாதெனில், அவனிடம் விவேகம், சிந்திக்கும் ஆற்றல், பகுத்தறிவு இருக்கிறது. இந்த உளநிலைதான் மனிதனை மிருகத்திலிருந்து உயர்த்திக் காட்டுகிறது. இந்த இரு நிலைகளுக்கும் மேலானதாக மனிதனின் உண்மை இயல்பு இருக்கிறது. அதுதான் ஆன்மீக இயல்பு. இந்நிலையில் மனிதன் தெய்வீகப் ப்ரபஞ்ச ஆத்மாவின் அங்கமாக இருக்கிறான்.

யோகம் என்பது மனதைக் கட்டுப்படுத்துவது; மனிதனின் மிருக இயல்பை மாற்றுவது; உங்கள் சிந்தனையைத் தூய்மைப்படுத்துவது; மனத்தை, எண்ணங்களை, உணர்வுகளை இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துவது ஆகும். யோகம் மூலம் உங்களுக்குள் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் தெய்வீகத் தன்மை வெளிக் கொணரப்படுகிறது. ஜபம், கீர்த்தனை, பிரார்த்தனை, வழிபாடு, தொடர்ந்து இறை சிந்தனையில் இருத்தல், தன்னலமற்ற தொண்டு செய்தல், ஒழுக்கம், புலனடக்கம், ஆசன பிராணாயாமப் பயிற்சி, தியானப் பயிற்சி இவற்றின்மூலம் இந்த சாதனை நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்த தெய்வீக விழிப்பு நிலை அடைந்ததும் நிலையான, நீடித்த பேரானந்தம், அமைதி மற்றும் அருள்நிலை அடைய முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதுவே யோகம். மனிதனிடத்தில் உள்ள மிருக இயல்பை மாற்றி, தூய்மைப்படுத்தி கீராக்குவதே யோகம் ஆகும். நீங்கள் மனப்பூர்வமாக உணர்வு பூர்வமாக, அறிவுப் பூர்வமாக மேல்நிலை நோக்கிப் பயணம் செய்ய யோக சாதனை உதவுகிறது. மூன்றாவதாக, யோகம் என்பது உங்களுக்குள் உறங்கும் தெய்வீகத் தன்மையைத் தட்டி எழுப்பி

உங்களின் சொல், செயல், சிந்தனையில் தெய்வீகத் தன்மை நிறைந்திருக்கச் செய்வது ஆகும். இதன் மூலம் நீங்கள் பரிபூரண தெய்வீக நிலையினை அடைந்து பேரானந்தத்திலும் அமைதியிலும் திளைத்திருக்கிறீர்கள். யோகம், உங்களுக்கு உடல், மனம், புத்தி, உணர்வு ஆகிய நான்கு நிலைகளிலும் பயிற்சி அளிக்கிறது. யோகம் என்பது பரம்பொருளுடன் ஒன்றி இறை அனுபவம் பெற்று பேரானந்தமும் அருட்பேறும் பெறுவது ஆகும்.

நீங்கள் இந்த உயரிய பேரானந்த நிலையினை அடைந்து வாழ்க்கையின் நற்பயனைப் பெற இறைவன் உங்களுக்கு அருள்புரியட்டும்.

16. யோகப் பயிற்சியின் நோக்கமும் உங்கள் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு அதன் அவசியமும்

அனைத்து யோகிகளின் பிரபுவாகத் திகழும் யோகேஸ்வரர் பகவான் சங்கரருக்கு வணக்கம். யோகசாஸ்திரத்தின் பேராசானாக விளங்கும் யோகேஸ்வரர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானுக்கு வணக்கம். மனிதனை தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்தும் பல்வேறு யோக சாதனைகள் புரிந்து தக்ஷிணேஸ்வரத்தில் அருட்கடரொளி பரப்பிவரும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தேவருக்கு வணக்கம். யோக மார்க்கத்தில் நடக்கத் தொடங்கியிருக்கும் சாதகர்களுக்கு சிவபெருமான், யோகி மத்யேயேந்திரநாதர், பதஞ்சலி மகிரிஷி, தேவரிஷி நாரதர், சாண்டிலியர் மற்றும் பல மகான்களின் அருளாசி கிடைக்கட்டும்.

யோகம் என்பது மோக்ஷ சாஸ்திரம் ஆகும். யோகம், மனிதனின் சமயத்தின் சார்மாக உள்ளது. ஆன்மீக

ஜோதியையும், இறை அனுபவத்தையும் நோக்கி நீங்கள் அகத்தில் முன்னேறிச் செல்லும் செயல்முறை யோகம் ஆகும். தெய்வீகப் பூரணத்துவத்தையும், அமரத்துவ நிலையையும் அடைவதற்கான செயல்முறை யோகம் ஆகும். யோகம், படிப்படியாக உங்களைத் தோன்றி மறையும் பொய்மையிலிருந்து நிலைத்திருக்கும் உண்மைக்கும் ஆன்மீகமில்லா இருட்டிலிருந்து தெய்வீக ஒளிக்கும் மரணத்திலிருந்து மரணம் இல்லாப் பெருவாழ்வுக்கும் அழைத்துச் செல்லுகிறது. யோகம், மனிதனை முழுமையாகச் செம்மையாக மாற்றி அமைக்கும் கலை ஆகும். மனிதனை, கவலை, அமைதியின்மை, ஆதரவற்ற நிலை ஆகியவற்றிலிருந்து விடுவித்து பேரானந்தம், அமைதி, பூரணத்துவம், அச்சமின்மை ஆகியவற்றைத் தருவது யோகம் ஆகும். இன்றைய சமயங்களின் அடித்தளத்துக்குச் சென்று உண்மையைக் கண்டறிவது யோகம் ஆகும்.

மனிதனின் தேவையை யோகம் பூர்த்தி செய்கிறது. அது மனிதனின் கவலை, துயரம், வேதனைகளைப் போக்கி மகிழ்ச்சி, அமைதி, நீடித்திருக்கும் திருப்தி ஆகியவற்றைத் தருகிறது. மனிதன் தனியே நடைபோடும் யாதரீகன். நீ இந்த உலகுக்குத் தனியே வெறுங்கையுடன் வந்தாய், இந்த உலகைவிட்டு நீ போகும் போதும் தனியே வெறுங்கையுடன் தான் போகிறாய். இதுதான் உண்மை. இந்த உலகில் நீங்கள் நிரந்தரமாக வாழ்ந்திருக்கப் போவதில்லை. உங்களின் நிலையான இடம் இந்த மண்ணுலகம் அல்ல. உங்களின் நிலையான இடம் ஆத்ம சாம்ராஜ்யம். அழியாது நிலைத்திருக்கும் பரம்பொருள், ப்ரம்மம். சீனர்கள், இதை 'தாவோ' என்று கூறுகிறார்கள். இது இரண்டற்ற ஒன்றாக நிலைத்திருக்கும் உண்மையாக இருக்கிறது. இது பிரபஞ்ச ஆத்மா, அனைத்து சமயங்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் ஆண்டவன். இந்த பிரம்மம் பேரானந்தமயமானது. இது அளவிலாப் பேரானந்தமும் உன்னத அமைதியும் உடையது.

இது மனிதனின் அனைத்து ஆசைகளையும், விருப்பங்களையும், தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து வைக்கும் சக்தியுடையது. இது தெய்வீக அழகு. இதனை அடைவதன் மூலம் நிலையான திருப்தி, முக்தி அடையலாம், அனைத்து வருத்தம், மற்றும் வேதனையிலிருந்து விடுபடலாம்; அச்சமின்மையும் சுதந்திரமும் பெறலாம். அனைத்து லட்சியங்களிலும் இதுவே சிறந்தது; விரும்பத்தக்கது. இதுவே உண்மையான யோகத்தின் உண்மையான லட்சியமாகும். யோகம் உன்னத அருட்பேறு மற்றும் அமைதியை நோக்கி நும்மை அழைத்துச் செல்லும் பாதை ஆகும். இதன் செயல்முறை, உன்னதப் பேரானந்த தெய்வீகப் பரம்பொருளை அடையத்தக்க அளவில் மனித விழிப்புணர்வை தூய்மைப்படுத்தி ஆயத்தப்படுத்துவதாகும்.

வேதாந்தமும் யோக சாஸ்திரங்களும் தெளிவுபடுத்துகிறபடி, இந்த நிலைஉலகில் மனித அனுபவம், உணர்வு மாசுபடிந்ததாக உள்ளது. மனிதனின் உடல், மனம், உணர்வு, புத்தி அனைத்தும் புறத்தே நாடி ஒடுகின்றன. உலகில் என்றும் மாறக்கூடிய, அழியக்கூடிய பெயர், உருவங்களில் அவை மோகம் கொள்ளுகின்றன. இதன் விளைவே, அன்பு மற்றும் வெறுப்பு, மகிழ்ச்சி மற்றும் வருத்தம், வேதனை மற்றும் சுகம், இன்பம் மற்றும் துன்பம், உற்சாகம் மற்றும் கவலை இப்படியாக பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை நீங்கள் பெறும் அனுபவங்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது. உங்களின் உண்மைத் தன்மை, மனிதத் தன்மை அல்ல, தெய்வீகத் தன்மை. இப்போதைக்கு உங்களிடம் உள்ள மனிதத் தன்மை தற்காலிகமானது. உங்களின் உண்மைத் தன்மையை தெய்வீகத் தன்மையை அது மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தெய்வீகத் தன்மையில் உங்களுக்குப் பிறப்பு - இறப்பு இல்லை. அந்தத் தன்மையில் நீங்கள் அழிவில்லா நிலைபேறு அடைந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இப்போது அழுது புலம்புவதற்குக் காரணம், நீங்கள் ஆன்ம விழிப்பின்றி, ஆத்ம மறதி கொண்டிருப்பதுதான்; உபாதி, கர்மேந்திரயங்கள், பஞ்சப்

பிராணன்கள், ஞானேந்திரியங்கள், மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகியவற்றுடன் உங்களைக் இணைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான். அஞ்ஞானத்தாலும், மாயையினாலும் உங்களிடத்தில் அகங்காரம் தோன்றுகிறது.

நீங்கள் சம்ஸாரக் கடலில் உங்களை பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதற்கு உங்கள் உடல் நிலையும், மனநிலையுமே காரணம். இவையே உங்கள் ஆளுமையை உருவாக்குகின்றன. நீங்கள் இந்த உலகில் பிறக்கும்போது உங்கள் உடன் இருப்பவை இவைதான். உங்களை சம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு ஆத்மஞானம் பெற்று கைவல்ய மோக்சம் அடைய நீங்கள் இப்போது உங்களிடத்தில் உள்ளவற்றையே பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். காலத்துக்கும் இடத்துக்கும் கட்டுப்பட்டுள்ள ஜீவன் அகங்காரமும் அபிமானமும் கொண்டிருக்கிறது. நான் எனது என்ற எண்ணம் கொள்ளுகிறது. தனது புலன்களுக்குத் தனிபோட்டுத் திருப்திப்படுத்தும் எதனுடனும் யாருடனும் இந்த உடல் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளுகிறது. நான், எனது என்ற எண்ணம் வரும்போது சுயநலம் தோன்றுகிறது. மனத்தில் ஆசை அதிகரிக்கிறது. இதன் காரணமாக கோபம், ஏமாற்றுதல், பேராசை, பொறாமை, வெறுப்பு, அறநெறிக்குப் புறம்பான செயல்கள் தலையெடுக்கின்றன. உலக வாழ்க்கையின் இயல்பு இதுதான்.

அகங்காரம், பந்தம், அதன் விளைவாகத் தோன்றும் சுயநலம் இவை அனைத்தும் மனித வாழ்வை அழிப்பவை ஆகும். இவை மனித வாழ்க்கை முழுவதையும் போரிட்டுக் கொள்ளும் அகங்காரங்கள், மோதிக் கொள்ளும் சுயநலம், விருப்பு, வெறுப்புக்களின் மோதல், நிறைந்தவையாக ஆக்கிவிடுகின்றன; நல்லிணக்கமின்மையையும், வெறுப்பையும் தோற்றுவிக்கின்றன. உங்களுக்கு அமைதியும் ஆனந்தமும் கிடைக்காமற் செய்துவிடுகின்றன. இந்தப் போராட்டம்

நிறைந்த மனித வாழ்க்கையில் விருப்பு, வெறுப்பு, துக்கம், ஏமாற்றம், அச்சம், கவலை, நோய், மூப்பு, இளைப்பு இவற்றில் சிக்கித் தவிக்கும் மக்களுக்கு யோக சாஸ்திரமும் அதன் செயல்முறைகளும் புத்துயிர் அளிக்கின்றன. அனைத்து உயிர்களையும் பாதிக்கும் மூன்று வகையான நோய்களிலிருந்து மனிதன் விடுபடுவதற்கான வழியை யோகம் கற்பிக்கிறது. மனிதன், மனதையும் புலன்களையும் இந்த உலகின் நிலையற்ற, தோன்றி மறையும் பெயர் மற்றும் உருவங்களிலிருந்து விடுவித்து அவற்றை இறை அனுபவம் மற்றும் நித்யப் பரம்பொருள் அனுபவத்தை நோக்கிச் செலுத்தும் வகையில் யோக சாதனை முறைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் முன்னேறிச் செல்லும் சாதகன், உயிரிய விழிப்புணர்வு பெற்று உன்னத இறை உணர்வை அல்லது அபரோகக்ஷாநுபூதியை அனுபவிக்கிறான். யோக வாழ்க்கை மற்றும் சாதனையின் மூலம் நிரந்தரமாக அனைத்துக் கவலைகளிலிருந்தும் விடுபட்ட நீடித்த பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெறலாம்.

மனிதனுக்குள்ளிருக்கும் சிந்தனைத் திறன், உணர்வுகள், பகுத்தறிவு ஆகியவற்றை அறிவுபூர்வமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் யோகப் பயிற்சிகள், தியான மார்க்கம் அல்லது ராஜயோகம், பிரேமமார்க்கம் அல்லது பக்திமார்க்கம், விசார மார்க்கம் அல்லது ஞானமார்க்கம் என்று வகைப்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. கடைசியாகச் சொல்லப்பட்ட மார்க்கம் 'வேதாந்தம்' என்றும் சொல்லப்படும். உங்களது அன்றாட நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துவதன் மூலம், புறத்தே ஆன்மீகத் தோற்றம் இல்லாவிடினும் அகத்தே ஆன்மீக உணர்வு கொண்டு நீங்கள் பயன் கருதாமல் நிஷ்காம கர்மயோக சாதனையில் ஈடுபடுவீர்கள். இவ்வாறு உங்களின் சிந்தனை ஆற்றல், உணர்வு, அறிவாற்றல் அனைத்தும் புதிய ஆன்மீகப் பாதையில் வழிநடத்திச் செல்கிறது. மேலும், இந்த உடல், உலகம்

என்ற அளவில் கட்டுப்பட்டிருக்கிற உணர்வை, உயரிய, இவற்றுக்குக் கட்டுப்படாத தெய்வீக விழிப்புணர்வாக ஆக்கவும் இது வகை செய்கிறது.

ஞானயோகத்தில் அறிவாற்றல் மூலம் தத்துவ சிந்தனை செய்து, தற்காலிகமாகத் தோன்றி மறையும் பொருளுக்கும் நிலையான பொருளுக்கும் உள்ள தன்மையைப் பகுத்தறிந்து, மனித அனுபவங்களையும் நோக்கங்களையும் ஆராய்ந்து வெற்றி காணப்படுகிறது. ஞானயோகம், மனிதனை அனைத்து நிலைகளிலும் ஆராய்ந்து உண்மை நிலையைக் கண்டறிகிறது. தோன்றி மறையும் காட்சியை விடுத்து என்றும் மாறாதிருக்கும் காட்சியைக் காண அது முயற்சிக்கிறது. இந்த உலகப் பொருட்கள் மீது தவறாக, மாயையாகக் கொண்டிருக்கும் இணக்கத்தை விட்டு, பரமாத்மாவுடன் ஒன்றியிருக்கும் உண்மையான, அமரத்துவம் பெற்ற, எப்போதும் தூய்மையான, எப்போதும் ஆன்மீகத் தன்மை கொண்டிருக்கும் உங்களின் உண்மை இயல்பை அறிந்து வலியுறுத்தும் வகையில் நீங்கள் தொடர்ந்து உறுதியாக சாதனையில் ஈடுபட வேண்டும் என அது வலியுறுத்துகிறது. ஆன்மீக உண்மைகளைத் தொடர்ந்து கேட்டு, மனதில் நிறுத்தி, அதை ஆழ்ந்து தியானித்து, பிரதிபலிப்பதே ஞானயோக சாதனை ஆகும்.

பக்தியோகம், உங்களை உணர்வு மயமான பந்தங்களிலிருந்தும் பூரணத்துவமற்ற மற்றும் அழியக் கூடிய பொருள் அல்லது உயிர்களிடமிருந்து உங்களை விலக்கி வைக்கிறது. ஏமாற்றமும், துக்கமும் தரும் பொருள் அல்லது உயிர்களிடமிருந்து உங்களை விலக்கி வைக்கிறது; உங்கள் உணர்வுகளை பரிபூரணத்துவம் உடையதும், அழியாததுமான் தெய்வீகப் பரம்பொருளை நோக்கிச் செலுத்தும் ஆன்மீகக் கலையை அது உங்களுக்குக் கற்றுத் தருகிறது. தெய்வீகப் பரம்பொருளுடன் உங்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்பட்டதும்

உங்களுக்கு எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஏமாற்றம் இல்லாத பூரணத் திருப்தி ஏற்படுகிறது. பக்தியோகம், மாயையை அழித்து, சாதகர், அழியா ஒளியினை, பேரானந்தப் பரவசத்தை அடைய வகை செய்கிறது.

சாதாரண வாழ்வில் நீங்கள் ஒரு பொருள் அல்லது மனிதரிடத்தில் வைத்திருக்கும் அன்பை, இறைவனை நோக்கிச் செலுத்துவதே பக்தி யோகம் ஆகும். உதாரணமாகப் பெற்றோருக்கும் குழந்தைகளுக்குமிடையே அன்பு நிலவுவதைப் பார்க்கிறோம்; காதலன் காதலியிடம் அன்பு செலுத்துவதைப் பார்க்கிறோம், நெருங்கிய நண்பர்களுக்கிடையே அன்பு நிலவுவதைப் பார்க்கிறோம், விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரன் எஜமானனிடம் அன்பு செலுத்துவதைப் பார்க்கிறோம், ஒருவரின் மேன்மையை, சிறப்பை, பெருந்தன்மையை அறிந்துகொண்ட ஒருவர் அவர்மீது மரியாதையும் அன்பும் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இத்தகைய பக்தியினை பெருக்கி அதை தூய்மைப்படுத்தும் பக்தியோகம் இதற்காக சில செயல்முறைகளை குறிப்பிடுகிறது. கடவுளின் பெருமைகளை ஆழ்ந்த கவனமுடன் கேட்டல், இறை நாமத்தை ஜபம் செய்தல், தினசரிப் பணிகளுக்கும் கடமைகளுக்கும் மத்தியிலும் தொடர்ந்து இறைவனை நினைத்துக் கொண்டிருத்தல், சாஸ்திரங்களில் சொல்லியுள்ளபடி உங்களுக்கு உரிய இஷ்ட தெய்வத்தின் உருவத்தை வைத்து முறையாக வழிபாடு செய்தல், எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்தல், இறுதியில் இறைவனின் திருவடியில் உங்களை முழுமையாக சமர்ப்பணம் செய்து உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் தெய்வத் தொண்டில் ஈடுபட்டு மகிழ்ந்திருத்தல் - இவை பக்தியோகம் வலியுறுத்தும் செயல்முறைகள் ஆகும். பக்தர்களுடன் இணைந்து சத்சங்கத்தில் ஈடுபடுதல், உங்கள் இஷ்ட தெய்வத்தின் ஆலயத்துக்கு யாத்திரை சென்று சிரத்தையுடன் பிரார்த்தித்து அந்த தெய்வத்திடம் ஒருமையுடன் என்றும் அன்பு செலுத்தியிருக்கவும், உலக பந்தங்களால்

தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள வேண்டாத குணங்கள் உங்களை விட்டகலவும் அருள்புரிய வேண்டி அந்த தெய்வத்தின் திருவடித் தாமரைகளில் வணங்கிப் பிரார்த்தித்தல் ஆகியவை பக்தியோகத்தின் மற்றும் சில செயல் முறைகள், பக்தியோகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சிரத்தைமிக்க பக்தன் தத்துவத்தின் நுணுக்கங்கள் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. தீவிர இறை நம்பிக்கை மற்றும் ஆன்மீக உணர்வுகளைப் பயிற்றுவித்தல் பக்தியோகத்தின் மையக் கருத்தாகும்.

இந்த உலகத்தின்மீது அன்பு கொண்டிருப்பதும், உற்றார் உறவினரிடம் உணர்வு மயமான பற்றுக் கொண்டிருப்பதும் விவேகமற்ற, முட்டாள் மனிதனை சம்ஸார சாகரத்தின் பந்தத்தில் ஆழ்த்தி விடுகிறது.

தியான யோகத்தின் அஷ்டாங்க யோகம் என்று சொல்லப்படும் ராஜயோகம், அடிப்படையில் மனதைக் கட்டுப்படுத்தும் செயல்முறை ஆகும். இதன் மூலம், மனம், ஒருநிலைப்பட்டு, உலகம், உடல் பற்றிய எண்ணங்களை விடுத்து, ஆன்மீக ஒளியும், விழிப்புணர்வுமுள்ள சமாதி நிலையினை அடைகிறது. இது உங்களைப் பிறப்பு இறப்பிலிருந்து நிரந்தரமாக விடுவிக்கிறது. பந்தம் மற்றும் முக்திக்கு முக்கிய பிரச்சனையாக மனத்தைச் சரிப்படுத்த ராஜயோகம் நேரடியாக முயற்சிக்கிறது. 'உள்ளத்தனையது உயர்வு'. மனிதனின் எண்ணம் போல அவன் வாழ்க்கை அமைகிறது. ஆகவே, மனக்கட்டுப்பாடு அருளியல் வாழ்க்கை பெற அவசியமாகிறது. இதுதான் ராஜயோகத்தின் அணுகுமுறை. நற்பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளுதல், புலனடக்கம், தூய்மை, தவம், ஆன்மீக நூல்கலைப் பயிலுதல், பிரார்த்தனை இவற்றின் மூலம் உங்கள் தினசரி வாழ்க்கையைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுதல் ஆகியவை ராஜயோகத்தின் முக்கியமான சாதனைகள் ஆகும். இதற்கு ஏற்ற வகையில் மனம் சீராக வைக்கப்படுகிறது; உள்ளிருக்கும்

நுண்ணிய பிராணன் கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்படுகிறது. புறத்தே ஓடும் எண்ணங்கள் தடைசெய்யப்படுகின்றன. மனம், புலன்வழிப் பொருட்களை நாடிப் புறத்தே செல்லாமல் மீண்டும் மீண்டும் அது உள்முகமாகத் திருப்பிவிடப்படுகிறது. புலன்கள் இப்படிப் புறப்பொருட்களை நாடி ஓடுவதைத் தாமே நிறுத்தும்வரை மனம் இவ்வாறு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. ஓய்வில்லாமல் செயலிலும், முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்பி உள் மையத்தில் ஒரு நிலைப்பட்டிருக்கச் செய்வதே ராஜயோகம் ஆகும். ஜகத்குரு பகவான் கிருஷ்ணன் யோகம் பயின்ற சீடனான அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்த பகவத் கீதையின் வேறு அத்தியாயத்தில் இந்த யோக சாதனைக் குறிப்பு உள்ளது.

மனிதன் இந்த உலகில் இன்பம் அடையலாம் என்று எதிர்பார்ப்பது ஒரு மாயை; அது துன்பத்தில்தான் முடிகிறது. யோகத்தின் தத்துவமும் செயல்முறையும் உங்களை இந்த மாயையிலிருந்து விடுவித்து, இந்தத் தவறைச் சரி செய்து உங்கள் வாழ்க்கைக்கு சரியான பாதையைக் காட்டுகின்றன. யோகம் உங்களை மகிழ்ச்சி, அமைதி, சுதந்திரம் நிறைந்த பாதையில் அழைத்துச் செல்லுகிறது. ஆகவே, இந்த உலகில் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் காணவிரும்பும் மனிதகுலத்தின் வெற்றிக்கு யோக சாதனை தவிர்க்க முடியாததாகும். உங்கள் வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றில் தலையாய இடத்தை அது கோரமுடியும். யோகம், அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியை நோக்கி முன்னேற வேண்டுமானால் மனிதனைச் சுற்றியுள்ள அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் மத்தியில் யோகம் தனிஇடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். யோகமும் அதன் பயிற்சியும் உங்கள் வாழ்வின் ஒரு பகுதியென நீங்கள் கருதக்கூடாது. மாறாக, யோகம் பற்றிய உணர்வு உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் பரவியிருக்க வேண்டும்.

அன்புக்குரிய ஆத்மாவே, உங்களது தெய்வீக விழிப்புநிலை முழுமையாக வெளிப்படும் அளவில், உங்கள் வாழ்வின் அனைத்து நுகர்வுகளையும், செயல்களையும் இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் இயல்பும் தன்மையும் உடையவையாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். யோசகத்தின் அணுகுமுறையை உங்கள் அன்றாட வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உங்கள் இல்லற வாழ்க்கை, தொழில் வாழ்க்கை, சமுதாய இல்லற வாழ்க்கை, தொழில் வாழ்க்கை, சமுதாய வாழ்க்கை மற்றும் உங்கள் வாழ்வின் மற்ற அம்சங்கள் ஆகியவற்றில் நீங்கள் யோசகத்தின் அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். வாழ்க்கை, யோசக சாதனை புரிவதற்கே உன்னத யோசக சாஸ்திரமான கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளபடி வாழ்ந்தால் உங்கள் வாழ்க்கையே மகாயோகமாகும். பந்தத்தில் சிக்கிக்கொள்ள இங்கு நீங்கள் பிறக்கவில்லை. முக்தி பெறவே இங்கு நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். இங்கு நீங்கள் இறப்பதற்கு வரவில்லை; அமரத்துவம் பெற வந்திருக்கிறீர்கள். இதுதான் உண்மை. ஆகவே பயன்தரும் இந்த யோசகப் பயிற்சியில் இந்த வினாடியிலிருந்து ஈடுபடுங்கள். ஆன்மீக சிந்தனை, விவேகம், ஆராய்ந்து தெளிதல் ஆகியவற்றில் உங்கள் அறிவாற்றலை ஈடுபடுத்துங்கள். பல்வகை சில்லறை விஷயங்களில் சுவனம் செலுத்தாமல் என்றும் பரிபூரணப் பரம்பொருளிடம் முழுமனதையும் செலுத்துங்கள். உங்கள் இதயம் முழுவதும் இறையன்பு நிறைந்திருக்கட்டும். உங்கள் இதயம் விரும்பும் ஒரே பொருள் பரம்பொருளாக இருக்கட்டும். இறைவனை இடையறாது நினைத்துக் கொண்டிருங்கள். அனைத்து உயிர்களுக்கும் தன்னலமற்ற தொண்டு செய்வதில் உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் வர்ணாஸ்ரம தர்மப்படி உங்களின் அன்றாடக் கடமைகளை நிறைவேற்றும்போதும் உங்கள் தொழில் சம்பந்தமான கடமைகளையும் பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்றும்போதும் இதுபோன்ற

அனைத்துக் கடமைகளையும் நிறைவேற்றும்போதும் அவை இறைவனுக்குச் செய்யப்படும் வழிபாடு என்ற பக்தி உணர்வுடன் செய்யுங்கள். அனைத்துப் பணிகளையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடுங்கள்; இறைவனுடைய திருவடிகளில் சமர்ப்பித்துவிடுங்கள். உங்களின் தினசரி நடவடிக்கைகளை ஆன்மீக மயமாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். ஜகத்குரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் தெய்வீக வாக்கில் சொல்ல வேண்டுமாயின், "நீங்கள் யோகியாக இருங்கள் (தஸ்மத் யோகி பவ)" என்று சொல்ல வேண்டும். இது உங்களின் தலையாய கடமை. இதுவே உங்களின் மிகச் சிறந்த தர்மம். இதில் தான் இருக்கிறது உங்களின் உண்மையான, நீடித்த நல்வாழ்வு. இந்த உலகில் இந்த உடலுடன் வாழ்ந்து கொண்டே உண்மையான மகிழ்ச்சியையும் அமைதியும் காண இது உறுதியளிக்கிறது. யோகம் என்பது அறிந்து கொள்ளுவதுடன் நிற்பதல்ல; அது செயலில் கடைப்பிடித்து வாழ்வதற்கு உரியதாகும். அது நிலையற்ற பொருட்களுக்கு மத்தியில் இருந்தாலும் நிலையான பொருளை நாடிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. மனிதன், மிக உயரிய நன்மையை அடைவதற்காக இறைவன் தந்துள்ள பரிசு யோகம் ஆகும். அது இப்போது புதிதாக இருக்கிறது; எப்போதும், எக்காலத்திலும் அது இப்படியே இருக்கும். ஏனெனில் மனிதன் காலங்காலமாகத் தேடிவரும் இன்பத்தை அது மட்டுமே தரமுடியும். மனித உடல் யோகத்தின் கருவி. உங்கள் வீடு, யோக சாதனை புரிவதற்கான இடம். மனிதன் தினசரி என்னென்ன பணிகளெல்லாம் செய்கிறானோ அத்தனைப் பணிக்களங்களும் தினசரி வாழ்வில் யோகம் பயிலுவதற்கான இடங்கள் ஆகும். இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு வாழுங்கள்.

இறைவனை நோக்கி மனிதனைக் கொண்டு செல்லத் திட்டமிட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்முறையில் வகுக்கப்பட்டுள்ள யோக சாஸ்திரம், இக்கால மற்றும்

வருங்கால மனித குலத்துக்கு அளவிலாப் பயனை அளிக்கட்டும். அறிவுக்குப் பொருத்தமான, காலத்துக்கேற்ற அதன் செயல்முறைகளை அனைவரும் பயின்று செயலில் கடைப்பிடிக்கட்டும். உலகம் முழுவதும் அதிகமதிகமான எண்ணிக்கையில் மக்கள் இந்த யோக சாதனையில் ஈடுபட்டும்; மிக உயரிய நல்வாழ்வும் மகிழ்ச்சியும் அடையட்டும். மண்ணுலக மாந்தர் அனைவரையும் இறைவன் ஆசீர்வதிக்கட்டும். அனைவருக்கும் அமைதி கிடைக்கட்டும்.

ஓம் தத் சத்.

17. தியானம்

வாழ்க்கையில் மிகப் பெரிய விஷயம் பரம்பொருளைக் குறித்து தியானம் செய்வதுதான். புனிதமான தியானப் பயிற்சியில் ஈடுபடுவதை விடச் சிறந்த சொத்து, செல்வம், அருட்பேறு இல்லை. வெற்றிகரமான தியானத்தில் ஈடுபட நம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்வதும், பயிற்றுவித்துக் கொள்ளுவதும், கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுவதும், மனிதப் பிறவியின் தலையாய நோக்கம் என்று சொன்னால் அது மிகை ஆகாது. மனித வாழ்வின் நோக்கம் முக்தி பெறுவது என்பதை இறை தூதர்கள் அனைவரும் தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கின்றனர். இந்த முக்தி, நம்மை அனைத்து வருத்தங்களிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் விடுவித்து, மரணத்திலிருந்தும் பந்தத்திலிருந்தும் விடுதலை அளித்து நிலையான பேரானந்தப் பெருவாழ்வை அளிக்கிறது. இந்த முக்தி, அருட்பிரகாசத்தின் மூலம் கிடைக்கிறது. அருட்பிரகாசத்தை தியானத்தால், மட்டுமே பெறமுடியும். ஆகவே, அனைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளும் சாதகரை வெற்றிகரமாக தியானத்தில் ஈடுபடத் தயார்படுத்தி தகுதி உடையவராக ஆக்குகின்றன. தனிநபர்களின் மனோபாவம், தனிநபர்களின் தோற்றப் பொலிவு, இயல்பின் வேறுபாடுகள்,

தனிநபர்கள் பின்பற்றும் பல்வேறு சமயங்கள், வழிபாட்டு முறைகள், காரணமாக வெளிப்பார்வைக்கு தியானத்தின் செயல்முறை வேறுபட்டுத் தோன்றக் கூடும். இறுதியாக உள்ளே ஆழ்ந்து தியானம் செய்ய உங்களை தூய்மைப்படுத்தி ஆயத்தம் செய்ய இது அவசியமாகிறது.

தியானம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் உள்ள செயல்முறை. அனைவரின் ஆன்மீக வாழ்விலும் இதனைக் காணலாம். உங்களுடைய பின்னணி என்னவென்பது பற்றிக் கவலைப்படாமல் உலகம் முழுவதும் இச்செயல்முறை உள்ளது. ஆன்மீக சாதனையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் உலகின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் அவர்களையெல்லாம் தியானம் ஒன்று சேர்க்கிறது. அவர்களது ஆன்மீகப் பயணத்தின் தொடக்கத்தில் வேறுபாடு இருந்தாலும் அவர்கள் இறுதிக் கட்டத்தை அடையும்போது அவர்கள் அனைவரும் பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் பொதுவாக உள்ள தியானத்தில் ஒன்று சேருகின்றனர். ஆகவே, தியானம், அனைத்து சாதகர்களும் ஒன்று திரள வேண்டிய பொது மேடை ஆகும். தியானம், உலகம் முழுவதும் உள்ள செயல்முறை & தியானம் அனைவரையும் ஒன்றுபடுத்தும் செயல்முறை. ஏனெனில், அது ஆன்மீகச் செயல்முறை. அனைவருக்குள்ளும் சாரமாக இருப்பது ஒன்றே ஒன்றுதான். தியானம் என்பது, கட்டுப்படுத்தி, தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட மனதை உங்களுக்குள் இருக்கும் தெய்வத்திடம் ஒருநிலைப்படுத்துவதாகும். இந்த மிக முக்கியமான வாக்கியத்தை நான் மீண்டும் ஒருமுறை சொல்லுகிறேன். தியானம் என்பது கட்டுப்படுத்தி, தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட மனதை, உங்களுக்குள் இருக்கும் தெய்வத்திடம் ஒருநிலைப்படுத்துவதாகும். அனைத்து யோகம் மற்றும் ஆன்மீக சாதனைகளுக்கு இதுவே குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இது அனைத்து சமய நெறிகளுக்கும்போதும் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய உன்னதமான செயல்முறை ஆகும். ஹிந்து மதத்திலும் பௌத்த மதத்திலும் நீங்கள் இதைக்

காண்பீர்கள். கிறித்தவ மதத்திலும், இஸ்லாமிய மதத்திலும் இதனைக் காண்பீர்கள். அனைத்து மதங்களிலும் இதனைக் காண்பீர்கள். மகத்தான பரம்பொருளை தியானித்து அனுபவித்து உணரவே நீங்கள் பிறவி எடுத்திருக்கிறீர்கள். இந்த உன்னத செயல்முறைக்கு ஹடயோகம், ஆசனம், பிராணாயாமம் முதலியவை அடித்தளம் அமைத்துத் தருகின்றன.

வெற்றிகரமான தியானத்துக்கு உதவியாக இருக்கும் வகையில் உங்கள் வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயலும் அமைய வேண்டும். தியானத்துக்கு ஒதுகுவராத செயலை உங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டும். ஆகவே, நீங்கள் எச்சரிக்கையுடன் வாழவேண்டும். உங்களுக்கு உதவாத செயல்களை தயங்காது எச்சரிக்கையுடன் ஒதுக்கித்தள்ள வேண்டும். இது உங்களின் சிரத்தைக்கும் சோதனை, வெற்றிக்கு உறுதி, பக்குவப்பட்ட ஞானத்துக்குச் சான்று.

வெளிப் பார்வைக்கு தியானம், உடற்பயிற்சி போலத் தோன்றும். உங்கள் மனம், உங்கள் உடல், உங்கள் பிராணன் ஆகியவை ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பிணைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இயல்பாகவே மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அமைதியுறச் செய்ய நீங்கள் விரும்பினால், இந்தக் கட்டுப்பாட்டையும் அமைதியையும் ப்ராணனிலும் உடலிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஆகவே, உடல் ஓரிடத்தில் ஸ்திரமாக அமர்ந்திருப்பதும் உள்ளும் வெளியும் மூச்சை சீராக விடுவதும் அவசியமாகிறது. உங்கள் மூக்கு வழியாகச் சென்று வருவது உண்மையில் பிராணன் இல்லை. ஆனால் இது உள்ளிருக்கும் நுண்ணிய பிராணனுடன் தொடர்புடையது. சீரான, இணக்கமான சுவாசப் பயிற்சியை உடல்நீதியாகச் செய்வதன் மூலம் உள்ளேயும் அவ்வாறே நிகவும் சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறோம். ஆகவே வெளியில் செய்யப்படும் இவ்விரு பயிற்சிகளும் இறுதியில் மனத்தை நாசம் செய்ய

உதவுகின்றன. தியானத்தின் இறுதிக் குறிக்கோள் தெய்வீக ஞானம் பெறுவதே. தயவுசெய்து இதனை மிகமிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

எனினும், மனதை ஒருநிலைப்படுத்த முயற்சிக்கும்போது பல்வேறு பொருட்களை கண்முன் வைத்து ஆன்மீகப் பயிற்சிகளில் ஈடுபடக் கூடும். உதாரணமாக மெழுகுவர்த்தியின் சுடரொளி, ஒரு சின்னம், உட்சின்னம், பிரகாசமான வண்ணப் புள்ளி, ஒரு மலர், இப்படி ஏதேனும் ஒரு பொருளில் மனதை நிலைநிறுத்தி நீங்கள் தியானம் செய்யக் கூடும். இவையனைத்தும் தற்காலிக செயல்முறைகள். இவை மனதை ஒருநிலைப்படுத்துவதற்கான பயிற்சிகள். ஆனால் இறுதியில் நிலைத்திருக்கும் உன்னத தெய்வீகப் பரம்பொருளைக் குறித்தே தியானம் அமைகிறது. தியானம் என்பது தியானத்துக்காகவும் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொருள்மீது எண்ணத்தை இடையறாது செலுத்துவதுதான். மனிதனுக்கு மனிதன் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பொருள் வேறுபடலாம். ஆனால் இது ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவுடன் இணைவதற்கான முயற்சியே ஆகும். ஜீவனின் தோற்றம், ஆதாரம் குறிக்கோள் அனைத்தும் அதுவே. இறுதியாக அது அடைய விரும்புவதும் அதுவே. தியானம் என்பது தெய்வீகப் பரம்பொருளை உணர்ந்து கொள்ளும் அளவுக்கு மனிதனை உயர்த்தும் முயற்சி ஆகும்; மனிதன் மீண்டும் தன்னை இறைவனுடன் இணைத்துக் கொள்ளச் செய்யும் முயற்சி ஆகும்; உள்ளிருக்கும் அனைத்து அம்சங்களும் உள்ளிருக்கும் பரமாத்மாவிடம் மையம் கொள்ளச் செய்வதற்கான முயற்சி ஆகும். அந்த உண்மைப் பரம்பொருள்தான் அமைதி ஆகும். அந்த ஞானச் சுடரொளியே பேருண்மையாகும். அந்தப் பேருண்மை எல்லை கடந்தது; அது பேரமைதி ஆகும். உங்கள் சொந்த வீடு அதுதான். நாம் இப்போது மனத்தை உள்முகமாகத் திருப்பி தியானத்தில் மூழ்கி, பேரமைதி குடிகொண்டிருக்கும் இடத்துக்குள் புகுவோம்.

தியானம் பலவகைப்படும். ஆயினும் அனைத்தும் ஒன்றே. அவை அனைத்தும் புறத்தே ஓடும் மனதை உள்ளிழுத்து தியானத்துக்குரிய பொருள்மீது நிலைத்திருக்குமாறு செய்கின்றன. உண்மையான தியானத்தில் தியானத்துக்குரிய பொருளாக இறைவன் இருக்கிறான். ஆகவே அது ஆன்மீகமானது, தெய்வீகமானது. மனதை ஒருநிலைப்படுத்த பல பொருட்களை வைத்து பயிற்சி செய்யப்படுகிறது. உங்கள் மனதை ஒருநிலைப்படுத்த இது அவசியம்தான். ஆகவே, இது அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. பொருள்களை வைத்து மனதை ஒருநிலைப்படுத்தச் செய்யப்படும் பயிற்சியே, உண்மையான தியானம் என நினைத்துவிடக் கூடாது. உண்மையான தியானத்தில் கடவுளைக் குறித்தே தியானம் செய்கிறோம். அல்லது உங்கள் ஆத்மாவைக் குறித்தும் தியானம் செய்யலாம். இரண்டும் ஒன்றே. எங்கும் பரந்து இருக்கும் பரமாத்மாதான் உங்கள் ஆன்மீக ஜீவனின் மையமாக இருக்கிறார். உங்களின் ஆத்மாவாக பரமாத்மா இருக்கிறார். ஆகவே, உங்களின் அந்தராத்மாவைக் குறித்து தியானம் செய்வது, இறைவனைக் குறித்து தியானம் செய்வது, பிரபஞ்சப் பரம்பொருளைக் குறித்து தியானம் செய்வது அனைத்தும் ஒன்றையே குறிக்கின்றன. மேற்போக்காக அவை வெவ்வேறாகத் தோன்றினாலும் அடிப்படையில் அவை ஒன்றுதான்.

ஆனால் நான் ஏற்கனவே சொல்லியதுபோல உண்மையான தியானம், உன்னதப் பரம்பொருளைக் குறித்து தியானம் செய்வதுதான். ஆனால் உங்களின் தற்போதைய ஆன்மீக வளர்ச்சியினடிப்படையில் பரம்பொருளைக் குறித்த உங்கள் கற்பனை சிறிது வேறுபடலாம். அந்தப் பரம்பொருளை பெயர், உருவம் உடைய தெய்வமாக நினைத்தும் நீங்கள் தியானிக்கலாம். அதன்பிறகு உங்கள் மனம் அந்த தெய்வத்திடம் ஒடுங்கி இருக்கும். உங்கள் தியானத்துக்கு உதவும் வகையில் நாமஜபம் செய்யலாம். அல்லது பெயரற்ற

உருவமற்ற பொருளை, ஒளி, அமைதி, பேரானந்தம், அழகு இனிமை போன்ற தெய்வீகப் பண்புகளை நினைத்தும் தியானம் செய்யலாம். இது உருவமற்ற தியானம். மூன்றாவதாக நீங்கள் உங்களுக்குள் இருக்கும் ஆத்மாவைக் குறித்து தியானம் செய்யலாம். இது அத்வைத அல்லது வேதாந்த தியானமாக இருக்கமுடியும். "நான் இந்த உடல் அல்ல, இந்த மனம் அல்ல; எனக்குப் பிறப்பு இல்லை. நான் அமரத்துவம் பெற்றவன் நான் சத் - சித் - ஆனந்தப் பரம்பொருள் நான் விழிப்புணர்வின் திரட்சி. நான் அமைதி மற்றும் ஆனந்தத்தின் கடல்" இவ்வாறு ஒருவர் தனது ஆத்மாவைக் குறித்து தானே தியானிக்கலாம்.

இவையனைத்தும் புராதனப் பாரம்பரியப்படி, வேதநெறி வாழ்க்கைப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சரியான தியானப் பயிற்சி முறைகளாகும். ஆன்மீக இந்தியாவில் இந்த தியான முறைகள் எதிரானவையென்றோ ஒன்றுக்கொன்று முரணானவையென்றோ கருதப்படுவதில்லை. அனைத்து முறைகளும் சரியானவையென்றும் இறுதியில் ஒரே அனுபவத்தைத் தருபவை என்றும் மதிக்கப்படுகின்றன. மேலும் குறிப்பிட்ட ஒரு தியானப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பவர் அதை விடுத்து வேறொரு தியான முறை சிறந்தது எனக் கருதி அதைப் பயிலத் தொடங்கலாம். இது தவறு என்று கருதப்படுவதில்லை. மாறாக ஆன்மீக பரிணாம வளர்ச்சியில் இவை படிக்கற்கள் என்றே கருதப்படுகின்றன. இஷ்ட தெய்வத்தின் உருவத்தை தியானித்து வருவோர் காலப் போக்கில் அதைவிடுத்து உருவமற்ற பரம்பொருளை தியானிக்கக் கூடும். உங்களுக்கு ஏற்ற தியான முறை எது என்பதை நீங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது உங்களின் ஆன்மீக குருவை அணுகி அவர் வழிகாட்டுதலின்படி தியானமுறையைத் தேர்வு செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு, சிரத்தையுடன் இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். அவன் உங்களுக்கு உள்ளிருந்து

வழிகாட்டுவான். ஆனால் நீங்கள் தியானப் பயிற்சியில் இடையறாது ஈடுபட வேண்டும். இன்னொரு கருத்தைச் சொல்லி நான் நிறைவு செய்ய விரும்புகிறேன். நீங்கள் உட்கார்ந்து மனதை ஒருநிலைப்படுத்த முயற்சிக்கும்போது மனதில் பல்வேறு எண்ணங்கள் தோன்றும். இது இயல்பானது, தவிர்க்க முடியாதது. மனம் இருக்கிறவரை எண்ணங்களும் இருக்கும். ஆனால், நீங்கள் தியானம் செய்யும்போது இத்தகைய எண்ணங்கள் வந்தால் வலுக்கட்டாயமாக அவற்றைப் புறந்தள்ளி விரட்டக்கூடாது. பல சாதகர்கள் செய்யும் தவறு இது. நீங்கள் ஒரு எண்ணத்தை விரட்டியடிக்கலாம். ஆனால் அது மீண்டும் எழாமற் செய்ய உங்களால் முடியாது. அது மீண்டும் முன்பை விட வலுவாக வரும். எண்ணத்துடன் மோதி, விரட்ட முயலுவது தவறு. இதனால் எண்ணங்கள் வென்று உங்கள் தியானத்துக்கு குந்தகம் விளைவிக்கிறது. நீங்கள் அதனை அலட்சியப்படுத்த வேண்டும். அது வரட்டும், போகட்டும் என விட்டுவிட வேண்டும். அந்த எண்ணத்துடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். நீங்கள் வெறும் சாட்சியாக இருங்கள். அல்லது அப்படி இருக்க வேண்டாம். மனத்தை அது நிலைத்திருக்க வேண்டிய இடத்தை நோக்கி மீண்டும் எடுத்துச் செல்லுங்கள். மாறாக எண்ணங்களுடன் நீங்கள் போராடினால் உங்கள் மனோபலம் குன்றும்; மனம் தளர்ச்சியுறுழி எண்ணங்கள் வலுப்பெறும்; உங்கள் கவனம் திசை திருப்பப்படும். எண்ணங்களை அலட்சியம் செய்யுங்கள், அது வந்து போகட்டும். அல்லது மீண்டும் உங்கள் மனதை குறிக்கோளை நோக்கிக் கொண்டு வாருங்கள். இந்தச் செயல் முறையை வன்முறையின்றி மேற்கொள்ளுங்கள். இல்லையெனில் மனம் தளர்ச்சியுறும். மூளைச் சூடும் ஏற்பட்டுவிடும்.

உண்மையான, தூய்மையான தியானம், தனிமனிதனுக்கும் பிரபஞ்சப் பரம்பொருளுக்குமிடையே ஏற்படுகிற தொடர்பு ஆகும். உள்ளத்தளவில் ஆன்மீகரீதியாக உங்களை

இறைவனுடன் இணைத்துக் கொள்ளுவதாகும்; மனித உணர்வு என்னும் நீரோட்டம் தெய்வீக உணர்வு என்னும் சமுத்திரத்தினுடன் கலப்பதாகும். இதனை ஒருபோதும் மறக்காதீர்கள். தியானத்தின் செயல் நுணுக்கத்தை இந்த உயரிய நோக்கத்துக்குப் பயன்படுத்துங்கள். தியானத்தின் மூலம் இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டு உயர்நிலை அடைந்தாலும் அதற்குச் சற்று குறைவான முக்கியத்துவமுள்ள தியான முறைகளையும் ஆதம் வளர்ச்சிக்காக மேற்கொள்ளலாம். அவை உயரிய நிலையை அடைவதற்கு ஊக்கந்தருபவையாகவும், துணைபுரிபவையாகவும் இருக்கலாம். இந்த தியான முறைகளில் சில இரவு நேரங்களிலும் சில காலை நேரங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன. மற்றவை பகல் பொழுதில் சௌகரியமான நேரங்களில் பயிற்சி செய்யப்படுகின்றன. உள்ளுணர்வுக்குச் சில யோசனைகளை தியானத்தின்போது சொல்ல வேண்டுமானால் அதனை இரவிலேயே செய்யவேண்டும். ஆனால் நீங்கள் மக்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடன் உறவை வளர்த்துக் கொண்டு சமுதாய சேவைகளில் ஈடுபட விரும்பினால் தினசரி நீங்கள் யோக சாதனை புரியத் தக்க நேரம் காலை நேரம் ஆகும். இவ்விரு முறைகளன்றி வேறு முறைகளில் தியானம் செய்ய விரும்புவோர் எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

உங்களது சொந்த உடலின் ஆரோக்கியத்தைப் பேணிக் கொள்ள நீங்கள் உறங்கச் செல்லுவதற்குமுன் படுக்கையில் அமர்ந்து தியானம் செய்ய வேண்டும். இதற்கான தயாரிப்பு முன்பு சொல்லப்பட்டது போலத்தான்.

வழக்கமாக நீங்கள் தியானம் செய்ய அமரும் ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள்ளவும். உடலை நேராகச் சீராக வைக்கவும். அசையாமல் அமரவும். விறைப்பாகவன்றி சுகமாக அமர்ந்திருக்கவும். படிப்படியாக உடலையே மறந்துவிடும்

அளவுக்கு சுகந்தரும் வகையில் அமர்ந்திருக்கவும். அப்போது நீங்கள் அமர்ந்திருக்கும் உணர்வே உங்களுக்கு இருக்காது. சிரமமின்றி வெகுநேரம் இவ்வாறு அமர்ந்திருக்க வேண்டும். இப்போது மனதை உள்முகமாகத் திருப்பி உங்கள் ஜீவனின் மையமாக இருக்கும். பரம்பொருளை மனம் தரிசிக்கச் செய்யுங்கள். உள்ளிருக்கும் பரம்பொருளை உணருங்கள். அனைத்து அருளியல் வாழ்வுக்கும் அதுவே ஆதாரம். அதுவே ஆரோக்கியமாக, பலமாக, வீர்யமாக, சக்தியாக இருக்கிறது. ஆரோக்கியத்துக்கும் அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்துவதற்கும் ஆதாரமாகவுள்ள சக்தியை மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து தரிசியுங்கள். அந்த தெய்வீகக் கேந்திரத்துடன் நீங்கள் ஒன்றியிருப்பதை உணருங்கள். “முழுமையான ஆரோக்கியத்தின் ஆதார சக்தி எனக்குள் இருக்கிறது. ஒம். ஒம். ஒம். கடவுளே என்னை குணப்படுத்துகிறார். ஒம் ஒம் ஒம் நான் எப்போதும் அந்தப் பரம்பொருளுடன் ஒன்று கலந்து இருக்கிறேன். ஒம் ஒம் ஒம். நான் பேரொளி பரப்பும் சக்தி ஒம் ஒம் ஒம். நான் நோயற்றவன் ஒம் ஒம் ஒம். நான் பூரண ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கிறேன் ஒம் ஒம் ஒம்” என்று கம்பீரமாகச் சொல்லுங்கள்.

உங்கள் ஆரோக்கியத்துக்குத் தேவையான இந்த ஆக்கரீதியான விஷயங்களைப் பட்டியலிட்டுக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்குள் தேவையான ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருப்பதை உணருங்கள். உடல்முழுவதும் பழுதாயிருந்தவை சரிசெய்யப்பட்டுள்ளன. உடலின் ஒவ்வொரு பாகமும் புதுப்பிக்கப்பட்டு சரிசெய்யப்பட்டு, குணப்படுத்தப்பட்டு பூரண ஆரோக்கியம் தரப்பட்டிருக்கிறது. உங்கள் ஜீவனின் கேந்திரமாக, ஆரோக்கியத்தின் ஆதார சக்தியாக இருப்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். அந்த ‘ஆரோக்கியத்தை’ தெளிவாகப் பாருங்கள். உள்ளிருக்கும் அந்தக் கேந்திரத்திலிருந்து ஆரோக்கியத்துக்கான சக்தி உடல் முழுவதும் பரவுவதையும் அதனால் உடலின் அனைத்து பாகங்களும் முழுமையான ஆரோக்கியம்

பெற்றிருப்பதையும் உணர்ந்து பாருங்கள். உச்சி முதல் உள்ளங்கால்வரை ஆரோக்கியம் பூரணமாக இருப்பதை உணருங்கள். இந்த உணர்வுடன் உறுதிப்பாடும் கொண்டிருங்கள். சில நிமிடங்கள் தொடர்ச்சியாக இந்த வகையில் தியானம் செய்யுங்கள் இறுதியில் ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி : என்று சொல்லி நிறைவு செய்யுங்கள். இவ்வகையான தியானத்தை ஐந்து அல்லது ஆறு நிமிடங்களில் செய்துவிடலாம். இந்த நேரத்தை உங்களால் அதிகரிக்க முடியுமானால் மிகவும் நல்லது. உங்கள் மனம் விரைவில் ஒருநிலைப்படுமானால் இதற்கு நான்கு நிமிடங்கள்கூட போதுமானது. ஆனால் உங்கள் உடம்பில் ஏதேனும் ஒரு உறுப்பு ஆரோக்கியக் குறைவாக இருந்தால், நீங்கள் குணப்படுத்தும் பிராணனை அந்த உறுப்பை நோக்கிச் செலுத்த வேண்டும். இதற்காக உங்கள் தியான நேரத்தை மேலும் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். எப்போதும் தியானத்தை சாந்தி மந்திரத்துடன் நிறைவு செய்யுங்கள். இறுதியில், "இறைவா, உனக்கு நன்றி" என்று சொல்லுங்கள். நீங்கள் உங்களது தினசரி தியானத்தில் வெற்றிகரமாக முன்னேற உங்களுக்கு ஆத்ம பலத்தை அளிக்குமாறு நான் இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

ஹரி ஓம் தத் சத்.

18. பக்தி மார்க்கம்

அனைத்து மதங்களும், சம்பிரதாயங்களும், நம்பிக்கைகளும் அனைத்து துறவிகளும் இந்த உலகிற்கு வந்துள்ளது ஒரே ஒரு குறிக்கோளுடன்தான். ஒவ்வொரு மனிதனும் தனக்குள் இருக்கும் பரம்பொருளுடனான ஆன்மீக உறவை உயிருள்ள உண்மை என மதிக்கத்தக்க அளவில் தனது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைவுபடுத்துவதே அந்தக் குறிக்கோள். மதங்கள் உபதேசிக்கும் கருத்துக்களின் மையக் கருத்தாகவும், ஞானியர் மற்றும் துறவிகள் அருளும் அருட்செய்திகளின் மையக்கருத்தாகவும் இது அமைந்திருக்கிறது.

ஞானியர்களும் துறவிகளும் மேல்நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களாயினும், கீழ்நாடுகளைச் சார்ந்தவர்களாயினும், பழங்காலத்தவராயினும், நவீன காலத்தவராயினும் இதையே சொல்லியிருக்கின்றனர். அவர்கள் அருளிய தத்துவத்தின் மையக் கருத்தாக, அனைத்து சாஸ்திரங்களின் மையக் கருத்தாக இது அமைந்திருக்கிறது. புறத்தே பல்வகைப் பொருட்களை நாடி மனம் ஓடாமல் அருளாட்சி நடைபெறும் உள்ளக்கோவிலை நோக்கி அதைத் திருப்பிவிட வேண்டும் என்பதே இந்தக் கருத்தாகும். அனைத்து மதங்களும் அவற்றின் அனைத்துச் செயல்முறைகளும், யோகசாதனையும், இது குறித்து ஒவ்வொரு குருநாதரும் கூறி அருளிய செயல் நுணுக்கங்களும் இதையே கூறியிருக்கின்றனர். மனிதன் பரம்பொருளுடன் உறுதியாக ஒன்றியிருப்பதை உணர்த்துவதே இதன் நோக்கம். அப்போது மனிதன் உண்மையிலேயே, "அதுவே நான், நானே அதுவாக இருக்கிறேன்" என்று சொல்ல முடியும்.

"அதுவே நான். நானே அது" என்று வேறு எந்தப் பொருளைக் குறித்தும் நீங்கள் சொல்லமுடியாது. நீங்கள் மிகவும் நேசிக்கும் உங்கள் உடலைப்பற்றிக்கூட நீங்கள் இப்படிச் சொல்ல முடியாது. இந்த உடல்கூட ஒருநாள் உங்களைத் தனியே விட்டுவிட்டுப் போய்விடும் "இனிமேல் நீ என்னிடம் அதிகாரம் செலுத்த முடியாது. நான் வினைக் கொள்கையின்படி நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன். வினை அகன்றுவிட்டால் எனக்கு இங்கு வேலை இல்லை. அதற்கு மேல் என்னிடம் நீ உரிமை கோரமுடியாது" என்று உடல் சொல்லும். இந்த உடலை உங்களது என்று கருதும் நீங்கள் இதன்மீது எந்த அளவுக்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகிறீர்கள்? உங்களுக்கு ஆகாத ஆகாரத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டால் வயிறு கலக்குகிறது. அப்போது "உடலே நீ எனக்குச் சொந்தம், நிறுத்து. வயிற்றுப் போக்கை நிறுத்து" என்று நீங்கள் சொன்னாலும் வயிறு கேட்காது. நீங்கள் கழிவறையை நோக்கி ஓடவேண்டும். நீங்கள் பி.எச்.டி பட்டம் பெற்றவராகவோ அல்லது

இந்தியாவின் ஜனாதிபதியாகவோ அல்லது அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் உடல் உங்கள் கட்டுப்பாட்டில் ஒரு சிறிதளவே இருக்கிறது. அதன், இயல்பான செயல்பாட்டுக்கு அனுசரித்துப் போனால் அது உங்களுடன் ஒத்துழைக்கும். அதற்கு மாறாக நீங்கள் செயல்பட்டால் அது எந்த அளவுக்கு உங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு கற்பிக்கும். ஆக ஒரே பரம்பொருளிடம் மட்டுமே நாம், "ஆம் நானே நீ. நீயே நான்" என்று சொல்ல முடியும்.

"இறைவா, எனக்குச் சொந்தமான கடவுளே! எனது அனைத்தும் நீயே. எனது தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே. எனது உறவுக்காரன் நீயே. எனது தோழன் நீயே. எனது அறிவும் ஞானமும் நீயே. எனது செல்வம் அனைத்தும் நீயே. மனிதன் எதையெல்லாம் அன்புக்குரியது விரும்பத்தக்கது எனக் கருதுகிறானோ அவை அனைத்தும் நீயே" என்ற வரிகள் எவ்வளவு அழகாக உள்ளன! கடவுள் உங்களுக்குச் சொந்தம். தெய்வீகம் உங்களுக்குச் சொந்தம். நீங்கள் நிலையாக தெய்வத்துக்குச் சொந்தம், தெய்வத்தினிடத்தில் உங்களின் அனைத்தும் உள்ளன. இன்றைய மகத்தான தேவை யாதெனில் அழியாத, மறையாத, மாறாத ஏமாற்றாத ஒரு பொருளுடன் உங்களை, நெருக்கமாக இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். நிலையற்ற பொருட்களுடன் நீங்கள் உறவு வைத்துக் கொள்ளுவதால் கவலையே தோன்றுகிறது. இது மிக எளிய உண்மை. நிலையற்ற பொருள் கவலையைத் தரும் என்றால் உங்கள் ஜீவனின் மையத்தில் தோன்றும் தாகத்தைத் தணித்து வைக்க நிலையான ஒரு பொருளால் தான் முடியும் என்பது பொது அறிவு. நிலையான ஒன்றுதான் ஆத்மாவை திருப்திப்படுத்த முடியும். நீங்கள் ஆத்மா. நீங்கள் இந்த உடல் அல்ல; எப்போதும் மாறிக் கொண்டே இருக்கும் மனம் அல்ல. நீங்கள் இந்த புத்தி அல்ல, 'நான்' எனும் அகங்காரமும் அல்ல - நீங்கள் ஆத்மா. நிலையான ஒன்றே உங்களை திருப்திப்படுத்த

முடியும். அதுவே உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும். அதனுடன் நீங்கள் ஆழ்ந்த தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதை எப்படிச் செய்வீர்கள்? உங்கள் மனம் புறத்தே உள்ள பொருட்களை நாடி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. உங்களால் இப்போதைக்கு இந்த உலகைத்தான் காணமுடியும். இந்த வெளி உலகில் உங்களை சிக்க வைத்து குழப்பி இருப்பது எது? பல்வேறு பொருட்களிலும், பல்வேறு அனுபவங்களிலும் நீங்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டு வெளிவர முடியாமல் தவிப்பதற்குக் காரணம் என்ன? உங்கள் உணர்ச்சிகள் உங்களை இப்படி பந்தத்தில், விருப்பு வெறுப்புக்களில் சிக்க வைத்துள்ளன.

மனித உணர்ச்சியின் காரணமாக பந்தங்களும், அடிமைத் தளையும் ஏற்படுகின்றன. எந்தப் பொருட்களுடன் மனிதன் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறானோ அந்தப் பொருட்களின் அனுபவத்தில் அவன் தன்னை இழந்துவிடுகிறான். இதனால் மகிழ்ச்சி, கவலை, துன்பம், வருத்தம், திருப்தி, ஏமாற்றம் ஆகிய பல்வேறு அனுபவங்கள் மனிதனுக்கு ஏற்படுகின்றன.

மனிதன், தனது உணர்ச்சி, அன்பு, பாசம், விருப்பு வெறுப்புக்கள், சிகரெட் புகைத்தல், மது அருந்துதல், காபி குடித்தல், தேநீர் குடித்தல் இப்படி பிற உயிர்களிடம் அன்பு அல்லது வெறுப்பைக் காட்டுவதன் மூலம் பல்வேறு அனுபவங்களைப் பெறுகிறான்.

மனிதனிடத்திலிருக்கும் ஏதோ ஒரு குணம் அவனை இந்த அனுபவங்களுக்கு ஆளாக்குகிறது. அதிலிருந்து அவனால் விடுபடமுடியவில்லை. ஆனால் அதுவே அவனுக்கு சக்தி அளிக்கிறது. இந்த குணம் மனிதனை வெளி உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள வைத்து, அதில் சிக்கவைத்து, அதையே மனிதன் தனது வாழ்க்கையாக ஆக்கிக்கொள்ளும் அளவுக்கு

நெறிப்படுத்துகிறது. இதே குணத்தை இதே சக்தியை வேறு ஒரு திசையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமானால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். மனிதன் தனக்குள் இருக்கும் பரம்பொருளை நாடி, அதனுடனான அனுபவத்தில் நிலைத்திருந்து, அதனுடனான உறவை மேலும் மகத்தான முன்னேற்றத்துடன் வளர்த்துக் கொள்ள அவனைத் திசை திருப்பி விடும். வகையில் இந்த குணம் பயன்பட்டால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்? நமது முன்னோர்கள் இப்படித்தான் சிந்தித்தார்கள். ஆம் அதுதான் தீர்வு, அதுவே திறவுகோல்.

உலகம், உலகப் பொருட்கள், உலக மக்கள் மீது பாய்ந்து செல்லும் இந்த குணத்தை பக்குவப்படுத்தி, பயிற்றுவித்து தெய்வத்தை நோக்கித் திருப்பிவிட்டால், அதுவே ஒரு மனிதன் பந்தத்திலிருந்து விடுபடவும் துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சி அடையவும், மண்ணுலக சிந்தனையை விடுத்து தெய்வீக சிந்தனை பெறவும் தொடக்கமர்க அமையும்.

இந்தச் செயல்முறை, மனிதர்களின் அன்பையும், உணர்ச்சியையும் தெய்வத்தை நோக்கிச் செலுத்துவதே பக்தி மார்க்கத்தின் சாரம் ஆகும். இது பக்தி யோகம் எனப்படும். 'பக்தி' என்பது அன்பை, ஆழ்ந்த பாசத்தை, மதிப்பை வெளிப்படுத்துவதாகும். இறை அன்பு தொடக்கத்தில் ஏரியின் மேல் காணப்படும் சிறு அலைபோல இருந்தாலும் காலப்போக்கில் அது பேரலையாக சக்தி பெற்று, விதை மரமாக வளர்வதுபோல மாபெரும் உருப்பெற்று கீழான பந்த பாசங்களை வெல்லும். ஆனால், இந்த பக்தி தானாக வளர்வதில்லை. ஒரு செடிக்கு தண்ணீர் ஊற்றி அதனை வளர்ப்பதுபோல பக்தியையும் வளர்க்க வேண்டும். வறண்டு கிடக்கும் உங்கள் இதயத்தில், தெய்வீகம் சிறிதுமில்லா உங்கள் இதயத்தில், இறை அன்பு சிறிதளவும் இல்லா இதயத்தில் குருதேவர் அருளால் திடீரென்று அன்பு பெருக்கெடுக்கிறது.

ஆனால் இது வெறும் தொடக்கம்தான். பிறகு நீங்கள் விழிப்புடனும், ஆழ்ந்த பக்தியுடனும், உண்மை அன்புடனும் இறைவனுடன் நிரந்தரமாக ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். இந்த இறை அன்பு பூரணமாகி பக்தி வடிவம் பெற கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். இது பக்தி யோகத்தின் மிக முக்கிய ஆதாரக் கருத்தாகும்.

சாதாரண மனிதர்கள் கொண்டிருக்கும் உறவு வேதனை, வருத்தம், விருப்பு வெறுப்பு, போராட்டம், ஒருவரையொருவர் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுதல், போட்டி, பொறாமை ஆகியவற்றுடன் கண்ணீரும் பெருகக் காரணமாக இருக்கிறது. அதே உறவு திசை மாற்றம் செயல்பட்டால் தெய்வீக உணர்வும், இறை விழிப்புணர்ச்சியும், இறை அனுபவமும் ஏற்படுகிற அளவில் உயரிய செயல்முறையாகிவிடுகிறது.

“கடவுளை நான் கண்டதில்லை. அவர் என் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஏதோ ஒரு இடத்தில் இருக்கிறார். அவரை எப்படி நான் நேசிக்க முடியும்? நான் எளிதாக, இயல்பாக என் மனைவியை, என் குழந்தைகளை, எனது நண்பர்களை, எனது காரை எனது பணத்தை, எனது வீட்டை அல்லது என் கண்ணுக்குத் தெரிகிற, என்னால் தொட முடிகிற, என்னால் உணர முடிகிற, அனுபவிக்க முடிகிற ஒரு பொருளை நான் நேசிக்க முடியும். ஆனால் கடவுளை அவ்வாறு நேசிக்க முடியாது” என்று நீங்கள் கருதலாம்.

உங்களுக்கு 'பதில் இதுதான்': “நீங்கள் சொல்லுவதில் ஓரளவுக்கு உண்மை உள்ளது; பெருமளவுக்குத் தவறானது. கடவுள் எங்கோ கண்காணாத தொலைவில் இல்லை; இந்த உலகில் உங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற பொருளைப் போல உங்களுக்கு அருகில் இறைவன் இருக்கிறான். உங்கள் முச்சக் காற்றைவிட நெருக்கமாக இறைவன் உங்கள் அருகில் இருக்கிறான். உங்கள் கை கால்களைவிட அருகாமையில் ஆண்டவன் இருக்கிறான். இறைவன் உங்கள் வாழ்வுக்கு

ஆதாரமாக இருக்கும் ஆத்மாவேதான். அவர் உங்களை உங்களுக்கு உள்ளேயிருந்து ஆட்சி செய்பவர். அவர் எங்கோ இருப்பவர் அல்ல”.

முதலில் இந்த எண்ணத்தை விட்டு விடுங்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் மனிதனுக்கு கடவுளைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்ட ஆன்மீக விஷயங்கள் குறுகிய வட்டத்தில் அடங்கிவிட்டது. எதிர்பார்க்கப்பட்டது இதுவல்ல. இது கடவுளைப் பற்றிய சிந்தனைக்கு திரை போட்டிருக்கிறது. ‘கடவுள் நட்சத்திரத்துக்கு அப்பால் இருக்கிறார். இந்த வாழ்வில் அவரை நாம் தொடர்பு கொள்ள முடியாத தொலைவில் இருக்கிறார். நமது மரணத்துக்குப் பிறகுதான் அவரை நாம் தொடர்பு கொள்ள முடியும். இந்த உடல் மறைந்த பிறகுதான் அவரைக் காணமுடியும்’ என்ற எண்ணம் தவறாக ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த எண்ணம் தீமை விளைவிக்கக்கூடியது. மனிதன் எதற்காகப் பிறவி எடுத்திருக்கிறானோ அந்த மகத்தான, அழகிய அனுபவத்தைப் பெறவிடாமல் இந்த எண்ணம் தடுக்கிறது. கடவுள் நம் அருகிலேயே இருக்கிறார். அவர் உங்கள் ஆத்மா. அவர் எங்கோ கண்காணாத் தொலைவில் இல்லை. அவரைச் சுட்டிக்காட்ட உங்கள் சுட்டுவிரலை நீட்ட வேண்டியதில்லை. கண்களைத் திறந்து தரிசித்தால் போதும்.

உங்கள் அருகில் இருக்கும் பொருளைவிட அருகில் இறைவன் இருக்கிறார். அதே நேரத்தில் வெகு தொலைவில் ஆகாயத்தில் உள்ள நட்சத்திரத்துக்கு அப்பாலும் இருக்கிறார். ஏனெனில் அவர் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள். கடவுள் வெகு தொலைவில் இருக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள். அதே நேரத்தில் அவர் உங்கள் அந்தராத்மாவாக இருப்பதை மறுக்காதீர்கள்.

ஆகவே, இறைவன் யாரோ அல்ல; எங்கோ இருப்பவர் அல்ல. அவர் கண்ணால் காண முடியாதவரும் அல்ல.

ஆனால் இந்த ஊனக் கண்ணால் இறைவனைக் காணமுடியாது இறைவனை உணரவே முடியும். இறைவன் இருக்கிறான் என்ற விழிப்புணர்வு உங்களிடத்தில் இருக்க வேண்டும்.

காற்றை நீங்கள் ஸ்பரிசிக்க முடியும். அதைக் காண முடியாது. சாதாரணமாக காற்று வாசனையற்றது. காற்று இருப்பது உங்களுக்குத் தெரிகிறது. இல்லையெனில் நீங்கள் சுவாசிக்கத் துணியமாட்டீர்கள். நீங்கள் சுவாசிக்கத் தொடங்கியதும் உங்களைச் சுற்றிலும் காற்று எப்போதும் இருப்பதை உணருகிறீர்கள். ஆக, அருகிலிருக்கும் பொருளை உணர அது கண்ணுக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும் என்பதில்லை. இறைவன் இங்கேயே இருக்கிறார். அவர் காணாத தொலைவில் இல்லை. அவர் உங்களுக்கு அருகில் இருக்கிறார். அவர் மாறாதவர்.

"நான் எனது மனைவியிடம் அன்பு செலுத்தமுடியும். எனது நண்பர்களிடம் அன்பு செலுத்த முடியும்; உறவினர்களிடம் அன்பு செலுத்தமுடியும்; எனக்குப் பிரியமான எனது நாயிடம் கூட நான் அன்பு செலுத்த முடியும். ஏனெனில், அதற்கு ஒரு உறவு முறை இருக்கிறது. ஆனால் கடவுளிடம் நான் எப்படி அன்பு செலுத்துவது?" என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். இது கஷ்டமான நடைமுறைச் சிக்கல் உள்ள கேள்வி. பக்திமார்க்கம் இதற்கு எளிய, இயல்பான வழியைக் காட்டுகிறது. பக்தி சிரத்தைடன் செய்யப்படும் ஒரு பூஜை. வழிபாட்டின் மூலம்தான் நாம் இறைவனைத் தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்று நீங்கள் தவறாகக் கருதக் கூடாது. நீங்கள் உங்கள் பக்தியை வெளிப்படுத்த இவ்வாறு செய்யலாம். ஆனால் இறைவனை அணுகுவதற்கு இதுதான் வழி என நினைக்கக்கூடாது. அப்படி நினைத்தால் இது தடையாக இருக்கும். நீங்கள் உங்களுக்கும் இறைவனுக்குமிடையில் இடைவெளியை ஏற்படுத்த முடியாது.

இறைவன் நமக்குச் சம்பந்தமில்லாமல் எங்கோ கண்காணாத தொலைவில் இருப்பவர் என்ற தவறான எண்ணத்தை இந்தியாவின் பக்தி யோகம் போக்குகிறது. "சரி, கடவுளை நீ கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கலாம், அவரை உன்னுடன் அல்லது உன்னை அவருடன் எப்படி இணைத்துக் கொள்வது என்பது உனக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். உனது வாழ்வில் நீ கொண்டிருக்கிற இனிய உறவு எது? நீங்கள் புதிதாகத் திருமணம் ஆன இளம் தம்பதிகளா? ஒருவரையொருவர் மிகவும் நேசிக்கிறீர்களா? அல்லது நீங்கள் காதலரா? யாரையாவது ஆழ்ந்த அன்புடன் காதலிக்கிறீர்களா? நீங்கள் கொண்டிருக்கிற அன்பு இனிமையானதா? சரி, அதை மாற்றாதீர்கள். கடவுளை உங்கள் காதலியாகப் பாருங்கள். உலகில் உங்களுக்கு மிகவும் பிடித்த பொருளாகப் பாருங்கள். நீங்கள் மனிதர்களிடத்தில் அன்பு செலுத்துவதுபோலவே இறைவனிடத்திலும் அன்பு செலுத்துங்கள். நீங்கள் முதியவரா? உங்கள் பேத்தியிடம் நீங்கள் மிகவும் பிரியமாக இருக்கிறீர்களா? உங்கள் கண்ணுக்கு பேரக் குழந்தை ஆப்பிள் போலக் காட்சி அளிக்கிறதா? உங்கள் இதயத்துக்கு அது மகிழ்ச்சி தருகிறதா? சரி, இதுதான் உங்கள் அன்பு என்றால், தெய்வத்தை உங்கள் குழந்தையாக பாவித்து அன்பு செலுத்துங்கள். கடவுளை பச்சிளங் குழந்தையாக, உங்கள் சொந்தக் குழந்தையாக பாவித்து அதனிடம் இயல்பான அன்பைப் பொழியுங்கள். இதே நிலையில் உங்களை இறைவனுடன் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்போது கடவுள் உங்களுக்குத் தெரியாதவர் அல்ல. எந்த மாற்றமும் இன்றி அவரை இயல்பாக நெருங்கி அன்பு செலுத்துங்கள்" என்று இந்தியாவின் யோகிகள் கூறியிருக்கின்றனர்.

இறைவனை அடையப் பல்வேறு மார்க்கங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வகையில் பக்தியோகம், வேதாந்தத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது. தனிமனிதர்கள்

இறைவனை மனத்தளவில், வடிவின்றி, பெயரின்றி வணங்கி, அனுபவித்து மகிழ்கிறார்கள். ஆனால் பக்தியோகம் இறைவனை நோக்கிய தனிமனித விழிப்புணர்வு ஆகும். பக்தியோகத்தில் தனிமனிதன் என்றும் பூரணப் பரம்பொருளாக உள்ள தெய்வத்தை தன் நோக்கில் வழிபடுகிறான்.

கடவுளிடம் உண்மையான பக்தி செலுத்துகிறவன், உண்மையான அன்பு செலுத்துகிறவன் - இறைவன் என்ன செய்கிறார் இந்த பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறாரா இல்லையா என்றெல்லாம் கவலைப்படுவதில்லை. அவன் தனக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள தொடர்பைப் பற்றி மட்டுமே கவலைப்படுகிறான். “ஆண்டவன் என் அன்புக்குரிய பரம்பொருள். இதுவே எனக்குத் தேவை. அவருக்கும் பிரபஞ்சத்துக்குமுள்ள உறவுபற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. இந்த பக்தனுக்கு இறைவனின் ஆற்றல் பற்றிக் கவலையில்லை. இறைவனின் அன்பு, கடவுளின் கருணை, ஆண்டவனின் அழகு, கடவுள் கருணையுடன், அன்புடன் உலகில் வாழ்ந்து உங்களை அன்புடன் அருகில் ஈர்க்கும் பேறு இவை பற்றித்தான் பக்தனுக்கு ஆர்வம். பக்தி மார்க்கம், பக்தன் விருப்பப்படி இறைவனை அணுகும் முறை ஆகும். அவன் எந்த ஒரு நோக்கிலும், கருத்திலும் இறைவனை அணுகிச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறான். நீங்கள் இறைவனை குழந்தையாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது தோழனாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். தோழன் என்ற முறையில் இறைவனுடன் ஒரு நேரத்தில் அன்புடன் பேசலாம், மற்றொரு நேரத்தில் காரசாரமாக விவாதிக்கலாம், பிறிதொரு நேரத்தில் சண்டையிட்டுக் கொள்ளலாம், பிறகு சமாதானமாகிவிடலாம். உங்களுக்குச் சமவயதுடைய உங்கள் நண்பனுடன் உரிமையுடன் நெருங்கிப் பழகி ரகசியமான விஷயங்களைக்கூட அவருடன் பரிமாறிக் கொள்ளுவதுபோல நீங்கள் இறைவனுடன் பழகலாம். இறைவனை உங்கள் தோழனாகப் பாவித்துப் பழகலாம்.

பக்தியோகத்தின் தொடக்கத்திலும் நடுவிலும், இறுதியிலும் இனிமைதான். தொடக்கம் முதல் நிறைவுவரை பக்தி மார்க்கத்தில் இனிமையும், மகிழ்ச்சியும், அழகும் நிறைந்திருக்கின்றன. உங்கள் உணர்ச்சி வசப்படும் போக்கால் நீங்கள் சம்ஸாரம் என்னும் காட்டில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த உணர்ச்சி வசப்படுவதை விட்டொழியுங்கள், விரட்டியடியுங்கள் எனச் சொல்லவில்லை. ஏனெனில், அது உங்கள் இயல்பாக ஆகிவிட்டது. ஆகவே, உங்கள் உணர்ச்சிகளை பக்குவப்படுத்த வேண்டும், பண்படுத்த வேண்டும் உயரியதாக்கவேண்டும், பயிற்றுவிக்க வேண்டும், நல்வழிப்படுத்த வேண்டும். சீரான முறையில் அது உருப்பெற்று சீரான முறையில் செயல் வடிவம் பெறட்டும். இது முக்கியக் குறிப்பு. இதில் அன்பு, பாசம், பந்தம், நெருக்கம், பணிவு, பக்தி, வழிபாடு அனைத்தும் அடங்கியிருக்கின்றன.

19. தெய்வீகப் பூரண நிலையை அடைதல்

அன்புக்குரிய அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மாவே, மனித உடல் எடுத்து மண்ணுலகில் நடமாடும் தெய்வீகக் குழந்தைகளே! கர்மவினைக் கொள்கையின்படி உங்களுடைய ப்ராரப்த வினையைக் கழிக்க நீங்கள் இந்த மண்ணுலகில் பிறவியெடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ப்ராரப்த கர்ம வினையை அனுபவிக்கும்போதே புருஷார்த்தத்தை அடையும் வழி இருக்கிறது. உங்களுக்கு கவலையிலாப் பெருவாழ்வு தரும் செய்தியை இந்த மாலைப் பொழுதில் சொல்லும் பெரும்பேறு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

• வாழ்க்கையின் சாரம், நீங்கள் உங்களுக்கு ஆதரவாகவோ, எதிராகவோ பெறும் அனுபவம் அல்ல; தவிர்க்க முடியாத அளவில் இந்த நிலவுலக வாழ்வில் பெறப்படும் இன்பம்

அல்லது துன்பம் அல்ல; நீங்கள் உடல் அல்லது மனநீதியாகப் பெறும் அனுபவமும் அல்ல. வாழ்க்கையின் சாரம் யாதெனில் நீங்கள் இங்கு வாழும்போது, ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு மணி நேரமும் உங்களுக்குப் பல அனுபவங்களைக் கொடுப்பதற்கிடையில் நீங்கள் உங்களை எப்படி ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள் என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. சுகமும் துக்கமும் கலந்த அனுபவத்தை அனைத்து உயிரினங்களும் பெறுகின்றன. மனிதர்களுக்கு மட்டும் உரிய விசேஷ அனுபவம் என்று எதுவுமில்லை. அனைத்துப் பறவைகளும், மிருகங்களும், பிராணிகளும், கண்ணுக்குப் புலப்படாத சிறிய பூச்சிகளும் கூட இத்தகைய அனுபவங்களைப் பெறுகின்றன. அவை, உஷ்ணம், குளிர், பசி, தாகம், வேதனை, சுகம் என்னும் பலவகை அனுபவங்களைப் பெறுகின்றன. தாவரங்களும் கூட இத்தகைய அனுபவங்களைப் பெறுகின்றன. அவையும் கோடைகாலம், குளிர்காலம், மழைகாலம் இவற்றின் தாக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றன; பொறுத்துக் கொள்ளுகின்றன. ஆனால் மன உறுதிப்பாட்டுடன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்ட ஒரு லட்சியப் பாதையில் நடைபோட அவற்றால் முடிவதில்லை.

கடவுளின் வடிவத்தில் இருக்கிற மனிதர்களுக்கு, இறைவனின் படைப்பில் புகழ்மிகு மணிமுடியாக இருக்கிற மனிதர்களுக்கு அரிய பிறவி எடுத்துருப்போருக்கு இந்த அரிய வாய்ப்பு முன்பதிவு செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கையை கண்டு, ஆய்வு செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரும் அரிய வாய்ப்பு உங்களுக்காக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உலகில் நீங்கள் கண்டு, ஆய்வு செய்து பெற்ற ஞான ஒளியின் துணைகொண்டு உங்கள் குறிக்கோள் எது என்பதை நீங்கள் தீர்மானிப்பீர்கள். எந்தத் திசையில் போக வேண்டும். எந்தவிதமான செயலில் ஈடுபட வேண்டும் என்பதையும் நீங்கள் முடிவு செய்வீர்கள். உயரிய ஞானம், விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளுகிற ஆற்றல் இவற்றின் அடிப்படையில்

நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் மற்ற உயிரினங்கள் அப்படி அல்ல, வாழ்க்கையின் தேவைகளுக்குத்தக்க ஒரு உந்து சக்தியின் மூலம் அவை இயங்குகின்றன. மனிதனால் தனது வாழ்க்கையின் திசையை நிர்ணயிக்க முடிகிறது; தன்னுடைய குறிக்கோளைத் தேர்ந்தெடுக்க முடிகிறது. இத்தகைய சிறப்புத் தன்மை பெற்ற மனிதனிடம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்பது பொருத்தமாக இருக்கும் : நீங்கள் கவலையையும் வேதனையையும் துன்பத்தையும் தரும் பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பீர்களா? வாழ்க்கையின் அனுபவங்களை அலட்சியப்படுத்திவிட்டு, வாழ்க்கையில் பெற்ற பாடங்களை கற்றுக் கொள்ள மறுத்து, தொடக்கத்தில் இன்பமாகவும் இறுதியில் வேதனையையும் துன்பத்தையும் தருவதாகவுள்ள பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பீர்களா? அல்லது நீங்கள் புத்திசாலியாக இருந்து வாழ்க்கை கற்பிக்கும் ஒவ்வொரு பாடத்தையும் கற்றுக் கொண்டு உண்மையான அமைதியையும் நீடித்த மகிழ்ச்சியையும் நோக்கிச் செல்லும் அளவில் உங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வீர்களா?

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இமயமலையும் கங்கையும் உள்ள இந்த நாட்டில் வேதங்களும், உபநிடதங்களும் உள்ள நாட்டில் பகவத்கீதை, இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியவை இருக்கும் நாட்டில் பிறந்துள்ள நீங்கள் மிகப் பெரும் அதிர்ஷ்டசாலி என்பதை உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த உண்மையின் காரணமாக, உங்களுக்கு மட்டுமின்றி மனித குலம் முழுமைக்கும் சிறப்பான செய்தியைத் தரும் உயரிய பண்பாட்டுக்கு நீங்கள் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் நாட்டின் பண்பாடு, தர்மத்தை நோக்கியும், இறுதி ஆன்மீக அனுபவத்தை நோக்கியும் மக்களை அழைத்துச் செல்லும் பண்பாடு என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்த நாட்டில் பிறந்த அதிர்ஷ்டக் குழந்தைகளின் வாழ்க்கைமுறை ஞானத்தின் அடிப்படையில்

அமைந்திருக்கிறது; ஞானத்தால் வழிநடத்தப்படுகிறது. ஞானத்தால் ஆட்சி செய்யப்படுகிறது. நமது நம்பிக்கைக்கு ஆதாரமாகவும், நாம் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஆதாரமாகவும், இந்த உலகையும், வாழ்க்கையையும் புரிந்து கொள்ளுவதற்கு ஆதாரமாகவும் இருப்பது வேதங்கள். காலங் கடந்த ஞானத்தை வேதங்கள் தருகின்றன. நமது வாழ்க்கை நோக்கு, வாழ்க்கை முறை, நம்பிக்கை, நம்மை நாம் அறிந்து கொள்ளல், பிரபஞ்சத்தையும் இதைத் தாண்டியுள்ள உண்மையையும் அறிந்துகொள்ளல் ஆகியவற்றுக்கு ஆதாரமாக இருப்பது வேதஞானம்தான். ஆகவே இந்தியாவின் மதம் வைதிக தர்மம் என்றும் சனாதன வைதிக தர்மம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வாழ்க்கை முறையின் சிறப்பு அம்சம் வாழ்வின் ஆன்மீகக் கொள்கையாகும். இந்த வாழ்க்கை முறையின் குறிக்கோள் தர்மம் ஆகும். இந்த வாழ்க்கை முறை, அறவாழ்வை, உயரிய வாழ்க்கை, லக்ஷியங்களை, மிகவும் விரும்பத்தக்கவற்றை மனிதனுக்கு முன் குறிக்கோளாக வைத்து அவற்றை அடையப் பாடுபடத் தூண்டுகிறது. தர்மம் காக்க ஒருவர் தனது உயிரைத் துறப்பது லாபம்தான்; நஷ்டமல்ல. அந்த அளவுக்கு வாழ்க்கையைவிட தர்மம் உயரியதாகப் போற்றப்படுகிறது. உங்கள் உயிர் போவதாக இருந்தாலும், தர்மத்திலிருந்து வழுவாதீர்கள். அப்படி வாழ்ந்தால் நீங்கள் நிலையான அருட்பேறு பெறுவீர்கள். இது வேதக் கருத்து ஆகும்.

வாழ்க்கை ஆன்மீக மயமானது, இறுதி லட்சியம் ஆன்ம ஞானம் பெறுவது என்பது ஒரு கருத்து. தர்மமே சிறந்தது; தர்மத்தின்படி நீங்கள் வாழ்ந்தால் அது உங்களை ஆன்மீக ஞானம் பெற அழைத்துச் செல்லுகிறது என்பது மற்றொரு கருத்து. இவ்விரு கருத்துக்களும் சனாதன தர்மம் அல்லது வைதிக தர்மத்தின் தனிச் சிறப்பான அம்சங்கள் ஆகும். தர்மமின்றி, ஆன்மீக முன்னேற்றமும் தெய்வீகப் பூரணத்துவமும் அடைய முடியாது. உயரிய அருளியல்

வாழ்க்கை பெற அடிப்படைத் தேவை அறநெறி மற்றும் நற்பண்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்த வாழ்க்கை ஆகும். நீங்கள் இந்த தர்மத்துக்கு உரிமையாளர். நமது புகழ்மிகு கடந்த காலம் நமக்குக் கொடையாகக் கொடுத்துள்ளவற்றுள் எல்லாம் மிக முக்கியமான, மதிப்புமிக்க அம்சம், இந்தப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகும். சனாதன வைதிக தர்மத்தின் அடிப்படையில் நமது முன்னோர்தன் தனி மனிதன் பின்பற்ற ஏராளமான விஷயங்களைத் தந்திருக்கின்றனர். அவற்றுள் சிறிய குறிக்கோளாக நான்கு விஷயங்களை மனிதர்கள் முன் வைத்து அவற்றைப் பின்பற்றச் சொல்லியிருக்கின்றனர். நீங்கள் உலகில் தவிர்க்க முடியாத வேதனை, துன்பம், கவலை ஆகியவற்றைக் கடந்து அருள்நிலையையும் பேரானந்த நிலையையும் அடைய இந்த மூல்யங்கள் வழிகாட்டுகின்றன.

சனாதன தர்மம் குறிப்பிடும் நான்கு விஷயங்கள், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் ஆகியவை ஆகும். கடைசியாகச் சொல்லப்பட்டது பரம புருஷார்த்தம். இது உயரிய ஆன்மீக மதிப்புடையது. இது இல்லையெனில் வாழ்க்கை பொருளற்றதாகிவிடும். சாதாரணமாக மனிதன் பிறக்கிறான், வாழ்கிறான், பல அனுபவங்களை மாற்றங்களைப் பெறுகிறான். இறுதியில் இறக்கிறான், இந்த உடலைவிட்டுப் பிரிகிறான். இதற்கு மேல் அடைய வேண்டியது எதுவும் இல்லை என எண்ணுகிறான். ஆனால் இதற்கு மேலே ஒரு அருள் நிலை இருக்கிறது என்றும் அதனை அடைய வேண்டும் என்றும் இந்த உயரிய குறிக்கோளை அடைய மனித வாழ்க்கை ஒரு வழிமுறை என்றும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. வாழ்க்கை முடிவு அல்ல; அது ஒரு வழிமுறைதான். நமது ஞானியர்கள், பரம்பொருளைக் கண்டு, அனுபவித்திருக்கிறார்கள்; உன்னத அருள்நிலையை பேரானந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய ஞானியர்கள் மனிதகுலத்துக்குப் பின்வருமாறு அறைகூவல் விடுக்கின்றனர்: ஒ மனிதா, மரணத்தின் பிடியில்

சிக்கியுள்ளவனே, இந்த பூமியில் சுடுமையாக உழைத்து, கஷ்டப்பட்டு அழுது புரளுபவனே, நாம் மகத்தான உண்மையைக் கண்டறிந்திருக்கிறோம்; அது நம் கண்ணுக்குத் தோன்றும் பெயர்கள், வடிவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. அது ஆதாரசக்தியாக இறுதிக் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அந்த உண்மைப் பொருள், பேரானந்தப் பரம்பொருள் அது பிரம்மம். அது நிலையான ஆனந்தம், என்றும் மாறாத இயல்பு உடையது. இந்த பிரம்மத்திலிருந்து உயிர்கள் அனைத்தும் பிறந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதே பிரம்மத்தை நோக்கி அவை நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அனைத்து உயிர்களும் சென்று அடைய வேண்டிய இறுதி இடம் அதுதான். அங்கு பிரம்மத்துடன் இணைந்திருக்கும் தெய்வீக அனுபவத்தை பூரணப் பேரானந்தத்தைப் பெறுகிறோம்.

இந்த உன்னதப் பரம்பொருளை அடைந்தவர்கள், இந்த உலகின் பல்வகைத் தோற்றங்களை விடுத்து, பூரணப் பேரானந்தம் பெறுகிறார்கள். இதனை அடைவது ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவின் உரிமை ஆகும். நாம் வந்து பிறந்திருக்கும் இந்த உலகம் வேதனையும், மரணமும், முதுமையும், நோயும், நலிவும், நிறைந்ததாக இருக்கிறது. நம் கட்டுப்பாட்டின் எல்லையை மீறி பஞ்சபூத சக்தியால் சில அனுபவங்கள் நமக்கு ஏற்படுகின்றன. காலரா, வெள்ளம், பஞ்சம், நிலநடுக்கம், புயல், சூறாவளி, தீவிபத்து ஆகியவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இவை பஞ்சபூதங்களால் நிகழ்த்தப்படுகின்றன (அதிபூதா). மேலும், புழுப் பூச்சிகள், ஊர்ந்து வரும் பிராணிகள், மிருகங்கள், கிருமிகள் இவற்றால் நமக்கு பல துன்பமயமான அனுபவங்கள் ஏற்படுகின்றன. இது தெய்வத்தால் நிகழ்பவை எனப்படுகிறது (அத்தைவ). அதுவமன்றி, நமக்குள் பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அவை நம்மை நிம்மதியாக இருக்க விடுவதில்லை. அது நம் அமைதியைக் கெடுக்கிறது. அது தொடர்ந்து நம்மை கிளர்ச்சியுறுமாறும், விழிப்புறுமாறும் செய்கிறது. இது நாமாக ஏற்படுத்திக் கொண்டது. அன்பு,

வெறுப்பு, பாசம், கோபம் இப்படி பல்வகையான குணங்களை நாம் பெற்றிருப்பதால் மனம் அலைபாய்கிறது. அச்சம், கவலை, நிலைகொள்ளாமை, பொறாமை, பகைமை, படபடப்பு, பேராசை, தீராத ஆசை, விரக்தி, ஏமாற்றம், திசைமாற்றம், பிரிவினையால் கவலை, மரணத்தால் துக்கம் இப்படி எத்தனையோ அனுபவங்கள் நமக்குள்ளிருந்து ஏற்படுகிறது. இதனை 'அத்யாத்மிக்' என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மூன்று வகையான அல்லல்களும் இந்த மண்ணுலக வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

மிருகங்கள், ஊர்ந்துவரும் பிராணிகள், பூச்சிகள், கண்ணுக்குத் தெரியாத கிருமிகள் இவற்றால் நமக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. இது போதாதென்று மனிதனுக்குள்ளிருந்து கவலையும், அடங்காத ஆசையும் தோன்றுகிறது. பேராசை, சொத்து சேர்க்கும் ஆசை, பொருள்களை அனுபவிக்கும் ஆசை, அழியும் பொருட்கள் மீது ஆசை, பிறர் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த ஆசை, அகங்காரம், சுயநலம், அன்பு, வெறுப்பு ஆகியவையும் அடுத்தடுத்துத் தோன்றித் தொல்லை தருகின்றன. ஆசை எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு கோபம், பகைமை, பூசல், அமைதியின்மை, அச்சம், கவலை ஆகியவை இருக்கின்றன. இந்த அனுபவங்கள் அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஏற்படுபவை. இந்த மூன்றாவது அனுபவத்தை மனிதன், தனக்குள்ளிருந்து ஏற்படுத்திக் கொண்டு தொடர்ந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். தொடர்ந்து கவலை, துன்பம், பிறப்பு, இறப்பு இவற்றில் சிக்கி அவதிப்படுவது அவன் விதி என்றும் கருதப்படுகிறது.

இளவரசர் சித்தார்த்தர் தொடக்கத்தில் வாழ்க்கை என்றால் என்ன, அதில் எவ்வளவு வேதனை, துன்பம் இருக்கிறது என்று அறிந்து கொள்ள அவர் கண்களைத் திறந்து விழிப்புணர்வைத் தந்தது எது? அவர் வெளியே வந்ததும் வயதானவர்களைப் பார்க்கிறார் முதுமையையும், அது தரும்

துன்பங்களையும், முதியவர்கள் உதவியின்றி அல்லற்படுவதையும் காணுகிறார். இது அவருக்கு முதல் அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. தனது இளமை, பூத்துக் குலுங்கும் அழகிய உடல், அதன் பலம் நீடித்து இருக்காது என அறிந்து அதிர்ச்சி அடைகிறார். இந்த உடல் தனது இளமையை விடுத்து வேறு மாற்றத்துக்கு இடந்தருகிறது என்று அறிகிறார். அதன்பிறகு நோயாளிகளைப் பார்க்கிறார். நோயால் அவர்கள் அவதிப்படுவதைப் பார்க்கிறார். பிறகு, மரணத்தின் கொடுமையைப் பார்க்கிறார். இறந்த ஒருவரின் உடலை சிலர் துக்கத்துடன் சுடுகாட்டுக்குச் சுமந்து செல்வதைப் பார்க்கிறார். உற்றார் உறவினர் சுதறித் துடித்தாலும் மாண்டவர் வருவதில்லை என்பதை உணருகிறார். "என்ன இது. அனைத்து உயிர்களும் இப்படித்தான் போக வேண்டுமா?" என்று சித்தார்த்தர் கேட்டார். அதே நேரத்தில் நான்காவது காட்சியை அவர் காணுகிறார். ஆசைகளைத் துறந்து, பாசங்களைக் களைந்து, உலகின் காம இச்சைகளை விரும்பாமல் ஒருவர் கம்பீரமாக அமைதி தவழும் முகத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் காட்சியைக் காணுகிறார். தன்னைச் சுற்றியிருக்கும் உலகின் எந்தக் கவலையும் தன்னைத் தொடமுடியாதபடி அவர் தோற்றப் பொலிவு இருந்தது. வாழ்க்கையில் கவலையும் துன்பமும் இருந்தாலும் அவற்றைப் பற்றற்ற தன்மையின்மூலம் கடந்து செல்லமுடியும் என்பதை இந்தக் காட்சியின் மூலம் சித்தார்த்தர் புரிந்து கொண்டார்.

சங்கராசார்யர், மகத்தான விதிமுறையைப் புரிந்து கொள் என்கிறார்: "நீ ஒரு கர்ம வினைப்படி பிறந்திருக்கிறாய், கர்மவினைப்படி உனக்கு வந்து சேரவேண்டியது நிச்சயமாக வந்துசேரும். ஆகவே அளவின்றி ஆசை கொள்ளாதே. வரவேண்டியது நிச்சயம் வரும். திருப்தியுடன் இரு. உன் வினைப்பயனால் உனக்குக் கிடைப்பதைக் கொண்டு திருப்தி அடைந்து இரு. மென்மேலும் ஆசைகளை வளர்த்துக் கொள்ளாதே. அது உனது கவலைகளையும் துன்பங்களையும்

அதிகரிக்கும்" இளவரசரும் இதையே கண்டு அறிந்தார். ஆசையை அகற்றிய ஒருவன், ஆசையைத் துறந்த ஒருவன், தனக்குள் பற்றற்ற தன்மையை வளர்த்துக் கொண்டவன் கவலைகளை வென்றவனாகிறான். இளவரசனின் முகம் மலர்ச்சி அடைகிறது; உள்ளம் மகிழ்ச்சி அடைகிறது. இளவரசர் ஆழ்ந்து சிந்திக்கிறார். அதிலிருந்து துறவு மனப்பான்மையும் அனைத்துத் துன்பங்களிலிருந்தும் கவலைகளிலிருந்தும் விடுபடுவதற்கான தாகமும் ஏற்பட்டது. மனிதன் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையிலிருக்கும்போது எவ்வளவு பெரிய கவலையும் அவனை அசைக்கமுடியாது என கீதை சொல்லுகிறது. எவ்வளவு பெரிய கவலையும் தன்னை பாதிக்கமுடியாத அளவுக்கு, அசைக்கமுடியாத அளவுக்கு மனிதன் அந்த நிலையில் அமர்ந்திருக்கிறான். அந்த நிலையை நாம் அடைய வேண்டும். அதற்குமுன் இந்த உலகில் இருவிதமான அம்சங்கள் இருப்பதை நீங்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஒன்று தற்காலிகமான அம்சம். விரைவில் மாறி, மறையும் விஷயம். இந்த உலகம் முழுவதும் கணக்கற்ற புலன் நுகர் பொருட்கள் உள்ளன. பார்வை, ஒலி, ருசி, ஸ்பரிஸம், நுகர்ச்சி அனைத்துக்குமான பொருட்கள் உள்ளன. ஆனால் இந்தப் பொருட்கள் அனைத்தும் காலத்தாலும் இடத்தாலும் தற்காலிகமானவை. அவை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில், குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் சிதைந்து அழிந்துவிடுகின்றன. இந்த உலகில் நீங்கள் புலன்கள் மூலம் நீங்கள் பார்க்கிற, தொடர்பு கொள்ளுகிற பொருட்கள் அனைத்துக்கும் ஒரு முதலும் முடிவும் உண்டு.

இந்த தற்காலிகப் பொருட்கள் மாறக் கூடியவை, அழியக் கூடியவை, அற்பமானவை என உபநிஷத்துக்களின் ரிஷிமுனிவர்கள் தமது ஞான ஒளிப்பார்வையாலும், அனுபவத்தாலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலையையும் கண்டவர்கள். இதற்கு மேலே சென்று, பரம்பொருளுடன் நெருங்கி அதை அனுபவித்தவர்கள். இந்த

இரண்டுக்குமிடையிலான வேறுபாட்டை அவர்களால் கண்டறிய முடிந்தது. அவர்கள் இதுபற்றி உபநிஷத்துக்களில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அற்பமான, இந்தப் புலன்நுகர் பொருட்களில் இன்பம் இல்லை. இந்தப் பொருட்கள் தற்காலிகமானவை, தோன்றி மறையக் கூடியவை. ஆனால் பூரணமான, நிலையான, உண்மையான நித்ய பரிபூரணப் பரம்பொருளிடத்தில்தான் இன்பம் இருக்கிறது. உண்மையான மகிழ்ச்சி, உற்சாகம் மட்டுமின்றி பேரானந்தமும் பரிபூர்ணராக உள்ள இறைவனிடத்தில்தான் இருக்கிறது; உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அவர்கள் இதைப் பேரானந்தம் என்றனர். அவர்கள் இதை சுகம் என்றோ மகிழ்ச்சி என்றோ சொல்லவில்லை. மாறாக ஆனந்தம் என்று சொன்னார்கள்.

எப்படியோ, இந்த மாறுகிற அழிகிற புலன்நுகர் பொருட்கள் நிறைந்த உலகுக்கு வந்துவிட்டார்கள். இனி நிலையான காலங்களைக் கடந்து நிற்கும் மகத்தான பூரணப் பரம்பொருளை அடைய முயற்சி செய்யுங்கள். அப்போதுதான் நிச்சயமாக நீங்கள் கவலைகளையும், வேதனைகளையும், துன்பங்களையும் விடுத்து, இந்த உடல் ரீதியான வாழ்க்கையை விடுத்து பேரானந்தமும் பேரருளும் பெறமுடியும். இப்படி கவலைகளைக் கடந்து சென்று பூரண மகிழ்ச்சி, உன்னத அமைதி, உள்ள நிலையில் நீங்கள் இருக்க வேண்டும். உங்கள் வாழ்வின் உன்னத லட்சியமாக அடையத்தக்க உயரிய அம்சமாக இது உங்களுக்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மோக்ஷம் அல்லது முக்தி என்பது கவலை, வேதனை, துன்பம், துயரம் இவற்றிலிருந்து விடுதலை அளிப்பதாகும்; விரும்பத்தகாத வேதனைமிக்க, நீங்கள் தவிர்க்க விரும்புகிற அனைத்து அனுபவங்களிலிருந்தும் உங்களுக்கு விடுதலை அளிப்பதாகும். இந்த உலகம், பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து இன்றுவரை மனிதர்கள் ஈடுபடும் நடவடிக்கைகளின் சாரம் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பாருங்கள். அனைத்து ஜீவராசிகளும் எதற்காகப் பாடுபடுகின்றன என்பதை

அடித்தளத்துக்குச் சென்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை காலை முதல் மாலை வரை தன்னை எதில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்? அவர்கள் அனைவரும் எதையாவது செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறார்கள். இந்த செயல்பாட்டின் சாரம் என்ன? மனிதர்கள் இனம், தேசியம், மதம், சாதி, இப்படி மேற்போக்கில் பல வகையில் வேறுபட்டிருந்தாலும் அவர்களிடத்தில் ஒரு விஷயம் பொதுவாக இருக்கிறது. இது உலகம் முழுவதும் இருப்பவர்களை இணைக்கிறது. அவர்கள் அனைவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கை அடைய விரும்புகின்றனர். அதை முழுமுச்சுடன் வாழ்நாள் முழுவதும் தேடுகின்றனர். இதை ஆராய்ந்து பார்த்தால், அனைத்து உயிர்களும், அனைத்து மனிதர்களும் சுகந்தராத, வேதனை தருகிற விஷயங்களைத் தவிர்க்கவே விரும்புகின்றனர். கவலை தருவதைத் தவிர்த்து, உற்சாகத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் தருவதைப் பெற விரும்புகின்றனர். உலகம் முழுவதும், மனிதகுலம் முழுவதும், பிறப்பு முதல் இறப்புவரை வேதனையான அனுபவங்களைத் தவிர்க்கவும், சுகமான, இனிமையான அனுபவங்களைப் பெறவும் முயற்சிக்கின்றனர். இந்த முயற்சியில் வெற்றி பெற்றதாக துணிவுடன் யாரேனும் கூறமுடியுமா? "எனக்கு வேதனை என்றால் என்னவென்று தெரியாது; கவலை என்றால் என்னவென்று தெரியாது. துன்பம் என்னை ஒருபோதும் தொட்டதில்லை. கலப்படமில்லாத இன்பநிலையினை நான் அடைந்திருக்கிறேன் மகிழ்ச்சி. மகிழ்ச்சி. மகிழ்ச்சி" என்று யாரேனும் கூற முடியுமா? முடியாது. அப்படிச் சொல்லக் கூடிய ஒரு நபரைக் கூட நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

இந்த உலகம் வேதனையும் கவலையும் நிறைந்தது. ஆகவே இந்த இருவிஷயங்கள் உலகில் இருக்கின்றன. ஒன்று, இந்த உலகின் அனைத்துப் பொருட்களும் நிலையற்றவை; தர்காலிகமானவை, தோன்றி மறையக்கூடியவை, சிதைந்து

அழியக்கூடியவை என்பதாகும். மற்றொன்று நம் கண்ணுக்குத் தோன்றும் பெயர் மற்றும் வடிவங்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் ஆன்மீக உண்மைப் பொருள், நிலையானது, அவினாசி - அழியாதது, அழிக்க முடியாதது. காலத்தால் தொடமுடியாதது என்பதாகும். மேற்போக்காகத் தோன்றும் பெயர்களுக்கும் உருவங்களுக்கும் அப்பால் ஒரு அதிஷ்டானம் இருக்கிறது. அதுவே ஆத்ம தத்துவம். உண்மையான மற்றும் ஆன்மீகப் பேரானந்தத்தின் இயல்பு ஆத்ம தத்துவம். மனிதனின் தாகம் தணியவேண்டுமானால், மனிதன் கவலைகளைக் கடந்து செல்ல வேண்டுமானால், கலப்படமற்ற பூரணப் பேரானந்தத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், மனிதன் இந்தப் பெயரும் உருவமும் உடைய உலகில், இந்த உடலுடன் வாழ்ந்து கொண்டே ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்து அனுபவித்து ஆனந்தம் பெற வேண்டும்.

தோன்றி மறையும், அழிந்து போகும் ஜடப் பொருட்கள் நிறைந்த இந்த உலகில் வாழ்ந்துகொண்டே உங்களுக்குள் இருக்கும் பரம்பொருளை உணர்ந்து ஆத்ம சக்தியை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். இதற்கான தாகம் உங்கள் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக இருக்கட்டும். ஆக ஒரே நேரத்தில் இவ்விரு விஷயங்களையும் உங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடியுங்கள். ஒன்று கண்ணுக்குத் தெரியும் புற உலகப் பொருட்களுடனான உறவு, மற்றொன்று உங்களுக்குள் இருக்கும் பரம்பொருளை ஆர்வத்துடன் அறிந்து, உணர்ந்து அனுபவித்தல். அழியும் பொருட்களும் மறையும் பெயர்களும் வடிவங்களும் உள்ள இந்த உலகில் திடீரெனப் பரம்பொருளை அறிந்து உணர்ந்து அனுபவிக்கும் ஒரு காலம் நிச்சயம் வரும். இந்த தாகம் பண்டுதொட்டு இருந்துவரும் தாகம். இந்தத்தாகம் தணிந்து பேரானந்தமும் அருட்பேறும் கிடைப்பது உறுதி. உயர்வுமிக்க கடந்த காலத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தின் மிக முக்கியமான பகுதியாக இது உங்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அசுதோ மா சத்கமய, தமஸோ மா ஸ்ஜோதிர்கமய, மருத்யோர் மா அம்ருதம்கமய (பொய்மையிலிருந்து என்னை உண்மைக்கு அழைத்துச் செல்வாயாக, இருளிலிருந்து என்னை ஒளிக்கு அழைத்துச் செல்வாயாக, மரணத்திலிருந்து மரணமில்லா அமரத்துவத்துக்கு அழைத்துச் செல்வாயாக). இந்தப் புராதனப் பிரார்த்தனை எத்தனையோ புண்ணியத் தலங்களில், வீடுகளில், ஆஸ்ரமங்களில் பல நூறாண்டுக் காலமாக ஒலிக்கப்பட்டு, எதிரொலிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக மனிதகுலத்துக்கு வழிகாட்டி வந்த குருநாதர்கள் போற்றிவந்த இந்தப் பிரார்த்தனை இந்தத் தலைமுறையினரான உங்களிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரார்த்தனை உங்களுக்குள் இருக்கும் ஆத்மாவைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது. கர்மவினை காரணமாக சுகலுக்கங்களை நீங்கள் தவிர்க்கமுடியாத வகையில் அனுபவிக்கும் போதும் உங்களுக்குள் நீங்கள் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இந்தப் பூவுலகில் நீங்கள் ஒரு யாத்ரீகன் என்பதை மறக்கக்கூடாது. இது நீங்கள் இருக்க வேண்டிய உண்மையான இடம் அல்ல. தூரியன் நிலையாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற இடத்திலிருந்து நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் கர்மவினை காரணமாக இங்கு மனித உடல் எடுத்து வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு மனம் இருக்கிறது, நீங்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கிறீர்கள். ஆகவே நீங்கள் மேலே உயர்ந்து செல்லுங்கள். மண்ணுலக வாழ்க்கையை ஒரு பயணமாகக் கருதுங்கள். எப்போதும் தூரியன் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற ஆத்ம சாம்ராஜ்யத்துக்கு, பூரணப் பரம்பொருள் இருக்கும் இடத்துக்கு பயணத்தைத் தொடருங்கள். இந்த உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும்போதே இந்தப் பயணத்தைத் தொடர வேண்டிய அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு இந்த உடல் இருக்கும்வரை வாழ்க்கைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய நீங்கள் பாடுபட்டாக வேண்டும். நீங்கள் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். பணம்

சம்பாதிக்க வேண்டும். நீங்கள் உயிர்வாழத் தேவையான உணவு, உடை, உறைவிடம், மருத்துவ வசதி ஆகியவற்றுக்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்து கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கென சில ஆசைகளும் திட்டங்களும் உள்ளன. தவிர்க்கமுடியாத அளவில் ஏற்பட்டுள்ள உங்கள் மனித இயல்பான ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். மிருகங்களுக்கு இதுபோன்ற ஆசைகள் இல்லை.

நமது ஞானிகள் இதுவிஷயமாக நமக்கு அறிவுரை கூறியிருக்கின்றனர். மனித இயல்பில் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் உள்ள ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுங்கள். அதேநேரத்தில் அறநெறி வாழ்க்கை எனும் லட்சியத்தை மறந்துவிடாதீர்கள். இந்த உலகில் உங்கள் தேவைகள் அல்லது ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் ஆர்வம் செலுத்தி, அறநெறி வாழ்க்கை எனும் லட்சியத்துக்குப் புறம்பாக நீங்கள் வாழ்ந்தால் உங்கள் பயணம் தவறான திசையில் மாறிப் போகும். நீங்கள் தர்மத்திலிருந்து விலகிச் சென்றால், உங்கள் வாழ்க்கை இறுதியில் இறை அனுபவம், ஆத்ம ஞானம், ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் என்னும் உயரிய குறிக்கோளை அடைய முடியாது. இந்தக் குறிக்கோளை நீங்கள் அடைந்தால்தான் இந்தப் பூவுலகின் துன்பங்களிலிருந்தும், கவலைகளிலிருந்தும், பிறப்பு இறப்பிலிருந்தும் நீங்கள் விடுபட முடியும். ஆகவே அறநெறி, நற்பண்பு, நன்னடத்தை, சிறந்த ஒழுக்கம், ஆகியவற்றை உங்கள் வாழ்வின் அடித்தளமாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் உலக வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக தர்மத்தைக் கருதி உங்கள் தினசரி வாழ்க்கையில் அதனைக் கடைப்பிடியுங்கள். நீங்கள் வாழ்க்கைத் தேவைக்காக பொருள் ஈட்டுங்கள். வர்த்தகம் செய்யுங்கள், தொழில் நடத்துங்கள், வியாபாரம் செய்யுங்கள், விவசாயம் செய்யுங்கள். இவை உயரிய அருள்நிலை அடைவதற்குக் குறுக்கே நிற்கமாட்டா. நீங்கள், அந்த அருள்நிலை அடைவதற்கே பிறப்பு எடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இங்கு அழுது புலம்பி

அல்லற்படுவதற்காக வரவில்லை. உங்கள் வாழ்வில் இவையெல்லாம் கடந்து செல்லும் இரண்டாந்தர விஷயங்கள். அடிப்படையில் உன்னதப் பேரானந்தமும் அருட்பேறும் பெறவே நீங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள். இது உங்கள் தெய்வீகக் குறிக்கோள்.

இந்த உலக வாழ்க்கை ஒரு முடிவு அல்ல. இந்த உடல் வாழும் இந்த உலக வாழ்க்கையுடன் உங்கள் குறிக்கோள் நிறைவு பெறவில்லை. இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு அப்பால் உங்கள் குறிக்கோள் இருக்கிறது. தெய்வீகப் பூரணத்துவத்தை அடைவதே உங்கள் குறிக்கோள். இறைநிலையையும் தெய்வீக விழிப்புணர்வையும் அடைவது உங்கள் குறிக்கோள். இது பூரண அமைதி மற்றும் உற்சாகத்தின் நிலை, பரமானந்தத்தின் இயல்பு. ஒவ்வொரு மனிதனுடைய குறிக்கோளும் இதுதான். ஏனெனில் தெய்வீகப் பூரணத்துவம் உங்கள் இயல்பு. நீங்கள் நிலையாக தெய்வீகப் பூரணத்துவத்துடன் இருக்கிறீர்கள். உபநிஷத்துக்கள் உங்களின் நிஜ ஸ்வரூபம் தெய்வீகப் பூரணத்துவம் என்றும் எந்தக் கவலையும் உங்களைத் தொடமுடியாது என்றும் கூறுகின்றன. நீங்கள் எலும்பும் சதையும் கொண்ட அழியும் கூண்டு அல்ல. நீங்கள், ஒய்வில்லா எண்ணங்களோ, கற்பனைகளோ, நினைவுகளோ, ஆசைகளோ, ஏக்கங்களோ அல்ல. உங்கள் உடலையும், மனதையும் தாண்டி உங்களின் உண்மை ஜீவன் இருக்கிறது. உங்கள் உண்மை ஜீவன், எல்லையிலாத; நிலையான பிரபஞ்ச ஆத்மா. பிரம்மம் அல்லது எங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருள் எனப்படும். ஒளிக்கும் ஒளியாக உள்ள மகாசக்தியின் ஒளிக்கதிராக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்.

விழிப்புணர்வு இல்லாததால் இப்போது மறைந்து கிடக்கும் பரமானந்த சமுத்திரத்தின் ஒரு அலையாகிய ஆனந்தமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உலகில் வாழ்வதற்காக உங்களுக்குத் தரப்பட்ட பொருட்களுடன் உங்களை நீங்கள்

சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்களை இந்த உடல் அல்லது மனம் என நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உண்மையில் இவை உங்கள்மீது சுமத்தப்பட்டவை. நீங்கள் அழுது புலம்புகிறீர்கள். சீதை ஞானத்தை நமக்கு அருளிய ஜகத்குரு பசுவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உங்களைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறார் தெரியுமா? கேளுங்கள் : உங்களை ஆயுதம் காயப்படுத்த முடியாது. நெருப்பு சுட முடியாது. தண்ணீர் நனைக்க முடியாது. காற்று உலர்த்த முடியாது. நீங்கள் பிறவி எடுக்காதவர், நிலையானவர், காலங்கடந்து இருப்பவர். இந்த உடல் அழியும்போதும் நீங்கள் அழியாமல் இருக்கிறீர்கள். இதுவே உங்கள் இயல்பு. பிறக்காத, காலங்கடந்த ஆத்மாவாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். இனிப்பு தேனின் இயல்பாகவும் நறுமணம் சந்தனத்தின் இயல்பாகவும் இருப்பதுபோல தூய பேரானந்தம் ஆத்மாவாகிய உங்களின் இயல்பாக இருக்கிறது.

பேரானந்தம் உங்கள் இயல்பாக இருக்கிறது. ஏனெனில் பேரானந்தக் கடலாக உள்ள பிரம்மத்தின் அங்கமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். 'பிரம்மானந்தம், பரம' சுகதம் கேவலம் ஞானமூர்த்தம்' என்ற வார்த்தைகளில் நமது ஞானிகள் மகத்தான பூரணப் பரம்பொருளைக் கண்டு அனுபவித்தார்கள். அது கண்ணுக்குத் தெரியாத ஆதார சக்தியாக இருக்கிறது. இதுதான் இறதிக் குறிக்கோள், இது எப்போதும் இருந்து வருகிறது. அது ஒரு கணப்பொழுதும் இல்லாமல் இருந்ததில்லை. இதுதான் உண்மை. பிரபஞ்சத்தில் நிலைத்திருக்கும் அம்சம் இதுதான். கவலை, துன்பங்கள் அனைத்தும் மேற்போக்காக வந்து செல்லுபவை. அடித்தளத்தில் பேரானந்தம் நிறைந்திருக்கிறது. இந்த உலகில் பல்வேறு வகையான மோதல்களுக்கு மத்தியில் பரமானந்தம் இருக்கிறது. கடலுக்கு அடியில் சலனமற்ற நிலை இருப்பதுபோல, பேரானந்தம் நிறைந்திருக்கிறது. ஒரு புயல் வரும்போது கடலுக்கு மேலே உள்ள அலைகள் சிதைந்து

போகின்றன. ஆனால் கடலின் அடித்தளத்தில் அமைதி நிலவுகிறது. அதுபோல பிரம்மத்தின் அளக்கமுடியாத ஆழத்தில் ஆனந்தம் இருக்கிறது. ஆனந்தம் உங்கள் ஜீவனின் மையமாக இருக்கிறது. நீங்கள் அந்த ஆனந்தமாகவே இருக்கிறீர்கள். உங்களின் உண்மை இயல்பு ஒருபோதும் மாறுவதில்லை. உங்களைப் பற்றிய ஒரே உண்மை அதுதான்.

உங்கள் விழிப்புணர்வு உங்கள் ஜீவனின் மையத்தை நோக்கிச் செல்லுகிற போது, சுவலைகள் அனைத்தும் பறந்து போகும். நீங்கள் பேரானந்தத்தையும், அமைதியையும் அனுபவிப்பீர்கள். ஏனெனில் தரிசு நிலத்துக்கு அடியில் தண்ணீர் இருப்பது போல் இதுவரை அவை அங்கேயே இருக்கின்றன. தண்ணீர் வேண்டுமானால் தரிசு நிலத்தில் குழாய் கிணறு தோண்டி அடி ஆழம் வரை சென்று தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது நீங்கள் உங்களின் உண்மை இயல்பிலிருந்து விலகி இருக்கிறீர்கள். "நான் முகுந்தன், நான் 145 செ.மீ. உயரம் இருக்கிறேன், என் வயது 50" என்று சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளின் அம்சம். அந்தப் பாரம்பரியத்தை நீங்களே அலட்சியப்படுத்துகிறீர்கள். உங்களின் உண்மை இயல்பை மறந்து பொய்மையுடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள். ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்து இந்த உடல் எடுப்பதற்கு முன் நீங்கள் எங்கே இருந்தீர்கள்? இது எவ்வளவு நாட்களுக்கு இந்த உலகில் இருக்கப் போகிறது? காலங்கடந்து நிற்கும் பரம்பொருளின் நிலையான தன்மையை அறிந்த நமது மகான்கள், இந்த மனித உடலை ஒரு நீர்க்குமிழிக்கு ஒப்பிட்டார்கள். நீர்க்குமிழி சிறிது நேரம் தண்ணீரின் மேல்மட்டத்தில் ஒரு கணப்பொழுது தெரிகிறது. பின் மறுகணம் வெடித்து மறைந்து விடுகிறது. இதுதான் மண்ணுலக வாழ்க்கை. இந்த தற்காலிகத் தோற்றத்துடன் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

மனிதன், தனது உண்மை இயல்பை மறந்து, தற்காலிகமாக சட்டை அணிந்து பின் களைந்தெறிவது போன்ற இந்த உடலுடன் தன்னை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருப்பது அவன் செய்த முதல் பாவம். கடவுள் இந்த உடம்பை நீ அணிந்திருக்கும் சட்டை என்றே வர்ணித்துள்ளார். சட்டை கிழிந்து, பயனற்றுப் போய்விட்டால் அதனை வீசி எறிந்துவிட்டு புதிய சட்டையை அணிந்து கொள்ளுகிறோம். அதுபோல ஜீவாத்மா, இந்த உடல் பயனற்றுப் போகிறபோது இதனை விட்டுவிட்டு வேறொரு உடலைப் போர்த்திக் கொள்ளுகிறது. ஆகவே, உலகத்தில் இந்த இரு விஷயங்களைக் குறித்தும் இடையறாது சிந்தித்துத் தெளிவு பெற வேண்டும். உண்மையற்ற, தோன்றி மறைகிற, தற்காலிகமானவை ஒரு புறமும் நிலையான, மாறாத, நிரந்தரமான உண்மைப் பொருள் மறுபுறமும் இருப்பதை ஆராய்ந்து தெளிய வேண்டும். உங்களுக்குள் தத்துவ சிந்தனை தோன்ற வேண்டும். நான் எதைப் பார்க்கிறேன்? இந்த உலகை அலங்கரிக்கும் பொருட்களின் உண்மைத் தன்மை என்ன? எனது உடல் மற்றும் மனத்தின் இயல்பு என்ன? தத்துவ சிந்தனை செய்யுங்கள். புலன்களுக்குப்படும் அனைத்துப் பொருட்களும் காலத்தால் தற்காலிகமானவை. அவை அழியக் கூடியவை. ஆகவே நிலையானதை நிலையற்றதிலிருந்து பிரித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு பாரதீயனிடத்திலும் விவேகம் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் நமக்கு உபநிஷத்துக்களைத் தந்த ஞானசீலர்களாகிய ரிஷிமுனிவர்களின் வழிவந்தவர்கள் நாம். இயல்பாகவே ஞானம் நமது பிறப்புரிமை, ஞானம், நமது பாரம்பரியம், நமது பாரம்பரியத்தின் மிகவும் சிறப்புக்குரிய அம்சம். ஞானத்திலிருந்து ஒளிவெள்ளம் பெருக் கெடுத்திருக்கிறது. வேதம் இந்த ஞானக் களஞ்சியம். நமது இறுதிக் குறிக்கோள் உயரிய, பூரண ஞானம், தெய்வீக ஒளி, தெய்வீக ஞானம் ஆகும்.

ஞானம் நிறைந்த பண்பாட்டுக்கும் ஞானம் நிறைந்த வாழ்க்கை முறைக்கும் நீங்கள் சொந்தக்காரர்கள். ஆகவே, உங்கள் வாழ்வில் தவறுகளும் அறியாமையும் இருக்கக்கூடாது; மாறாக ஞானம், விவேகம், தத்துவ சிந்தனை ஆகியவை இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் நீங்கள் உண்மைக்கும் பொய்மைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டையும், நிலையான பொருளுக்கும் நிலையற்ற பொருளுக்குமிடையேயுள்ள வேறுபாட்டையும், நிரந்தரமாக இருக்கிற பொருளுக்கும், வெறுமனே தோன்றி மறைகிற பொருளுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டையும் விவேகத்தால் தெளிந்து உணர்ந்து தற்காலிகமானவற்றுடன் உள்ள உங்கள் பந்தத்தை விடுத்து நிரந்தரமான பொருளை அடைய முயற்சி செய்யுங்கள்.

இந்த உலகப் பொருட்கள் அனைத்தும் தற்காலிகமானவை. ஆகவே, தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலையில் இவற்றுக்கு மத்தியில் வாழவேண்டிய நிலை இருக்கும்வரை இவற்றுக்கு மத்தியில் வாழுங்கள். இவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஆசை, பந்தம், ஏமாற்றம், ஏக்கம் காரணமாக இவற்றுக்கு அடிமையாகிவிடாதீர்கள். இந்தப் புலன் நுகர் பொருட்களுக்கு தலையாட்டும் பொம்மைகளாக ஆகிவிடாதீர்கள். உங்களுக்குள் இருக்கும் பற்றற்ற தன்மையின் மூலம் இந்தப் பொருட்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அவற்றுக்கு அடிமையாகிவிடாதீர்கள். நீங்கள் எப்போதும் நிலையான பரம்பொருளை நாடிச் செல்வதுலேயே விருப்பம் கொண்டிருங்கள். கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் இருக்கும் நிரந்தரமான பரம்பொருளை அடைவதற்கான உங்களின் தாகம் உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடித்திருக்கட்டும். இந்தப் பரம்பொருளைக் கடவுள் என்றோ, பரமாத்மா என்றோ, பிரம்மம் என்றோ எப்படி வேண்டுமானாலும் அழைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. இந்த உலகில் மாறிவரும் பெயர்களுக்கும் உருவங்களுக்கும்

மத்தியில் நாம் வாழ்ந்து வரும்போதே நிலையான பரம்பொருளை நாடி நம் சிந்தனை தொடர்ந்து செல்லவேண்டும். அந்த நிலையான பொருளை உங்கள் குறிக்கோளாகக் கொண்டுவிட்டால், உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் படிப்படியாக முக்தி பெறும் செயல்முறையாக ஆகிவிடும்.

பந்தம் இருக்கும் இடத்தில் துன்பம் இருக்கிறது. நிலையான பொருளை மறந்த இடத்தில் மரணம் சம்பவிக்கிறது. பரம்பொருளை அடைவதற்கான ஆசை இருக்குமிடத்தில், முக்தி, ஏற்கனவே கிடைக்கத் தொடங்கிவிட்டது. வாழ்க்கை, தற்காலிகமான பொருட்கள் மீதான ஆசைகள், மற்றும் சுவர்ச்சிகளின் பிடியிலிருந்து உங்களை மீட்கும் முன்னேற்றமான செயல்முறை ஆகிறது. ஆகவே உங்கள் வாழ்க்கை வெற்றிகரமான வாழ்க்கையாக ஆகட்டும். உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு படியும் தோன்றி மறையும் உலகப் பொருட்கள் மீதான ஆசை மற்றும் ஏக்கங்களை வெல்லும் வாழ்க்கையாக அமையட்டும். நீங்கள் தெய்வக் குழந்தை என்ற முறையிலும், எல்லையிலாப் பரம்பொருளுடன் பிரிக்க முடியாத உறவு கொண்டிருப்பவர் என்ற முறையிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துங்கள். சமுத்திரத்தில் இருக்கும் தண்ணீர் சூரியக் கதிர்களால் ஆவியாக மாறி ஆகாயத்துக்குச் சென்று மேகமாக மாறி காற்றால் பூமியை நோக்கிச் செலுத்தப்பட்டு மழையாகப் பொழிகிறது. அது நீரோடையாக, ஆறாகப் பாய்ந்து ஓடுகிறது. ஆயினும் அதன் தாகந் தீரவில்லை. அது எங்கிருந்து வந்ததோ அங்கே - அந்த சமுத்திரத்திற்கு - மீண்டும் சென்றடைய விரும்புகிறது. அதுபோல பரம்பொருளிடமிருந்து நான் இந்த உலகுக்கு வந்திருக்கிறேன், மீண்டும் நான் அந்தப் பரம்பொருளுடன் சேரும் வகையில்தான் எனது வாழ்க்கைப் பாதை அமையும் என்று உறுதியாக இருங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் தொடர்ந்து விழிப்புடன் கடவுளை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தால்

கவலை உங்களைத் தொடமுடியாது. ஏனெனில் உங்கள் இதயத்தில் நிலையான பரம்பொருளுக்கே இடந்தந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் கடவுளிடத்தில் பற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது அற்பமான பொருட்கள் உங்களை அடிமைப்படுத்த முடியாது. உபநிஷத்துகள் கூறும் மையக் கருத்து இதுதான். உங்கள் வாழ்க்கை உங்களின் மேன்மையை, உங்களின் ஆத்மீக இயல்பை அறிவிப்பதாகவும் விழிப்புணர்வு கொண்டதாகவும் இருக்கட்டும்.

உங்கள் வாழ்க்கை இறை அனுபவம் பெறுவதற்கான வாழ்க்கையாக அமையட்டும். இறைஅனுபவம் பெறுவதில் தொடர்ந்து ஆர்வம் இருக்கட்டும். இறைவனின் உண்மை இயல்பு குறித்து தொடர்ந்து தத்துவ சிந்தனை செய்து கொண்டிருங்கள். உலகில் கானூம் பொருட்கள் எல்லாம் போலிகள் என அறிந்து கொள்ளுங்கள் அவற்றின் கவர்ச்சி மேற்போக்கானவை. உள்ளுக்குள் சாரம் எதுவும் இல்லை. அவை கணப்பொர்முதில் தோன்றி மறைபவை. இவை சாரமற்றவை எனத் தெரிந்துகொண்டபின் சாரவஸ்துவை, அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் சாரமாக இருக்கும் பிரம்மாவை, கடவுளை நிலையான பரம்பொருளை நாடுங்கள். இடையறாத, தீவிரமான தத்துவ சிந்தனையும், விவேகமும் உங்களின் மகத்தான நண்பர்களாக இருக்கட்டும். அவை தோன்றி மறையும் பொருட்களின் கவர்ச்சியிலிருந்து உங்களை விடுவித்து மோக்ஷம் என்னும் குறிக்கோளை நோக்கி நீங்கள் சீராக முன்னேறிச் செல்ல உதவும். மோக்ஷத்தின் இயல்பு அனைத்துக் கவலைகளிலிருந்து உன்னதப் பேரானந்தத்தைத் தருவதாகும். இதை அடையும் போது நீங்கள் நிலையான திருப்தி அடைவீர்கள். இந்த வழியில் நீங்கள் முன்னேறி வரும்போது தத்துவரீதியாக புத்திசாலியாக இருங்கள். ஆசைக்கு முடிவில்லை. நீங்கள் எவ்வளவு அதிகமாக ஆசைப்படுகிறீர்களோ அவ்வளவு அதிகமாகத் துன்பப்படுவீர்கள். ஆகவே எளிமையாக வாழுங்கள். எந்த ஆளவுக்கு வாழ்ந்து பார்க்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு

வாழ்ந்து பார்த்துவிடுவோம்' என்ற எண்ணத்துடன் வாழ முற்படக் கூடாது. 'எவ்வளவு எளிமையாக வாழ முடியுமோ அவ்வளவு எளிமையாக நான் வாழவேண்டும்' என்ற எண்ணத்துடன் வாழ முற்படவேண்டும். ஆகவே, எளிமையாக, திருப்தியுடன், பேராசை எதுவுமில்லாமல் வாழுங்கள். பேராசை பெருந்தீ, ஆசைகளை ஒருபோதும் நிறைவேற்ற முடியாது. ஆசையை நிறைவேற்ற நிறைவேற்ற அது மேலும் தீவிரமடைந்து எழுகிறது. ஆசையின் வலையில் நீங்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டால் விளைவு துன்பமாகவே இருக்கும்.

உங்களை மற்றவர்களுடன் ஒருபோதும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்காதீர்கள். இது புத்திசாலித்தனமல்ல. ஒவ்வொருவரும் தமது பிராரப்த கர்மத்தின்படி பிறந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். நீங்கள் உங்களைப்பற்றி மட்டுமே சிந்தியுங்கள். மற்றவர்கள் எவ்வளவு சொத்துக்கத்துடன் இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிப் பேசாதீர்கள். பிறகு அனாவசியமாக பகைமை, பொறாமை, அதிருப்தி ஆகியவற்றுக்கு நீங்கள் ஆளாக வேண்டியிருக்கும். எங்கெல்லாம் நீங்கள் ஒப்பு நோக்கிப் பார்க்கிறீர்களோ அங்கெல்லாம் எப்போதும் துன்பமே விளைகிறது. உங்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிந்தித்து திருப்தி அடையுங்கள். கடவுள் இப்போது உங்களை எந்த நிலையில் வைத்திருக்கிறாரோ அதற்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள். உங்களை பிறருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தோன்றினால் உங்களைவிட வசதிக் குறைவாக இருப்பவர்களுடன் உங்களை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள், அப்போது நீங்கள் இறைவனுக்கு நன்றியே சொல்லுவீர்கள். கூடியவரை எல்லாவற்றிலும் அளவோடு இருங்கள். அறிவு நிதானத்தில் இருக்குமாறு வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களைவிட அதிகமாக சொத்துவைத்திருப்பவர்கள், உங்களைவிட அந்தஸ்தில் உயர்ந்தவர்களிடம் அமைதியாக இருங்கள். அச்சமின்றி இருங்கள். உங்களுக்குச் சமமானவர்களுடன் நட்புடன் பழகுங்கள் உங்களைவிடக்

குறைவான நிலையில் உள்ளவர்களிடம் கனிவாகவும், கருணையுடனும் பழகுவர்கள். தீயவர்களை திரும்பிக் கூடப் பார்க்காதீர்கள். இப்படி வாழ்ந்தால் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்கள்.

உங்களை ஒரு சாதகராகவே நீங்கள் கருத வேண்டும். நான் யார்? இந்த உடலுடன், இந்த வாழ்க்கையில் உன்னதப் பரம்பொருளை அடைவதற்காக சாதனையில் ஈடுபட்டிருக்கும் சாதகன். என்னைப் பற்றி உலகம் எப்படி வேண்டுமானாலும் நினைக்கட்டும். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை நான் ஒரு சாதகன். இறைவனைத் தேடும் பக்தன் நான். பரம்பொருளை அடைய சாதனை புரியும் சாதகன் நான். ஆகவே நீங்கள் உங்களைப்பற்றி நினைப்பதும், உங்களைப் பற்றிய ஞானத்தைப் பற்றி அறிவதும், உங்கள் உணர்வைப் பற்றி அறிவதும், உங்கள் தனித்தன்மையும் பரம்பொருளைக் காணத்துடிக்கும் ஆன்மீக சாதகனுடையதாக இருக்கட்டும். கப்பல் துறாவளிக்கு மத்தியில் பல குன்றுகளைக் கடந்து செல்லும் சோதனையான நிலை போல பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் நடைபெறும் உங்கள் வாழ்க்கையை இந்தச் சிந்தனையுடன் நடத்துங்கள். உங்கள் குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேறுங்கள். இந்தக் குறிக்கோளை நோக்கி முன்னேற முன்னேற உங்கள் கவலைகள் அகலும். அப்படியே கவலைகள் இருந்தாலும் அதை நீங்கள் பொருட்படுத்தமாட்டீர்கள். அது உங்களை ஒன்றும் செய்யாது. கவலை என்பதற்கு அர்த்தமே இல்லாத அளவுக்கு உங்களுக்குள் ஆன்ம பலம் உருவாகும். துன்பங்களையும், கவலைகளையும் கண்டு நீங்கள் புன்முறுவல் செய்வீர்கள். அனைத்துத் துறவிகளும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதன் ரகசியம் இதுதான். அவர்கள் எப்படியோ அகத்துள் இறைவனுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர். அனைத்து மகிழ்ச்சிக்கும் ஆதாரமாக உள்ள இறைவனுடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டவர்கள் வாழ்வின் எந்தவித சோதனைகளையும்

கடந்து செல்லுகின்றனர். கவலை, வேதனை, அவமதிப்பு, துன்பம் போன்ற வாழ்வின் எதிர்மறை அனுபவங்களைக் கண்டு அவர்கள் புன்முறுவல் பூக்கின்றனர். இதுதான் ரகசியம்.

நீங்கள் வெளி உலகில் தொடர்பு கொள்ளும்போது உங்களுக்குள் இருக்கும் இறைவனுடன் இடையறாது தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருங்கள். அந்தத் தொடர்பின் மூலம் உங்கள் இதயத்தில் மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் அருட்பேறும் இடம்பெறும். ஏனெனில் இறைவன் அனைத்து மகிழ்ச்சிக்கும் அமைதிக்கும் ஆதாரமாக இருக்கிறான். இறைவனுடன் இடையறாது தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள இறைநாமத்தை ஜபம் செய்யுங்கள். உங்களுக்குப் பிடித்த எந்தப் பெயரையும் ஜபம் செய்யலாம். இதில் தெய்வீக ரகசியம் இருக்கிறது, தெய்வீக உண்மை இருக்கிறது. தெய்வத்தின் பெயர் தெய்வத்துக்குச் சமம். கடவுளை அடையப் பாடுபட்ட மகாபக்தர்கள் நடைமுறையில் இதனை அனுஷ்டித்தனர். இறைவனின் பெயர், கண்ணுக்குத் தெரியும் இறைவனின் வடிவம். கடவுளே நாமமாக உருவெடுத்திருக்கிறார். வேதாந்தமும் கூட கடவுளை சப்த ப்ரம்மம் அல்லது நாதப்ரம்மம் என்று சொல்லுகிறது. முதன் முதலில் இறைவனை ஒலி வடிவத்தில் தான் வெளிப்படுத்தினார்கள். அந்த ஒலி ப்ரணவ மந்திரமாகிய ஒம், அனைத்து தெய்வநாமங்களும் பிரணவ மந்திரத்தின் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளே. ஒம் தனக்குள் அனைத்து ஒலிகளையும் உள்ளடக்கி உள்ளது. ஏனெனில் அதுவே இறுதி உண்மை ஒலி, பிரபஞ்ச ஒலி, அனைத்து சிருஷ்டிக்கும் ஆதாரம். பிரணவ மந்திரத்தின் மூலம் பரப்ரம்மம், நாத ப்ரம்மமாகக் காட்சியளிக்கிறார். ஆகவே நாமம் வேறு, நாமத்துக்குரியவர் வேறு என்பதல்ல. இரண்டும் ஒன்றே. நீங்கள் நாமஜபம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டால், இறைவனுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டீர்கள் என்று பொருள். தொடர்ந்து நாமஜபம் செய்வதன்மூலம் உங்களின் ஆன்மீக விழிப்புணர்வை அதிகரித்துக் கொள்ளமுடியும். இந்த

ஆன்மீக விழிப்புணர்வின் மூலம் ஆத்ம மறதி அல்லது விழிப்புணர்வு இன்மையால் இந்த அழியும் உடலுடனும் மாறும் மனதுடனும் உங்களை சம்பந்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற நிலையை படிப்படியாக மாற்றியமைக்க முடியும். பிறகு உங்களை நீங்கள் உங்களின் நிஜஸ்வரூபத்துடன் சம்பந்தப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். பிறகு, கவலை எனது ஜீவனில் இல்லை, அது எனது கற்பனை என அறிந்து கொள்ளுங்கள். எனக்குள் இருப்பது பேரானந்தம், பேரானந்தம் மட்டுமே. ஏனெனில் பிரம்மமாகிய உயரிய எல்லையிலாப் பேரானந்தத்தின் அங்கமாக நான் இருக்கிறேன். எழுமின், விழுமின், நிலையான தெய்வீகக் கொள்கையான சச்சிதானந்த பரம்பொருளாக நான் இருக்கிறேன் என்ற தெய்வீக ஞானத்தைப் பெறுமின்!

20. அருள்நெறிக்கு வழிகாட்டும் துறவிகளும் யோகிகளும்

எங்கு மக்கள் தமது இதயத்தில் இறைவன் மீதான பக்தியும் நம்பிக்கையும், அன்பும் கொண்டிருக்கிறார்களோ அங்கு இருப்பது உலோக காலம் அல்ல, கலியுகமும் அல்ல. அது பொற்காலம் சத்ய யுகம். அது வெளிப்பார்வைக்கு மண்ணுலமாகத் தோன்றினாலும் உண்மையில் அந்த இடம் பூலோக வைகுண்டம் ஆகும். எங்கு மக்கள் இதயத்தில் பக்தியும் நம்பிக்கையும் இருக்கிறதோ, எங்கு இறைவனைப் பற்றி நினைக்க வேண்டும் இறைவனைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும் இறைவனின் திருநாமத்தை ஜபம் செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு விருப்பம் இருக்கிறதோ அங்கு இந்த பூலோக வைகுண்டம் அல்லது மண்ணுலக ஸ்வர்க்கம் இருக்கும். இந்தப் பொது விருப்பம் உங்களனைவரையும் அற்புதமான ஆன்மீக ஒற்றுமையிலும் இணைக்கிறது. இப்படி உணர்வுடன் ஒன்றுபட்டிருக்கும் வேளை, அருட்பேறுபெற்ற, புனிதமான வேளை ஆகும். நம் எண்ணங்களும், உணர்வுகளும்

விருப்பங்களும் ஒன்றுபட்டிருக்கும் வேளை இறைவனின் அன்பும், கருணையும் வெளிப்படும் வேளை ஆகும்.

ஆக, சத்சங்கத்தில் நாமனைவரும் இறைவன் முன்பாக ஒன்றாகக் கூடுகிறோம். இறைவன் காந்தம் எனும் மையப் புள்ளியாக இருந்து நம்மை ஈர்த்து வைத்திருக்கிறார். நாம் பல்வேறு உடலில் வாழ்ந்து வந்தாலும் இந்தப் பொதுவான காந்தம் நம் அனைவருக்குள்ளும் ஆழமாகச் சென்று தொட்டிருக்கிறது. அது எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறது. ஒரே மாதிரியாக இருக்கிறது. மனிதனுக்கு மனிதன் அது வேறுபட்டிருப்பதில்லை. உள்ளிருக்கும் இந்த ஆதார சக்தி அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கிறது; ஒரே ஆன்மீகக் குழுவினராக ஆக்குகிறது. வேறுபாடுகள் அனைத்தும் கடக்கப்பட்டுவிட்டன, களையப்பட்டுவிட்டன. உங்கள் ஜீவனின் ஆழத்தில் நீங்கள் தீவிரமாகச் செயல்படும்போது இந்த ஒற்றுமை என்னும் அருட்பேறு உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. நீங்கள் பக்தியிலும் நம்பிக்கையிலும் ஆன்மீகத் தகுதி பெறுகிறீர்கள்.

சாதி, சமயம், சம்பிரதாயம் இறையியல் ஆகியவற்றைக் கடந்து இந்த ஆன்மீகத் தகுதி சிறப்புப் பெறுகிறது. இது வெளியிலிருக்கும் தடைகளைத் தாண்டிச் செல்லுகிறது. ஒவ்வொரு ஜீவனும் பரம்பொருளை நோக்கிச் செல்லும் பயணத்தின் உள்ளார்ந்த சாரமாக இது இருக்கிறது. தங்கள் ஜீவனின் மையத்தில் இந்த உள்ளார்ந்த துடிப்பை யார் உணருகிறார்களோ அவர்கள்தான் உலக சகோதரத்துவத்தை உருவாக்குகிறார்கள். உலக சமுதாயத்தில் உள்ள இன, பூகோள எல்லைகளை அவர்கள் ஒரு பொருட்டாக மதிப்பதில்லை.

தனிமனிதனிடம் உள்ள இந்த இதயத் துடிப்புதான் நிலையான சமயம், இந்த சக்திதான் உலக மக்கள் அனைவரையும் உறவினர்களாக ஆக்குகிறது. இந்த உறவு மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே இருப்பது மட்டுமல்ல,

புல், புஷ்பம், புழு, பூச்சி, காட்டில் வாழும் கொடிய விலங்கு ஆகியவற்றிடத்திலும் மனிதன் சொந்தம் கொண்டாடும் அளவுக்கு இந்த உறவு சிறப்புப் பெறுகிறது. இந்த சக்தியின் மூலம் இயற்கை முழுவதையும் நீங்கள் நேசிக்கிறீர்கள். இந்த சக்தி இறை அன்பின் சக்தி ஆகும். இறை சக்தி மனிதனின் மூளையையோ, புத்தியையோ தொடவில்லை. மாறாக மனிதனின் இதயத்தைத் தொட்டிருக்கிறது. இந்த சக்திதான் ஒருவர் மற்றொருவருக்காக தன் உயிரையும் கொடுக்க வைக்கிறது, பிறர் நலம் பேண எதையும் செய்ய வைக்கிறது. எத்தகைய தியாகமும் பெரிதாகக் கருதப்படுவதில்லை. எந்தத் தியாகச் செயலையும் தியாகம் எனக் கருதுவது கூட இல்லை. "நான் எதையும் இழக்கவில்லை. என் சகோதரன் லாபமடைந்தால் நானும் லாபமடைந்தவனாகிறேன். ஏனெனில் நான் வேறு என் சகோதரன் வேறு அல்ல" என்ற உணர்வு எழுகிறது.

இந்த மகத்தான சக்திதான் யோகிகளின் இதயத்தில் வலுவுடன் துடித்திருக்கிறது. உலகின் பலநாடுகளில், பல சமுதாயங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எப்படியோ இந்த உலகம் காக்கும் ஆத்மாக்கள் அவதரிக்கின்றனர். அவர்கள் உண்மையான சமரசவாதிகள். உயிரினம் அனைத்தும் உடன்பிறப்புக்கள், அனைவரும் ஒன்று என அவர்கள் அறிவிக்கின்றனர். மனிதர்களின் மத வரலாற்றைப் பார்த்தால், பல நேரங்களில் இந்த ஒற்றுமை உணர்வின் குரல்வளை நெறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிமேதாவித்தனமும், வறட்டு சித்தாந்தமும், சொல்லளவிலான பகுத்தறிவும் இந்த ஒற்றுமைக்கு உலை வைத்தன.

ஆயினும் கூட இந்த ஒற்றுமை மடியவில்லை. பனிக்காலத்தில் புற்கள் மீது பனிபடர்ந்து அவற்றை மறைத்துவிடுகின்றன. அது அழிந்துவிட்டது என நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் இளவேனிர் காலம் வந்ததும்

வெப்பம் தோன்றுகிறது. சூரியன் மீண்டும் ஒளிபரப்புகிறது, பனி உருகி அகலுகிறது, சில வேளைகளில் பனிக்கு மத்தியிலும் கூட புல் செடிகள் முளைத்து வெளிப்படுகின்றன. அதன் வீர்யசக்தி எவ்வளவு ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக உள்ளது. அது ஒருபோதும் மடிவதில்லை. மனிதர்களின் மத வரலாற்றில் அவ்வப்போது இது போன்ற அதிசயங்கள் நிகழுகின்றன.

இந்த சக்தி இந்தியாவில் இல்லாமலில்லை. இது இங்கு தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. சங்கரரும், புத்தரும் இங்கு அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் மாமேதைகள். அவர்கள் தமது பகுத்தறிவால் மூட நம்பிக்கைகளை களைந்தெறிந்தனர். “எதையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள்” என்று அவர்கள் கூறினார்கள். முதலில் சிந்தித்துப் பாருங்கள்; விளக்கம் கேளுங்கள், ஆராய்ந்துபாருங்கள், புலன் விசாரணை செய்யுங்கள். ஒன்று புனிதம் என்பதற்காக உடனே அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம். முதலில் அதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

அதெல்லாம் சரிதான்; எத்தனை பேர் இதை நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்க முடியும்? எத்தனை பேர் திரு ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சொற்பொழிவைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்? பல்கலைக் கழகங்களுக்குச் சென்று படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு இது சாத்தியமாக இருக்கலாம். ஏசுநாதரின் பனிரண்டு சீடர்களில் எத்தனைபேர் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்ற அறிவாளிகள்? அவர்களில் ஒருவர் ஒரு வழக்கறிஞர் அல்லது ஒரு பல்கலைக்கழக பட்டம் பெற்றவர் என நினைக்கிறேன். சுவிசேஷம் எழுதிய நால்வரில் ஒருவர் கிரேக்க அறிஞர்.

கடந்த முந்நூறு நானூறு ஆண்டுகளில் குறிப்பாக காக்ஸ்டனுக்குப்பிறகு சமுதாயத்தில் ஏராளமாக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அச்சக் கலை உலகிற்கு வந்துள்ளது. புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன. நூல்நிலையங்கள்

பெருகியுள்ளன. கல்வி நிலையங்கள் அதிகரித்துள்ளன. முன்பு கண்டிராத அளவில், இந்த முந்நாறு நானாறு ஆண்டுகளில் மக்களிடையே அறிவு பெருகியிருக்கிறது. ஆகவே கல்வி அறிவு உயர்ந்து வருகிறது; ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பு வரை குழந்தைகளுக்கு கட்டாயக் கல்வியும் அளிக்கப்படுகிறது.

ஆயினும் உலக மக்களில் கல்வியறிவு பெற்றுள்ளோர் எத்தனை சதவிகிதத்தினர் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஆப்பிரிக்க கண்டத்தை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அங்கு எவ்வளவு பேர் கல்வியறிவு பெற்றவர்கள். அதாவது எத்தனை பேருக்கு எழுதப்படிக்கத் தெரியும்? இந்தியாவில் மொத்த மக்கள் தொகையில் இருபது சதவிகிதத்தினருக்கே எழுதப் படிக்கத் தெரியும். சாதாரண இந்திய விவசாயி கைரேகை வைக்கத்தான் முடிகிறது. அவருக்கு கையெழுத்து போடத் தெரியாது. இது 1983ல். அப்படியானால் 700 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலைமை எப்படி இருந்திருக்கும்? சிறை நாடுகளில், புதிய உலகம் கண்டுபிடிக்கப்படாதபோது, மக்கள் படிப்பறிவு இல்லாதவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

ஆகவே, சங்கரர் போன்ற தத்துவ மேதைகள் எழுதி வைத்துள்ள தத்துவ நூல்களை எத்தனை பேர் படித்திருப்பார்கள்? எத்தனை பேர் அதைப் படித்து, புரிந்து கொண்டு பரம்பொருளை அடைவதற்கு உதவுவதான தனது கொள்கையாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்? அவர்களின் எண்ணிக்கையை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

இந்த நிலையில், மனித குலத்தின் பெருமளவு மக்கள் பரம்பொருளைப் பற்றித் தெரிந்து உணருவதற்கான வழி என்ன? அவர்கள் இறைவனைத் தொடர்பு கொள்வது எப்படி? இந்த மக்களின் இதயத்தைத் தொடக்கூடிய அளவில் ஒரு வழி அவசியம் தேவை.

எத்தனையோ தத்துவ சித்தாந்தங்கள் தோன்றியிருந்தாலும், உயரிய நிலைக்குச் சென்று இவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிற படிப்பறிவில்லா மக்களுக்கு இவற்றை எளிய முறையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதற்காக கடவுள் அவ்வப்போது மகான்களை அனுப்பி வைக்கிறார். அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களுக்கு விஷயங்களை எளிமையாகப் புரிய வைக்கிறார்கள். அவர்கள் இறைவனை உணரும் வகையில் எடுத்துரைக்கிறார்கள். இதைப் புரிந்து உணர்ந்து கொண்ட படிப்பறிவில்லா மக்கள் தத்துவ மேதைகள் கூட அடைய முடியாத உயரிய ஆன்மீக நிலையை அடைந்து பரம்பொருள் தத்துவத்தை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளுகின்றனர்.

தத்துவ மேதைகள், சீர்திருத்தவாதிகள் வருகின்றனர். தமது பணியைச் செய்கின்றனர். அதற்கும் தேவை இருக்கிறது. புத்தரும் சங்கரரும் வந்து சென்றார்கள். அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் செயல்பட்டனர். அவர்கள் சமுதாயத்தை தூய்மைப்படுத்தியிருக்கலாம். அதன் மூட நம்பிக்கையை ஒழித்திருக்கலாம், குருட்டுத்தனமாக எதையும் பின்பற்றுவதைத் தடுத்திருக்கலாம். சோம்பலிலிருந்து சமுதாயத்தை தட்டி எழுப்பி விழிப்புறச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ஒரு சிலரை மட்டுமே, ஒரு சில அறிஞர்களை, மட்டுமே தொட்டனர். ஆனால் அவர்கள் படிப்பறிவில்லா கிராம மக்களிடம், ஏழை எளிய பாமர மக்களிடம் கல்லுடைக்கும் மக்களிடம், தண்ணீர் இறைக்கும் மக்களிடம், விறகு உடைக்கும் மக்களிடம், நிலத்தை உழும் மக்களிடம் நெசவு செய்யும் மக்களிடம் எந்தவித முத்திரையையும் பதிக்கவில்லை.

ஆகவே, இது போன்ற அறிவுக்கு உகந்த செயல்கள் எப்போதும் நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அப்படி இருந்ததற்கு நாம் இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும். கடவுளின் மகாபக்தர்களான சில மகான்கள்

தோன்றி துணிச்சலாக சில அறிவிப்புக்களைச் செய்தனர். "கடவுள் பல்கலைக் கழகங்களில் படித்துப் பெற்ற பட்டங்களை விரும்பவில்லை. அல்லது சமஸ்கிருத ஞானத்தையோ வேதாந்த ஞானத்தையோ விரும்பவில்லை. கடவுள் அன்பை, பக்தியை, நம்பிக்கையை வேண்டுகிறார் என்று அவர்கள் அறிவித்தனர். அனைத்துக்கும் மேலாக இறைவனைப் பற்றிய தாகம் உங்கள் இதயத்தில் இருப்பதையே அவர் விரும்புகிறார். எங்கு தேவை இருக்கிறதோ அங்கு அவர் வந்து தரிசனம் தர ஆயத்தமாக இருக்கிறார்" என்றும் கூறினர். "கேளுங்கள் தரப்படும்".

ஆகவே, இதை நிரூபிப்பதுபோல இறைவன் பிருந்தாவனத்தில் ஆயர்குலச் சிறுவனாக வந்துதித்தார். அவர் ஆயர்குலச் சிறுவர்களுக்கு மத்தியில் புல்லாங்குழல் ஊதி, இசையால் அவர்களை மகிழ்வித்தார். கோபியர்கள் மற்றும் கோபாலர்களுடன் ஆடிப்பாடி அவர்களை மகிழ்வித்து அவர்களின் அன்புக்குரியவர் ஆனார். அவர் ஒருபோதும் பள்ளிக்கூடம் சென்றதில்லை. உங்களின் கல்வித் தகுதி என்ன என்றும் அவர் கேட்பதில்லை. இது ஏதோ ஒரு சாதாரண வேலை தேடி மனுப்போடுகிற விஷயம் அல்ல. நீங்கள் மிக உயர்ந்த பதவி கேட்கிறீர்கள். இறை பக்தியையும், அளவிடற்கரிய இறைவனின் பேரானந்தத்தையும், மோகஷத்தையும் கேட்கிறீர்கள்.

கிருஷ்ண பகவான் இந்த பாமர மக்களுக்கு மத்தியில் புல்லாங்குழல் ஊதி அவர்களின் அன்பைப் பெற்றார். அவர்களுடன் சகஜமாகப் பழகினார். அவருக்காக ஏங்கும் உணர்வை அந்த மக்களின் இதயத்தில் ஏற்படுத்தினார். அந்த மக்கள் தன்னிடத்தில் ஆழ்ந்த அன்பு செலுத்தும் அளவுக்கு கிருஷ்ண பரமாத்மா பழகினார். அவர் வெண்ணையைத் திருடிக் கூட நண்பர்களுக்கு வினியோகித்தார். இதில் ஒரு பங்கை ஒரு குரங்குக்கும் கொடுத்தார் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு இறைவன் ஏழை எளிய,

படிப்பறிவில்லாத மக்களிடத்தில் வாழ்ந்தார். படித்துப் பட்டம் பெறாத இந்த பாமர மக்களுக்கு அவர் தன்னைத் தந்தார்.

தென்னிந்தியாவில் ஒரு காலகட்டத்தில் சங்கரரின் அத்தைவத தத்துவப் பிரசாரம் வெகுவாக நடைபெற்று வந்தது. அதற்கு மக்களிடையே செல்வாக்கு இருந்தது. சங்கரர் இந்தியா முழுவதும் சென்று அனைத்து மக்களுடன் இதுபற்றி விவாதம் நடத்தினார். சமண, பௌத்த மதங்களைச் சார்ந்த தமது எதிர்த் தரப்பினரிடம் விவாதித்து அவர்களை வென்றார். பிறகு அத்தைவத வேதாந்தத்தின் மேன்மையை நிலைநாட்டினார். காலம் செல்லச் செல்ல மக்கள் இதை மறக்கத் தொடங்கினர்.

அதற்குப் பிறகு தென்னிந்திய பிராமண சமுதாயத்தில் அசாதாரணமான ஒரு மகான், ராமானுஜர், அவதரித்தார். இவர் படிக்காதவர் அல்ல. பிராமணர்களில் வெகுசில பேர்கள்தான் படிப்பறிவு இல்லாதவர்கள். பிராமணர்களின் வேலை கற்பதும், கற்பிப்பதும் தான். தலைமுறை தலைமுறையாக பல நூறு ஆண்டுகளாக அவர்கள் இவ்வாறு செய்து வருகிறார்கள்.

அந்த வகையில் ராமானுஜர் நூறு சதவீதம் கல்வியிற் சிறந்தவர். ஆயினும் குழந்தைப் பருவம் முதல் அவரிடம் சமரஸ நோக்கு இருந்து வந்தது. இது இறைவன் அவருக்களித்த வரப்பிரசாதம். வாழ்க்கையின் இதயத்தை அவர் தொட்டிருந்தபடியால் இந்த சமரஸநோக்கு அவரிடம் இருந்தது அவர் சொல்லுவார்: “உயிர்கள் அனைத்தும் ஒன்றே. வேறுபாடுகள் மேற்போக்கானவை. அவை வெளியே மட்டுமே உள்ளன. உடலில் மட்டுமே உள்ளன. ஆனால் எல்லாப் பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் மகத்தான பொது பிரக்கை இருக்கிறது. மனிதர்களிடம் மட்டுமின்றி அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் இது இருக்கிறது. இது உலகம் முழுவதையும் ஒரு குடும்பமாக ஆக்குகிறது. உயர்வு தாழ்வு என்ற பேதமில்லை. பரம்பொருளின் பார்வையில்

அனைவரும் அவரது குழந்தைகள், அனைவரும் சமமான முக்கியத்துவம் உடையவர்கள்”.

இளவயது முதல் அத்தகைய நோக்கு அவருக்கு இருந்தது. அவர் ஒரு வைதிக பிராமணர். ஆனால் அவர், “ஒவ்வொருவரும் கடவுளுக்கு சொந்தமானவர்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரை எளிதாக அடையலாம். ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் அருகில் செல்ல உரிமை உடையவர்கள். ஏனெனில் அவர்கள் இறைவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள்” என்று கூறினார். கடவுள் அருகில் செல்வதில் சிறப்பு முக்கியத்துவம் தமக்கு இருப்பதாகச் சிலர் சொல்லிக் கொள்ளுவதை அவர் ஏற்கவில்லை. இந்தக் கருத்து என்னிடம் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லிவிட்டார்.

அக்காலத்தில் பிராமணர்களும் மதத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தனர். அவர்கள் பல சடங்குகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் உருவாக்கினர். “இந்த சடங்குகளையும், சம்ஸ்காரங்களையும் செய்வதன் மூலம் மட்டுமே நீங்கள் இறைவனை அடைய முடியும். இவற்றை நீங்கள் செய்யாவிட்டால் இறைவனை அடைய முடியாது” என்று அவர்கள் கூறினர். இப்படி அவர்கள் பல தடைகளை உருவாக்கினர். இந்தச் சடங்குகள் அவசியம் என்று அவர்கள் சொன்னதால் அனைவரும் அவர்களிடம் வரும் நிலை ஏற்பட்டது. ஏனெனில் இந்தச் சடங்குகளை நடத்தி வைக்க அவர்களுக்கே தெரியும்; மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகவே தான் அவர்கள், “எங்களிடம் வந்து, எங்கள் மூலமாக இந்த சடங்குகளைச் செய்தால் தவிர, நீங்கள் பந்தத்திலேயே சிக்கித் தவிப்பீர்கள்” என்று சொன்னார்கள். சமுதாயத்தின் மீது குறிப்பாக பாமர மக்கள் மீது அவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக அவர்கள் கடைப்பிடித்த வழிமுறை இது. ராமானுஜர் தனது காலத்தில் பிராமணர்கள் இப்படிச் செய்வதை வெறுத்தார். “உங்கள் கயநலத்துக்காக இப்படிச் செய்கிறீர்கள். உங்கள் அகந்தையால்

மற்றவர்களை ஆதிக்கம் செய்ய விரும்புகிறீர்கள்” என்று அவர் பிராமணர்களிடம் சொன்னார்.

அவர் தனது இளவயதில் அவருடைய குருநாதரையே நிலைகுலைய வைக்கும் வகையில் செயல்பட்டார். அவர் நல்ல, பண்புள்ள, புத்திசாலி மாணவர். குருவுக்கு பக்தி விசுவாசத்துடன் தொண்டு செய்வார். குரு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து ஒருநாள் அவரைத் தன் அருகில் அழைத்து “ராமானுஜா, இங்கே வா. நான் உனக்கு ஒரு ரகசியத்தை உபதேசிக்கிறேன். இது மிக மிக ரகசியமானது. அதை நீ வேறு ஒருவருக்கும் சொல்லக் கூடாது. இதை நடைமுறையில் அனுஷ்டிப்பதன் மூலம் மிக உயர்ந்த நிலையினை அடைவாய்” என்று கூறினார்.

குருநாதர் ராமானுஜருக்கு பகவான் நாராயணரின் மகாமந்திரத்தை உபதேசம் செய்தார். அத்துடன், “இந்த மந்திரத்தை நீ ஜபம் செய்தால் உன்னதப் பேரொளி, இறை தரிசனம், அருட்பேறு என்னும் மிகப் பெரிய நிலையை அடைவாய். பிறகு உன்னை எதுவும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. நரகம் உனது அருகில் வரமுடியாது. உனது அனைத்துப் பாவங்களும் எரிக்கப்பட்டுவிடும். அனைத்துக் கவலைகளும் மறைந்துவிடும். அனைத்து பந்தங்களும் அழிக்கப்படும். நீ தூய்மையாக்கப்படுவாய். பிறகு நீ இறைவனை அடைவாய். முக்திக்கு இது வழியாகும். எந்தத் தீமையும் உன்னை அணுகாது. உனது கர்ம வினைகள் அனைத்தும் எரித்து சாம்பலாக்கப்படும்” என்று ராமானுஜரிடம் கூறினார்.

அவர் உபதேசத்தை ராமானுஜர் மிகவும் கவனமுடன் பக்தியுடன் கேட்டார். பிறகு தன் மனதுக்குள், “உயரிய அருள்நிலை அடையத்தக்க ரகசியத்தை குருநாதர் எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். மகிழ்ச்சி, அமைதி, ஞானஒளி, முக்தி அனைத்தும் வாய்க்கப் பெற்ற உயர்நிலையை நான் அடையும் வழியை எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். எவ்வளவு

மகத்தான செயல்! இதை உபதேசித்த குருநாதர், இதைப் பயிற்சி செய். போ, ஆனால், இதனை வேறு யாரிடமும் சொல்லாதே என்று கூறியிருக்கிறாரே” என்று எண்ணினார்.

ஆனால் ராமானுஜரால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை. எல்லோருக்கும் அந்த மந்திரத்தின் செய்தியை சொல்ல விரும்பினார். ஆனால் பெருங்கூட்டமாக இருக்கும் மக்களுக்கு எப்படிப் பேசி இதைத் தெரிவிப்பது. அக்காலத்தில் ஒலி பெருக்கிக் கருவிகள் இல்லை. எவ்வளவு அதிகம் பேர் இதைக் கேட்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகம் பேருக்கு இதைச் சொல்ல விரும்பினார். ‘வீட்டுக் கூரை மேல் இருந்து அறிவிப்புச் செய்தார்’ என நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ‘முரசு கொட்டி அறிவித்தார்கள்’ என்றும் சொல்லக் கேட்டிருப்பீர்கள். முரசு கொட்டினால் பெரும் சப்தம் கேட்கும். மக்கள் நிசப்தமாக இருப்பார்கள். அப்போது நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும் மக்கள் கேட்டுக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் பிறரை அதிர்ச்சியடையச் செய்யும் வகையும் உண்டு. ஒரு கட்டிடத்துக்கும் இன்னொரு கட்டிடத்துக்குமிடையே கயிறைக்கட்டி அதில் நீங்கள் நடக்கத் தொடங்கினால் மக்கள் வருவார்கள் ஏதோ நடக்கிறது, ஏதோ அசாதாரணமாக நடக்கிறது என்று பார்க்க வருவார்கள்.

ராமானுஜருக்கு குரு உபதேசம் செய்த இடத்துக்கு அருகில் ஒரு கோவில் இருந்தது. தென்னிந்தியாவில் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் மாநகரத்திலும் ஊரின் மையத்தில் ஆலயம் இருக்கும். இந்த ஆலயங்களில் விண்ணளாவிய கோபுரங்கள் இருக்கும். குரு மந்திர உபதேசம் செய்தவுடன் இந்த இளைஞர், “ஆம், குருநாதரே, மிக ரகசியம், பரம ரகசியம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவர் அருகிலிருந்து ஆலயத்துக்குச் சென்றார். கோபுரத்தில் ஏறினார். அது மிக உயரமான கோபுரம். கோபுரத்தில் நின்றுகொண்டு, “மக்களே, கவனியுங்கள். உங்களுக்கு அசாதாரணமான ஒரு விஷயத்தைச்

சொல்லப் போகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் கவலையிலிருந்து விடுபடுவதற்குரிய பரம ரகசியத்தை உங்களுக்குச் சொல்லப் போகிறேன். நீங்கள் அனைவரும் அருட்பேறு பெறுவீர்கள். இது மிக எளிய வழி. ஒவ்வொருவரும் செய்யலாம். இதற்கு விசேஷ தகுதி அல்லது கல்வி அல்லது விசேஷ அறிவு தேவையில்லை. உடனடியாக இதை நீங்கள் பயிற்சி செய்யலாம். இது மிகவும் எளிது, சுலபமானது. ஆயினும் மிகவும் பயன்மிக்கது" என்று சொன்னார்.

மக்கள் கோபுரத்துக்குக் கீழே விரைவாகத் திரளாகக் கூடினார்கள். உடனே அவர், "இதுதான் வழி, இது தான் மகாமந்திரம்" என்று சொல்லி குருநாதர் ரகசியமாக தனக்கு உபதேசித்த மந்திரத்தை அவர் அனைவருக்கும் உபதேசித்தார்.

அந்தக் கூட்டத்தில் ராமானுஜருடன் குருகுலத்தில் பயிலும் சக சீடர்கள் சிலர் இருந்தனர். அவர்கள் கோபுரத்தை நோக்கிப் பார்த்ததும், "என்ன இது, இராமானுஜன்ல்லவா கோபுரத்தில் ஏறி இருக்கிறான். இவன் என்ன காரியம் செய்கிறான்? அட, கடவுளே" என்று கூறி ஆச்சரியப்பட்டனர். குரு தனக்கு உபதேசித்த பரம ரகசியமான மந்திரத்தை அவர் இங்கு மக்களுக்கு பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் கொடுப்பதை அவரது சக சீடர்களும் கேட்டனர். அவர்கள் நேராக குருநாதரிடம் சென்று, "குருநாதா, இராமானுஜன் ஆலய கோபுரத்தின் மேல் ஏறி நிற்கிறான். யாருக்கும் சொல்லக் கூடாது என்று நீங்கள் ரகசியமாக உபதேசித்த மந்திரத்தை அவன் கோபுரத்தின் உச்சியிலிருந்து பத்துத் திசையும் பார்த்து பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அனைத்து தரமான மக்களும் கூடியிருக்கிறார்கள். பாவின, தீயவர்கள், நல்லவர்கள், செட்டவர்கள் இப்படி அனைவரும் அங்கு கூடியிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட கூட்டத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த மந்திரத்தை சொல்லிக் கொடுக்கிறான்" என்று பதறியபடி கூறினர்.

இதைக் கேட்டதும் ஒரு கணம் குரு அதிர்ச்சி அடைந்தார். இராமானுஜர் தன் சொல்லுக்கு கீழ்ப்படியவில்லையே என்பது இதன் காரணம். மறுகணம் அவர் மலைத்து திகைத்து நின்றார். "இந்தப் பைத்தியக்காரன் என்ன காரியம் செய்கிறான்? நான் அவனுக்கு எவ்வளவோ சொல்லியும் கிறுக்குத்தனமாக உடனே போய் எல்லோருக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறானே" என்று நினைத்தார். மறுகணம் அவரிடம் மூன்றாவது பிரதிபலிப்பைக் காணமுடிந்தது. சிறிது சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்த அவர், "கடவுளே, எவ்வளவு விசாலமான இதயம்! நான் கோபப்படுவேன் என்பதைப் பற்றிக்கூட அவன் கவலைப்படவில்லை. அவனுக்கு எதுவும் நிகழலாம். அதுபற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. என்னிடம் அவன் பெற்றுக் கொண்ட விலை மதிக்கமுடியாத பொக்கிஷத்தை எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் இப்படிச் செய்திருக்கிறான். என்னுடைய கோபம், தண்டனை எதைப் பற்றியும் அவன் கவலைப்படாமல் இந்த அற்புதச் செயலைச் செய்திருக்கிறான். இராமானுஜா, நீ போற்றுதலுக்குரியவன்!" என்று புகழ்ந்து பேசினார்.

புகார் செய்த சீடர்கள் குருநாதரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். முதலில் செய்தியைக் கேட்டதும் குருநாதர் முகம் சுடுகடுத்தது. பின் முகம் மலர்ந்தது. மூன்றாவதாக அவர் முகத்தில் அன்பும் கருணையும், பாராட்டும் பளிச்சிட்டது. உடனே அவர் சீடர்களைப் பார்த்து "இது நடந்த இடத்துக்கு என்னை அழைத்துச் செல்லுங்கள்" என்றார்.

சீடர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. அவர்கள் குருநாதர் விருப்பப்படி ஆலயத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அங்கே பெருங்கூட்டம் கூடியிருந்தது. அங்கு கூடியிருந்த மக்கள் அனைவரும் சற்றுமுன் குரு இராமானுஜருக்கு உபதேசித்த மந்திரத்தை தாளம் போட்டு பாடிக் கொண்டிருந்தனர். இதைப் பார்த்த குருநாதர் உள்ளத்தில்

அன்பு பொங்கியது. சேனைப் அற்புதமாகப் பாராட்டினார். அவர் இராமானுஜரைத் தன்னருகில் அழைத்தார் : "இராமானுஜா, வா, என் அருகில் வா. என் அன்புக்குரிய சேனே என் அருகில் வா".

இப்போது குருநாதர் சொல்லுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். அவர் தனது பணியைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு பணிவுடன், அமைதியுடன் சீமே இறங்கி வந்து குருநாதரின் பாதங்களில் பணிந்து வணங்கினார். குருநாதர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். திருப்தி அடைந்தார். உற்சாக வெள்ளத்தில் மிதந்தார். அவரால் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. சேனின் தோள்களைப் பிடித்து நிமிர்த்தி நிறுத்தி தன் மார்புடன் தழுவிக்கொண்டார். "இப்போது எனது அனுஷ்டானம், தவம், பக்தி, இவ்வளவு நாளாக கடவுளிடம் நான் செலுத்தி வந்த பிரார்த்தனை அனைத்துக்கும் பலன் கிடைத்துவிட்டது. சிஷ்யா, உனது தாராளமனம் அற்புதமான கொடையுள்ளம், அனைவரிடத்திலும் நீ செலுத்துகிற அன்பு இவற்றால் எனது பணிக்கு முழுமையான பலன் கிடைத்திருக்கிறது. நீ வாழ்க" என்று கூறினார். "எனது சேடர்களில் மும்மடங்கு சிறந்தவனாக மதித்து உன்னை வாழ்த்துகிறேன்" என்று அவர் கூறினார்.

குருநாதர் அருளால் இராமானுஜர் அற்புதமான ஆன்மீக வளர்ச்சி பெற்றார். குரு தனக்குக் கிட்டிய விசேஷ தரிசன ரகசியங்களையெல்லாம் இராமானுஜருக்கு எடுத்துரைத்தார். தனது உபதேசங்களை அருளினார். பக்தி மார்க்கம், சரணாகதி மார்க்கம், கருணை மார்க்கத்தை எடுத்துரைத்தார். சிறப்பாக, அது கருணை மார்க்கம். அவர் சொன்னார் : "ஆம் நீங்களும் உன்னதப் பரம்பொருளும் ஒன்றே. நாம் பரம்பொருளிலிருந்து வேறுபட்டவரல்ல. நாம் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நாம் ஒரே மாதிரியாக இல்லை. இதில் இருவிதம் இருக்கிறது. கடவுள் மகத்தானவர், எல்லையிலாப் பரம்பொருள். நாம் சிறியவர்கள், தனிமனிதர்கள். நாம் பந்தத்தில்

கட்டுப்பட்டிருக்கிறோம். இறைவன் இதிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க முடியும். தீயில் பொறி இருப்பது போல இறைவனுடன் நம் உறவு இருக்கிறது. தூரியனின் கதிர் தூரியனுடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது போலவும் சமுத்திர நீரின் ஒரு துளி சமுத்திரத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பது போலவும் நாம் இறைவனுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறோம். சமுத்திரமும் அதன் நீர்த் துளியும் வேறல்ல, ஒன்றுதான்”.

ஆயினும், ஒரு துளி நீரில் ஒரு கப்பலைச் செலுத்த முடியாது. ஆனால் சமுத்திரத்தில் நீங்கள் விரும்பினால் ஆயிரக்கணக்கில் லட்சக்கணக்கில் கப்பல்களைச் செலுத்த முடியும். இயற்கையில் இப்படி இருக்கும்போது, வேறுபாடு இருப்பது உண்மை. ஆனால் நீர்த் துளி சமுத்திரத்தில் சேர்ந்துவிட்டால் அதன் ஆழம், பரப்பளவு, சக்தியெல்லாம் சமுத்திரத்தினுடையதுதான். “அதுவெல்லாம் உண்மைதான். நீர்த்துளி சமுத்திரத்தில் சேருகிறவரை அது நீர்த்துளிதான்.” என்பது அவர் கருத்து.

ஆக, இது அத்வைதம்தான். ஆயினும் இது விஷிஷ்டாத்வைதம் ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே வேறல்ல. ஆயினும் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவுடன் சேருகிறவரை குணவேறுபாடுகள் இருக்கவே செய்கின்றன.

ஆகவே, நீங்கள் இறைவனிடம் சரணாகதி அடைவது அவசியம். கடவுள் உங்கள்மீது கருணை பொழியும் போது நீங்கள் செய்ய முடியாது என்று கருதுவதையும் செய்து முடிக்கும் சக்தி உங்களுக்குக் கிடைக்கும். எல்லாவற்றையும் நினைத்த மாத்திரத்தில் அடையலாம். ஆனால் அதற்கு ஆண்டவன் கருணை வேண்டும். ஆகவேதான் அவர் தெய்வீகக் கருணையின் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினார்.

“இந்த தெய்வீகக் கருணை உங்கள் பிறப்புரிமை. ஏனெனில் நீங்கள் தெய்வத்துக்குச் சொந்தமானவர். நீங்கள்

தெய்வத்தின் குழந்தை. ஆகவே இந்தக் கருணை உங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதாகும். அதை உரிமையுடன் நீங்கள் கேட்டுப் பெறலாம். அது உங்கள் பிறப்புரிமை என்றாலும் நீங்கள் கேட்டால்தான் கிடைக்கும். கருணைக் கடவுளே, எனக்குக் கருணை காட்டு, நீ கருணைக் கடல். நான் உனது குழந்தை. நான் என்ன செய்திருந்தாலும், என்ன தவறு செய்திருந்தாலும் அது தவறு என்பதை நான் இப்போது உணருகிறேன். அது என்னை உன்னிடமிருந்து பிரித்து வைத்திருக்கிறது. உன்னுடன் இருந்து ஆனந்தத்தை பேரானந்தத்தை அனுபவிக்க முடியாமல் செய்திருக்கிறது. ஆகவே, இனி, நான் தவறு செய்யமாட்டேன்' என்று மன்றாடி அந்தக் கருணையைப் பெறுங்கள்" என்று அவர் கூறுகிறார்.

இதுதான் விசிஷ்டாத்வைத தத்துவம், கருணைத் தத்துவம், தெய்வீகக் குழந்தையின் கதை. தந்தை எப்போதும் கருணை உடையவர். நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய தவறு செய்திருந்தாலும் தந்தை அதை மறந்து மன்னித்துவிடுகிறார்.

தெய்வத் தந்தையின் அன்பு அத்தகையது. நீங்கள் அவரிடமிருந்து விலகிப் போயிருந்த வேளையில் அவர் வருந்தியிருக்கிறார். அவர் எந்த அளவுக்கு வருத்தப்பட்டிருக்கிறார் என்பது மகனுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் திரும்பி வரும்போது வரவேற்க அவர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மனிதனுக்கும் கடவுளுக்குமுள்ள உறவை உணர்த்த இராமானுஜரின் கதை மிகவும் பொருத்தமானது அற்புதமானது.

கடவுளுக்கு ஒவ்வொரு ஜீவாத்மாவும் எந்த அளவுக்கு முக்கியம் என்பது காணாமல் போன ஆடு கதையிலிருந்து தெளிவாகும். ஒரு மனிதனிடம் நூறு ஆடுகள் இருக்கின்றன. பக்கில் அவற்றை மேய்க்க அழைத்துச் சென்றான். மாலையில்

அவற்றை வீட்டுக்கு அழைத்து வந்தான். மந்தையில் அவற்றை அடைத்துவிட்டு எண்ணிப் பார்த்தபோது ஒரு ஆட்டைக் காணோம். தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆடுகள் இருக்கின்றனவே ஒரு ஆடுதானே காணாமல்போயிற்று. போனால் போகட்டும் என்று நினைத்து அவன் சுமமா இருக்கவில்லை. இருட்டில் அரிக்கேன் விளக்கை எடுத்துக்கொண்டு குளிரில் காட்டிலும், மலையிலும் ஆட்டைத்தேடி சுண்டுபிடித்துக் கொண்டு வருகிறான்.

தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆடுகள் இருக்கும் போது அவன் அந்த ஒரு ஆட்டைத் தேடி ஏன் போனான்? அவனைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆடுகளைவிட அந்த ஒரு ஆடு முக்கியமானது. ஆகவே மலையிலும் பள்ளத்திலும் தேடுகிறான், உயிரைப் பணயம் வைத்துத் தேடுகிறான். இறுதியில் ஆட்டைக் சுண்டுபிடித்துக் கொண்டு வருகிறான்.

கடவுளின் அன்பும் அத்தகையது. அது தெய்வீக அன்பு. தன்னிடம் இருக்கிற தொண்ணூற்று ஒன்பது ஆடுகளைவிட காணாமல்போன ஒரு ஆடு அவருக்கு மிகவும் முக்கியமானதெனக் கருதுகிறார். “இதுதான் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் இருக்கும் உறவு. பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவாத்மாவுக்கும் இடையில் இருக்கும் உறவு. எந்த சத்தியும் இடையில் தடையாக இருந்த இந்த உறவைக் கெடுக்க முடியாது. தடை இல்லை. ஆனால் தாகம் உன்னிடத்தில் இருக்கவேண்டும். கடவுளின் கருணையைக் கேட்க வேண்டும். உனக்கு நிறையக் கிடைக்கும். அவருக்கு எல்லோரும் முக்கியம்” என்று இராமானுஜர் கூறினார்.

ஒருவர் பிராமணரோ, க்ஷத்திரியரோ, வைசியரோ, அல்லது சூத்திரரோ, துறவியோ அல்லது பாவினோ, படித்தவரோ அல்லது படிக்காதவரோ அனைவரும்

ஆண்டவனின் அன்புக்குரியவர்கள். உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு ஜீவராசியிடத்திலும் அன்பையும், கருணையையும் பொழிய இறைவன் ஆயத்தமாக இருக்கிறார். மனித குலத்துக்குக் கீழே இருக்கிற ஜீவராசிகளுக்கும் கருணைபுரியக் காத்திருக்கிறார். ஒரு நாய் அல்லது ஒரு ஆடு அல்லது ஒரு மிருகம் திடீரென்று இறைவனின் எண்ணம் வந்து, இறைவனின் கருணையை வேண்டி அழைத்தால் இறைவன் விரைந்து வருகிறார். இது பிரபஞ்ச உணர்வு; கருணை; அளவற்ற கருணை என்று அவர் கூறுகிறார்.

இராமானுஜர் இந்த வழியை பிரபத்தி மார்க்கம் என்று சொல்லுகிறார். பிரபத்தி என்றால் சரணாகதி. நீங்கள் இறைவனைச் சரண புருந்தால் இறைவன் உங்களுக்கு கருணையைப் பொழிகிறான். இங்கு கருணையின் உருவமாக லக்ஷ்மி சித்தரிக்கப்படுகிறாள். பரம்பொருள் விஷ்ணு அல்லது நாராயணனாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறார். விஷ்ணுவை வழிபடுகிறவர்கள் வைஷ்ணவர்கள். கிறிஸ்தவ இறையியலின் 'டிரினிடி'யில் நீங்கள் 'டோவ்' என்று கொள்வது போல இங்கு பரம்பொருள் நாராயணனாகக் கருதப்பட்டு அவர் கருணை வேண்டப்படுகிறது. 'டோவ்' என்பது கடவுளின் கருணை. ஜோர்டானில் ஏகநாதருக்கு ஞானஸ்நானம் செய்விக்கப்பட்டபோது அவர் தலையில் தூட்டப்பட்டது. ஆகவே கருணை, ஒளி என்பதாக புனித ஆவி வருகிறது. கிறித்தவ இறையியலில் இப்படி இருக்கிறது.

ஆனால் ஹிந்து இறையியலில் குறிப்பாக இராமானுஜரின் தத்துவப்படி கருணை மகாலக்ஷ்மியாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆகவே முதலில் லக்ஷ்மியை வணங்கி அன்னையை மகிழ்ச்சியுறச் செய்யுங்கள். பிறகு அவள் தனது கணவரிடம் அழைத்துச் செல்லுவாள் என்று இராமானுஜர் கூறினார். தாய், தந்தையிடம் அழைத்துச் செல்லுகிறாள். சாதாரணமாக தந்தை உங்களிடம் கோபமாக இருக்கலாம். ஆனால் நீங்கள்

தாயாரைப் பிடித்துக் கொண்டால், தந்தை உங்களை கோபித்துக் கொள்ள முடியாது. அவர் மனைவியை அதிருப்திப்படுத்த விரும்பாததால் தனது கோபத்தை விட்டுவிடுகிறார். ஆக உலக நடப்பின்படி பரம்பொருளை விஷ்ணுவாகவும் அவரது சுருணையை லக்ஷ்மியாகவும் சித்தரிக்கிறார். அவர் லக்ஷ்மிக்கு சம அந்தஸ்து கொடுக்கிறார். அவர் காட்டும் வழி சரணாகதி, ப்ரபக்தி, பக்தி, இறைநாமம். யார் வேண்டுமானாலும் உயரிய பரம்பொருளின் இருப்பிடத்தை அடையலாம். எவரும் தடுக்கப்படுவதில்லை இறைவழியில் அனைவரும் சமம்.

இந்தக் கருத்து மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. நூற்றுக்கணக்கில், ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் இராமானுஜரை தரிசிக்க வந்தனர். இராமானுஜர் அனைவருக்கும் தனது மந்திரத்தை உபதேசித்தார். சலவைத் தொழிலாளி, செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளி, இப்படி அனைவருக்கும் உபதேசித்தார். ஆக, இங்கு ஸ்வர்க்கவாசல் அனைவருக்காகவும் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. "பாரம் சுமக்கிறவர்களே என்னிடம் வாருங்கள், இளைப்பாற நான் இடம் தருகிறேன்" என்று ஏசுநாதர் கூறினார்.

இந்த வகையில் இராமானுஜரின் பணி முக்கியமானது; மிகவும் அற்புதமானது. ஒரு வழியைத் தேடி ஏங்குபவர்களுக்கு ஒப்பிடமுடியாத அளவில் இது சிறந்த வழியாக இருக்கிறது. சங்கரரின் தத்துவத்தை அனைவரும் பின்பற்ற முடியாது. சங்கரரின் தத்துவத்தை கான்ட், ஸ்கோபன்ஹார், மாக்ஸ்முல்லர், பால்டுசன் போன்ற தத்துவ மேதைகள் தான் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் ஏழை எளிய, படித்தறியாத பாமர மக்களின் நிலை என்ன? ஒதுக்கப்பட்ட, மறக்கப்பட்ட மக்களின் நிலை என்ன? சிலர் சொல்லுவதுபோல முகமில்லா மக்களின் நிலை என்ன? இத்தகைய மக்களுக்காக இறைவனே அனுப்பிவைத்த மகான்தான் இராமானுஜர்.

"வாருங்கள், வாருங்கள். சுவர்க்கவாசல் திறந்திருக்கிறது. உள்ளே செல்லுங்கள். தேவை உங்கள் வருகை" என்று அவர் சொன்னார். இந்த அற்புதமனிதர் இராமானுஜருக்கு ஆயிரக்கணக்கான சீடர்கள் இருந்தனர். இராமானுஜர் அவர்களைப் பார்த்து, "சொல்லுங்கள், இந்த இனிய செய்தியை எல்லோருக்கும் சொல்லுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார்.

பரிவராஜகராக தேசத்தை வலம் வந்த வடஇந்தியாவைச் சேர்ந்த துறவி ஒருவர், தென்னிந்தியாவுக்கு யாத்திரை வந்தார். அப்போது தென்னிந்தியாவில் இராமானுஜரின் பக்தி இயக்கம் பிரபலமாகப் பரவியிருந்தது. ஒவ்வொருவரும் இராமானுஜரின் பெயரை உச்சரித்து வந்தனர். இராமானுஜர் பெயர் எங்கும் பரவியிருந்தது. ஒவ்வொருவரும் நாராயணனை ஜபித்துக் கொண்டு இந்த மதத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர்.

அந்த வடஇந்தியத் துறவி, என்ன இது, தென்னிந்தியாவில் பக்தி இயக்கம் இப்படித் திடீரென்று பிரபலமாகியிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? என்று சிந்தித்தார். இராமானுஜரை தரிசிக்க விரும்பினார். அவ்வாறே தரிசித்தார். அவருடன் சத்சங்கத்தில் ஈடுபட்டார். இராமானுஜரால் முழுமையாகக் கவரப்பட்டார். அவர் இராமானுஜரிடம், "என்னையும் உங்கள் சீடனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். நான் யாத்திரையை நிறுத்திவிட்டு உங்கள் திருவடிகளின் கீழ் அமர்ந்து உபதேசம் பெறுகிறேன்" என்று கூறினார்.

இராமானுஜரும் அவரை சீடராக ஏற்றுக் கொண்டார். வடஇந்தியத் துறவி இராமானுஜரின் பக்தி மார்க்கத் தத்துவத்தை நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். இராமானுஜரும் அவரை வாழ்த்தி, "நீ வட இந்தியாவுக்குச் செல். அங்கு இந்த பக்தி மார்க்க தத்துவத்தைப் பரப்பு" என்று கூறி அருளினார்.

இராமானுஜருக்கு வட இந்திய மொழி தெரியாது. அவருக்கு சமஸ்கிருதமும் தனது சொந்த தென்னிந்திய மொழியும் மட்டுமே தெரியும். ஆகவே அவர் வடஇந்தியாவுக்குச் சென்று அங்கிருக்கும் மக்களிடம் பக்தி இயக்கப் பிரசாரம் செய்ய முடியவில்லை. அவர் வடஇந்தியாவுக்குச் சென்று அறிஞர்கள் மத்தியில் பேசமுடியும். ஏனெனில் சமஸ்கிருதம் அறிஞர்கள் அறிந்துள்ள மொழியாக இருந்தது. இந்தியாவின் தென்கோடி முனையிலிருந்து வடக்கில் இமயமலைவரையிலும் மேற்கிலும் கிழக்கிலும் சமஸ்கிருதம் இணைப்பு மொழியாக இருந்தது. உங்களுக்கு சமஸ்கிருதம் தெரிந்தால் நீங்கள் எல்லா அறிஞர்களுக்கும் புரிகிற அளவில் பேசமுடியும். அவர்கள் பேசுவதையும் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். அது லத்தீன் மொழிபோல. பிரதேச மொழிகள் அவருக்குத் தெரியாது.

ஆகவே அவர் இந்தத் துறவியை அனுப்பினார். அவர்தான் சுவாமி ராமானந்தர் என்று அழைக்கப்பட்ட துறவி. "வட இந்தியாவில் நான் உங்கள் தூதராக இருந்து உங்கள் தத்துவத்தை பிரசாரம் செய்வேன்" என்று இராமானந்தர் இராமானுஜரிடம் கூறினார்.

வடஇந்தியாவில் அக்காலத்தில் இஸ்லாமின் ஆக்கிரமிப்பும் ஆதிக்கமும் இருந்துவந்தது. ஏனெனில் டெல்லியில் ஆட்சி புரிந்து வந்த மாமன்னர்கள் அனைவரும் மொகலாயர்கள். ஆயினும் அவர்களில் ஒரு சிலர் பரந்த மனப்பான்மையும், சகிப்புத் தன்மையும் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஹிந்துத்துவத்திலும் மற்ற மதத்திலும் உள்ள நல்லவை அனைத்தையும் மதித்தார்கள்; அவற்றை அழிக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட மாமன்னர்களில் ஒருவர் அக்பர். அவர், ஹிந்துத்துவத்தில் உளவியல் தத்துவமும் யோகசாஸ்திரமும் நிறைந்து இருப்பதாகக் கருதினார். அவற்றைத் தாக்குவதும் அழிப்பதும் வெட்ககரமானது என்றும் மிகப்பெருந் தவறு என்றும் அவர் கருதினார். மாறாக

அவற்றுடன் இணக்கமாக இருப்பது இஸ்லாமை வளப்படுத்தும் என்றும் கருதினார். அவர் மாமன்னராக இருந்தபடியால் மக்கள் வாய்மூடி மௌனியாக இருந்தனர். இல்லையெனில் அவர்கள் அவரைக் கொன்றிருப்பார்கள். அக்பர் மாமன்னராக இருந்ததுடன் கற்றறிந்த மேதையாகவும் பரந்த மனப்பான்மை உடையவராகவும் இருந்தார்.

ஆகவே, அவர் தனது சபையில் அமைச்சர்களாக முஸ்லீம்களையும் முஸ்லீம்கள் அல்லாதவர்களையும் நியமித்திருந்தார். அவர் சபையில் ஹிந்து அமைச்சர்களும், ஆலோசகர்களும் இருந்தனர். அவர் தனது எல்லை மீறிச் சென்று ஒரு ராஜஸ்தான் ஹிந்துக் குடும்பத்தில் சம்பந்தம் செய்து கொண்டு ஒரு இராஜபுதனத்து ஹிந்து இளவரசியைத் திருமணம் செய்துகொண்டார். அவர் பிராமண அறிஞர்களையும் பண்டிதர்களையும் அழைத்தார்; இஸ்லாமின் முல்லாக்களையும் அழைத்தார். மற்ற மதத்தினரைச் சார்ந்த அறிஞர்களையும் அழைத்தார். முஸ்லீம்கள், ஹிந்துக்கள், ஜெயினர்கள், பௌத்தர்கள் ஆகிய அனைவரும் பின்பற்றத்தக்க ஒரு பொது மதத்தை அவர் உருவாக்க அவர் முயற்சித்தார். பைபிளைக்கூட நாம் பொது பைபிளாக ஆக்கவேண்டும் என்றும் அவர் சொன்னார். பொதுமதம் ஒன்றை உருவாக்கும் பொறுப்பை அவர் அறிஞர்களிடம் ஒப்படைத்தார். ஆனால் அதற்கு அவ்வளவு வரவேற்பில்லை. அந்த எண்ணம் இறுதியில் அற்றுப் போய்விட்டது. அவர் 'தீன் இலாஹி' என்ற மதத்தை உலகமதமாக அறிவித்தார்.

ஆனால் வேறு சில மாமன்னர்கள் மதவெறி பிடித்தவர்களாக இருந்தனர். இஸ்லாமை ஏற்காதவர்கள் வாளுக்கு இரையாக்கப்பட்டனர். அவர்கள் ஆலயங்களை அழித்துத் தரைமட்டமாக்கி அந்த இடத்தில் மததிகளைக் கட்டினர். அவர்கள் அந்த அளவுக்கு வெறியர்களாக இருந்தனர்.

அத்தகைய வெறிபிடித்த மாமன்னர்களில் ஒருவர் ஓளரங்கசீப். ஆனால் ஒரு அதிசயமான முஸ்லீம். மிகவும் எளிமையானவர். அவர் முஸ்லீம் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்ட பகுதி முழுவதையும் ஆளும் மாமன்னர். ஆனால் அவர், “நான் என் உழைப்பின் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டே சாப்பிடுவேன்” என்றார்.

ஆகவே, அவர், மாமன்னராக இருக்கும்போதே முஸ்லீம்கள் அணிந்துகொள்ளும் தொப்பியைத் தயாரிக்கும் பணியில் ஈடுபடுவது வழக்கம் என்று சொல்லுவார்கள். யோகிபால் கூடாரம் தயார் செய்தது போல இவர் தொப்பி தயாரித்திருக்கிறார். ஓளரங்கசீப் தொப்பி தயாரித்து விற்பனை செய்வார். தொப்பி விற்பனை மூலம் வரும் பணத்தைக் கொண்டே அவர் உணவு உண்பார் என்றும் சொல்வார்கள். அவர் எளிமையானவர்; ஆனால் கடுமையானவர். ஆயினும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நல்ல மனிதர்.

அக்காலத்தில் வடஇந்தியாவில் முஸ்லீம்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாக இருந்தது. இராமானுஜர் அங்கு சென்றபோது “சமுதாயத்தில் போட்டியையும் மோதலையும் உருவாக்காத அளவுக்கு எனது செய்தியை நான் வழங்கவேண்டும்” என்று அவர் கூறினார்.

அங்கு முஸ்லீம்களிடம் பண பலம் இருந்ததால் அவர்கள் கை ஒங்கியிருந்தது. ஆகவே அவர் காசிக்குச் சென்று தங்கி தனது கருத்தை எல்லோருக்கும் பொதுவான வகையில் சொன்னார்.

“இறுதியாகப் பார்த்தால் இறைவன் ஒருவனே. நீங்கள் அவரை அல்லா என்றும் சொல்லலாம், ப்ரம்மம் என்றும் சொல்லலாம். நீங்கள் ராமா என்றும் சொல்லலாம். அல்லது ரஹீம், கிருஷ்ணா, கரீம் என்றும் சொல்லலாம். எந்தப் பெயரில் அழைத்தாலும் இறைவன் ஒருவனே. ஆகவே,

இறைவனை அடையும் வழி பக்தி வழி ஆகும். நீங்கள் அவரை அல்லா என்று சொல்லிக் கொண்டும் பக்தி செலுத்தலாம். ப்ரம்மம் என்று சொல்லிக் கொண்டும் பக்தி செலுத்தலாம். இறைவன் இதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார். தான் ஒருவனாக இருப்பதை அவர் அறிவார். ஆகவே ஹிந்து அல்லது முஸ்லீம் அல்லது ஜெயின் அல்லது பெளத்தர் யார் பக்தி செலுத்தினாலும் அந்த ஒரே இறைவனைச் சென்று அடைகிறது. அங்கு சிறிதளவு முஸ்லீம் செல்வாக்கும் இருப்பதை உணருகிறேன்.

பிராமணர்களுக்கும் முல்லாக்களும் எப்போதும் மோதல் இருந்துகொண்டே இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. காசியிலும் முஸ்லீம்கள் ஆதிக்கம் இருந்தது. ஒளரங்கசேப் காலத்தில் அங்கு கோவிலை அழித்து மததி கட்ட அவர்கள் முயற்சித்தார்கள். இப்போதும் கூட காசியில் கோவிலையொட்டி மததி இருப்பதைக் காணலாம். அந்த ஆலயத்தை அழிக்க அவர்கள் முயற்சித்தார்கள்.

இருதரப்பினரும் மோதிக் கொண்டனர். போட்டியில் வெற்றி யாருக்குமின்றி எப்போதும் சமனில் முடிந்து வந்தது. சங்கரரின் கொள்கை சாதாரணமானதல்ல. அதை எவரும் எதிர்க்க முடியாது. ஆனால் முல்லாக்கள் அவர்கள் கருத்தில் பிடிவாதமாக இருந்தனர்.

படிப்படியாக, பெர்சியாவின் சுபிக்கள் நம்நாட்டுக்கு வந்தனர். சுபிக்கள் சமரச மனப்பான்மை உடையவர்கள். அவர்கள் பிறப்பால் முஸ்லீம்கள். ஆயினும் முஸ்லீம்களின் வெறித்தனம் அவர்களிடத்தில் இல்லை. அவர்கள் மனிதகுலம் முழுவதற்கும் ஒரே ஒரு தந்தைதான் இருக்கிறார். அவர் தான் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் முதலிய அனைத்தையும் படைத்தார். இறைவன் ஒருவனே என்பதில் அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். இராமானுஜர் அறிவித்தது போல இதயத்தை அணுகும் முறையில் அவர்களுக்கு

நம்பிக்கை இருந்தது. இதயத்தைத் தொடுவதுதான் மதம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நீங்கள் பரம்பொருளை அன்பின்மூலம் அடையலாம். அன்பே கடவுள். உங்களுக்கு இறைவனிடத்தில் பக்தி இருந்தால் மற்றவையெல்லாம் புறந்தள்ளப்படுகின்றன. இறைவன் அவை பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. அவர் உங்கள் இதயம் எப்படி இருக்கிறது என்று தான் பார்க்கிறார். உங்கள் இதயம் தூய்மையாக இருந்தால், இதயத்தில் உண்மையான பக்தி இருந்தால், அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் சுருணை இருந்தால் - நீங்கள் அவரது படைப்புக்கு அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆருயிர்த் தோழனாக ஆகிவிடுகிறீர்கள். நீங்கள் யாரையும் துன்புறுத்தவதில்லை. அனைவருக்கும் நன்மை செய்யவே விரும்புகிறீர்கள். இறைவனிடத்தில் உங்களுக்கு அன்பு இருந்தால் அவரை நினைத்து உபவாசம் இருங்கள். அவருக்காக ஏங்குங்கள். அப்படிச் செய்தால் அவர் வருவார். அவர் நிச்சயம் வருவார். உங்களுக்கு இறைவனிடத்தில் மகத்தான தாகமும், அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் தூய இதயத்துடன், அன்புடன், சுருணையுடன் பழகும் பண்பும் இருக்கிறதா என்று மட்டுமே இறைவன் பார்க்கிறார். அனைத்து மதங்கள் மற்றும் ஆன்மீகப் பாதையின் ஒட்டுமொத்த சாரம் இதுதான். இதுதான் வழி. இவ்வாறு சுபிக்கள் அறிவித்தனர்.

ஆக, இந்த அற்புதமான சுபிக்கள், பெர்சிய கவிஞர்கள் இந்திய ஹிந்து சமுதாயம் முழுவதும் பரவி வரத் தொடங்கினர். ஏன்? வடஇந்தியாவில் முஸ்லீம்கள் ஆட்சி செய்துவந்ததால், ஆட்சி மொழி பெர்சிய மொழியாகவோ, அரபி மொழியாகவோ இருந்தது. அரபி மொழியைவிட பெர்சிய மொழியே அதிகமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. ஆகவே ஒவ்வொருவரும் அந்த மொழியைக் கற்கவேண்டியிருந்தது. வடஇந்தியாவில் இரண்டு மூன்று தலைமுறைகளுக்கு முன்பாக ஹிந்துக்கள் உட்பட அனைத்து

மக்களும் பெர்சிய மொழி கற்றுக் கொண்டனர். அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் அவ்வளவாகத் தெரியாது. சமஸ்கிருதம் அல்லது ஹிந்தியும் தெரியாது. அனைத்தையும் அவர்கள் பெர்சிய மொழி மூலமே கற்க வேண்டியிருந்தது. ஏட்டுப் பள்ளிக்கூடம் முதல் அவர்கள் பெர்சிய மொழியில் படிக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் தமது சரித்திரம், பூகோளம் அனைத்தையும் பெர்சிய மொழியிலேயே கற்றுக் கொண்டனர். இந்தியாவில் முதியவர்கள் பலர் இன்றும் கூட ஹிந்தி மொழி பேசத் தெரியாமல் பெர்சிய மொழியிலேயே பேசுகின்றனர்.

இந்த சுபி யோகிகள், கவிஞர்களாகவும் இருந்தனர். அவர்களின் ஆன்மீக ஆற்றல் அவர்களின் அற்புதமான கவிதைகள் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை அனைத்தும் பெர்சிய மொழியில் இருக்கின்றன. இயல்பாக இது வட இந்தியாவுக்கு வந்தது. அங்கு பெர்சிய மொழியை கட்டாயமாக அனைவரும் படித்தாக வேண்டும். அது அரசவை மொழி மட்டுமல்ல, பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் அது பயிற்சி மொழியாக இருந்தது. வடஇந்தியாவில் இந்திய சமுதாய மக்களிடத்தில், முஸ்லீம் மற்றும் ஹிந்துக்களிடத்தில் பெர்சிய மொழி பரவியிருந்தது. சுபி ஆன்மீகக் கவிஞர்களின் செல்வாக்கும், அவர்கள் உபதேசங்கள் மற்றும் அன்பின் பெருக்கு, அனைத்தும் வடஇந்திய ஹிந்து சமுதாயத்தில் பரவியிருந்தது.

வட இந்தியாவுக்கு இராமானந்தர் கொண்டு வந்திருந்த இராமானுஜரின் கொள்கைகள் முஸ்லீம்களில் சுபி மதத்தினருக்குப் பிடித்திருக்கிறது. ஏனெனில் ஏராளமான முஸ்லீம்கள் சுபி மதத்துக்கு மாறியிருந்தனர். அவர்கள் முல்லாக்களின் வெறித்தனத்திலிருந்தும் வறட்டு சித்தாந்தத்திலிருந்தும் மாறியிருந்தனர்.

அவர்கள் துணிச்சலுடன் "நான் பிரம்மன்" என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு சமஸ்கிருதத்தில் 'அஹம்

ப்ரம்மாஸ்மி' என்று சொல்ல வரவில்லை. ஆகவே அவர்கள் 'அனல் ஹக்' (நானே கடவுள்) என்று சொன்னார்கள். பெர்சிய மொழியில் அவர்கள் இவ்வாறு கூறினர். இதுகேட்டு முஸ்லீம் முல்லாக்கள் கடுங்கோபம் அடைந்தனர். "தெய்வநிந்தனை செய்பவனே, நீ கடவுளுக்குச் சமம் என்று சொல்லுவதா, இவனைக் கொன்றுவிடுங்கள்" என்று கொக்கரித்தனர்.

முஸ்லீம் முல்லாக்கள் இவர்கள் வாளுக்கு இரையாகினர். சித்திரவதைக்கு ஆளாக்கினர். சில முஸ்லீம் சுபிக்கள் மிகக் கொடூரமான வகையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர். இக்காலத்தில் அதைக் காட்டுமிராண்டித் தனமான தண்டனை என்றே சொல்லமுடியும். அவர்கள் கழுவேற்றப்பட்டனர். அல்லது ஈட்டியால் குத்திக் கிழிக்கப்பட்டனர். அவர்களில் ஒருவர் உயிருடன் இருக்கும்போதே அவர் முதுகுத் தோலை உரித்துவிட்டனர். அவரது பெயர். ஷேம்ஸ் தபரீஸ். அவர் மகத்தான அருளாளர். அவர் 'அனல் ஹக்' என்று சொன்னார். இது முஸ்லீம்களை ஆத்திரமூட்டியது.

இந்த முஸ்லீம் சுபிக்களில் பலர் ராமானந்தரின் சொற்பொழிவுகளுக்கு வந்து கேட்டனர். ராமானந்தர் அவர்களுக்கு தனது கொள்கையை பகிரங்கமாக எடுத்துரைத்தார். அங்கு அவரது சீடர்கள் இருந்தனர், மற்ற ஹிந்துக்கள் இருந்தனர், பல சுபிக்கள் இருந்தனர். அவர் கருத்து மோதல்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார். அவர் ஒரு இணக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். அதே நேரத்தில் அவர் ஒரு வைதிக பிராமண ஆசார்யனாக இருந்தபடியால் அவர் பொதுமக்கள் கருத்து குறித்தும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் பகிரங்கமாக முஸ்லீம் சீடர்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இரகசியமாக அவர்களுக்கு உபதேசம் அளித்தார். அவர்களிடம் அவர் வெறுப்புக் கொள்ளவில்லை. தனது சத்சங்கத்தில் அவர்கள் வந்துகலந்து

கொள்ளுவதைத் தடுக்கவில்லை. "நீங்கள் வரலாம், கேட்கலாம்; நான் அதுபற்றி எதுவும் கருதவில்லை" என்று அவர் சொன்னார்.

அவரது இப்படிப்பட்ட சீடர்களில் ஒருவர் பிற்காலத்தில் தனது சொந்தத் தகுதியின் அடிப்படையில் மாபெரும் ஆன்மீகக் கவிஞர் ஆனார். அந்த ஞான ஒளிபெற்ற ஆத்மா, கபீர்தாசர், மகாஞானி; ஆனால் படிப்பறிவு இல்லாதவர். அவர் ஒரு நெசவாளியின் மகன். அவர் ஒரு ஹிந்துப் பெற்றோருக்குப் பிறந்தவர் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவர் முஸ்லீம் பெற்றோர்களால் வளர்க்கப்பட்டார். அவர் இவ்வாறு பிறந்திருக்கலாம், கவீகாரம் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டிருக்கலாம், அல்லது அவர் அனாதையாகவும் இருக்கலாம். உண்மை இறைவனுக்குத்தான் தெரியும். ஆனால் அவர் முஸ்லீம் பெற்றோரால் வளர்க்கப்பட்டது உண்மை. இவ்வாறு அவர் வளர்க்கப்பட்டது புனிதத் திருத்தலமான காசியில், இதை நீங்கள் இந்தியாவின் மெக்கா என்றும் கூறலாம்.

கபீரிடத்தில் இறைவனைக் காண வேண்டும் என்ற தாகம் நிறைந்திருந்தது. அவர் தனது முற்பிறவியில் ஒரு யோகியாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவர் ஏற்கனவே இந்தப் பாதையில், யோக மார்க்கத்தில் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். இப்பிறவியில் கபீராக அவதரித்திருக்கும்போது பாலப் பருவம் முதல் இறைவனைக் குறித்த தாகம் அவரிடம் இருந்து வந்திருக்கிறது.

ஆகவே அவர் ராமானந்தரின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டு அதில் ஆழ்ந்து போனார். "இராமானந்தர் வைதிக ஹிந்து தலைவர், ஆசார்யன், அவரை அணுகி எப்படி எனக்கு உபதேசம் அளியுங்கள் என்று கேட்பது? எந்த வகையில் அவரிடம் உபதேசம் பெறுவது?" என்று கபீர் சிந்தித்தார்.

அவர் ஒரு திட்டம் தீட்டினார். இராமானந்தர் அதிகாலையில் கங்கைக்குச் சென்று குளித்துவிட்டுத் திரும்புவதை கபீர் அறிவார். அந்த நேரம் கருக்கலான நேரம், விடிந்தும் விடியாத பொழுது காலை நான்கரை அல்லது ஐந்து மணி இருக்கும். ஒருநாள் இப்படி அவர் குளிக்கப் போகும்போது அவர் அமைதியாக அவரைப் பின் தொடர்ந்தார். இராமானந்தர் திரும்பும்போது ஆற்றுப் படிக்கட்டு ஒன்றில் திடீரெனப் படுத்துக் கொண்டார்.

அந்தக் காரை குறை இருட்டில் குளித்த பிறகு ஸ்லோகங்களையும் சொல்லிக் கொண்டு இராமானந்தர் ஆற்றிலிருந்து படி ஏறி வரும்போது அவரையும் அறியாமல் கபீர் உடல்மீது மிதித்துவிட்டார். யாரோ ஒருவர் மீது மிதித்துவிட்டார். யாரோ ஒருவர் மீது மிதித்துவிட்டோம் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். அந்த நேரத்தில் அவரையும் மீறி இறைவனின் திருநாமம் அவரது உதடுகளில் வெளிப்பட்டன. நீங்கள் "கடவுளே", "அல்லா" என்று சொல்லுவது போல அவர் "ராம ராம், ராம் ராம் ராம ராம்" என்று சொன்னார்.

இது போதும் கபீருக்கு. "குருஜி, தங்கள் கருணைக்கு நன்றி. எனக்கு மந்திர உபதேசம் செய்தமைக்கு நன்றி" என்று கபீர் கூறினார். கபீர் நினைத்தது நடந்தது. அவர், "ராம ராம, ராம ராம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே சென்றார். இராமானந்தரின் ஒரு சீடராகத் தன்னை அறிவித்துக் கொண்டார். "நான் இராமானந்தரின் சீடன். அவர் எனக்கு மந்திர உபதேசம் செய்திருக்கிறார்" என்று அவர் சொன்னார்.

இதை முல்லாக்களும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை; வைதிக பிராமணர்களும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இராமானந்தர் மௌனம் சாதித்தார். "கபீர் உங்கள் சீடனா?" என்று அவரிடம் நேரடியாகக் கேட்கப்பட்டபோது, "ம் ஆமாம்" என்று அவர் பதிலளித்தார். இவ்வாறு கபீர்தாசர் இராமானந்தரின்

சேராக அங்கீகரிக்கப்பட்டார். பிறகு அவர் அற்புதமாக முன்னேறினார்.

அவர் ஒருவகையில் தனிச் சிறப்புடன் விளங்கினார் - யோக சாஸ்திரத்தில், அவரது தனிச்சிறப்பான தன்மை, இந்த 20ம் நூற்றாண்டு மக்களுக்கு மகத்தான நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருக்கிறது. அவர் அறுநூறு அல்லது எழுநூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் வாழ்ந்துவந்தார். ஆனால் அவரது தனிச் சிறப்பு இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழும் நம்மனைவருக்கும் ஒரு செய்தியைத் தருகிறது.

நான் இங்கு இரண்டு நூல்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். குருதேவர் நூல்களில் ஒன்றிலிருந்து ஐந்து நிமிடம் சில பகுதிகளை வாசிக்கிறேன் : "ஓம் ஓம் ஓம் கவசம் அணிந்து கொள்ளுங்கள். வாழ்க்கை எனும் போராட்டத்தில் ஈடுபடுங்கள். தன்னலமறுப்பு என்னும் கவசம் அணிந்து கொள்ளுங்கள். விவேகம் எனும் கேடயத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். வாழ்க்கை எனும் போராட்டத்தில் ஈடுபடுங்கள். அரக்கனைக் கொல்லுங்கள் . . . "எது அரக்கன்? உங்கள் மனம். அது வெளியில் இல்லை. இந்த அரக்கன் உள்ளேயே இருக்கிறான். போர்க்களத்தில் சிக்கல் உண்டாக்குவது இவன்தான். நீங்கள் உங்களுக்குள் செல்ல வேண்டும். "அரக்கனைக் கொல்லுங்கள். மனம் எனும் அரக்கனைக் கொல்லுங்கள். ஆதம் ஞானத்துடனும் நிலையான பேரானந்தத்துடனும் வெளியே வாருங்கள். வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். கடவுள் படைத்திருக்கிற உயிரினங்களில் உணர்ச்சிவேகத்திலும் ஆசைகளிலும் மிகவும் சிக்கலைத் தோற்றுவிப்பது மனிதன்தான். மனிதன் அவனது எண்ணத்தைப் பொறுத்து உருவாகிறான். உணவுக்கு தனிக் குணம் இருக்கிறது. மனம், உணவின் நுண்ணிய பொருளால் உருவாக்கப்படுகிறது . . . "இது சிந்தனைக்கு விருந்தாக வந்திருக்கிறது. உணவின் இந்த குறிப்பிட்ட அம்சத்தைப் பற்றி

மகத்தான ஆய்வு செய்து உண்மையைக் கண்டறிந்தவர் இராமானுஜர். எந்த இராமானுஜரைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லி வந்தேனோ அந்த இராமானுஜர், அவரது கொள்கை விசிஷ்டாத்வைதம். சங்கரர் கொள்கை அத்வைதம். "ஆம், நீ இயல்பாகவே இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கிறாய். ஆனால் இதில் மகத்தான தனித்தன்மை இருக்கிறது. வேறுபாடு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தனித்தன்மை இருக்கிறது" என்று இராமானுஜர் கூறினார். அவர் கூறியது விசிஷ்டாத்வைதம். சங்கரர் கூறியது அத்வைதம். 'விசேஷ' என்றால் 'தனிச்சிறப்பு' என்று பொருள்.

இராமானுஜர்தான் உணவில் தூய்மை இருக்கவேண்டும் என்று மிகவும் வலியுறுத்தினார். இதை அவர் விளக்குகிறார். நீங்கள் உண்ணும் உணவுக்கு ஒரு தனிக்குணம் இருக்கிறது. இது தவிர யோகத்துக்கு ஏற்ற குணம் இருக்கலாம்; அதற்குரிய தீவிரத் தன்மை இருக்கலாம். இதற்கு உணவுப் பொருள் எதனால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது காரணமாக இருக்கலாம். ஒரு உணவுப் பொருளில் புரோட்டீன் அதிகமாக இருக்கலாம், மற்றொரு உணவுப் பொருளில் ஸ்டார்ச் அதிகமாக இருக்கலாம், இன்னொரு உணவுப் பொருளில் கொழுப்பு சத்து அதிகம் இருக்கலாம். மற்றும் சில உணவுப் பொருட்களில் அமிலச் சத்து கலந்தோ, கலக்காமலோ இருக்கலாம். கொழுப்பு சத்து நீக்கப்பட்ட பொருளாகவும் இருக்கலாம். ஆக உணவுப் பொருள் ஸ்டார்ச் (மாவுச் சத்து) புரோட்டீன், கொழுப்புச் சத்து உடைய உணவுப் பொருட்களாக வகை பிரிக்கப்படுகின்றன. சத்துணவு, கொழுப்பு சத்து நீக்கப்பட்ட உணவு என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. அனைத்தும் அதன் சத்தைப் பற்றிய கருத்துத்தான்.

உணவு தாமஸ குணம் உடையதாக இருந்தால் மந்தமான போக்கை தரும்; ரஜோகுண உணவு உணர்ச்சிகளைத் தூண்டிவிடும்; சாத்வீககுண உணவு உள்ளத்தை

தூய்மைப்படுத்தி சாதகனை உயர்த்தும், அல்லது நல்விணக்க இயல்பைத் தரும்; இது ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு மிகவும் ஏற்றது என்று இராமானுஜர் கூறினார். ஒரு யோகியின் நோக்கில் அவர் இதனை ஆராய்ந்தார்.

உணவின் தன்மைகளில் ஒன்று திடப்பொருளாக நம் கண்ணுக்குத் தெரிவது; அதைவிட நுண்ணியதாக ஒரு தன்மையும் அதிலும் நுண்ணியதாக ஒரு தன்மையும் அதற்கு இருக்கிறது என்று இராமானுஜர் கூறினார். சக்கையாக உள்ள பொருளை உடல் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே, உணவு ஜீரணிக்கப்பட்டவுடன் அதில் சக்கையாக உள்ள பாகம், சுழிவுப் பொருளாக உடலிலிருந்து வெளியே தள்ளப்படுகிறது. இதனால் உடலுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை. அடுத்து இந்த உணவின் நுண்ணிய பாகம்; அதன் ஊட்டச் சத்து உடலால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. உடலின் ரத்தம், எலும்பு, சதை, தோல் முதலியவற்றுக்கு இது ஊட்டம் தந்து வளர்க்கிறது. உணவில் மூன்றாவதாக, மிக நுண்ணியதாக அதன் இயல்பான தன்மையாக நுண்ணிய அதிர்வு இருக்கிறது. அதுதான் உங்கள் மனதை உருவாக்கி ஊக்குவிக்கிறது. இதனை உடல் எடுத்துக் கொண்டு எலும்பு, சதை, ரத்தம் இவற்றை உருவாக்க முடியாது அது மிகவும் நுண்ணியதாக உள்ளது. அதுதான் உங்கள் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், மனப்போக்கு இவற்றைச் சரிசெய்யப் போகிறது. ஆக உங்களுக்குள் இருக்கும் உளவியல் மனிதனுக்கு இந்த நுண்ணிய அம்சம் உணவு தந்து ஊக்குவிக்கிறது. இவ்வாறு விவரிக்கும் இராமானுஜர், உணவின் முக்கியத்துவத்தை குறிக்கும் வகையில் “ஆஹார சுத்தென சத்வ சுத்தி : ” (மனிதன் எதை உண்ணுகிறானோ அதைப் பொறுத்து அவன் குணநலன் அமைகிறது) என்று கூறினார். இதை ஹிந்தியில் சொல்ல வேண்டுமானால், “ஜைஸா அன் வைஸா மன்” என்று சொல்லலாம்.

“ . . . வாழ்க்கை என்பது சமுதாய உறவுகளை ஒருங்கிணைப்பது. நாம் ஒருவரையொருவர் நாடி இருக்கிறோம். எந்த மனிதனும் தனித்து வாழ முடியாது. ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் சாதாரண வாழ்க்கைக்கு அடித்தளம் அமைக்கிறது. நீங்கள் பார்க்காத அல்லது கேட்காத எதைப்பற்றியும் நீங்கள் நினைக்க முடியாது. ஆதம் பரிசோதனை, சிந்தித்தல், தியானம் ஆகியவற்றின் மூலம் உங்களின் வாழ்க்கைப் போக்கை நீங்கள் மாற்ற முடியும். இறுதி ஆய்வின்படி உங்கள் உண்மை இயல்பு காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்ததாகும். உங்கள் உண்மை வாழ்க்கை எல்லை கடந்தது, நிலையானது. எதைச் செய்கிறாயோ அதை நம்பு. எதை நம்புகிறாயோ அதைச் செய். மனித இயல்பின் உள்ளமைப்பு புறச் செயல்களின் வெளிப்பாட்டில் தெரியும். நீங்கள் உள்ளத்தில் துறவியாகவும் வெளியில் போக்கிரியாகவும் இருக்கமுடியாது. அல்லது உள்ளத்தில் போக்கிரியாக இருந்துகொண்டு வெளியில் துறவியாக வாழமுடியாது. லட்சியங்கள் உங்கள் நடைமுறை வாழ்வில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்”. மகாத்மா காந்தி ஏராளமான நிகழ்ச்சிகளுக்கு மத்தியில் இடையறாத கடுமையான உழைப்புமிக்க வாழ்க்கைக்கு மத்தியில் தினசரி காலையில் ஒரு மணி நேரமும் மாலையில் ஒரு மணி நேரமும் பிரார்த்தனை செய்வார். ஆசிரமத்தில் நடைபெற்ற பஜனை நிகழ்ச்சியில் பாடப்பட்ட பாடல்களை பல ஆண்டுகளாகத் தொகுத்துவைத்து ஒரு நூலாக்கினார். புதிதாக ஏதாவது பஜனைப் பாடல் பாடப்பட்டால் உடனே காந்திஜி, “அதை எனக்குக் கொடு, எனக்கு அதை எழுதி அனுப்பு” என்று சொல்லுவார். அந்த நூலில் ஒரு பாடலின் கருத்து வருமாறு : “கடவுளிடம் அன்பு செலுத்தும் முறை இதுவல்ல, கடவுள் எப்போதும் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் நீ சோம்பல் முறித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஏ, மனிதா, ஏ, யாத்ரீகனே, எழுந்திரு, விழித்துக் கொள். பொழுது ஏற்கனவே விடிந்துவிட்டது. இரவு கழிந்துவிட்டது. சோம்பலில் மூழ்கி, உறங்கி, குறட்டைவிட இது

நேரமல்ல. எழுந்திரு".காந்திஜிக்கு மிகவும் பிடித்த பாடல்களில் ஒன்று வருமாறு :

“இறைவனிடமிருந்து பிரிந்து இருப்பதே கடவுளுக்குப் பெருந்துயரம். இந்தப் பிரிவின் மாயையில் ஆசையின் விதை இருக்கிறது. துறவிகள் மற்றும் மகான்களுடன் இருங்கள். இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். சமய நூல்கள் மூலம் இறைவனின் மகத்தான செயல்களைக் கேளுங்கள். இறைவனின் புகழைப் பாடுங்கள். அப்போது உங்களுக்கு பக்தி வரும். பக்தியின்மூலம் இறைஞானம் வரும். முழு நம்பிக்கையுடன் இறைவனின் திருநாமத்தை ஜபம் செய்யுங்கள். சுய கட்டுப்பாட்டை பயிற்சி செய்யுங்கள். நன்னடத்தை எனும் பாதையில் நடந்து செல்லுங்கள். பெரியோர்கள் மற்றும் ஞானியர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கவனியுங்கள். அவர்களை மதித்துப் போற்றுங்கள், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். பிறகு உங்களுக்கு தெய்வ தரிசனம் கிடைக்கும்.

21. அசிசியின் புனித பிரான்சிஸ்

இறைவனின் அருட் செல்வர்களே, அன்புள்ள சாதகர்களே, பக்தர்களே! புனித பிரான்சிஸ் சாப்பல் அர்ப்பணிப்பு சம்பந்தமான ஆன்மீகத் திருவிழாவில் பங்கு கொள்ளும் நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகள்; அருட்பேறு பெற்றவர்கள். இன்று காலை முதல் நீங்கள் அனைவரும் பக்தி மற்றும் அர்ப்பணிப்புச் சூழ்நிலையில் இருந்து வருகிறீர்கள். அசிசியின் மகத்தான துறவி புனித பிரான்சிஸின் நினைவுடனும் நீங்கள் வாழ்ந்து வருகிறீர்கள். ஆக, கடவுளின் பிரசாதமாக நம்மீது பெருங்கருணை பொழியப்பட்டிருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. இன்றைய ஆன்மீகத் திருவிழாவில் பங்கு கொள்ளுவதன் மூலம் பெருமகிழ்ச்சியும், ஆன்மீகப் பேறு பெற்ற பெருமிதமும் அடைகிறேன். இந்த அருட்பேறையும்

ஆன்மீகச் சிறப்பையும் உங்கள் அனைவருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளுவதில் மிகமிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இத்தகைய ஆன்மீக இணக்கம் இறைவனுக்கு அருகில் செல்லுவதாக ஆகும் என்று இந்தியாவில் கருதப்படுகிறது. இது தூய்மைப்படுத்தும் சிறப்பான செயல்முறை என்று கருதப்படுகிறது. இத்தகைய ஆன்மீக இணக்கம் இந்த வாழ்க்கைப் பெருங்கடலைக் கடப்பதற்கான வழி என்று அறநூல்கள் கூறுகின்றன. அறநூல்களில், இறைவன், "நான் ஸ்வர்க்கத்தில் இல்லை, குகையில் இல்லை, யோகியின் இதயத்தில் இல்லை. எங்கு எனது பக்தர்கள் ஒன்றுகூடி எனது பெயரை ஜபம் செய்கின்றனரோ அங்கே நான் இருக்கிறேன்" என்று கூறியிருக்கிறார். தெய்வத் திருமகனார் ஏக "என்னுடைய பெயரால் இரண்டு மூன்று பேர்கள் எங்கே கூடுகிறார்களோ, அங்கே நானும் உங்களுடன் இருக்கிறேன்" என்று கூறியதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இங்கு இறைவன் பெயரால் நாம் கூடியிருக்கிறோம். இரண்டு மூன்று என்பதைவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகக் கூடியிருக்கிறோம். கடவுள் இங்கு நம்முடன் இருக்கிறார் என்பதில் உங்களுக்கு ஐயம் இருக்கிறதா? அவர் நிச்சயமாக இங்கே இருக்கிறார். ஆனால் அவரை நாம் பார்க்க முடியவில்லை. இது இறைவனின் குற்றம் அல்ல; நம்மிடம் இன்னும் ஏதோ ஒரு குறை இருக்கிறது.

நம்மிடம் இருக்கும் குறை என்ன? இறைவன் இருப்பதை நாம் காண முடியாமல் செய்வது எது? இந்தக் கேள்விகளை நாம் ஏன் கேட்க வேண்டும்? கடவுள் இருப்பதை நாம் கண்டு உணராவிட்டால் என்ன ஆகிவிடும்? நம்மிடம் டி.வி. போன்ற அனைத்து சாதனங்களும் இருக்கின்றன. கடவுளை நாம் காணாவிட்டால் என்ன குறைந்துவிடும்? இத்தனையும் இருக்கும்போது, நம்மிடம் எல்லாம் இருக்கிறது அல்லவா?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு நாமே விடை கண்டு கொள்ளவேண்டும். நமக்குத் தேவையான அனைத்தும் இருப்பதாக நாம் உணர்ந்தால், பிறகு கடவுளை நாம் காணத் தேவையில்லை. ஆனால் இதில் பிரச்னை என்னவென்றால் இத்தனையும் நம்மிடம் இருந்தும் நமக்குத் தேவையான அனைத்தும் நம்மிடம் இருக்கிறது என்ற திருப்தி நம்மிடம் ஏற்படுவதில்லை. இத்தனையும் இருந்தும் நமக்கு இன்னும் பல ஆசைகள் இருக்கின்றன. முழுத் திருப்தி, போதும் என்ற மனம் இல்லை. நவீன உலகம் அற்புதமானவை எனக் கருதும் பல பொருட்கள் தன்னிடம் இருந்தாலும் மனிதன் உண்மையான மகிழ்ச்சியுடன் இல்லை. நவநாகரிக மனிதன் தன் இதயத்தளவில் மகிழ்ச்சியின்றி இருக்கிறான். இன்னும் தேவை இருக்கிறது, அதிருப்தி இருக்கிறது. ஆகவே தான், "மனிதன் தன்னைத் தான் கொள்ளாமல், உலகம் முழுவதையும் கொண்டிருந்தாலும் என்ன பயன்?" என்று சொல்லக் கேட்கிறோம். ஒரு மனிதன் உலகம் முழுவதையும் பெற்றிருந்தாலும் அவனுக்கு இறைவனிடத்தில் அன்பு இல்லையெனில் அவன் ஏழைதான். ஆசை இருக்கும் இடத்தில் முழு திருப்தி இருக்காது. "மனிதனின் ஆசைகள், மற்றும் தேவைகள் அனைத்தையும் முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்து வைப்பது எது?" நமக்கு முழுமையான திருப்தியை, போதும் என்ற மனத்தை, உண்மையான, முடிவில்லாத மகிழ்ச்சியைத் தருவது எது?

இந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லத்தான் உலகின் அறநூல்கள் அனைத்தும் இருக்கின்றன. இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் தங்களுடைய அருள்மொழிகளையும் உபதேசங்களையும் அளித்திட துறவிகளும் தேவதூதர்களும் அவ்வப்போது அவதரித்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக, மனிதர்களின் இதயத்தில் உள்ள இந்தக் கேள்விகளுக்கு விடை அளித்து அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி, உற்சாகம், அமைதி மற்றும் அருள்நிலை ஆகியவற்றைப்

பெறுவதற்கான உண்மையான வழியை அசிசியின் புனித பிரான்சிஸின் வாழ்க்கை, போதனை, தோற்றப் பொலிவு ஆகியவை காட்டுகின்றன.

இந்தியாவில் சிறிய வடிவில் ஒரு அறநூல் இருக்கிறது. வேதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துக்களின் சாரமாக இந்த நூல் உள்ளது. வேதங்கள் அளவில் பெரிதாக உள்ளன; சாதாரண மக்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஆயினும் அவற்றின் கருத்துக்கள் இச் சிறிய அளவிலான நூலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

வேதங்கள் கடவுளிடமிருந்து நேராக வந்தவை; புதிய ஏற்பாட்டு வசனங்கள் நேராக தேவகுமாரனிடமிருந்து வந்ததுபோல.

இச்சிறிய வடிவிலான நூல் பகவத் கீதை ஆகும். இறைவனின் 'பாடல்' என்று இதற்குப் பொருள். பகவான் கிருஷ்ணன் நேராக கவிதை வடிவில் தந்ததால் இதற்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. அதில் 700 ஸ்லோகங்களும் 18 அத்தியாயங்களும் உள்ளன. 12வது அத்தியாயத்தில் தெய்வீக ஆசார்யன் மிக முக்கியமான உபதேசத்தை செய்து அருளுகிறார். அதில் உண்மையான பக்தனின் பண்புகள், ஒரு பக்தன் வாழவேண்டிய நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்க பகவான் முயற்சிக்கிறார். அவரது கருத்துப்படி உண்மையான பக்தனின் இயல்பு, இறைவன் மிகமிக விரும்பி அவனிடம் அன்பு செலுத்தும் அளவுக்கு வாழ்ந்திருப்பதே ஆகும்.

உலகம் முழுவதும் ஏககிறிஸ்துவைப் போலவே வாழ்ந்து வந்த துறவி புனித பிரான்சிஸ் ஒருவர்தான் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். புனித பிரான்சிஸ் ஏகநாதரை அப்படியே பின்பற்றி வாழ்ந்தார். ஏகநாதர் தனது சொந்த வார்த்தைகளால் குறிப்பிட்டபடி தனது வாழ்க்கையை

பூரணமாக நடத்திட அவர் முயன்றார். இத்தகைய தனது வாழ்க்கையின் மூலம் புனித பிரான்சிஸ் ஏசுநாதர் கூறியதுபோல கடவுளின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். இப்படி கடவுளின் விருப்பத்தை அவர் பூர்த்தி செய்ததன் மூலம் இறைவனின் அன்புக்கு உரியவராக ஆனார்.

இது தொடர்பாக மிகவும் ருசிகரமான, மிகவும் முக்கியமான சம்பவத்தை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஏசுநாதர் நோயாளிகளை குணப்படுத்துகிறார்; சில அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறார், அதன்மூலம் கஷ்டத்தில் இருக்கும் மக்களைக் காப்பாற்றுகிறார் என்ற செய்தியை கேள்விப்பட்ட மக்கள் பல திசைகளிலுமிருந்து அவரை நோக்கி வந்தனர். அவர் உபதேசம் செய்து, மக்களை ஆன்மீக வழிக்கு அழைத்தபோது மக்கள் அவ்வளவாக அவரை அணுகி வரவில்லை. அவருக்கு அவ்வளவாக செல்வாக்கும் இல்லை. ஆனால் அவர் இந்த நிலையைத் தாண்டி மக்களின் உடல் மற்றும் மனம் சம்பந்தமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தொடங்கியதும், அவர்களின் உலகாயதத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்கத் தொடங்கியதும், அவரை நாடி மக்கள் திரளாக வந்தனர். அதன்பிறகு அவருக்கு பகலில் ஓய்வில்லை, இரவிலும் ஓய்வில்லை. ஆகவே, சில நேரங்களில் அவர் ஓய்வெடுக்கத் தனியான, அமைதியான இடம் நாடிப் போய்விடுவார். ஒருநாள் இதுபோல அவரைச் சுற்றிப் பெருங்கூட்டம் கூடியிருந்தது. அவர் அருகில் செல்ல இயலாத அளவுக்கு கூட்டம் கூடியிருந்தது. ஒருவரை அவரது உறவினர்கள் கட்டிலில் கிடத்தித் தூக்கி வந்தனர். அவர் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். ஆதலால் அவரைக் கட்டிலில் தூக்கி வர வேண்டியிருந்தது. கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததால் கட்டிலை ஏசுநாதர் இருக்குமிடத்துக்கு அருகில் கொண்டு செல்லமுடியவில்லை. தங்கள் நோயை குணப்படுத்த வேண்டி ஏசுநாதருக்கு முன்னால் திரளாக மக்கள் கூடியிருந்தனர். கட்டிலில் கொண்டு வந்த நோயாளியை

எப்படியாவது குணப்படுத்திவிட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் அவரது உறவினர்கள் வீட்டின் கூரைக்கு எடுத்துச் சென்றனர். அங்கு ஓடுகளைப் பிரித்து கட்டிலுடன் நோயாளியை ஏகநாதர் முன் இறக்கி வைத்தனர். ஏகநாதர் கருணையும் அன்பும் கொண்டு அந்த நோயாளியைக் குணப்படுத்தினார். இந்தச் சூழ்நிலையில் ஏகநாதரின் குடும்பத்தினர் அவரைக் காண வந்தனர். ஏகநாதரைப் பற்றி கவலையுடனும் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதால் பதறிப்போய் கவலையுடன் அவர்கள் வந்திருந்தனர். ஏகநாதரின் பெயரும் புகழும் பூஜை செய்வோருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏகநாதரைக் காணப் பெருங்கூட்டம் வருவதைக் கண்டு அவர்கள் எரிச்சலடைந்தனர். அவர்கள் இதயத்தில் பொறாமை குடிகொண்டது. எதிர்காலத்தில் ஏகநாதர் தம்மைவிடப் புகழ் பெற்றுவிடுவாரோ என அஞ்சினர். தமது முக்கியத்துவம், அதிகாரம் இவற்றுக்கு ஏகநாதரால் ஆபத்து வரும் என்று அஞ்சினர். இதை தடுத்து நிறுத்த ஏகநாதரைப் பற்றி ரோமன் அரசில் தவறாகப் புகார் செய்தனர். ஏகநாதர் பிரபலமாகி வருவதால் அவர் அரசுக்கு பல பிரச்னைகளைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்று திரித்துக் கூறினர். இந்தச் செய்தி மேரி, ஜோசப் ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் காதுகளுக்கு எட்டியது; கவலை உண்டாக்கியது. அவர்கள் ஏகநாதரைப் பார்த்து இந்தப் பணிகளை அதிகமாகச் செய்யாமல் எச்சரிக்கையுடன் இருக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ள விரும்பினர். ஆனால் அவர்களை ஏகநாதர் அருகில் செல்லவிடாத அளவில் கூட்டம் அதிகமாக இருந்தது. கூட்டத்தின் பின்பகுதியிலிருந்து ஏகநாதருக்கு அவரது பெற்றோர் வந்திருக்கின்றனர் என்ற செய்தி அனுப்பப்பட்டது. இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் ஏகநாதர் சொன்ன பதில் அசாதாரணமானது. "எனது உறவினர் யார்? யார் எனது சகோதரன்? எனக்குக் குடும்பம் எதுவும் இல்லை. இறைவனின் விருப்பத்தை யார் நிறைவேற்றுகிறாரோ, அவரே எனது குடும்பம்" என்று அவர்

சொன்னார். இப்படிச் சொல்லி அந்தச் செய்தியை அலட்சியம் செய்து விட்டு அவர்தன் பணியில் மூழ்கிவிட்டார். அவர் குடும்பத்தினர் அவரைக் காணமுடியாமல் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பியிருக்கலாம். இறுதியில் என்ன நடந்தது என்பது முக்கியமல்ல, ஏசுநாதர் சொன்ன வார்த்தைகள்தான் முக்கியம்.

“எனது பிதாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவோர், என் அன்புக்கு உரியவர்கள். எனது பிதாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற யார் வாழ்கிறார்களோ அவர்களே எனது உறவினர்”. கடவுளின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி அதன்படி நடப்போரும், இறைவனின் சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ்வோரும் உண்மையில் அருட்பேறு பெற்றவர்கள், அதிர்ஷ்டசாலிகள். ஏனெனில் அத்தகைய வாழ்க்கை வாழ்கிறவர்கள் இறைவனையே அடைந்தோர் ஆவர். நீங்கள் இறைவனை அடைந்துவிட்டால், எல்லாவற்றையும் அடைந்து விடுகிறீர்கள். அதற்குப் பிறகு அடைவதற்கு ஒன்றுமில்லை. வாழ்க்கை முழுமையும் செழுமையும் அடைந்து விடுகிறது. வாழ்க்கை போற்றத்தக்கதாக ஆகிறது. இத்தகைய வாழ்க்கை வாழும் ஒரு மனிதர், மனிதனுக்குரிய அனைத்து நற்குணங்களையும் பெற்றுத் திகழுகிறார். இந்தக் குறையுடைய உலகில் அழியும் பொருட்களில் மனிதன் அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் தேடுகிறான். ஆனால் இறைவனை நீங்கள் அடைந்துவிட்டால் இவற்றை நிரந்தரமாக அடையலாம். இந்த வாழ்க்கையிலேயே இறைவனை அடைவதுதான் மகத்தான நன்மை. புனித பிரான்சிஸ் போன்றோரின் வாழ்க்கைப் பெருமை அவர்களது வரலாற்றிலும் உபதேசங்களிலும் நிறைந்திருக்கிறது. இறைவனை அடைய அவை நேர் வழியைக் காட்டுகின்றன.

இங்கே நாம் முதல் கேள்விக்கு மீண்டும் வருகிறோம். நம்மிடம் என்ன குறை இருக்கிறது? நாம் கடவுளை அடைவதற்குத் தடைக் கல்லாக இருப்பது எது? பைபிளில் ஒரு

எளிய ஆனால் அவட்சியப்படுத்த முடியாத பொன்மொழி இருக்கிறது. "ஒருவர் இரு எஜமானர்களுக்குத் தொண்டு செய்ய முடியாது" என்பது தான் அந்தப் பொன்மொழி. குறிப்பாக இருவேறு சுருத்துடைய இருவரிடம் தொண்டு செய்ய இயலாது. ஆகவே தான் நீ கடவுளையும் பிசாசையும் (உலகின் போக வாழ்க்கைக்காகவே இருப்பது) ஒரே நேரத்தில் வழிபட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஆகவே, இது நவநாகரீக மனிதனின் பிரச்னை. நவீன தொழில் நுட்பம் தந்திருக்கிற அனைத்துப் பொருட்களையும் அவன் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு அனுபவித்து வருகிறான்; அந்தப் பொருட்களை அவன் நேசித்திறான். இந்தப் பொருட்கள் அவனுக்கு உண்மை மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியுமா, இவை அவனது கவலையிலிருந்து அவனை விடுவிக்க முடியுமா; துக்கம், அச்சம் இவற்றிலிருந்து விடுவிக்க முடியுமா என்பது குறித்துச் சிந்திக்க முடியாத அளவுக்கு அவன் இந்தப் பொருட்களின் மோகத்தில் மூழ்கிப் போயிருக்கிறான். இந்தப் பொருட்களை அனுபவிப்பதில் மூழ்கியிருக்கும் அவன் கவலையிலும், துயரத்திலும் மூழ்கியிருக்கிறான். இதற்கு விடை கண்டுபிடித்து நோயைக் குணப்படுத்திக் கொள்ள அவன் நின்று நிதானித்து யோசிப்பதில்லை.

இந்த உலகப் பிரச்னைகளுக்கான விடையும், பிரச்னைகளை தீர்த்து வைக்கும் முறையும் துறவிகளின் வாழ்க்கையிலிருந்து பெறப்பட்டு வருகிறது. புனித பிரான்சிஸ் மனிதகுலத்துக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தார். அவர் விடுத்த செய்தி அவருடைய காலத்தைவிட இன்று பத்துமடங்கு அதிக முக்கியத்துவம் உள்ளதாக இருக்கிறது. மனிதன் உலகப் பொருட்களின், விஷயங்களில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தனது வாழ்க்கையை சிக்கலானதாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனிடத்தில் கடவுள் புகுவதற்கே வழியில்லாமல் இருக்கிறது. மனிதன் இந்தத் தவறை நிறுத்தி தன் வாழ்க்கையை

எளிமையானதாகவும் திருப்தியுடையதாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர் அறிவுரை கூறினார். மனிதன் தன் வாழ்க்கையை மென்மேலும் எளிமையாக நடத்த வேண்டும் என்றும் உண்மையான ஏழ்மையின் பொருளும் முக்கியத்துவமும் என்ன என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் அறிவுரை கூறினார். மனிதன் எவ்வளவு அதிகமாக பொருள்களை தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறானோ அந்த அளவுக்குப் பொருள்கள் இந்த மனிதனை தம் வசப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன. அந்த மனிதன் தன் சுதந்திரத்தை இழக்கிறான். உலகப் பொருள்களிலிருந்து எந்த அளவுக்கு உங்களை விடுவித்துக் கொள்ளுகிறீர்களோ, அந்த அளவுக்கு நீங்கள் சுதந்திரமாகவும், செல்வச் செழிப்புடனும் வாழ முடியும். எளிமை, மற்றும் ஏழ்மையின் மூலம் உங்களை நீங்கள் உலகப் பொருட்களின் கோரப் பிடியிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளமுடியும். ஆகவே நீங்கள் உங்களை இந்தப் பொருட்களின் பந்தத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு உங்களை பரம்பொருளுடன் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். இறைவனை எப்போதும் நினைத்திருப்பதன் மூலமும் பிரார்த்தனையின் மூலமும் உங்களை இறைவனுடன் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். எளிமை, ஏழ்மை, பிரார்த்தனை, இறை சிந்தனை ஆகியவை புனித பிரான்சிஸால் சுண்புபிடிக்கப்பட்டு, சோதனை செய்யப்பட்டு, அனுபவிக்கப்பட்ட மகத்தான உண்மைகள் ஆகும். இறைவனின் அன்பும், கருணையும் உங்களுக்கு வேண்டுமென்று நீங்கள் ஆசைப்பட்டால் அதே அன்பையும் கருணையையும் இறைவன் படைத்த அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் காட்டுங்கள். உலகப் பொருட்களின் ஆதிக்கத்தை வெற்றி சுண்டு, இறைவனுடன் நிலையாக, விழிப்புடன் தொடர்பு கொண்டிருப்பது என்னும் இந்த வாழ்க்கை முறைதான், நவநாகரீக மனிதன் தனக்குத் தானே தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கிற சிக்கலான பிரச்சனைகளுக்கும்

கவலைகளுக்கும் தீர்வாக இருக்கும். இந்த வாழ்க்கை முறை, இன்றைய நவநாகரீக மனிதனின் பிரச்னைக்குரிய தீர்வாக மட்டுமின்றி உலக நாடுகளின் உறவுகளில் ஏற்படும் பிரச்னைகளுக்கும் தீர்வாக இருக்க முடியும் என்பது என்கருத்து. இறுதியில் உலக நாடுகளுக்கிடையேயுள்ள பயங்கரச் சூழ்நிலையும் போட்டியும் படைபலம் சேர்த்தல், ஆதிக்கம் செலுத்துதல் ஆகியவற்றில் கொண்டிருக்கும் ஆசையால்தான் ஏற்படுகின்றன. இந்த ஆபத்தான சூழ்நிலை உருவாகக் காரணம், மனிதன் தனது புத்தியையும், அகந்தையையும் வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதும் இதயத்தைப் பண்படுத்திக் கொள்ளாததும்தான். மனித சமுதாயத்தில் கருணையும் அன்பும் இருந்து வந்தால் உலகில் இன்று நாம் காணும் வெறுப்பும் வன்முறையும் இருக்காது. சூழ்நிலையை சரி செய்து கொள்ள இன்னும் காலம் தாழ்ந்துவிடவில்லை. 20ஆம் நூற்றாண்டு உலகம், புனித பிரான்சிஸ் அளித்துள்ள அருட்செய்திக்கு செவிமடுத்தால், மனிதர்கள் பிழைக்கவும், ஒன்றுபடவும், சகோதரத்துவத்துடனும் இணக்கமாகவும் வாழவும் முடியும் என்ற நம்பிக்கை இன்னும் இருக்கிறது. அசினியின் மகாதபஸ்வியான புனித பிரான்சிஸின் ஆண்டு விழா நடைபெறும் இந்த ஆண்டில் அந்தத் துறவியின் நல்வாழ்த்துக்களால் உலகின் மனிதர்களது இதயத்தில் நல்ல மாற்றம் ஏற்படும் என்று நம்பி இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக. மனிதன் எண்ணற்ற பொருட்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி ஆசைக்கு அடிமையாகி வாழ்க்கையை சிக்கல் மிக்கதாக ஆக்கிக் கொள்ளுவதை நிறுத்தி இறைவனுடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளட்டும். இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் வழி இறைவனின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதே என்பதுபோல, நமக்குச் சிறந்த நல்வாழ்க்கை, இந்த மாபெரும் துறவியின் உபதேசங்களை நாம் பின்பற்றுவதில் இருக்கிறது. புனித பிரான்சிஸ் உபதேசங்களில் பத்தில் ஒரு பங்கையாவது நாம்

சிரத்தையுடன் பின்பற்றி நடந்தால் நமக்கு மகத்தான அருட்பேறு கிடைக்கும். புனித பிரான்சிஸின் இந்த 800 வது ஆண்டு பிறந்த தினத்தில், இப்போது உலக மனித சமுதாயம் படும் வேதனைகளைப் போக்கும் அருமருந்தாக உள்ள இந்த எளிய பிரார்த்தனையை உலகம் தனது வழிகாட்டிக் கருத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்:

“இறைவா, உனது அமைதியின் கருவியாக என்னை ஆக்கு. எங்கு வெறுப்பு இருக்கிறதோ, அங்கு நான் அன்பை விதைக்க அருள் தருவாய்; எங்கு வன்முறை நிகழ்ந்திருக்கிறதோ அங்கு மன்னிக்க அருள் தருவாய்; எங்கு அவநம்பிக்கை இருக்கிறதோ அங்கு நம்பிக்கை அளிக்க அருள் தருவாய்; எங்கு இருட்டு இருக்கிறதோ அங்கு ஒளி தர அருள் புரிவாய்; எங்கு வருத்தம் இருக்கிறதோ அங்கு மகிழ்ச்சி தர அருள்புரிவாய். இறைவா, நான் என்னை யாரேனும் ஆறுதல் சொல்ல வேண்டுமென எதிர்பாராமல் பிறருக்கு நான் ஆறுதல் சொல்லவும், பிறர் என்னைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என எதிர்பாராமல் நான் பிறரைப் புரிந்து கொள்ளவும், பிறர் என்னிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பாராமல் நான் பிறரிடம் அன்பு செலுத்தவும் அருள்புரிவாயாக. ஏனெனில் பிறருக்கு வேண்டியதை நாம் கொடுத்தால், நமக்கு வேண்டியது தானாக வந்து சேரும். பிறரை நாம் மன்னிக்கும்போது நம்மைப் பிறர் மன்னிக்கிறார்கள். தன்னை இழப்பதன் மூலம் நிலையான வாழ்வு பெறுகிறோம்”.

உலகம், இன்று தனது நலன் காக்கவும் எதிர்கால நலன் காக்கவும் விழிப்புற்று புனித பிரான்சிஸின் முக்கியத்துவத்தையும், சிறப்புத்தன்மையையும் அங்கீகரிக்கட்டும். இன்றைய உலகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் அவர் அருளியிருக்கும் உபதேசக் கொள்கையின் முக்கியத்துவத்தை

உலகம் கண்டுணரட்டும். அவரை நாடி, ஒளிமயமான அவரது வாழ்க்கையைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், மனிதன், இருட்டிலிருந்து ஒளிக்கு வரட்டும். அசிசியின் புனித பிரான்சிஸின் உயரிய வழியைப் பின்பற்றி, மனிதன், கவலை மற்றும் அச்சத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கை கொள்ளட்டும். மனிதன் வன்முறையை விடுத்து அஹிம்ஸையைக் கடைப்பிடிக்கட்டும். மனிதன், வெறுப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்தி, அனைவரையும் புரிந்துகொண்டு வாழட்டும்.

புனித பிரான்சிஸ் போன்ற தனிச்சிறப்பு மிக்க லட்சிய மனிதரை நம்மிடத்தில் அனுப்பிவைத்ததற்காக இறைவனை நம் இதயம் நிறைய நன்றி தெரிவித்தும் புகழ்ந்து போற்றுவோமாக. நம் இதயத்திலும் எண்ணத்திலும் இத்தகைய மகான்களை எதுவரை வைத்திருக்கிறோமோ அதுவரை மனிதகுலம் செழிக்க நம்பிக்கை இருக்கும். புனித பிரான்சிஸ் தனிச்சிறப்பு மிக்க துறவி. அவரது உபதேசங்கள், இன்றைய உலகின் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் அவசியமானவை; தவிர்க்க முடியாதவை.

இந்த இறைத் தொண்டன், இன்று சொல்ல விரும்பியது இவ்வளவுதான். இந்தக் கருத்துக்களை இங்கே பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பு, அற்புதப் பெரும் பேறு ஆகும். உங்கள் அனைவரையும் இறைவன் ஆசீர்வதிக்கட்டும். அவர் உங்கள் இதயத்தில் நிறைந்திருக்கட்டும். அதிகமதிமான மக்களை இந்த வழியில் கொண்டு வருவதன் மூலம் நீங்கள் இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வீர்களாக.

22. மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை

வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அப்போதுதான் மனிதன் இந்த மண்ணுலகில் பிறந்து வாழ்வதன் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு அர்த்தமுடன் வாழமுடியும். அப்போதுதான் சரியான திசையில் முன்னேறி வாழ்க்கையின் வெற்றியையும் திருப்தியையும் அடையமுடியும். மனிதன் தனது வாழ்க்கை நோக்கை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுமாறு செய்வதுதான், இந்த மனித உலகில் இருக்கும் அனைத்து மதங்களின் நோக்கமாகவும் இருக்கிறது. நாம் ஏன் இங்கு இருக்கிறோம், இந்த உலகில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதன் பொருள் என்ன? முக்கியத்துவம் என்ன? இந்த வாழ்க்கையில், இந்த வாழ்க்கையின் மூலம் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள் என்ன என்பதைப் பற்றி நமக்கு சரியான ஞானத்தையும், புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலையும் தருவதற்காகவே மதம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மதமும் தனது அடிப்படைக் கொள்கையாகத் தெரிவிப்பது அனைத்து மதங்களிலும் ஒன்றுபோலத்தான் இருக்கிறது.

மதங்களின் வெளித் தோற்றத்திலும் அவற்றைப் பின்பற்றுவதிலும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இது தவிர்க்க முடியாதது. இந்த மதங்கள் உலகின் பல பகுதிகளிலும் தோன்றியிருக்கின்றன; மனித வரலாற்றின் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தோன்றியிருக்கின்றன. ஆகவே சரித்திர நிகழ்வுகள், பூகோளச் சூழ்நிலைகள், மதத்தின் விழாக்கள், பண்டிகைகள், சடங்குகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து ஒரு மதத்திலிருந்து இன்னொருமதம் வேறுபட்டிருக்கிறது. பூகோள், சரித்திரப் பின்னணியில் இந்த மதங்கள் சில தேவதூதர்களின் உபதேசங்கள் மூலம் தோன்றியிருக்கின்றன. மதங்களின் மேற்போக்கான விழாக்கள் மற்றும் சடங்குகளைக்

காண்பதைத் தாண்டி உள்ளே சென்று பார்த்தால், அனைத்து மதக் கொள்கைகளின் சாரமும் ஒன்றையொன்று அருகில் கொண்டு வருவதாகவே இருக்கிறது. ஆனால் மேற்போக்காகப் பார்த்தால் இந்த அம்சம் தெரிவதில்லை. அனைத்து மதங்களின் சாரமும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனெனில் அனைத்து தேவதூதர்களும் இறைவனால் அனுப்பப் பட்டவர்கள். மண்ணுலக மனிதனுக்கு இறைவனின் விருப்பத்தை அறிவிப்பதே அவர்களின் செய்தியாக இருந்தது. உலகமாந்தர்க்கு இறைவனின் தெய்வீகத் திட்டம், மனித வாழ்க்கைக்கு இறைவனின் விருப்பம், மண்ணுலகில் மனிதனின் நடத்தை மற்றும் லட்சியம் அனைத்தும் அன்பு, அமைதி, சகோதரத்துவம், தொண்டு, உண்மை - பிரேம, சாந்தி, சமரஸ், சேவா சத்ய. என்பவையாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. அனைத்து மதங்களும் தமது முக்கியக் கொள்கையாக இவற்றை உபதேசித்திருக்கின்றன. ஏனெனில் மனிதன் அன்பின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும் என்பது இறைவன் விருப்பம். இறைவனே அன்பின் வடிவமாக இருக்கிறான். தன்னைப்போல மனிதனும் இருக்கவேண்டும் என்று இறைவன் விரும்புகிறான். மனிதன் உண்மை, நேர்மை, தூய்மை, கனிவு, கருணை ஆகிய பண்புகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று இறைவன் விரும்புகிறான். இதனைத் தான் கடவுளிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். இறைவன் நமது பாவங்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்றும் அவர் நம்மிடத்தின் கனிவு, கருணை காட்ட வேண்டுமென்றும் நமது சிறுமைத்தனமான பலவீனங்களை சகித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் நமது குறைகளையும் தவறுகளையும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

மதத்தைப் பின்பற்றுவதன் ஒரு அம்சமாக இந்தப் பண்புகள் நம்மிடத்தில் இருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்ள

வேண்டும். மதம் என்பது சடங்குகளும் விழாக்களும் மட்டும் அல்ல. மதம் என்பது அதற்கு மேலான விஷயம்.

மதம் என்பது நமது ஜீவனின் ஆழத்தை நோக்கிச் செல்வதாகும். நாம் வெறும் பெனதீக சரீரம் அல்ல, நாம் தெய்வீக அம்சம் பெற்றவர்கள். நாம் நிலையான தெய்வீக வாழ்க்கை எனும் சமுத்திரத்தின் அலைகள். இத்தகைய ஆழமான நோக்குடன், நாம் நம்மை மீண்டும் நமது ஜீவனுக்கு மூலாதாரமான தெய்வத்துடன் இணைத்துக் கொள்ள உறுதியாக, தொடர்ச்சியாக முயற்சிக்கிறோம். இதுதான் மதத்தின் மிகவும் ஆதாரமான கருத்து ஆகும். மனிதனை மீண்டும் இறைவனுடன் ஒன்றி வாழச் செய்யவே மதம் இருக்கிறது; செயல்படுகிறது. இறைவனுடனான நமது தொடர்பை நாம் மறந்திருக்கிறோம். மீண்டும் நாம் இறைவனுடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு செய்வதே மதத்தின் சாரமாகும்.

மனிதனை தெய்வத்துடன் இணைக்க மதம் இருக்கிறது. தனிமனிதன் பரம்பொருளுடன் ஒன்றுபட்டு வாழச் செய்யவே மதம் இருக்கிறது. நாம் நமது இயல்பு முழுவதையும் தெய்வீக மயமானதாக ஆக்கிக் கொண்டு, மட்டமான, தெய்வீகத் தன்மையற்ற ஆன்மீகத் தன்மையற்ற குணங்களிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தால்தான் இறைவனுடனான மறந்துபோன தொடர்பை மீண்டும் புதுப்பித்துக்கொள்ள முடியும்; ஜீவாத்மா - பரமாத்மா ஐக்கியமும் சாத்தியமாகும். நாம் கடவுள் அருகில் செல்ல வேண்டுமானால், அவருடன் நிரந்தரமாகத் தொடர்பு வைத்திருக்க வேண்டும், அவருடன் ஆன்மீக ஒருமைப்பாடு கொண்டிருக்க வேண்டும், இந்த வகையில் இறை அனுபவம் பெற்று இறை சிந்தனையுடனேயே வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். இதற்காக நாம் இறை அன்பைப் பெற வேண்டும். தெய்வீகப் பண்புகள் என்று மதிக்கப்படும் உயரிய பண்புகளை நம்மிடத்தில்

வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மனிதன் தனது இயல்பிலிருந்து அற்பமான விஷயங்களை ஒதுக்கித் தள்ள வேண்டும். ஏக்கம், காமம், தூய்மையின்மை, பேராசை, சுயநலம், கோபம், பொறாமை, பகைமை, கர்வம் ஆகியவற்றை ஒதுக்கித்தள்ள வேண்டும்.

பகவான் கிருஷ்ணன் தனது பகவத் கீதையின் 16வது அத்தியாயத்தில் கூறியிருப்பதைப் படித்தால், நாம் தெய்வீகத் தன்மையற்ற ஆன்மீகத் தன்மையற்ற குணங்களிலிருந்து நம்மை விடுவித்துக் கொண்டு நம்மைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுவது பற்றியும், உயரிய நிலையில் வாழ்வது பற்றியும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இங்குதான் மதம் மகத்தான உதவி புரிகிறது. மனிதன் தன்னை சொல், செயல் சிந்தனையால் பண்படுத்திக் கொண்டு உயரிய ஒழுக்கமும் நடத்தையும் கொண்டிருக்கும் அளவுக்கு அவனது இயல்பைப் பக்குவப்படுத்தவே மதம் இருக்கிறது. உங்களிடத்தில் எந்த அளவுக்கு தூய்மை, நற்பண்பு, புனிதத்துவம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நீங்கள் இறைவனுடன் ஒன்றியிருக்கும் அனுபவம் பெறத் தொடங்குகிறீர்கள். தொடர்ந்து உன்னத விழிப்புணர்வும், இறைவனுடன் ஒன்றி வாழும் அனுபவமும் உங்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இது மனித மதத்தின் இதயமாக இருக்கிறது. இது, மனிதனை மீண்டும் இறைவனுடன் ஒன்றி வாழச் செய்து அவனது இயல்புகளை தெய்வீகமானதாக ஆக்கி அவன் மனித சமுதாயத்துக்குக் கிடைத்த வரப்ரசாதம் என்று கருதப்படும் அளவுக்கு உயர்த்துகிறது. இத்தகைய ஞானஒளியும் இறை அனுபவமும் பெற்றவர்கள், அன்பு, அமைதி, நல்லெண்ணம், இவற்றின் மையமாகவும், அனைத்துப் புனிதமான, அருட்பேறு பெற்ற விஷயங்களுக்கும் மையமாகவும், தூய்மை மற்றும் நற்பண்பின் மையமாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு சத்தாக இருக்கிறார்கள். மனிதன் களஞ்சியத்தில் அவர்கள் வைரமாகப் பளிச்சிடுகிறார்கள். அவர்கள் மனிதகுலத்தின் சொத்தாக

ஆகிறார்கள். மனிதர்கள் தெய்வீகப் பண்புகள் பெற்று தெய்வீகத் தன்மையின் மையமாக விளங்க மதங்கள் வழிகாட்டுகின்றன.

நாம் இறைவனுடன் உறவு கொண்டிருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை நமக்கு உணர்த்துவதுதான் மதத்தின் இதயமாக இருக்கிறது. சடங்குகளும், திருவிழாக்களும் உங்கள் மதவாழ்க்கையில் குறிப்பிட்ட கால கட்டம் வரைதான் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பிறகு மனிதனின் அக இயல்பை மாற்றியமைக்க இவை வழிவிட வேண்டும். மட்டமான நிலையிலிருந்து உயரிய நிலைக்கும், ஆசையிலிருந்து தூய்மைக்கும், சுயநலத்திலிருந்து சுயநலமின்மைக்கும், அன்பும் தொண்டும் நிறைந்த தியாகமயமான வாழ்க்கைக்கும் மனிதனை உயர்த்திட இவை வழிவிட வேண்டும். அனைத்து தேவதூதர்களின் உபதேச சாரமாக இது உள்ளது. மனிதா, நீ தெய்வீகமானவன், நீ தெய்வத்தின் குழந்தை. தெய்வீகம் உனது இயல்பு. ஆகவே தெய்வீக வாழ்க்கை, உனது வாழ்க்கை. உங்கள் எண்ணங்களும், உணர்வுகளும் தெய்வீகமானதாக இருக்கட்டும். உங்கள் போக்கும் அணுகுமுறையும் தெய்வீகமானதாக இருக்கட்டும். உலக நடப்புகளையொட்டிய உங்களின் செயல்முறை தெய்வீக மயமானதாக இருக்கட்டும். பிற மனிதர்களிடத்தில் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் உறவும் தெய்வீகமானதாக இருக்கட்டும். தெய்வீகத் தன்மையுடன் வாழ்வதே உங்களுக்கு இயல்பானது. ஏனெனில் நீங்கள் தெய்வீகத் தன்மை உடையவர், நீங்கள் தெய்வத்தின் குழந்தை. அனைத்து மதங்களும் மையக் கருத்தாக அறைகூவல் விடுப்பது இதுதான். இன்று உலகில் உள்ள அனைத்து மதங்களின் கொள்கைகளுக்கும் சாரமாக இருப்பது இதுதான்.

அன்புக்குரிய புனித குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தா, அனைத்து மதங்களும் அடிப்படைக் கருத்துக்களாகச்

சொல்லுவது பற்றி பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறார் : “கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார், அவரிடத்தில் தான் நீங்கள் உன்னத அமைதி, பரம சாந்தி, நிலையான பேரானந்தம், சுதந்திரம், பூரணத்துவம், அமரத்துவம் ஆகியவற்றைப் பெற முடியும். மற்றவர் உணர்வுகளை ஒருபோதும் புண்படுத்தாதீர்கள். உண்மையே பேசுங்கள். புலனறிவுள்ள எந்த ஜீவனையும் கொல்லாதீர்கள். பணிவு, துணிவு, மன்னித்தல், சகிப்புத் தன்மை, கருணை ஆகிய தெய்வீகப் பண்புகளை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள். அனைவரிடத்திலும் அன்பு செலுத்துங்கள். அனைவரிடத்திலும் கனிவாகப் பழகுங்கள். நல்லவராக இருங்கள். நல்லதையே செய்யுங்கள். தானம் செய்யுங்கள். இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள். மனிதகுலத்துக்குத் தொண்டு செய்யுங்கள். உங்களிடமிருப்பதைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரரை உங்களைப் போலவே மதியுங்கள். உலக சகோதரத்துவத்தை உருவாக்குங்கள். மனிதனிடமிருந்து மனிதனைப் பிரிக்கும் அனைத்துத் தடைகளையும் தகர்த்தெறியுங்கள். உண்மையில் அனைத்து மதக் கொள்கைகளுக்கும் இவை சாரமாக இருக்கின்றன. இதில் அனைத்து மதங்களும் ஒன்று. உள்ளத்தின் உண்மை இயல்பில், மூலாதாரக் கொள்கை விளக்கங்களில் மதங்களுக்கிடையில் மோதல் அல்லது போட்டி அல்லது இணக்கமின்மை இல்லை”. ஆகவே, மதத்தை சரியாகப் புரிந்துகொண்டு முறையாகப் பின்பற்றினால், மனிதன், எதிர்மறையான அனைத்து விஷயங்களிலிருந்தும், தனக்கும் தனது சகோதர மக்களுக்கும் இடையே தடையாக இருக்கும் அனைத்துச் சூழ்நிலைகளிலிருந்தும், தனக்கும் கடவுளுக்குமிடையே குறுக்கிடாத நிற்கும் அனைத்து பிரச்னைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு தனது உண்மை இயல்பை அடையமுடியும். இந்தத் தடைகளைத் தகர்த்து எறிவதும்,

சகோதரத்துவத்தை அனுபவிப்பதும், சுயநலம் என்றகூட்டை உடைத்து வெளியே வந்து மனிதகுலம் முழுவதையும் உங்கள் சொந்தக் குடும்பமாகக் கருதுவதும் மதத்தை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு முறையாகப் பின்பற்றுவதன்மூலம் சாத்தியமாகிறது. ஆகவே மேற்போக்கான மதச் சடங்குகள் மற்றும் விழாக்கள் குறித்து தேவையற்ற சண்டைகளில் ஈடுபடாதீர்கள். இவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை நிச்சயம் வேறுபடக் கூடியவை. ஏனெனில் மனிதனின் புறச் செயல்பாடுகள் ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு தேவதூதர்களும் உபதேசித்திருக்கும் கொள்கைகளின் மையக் கருத்தைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். “பொய் சொல். கடுமையாக இரு. கோபப்படு. பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுடன் பகைமையும் வேறுபடும் கொண்டிரு” என்று எந்த தேவதூதரும், மகானும், எந்த சாஸ்திரமும் எப்போதும் சொன்னதில்லை. ஆனால் இதற்கு மாறாக அனைத்து மதங்களும், மத நூல்களும் உயரிய விஷயங்களை அறிவிக்கின்றன; அன்பு, கருணை, சகிப்புத்தன்மை, மன்னித்தல், நடத்தையிலும் ஒழுக்கத்திலும் தாய்மை, ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றன. இவைதான் அனைத்து மதங்களின் மையக் கருத்தாகவும் மிகவும் ஆழமான போதனைகளாகவும் இருக்கின்றன.

அன்பு நண்பர்களே, நாம் இப்போது நமது கண்களைத் திறந்து காண்போம். மதங்களைப் பற்றிய நமது குறுகிய வட்டத்திலிருந்து வெளியே வருவோம். பல்வேறு மதங்கள் சம்பிரதாயங்கள் இவற்றுக்கிடையே செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிற தடைகளை உடைத்தெறிவோம். தலையைப் பிய்த்துக் கொள்ளுகிற வேதாந்த விவாதங்களை பண்டிதர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும், தத்துவவாதிகளுக்கும் விட்டுவிடுங்கள். உண்மையான மதத்துக்குரிய மனிதனாக

இருங்கள். கடவுளை உங்கள் வாழ்வில் கொண்டு வாருங்கள். அவர் உங்களின் நிரந்தரமாக இருப்பவர் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். கடவுளின் உண்மைக் குழந்தையாக வாழக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். அனைத்து மதநூல்களின் சாரமும் இதுதான். அனைத்துத் துறவிகள், முனிவர்கள், தேவதூதர்கள் ஆகியோரின் உபதேசங்களின் சாரமும் இதுதான். அனைத்து மதங்களின் சாரமும் இதுதான். இது தூய்மை, உண்மை, நற்பண்பு, அமைதி, சுயநலமின்மை, தொண்டு மனப்பான்மை மன்னித்தல் ஆகிய நற்குணங்களை இது போதிக்கிறது. ஆகவே அன்புக்குரிய தெய்வக் குழந்தைகளே! சுயநலத்துக்காக மதங்களின் பிரசார மேடைகளில் நின்று பேசி மனிதர்களுக்கிடையே பிளவை உண்டு பண்ணுகிறவர்களிடம் எச்சரிக்கையாக இருங்கள், அவர்கள் காட்டுகிற தவறான பாதையில் சென்றுவிடாதீர்கள். வெறுப்பு, வேற்றுமை மற்றும் போரைக் கொண்டு வருவதற்காக மதம் இல்லை. மாறாக, மனிதர்களிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தவும், அவர்களை ஒன்று சேர்க்கவும், ஒற்றுமைப்படுத்தவும், மனிதர்கள் தமக்குள் சகோதர மனப்பான்மையுடன் வாழுமாறுசெய்யவும் தான் மதம் இருக்கிறது. அது நமக்கு முழுமையான வாழ்க்கையின் புனிதத்துவத்தைக் காட்டுகிறது. அஹிம்ஸை கருணை ஆகியவை அனைத்துச் சட்டங்களுக்கும் மேலானது என உணர்த்துகிறது - அஹிம்ஸா பரமோ தர்ம:

ஜோதி ராமலிங்க சுவாமிகள், அவர் தான் ஜோதியில் கலப்பதற்கு முன்பாக, “ஸ்வர்க்கத்துக்குச் செல்லுவதற்கும் அருட்பேறு பெறுவதற்குமான வழி அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் கருணை காட்டுவதே” என்று திருவாய் மலர்ந்து அருளினார். அசிகியின் மாபெருந் துறவி பிரான்சிஸ் ஒரு சிறிய பிரார்த்தனையில் பின்வருமாறு பிரார்த்திக்கிறார் : “இறைவா, உனது அமைதியின் கருவியாக என்னை

ஆக்கிவிடு. எங்கு வெறுப்பு இருக்கிறதோ, அங்கு நான் அன்பை விதைக்க அருள் தருவாய். எங்கு வன்முறை நிகழ்ந்திருக்கிறதோ, அங்கு மன்னிக்க அருள் தருவாய், எங்கு அவநம்பிக்கை இருக்கிறதோ அங்கு நம்பிக்கை அளிக்க அருள்தருவாய்; எங்கு இருட்டு இருக்கிறதோ அங்கு ஒளிதர அருள்புரிவாய். எங்கு வருத்தம் இருக்கிறதோ அங்கு மகிழ்ச்சி தர அருள்புரிவாய். இறைவா, நான் எனக்கு யாரேனும் ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் என எதிர்பாராமல், பிறருக்கு நான் ஆறுதல் சொல்லவும், பிறர் என்னைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்பாராமல் நான் பிறரைப் புரிந்து கொள்ளவும், பிறர் என்னிடம் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று எதிர்பாராமல் நான் பிறரிடம் அன்பு செலுத்தவும் அருள் புரிவாயாக. ஏனெனில், பிறருக்கு வேண்டியதை நாம் கொடுத்தால் நமக்கு வேண்டியது தானாக வந்து சேரும். பிறரை நாம் மன்னிக்கும்போது நம்மைப் பிறர் மன்னிக்கிறார்கள். தன்னை இழப்பதன் மூலம், நான் எனும் அகந்தையை அழிப்பதன் மூலம் ஒருவன் நீடித்த வாழ்வு பெறுகிறான்”.

அன்புச் சகோதரர்களே, அனைத்து மதங்களின் சாரமாகவும் அவற்றின் கொள்கைகளின் மையக் கருத்தாகவும் இருக்கிறதல்லவா? விசாலமான இதயம் படைத்தவர்கள். உலகம் முழுவதும் தமது குடும்பம் என நினைக்கிறார்கள். மதக் கொள்கையின் சாரமாகவும் மையக் கருத்தாகவும் இருப்பவை அன்பு, நற்பண்பு, தூய்மை, உண்மை, கனிவு, கருணை, இடையறாத இறை நினைவு, இறைவன் மீது தீவிர அன்பு, அவரை அடைய வேண்டுமென்ற தாகம், மனித குலத்துக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற தீவிர வேட்கை ஆகியவைதான். மனிதகுலத்தினர் அனைவரையும் சகோதர பாசத்துடன் நோக்குவதால் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்கிறீர்கள். உங்களை சுற்றியிருக்கிற மக்களுக்கு நீங்கள் பயன்படுகிற அளவில்

வாழவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் தொண்டு செய்கிறீர்கள். இவ்வாறு பரோபகாரமும், ஈஸ்வர சாக்ஷாத்காரமும் - பிறருக்குத் தொண்டு செய்வதும் இறை அனுபவம் பெறுவதும் உலகிலுள்ள அனைத்து மதக் கொள்கைகளின் மையக் கருத்தாகவும் சாரமாகவும் உள்ளது. இதுதான் உண்மை. இதைப் புரிந்துகொண்டு இந்த உண்மை மதத்தைக் கடைப்பிடித்தால் சண்டைகளும் மோதல்களும் மறைந்துவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. மதத்தின் பெயரால் சண்டைகளும் மோதல்களும் நடைபெறுவது கடந்த காலச் சம்பவங்களாகி, மதம், நல்லிணக்கம், நட்பு, சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை மனித குலம் முழுவதும் ஏற்படுத்தி மனித குலத்தை ஒற்றுமைப்படுத்தும் மகத்தான சக்தியாகத் திகழும்.

இது எனது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை. ஆகவே, சில சுயநலமிகள் காட்டும் தவறான வழியில் சென்று மதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை என்று நம்பிவிடாதீர்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மாறாக மதத்தின் சாரமாக உள்ளாக்குள் இருப்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அன்பு, சகோதரத்துவம், ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம், தன்னலமற்ற தொண்டு என்னும் பண்புகளுடன் இணைந்து வாழுங்கள். மதங்களின் சாரமாக உள்ள விஷயத்தை இன்று உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் வேளையில் இதுவே எனது செய்தியாகும். மதம் என்பது அதன் புறத்தோற்றம் அல்ல. சர்ச் கிறித்துவ மதம் அல்ல; மகாதி இஸ்லாம் மதம் அல்ல; கோவில் உண்மையான வேத மதம் அல்ல. இவையெல்லாம் பல்வேறு சம்பிரதாயங்களைச் சேர்ந்தவர்களை அவ்வப்போது ஒன்று கூட்டி கூட்டு வழிபாடு, பொது திருவிழாக்கள், சில பொது உபாவாச நாட்களை அனுசரித்தல், பொதுப் பிரார்த்தனை நடத்துதல், பொது விருந்து நடத்துதல் ஆகியவற்றுக்காக வெளியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சமுதாயக் கட்டமைப்புக்களாகும். இவை

பல்வேறு சம்பிரதாயங்களைச் சார்ந்தவர்களை நெருக்கமாகக் கொண்டு வருவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட செயல்முறைகள் ஆகும். இந்தப் புறக் கட்டமைப்புக்கள் அவசியமானவையாக இருக்கலாம். ஆனால் இவை மதங்களின் உண்மைக் கருத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை. இதனைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகிறவர்கள், இந்த உட்பொருளை உணரத் தவறுகிறவர்கள், மதத்துக்கு ஆதாரமான, ஆழ்ந்த - ஆன்மீக கருத்தைத் தரத் தவறுகிறார்கள். இது தவறு, மிகப் பெரும் தவறு. "சர்ச்சில் நீங்கள் பிறப்பது நல்லது; ஆனால் சர்ச்சில் இறப்பது நல்லதல்ல" என்று சுவாமி விவேகானந்தர் ஒருமுறை கூறினார். அதாவது, நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தில் பிறக்கும்போது அதில் நம் விருப்பத்துக்கு இடமில்லை. ஆனால் நாம் வளர வளர நமது ஞானம் விசாலமடைந்து, நமது சகிப்புத் தன்மை, அன்பு, அனுதாபம், புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் ஆகியவை நமது சொந்த மதத்தின் எல்லையைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். நம்மிடத்தில் சமரச நோக்கு வளர வேண்டும்; பிறருடன் சமமாகப் பழகுவது நம் வாழ்வின் அம்சமாக ஆகிவிடவேண்டும். இந்த சமரச மனப்பான்மை இன்று மிகவும் தேவை. ஏனெனில் இன்று உலகில் பல பாகங்களில் குறிப்பாக அயர்லாந்து, எகிப்து ஏன் நும் நாட்டிலும் கூட போட்டி, சண்டை, வெறுப்பு இவற்றுக்கு மதம் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

மதம் மக்களிடையே அமைதி, நல்லிணக்கம், நல்லெண்ணம், அன்பு சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக மோதல்கள், பிரிவினை, பரஸ்பர வெறுப்பு, சண்டை ஆகியவற்றைத் தோற்றுவிக்கிறது. இது மிகவும் பரிதாபமான நிலை. மதம், மனித இயல்பைத் தெய்வீகமானதாக ஆக்கவும், மனித நடத்தையைத் தூய்மைப்படுத்தவும், அனைத்து மனிதர்களின் வாழ்க்கையையும் ஆன்மீக மயமானதாக ஆக்கவும் உள்ளது. ஆனால் இன்று மதம் இதற்கு நேர்மாறானவற்றுக்கு பயன்படுத்தப்படுவது வருந்தத்தக்கதாகும். இந்தத்

தவறுகளுக்குக் காரணம், மத நூல்கள் கூறும் கருத்துக்களை நாம் புறக்கணித்ததும், துறவிகளும் ஞானிகளும் உபதேசித்துள்ள கருத்துக்களை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு பின்பற்றாததும் தான். நாம் துறவிகளையும் ஞானிகளையும் வணங்குகிறோம், போற்றுகிறோம். ஆனால் மிகவும் எச்சரிக்கையாக அவர்களது உபதேசங்களை அலட்சியப்படுத்திவிடுகிறோம். இது, துறவிகள் மற்றும் மத நூல்கள் விஷயமாக மனிதன் கடைப்பிடிக்கும் துரதிர்ஷ்டவசமான போக்கு ஆகும். நாம் நமது வாழ்க்கையை உன்னதமான வழியில், லட்சிய உணர்வுடன் நடத்த வேண்டும் என நமக்கு நல்வழி காட்டவே துறவிகள் இந்த மண்ணுலகில் அவதரிக்கிறார்கள். இந்தத் துறவிகளையும் ஞானியரையும் நமது பிரகாசமான லட்சிய புருஷர்களாகக் கொண்டு, நாமும் மகத்தான லட்சிய வாழ்க்கை வாழவேண்டும். மதங்களின் சாரத்தை பூஜ்ய குருதேவர் சுவாமி சிவானந்தாஜி பிரார்த்தனை வடிவத்தில் உருவாக்கி அருளியிருப்பதை உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். இது பிரார்த்தனை வடிவில் இருந்தாலும் லட்சிய மயமான மத வாழ்க்கைக்கு இது ஒரு நகல் திட்டமாக அமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரார்த்தனையின் அனைத்து மதங்களின் மையக் கருத்துகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சமரசப் பிரார்த்தனை

ஓம் கருணையும் அன்பும்
நிறைந்த இறைவா!
உனைத் தொழுது வணங்குகின்றோம்.

நீ எங்கும் உள்ளாய், எல்லாம்
வல்லாய் எல்லாம் அறிவாய்
நீ ஸச்சிதானந்தப் பொருள்
மெய்ப் பொருளும், மெய்யறிவும்
பேரின்பமும் நீயே!

எல்லா உயிர்களிலும் உறைபவன் நீயே.

ஓம் தயாபரத் தெய்வமே!

உணரும் உள்ளமும்,

சமநோக்கும், தூய

அன்பும் மெய்யறிவும்

எமக்குத் தந்தருளுக.

மயக்கத்தை எதிர்க்கவும்

மனதை வெல்லவும்

உள்ளத்தில் ஓவிரும்

தெய்வீகத் தன்மையை

எமக்குத் தந்தருள்க.

ஆணவம், துராசை

வெறுப்பு, பேராசை,

காமம், வெகுளி இவை

பற்றாது எம்மைக் காத்தருள்க.

ஆன்மீக உணர்ச்சிகளை

எமது உள்ளத்தில் நிரப்பி அருள்க.

ஓம் உலகாளும் ஜகதீசா!

எல்லாப் பெயரிலும்

உருவிலும் உணையே

யாம் காண்போமாக.

எல்லாப் பெயரிலும்

உருவிலும் உணையே

யாம் வழிபடுவோமாக.

எப்பொழுதும் உணையே

யாம் சிந்தித்து வருவோமாக.

எப்பொழுதும் உன்னுடைய

மகிமைகளையே பாடுவோமாக.

உன்னுடைய திருநாமம் எப்பொழுதும்

எங்களது நாவில் இருக்கட்டும்.

என்றென்றும் உன்னிலேயே

யாம் நிலைத்திருப்போமாக.

23. மதங்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்துதல்

இறைவா, மனித குலத் தந்தையே, அருட்கடலே, கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் உள்ளேயும் வெளியேயும் பரந்திருக்கும் நீ இந்த விஞ்ஞான் பவன் ஹாலில் இருப்பதை நாங்கள் உணர்ந்துகொள்ள கருணை புரிவாயாக. உளுக்குள் இருக்கும் ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டை நாங்கள் உணர்ந்து கொள்ள கருணை புரிவாயாக. மேற்போக்காகப் பல பெயர்களிலும் வடிவங்களிலும் நீ இருந்தாலும், உடல், மனம் மற்றும் ஆன்மீக ரீதியில் எமது ஒருமைத் தன்மையை உன்னில் காண்கிறோம். ஒரே கடவுளாக இருக்கும் உனது குழந்தைகள் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு கொண்டிருக்க அருள்புரிவாயாக. இந்த வேளையில் எங்கள் இதயங்களும், மனங்களும் உன்னை நோக்கி உயர்ந்தெழ அருள்புரிவாயாக. பிரபஞ்சம் இல்லாதபோது, மனிதகுலம் படைக்கப்படாதபோது, எந்த மதமும் இல்லாதபோது ஒரே கடவுளாக நீ இருந்தாய். நீ ஒரே கடவுள். இரண்டற்ற ஒருவன், அளவற்றவன், நிலையான உண்மைப் பொருள், ஏகமேவ' த்விதியம் ப்ரம்மா.

இரண்டற்ற ஒன்றாக நீ இருந்தும் உனது குழந்தைகள் உன்னைப் பல்வேறு பெயரிட்டு அழைக்கின்றன. உனக்கு எமது வணக்கங்கள். வேத மதம் போற்றும் பகவான் அல்லது ப்ரம்மம் நீ. ஜோராஷ்ட்ரியர்கள் உன்னை அஹுர மஜ்தா என்றும் மகாசாக்ய முனிவர் கௌதம புத்தரின் சீடர்கள் உன்னை நிர்வாணர் என்றும் தாவோ மதத்தினர் தாவோ என்றும், ஜெயினர்கள் உன்னை சித்தா, அர்யந்தனா, அர்யனா என்றும், சீக்கிய சகோதரர்கள் உன்னை ஏக் ஒம்கார்சத்னாம் என்றும் இஸ்லாமியர்கள் உன்னை அல்லா என்றும், யூதர்கள் உன்னை ஜெஹோவா என்றும் கிறிஸ்துவ உலகம் பிரார்த்தனையிலும் சொற்பொழிவிலும் உன்னை பரமண்டலத்திலிருக்கும் பிதா என்றும் அழைத்து

வணங்குகிறார்கள். மனிதகுலத்தின் அனைத்து அறநூல்களிலும் நீ ஒரே உன்னத உண்மைப் பொருளாகப் போற்றிப் புகழப்படுகிறாய். பௌத்த விஹாரத்திலும், ஹிந்துக் கோவிலிலும், பார்சிகளின் அக்னி ஆலயத்திலும் சினகாகிலும், சர்ச்சிலும், மதுதியிலும், குருத்வாராவிலும் நீயே வணங்கப்படுகிறாய். நீ ஒருவனே. உன்னையே அனைவரும் வணங்குகிறார்கள். இந்த உண்மைதான் மனித மதத்தை நிறுவுகிறது.

உண்மையில் பரம்பொருள் ஒன்றே என்னும் விஷயம்தான் மனித மத நிறுவனத்துக்கு ஆதாரமாக இருந்து ஒற்றுமைப்படுத்துகிறது. வேறு எந்த விஷயத்தாலும் இந்த ஒற்றுமையைத் தோற்றுவிக்க முடியாது. ஏனெனில் அந்த விஷயங்கள் மாறக் கூடியவையாகவும், தற்காலிகமான வையாகவும் இருக்கும். ஆனால் மதம் என்பது ஜீவாத்மா பரமாத்மாவிடம், தெய்வீக மூலாதாரத்திடம் ஆன்மீகம் வேரூன்றியிருக்க அவசியமாகிறது. மதம் என்பது இறைவனைக் காண மனிதன் தாகம் கொள்ளுவது, எல்லையுள்ள மனிதன் எல்லையிலாப் பரம்பொருளை நாடுவது, பரமாத்மாவின் பிரிக்கப்பட முடியாத பகுதியாகிய ஜீவாத்மா மீண்டும் முழுமையாகப் பரம்பொருளிடம் ஒன்றியிருப்பது ஆகும். இக்காட்சி பிரபஞ்சக் காட்சியாகும். இது படைப்பின் அளவுக்குப் புராதனமானது. மனித சமுதாயத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனின் இதயத் துடிப்பாகவும் உள்ளது. ஜீவனுக்கு ஆதாரமாக உள்ள பரமனை அறிந்து கொள்ளத் துடிக்கும் ஆர்வம் தனிமனிதர்களிடம் மட்டுமின்றி உலகம் முழுவதும் இருக்கிறது. எந்த நாட்டுக்குச் சென்று பார்த்தாலும் மனிதகுலத்தின் எந்தப் பிரிவினரைப் பார்த்தாலும் எங்கும் பரவியுள்ள மனித சமுதாய உண்மைகளின் அடிப்படையிலேயே மதம் செயல்படுகிறது. ஒவ்வொரு மதத்திலும் மேற்போக்கான வேறுபாடுகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. இது அந்தந்த மதத்தின் நம்பிக்கை,

வழிபாடு. பிரார்த்தனை ஆகியவற்றுக்குத் தக வேறுபட்டிருக்கின்றன. இதற்கு சரித்திர, பூகோளப் பின்னணியே மூலாதாரமாக உள்ளது. பூகோள அமைப்பு, மனித சுற்றுப் புற சூழ்நிலைகள் ஆங்காங்கு மாறுபடுகின்றது. இதற்குத் தக, ஒரே பரம்பொருளை வணங்கும் வழிபாட்டு முறைகள் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

ஒரு ஹிந்து, கோவிலுக்குள் செல்லுவதற்கு முன் குளிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறான். ஆனால் குடி தண்ணீருக்குக் கூட பஞ்சமாக இருக்கும் அரேபியாவில் இது சாத்தியமல்ல. ஆகவே, இஸ்லாமில் குளிப்பது வலியுறுத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் அந்த மதம் தோன்றியது பாலைவனப் பிரதேசத்தில், தண்ணீருக்குப் பஞ்சம் நிலவும் இடத்தில், தண்ணீர் அங்கு கிடைப்பதற்கு அரிய பொருள். மேற்போக்கான வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அடிப்படைச் சிந்தனை ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு உதாரணத்துடன் விளக்குகிறேன். மனிதனின் மதம், மனிதன் தனது பூரணத் தன்மையைக் காண்பதற்கான ஆவல் மனிதன் பரம்பொருளுடன் ஒன்றி இருத்தல். மதத்தின் சாரம் ஆகியவை பொதுவானது. அனைத்து மதங்களிலும் இவை அடிப்படையில் ஒன்றுபடுத்தும் அம்சமாக உள்ளன. ஆகவே மதங்கள் பிறந்த காலத்துக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள். மதங்களைத் தோற்றுவித்த சமயத் தலைவர்கள் ஆதாரக் கருத்தாக, உயிர்மூச்சு போன்ற அம்சமாகச் சொல்லியிருப்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். அவர்கள் எதை உபதேசித்தார்கள்? அவர்கள் தமது சீடர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள்? பரம்பொருளுடன் ஆன்மீக ரீதியில் ஒன்றியிருக்குமாறு உபதேசித்தனர். இறைவனை இடையறாது அவர்கள் வலியுறுத்தினர். அல்லா அல்லது பிரார்த்திக்குமாறு வலியுறுத்தினர். அல்லா அல்லது ஜெஹோவா அல்லது பரமண்டலத்தில் இருக்கும் பிதாவிடம் பக்தி செலுத்தச் சொன்னார்கள். இறைவனைப் பணிந்து வணங்குங்கள். அவரே உங்களின் தந்தை, அன்னை, நண்பன்

மற்றும் உறவினர். உங்களுக்கு எல்லாம் அவர்தான். உங்களின் சுற்றமும் நட்பும் அவர்தான். உங்களின் ஒரே சொத்து அவர்தான். ஆகவே அவரை மறக்காதீர்கள். நம்பிக்கை பக்தி, அன்பின் மூலம் அவருடன் நிரந்தரமாகத் தொடர்பு கொண்டிருங்கள். அவரை எப்போதும் நினைவில் வைத்திருங்கள். ஆகவே, நீங்கள் எங்கு இருந்தாலும், என்ன செய்தாலும், உங்களின் புற வாழ்க்கை எந்த வடிவில், முறையில் இருந்தாலும் இறைவனில் வாழ்ந்து இருங்கள். ஆன்மீக உணர்வுடன் ஆண்டவனுடன் ஒன்றுபட்டு இருங்கள்.

மதத்தலைவர்களின் உண்மை உபதேசங்களை ஆராய்ந்தால், மனிதன் கடவுளை ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாது; எப்போதும் பரம்பொருளுடன் ஒன்றி இருக்க வேண்டும்; இதில்தான் தனிமனித முன்னேற்றத்திற்கு உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். நாம் இறைவனுடன் கொண்டிருக்கும் நிரந்தரத் தொடர்பின் மூலம் கடவுளின் கருணை கிடைக்கிறது. இதனால் மனிதன் நாளுக்கு நாள் முன்னேறுகிறான், அவன் சிந்தனை உயர்வு பெறுகிறது, அவன் சொல்லும் செயலும் முன்னேற்றம் பெறுகிறது. அன்பு, கருணை, தூய்மை, உண்மை, ஞானம், நல்லிணக்கம், அமைதி அனைத்தும் இறைவனிடமிருந்து நமக்குக் கிடைத்த நற்குணங்கள். மரத்தின் கிளை அனைத்துத் திசைகளிலும் பரவுகிறது. இந்த உயிரோட்டம், வீர்யம் மற்றும் வளர்ச்சியின் ரகசியம் என்ன? இந்த மரத்துக்கு போஷாக்குத் தந்து கொண்டு கண்ணுக்குத் தெரியாமல், பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் சக்தி எது? தான் உள்ளிருப்பதை வெளியில் உணர்த்துவது எது? மரத்தின் வேர் பூமிக்கு அடியில் வெகு ஆழத்தில் சென்றிருக்கிறது. அங்கு அது நிலைத்து நிற்கிறது. அங்கு அது உரம் பெற்று வளர்கிறது, கிளைகளை, இலைகளை, பூக்களை, பழங்களை உருவாக்குகிறது. மனிதனும் அப்படித்தான். நாமும் பரம்பொருளிடத்தில் உறுதியாக வேரூன்றி நின்றால் ஆன்மீக ஊட்டச் சத்துக்கு ஊற்றுக் கண்ணாக இருக்கும் இறைவனுடன்

ஒன்றி இருந்தால், பலம், அமைதி, ஞானத்துக்கு ஆதாரமாக இருக்கும் கடவுளுடன் நீங்கள் அவரை எந்தப் பெயரிட்டு வேண்டுமானாலும் அழையுங்கள். ஒன்றி இருந்தால் வளர்ச்சி அடையலாம். நாம் தினமும் இறைவனைப் போற்றினால், இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தினால், இறைவனை பிரார்த்தனை செய்தால், இறைவனை தியானித்தால் நமது வாழ்க்கையிலும் தெய்வீகப் பண்புகளைப் பெறலாம். மனிதன் தனது உண்மைத் தன்மையாகிய இறைத் தன்மையுடன் இருந்தால் அன்பாயிருந்தால், நட்புடன் இருத்தல், அமைதியை ஏற்படுத்துதல், ஒற்றுமையில் இணக்கம் தெரிவித்தல் ஆகிய குணங்கள் அவனிடத்தில் தாமாக இயல்பாக வந்து சேரும். ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் அல்லாவின் நூரைக் காணலாம். கடவுள் மனிதனை தன் வடிவில் படைத்து தனது அம்சத்தை மூச்சாக அவனுக்குள் செலுத்தியிருக்கிறார். கடவுளின் மூச்சு மனிதனிடத்தில் இருக்கிறது.

மனிதக் குடும்பத்தின் எனது அன்புச் சகோதரர்களே, இந்த நோக்கு நமக்கு வேண்டும் என வலியுறுத்துகிறேன். மனிதனை நம்மிடமிருந்து வேறுபட்டவனாகக் கருதாமல் கடவுளின் குழந்தையாக நடமாடும் கோவிலாகக் கருதுங்கள். இறைவன் இருப்பதைக் காண்பவனே உண்மையில் பார்க்கிறான். உண்மையில் நமக்கு இந்த நோக்குத் தேவை. அத்தகைய மனிதன் உண்மையில் அனைத்து உயிர்களிடத்திலும், அனைத்து பிராணிகளிடத்திலும், அழியும் பொருட் களிடத்திலும் இறைவன் சமமாக வீற்றிருப்பதைக் காண்கிறான். இந்தக் காட்சியை அழியும் இந்த உடம்புக்குள்ளேயும் காணுகிறான். நீங்கள் குறுகிய நோக்கத்தை விட்டு அனைத்து உயிரினங்களையும், அனைத்து ஜீவராசிகளையும் இறைவன் குடி கொண்டிருக்கும் கோவிலாகக் கருத வேண்டும். ஆகவே, நீங்கள் அன்பு, மதிப்பு, நல்லிணக்கம் ஆகிய பண்புகளுடன் விளங்க வேண்டும். அனைத்து உயிர்களையும் நாம் மதிக்க வேண்டும்.

அனைத்து உயிர்களிலும் இறைவன் இருப்பதை பரமாத்மா இருப்பதை நாம் கண்டால், அது நம் இயல்பாக ஆகிவிடும். இதனால் மதத்துக்கும் நன்மை, மனிதனிடத்தில் இறைவன் இருக்கிறான் என்ற மதக் கொள்கையின் ஆழ்ந்த மையக் கருத்துக்கும் வலிமை. மனிதனின் உடல், வாழும் ஜீவாத்மா குடிகொண்டிருக்கும் நடமாடும் கோவில் மதங்களின் இந்த மையக் கருத்து, அனைத்து மதங்களின் இதயம் போல் இருக்கும் கருத்து, இறைவன் தான் நீடித்த உருப்படியான அடிப்படையாக இருந்து தேச ஒற்றுமையையும் மனிதகுல ஒற்றுமையையும் காக்க முடியும் என்ற கருத்து இன்றைய உலகச் சூழ்நிலையில் அவசியத் தேவையாகும்.

உலகம் முழுவதும் இருக்கும் மக்களை அச்சுறுத்தும் அபாயத்தைப் போக்க எப்படி நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபடலாம் என்பது குறித்துச் சிந்திப்பதற்காகக் கூடியிருப்பது மகத்தான பேறு ஆகும். ஆகவே இன்று இங்கு கூட்டப்பட்டிருக்கிற கூட்டம் வெறும் கூட்டமாக இல்லாமல், பேசுவதைக் கேட்பது என்ற அளவில் மட்டும் இல்லாமல் இந்த அரங்கில் அமர்ந்திருக்கிற ஒவ்வொருவரும் இந்தக் கூட்டம் முடிந்து புறப்படும்போது ஒரு உறுதியான சங்கல்பம் எடுத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டும். "இன்று முதல் என்று வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாளும் இந்திய மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்த நடைமுறைக்கு உகந்த முயற்சியில், ஆக்கிரீதியான, பயனுள்ள முயற்சியில் ஈடுபடுவேன். கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, நர்மதை, சிந்து, காவேரி ஆகிய புண்ணிய நதிகள் ஓடும் இந்த இந்திய நாட்டு மக்களை, இமயமலையும், விந்திய மலையும் உள்ள இந்த நாட்டு மக்களை, சமயங்களுக்கிடையே சமத்துவம் நிலவும் இந்த நாட்டு மக்களை, அனைத்து மதங்களும் செழித்து வளர இடம் கொடுத்த இந்த நாட்டு மக்களை, சசிப்புத் தன்மை அனைத்து மதங்களுக்கும் முக்கிய குறிக்கோளாக இருக்கும் இந்த நாட்டு மக்களை மனிதனின் ஆன்மீக நோக்கு, வாழ்க்கையில் ஆன்மீக

நோக்கு என்னும் குடையின் கீழ் ஒன்று சேர்ப்பேன்" என்று நீங்கள் சங்கல்பம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

புனிதத் துறவி வணக்கத்திற்கும் அன்பிற்கும் உரிய பாபாஜி ஸ்ரீ சோராம்தாஸ் ஒங்கார்நாத் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் நடைபெறும் இந்த நிகழ்ச்சியில் நான் உங்களுடன் இந்தக் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்ததைப் பெரும் பேறாகக் கருதுகிறேன். அவருடைய அருளாசி உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். அதுபோல உங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் புனிதப்பாதர் மத்தியாஸ், பிஷப் மத்தியாஸ் ஆகியோரின் நல்லாசி கிடைக்கட்டும். இங்கு கூடியுள்ள துறவிகளாகிய லாபா லாப்சன், நமது அன்புக்குரிய ஹஜரத் இனாயத் பூர், இனாயத் விலாயத் கான், கோபால் சிங்ஜி, மற்றும் ஓர்யா தர்கா நிஜாமுதீனின் அமின் நிஜாமி ஆகியோரின் நல்லாசிகள் உங்களுக்குக் கிடைக்கட்டும். அவர்களின் நல்வாழ்த்துக்கள். உங்களுக்கு ஆரோக்கியம், நீண்ட ஆயுள், அமைதி, வளம், உங்கள் அனைத்து முயற்சிகளிலும் வெற்றி ஆகியவற்றைத் தரட்டும். இம்மயமையைப் பெற்றுள்ள இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காக்க நீங்கள் செயலளவில் சில சாதனைகள் படைத்திடும் ஆர்வக் கனலை உங்கள் இதயத்தில் இவர்களின் வாழ்த்துக்கள் உருவாக்கட்டும். அதற்கும் மேலே நீங்கள் முன்னேறிச் சென்று உலகில் அமைதியை ஏற்படுத்தவும், உலக மக்களிடையே பரஸ்பரம் நல்லெண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் இதன் மூலம் மக்களிடையே ஒற்றுமையை உருவாக்கவும் இவர்களின் நல்வாழ்த்துக்கள் பயன்பட்டும்.

24, உலக அமைதி

மனித வரலாற்றின் இந்தக் காலகட்டத்தில் வெறுப்பு, வன்முறை, போர் ஆகியவற்றின் கொள்கைகளால் மனிதகுல அமைதிக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டிருப்பது மட்டுமின்றி, மூன்றாவது உலகப்போர், அதுவும் அனு ஆயுதப் போர் நிகழ்ந்து பல்வகையான உயிரினங்களை அழித்துவிடக் கூடும் என்ற அச்சுறுத்தலும் உள்ளது. இந்த நேரத்தில் மனிதர்கள் அனைவருடைய சிந்தனையும் அமைதியை நாடிச் செல்கிறது. அமைதி நிலவட்டும் என்று அனைவரும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இந்தப் பிரார்த்தனையின் மூலம் இறையருளை வேண்டுகிறோம். மனிதனுக்கு சரியான உள்நோக்கும், சத்சங்கல்பமும் தந்து அவன் அமைதியை உருவாக்கப் பாடுபட அருளவேண்டும் என்றும் பிரார்த்திக்கிறோம். உலகில் அமைதி நிலவ அருள்புரிய வேண்டும் என்றும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

அமைதி உங்கள் பிறப்புரிமை. ஏனெனில் உங்களுக்குள் இருக்கிற உங்கள் உண்மை இயல்பு அமைதி நிறைந்ததாகும். நாம் கடவுள் என்று அழைக்கிற பரம்பொருள் அளவிலா அமைதியின் உருவமாக இருக்கிறது. - சாந்தோ ஆயாம் ஆத்மா. ஆகவே, அமைதி நிலையானது. அமைதிக்குக் காலம் இல்லை; அது காலத்தைக் கடந்து நிற்கிறது. அதற்கு தொடக்கமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. அமைதி நிலையான உண்மை. கடவுளே அமைதி வடிவானவன். ஆனால் இன்று இந்த உலகில் நாம் காணும் அமைதியின்மை, மோதல்கள், வன்முறை, போர் இவையெல்லாம் மனிதனின் இணக்கமற்ற வெளிப்பாடு. கடவுள் இந்த மனித உலகுக்கு அமைதிக்கான செய்தியை அவ்வப்போது அவரது தூதர்கள் மூலம், துறவிகள் மூலம் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். மனிதன் நல்லெண்ணம், நல்லிணக்கம், நட்புறவு ஆகியவற்றின் வழியில் நடக்க

வேண்டும் என்று அறிவிக்கவே இந்த தேவதூதர்களும் துறவிகளும் வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் செய்தியை மனிதன் வேண்டுமென்றே புறக்கணித்தது தான் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம். பரம்பொருள் ஒன்று இருக்கிறது. அது இரண்டற்ற ஒன்று, அந்தப் பரம்பொருள் நம் தந்தையாகிய கடவுள். அவரது குழந்தைகளாகிய நாம் அனைவரும் சகோதரர்கள். ஆகவே மனித குலம் முழுவதும் ஒரே குடும்பம் மனிதர்களுக்கிடையேயுள்ள உறவு சகோதரத்துவம்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் உலகிலுள்ள மற்ற மனிதர்களுக்கு ஆன்மீக சகோதரன். இந்த உண்மையை நீங்கள் அங்கீகரித்துவிட்டால், ஆன்மீகரீதியாக மற்ற அனைவருடனும் நீங்கள் ஒன்றாக இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் இறைவன் அவரை நீங்கள் அஹாராமஜ்தா, ஜெஹாவா, பரமண்டலத்திலிருக்கும் பிதா, அல்லா, ஏக் ஒம்கார் சத்னம், என்று எந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் சரி - உலக உயிரினம் அனைத்துக்கும் தந்தையாக இருக்கிறான் என்பதையும் புரிந்து கொண்டு இந்த உண்மையின் விழிப்புணர்வுடன் வாழ்கிறீர்கள். அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் இறைவன்தான் அவைகளின் சந்திப்புக்கு மையப்புள்ளியாக இருக்கிறான். இறைவன் ஆன்மீகத் தந்தை, உயிர்களனைவரும் ஒரே குடும்பத்தின் சகோதர சகோதரிகள். இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளுவது உலகில் அமைதியைக் கொண்டுவர மிகவும் அவசியமாகும். ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக இப்போது நாம் உலகில் காண்பது என்ன?

அற்புதமாக அறிவு வளர்ந்திருக்கிறது. மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு துறைகளில் மகத்தான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விஞ்ஞானம், விஞ்ஞான தொழில்நுட்பம், கணக்கற்ற கண்டுபிடிப்புகள் இப்படி பலவகையாக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மனிதன் அற்புதமான வளர்ச்சி பெற்று புறத்தே உள்ள இயற்கைச் சூழ்நிலையை ஆட்சி

செய்கிறான். துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம், நாகரிக வளர்ச்சி ஆகியவை இருந்தும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குள் மனிதன் இரண்டு உலக மகா யுத்தங்களை நடத்திவிட்டான். இதன் விளைவாக அளவிலா பொருட் சேதம், உயிர்ச் சேதம் ஏற்பட்டு எங்கும் கவலை சூழ்ந்துவிட்டது. பல இளம் பெண்கள் விதவைகளாகிவிட்டனர். பல குழந்தைகள் அனாதைகளாகிவிட்டனர். பல பெற்றோர் குழந்தைகளை இழந்தனர். பல நகரங்கள் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டன. இந்த முன்னேற்றம், நாகரிகம், வளர்ச்சியின் மூலம் மனிதன் இதைத்தான் சாதிக்க 'விரும்புகிறான் என்றால் மனிதகுலம் எங்கேயோ தவறு செய்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்குத்தான் நாம் வரவேண்டும். விஞ்ஞான முன்னேற்றம், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, பொருளியல் முன்னேற்றம் ஆகியவற்றின் பாதையில் மனிதன் ஏதோ சில மாபெருந் தவறுகளைப் புரிந்திருக்கிறான். மரத்தின் குணம் அதன் பழத்தில் தெரியும் என்பார்கள். கடந்த இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளாக இந்த முன்னேற்றமும் வளர்ச்சியும் மனித குலத்தில் வெறுப்பு சண்டை, போர், வன்முறை, அளவிலாச் சேதம், துன்பம் என்ற கசப்பான கனியையே தந்திருக்கிறதென்றால் மனிதனின் சிந்தனை உணர்வுகள், வாழ்க்கை இவற்றில் அடிப்படையிலேயே ஏதோ தவறு இருக்கிறது.

கடவுளின் அமைதி நீடித்து நிலைத்து இருக்கிறது. ஆனால் மனிதன் அதன்மீது வெறுப்பு, வன்முறை, பாதுகாப்பின்மை, அமைதியின்மை, போர், மோதல் ஆகியவற்றைப் போர்த்து மூடி மறைத்துவிட்டான். எங்கு நோக்கினும் அமைதியில்லை. வெறுப்பு அன்றாட வழக்கமாகிவிட்டது. இதை ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் நாம் ஆபத்தான நிலையில் இருப்பது புரியும். நாம் தடம் மாறிச் செல்வதற்குக் காரணம் என்ன? கல்வி, ஞானம், நற்பண்பு, நாகரிகம், ஆசாரம் ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் இருந்தும் ஏன் இந்த நிலை? எங்காவது தவறு

நிகழ்ந்திருக்கிறதா? நமது முன்னோர்களின் கற்கால் வாழ்க்கையிலிருந்து குகை வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் வெகு தொலைவு முன்னேறி வந்துவிட்டோம் என்றாலும் நாம் நமது வாழ்க்கையில் ஒரு கால கட்டத்தில் பண்பட்டு, நாகரிக வளர்ச்சி அடைந்திருந்தாலும் - எதிர்ச்செயலாக வன்முறையில் ஈடுபடும்போது நமது உள்ளத்தில் இருக்கிற மிருகத்தனமான இயல்பிலிருந்து இன்னும் நாம் மீளவில்லை என்றே தெரிகிறது. பிரச்னைகளை அன்புடன் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொண்டு, கருத்துக்களை பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொண்டு, நல்லிணக்கத்துடன் அமைதியுடன், நட்பு முறையில் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக வன்முறையில் ஈடுபடுகிறோம். மிகவும் பரிதாபகரமான, வருந்தத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால் மனிதகுலம் பேரழிவைத் தந்த மோதல்கள் மற்றும் போர்களிலிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான். மனிதன் குருட்டுத் தனமாக வாழ்ந்து எதிலிருந்தும், பாடம் கற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறான். புதுப்புது சண்டைகளுக்கு அவன் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறான்.

ஆயுதம் தயாரிப்பது பல நாடுகளில் பெரிய தொழில் ஆகிவிட்டது. ஒரு நாடு தனது தற்காப்புக்காக பயன்படுத்துவதற்காக மட்டுமின்றி பிற நாடுகள் மீது ஆக்கிரமிப்புச் செய்யவும் போர் தொடுக்கவும் பயன்படுமளவிலும் ஆயுதங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆயுதங்களை தயார் செய்யும் நாடுகள் பிற நாடுகளுக்கு அவற்றை விற்று அவர்களையும் வன்முறை, மோதல், போரில் ஈடுபடத் தூண்டுகின்றனர். ஆயுத வியாபாரம் பெரிய வர்த்தகம் ஆகிவிட்டது. ஆனால் இதில் ஈடுபடுகிற நாடுகள் தமக்கு அமைதியில் விருப்பம் இருப்பதாகத் தொடர்ந்து அறிவிப்புச் செய்துகொண்டே இருக்கின்றன. அந்த நாடுகளின் நடத்தையும், செயல்பாடும் அவை விடுக்கும் அறிவிப்புக்களை

மறுக்கின்றன. ஆகவே மனித குலம் கபட நாடகம் நடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

உண்மையில் அமைதியை விரும்புவது யார்? மனிதன் சுகமாக வாழ்வதையே விரும்புகிறான். நாடுகளுக்கிடையே எத்தகைய உறவு இருந்தாலும், அரசாங்கம் எப்படிச் செயல்பட்டாலும் சாதாரணக் குடிமகன், அதுபற்றிக் கவலைப்படாமல், தனக்கு நல்லதொரு வேலையும் சீரான வருமானமும் வேண்டும் என்று நினைக்கிறான்; தான் சொத்து சேர்க்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறான்; அழியக்கூடிய அற்பமான பொருட்களைச் சேகரித்து வைக்க நினைக்கிறான்; தனது ஆசை பூர்த்தியாக வேண்டும் என நினைக்கிறான். அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? இவன் விரும்புவதையெல்லாம் தரும் நிலையில் அரசு இருக்கிறதா? இதுபற்றி மனிதனுக்குக் கவலையில்லை. தனக்கு சுகமான வாழ்க்கையும் நல்ல வேலையும் தொடர்ச்சியான வருமானமும், சம்பளமும் வேண்டும் என்பதில்தான் அவன் கவனமாக இருக்கிறான். அரசாங்கம் அமைதியை விரும்புகிறதா, போரை விரும்புகிறதா என்றெல்லாம் இந்த மனிதன் கவலைப்படுவதில்லை.

அழிவுக்குப் பயன்படும் ஆயுதங்களைத் தயாரிக்கும் அரசாங்கங்கள், இந்த ஆயுதத் தயாரிப்பு மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெருகிறது என்றும் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது என்றும் இதன்மூலம் தேசிய வருமானம் பெருகுகிறது என்றும் கூறுகின்றன. இதன்மூலம் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை இருக்கிறதென்றும் அமைதி வேண்டும் என்றால் ஆயுதங்கள் தயாரிப்பதை நிறுத்திவிட்டால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகிவிடும் என்றும் அவை சொல்லுகின்றன. ஆகவே தலைவர்கள் ஆயுதத் தயாரிப்பை நிறுத்த விரும்பவில்லை. ஆயுதத் தயாரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் இந்தத் தொழிற்சாலையை மூட விரும்பவில்லை. ஏனெனில்

அவர்களின் வருமானம் பாதிக்கப்பட்டு அவர்களது பொருளாதார வளம் பாதிக்கப்படும் என்று கருதுகின்றனர். இது விஷயமாக நீங்கள் ஆழமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் யாரும் உண்மையில் அமைதியை விரும்பவில்லை. அமைதி வேண்டும் என்று அவர்கள் பேசுவதெல்லாம் உதட்டளவில்தான். அமைதி இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி அவர்கள் விரும்பியது அவர்களுக்குக் கிடைத்தால் போதும். இதுவே அவர்கள் மனப்பான்மை.

இந்தச் சூழ்நிலையிலும் நீங்கள் அமைதியை உருவாக்க விரும்பினால் தனி மனிதனுக்கு சரியான சிந்தனையைத் தந்து மீண்டும் இது விஷயமாக அவனுக்கு போதனை செய்ய வேண்டும். மக்கள் அரைகுறையாகச் சிந்திக்கிறார்கள். ஆக்கரீதியான சரியான சிந்தனையில்லை. இந்த விளைவுகளுக்கு இரண்டு மூன்று முக்கியமான அம்சங்களே காரணம். முதன் முதலில் கடவுள், பூரண தெய்வீக அமைதிக் கடலாக, அருட்கடலாக இருக்கிறான். அத்தகைய இறைவன் அமைதி உனது பிறப்புரிமை என்னும் எழுச்சியூட்டும் செய்தியை சொல்லுவதற்கு முயற்சிக்கிறான். நீங்கள் அமைதியை இயல்பாகக் கொண்டவர்கள். உங்களுக்குள் தூய ஆன்மீக மையமாக இருப்பது பரம்பொருள். பரம்பொருளின் இயல்பு அமைதி. ஆகவே உங்கள் இதயத்தில் அமைதி இருக்கிறது. ஆதம் பரிசோதனையில் ஈடுபட்டு, தியானம் செய்து உங்களுக்குள் அந்த அமைதி இருப்பதை அனுபவத்தில் உணர்ந்து அதில் நிலைத்து இருப்பது உலக அமைதியின் முதற்படியாகும். தனிமனிதர்கள் இப்படி அமைதியில் நிலைத்திருக்கும்போது, அவர்கள் இந்த அமைதியின் சக்திக் கேந்திரமாக ஆகி, அவர்கள் தமது வாழ்வில், செயலில், தம் சுற்றுப்புறச் சூழலில் இந்த அமைதிக் கதிர்களைப் பரப்புவார்கள். அவர்கள் யாருடன் பழகுகிறார்களோ அவர்களிடத்திலெல்லாம் இந்த அமைதியைப் பரப்புவார்கள். இப்படி எங்கும் அகவிழிப்புணர்வு ஏற்படுகிறது. மனிதனின்

உண்மை இயல்பு ஆன்மீக இயல்பு என்றும், பூரண அமைதியின் இயல்பு என்றும் அறியப்படுகிறது. இந்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திவிட்டால் இது படிப்படியாகப் பெருகி, மனித குலம் முழுமைக்குமான வாழ்விலும் செயலிலும் அமைதிச் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். இந்த வகையில் உலக அமைதி என்பது பகல் கனவு அல்ல, சாதிக்கக் கூடிய அம்சம் என்பது புலனாகும்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, உலகாயதப் போக்குகளாலும் கடவுள் இல்லை என்று சொல்லும் நாத்திகக் கருத்துக்களும் சமுதாயக் கருத்துக்களும், சிந்தனா முறைகள் தலையெடுத்ததாலும் நாம் நமது அறநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள உபதேசங்களைப் புறக்கணித்து விட்டோம். உண்மையான மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்க அமைதி வழியில் செல்ல வேண்டியது அவசியம் என்று நமது உலக ஆசார்யர்கள் கூறிய மகத்தான உபதேசங்களையும் புறக்கணித்துவிட்டோம். உண்மையான மகிழ்ச்சி அடைய அமைதி தவிர்க்க முடியாத அவசியத் தேவை ஆகும் என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அமைதியின் வெளிப்பாடு மகிழ்ச்சி. சாந்தமு. லேகா சென்க்யமு. லேது (அமைதி இல்லை என்றால் மகிழ்ச்சியும் இல்லை) என்று துறவியும் சங்கீத மேதையுமான தியாகராஜ சுவாமிகள் பாடினார்கள். ஆகவே, உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி வேண்டுமென்றால், முதலில் உங்களிடத்தில் அமைதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களிடத்திலிருக்கும் பிடிவாதம், அகந்தை, சுயநலம் ஆகியவற்றை நீங்கள் விட்டுவிட வேண்டும். தனிநபர்களின் சுபாவத்தில் இருக்கும் அகந்தையும் சுயநலமும் நல்லிணக்கம், ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம், அன்பு மற்றும் அமைதி ஆகியவைக்குக் குறுக்கீடாக இருக்கின்றன. சுயநலம் மிகக் கொடிய நோய். மனித இயல்புக்கு முரணானது. துரதிர்ஷ்டவசமாக நவீன கல்வித் திட்டத்தின்படி உலகம் முழுவதும் குழந்தைகளுக்கு உலகியல் வாழ்க்கையைப் பற்றியே போதிக்கப்படுகிறது. இந்த பெளதிக உலகத்தைப் பற்றிய

பல்வேறு விஷயங்கள் மட்டுமே அவர்களுக்குச் சொல்லித் தரப்படுகிறது. ஆனால் பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் பாடத் திட்டங்களில் அன்பு, சகோதரத்துவம், அமைதி, நல்லிணக்கம், நல்லெண்ணம், நட்பு ஆகியவற்றைப்பற்றி சொல்லிக் கொடுக்க வழிவகை செய்யப்படவில்லை. ஆனால் கல்விப் பாடத் திட்டத்தில் இதுதான் முக்கியமான இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

கல்வி என்பது மனிதனிடத்தில் இருக்கும் அனைத்து நற்குணங்களையும் வெளிக் கொணருவதாகும்; மனிதனிடத்தில் உள்ள நல்ல குணங்களை, புனிதமான, அருட்பேறு உடைய விஷயங்களை வெளிக்கொணருவதாகும். கல்வி என்பது மனித மூளைக்குள் உண்மைகளையும், புள்ளி விவரங்களையும், தகவல்களையும் திணிப்பது அல்ல. கம்ப்யூட்டரில் தகவல்களைத் திணிப்பது போன்றதல்ல கல்வி. மாறாக, கல்வி என்பது இதற்கு நேர் மாறான செயல்முறை உடையதாகும். கல்வி என்பது மனிதனுக்குள் மறைந்து கிடக்கும் அன்பு, ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம், சகோதரத்துவம், அமைதி ஆகியவற்றை வெளிக் கொணரும் ஆக்கரீதியான பயனுள்ள செயல்முறை ஆகும். இந்த முறையில் நமது கல்வித் திட்டம் முழுமையாகத் திருத்தி அமைக்கப்படுகிறபோது தான் எதிர்கால மனித சமுதாயம் நல்லெண்ணம், சகோதரத்துவம், அன்பு, நல்லிணக்கம், அமைதி, சகிப்புத்தன்மை ஆகியவை நிறைந்த சூழ்நிலையில் வளரும். அப்போதுதான் உலக அமைதி உண்மையிலேயே ஏற்படும்.

பிரார்த்தனை மகத்தான சக்தி மிக்கது. அது அமைதியைத் தோற்றுவிக்க முடியும். பிரார்த்தனை, ஜீவாத்மாவை அமைதியின் ஸ்வரூபமாக இருக்கிற பரமாத்மாவுடன் இணைக்க முடியும். தனியாகவும், கூட்டாகவும் தினசரி தவறாது நடத்தும் பிரார்த்தனையின் மூலம் சரியான கல்வியைத் தந்தும், நமது சுயநல இயல்பை விடுத்தும், கல்

போன்ற இதயம் கொண்டு அகந்தையுடன் இருப்பதை விடுத்தும் அமைதியை உருவாக்க நாம் ஒன்றுபட்டு உழைக்கமுடியும். இந்த அமைதியை முதலில் தனிமனிதனிடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். பிறகு அவனது சுற்றுப்புற சூழ்நிலையில் அமைதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதன்பிறகு அடுத்தடுத்த பெரிய வட்டங்களில் அமைதியை உருவாக்க வேண்டும். இவ்வாறு இந்த உலகில் பல நாடுகளுக்கிடையேயும் பல இனங்களுக்கிடையேயும், அனைத்து மனிதர்கள் மத்தியிலும் அமைதியைத் தோற்றுவிக்க முடியும். உங்களுக்கு அமைதி கிட்டுவதாகுக.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி.

25. பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே . . .

இங்கு கூடியிருக்கும் இறைவனின் பக்தர்களே, முக்தி மற்றும் தெய்வீக அனுபவம் பெறுவதற்கான பாதையில் முன்னேறிச் செல்லும் சாதகர்களே, தமது அனுபவக் களஞ்சியங்களாக வேத ஞானத்தையும் உபநிஷத்துக்களையும் நமக்குத் தந்து சென்றிருக்கிற மகிரிஷிகள், ஞான ஒளி பெற்ற ஞானிகள், முனிவர்கள் ஆகியோரின் நோக்குப்படி இந்த மாபெரும் நீரட்டின் பண்பாட்டின்படி இறுதி லட்சியத்தை அடையும் நோக்குடன் வாழ்க்கைப் பெரும் பாதையில் பயணம் செய்யும் யாத்ரீகர்களே, தெய்வீகப் பூரணத்துவத்தை அடைய உறுதி கொண்டிருப்பவர்களே! அந்த நமது ரிஷிமுனிவர்களின் பார்வையில் நீங்கள் இந்த மண்ணுலகின் சாதாரண உயிர் அல்ல, ஒரு எல்லைக்குள் அடைபடும் தனிமனிதன் அல்ல. ஆனால் நீங்கள் மனிதநிலைக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் உங்களுக்குள் நீங்கள் அழியா அமரத்துவம் பெற்ற ஆத்மாவாக இருக்கிறீர்கள். தெய்வீகச் சுடராக இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்காகவே, எக்காலத்துக்கும் மனித குலத்தை உய்விக்கவே ஜகத்குருவாக பகவான் கிருஷ்ணன் அவதரித்தார். இந்த அவதாரம் எடுத்த அவர் தனது அமரத்துவம் பெற்ற ஞான உபதேசத்தை தனது மகத்தான அறநூலாகிய பகவத் கீதையின் மூலம் தந்து அருளியிருக்கிறார். இதில் “உங்களை அஜோ நித்ய சாஸ்வதோயம் புராணோ ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரீரே” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது நீங்கள் பிறக்காதவர், நிலையானவர், புராதனமானவர், காலத்தைக் கடந்து இருப்பவர், அமரத்துவம் பெற்றிருப்பவர், அழியாதவர், அழிக்க முடியாதவர் என்று குறிப்பிடுகிறார். உடலுக்கு உருக் கொடுக்கப்படும்போதும், அது அழியும்போதும் நீங்கள் தொடப்படுவதில்லை, பாதிக்கப்படுவதில்லை. நீங்கள் அதுவாக இருக்கிறீர்கள். ஆகவேதான் எந்த மாற்றங்களும் உங்களை

பாதிப்பதில்லை. பிறப்பு, மூப்பு, நோய், நலிவு, மரணம் இவையெல்லாம் உடலைத் தான் பாதிக்கின்றன. இது தோன்றி மறையும் உபாதி. கண்ணனுக்குத் தோன்றும் இந்த உலகில் உடலுரிதியாக நீங்கள் வாழத் தற்காலிகமாக இதனை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த உடல் உங்களின் உண்மைத் தோற்றம் அல்ல. இது உபாதி - நாம் சட்டையை அணிந்து கழற்றுவது போன்றது. ஆயினும் அந்த ரிஷி முனிவர்களின் நோக்கில், நீங்கள் தெய்வீகச் சுடராகத் திகழுகிறீர்கள். நீங்கள் பிரபஞ்ச சாரத்தின் ஒரு அங்கம்; நிலையான பிரபஞ்ச உண்மையின் அங்கம்; அதற்கு தொடக்கமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. அது நிலையானது. இந்த உங்களது உண்மைத் தன்மையை அமரத்துவத்தை, உங்கள் அடிப்படை இயல்பான தெய்வீகத்தை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். அதைத் தான் நீங்கள் அடைய வேண்டும். நீங்கள் இங்கு வெறுமனே வாழ்வதற்கோ, வளருவதற்கோ, உண்பதற்கோ, குடிப்பதற்கோ, புலன் இன்பங்களை சிறிது அளவு அனுபவிப்பதற்கோ, சிறிது அளவு சிரிப்பதற்கோ, சிறிதளவு அழுவதற்கோ, திடீரென்று உங்களின் முத்திரை எதையும் பதிக்காமல் ஒருநாள் மரணம் அடைந்து விடுவதற்கோ நீங்கள் இங்கு வரவில்லை. இது வெறும் உடல் வாழ்க்கை.

நீங்கள் இந்த உலகில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் உடலுரிதியான வாழ்க்கை வாழும்போதே நீங்கள் அடையவேண்டிய மகத்தான குறிக்கோள் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு நீங்கள் தீவிரமாக முயற்சிக்க வேண்டும். ஆதம் ஞானம் பெறுதல், உங்களின் நிலையான, அமரத்துவம் பெற்ற தெய்வீக இயல்பை அனுபவித்தல் என்பவை நீங்கள் அடைய வேண்டிய குறிக்கோள்; பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய கடமை. தனிமனிதன் இந்தக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும்போது குறையுடைய அனைத்திலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுகிறான், இந்த மண்ணுலக வாழ்க்கைக்கு வடிவம் கொடுக்கும் குறைகளிலிருந்து அவன் தன்னை

விடுவித்துக் கொள்ளுகிறான், உடலிலும் மனத்திலும் தவிர்க்கமுடியாத அளவில் இந்த உடல்ரீதியான வாழ்க்கை வரையறுக்கப்பட்ட காலத்தாலும் இடத்தாலும் ஏற்படுத்தும் குறைபாடுகள் நிறைந்த பாதிப்புக்களிலிருந்து அவன் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுகிறான். இந்த உடல் ரீதியான வாழ்க்கையில், ஒன்றுக்கொன்று எதிரெதிரான அனுபவங்கள் ஏற்படுகின்றன. உயர்வும் தாழ்வும், உற்சாகமும் விரக்தியும், மகிழ்ச்சியும் துன்பமும் இன்பமும் வருத்தமும், சுகமும் துக்கமும் கலந்த அனுபவம் ஏற்படுகிறது. இந்த மண்ணுலக வாழ்க்கை எதிரெதிரான விஷயங்கள் நடத்தும் நாடகமாக உள்ளது. உங்கள் மனம், புத்தி மற்றும் உணர்வுகள் ஆகியவை இந்த எதிரெதிரான விஷயங்களுக்கு இடையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு ஊசலாடுகின்றன. ஆனால் நீங்கள் இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு பிறப்பு இறப்புக்கு அப்பாற்பட்டவர். நீங்கள் நேரான சரியான நோக்கில் உங்களது அழியாத தெய்வீக இயல்பை உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் உங்களை பிறப்பு, இறப்பு, மாற்றம், மூப்பு, பல்வேறு மனநிலைகள் உடைய இந்தத் தற்காலிக, வரையறுக்கப்பட்ட மண்ணுலக வாழ்க்கையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் சம்ஸார வாழ்க்கையின் வேதனைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறீர்கள். வர்ணிக்க முடியாத ஆனந்தம், மகிழ்ச்சி, பரமான்ந்தம் உடைய நிலையினை அடைகிறீர்கள். மீண்டும் உடல் என்னும் சட்டையைப் போர்த்திக் கொள்ள அவசியம் இல்லாத நிலையினை அடைகிறீர்கள்; இந்த மண்ணுலகில் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லா நிலையை அடைகிறீர்கள். இந்த சுதந்திர நிலையில், பிறப்பு, இறப்பு, கவலை, வேதனை மற்றும் துன்பம் கலந்த சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட்ட நிலையில் நீங்கள் பூரணப் பேரானந்த நிலையினை அடைகிறீர்கள். உங்கள் ஜீவனில் உன்னத, நிலையான திருப்தி ஏற்படுகிறது. இறை அனுபவம் அல்லது ஆத்ம திருப்தியின் பயன் அல்லது

விளைவு இதுதான். இது உங்களுக்கு பரமானந்தத்தைத் தருகிறது.

இந்த முக்தி நிலையை பண்டைக்கால ரிஷிமுனிவர்கள் தமது சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் விளக்கியிருக்கிறார்கள். முக்தி நிலை, சர்வ துக்க நிவ்ருத்தி பரமானந்த ப்ராப்தி, நித்ய திருப்தி என வர்ணிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் நீங்கள் அனைத்துக் கவலை, வேதன, துயரம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் விடுபடுகிறீர்கள்; பரமானந்தத்தை அடைகிறீர்கள்; நிலையான உன்னத மகிழ்ச்சியினை அடைகிறீர்கள். தனிமனிதர்கள் முயன்று அடைய வேண்டுமென்பதற்காக ரிஷிமுனிவர்கள் சில லக்ஷியங்களை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். இந்திய தத்துவப்படி இவை புருஷார்த்தங்கள் எனப்படும். இவை நான்கு வகைப்படும். ஆகவே இதனை புருஷார்த்த சதுஷ்டயம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. புருஷார்த்தம் என்றால் உழைப்பு என்றும் பொருள். ஆகவே எந்தவித முயற்சியும் உழைப்பும் புருஷார்த்தம் எனப்படுகின்றன. ஆக புருஷார்த்த சதுஷ்டயத்தில் குறிப்பிடப்படுவதும் நீங்கள் முயன்று பெற வேண்டிய நான்கு உறுதிப் பொருள்கள். மிக உயர்ந்த புருஷார்த்தம் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம். இது இறை அனுபவத்தின் மூலம் கிடைக்கிறது. இது மோக்ஷம் எனப்படுகிறது. இதை முக்தி, கைவல்யம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது மனித உலகிற்கு மகத்தான குறிக்கோள்.

இந்த உலகில் பிறந்த அனைத்து மனிதர்களும் அடைய வேண்டிய ஆன்மீக இலக்கு இதுவாகும். இந்த விஷயம் மனித குலத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்காகச் சொல்லப் படவில்லை; இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருப்பவர்க்கு மட்டும் சொல்லப்படவில்லை. ஹிந்துக்களுக்கு மட்டுமோ அல்லது ஹிந்துக்களில் ஏதோ ஒரு பிரிவினர்க்கு மட்டுமோ சொல்லப்படவில்லை. இது மனித குலம்

முழுவதற்காகவும் சொல்லப்பட்டது. "ஓ மனிதா, இந்த உலகில் மகிழ்ச்சி காண கடுமையாக உழைக்கிறாய், போராடுகிறாய். கண்ணுக்குத் தெரியும் இந்த மண்ணுலக வாழ்வில் உழைக்கிறாய்! ஒரு மகத்தான கண்டுபிடிப்பை உங்களுக்கு அறிவிக்கப் போகிறோம். நம்மை கவலை, வேதனை, மற்றும் துன்பத்திலிருந்து விடுவிக்கும் அனுபவத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். இது எமக்குப் பரமானந்தத்தைத் தந்திருக்கிறது; அதில் நாங்கள் மூழ்கியிருக்கிறோம். எமக்குக் கிடைத்த இந்த அற்புத அனுபவத்தை நீங்களும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். நாங்கள் அடைந்ததை மனித குலம் முழுவதும் அடைய வேண்டும். ஆகவே, வாருங்கள், கேளுங்கள், உங்களுக்கு மிகச் சிறந்த நல்வாழ்வு கிடைக்கும் என நாங்கள் அறிவிக்கிறோம்" என்று ரிஷி முனிவர்கள் தெரித்தனர். இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு அவர்கள் சுடர்விடும் பிரபஞ்ச ஆத்மாவை நேருக்கு நேராக தரிசித்தார்கள். இந்த பரமாத்மாவை அடைந்து அனுபவித்தால், அழியும் பொருள் அழியாப் பொருளாக மாறி அமரத்துவ நிலையினை அடைகிறது.

அவர்கள் மனிதகுலம் அனைத்துக்கும் பொதுவான குறிக்கோளை உபநிஷத்துக்களில் அறிவிக்கின்றனர். அது மனித குலத்தின் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவினருக்காகத் தரப்படவில்லை. இந்த உயரிய குறிக்கோளை அடைய ஹிந்து, கிறிஸ்தவர், முஸ்லீம், பார்சி, யூதர், சீக்கியர், ஜெயினர், பௌத்தர் மற்றும் வேறு எந்த மதத்தினராயினும் அல்லா அல்லது அஹ்மதஜ்தா அல்லது பரமண்டலத்தில் இருக்கிற பிதர், ஆகியோரை அடைந்து நேருக்கு நேராக தரிசித்து ஆனந்தம் அடையுங்கள். அனைத்து மதநூல்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவற்றில் பாரபட்சமின்றி என்ன சொல்லப்படுகிறது? அனைத்து மதத்தின் தேவதூதர்களும் - அவர்கள் முகமது நபி அல்லது குருநானக், அல்லது புத்தர், அல்லது மகாவீரர் அல்லது ஏசுநாதர் அல்லது ஜோராஸ்டர்

யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தமது சீடர்கள் பரம்பொருளை, முதலும் முடிவுமில்லாப் பரம்பொருளைக் காணவேண்டும். உருவாக்கப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தும் அழிந்தே தீரவேண்டும். அவை காலத்தாலும் இடத்தாலும் தற்காலிகமானவை. அவற்றிற்கு தொடக்கம் உண்டு, ஆகவே முடிவும் உண்டு. ஆகவே ஒரு நான் அனைத்தும் மறைந்துவிடும். ஆனால், தொடக்கமும் முடிவும் இன்றி நீடித்து இருப்பது உயரிய உண்மைப் பொருளாகும். ரிஷி முனிவர்கள்; தம்மை இணைத்துக் கொண்டுள்ள மனித குலத்தின்மீது கொண்டிருக்கிற அன்புடன் தாம் பெற்றிருக்கும் அருள் நிலையை மனிதர்களும் பெற வேண்டும் என்று அறிவித்திருக்கின்றனர். உயரிய பேரானந்தத்தையும் அருள் நிலையையும் அடைவதற்கு இதுவே வழி என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த பிரபஞ்சத்திலுள்ள அனைத்து உயிர்களும் ஆனந்தம் அடையட்டும்.

பகவான் புத்தர் புத்தகயாவின் போதி மரத்தின் அடியில் ஞான ஒளியும் பேரானந்தமும், உற்சாகமும், அமைதியும் பெற்ற பின்னர், ஒரு கணம் தயங்கினார் : "நான் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா? உண்மைப் பொருளை, பரம்பொருளைப் பற்றி நான் அறிவிக்க வேண்டுமா? என் உபதேசத்தை யார் கேட்பார்கள்?" என்று சிந்தித்தார். தன் உபதேசத்தை யாரும் கேட்கமாட்டார்கள் என்று கருதி அவர் அமைதியாக இருந்துவிட்டார். ஆனால் இறைவன் அவரை செயல்படத் தூண்டினார். பெரும்பாலான மக்கள் அவர் பேச்சைக் கேட்காவிட்டாலும் ஒரு சிலருக்கு அவரது பேச்சைக் கேட்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருக்கும்; அவர்களுக்காகவாவது புத்தர் இந்த உண்மைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று இறைவன் வலியுறுத்தினார். அதன் பிறகு புத்தர் ஆயுள் முழுவதும் ஆன்மீக பிரசாரம் செய்தார். அருள்நிலைபெறுவதற்கான திறவுகோலையும் சுவலையைப்

போக்கும் வழியையும், பேரமைதி அடையும் வழியையும் தனது புனிதமான எட்டு மார்க்கங்கள் மூலம் எடுத்துரைத்தார். அவர் மரணம் அடையும் வேளையில் தனது சீடர்கள், பிஷ்புக்கள் அனைவரையும் தன்னருகில் அழைத்தார். தத் - அர்ஹதா இப்போது பரி - நிர்வாண நிலை அடையும் என்று இது அவரது கடைசி அருள்வாக்கு என்றும் கூறினார். அவர் தனது இந்த இறுதிச் செய்தியில், "பிஷ்புக்களே, உங்களின் உயர் நலனைப் புறக்கணிக்காதீர்கள், உங்களின் உயரிய நன்மையைப் புறக்கணிக்காதீர்கள். உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் உங்களுக்கு ஒளி தரும் தீபமாக இருங்கள், பிறருடைய திருவடிகளில் இருக்கிற தீபமாகவும் இருங்கள். இந்த நாட்டின் நெடுஞ்சாலைகளிலும் குறுக்குச் சாலைகளிலும் பயணம் செய்யுங்கள். ஏராளமான மக்களின் நலனுக்காகவும், மகிழ்ச்சிக்காகவும் இந்தப் பயணத்தை மேற்கொள்ளுங்கள்" என்று அவர் கூறி அருளினார். அனைவருடைய நலனுக்காகவும் மகிழ்ச்சிக்காகவும் பாடுபடுங்கள் என்று அவர் அருளாணை பிறப்பிக்கிறார். ஞானிகள் மற்றும் அருளாளர்களின் உணர்வு இதுவாகவே இருந்திருக்கிறது. அனைவருடைய மகிழ்ச்சிக்காகவும் பாடுபட வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள். யாரும் கவலைப்படக் கூடாது, துன்பப்படக் கூடாது, அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

இந்த மகிழ்ச்சியை அனைவரும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதுதான் ரிஷி முனிவர்கள், ஞானிகள் மற்றும் அருளாளர்களின் மாபெரும் விருப்பமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அனைவரும் துன்பம், வேதனை துயரத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினர். ஆகவே தான் அனைவரும் உரிய அருள் நிலையை அடைய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். இந்த நிலையை அடைந்துவிட்டால் நிலையான மகிழ்ச்சிக்கும் பேரானந்தத்துக்கும் உத்திரவாதம் கிடைக்கிறது. உங்களுக்கு நிலையான மகிழ்ச்சியுடீ

பேரானந்தமும் வேண்டும் என்றால் நீங்கள் பரம்பொருளை அறிந்து உணர வேண்டும். அந்த அனுபவம் மகத்தான அருள்நிலை. அந்த அனுபவம்தான் கவலை, வேதனை, துயரத்திலிருந்து விடுபடும் வழி ஆகும். ஏன் இந்த அனுபவம் மட்டுமே நமக்கு ஆனந்தத்தையும் அருள்நிலையும் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது? இறைவன் படைத்திருக்கிற இந்த அழகிய உலகில் உள்ள ஏராளமான பொருள்களை நாம் அடைந்துவிட்டால் நமக்கு மகிழ்ச்சி கிடைக்காதா? பொருள்களை வாங்கி அனுபவிப்பதில் இன்பம் இருப்பதாக நாம் நினைக்கிறோம். ஆதலால் மக்கள் அனைவரும் செல்வத்தை, சொத்தைச் சேர்ப்பதே வாழ்க்கையின் வெற்றி என்று நினைக்கின்றனர். என்னிடம் பணம் இருந்தால் நான் நினைத்ததை வாங்க முடியும், எனக்குப் பிடித்ததை வாங்க முடியும், அதன் மூலம் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும் என்று மனிதன் நினைக்கிறான். இது சாதாரணமாக மனிதனுக்கு உள்ள மனப்போக்கு. இந்த மனப்போக்கு சரியா? அல்லது இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமா?

ஆம், இதைக் கொஞ்சம் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். மகிழ்ச்சி எங்கே இருக்கிறது? இந்தக் கேள்விக்கு விடை காண வேண்டுமா? இந்தக் கேள்விக்கு எல்லோருமே விடை காண விரும்புவார்கள். ஏனெனில் இது உலகம் முழுவதும் உள்ள மனிதர்களின் தாகமாக இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான வேற்றுமைகள் இருந்தாலும், உலக மனிதர்கள் அனைவரையும் ஒன்று பிணைத்து வைக்கும் ஒரு விஷயம், எந்த மனிதனும் வேதனை அல்லது கவலை அல்லது துயரம் அடைய விரும்பவில்லை, மகிழ்ச்சி அடையவே விரும்புகிறான் என்பதுதான். மனித குலத்தின் அடிப்படை விருப்பமாக இது அமைந்திருக்கிறது. இது உலக மக்கள் அனைவரையும் இணக்கமுள்ள ஒரு குழுவாக ஒன்று சேர்த்து வைத்திருக்கிறது.

எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைய விரும்புகிறார்கள். உலகம் முழுவதும் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் சென்று ஒவ்வொரு மனிதனையும் பார்த்து, "நீங்கள் விரும்பியதை வெற்றிகரமாக அடைந்துவிட்டீர்களா? அதாவது கவலையில்லாத, துயரமில்லாத இன்பமே நிறைந்த வாழ்க்கையைப் பெற்றுவிட்டீர்களா?" என்று கேட்டால், "ஆம், இந்த பூரண மகிழ்ச்சியை அடைவதில் வேதனையிலிருந்தும் துயரத்திலிருந்தும் முழுமையாக விடுதலை பெறுவதில் நான் நூற்றுக்கு நூறு வெற்றி அடைந்திருக்கிறேன். நான் முழுமையான மகிழ்ச்சியை அடைந்திருக்கிறேன்" என்று பதில் சொல்லக் கூடிய ஒரு மனிதனைக்கூட பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் இயல்பாகவே, இந்த உலகில் அளவிலாத துயரமும் வேதனையும் கவலையும் நிறைந்திருக்கிறது. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனித வாழ்வில் வசதிக் குறைவு, அசௌகரியம், துன்பங்கள், மூப்பு நோய் இப்படிப் பல துன்பங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, மேற்போக்காக சிந்திக்கும் ஒருவர் இதிலிருந்து விடுபட்டு இன்பம் காண முயற்சிப்பது முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போலத்தான் இருக்கும், இது நடக்காது என்ற முடிவுக்கே வருகின்றனர். ஆனால் மனதுக்குள் சென்று ஆன்மீக ஆராய்ச்சி செய்த நமது ஆன்மீக ஞானிகளின் அனுபவம் இதற்கு நேர்மாறாக இருக்கிறது. மனிதனுக்கு பேரானந்தம் பரம்பரைச் சொத்து என அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர். உலக இன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட விளக்கமுடியாத அளவிலாப் பேரானந்தம் அடைய நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். இந்த உலகம் முழுவதும் கிடைக்கும் லோகாயத இன்பத்தை ஒரு பக்கம் மலையெனக் குவித்து வைத்து மறுபுறம் ஒரு தனிமனிதன் அடைய வேண்டிய உண்மை இன்பத்தை வைத்து எடை பார்த்தால், இந்தத் தனி மனிதன் பெற்றிருக்கிற ஒரு துளி அளவு உண்மை இன்பம் தான் அந்த மலையளவு உலக இன்பத்தை விட அதிக மதிப்புள்ளதாகவே இருக்கிறது. உபநிஷத்தில் இது

விளக்கப்படுகிறது. இந்தப் பேரின்பத்தை உண்மை இன்பத்தை அடைந்தவர்கள் அது விளக்க முடியாதது, அதிசயமானது என்று கூறுகின்றனர்; இதை அடையவே நீங்கள் பிறந்திருக்கிறீர்கள் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இந்த உலகம் வேதனையும் துன்பமும் துயரமும் நிறைந்தது என்று தெரிந்திருந்தும் ஏன் எங்களை இந்த உலகில் பிறக்க வைத்தாய் என்று படைத்த இறைவனைக் குறை சொல்ல முடியாது. எங்களை அழுது புலம்புவதற்கா அனுப்பிவைத்தாய் என்று நீங்கள் கேட்கமுடியாது. நீங்கள் அப்படி கேட்டால் இறைவன் பின்வருமாறு பதில் கூறுவார்: இல்லை. நான் இதற்காக உன்னை பூமிக்கு அனுப்பவில்லை. படைப்பில் நிறையும் குறையும் கலந்திருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. நீங்கள் மகிழ்ச்சியை விரும்பினால் அத்துடன் கவலையும் கலந்துவரும். எனது விருப்பம் நீங்கள் தெய்வீகப் பேரானந்தம் அடைய வேண்டும் என்பதே. ஆனால் நீங்கள் அதைப் புறக்கணித்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் திசை மாறிப் போய்விட்டீர்கள். சிறிய, அற்பமான, குறையுடைய, தற்காலிகமான, மாறக்கூடிய, அழியக் கூடிய உலகப் பொருட்களில் நீங்கள் பேரானந்தம் காண முயற்சிக்கிறீர்கள். இது எப்படி முடியும்? தோற்றுவிக்கப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்திலும் நீங்கள் இன்பம் காணமுடியாது. அது காலத்தாலும் இடத்தாலும் வரையறுக்கப்பட்டது. ஒரு பொருள் ஒரு நேரத்தில் மகிழ்ச்சியைத் தரும்; மறு நேரத்தில் அதே பொருள் துன்பத்தைத் தரும். ஆகவே இதில் ஸ்திரத்தன்மை இல்லை. இந்த உலகப் பொருட்களை நீங்கள் நம்பியிருக்க முடியாது. ஏனெனில் அவை மாறக் கூடியவை. மேலும் அனைத்துப் பொருட்களுடனும் உங்களுக்கு உள்ள தொடர்பு உடல் ரீதியானது. உங்கள் உடலில் மாற்றம் ஏற்படும் போது ஒரு நேரத்தில் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரும் பொருள் மறு நேரத்தில் துன்பம் தருகிறது. நீங்கள் ஆரோக்கியமாக இருக்கும்போது உணவுப் பொருட்கள் உங்கள் வாய்க்கு

ருசியாக இருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் கடும் காய்ச்சலில் அவதிப்படும் போது, அதே உணவுப் பொருட்கள் உங்களுக்கு எட்டிக்காயாகக் கசக்கிறது. அந்த உணவைப் பார்த்தாலே உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. மனிதன் படைத்த பொருட்களுக்கெல்லாம் ஒரு அளவுக்குத்தான் மகிழ்ச்சி தரும் சக்தி இருக்கிறது. அவை உங்களுக்கு ஓரளவு சுகந் தரலாம், ஆனால் முழுமையான சுகத்தை, இன்பத்தைத் தர முடியாது. ஆகவே இந்த உலகத்தில் இருக்கிற எந்தப் பொருளும் உங்களுக்கு உண்மையான பூரணமான மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. அவை பயனுள்ளவை, ஆனால் அவை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது.

ஆக, உண்மை இன்பம் தருவது எது என்பது கேள்வி. இன்பம் என்றால் என்ன, அதை எங்கே காணமுடியும், எந்தப் பொருளில் காணமுடியும். அதைத் தேடி எந்தத் திசையில் நாம் செல்ல வேண்டும் என்று தெரிந்து கொள்ளாமலேயே நாம் இன்பத்தைத் தேடி அலைகிறோம். ஆகவே, நாம் வாழ்வில் கஷ்டப்படுகிறோம். நாம் இதை இங்கும் அங்கும் தேடுகிறோம். இறுதியில் ஏமாற்றமும் விரக்தியும் அடைகிறோம். இன்பம் இதில் கிடைக்குமா, அதில் கிடைக்குமா என்று தேடி கடைசியில் எதிலும் கிடைக்காமல் சோர்ந்து விடுகிறோம். வெகுகாலத்துக்கு முன்பாகவே நமது முன்னோர்கள் இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டுவிட்டனர். நமக்கு எந்த சந்தேகமும் ஏற்பட முடியாத அளவுக்கு இதுகுறித்து தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றனர். ஆனால் நாம் இந்தப் பாரம்பரியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு இந்த முன்னோர்கள் தந்துள்ள அறிவு பூர்வமான வழிகாட்டுதலின்படி வாழத் தயங்குகிறோம். நாம் வெளிச்சத்தில் நடக்க விரும்பவில்லை. நாம் நமது அறியாமை, நமது சொந்தத் தவறான நோக்கு, தவறான கருத்துக்கள் என்னும் இருட்டிலேயே நடந்து செல்ல முற்படுகிறோம். ஆதலால் நாம் அழுது புலம்புகிறோம். வெகு காலத்துக்கு முன்னதாகவே இந்த உலகைப் படைத்த இறைவன், இந்த

உலகம் கவலை நிறைந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார். கீதையைப் படியுங்கள். நாம் அறிந்து கொள்ள அனைத்து ஞானமும் அதில் இருக்கிறது. இந்த ஞானத்தை வேதத்திலும் உபநிஷத்திலும் கூடக் காணலாம். வேதம் ஞானக் களஞ்சியம், லோகாயதமான, அறநெறியான, ஆன்மீகமான விஷயங்கள் அனைத்தும் அவற்றில் உள்ளன. வேதத்தின் நிறைவுப் பகுதியான வேதாந்தத்தில் ஞானத்தின் சாரத்தைப் பார்க்கிறோம். உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்பட்ட ஞானத்தின் சாரம் உரையாடல் வடிவில் சுருக்கமாக பகவத் கீதையில் தரப்பட்டுள்ளது.

பகவத் கீதை உபநிஷத்தின் சாரம். உபநிஷத்துக்கள் வேதங்களின் சாரம். நாம் நமது வாழ்க்கையை பயனுள்ள வகையில், வெற்றிகரமாக நடத்தத் தேவையான அனைத்து ஞானமும் நமது நிலையான ஆதார சக்தியாக உள்ள வேதத்தில் உள்ளது. இந்த உலகில் உண்மையான மகிழ்ச்சி இல்லை என்று ஜகத்குரு ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கீதையில் கூறியிருக்கிறார். இந்த உலகில் நீங்கள் மகிழ்ச்சி காணமுடியாது. இங்கு உங்களுக்கு சுகம் கிடைக்கும், ஆனால் மகிழ்ச்சி கிடைக்காது. இந்த உலகம் நிலையற்ற பொருட்களைக் கொண்டது, கவலையைத் தரக்கூடியது என பகவத்கீதையில் வேறொரு இடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த உலகம் கவலையின் கடல், ஆகவே, இதில் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைய முடியாது. உன்னதமான அறிவிப்பு இதற்கு நேர்மாறானது. நீங்கள் பேரானந்தம் அடையப் பிறந்திருக்கிறீர்கள். ஏனெனில் இறைவன் பேரானந்த ஸ்வரூபத்தில் இருக்கிறான். மனிதகுலம் இந்தப் பேரானந்தத்திலிருந்து தோன்றியது. மனிதகுலம் வாழ்வதற்கு ஆதரவாக இருப்பது இந்தப் பேரானந்தம். மனித குலம் முழுவதும் இந்தப் பேரானந்தத்தை நோக்கி நகருகிறது. மண்ணுலக மாந்தரைப் பற்றிய உபநிஷத்தின் அறிவிப்பு இது. வாழ்க்கையின் இறுதிக் குறிக்கோள் பேரானந்தம் அடைவது

ஆகும். பேரானந்தம் உங்களது பிறப்புரிமை. பேரானந்தம் உங்களின் தெய்வீக இலக்கு - ஆனந்த ஆனந்த பரமானந்த - பேரானந்தம், பேரானந்தம், பரமானந்தம். இந்த இரண்டையும் சமன் வயப்படுத்துவது எப்படி?

முற்காலத்தில் ஒரு மாமேதையான ஞானி ஒருவர் இருந்தார். அவர் அனைவருக்கும் குறிப்பாக ஆர்வமுள்ள சாதகர்களுக்கு இலவசமாக அறநெறிகளை போதித்தார். அவர் உபநிஷத காலத்தில் தலை சிறந்து விளங்கிய ஞானியர்களில் ஒருவர். அவரது பெயர் யாக்ஞவல்கியர். அவர் ஒரு மகரிஷி. அவர் கிரகஸ்தர். அவருக்கு இரு மனைவியர் இருந்தனர். அவரிடம் பாடம் கேட்ட மாணவர்கள் குருகாணிக்கையாக அளித்த பொருட்கள் அவரிடம் ஏராளமாகச் சேர்ந்திருந்தது. அவருக்கும் முதுமைநிலை வந்துவிட்டது. கல்வி கற்பித்தது போதும், ஞானத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொண்டது போதும் என்று அவர் கருதினார். "நமது பண்பாட்டு லட்சியப்படி, முதுமை அடைந்துவிட்ட நான் துறவறம் மேற்கொள்ள வேண்டும். நான் இனி தனித்திருந்து, மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி, பரமாத்மாவைக் குறித்து தியானம் செய்து, ஞான ஒளி பெற்று இந்த மண்ணுலகைவிட்டுப் புறப்பட வேண்டும்" என்று அவர் கருதினார். அவர் தனது இரு மனைவியரையும் தன்னருகில் அழைத்தார். "நான் சொல்வதைக் கவனியுங்கள், நான் கல்வி போதித்ததால் எனக்குக் கிடைத்த பணமும், பொருளும் ஏராளமாக உள்ளன. இந்த சொத்தை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து ஆளுக்கு ஒரு பங்கை எடுத்துக் கொண்டு எக்காலத்தும் சுகமாக வாழ்ந்திருங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறி, சொத்தையும் இரண்டு பங்காகப் பிரித்து வைத்து இருவரையும் எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்னார். இளைய மனைவி தனது பங்கை எடுத்துக் கொண்டாள். முதல் மனைவி மைத்ரேயி தன் பங்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஆச்சரியத்துடன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தாள். "எனது கணவர் இந்த சொத்துக்களையெல்லாம் இவ்வளவு நாளாக அனுபவித்து

வந்தார். அதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் இந்த சொத்தை அவர் அனுபவித்து மகிழ்ந்தார். ஆனால் இப்போது அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு காட்டுக்குச் சென்று எதையோ குறித்துத் தியானம் செய்யப் போகிறார். எதைக் குறித்து அவர் தியானம் செய்யப் போகிறார். எனது கணவர் முட்டாள் அல்ல, 'அவர் மகாஞானி'. இதுபற்றி மைத்ரேயி தனது கணவரிடம் விளக்கம் கேட்டபோது மகரிஷி, "எது மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியுமோ, எது பூரண மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறதோ, எது தெய்வீகப் பரம்பொருளோ, எது நிலையானதோ அதைக் குறித்து தியானம் செய்யப் போகிறேன். பேரான்ந்தம் ஒவ்வொரு மனிதனிடத்திலும் நிறைந்திருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, இறக்கும் உயிருக்கு மரணமிலாப் பெருவாழ்வு கிடைக்கிறது. இதனால் மனிதன் முக்தி அடைகிறான். இந்தக் குறிக்கோளை அடைய நான் துறவு மேற்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் குறிக்கோளைக் குறித்துத் தியானம் செய்யப்போகிறேன்" என்று பதிலளித்தார். புத்திசாலியான மைத்ரேயி கணவனிடம், "பிரபு, இந்தப் பொருட்களை, சொத்துக்களைப் பிரிக்காதீர்கள். நீங்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கிற சொத்து அனைத்தையும் என்று சகோதரியான உங்கள் இரண்டாம் மனைவிக் கே கொடுத்துவிடுங்கள். இந்த சொத்து முழுவதற்கும் அவளே எஜமானியாக இருக்கட்டும். என்னை உங்களுடன் அழைத்துச் செல்லப் பிரார்த்திக்கிறேன். நானும் தியானம் செய்து பரம்பொருளை அடைய எனக்கு உபதேசம் அளியுங்கள். யாக்குவல்கிய மகரிஷிக்கும் அவரது மனைவியாகிய மைத்ரேயிக்கும் இடையில் நடைபெற்ற இந்த உரையாடல் பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் உள்ளது.

நமது முன்னோர்கள், நாகரிசுத்தின் தொடக்கக் காலத்திலேயே, நாம் நமக்குள் இருக்கும் ஜீவாத்மாவில் ஆனந்தம் காண வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர். உங்களுக்குள் இருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையில் நீங்கள்

மகிழ்ச்சியைக் காண வேண்டும்; உங்கள் அடிப்படை இயல்பில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியைக் காண வேண்டும். ஏனெனில், மகிழ்ச்சி என்பது நாம் நமது நடைமுறை வாழ்வில் அனுபவிக்கும் முக்கியமான விஷயம். இந்த உலகில் இருக்கும் பொருள்கள் அனைத்தும் இறுதியில் ஜடப் பொருட்களாக, அழியும் பொருட்களாக ஆகிவிடுகின்றன. அவற்றிற்கு விழிப்புணர்வு இல்லை. அவற்றிற்கு வாழ்வில்லை. அவை வாழும் ஜடப் பொருட்கள். உபநிஷதக் கருத்துப்படி அல்லது இந்திய தத்துவப்படி இந்த லோகாயத வாழ்க்கை ஜட தத்துவத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. மகிழ்ச்சி, வாழும் அனுபவம். ஜடப் பொருள் அத்தகைய வாழும் அனுபவத்தைத் தருவதில்லை. வாழும் அனுபவம் என்பது உங்களுக்குள் இருக்கும். வாழ்க்கைத் தத்துவத்திலிருந்து வருவதாகும். இரண்டாவதாக, ஒரு எல்லைக்கு உட்பட, மாறக்கூடிய அழியக்கூடிய எந்தப் பொருளும் உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. நிலைத்திருக்கும் உண்மைப் பொருள் மட்டுமே உங்களுக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியும். மூன்றாவதாக, வேறு எதையேனும் ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ள அனுபவங்கள், உங்களுக்கு உண்மையான மகிழ்ச்சியைத் தருவதில் வெற்றி பெற முடியாது. ஒன்றை நாடியிருப்பது (பரதந்த்ர) துக்கம் என்று நமது முன்னோர்கள் கண்டுபிடித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். விடுதலை (சுதந்திரம்) தான் சுகம் என்றும் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜீவன் ஒரு பொருளை நாடியிருந்தால், அதிலிருந்து மகிழ்ச்சி பெற முடியாது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. முதலாவதாக எந்தப் பொருளை நீங்கள் நாடியிருக்கிறீர்களோ, அந்தப் பொருள் நிறையுடையதல்ல. அது பல குறைகளுக்குள் தன்னை வரையறுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறையுடைய எந்தப் பொருளும் உங்களுக்கு நிறைவான மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. இரண்டாவதாக, அனைத்துப் பொருட்களும் தற்காலிகமானவை. எனவே, தற்காலிகப் பொருள் நிரந்தர

மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியாது. அது உங்களுக்குத் தற்காலிக அனுபவத்தையே தரமுடியும். இறுதியில் எதன்மூலம் இந்த அனுபவங்களையெல்லாம் அனுபவிக்கிறீர்களோ எதன் மூலம் இந்த புற உலகப் பொருட்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுகிறீர்களோ, அந்த உடலே, அழியக் கூடியது. அது பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்குத் தக மாறுதல் அடைகிறது. ஆகவே அது உங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான மகிழ்ச்சியை, சீரான மகிழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து தர முடியாது. உங்கள் உடல் மற்றும் புலன்கள் மூலம் நீங்கள் பெறும் அனுபவங்களும் சீரான ஒரே மாதிரியான அனுபவங்களாக இருப்பதில்லை. ஒரு சிறு நரம்பு செயல்படுவதில் கோளாறு ஏற்பட்டால் அது தொடர்பான அனுபவம் துண்டிக்கப்படுகிறது. கண் பார்வை நரம்பு பாதிக்கப்பட்டால், கண்ணால் கண்ட அனைத்தும் ஏன் உலகமே இருண்டு போகிறது. ஆகவே இவையனைத்தும் நரம்புகளின் விளையாட்டு. நீங்கள் வெளியிலிருந்து, பொருள்களிலிருந்து பெறுகிற அனுபவங்கள் அனைத்தும் நரம்புகளின் விளையாட்டு. அவை இந்த உடல் அளவிலேயே செயல்படுகின்றன. ஆகவே அவை உண்மை மகிழ்ச்சியைத் தரும் நிலையில் இல்லை. புலன்கள் பொருட்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுவதைப் பொறுத்து பெறப்படுகிற அனுபவம் காலத்தாலும் இடத்தாலும் தற்காலிகமானது. ஏனெனில் உடல் மாற்றம் பெறுகின்றது, அது போல அனுபவமும் மாறுகின்றது.

இந்தப் பொருட்களுடனான தொடர்பு ஒரு நாள் முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். இந்தத் தொடர்பு முடிவுக்கு வரும்போது இந்தத் தொடர்புகள் மூலம் கிடைத்த அனுபவமும் முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறது. இறுதியில் நாம் அழுது புலம்புகிறோம். ஒவ்வொரு புலனும் அது சம்பந்தமான பொருட்களுடன் தொடர்பு கொள்ளுவதன் மூலம் கிடைக்கிற அனைத்து அனுபவங்களும் கவலைக்குத்தான் காரணமாக அமைகின்றன. மகிழ்ச்சி கிடைப்பதில்லை; மாறாக அவற்றின் மூலம் கவலையே தோன்றுகிறது. இத்தகைய அனுபவங்களுக்கு ஒரு

தொடக்கமும் முடிவும் இருக்கிறது; அவை நிலைத்து நடிப்பதில்லை. ஆகவே அறிவுடையவர்கள் இதைப் பெற முயற்சிப்பதில்லை. ஆகவே, இந்தக் குறைகள் இல்லாத ஒரு பொருளைத் தேடிப் பெறுவதில் நாட்டம் கொள்ளுவதே உண்மை மகிழ்ச்சிக்கு உத்திரவாதம் தரும். அத்தகைய பொருள் எது? அந்தப் பொருள் குறைகளற்றது, காலம் இடத்தில் எல்லைக்கு உட்படாதது; அது நிலையான, நிரந்தரமான பரம்பொருள். அதற்குத் தோற்றமும் இல்லை, முடிவும் இல்லை. அந்த உண்மைப் பொருளை நீங்கள் சார்ந்திருக்கலாம். அந்த உண்மைப் பொருளை நீங்கள் அல்லா என்றோ, அஹுரமஜாத் என்றோ, கடவுள் என்றோ, ஓம் கார் என்றோ, சத் நாம் என்றோ, நிர்வாணம் என்றோ, சித்தி என்றோ அல்லது ஜெயினர்கள் அழைப்பதுபோல சித்த அவஸ்தா என்றோ பூரணப் பரம்பொருள் என்றோ அழைக்கலாம். அதை எந்தப் பெயரிட்டு அழைத்தாலும் அந்த நிலையான பரம்பொருள்தான் உங்களுக்கு உண்மை மகிழ்ச்சியைத் தரமுடியும். இது பிரபஞ்சக் கொள்கையாகவும் அல்லது சாரமாகவும் உங்கள் ஜீவனின் சாரமாகவும், உங்கள் ஜீவனுக்கு உள்ளே மையமாகவும் இருக்கிறது. நீ அதுவாக இருக்கிறாய். ஏனெனில் நீ அந்த நிலையான உண்மைப் பொருளின், பிரபஞ்சக் கொள்கையின், பிரம்மத்தின் அங்கமாக இருக்கிறாய். ஆகவே, இந்தப் பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளே வேரூன்றியிருக்கிறது. இந்த ஆனந்தம் உங்களின் உண்மைத்தன்மை, இதிலிருந்து நீங்கள் ஒருபோதும் பிரிந்து இருப்பதில்லை. ஏனெனில் நீங்கள் அதுவாக இருக்கிறீர்கள்; அதைப் போலவே இருக்கிறீர்கள். அது பரமானந்தம், அருள்நிலை. நீங்கள் இதைப் புலன்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் புலன்கள் வெளியே ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதை நீங்கள் புத்தியின் மூலமும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நீங்கள் மௌனமாக இருந்தால் உடனே நீங்கள் "நான் பேரானந்தமாக இருக்கிறேன்" என்று அறிந்து கொள்ளுகிறீர்கள். ஆகவே

பேரானந்தம் என்பது வாங்குகிற ஒன்று அல்ல. ஆனால் விழிப்புணர்வின் மூலம் அனுபவத்தில் அறிவதாகும். இந்தப் பேரானந்தம், ஒரு கணப் பொழுது கூட உங்களைவிட்டுப் பிரிந்து இருந்ததில்லை. ஒரு கணப்பொழுதுகூட இல்லாமல் இருந்ததில்லை. இது உங்களிடத்தில் எப்போதும் நிலைத்திருக்கிற உண்மை ஆகும். இது உங்கள் அந்தராத்மாவின் மகத்தான உண்மை ஆகும்.

என்னிடத்தில் மகிழ்ச்சி இல்லை; அதை நான் தேடிக்கண்டுபிடித்துப் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் தவறானது. இந்த எண்ணம் கைவிடப்பட வேண்டும். நீங்கள் அமைதியின் பக்கம் செல்ல வேண்டும். ஓரிடத்தில் அமைதியாக உட்கார்ந்து இருங்கள், இந்தத் தவறான எண்ணத்தைக் கைவிடுங்கள். விழிப்புணர்வு கொள்ளுங்கள்.

தேன் விழிப்புணர்வு பெறுமானால் அந்த விழிப்புணர்வின் தன்மை எப்படி இருக்கும்? ஒரு பொற்குடத்தில், காட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தேன், விளிம்புவுரை நிறைத்து வைக்கப்பட்டிருப்பதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். இந்தத் தேனுக்கு தனது ஜீவனைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு தோன்றுவதாகக் கொள்ளுவோம். அந்த விழிப்புணர்வு எத்தகையதாக இருக்கும்? அந்த விழிப்புணர்வின் தன்மை இனிப்பு, இனிப்பு, இனிப்பு என்பதாகவே இருக்கும். இந்த விழிப்புணர்வு தேனுக்கு வந்துவிட்டால் அது இனிப்பைத் தேடிப் போகாது. அதற்காக முயற்சி செய்யாது. அது இருந்த இடத்திலேயே அமர்ந்து கொண்டு என்னிடத்தில் இனிப்பு நிறைந்திருக்கிறது என்ற விழிப்புணர்வு கொள்ளுகிறது. உபநிஷத்துக்கள் இதைத் தெளிவாக நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இந்தப் பேரானந்த அனுபவம் பெற்ற மகான்கள் அருட்பிரகாசம் பெற்றுத் திகழ்ந்த இளைஞர்களாக இருந்தனர். பாரதவர்ஷத்தின் புதிய குழந்தைகளின் பெரும் அதிர்ஷ்டம் அத்தகையதாக இருந்தது.

அத்தகைய ரிஷிமுனிவர்களின் பரம்பரையில் நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். இந்த ஞானம் உங்களுக்கு உங்களின் சொந்த பரம்பரைச் சொத்தாகக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த வகையில் நீங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள் உங்களுக்குச் சொந்தமானதை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். இந்த பாரதவர்ஷத்தின் புகழ்மிகு வரலாற்றில் இன்றுவரை அற்புதமான பேரானந்த அனுபவம் பெற்ற ஆன்மீக உதாரணங்களுக்கு என்றுமே பஞ்சம் வந்ததில்லை. உங்கள் தலைமுறையில் அரவிந்தர், ரமண மகரிஷி ஆகியோர் எப்போதும் ஆத்மானந்தத்தில் மூழ்கி இருந்தனர். சுவாமி ராமதாசர், அன்னை ஆனந்தமயி, சுவாமி சிவானந்தா, சுவாமி முக்தானந்தா போன்றவர்களும் பிரம்மானந்த அனுபவத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர். அவர்கள் வாழும் உதாரண புருஷர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமக்காக எதையும் சேர்த்து வைப்பதில்லை, அவர்கள் எதையும் விரும்பியதில்லை, அவர்கள் எப்போதும் பூரணத் திருப்தி உணர்வுடன் இருந்து வருகின்றனர்; ஆத்மானுபவத்தில் ஆழ்ந்திருக்கின்றனர். ஆத்மானுபவம் என்பது வடித்தெடுக்கப்பட்ட கலப்படமற்ற தூய பேரானந்த அனுபவம் ஆகும். இந்தப் பேரானந்தம் என்னும் அமுதம் நிறைக்கப்பட்ட கலசத்தை உங்களுக்குள் வைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியை அற்பமான பொருள்களில், தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகளில் தேடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஆகவே, உங்கள் மகத்தான முன்னோர்கள் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது இதுதான் : எழுமின், விழிமின், இந்த அறியாமை இருளில் மூழ்காது இருமின்! நீங்கள் அமரத்துவ நிலையுடைய பேரானந்தம். பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. ஆகவே அதை உங்களுக்குள் தேடுங்கள். நீங்கள் பேரானந்த ஸ்வரூபியாக இருப்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். பிரச்னை, பேரானந்தத்தைக் கண்டு பிடிப்பதல்ல; நீங்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கும் பேரானந்த ஸ்வரூபமாக நீங்களே இருக்கிறீர்கள் என்ற விழிப்புணர்வு பெறுவதுதான். இதை

சிந்தித்து அங்கீகரிப்புகள். இறைவனின் விருப்பத்தாலும், குருமகராஜ் சுருணையாலும், இந்தத் தொண்டன் அர்ப்பணித்த சேவையாலும் உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுருத்துக்களை சிந்தித்துப் பாருங்கள். பேரானந்தம் உங்களுக்குள்ளேயே இருக்கிறது. நீங்களே பேரானந்த ஸ்வரூபியாக இருக்கிறீர்கள். நீங்களே ஆனந்தஸ்வரூப ஆத்மாவாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் சுட்டு விரலை நீட்ட வேண்டாம், ஒரு அடி எடுத்து வைத்து முன்னே நடந்து செல்லுங்கள். அமைதியாக இருங்கள். மனதை உள்முகமாகத் திருப்புகள். நீங்கள் பேரானந்த வடிவில் இருப்பதை உணருங்கள்.

நீங்கள் தேடுவது ஆத்மாவுக்கு உள்ளேயே இருக்கிறது. அதை வெளியே தேடினால் கிடைக்காது. நீங்கள் வெளியில் தேடுவதற்கு மேற்கொள்ளும் முயற்சியில் பத்தில் ஒரு பங்கு முயற்சி உள்ளே அது இருப்பதைக் காண்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டால் உங்களிடத்தில் பரமானந்தமும் அருட்பேரும் நிறைந்து இருக்கும். உபநிஷத்துக்கள் தரும் சிறப்புச் செய்தி இதுதான். இது உங்கள் சொத்து. ஞானம் நமது முன்னோர்களிடமிருந்து நாம் பெற்றுக் கொண்ட சொத்து ஞானத்தில்தான் பரமானந்தம், முக்தி, உங்களின் சொந்த நல்வாழ்வு, அருட்பேறு எல்லாம் இருக்கிறது.

நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நான் மிகவும் உற்சாகம் அடைகிறேன். இந்த மாலைப் பொழுதில் உங்கள் மத்தியில் அமாந்து உங்களுக்குச் சொந்தமானதை உங்களிடத்தில் தருவதற்கு அற்புதமான வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காகப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மகிழ்ச்சி உங்களுக்கு உள்ளேயே இருக்கிறது. மகிழ்ச்சி உங்களின் இயல்பு. நீங்கள் ஆனந்த ஸ்வரூபி; சாந்தி மயமான ஆத்மா. மகிழ்ச்சியை உங்களிடத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது. உங்களை நீங்களே உணர்ந்து சுதந்திரமாக இருங்கள். இதை வழிபாடு, தன்னலமற்ற தொண்டு, இதயத்தை தூய்மைப்படுத்தல், ஜபம்,

தியானம், பரம்பொருளை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுதல், மனதை ஒருநிலைப்படுத்தல், தியானம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆதம் சிந்தனை, விவேகம், ஆராய்ச்சி, புலனாய்வு இவற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ளுங்கள். இதை சேவை, பக்தி, தியானம், ஞானம் மூலம் செய்யுங்கள். வேதாந்த பக்தியின் மூலம் செய்யுங்கள். ராஜயோகம் - யோகம் மற்றும் பயிற்சியின் மூலம் செய்யுங்கள். உங்கள் முன்னுள்ள மகத்தான பணி இது. ஆகவே உங்கள் புறவாழ்க்கையில் உங்களது கடமைகளை நிறைவேற்றும் போதே, அகத்தே தேடுதல், தியானம், கண்டுபிடிப்பு எல்லாம் தீவிரமாக நிகழட்டும். இதன்மூலம் இந்த வாழ்க்கையில், இந்த உடம்புடன் மரணம் வருவதற்கு முன் நீங்கள் பரமானந்தமும் அருட்பேறும் பெற்று இந்த உடலுடன் ஆனந்தமாக இருங்கள். இதுவே இறைவனிடத்தில் எனது பிரார்த்தனை உங்கள் வாழ்க்கை தீவிரமான, முன்னேற்றமான ஆன்மீக அக வாழ்க்கை என்னும் சாதனை பஜனை, தியானம் மூலம் நடைபெறட்டும். இதன் மூலம் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஆதம் ஞானம் மற்றும் பரமானந்தம் என்ற மணிமகுடம் சூட்டப்பட்டும்.

